

तमसो मा ज्योतिर्गमय

VISVA BHARATI
LIBRARY
SANTINIKETAN

253.11

B 22

(D.C.)

53898

अट्ठसालिनी

ATṬHASĀLINĪ

Commentary on Dhammasaṅgaṇī, the First Book of the
Abhidhammapiṭaka of the Buddhists of the Thera-
vāda School, for the first time critically
edited in Devanāgarī characters

BY

P. V. BAPAT, M.A., Ph.D.

AND

R. D. VADEKAR, M.A.

Fergusson College, Poona.

First Edition

POONA

1942

Other Works

by

Prof. P. V. Bapat

Prof. R. D. Vadekar

1. सुत्तनिपातो (Out of print)	1. पातिमाक्खो
2. Vimuttimagga and Visuddhi- magga : A Comparative Study	2. मिलिन्दपण्हो
3. ध म्म सं ग णि	
-

In Preparation

by

P. V. Bapat

1. A Practical Pali Dictionary for the use of students in High Schools and Colleges.
  2. Chinese version of the Aṭṭhakavagga (Arthavargiya Sūtras).
  3. Chinese Version of the Samantapāsādikā, Commentary on Vinayapiṭaka, by Sanghabhadra.
  4. Rnam-par-Grol-baḥi Lam-las Sbyaṅs-paḥi Yon-tan bStan-pa Shes-bya-ba (विमुक्तिमार्गधृतगुणनिर्देशनाम) : A Tibetan Version of the Third Chapter of the Vimuttimagga.
  5. Visuddhimagga : A Study.
-

CONTENTS

	PAGES
Contents	iii-vi
Preface	vii-x
Abbreviations	xi-xiv
Select Books on the Abhidhamma	xiv
A Chronological Note on our Edition	xiv
Introduction	xv-xl
वीसतिगाथा	१
१. निदानकथा (१-८९)	२-३१
२. मातिकाय अनुपुब्बपदवण्णना (१-५८)	३१-४५
(i) तिकमातिका (१-३८)	३१-४०
(ii) दुकमातिका (३९-५८)	४०-४५
(a) अभिधम्ममातिका (३९-५२)	४०-४३
(b) सुत्तन्तमातिका (५३-५८)	४३-४५
३. चित्तुप्पादकण्डवण्णना (१-६६६) Cm. on Dhs.	४६-२३९
I कुसला धम्मा (१-५३९)	§§1-364 ४६-२००
(A) तेभूमक-कुसलं (१-४६५)	§§1-276 ४६-१७५
(1) कामावचर-कुसलं (१-३२५)	§§1-159 ४६-१३३
पठमं चित्तं (१-३०८)	§§1-145 ४६-१२७
(i) धम्मववत्थानवारो (१-३००)	§§1-57 ४६-१२४
(a) उद्देसवारो (१-२६४)	§1 ४६-१११
द्वारकथा (९२-१७२)	६७-८७
कम्मद्वारानि (९३-११४)	६७-७२
कम्मानि (११५-१३६)	७३-७९
विज्झाणानि, विज्झाणद्वारानि (१३७)	७९
संक्रस्ता, संक्रस्तद्वारानि (१३८)	७९
असंवरा, असंवरद्वारानि (१३९-१४०)	७९-८०

	PAGES
संवरा, संवरद्वारानि (१४१)	८०
अकुसलकम्मपथकथा (१४२-१६२)	८०-८४
कुसलकम्मपथकथा (१६२-१७२)	८५-८७
(b) निहेसवारो (२६५-२९९) §§2-57	११२-१२४
(ii) संगहवारो (३०१-३०६) §§58-120	१२४-१२६
(iii) सुञ्जतवारो (३०७-३०८) §§121-145	१२६-१२७
दुतियं... अट्ठमं चित्तं (३०९-३१३) §§146-159	१२७-१२८
पुञ्जकिरियवत्थूनि (३१४-३२०)	१२८-१३१
अनन्तानि, चत्तारि (३२१-३२२)	१३१-१३२
पुञ्जायूहनं, छब्बिधेन (३२३)	१३२
दक्खिणाविसुद्धियो, चतस्सो (३२४)	१३२
(2) रूपावचर-कुसलं (३२६-४२६) §§160-264	१३३-१६४
कसिणकथा (३२६-३८९) §§160-203	१३३-१५३
पठवीकसिणं (३२६-३८५) §§160-202	१३३-१५२
चतुक्कनयो (३२६-३६७) §§160-166	१३३-१४६
पञ्चकनयो (३६८-३७३) §§167-175	१४६-१४९
पटिपदा, चतस्सो (३७४-३८०) §§176-180	१४९-१५०
आरम्भणचतुक्कं (३८१) §§181-185	१५०-१५१
सोळसक्खत्तुक्कं (३८२-३८५) §§186-202	१५१-१५२
सेसकसिणा (३८६-३८९) §203	१५२-१५३
अभिभायत्तनकथा (३९०-३९४) §§204-247	१५३-१५५
विमोक्खकथा (३९५-३९८) §§248-250	१५५-१५६
ब्रह्मविहारकथा (३९९-४१६) §§251-262	१५६-१६१
पकिण्णककथा (४००-४१६) ...	१५७-१६१
असुमकथा (४१७-४२५) §§263-264	१६१-१६३
पकिण्णककथा (४१९-४२५)	१६२-१६३
(3) आरूप-कुसलकथा (४२७-४६०) §§265-268	१६४-१७३
हीनादि-पमेदो (४६१-४६३) §§269-276	१७३-१७४
पकिण्णककथा (४६४-४६५)	१७४-१७५

(B) लोकुत्तरकुसलं=

(4) लोकुत्तर-कुसलकथा (४६६-५३९)	§§277-364	१७५-२००
पठमो मग्गो (४६६-५२४)	§§277-361	१७५-१९४
पकिण्णककथा (४९३-५२१)		१८४-१९३
दुतियो...चतुथो मग्गो (५२५-५३९)		
	§§362-364a	१९४-२००

II अकुसला धम्मा (५४०-५७०)	§§365-430	२००-२११
पठमं चित्तं (५४०-५५५)	§§365-398	२००-२०६
दुतियं...द्वादसमं (५५६-५६८)	§§399-430	२०६-२१०
पकिण्णकं (५६९-५७०)		२१०-२११

III अव्याकता धम्मा (५७१-४.११९) §§431-980 २११-२७४

(१) विपाक-कथा (५७१-६५८)	§§431-565	२११-२३७
-------------------------	-----------	---------

(a) कामावचरकुसलविपाककथा (५७१-६५०)

	§§431-498	२११-२३३
अट्टमहाविपाका(५८४-५८६)	§§498	२१४-२१६
विपाक-उद्धारकथा (५८७-६४५)		२१६-२३२
(i) तिपिटक-चूळनागत्येखादो(५८८-६३४)		२१६-२२९
पकिण्णकनयो (६१५-६३४)		२२५-२२९
(ii) मोरवापीवासी-महादत्तत्येखादो (६३५-६४१)		२२९-२३१

(iii) महाधम्मरत्नित्येखादो(६४२-६४५)		२३१-२३२
-------------------------------------	--	---------

(b-c) रूपावचरारूपावचरविपाककथा (६५१)

	§§499-504	२३३-२३४
(d) लोकुत्तरविपाककथा(६५२-६५७)	§§505-555	२३४-२३६
(e) अकुसलविपाककथा (६५८)	§§556-565	२३६-२३७
(२) किरियकथा (६५९-६६६)	§§566-582	२३७-२३९

(३) रूप-अव्याकतकथा=	}	§§583-980	२३९-२७४
रूपकण्डवण्णना (१-११९)			

मातिकाववत्थानं (१-१९)	§§584-594	२३९-२४५
-----------------------	-----------	---------

	PAGES
एककनिर्देशवर्णना (२०-२४)	§595 २४५-२४७
दुविधसंग्रहवर्णना (२५-१०७)	§§596-741 २४७-२७०
उपादारूप ,, (२५-९१)	§§596-646 २४७-२६८
नो-उपादारूप ,, (९२-१०३)	§§647-652 २६८-२६९
उपादिनादिसेसदुक्वर्णना (१०४-१०७)	§§653-741 २६९-२७०
तिविधादिसंग्रहवर्णना (१०८-१११)	§§742-980 २७१-२७२
पकिण्णकं (११२-११९)	२७२-२७५
५ निखेपकण्डवर्णना (१-१५०) §§981-1367U	२७५-३२३
तिकवर्णना (१-४४)	§§981-1052 २७५-२८८
दुक्वर्णना (४५-१५०)	§§1053-1367U २८८-३२३
(i) अभिधम्मदुकं (४५-१०६)	§§1053-1295 २८८-३०८
मिद्धस्स रूपारूपकथा (८०-९४)	§§1157 ३००-३०४
(ii) सुत्तन्तदुकं (१०७-१५०)	§§1296-1367U ३०८-३२३
६ अट्टकथाकण्डवर्णना (१-३७) 1368-end of Dhs.	३२३-३३६
तिकवर्णना (१-३३)	§§1368-1423 ३२३-३३५
दुक्वर्णना (३४-३७)	§§1424-1599 ३३५-३३६
निगमनं (१-३)	३३६-३३७
Appendix A— विपाक-उद्धारकथा	३३८-३४१
Appendix B—	३४२-३४३
(i) Points of Discussion or Subjects of Controversy.	
(ii) Scholastic Discursions.	
(iii) Scholastic Quibbling.	
(iv) Knotty or Tricky Passages.	
Index	३४४-३९७
Corrections and Additions	३९८-४०४

PREFACE

As we promised about three years ago, we are now presenting to the world of scholars a critical edition, in Devanāgarī characters, of *Aṭṭhasālinī*, the Commentary on *Dhammasaṅgaṇī*, the first Book of the *Abhidhamma-piṭaka*. In preparing this edition, we have made use of the following material :—

- (i) Sinhalese edition of *Aṭṭhasālinī*, edited by Sobhitaṭṭhara and Ratanasārattara and printed in *Samayaavaḍḍhana-muddālaya* (1916).
- (ii) Burmese edition of the same, printed in *Zabu Meit Swe Press, Rangoon*, 1934.
- (iii) Siamese edition prepared by *Rājakavi Cattasallatara* and published by *Mahāmakuṭṭha-rājavidyālaya*, Bangkok, 2463 B.E. (i. e. 1920 A.D.).
- (iv) Pali Text Society's edition of the same, prepared by Dr. Edward Müller, 1897.
- (v) A Sinhalese manuscript secured from *Adyar Library*, through *Bhandarkar Oriental Research Institute, Poona*. The manuscript is dated "*Nābhigotra*"¹ of the Buddhist era; i.e. 2340 - 543 = 1797 A.D.

While collating the different copies, we noticed that the Sinhalese and Burmese editions generally agreed, while the Siamese one gave a text which seemed to be considerably altered and tampered with. Hence, although the readings of the Siamese text seemed, at times, to be ingenious emendations, they often had to be rejected as they were thought to be unreliable. The Sinhalese manuscript often agreed with the text of the Pali Text Society. This manuscript was found to be more reliable than the one we used for our edition of *Dhammasaṅgaṇī*. At times (as in 4.41, last line), it proved to be the only source that gave the correct reading. The Pali Text Society's edition was the least serviceable of all, as it made at several places (on p. 47, for instance, corresponding to our 2.41), a hopeless mess. At numerous places, paragraphs are found to be ill-devised; important words in the text are either omitted or improperly spelt or split; punctuation is far from satisfac-

---

1 See below pp.viii-ix.

tory. Thus, there is left a general impression on the reader that the Editor could not do justice to the text. This is, perhaps, because in 1897 when the text was edited by Dr. Edward Müller, our knowledge of Pali literature, of the Abhidhamma, in particular, was very meagre. The material at his disposal was very scanty and hence he must have found it to be a dense jungle through which he could not wade but with great hesitation and uncertainty.

The manuscript that we could secure from Adyar Library is not very old. It reads at the end "Sugata-vacchara-Nābhigotra". (See note 3 on p. 337). A Bhikkhu named Dharmāvāsa from Ceylon visited Poona. When we saw him on 21st February 1940, he explained to us that the word 'Nābhigotra' indicated the date when the manuscript was written¹. He supplied to us the following key:—

क = १ = ट = प = य
ख = २ = ठ = फ = र
ग = ३ = ड = ब = ल

1. This was also later confirmed by Rev. A. P. Buddadatta of Ambalangoda, Ceylon. Further investigation into the matter has revealed that this is a chronogram, and that this system of using letters for figures has been in use in India for centuries. महासिद्धान्त, for instance, of आर्यभट्ट the Second (middle of 10th century A.D.), in the 2nd stanza of the first chapter refers to this very system:—

रूपात् क-ट-प-य-पूर्वा वर्णा वर्णक्रमाद्भवत्यङ्काः ।
अ-नौ शून्यं प्रथमार्थे आ छेदे ये तृतीयार्थे ॥

The method of using letters for figures has been also found to be used by Aryabhatta the first (referred to in a book, of 499 A. D., by Varāha-mihira) though his system is a little-bit different. See भारतीय ज्योतिःशास्त्र, p. 232, (1931 ed. in Marathi) by S. B. Dikshit. Also see Ojha's Lipimālā p. 123. We are indebted to Dr. V. S. Sukthankar of the Bhandarkar Oriental Research Institute, Poona, for having drawn our attention to the following passage from the Mahābhārata Commentary by Nilakanṭha (circa 1700 A.D., published by S. N. Joshi, Chitrasālā Press, Poona City, 1929-33), which has adopted exactly this very system (vol. i. p. 40, end of the comment on the Second Parvan):—तत्र पूर्वसंग्रहो वररुचिप्रोक्त्या कादिनव-टादिपञ्च-याचष्टाविति परिभाषया क्रियते—

आदि-ध्यान (१९)-समा-धनं (९) बन-चयं (१६) वैराट-भू (४)-योग-युक् (११)
भीष्म-द्रोण-म (५)-जं (८) च कर्ण-कु (१) तथा शल्ये-म (४) सौपुत्र-ग (३) म् ।
स्त्री-शं (५) शान्ति-म (४)-दानधर्म-कु (१) हयज्या-रा (२)-श्रमावास-ग (३) म्
कं (१) कं (१) मौसलयानयोद्युगति-कं (१) वंशे-ख (२)-मेतच्छतम् ॥

This stanza has been quoted by Dr. Sukthankar in his 'Epic Studies (Journal of the Bombay B. R. A. Society, p. 174, New Series, 4th Vol.).

घ	=	४	=	ढ	=	भ	=	व
ङ	=	५	=	ण	=	म	=	श
च	=	६	=	त	=		=	ष
छ	=	७	=	थ	=		=	स
ज	=	८	=	द	=		=	ह
झ	=	९	=	ध	=		=	ळ
ञ	=	०	=	न	=		=	

The vowels have no value.¹

So ना = न = ०, मि = भ = ४, गो = ग = ३, and र (the last in the conjunct consonant त्र) = २. Putting these figures from right to left (अङ्कानां वामतो गतिः), we get the number 2340 of the Buddhist era; i. e. 2340-543 = 1797 A.D.

In preparing this edition, we also found very helpful the Mūla-ṭīkā by Ānandācariya, the Aṭṭhasālinī-Yojanā by Nāṇakitti and Anu-ṭīkā and Madhusārattha-dīpanī, sub-commentaries on Mūla-ṭīkā. Readers will note, in foot-notes, several references to these works, and occasionally some passages also are reproduced. The "Expositor," the English translation of Aṭṭhasālinī by Prin. Maung Tin of the University of Rangoon, was also found to be indispensable. We are indebted to him for the numerous references traced to the canonical or non-canonical texts from which passages are quoted in this work. References given by him were checked, and in a large majority of cases were found, on verification, to be correct. In a few cases where corrections were needed, we made them. A few more passages we could trace and references to these sources, we have added¹. But there are still a number of passages which are not traced, and we have indicated them by putting blanks within square brackets.

Words from Dhammasaṅgaṇī, reproduced here for being commented upon, are put in black type with relevant references, at intervals, to the paragraphs of Dhammasaṅgaṇī (later abbreviated into Dhs.). In the top-line of headings, on the inner side of each page, we have put the figures of the paragraphs of Dhs. and on the outer side the figures of the division and of the paragraphs of that division. For reasons mentioned above (p. vii), we could not follow the numbering of paragraphs of the PTS edition. But for facilitating references to that edition, we have given, in the

1. Also see 'Corrections and Additions', pp.398-404.

running matter, the figure of the page of that edition, in black type, within square brackets. Occasionally, the figure for this pagination, to be true to the original (as for instance in 3.602 ; 4.46,78), necessitated an awkward split of a word. In such cases, we have indicated, by the use of hyphens, the continuity of the word. Proper names have been indicated by putting their first letter in black type. We have divided the text into six divisions and devised paragraphs of our own for each of these divisions.

On account of the difficulties created by war-situation, we had to curtail our Index, as it tended to grow out of bounds. So, from 3.265 onwards, we decided to mostly omit, from this index, words from Dhs. reproduced here for being commented upon, as they can be easily located here from the references to them in the Index of Dhs.

Considerable additions to foot-notes, giving references to parallel passages, are made in 'Corrections and Additions' pp.398-404. Readers are requested to consult these as well as the corrections indicated there.

While working on this text we had, on several occasions, to refer to Prof. Dharmanand Kosambi, and he was as usual ever ready to give his guidance for which our sincere thanks are due to him. We have to thank Miss Kamal P. Bapat, B.A. (Hons.), for the patient and laborious work of preparing the Index to this text. We are also indebted to our colleague Dr. V. V. Gokhale, for his uniform courtesy in going through the pages of the Introduction and for making some valuable suggestions.

When we look back at the difficulties through which we had to wade our way, we look with a great sense of relief at the completion of this self-imposed task which, off and on, has taken a major portion of our spare hours during four or five¹ years and which we still do not claim to be faultless, or without lacunæ.

Lastly we have to acknowledge our indebtedness to the University of Bombay for the substantial financial help it has granted towards the cost of the publication of this work.

POONA }
December 1942 }

P. V. BAPAT
R. D. VADEKAR

---

1. See our note on this on p. xiv.

ABBREVIATIONS OF WORKS CONSULTED

[References are to the volume (where possible) and page, unless specifically mentioned otherwise. A figure preceded by the sign § refers to the number of the paragraph in our edition of Dhammasaṅgaṇi. Burmese edition means the edition printed by Zabu Meit Swe Press, Rangoon.]

- अ० — अट्टकथा of the work indicated by a preceding letter;
दी० अ० = दीघनिकाय-अट्टकथा etc.
- अं० — अंगुत्तरनिकाय published by the Pali Text Society.
- अनु or अनुटीका — A sub-commentary on मूलटीका, Burmese edition.
- अभि० — अभिधम्मसंग्रह with नवनीतटीका edited by Prof. Dharmapala Kosambi, Mahābodhi Society, Sarnath, Benares, 1941.
- अभि० वि० — अभिधम्मट्टविभावनी (Vidyodaya Tikā Publication in Sinhalese characters.)
- अभि० व्या० — अभिधर्मकोशव्याख्या by यशोमित्र.
- अ० यो० — अट्टसालिनी-योजना by ज्ञानकिर्ति, Burmese edition, 1928.
- इति० — इतिवृत्तक, published by the Pali Text Society.
- उ० — उदान,   ,   ,   ,   ,
- क० — कथावत्थु,   ,   ,   ,   ,
- जा० — जातक edited by Fausboll.
- तर्कसंग्रह of अन्नम्मट्ट edited by Y. V. Athalye and M. R. Bodas.
(Bombay Sanskrit Series No. LV).
- तिकप० — तिकपट्टान, published by the Pali Text Society.
- थेर० — थेरगाथा,   ,   ,   ,   , (verses are referred to).
- थेरी अ० — थेरीगाथा-अट्टकथा (Simon Hewavitarane Bequest Fund).
- दी० — दीघनिकाय, published by the Pali Text Society.
- दुकप० — दुक्कपट्टान, published by the Pali Text Society.
- ध० — धम्मपद; verses are referred to.
- ध० अ० — धम्मपद-अट्टकथा, published by the Pali Text Society.
- निग० — निगमन, coming at the end of this text.

- निदा०— निदानकथा of जातकट्टकथा edited by Prof. D. Kosambi (Paragraphs are referred to).
- पटि०— पटिसम्भिता, published by the Pali Text Society.
- पु०— पुष्पापञ्जलि, " " "
- बोधि०— बोधिचर्यावतार of शान्तिदेव edited by Louis de la Vallée Poussin.
- बृ० उ०— बृहदारण्यक-उपनिषद्.
- म०— मरम्म (in connection with readings); Burmese edition of अट्टसालिनी described on p.vii.
- म०— मज्झिमनिकाय, published by the Pali Text Society.
- म० अ०— मज्झिमनिकाय-अट्टकथा.
- मधु०— मधुसारत्थदीपनी, a sub-commentary on अट्टसालिनी.
- मध्य०— मध्यमकवृत्ति, edited by Louis de la Vallée Poussin, Bibliotheca Buddhica, Vol. IV.
- मा०— मातिका of धम्मसंगणि, our edition, 1940.
- मिलि०— मिलिन्दपञ्च edited by Trenckner.
- मूल०— मूलटीका, Burmese Text
- मो०— मोमाहानव्याकरण edited by Bhikkhu Jagadīśa Kās'yapa. Mahābodhisabha, Sarnath, Benares, 1940.
- य०— यमक (PTS ed.)
- यो० सू०— योगसूत्र.
- वसु०— Vasubandhu's Abhidharmakos'a (chapter and Verse).
- वि०— विभंग (PTS ed.)
- वि० अ०— विभंग-अट्टकथा (PTS ed.)
- विन०— विनय, Oldenberg's Edition. (Vol. and page).
- विमु०— विमुत्तिमग्ग (Vimuttimaggā, described below on p.xiv).
- विसु०— विसुद्धिमग्ग (Visuddhimaggā, described below on p.xiv).
- शिक्षा०— शिक्षासमच्चय edited by Cecil Bendall, Bibliotheca, Buddhica, Vol. I.
- सं०— संयुत्तनिकाय (PTS ed.)
- सम० or समन्त०— समन्तपासादिका (PTS ed.). On p.16 note 4, there is a reference to the बाह्यनिदानवर्णना of this text edited in Devanāgarī characters by Prof. D. Kosambi, Poona, 1914.

- सि०— Siamese Edition of अट्टसालिनी described on, p. vii.
 सी०— Sinhalese „ „ „ p. vii.
 सु० नि०— सुत्तनिपात; the number of stanzas is referred to.
 स्फुटार्थ— स्फुटार्थ अभिधर्मकोशव्याख्या edited by Prof. U. Wogihara.
 A.— Anguttaranikāya (PTS ed.)
 Chart— The Chart, चित्तुप्पादकण्ड at A Glance, given at the end of our edition of Dhammasaṅgaṇi.
 Cm.— Commentary; or Commentary on the work indicated by the preceding letter, if any.
 D.— Dīghanikāya (PTS ed.)
 Dh. or Dhp.— Dhammapada (PTS ed.; reference is to the Gathās).
 Dhs— Dhammasaṅgaṇi (Our edition; references are to the paragraphs of our text.)
 Dialogues— Dialogues of the Buddha, by Rhys Davids. (English Translation of Dīghanikāya).
 It.— Itivuttaka (PTS ed.)
 J. or. Jāt.— Jātaka, edited by Fausböll.
 K.— Kathāvatthu (PTS ed.)
 KA.— Kathāvatthu-Aṭṭhakathā (PTS ed.)
 M.— (in connection with readings) refers to the Manuscript in Sinhalese characters consulted by us for our edition. See p. vii.
 M.— Majjhimanikāya (PTS ed.)
 Mal.— Malalasekara, Dictionary of Pali Proper Names.
 Mhv. or Mv.— Mahāvamsa, Geiger's edition.
 Miln.— Milinda-pañha, Trenckner's edition.
 Nd.¹, Nd.²—Niddesa, Volumes 1 and 2 (PTS ed.)
 Pāt. Mahā.— Pātañjala Mahābhāṣya.
 Ps.— Paṭisambhidāmagga (PTS ed.)
 PTS.— Pali Text Society's edition of the Aṭṭhasālīnī.
 S.— Saṃyuttanikāya (PTS ed.)
 Sn. or S.N. or SN.— Suttanipāta; stanzas are referred to.

- U. or Ud.— Uđānavagga (PTS ed.; section and Sutta are referred to.)
- Vbh.— Vibhanga (PTS ed.)
- Vim.— Vimuttimagga and Visuddhimagga : A Comparative Study, by P. V. Bapat, Poona, 1937.
- Vin. or V.— Vinaya-Piṭaka (Oldenberg's ed.)
- Vis.— Visuddhimagga edited by Prof. D. Kosambi (Bhāratīya Vidyā Series, Vol. I, Andheri, Bombay 1940.)

Select Books on the Abhidhamma

In addition to the general books mentioned on p.viii of our edition of Dhammasaṅgani, the following books are recommended :—

- (1) Visuddhimagga by Buddhaghosācariya, described above.
- (2) Abhidhammatṭhasaṅgaha by Anuruddha.
- (3) Vibhāvanī-Tikā by Sumaṅgala.
- (4) Paramatthadīpanī by the famous Burmese Scholar, Ledi Sayadaw.
- (5) Navanīta-Tikā by Prof. D. Kosambi.
[Nos. 3-5 are commentaries on No. 2.]
- (6) Abhidhamma Philosophy (in two volumes), by Bhikkhu Jagadis'ā Kās'yapa, published by Mahābodhi Society, Sarnath, Benares.

* *   * *   * *

A Chronological Note on our Edition

Writing of the Ms. of the Text commenced ...	Sept. 1933
" " " completed ...	22- 7-1934
• Collation work commenced	24-12-1938
" " completed	30- 9-1940
Printing commenced	17- 5-1941
Printing completed	31-12-1942

INTRODUCTION

The text of the *Aṭṭhasālinī* we have conveniently divided into six books or divisions:—(1) *Nidāna-kathā*, the introduction to the whole text; (2) *Mātikā-vaṇṇanā*, verbal commentary on the *mātikā* or Table of Contents of the *Dhamma-saṅgaṇi*; (3) *Cittuppāda-kaṇḍa-vaṇṇanā*; (4) *Rūpa-kaṇḍa-vaṇṇanā*; (5) *Nikkhepa-kaṇḍa-vaṇṇanā*, and (6) *Aṭṭha-kathā-kaṇḍa-vaṇṇanā*—these last four divisions containing the commentary on the four divisions of the *Dhammasaṅgaṇi*. Besides these, there are Twenty Stanzas (*Viṣati-gāthā*) at the beginning of the text and *Nigamana* (concluding portion) at the end.

(1) The *Nidāna-kathā* opens with the interpretation of the word 'Abhidhamma' as Higher Dhamma (1.2), in that there is a special, absolute, method of treatment in it (1.3); names the various treatises that form its constituents (1.4); refers to the controversy raised by some unorthodox sectarians about including *Kathāvatthu* in the *Abhidhamma-piṭaka* in as much as it has been ascribed to *Moggaliputta Tissa-thera* (1.5-9); and gives the subjects detailed in the chapters of all the seven treatises of the *Abhidhamma* (1.24-28) over which the Buddha cogitated for four weeks, in the last one of which, as a consequence of his reflection on the *Mahā-pakarāṇa*—the last Book of the *Abhidhamma*—the whole world-system was flooded over with light (1.29-35). It further explains the traditional view of the *Abhidhamma* being first preached by the Buddha, in the *Tāvatiṃsa Heaven*, with reference to his own mother (1.36); and then repeated by him, on the *Anotatta Lake*, to *Sāriputta* who, in turn, taught the same to his five hundred companions in holy life (1.36-42). Thus the first study of the *Abhidhamma* was made, mentally of course, by the Buddha himself when he reflected upon the Dhamma penetrated into by him under the Bodhi Tree (1.28, 35, 44).

Then follows, by way of a digression, a detailed ex-

planation of what is called the Buddha's word (बुद्धवचन), in its fourfold classification—(i) the three Piṭakas (1.46-60), (ii) four Nikāyas (1.61-65), (iii) nine Angas (1.66) and (iv) eighty-four thousand topical sections (1.67)—along with the mention of devices such as tables of contents, classification into smaller or larger groups of ten or fifty, etc. (1.68). Abhidhamma, when looked at from the point of view of this four-fold classification, is identified with the Abhidhamma-piṭaka, is included in the Khuddaka-nikāya, belongs to the Veyyākaraṇa type, and numbers a few thousands of topical sections (1.69).

The writer seems to be quite aware of the objections, raised by some unorthodox sectarians, to include Abhidhamma in the Buddha's "Word," and gives quotations from the Vinaya-piṭaka as well as Sutta-piṭaka (Mahāgosīṅgasutta) to prove that these piṭakas do support its inclusion in the Buddha's "Word" (1.70, 71). The writer goes on further to say that it is the student of the Abhidhamma alone who is the real preacher of the Law. Others are preachers only by courtesy (1.72). To the objection raised by some unorthodox sectarians that the Abhidhamma-piṭaka cannot be the "Word" of the Buddha, as it does not contain, like other works ascribed to the Buddha, a *nidāna*, a prefatory remark like एकं समयं भगवा राजगृहे विहरति (once upon a time the Buddha was living at Rājagṛha) etc., the writer replies—(i) that there are several works, also ascribed to the Buddha, like the Jātaka, Suttanipāta, Dhammapada, etc. which do not contain such a prefatory remark (1.73); (ii) that the Abhidhamma is beyond the province of the non-Buddhas, and that the Buddhas, whose sphere of knowledge is unlimited, do not need such a prefatory remark for the Abhidhamma (1.75); (iii) that according to Tissabhūti of Maṇḍalārāma, there is for the Abhidhamma a prefatory remark contained in the Padesavihara-sutta (1.74-75); (iv) that according to Gāmaṇvāsī Sumanadeva, there is, as given in 1.76, a prefatory remark, even the very existence of which the unorthodox sectarian does not know; (v) that it has not only no *nidāna* but that it has *two* *nidānas*—(a) *adhigama-nidāna*, the introductory narrative, telling how the Buddha struggled for the attainment of this knowledge, from the time he made a resolution at the feet of the Buddha, Dīpankara, upto its

attainment under the Bodhi Tree (1.81-87); and (b) *desanā-nidāna*, the introductory narrative telling us the various events, in succession, culminating in his being persuaded by the Brahmā to preach his doctrine to the world (1.88); and (vi) that, finally, it may be added that it has not only these two *nidānas*, but that it may be described to have as well three other *nidānas*—*dūre-nidāna*, *avidūre-nidāna* and *santike-nidāna* (1.89). The long story of the *adhigama-nidāna* goes over the same narrative as is found in the *Nidānakathā*—of the *Jātakatṭhakathā* and hence, as in the PTS text, we have not given it here in full. The relevant foot-notes on 1.81-85 may be consulted. So also 1.46-67 may be compared with the *Bāhiraṇidāna-vaṇṇanā* of the *Samantapāsādikā* (PTS ed. i. 18-29) and the introduction of the *Ḍighanikāya-Atṭhakathā* (i. 17-24). Attention may be drawn to foot-note No. 7 on 1.46 which shows that the Chinese version of the *Samantapāsādikā* omits *Khuddakapāṭha* from the list of books constituting the *Khuddaka-nikāya* and gives the number fourteen instead of fifteen.

(2) The second division, *Mātikā-vaṇṇanā*, shows at first how the *mātikā* is classified into fifteen sections—one for the *tikas* and fourteen for the *dukas* (2.3-5). These sections can be put under two groups—one which admits a partial treatment and the other complete (2.6). Then follows a brief verbal commentary on all the words in the *mātikā* with occasional digression as on the expression *kusalā dhammā* (2.8-13). A fuller and detailed treatment of the *mātikā* is reserved for the following divisions. It may also be noted that some of the knotty or tricky passages in the text are found in this division (2.11-13, 25, 41) and the Editors had to spend several hours in consulting the commentaries and sub-commentaries before they could finally fix the readings of the text.

(3) The third division, *Cittuppadakaṇḍa-vaṇṇanā*, is the largest and the most important division, covering a little less than three-fifths of the whole text, although it does not exhaust the treatment of even the first *tika* of the *mātikā*. It covers the treatment of the *kusala-dhammas* (3.1-539), *akusala-dhammas* (3.540-569), and only a part of the *abyākata-dhammas*, i.e. (i) *vipāka-*

abyākata (3.571-658) and (ii) *kiriya-abyākata* (3.659-666). The kusala-dhammas are first divided under two main heads: (i) worldly, belonging to the three lower planes of existence (*tebhūmaka*, 3.1-465), and (ii) transcendent (*lokuttara* 3.466-539). The first of these is further sub-divided into three classes—the *kāmāvacara*, belonging to the plane of desire (3.1-325), *rūpāvacara*, belonging to the plane of Form (3.326-426), and *arūpāvacara*, the Formless (3.427-460). The explanation of the kusala-dhammas, as represented by the first type of the *kāmāvacara-kusala-citta*, in its three-fold aspect of the Dhamma-vavatthāna-vāra (3.1-300), Sangha-vāra (3.301-306) and Suññata-vāra (3.307-308), naturally takes up a larger part of the whole division, while that of the kusala-dhammas represented by the remaining seven cittas is disposed of in only a few paragraphs (3.309-313). Then follow by way of supplementary information some paragraphs giving more details about meritorious things (3.314-325). All the kusala-dhammas belonging to the plane of desire are covered over by these eight types of cittas. In this portion of the commentary on the *kāmāvacara-kusala-cittāni*, there is one long digression in the form of Dvāra-kathā (3.92-172), based upon Mahā-Atthakathā. It contains a very lucid exposition of the Kammas (actions, 3.115-136), Kammadvāras (gateways of action, 3.92-114), viññattis (intimations 3.95-101, 108-111), and *akusala* or *kusala* kammāpathas (ways of action, demeritorious and meritorious, 3.142-162, 163-172).

Next comes the commentary on the kusala-dhammas connected with the *rūpāvacara*, *arūpāvacara* and *lokuttara* cittas with their various associations already detailed in our Introduction to Dhs: (pp. xiv, xv).

The exposition of Evil or *akusala* dhammas (3.540-570) connected with the twelve types of demeritorious consciousness is given next in brief. The method of treatment is the same as for *kusala* cittas.

The section on *vipāka-abyākata* is rather complicated and here the author goes again into a long digression called *vipāka-uddhāra-kathā* (3.588-645) giving several minute details as propounded by three Great Masters of Ceylon—Tipiṭaka-Cūḷanāgattthera (3.588-634), Moravāpivāsī-Mahā-

dattatthera (3.635-641) and Mahādharmarakkhitatthera (3.642-645). He sums up their points-of-view and accepts what sounds to be reasonable to him in all the three views (3.646-649). These details, with all their differentiation, have been clearly tabulated in Appendix A, pp. 338-341.¹

The *vipāka* in the *kāmāvacara* sphere is not necessarily similar, as far as the *hetu*s are concerned, to the actions from which the *vipāka* is produced. For, it is possible to have *duhetuka-paṭisaṅkhi* even from *tihetuka-kamma*, or *ahetuka-paṭisaṅkhi* from *duhetuka-kamma*. The meritorious actions in the *kāmāvacara* sphere, if they are *sa-hetuka*, bear fruition in the world of human beings as well as in that of the *kāmāvacara* gods (3.585; if they are *a-hetuka* they lead to re-birth among human beings with some organic deficiencies such as those found in people who are born blind, deaf, mad, lacking in intellect or sex-virility, or those who are born as hermaphrodites (3.583). The demeritorious actions lead to re-birth in the *apāyas* (inferior states, 3.658. The *vipāka*s in the *rūpāvacara* or *arūpāvacara* planes are exactly similar to the meritorious actions in those planes. These bear fruit immediately in the next life, while those in the *kāmāvacara* sphere bear fruition at some indefinite time (3.651). The treatment of the *lokuttara* (transcendent) *vipāka* is like that of the *kusala* in the same plane. Here (3.652-654), also, the writer goes on discussing, as in the treatment of the *kusala*, the three words—*suññata*, *animitta* and *appaṇihita*.

The next section on *kiriya-abyākata* refers to the inoperative *ahetuka* actions of all beings as well as to the inoperative *sa-hetuka* actions of those who have destroyed the *āsavas*. These actions cannot be described as *kusala* or *akusala*. They are mere actions (*kiriya*) and will not bear any fruition, good or bad. The paragraph (3.665) on *hasanaka-cittani* (smiling thoughts) is interesting.

(4) Next we come to the fourth division, *Rūpaṅga-vanna*, which explains *rūpa*, the third of the four *abyākata* dhammas mentioned in 3.571. Several of the paragraphs in the explanation of *rūpa* closely agree with the corresponding paragraphs in the *Visuddhimagga*. See, for

¹Also see D. Kosambi's अमि० pp. 100-101.

instance, relevant foot-notes on 4.4,12,28,38,46, etc. The twenty-five rūpas referred to in 4.2 (i.e. those mentioned in Dhs. §§ 596 and 647) are the same as twenty-seven referred to in 4.12, where the four mahābhūtas are taken separately instead of *phoṭṭhabbāyatana* and *āpo-dhātu*. *Phoṭṭhabbāyatana* covers the remaining three dhātus—*pathavi*, *tejo* and *vāyo* (Dhs. §648). Visuddhimagga (14.71) gives the number twenty-eight as it includes *hadaya-vatthu* in the upāda-rūpas, which thus are twenty-four instead of twenty-three as given in this text (4.12,25). (See foot-note on Dhs. §596). This number is the same as twenty-six referred to in 4.112, where again, according to the nomenclature adopted in the Dhs., the *phoṭṭhabbāyatana* is used for the three dhātus—*pathavi*, *tejo*, *vāyo*. As to the explanation of why *hadaya-vatthu* is not included in this list of the Abhidhamma (Dhs. §596), we may refer to a special note on this word given by Shwe Zan Aung in his 'Compendium of Philosophy,' pp. 277-279. The Buddha did not accept the popular belief of the heart being the seat or the place of origin of mental activity. In the explanation of *nissaya-paccaya* in in the Tika-paṭṭhāna (i.4)—यं रूपं निस्साय मनोभ्रातु च मनोविज्ञानभ्रातु च वृत्तन्ति—we have the confirmation of the same, in as much as it refers to a *rūpa*, a *material* thing, being the basis of thought. Commentators explain it as *hadaya-vatthu*, taking their stand, perhaps, on the belief that this word *hadaya* may be used, on the authority of Dhs. §6, as a synonym for *citta*. The commentators seem to have taken this *hadaya* as a distinct *rūpa* and so it later came to be included in the list of rūpas.

The author refers to the views of some who believed in the existence of *middha-rūpa* or to that of others who advocated the existence of other rūpas such as *bala-rūpa*, *sambhava rūpa*, *jāti-rūpa* and *roga-rūpa*. A brief refutation of these views is given and finally the author, as in Visuddhimagga 14.71, sticks to the orthodox list of twenty-six (containing *hadaya-vatthu*) which is the same as twenty-eight of Visuddhimagga as explained above (last para). Vimuttimagga, p.95, adds to this orthodox list only two rūpas—*jāti-rūpa* and *middha-rūpa*. The advocacy of *middha-rūpa* is ascribed by commentaries to the Abhayagiri School, which was a rival school of the Mahāvihāravāsins. Hence a

great insistence on rejecting this un-orthodox view is met with in the works of the Mahāvihāra School. Visuddhimagga (14. 71), Paramattha-mañjūsā (Dhammapāla's Commentary on the Visuddhimagga, Burmese ed., Mundyne Pitaka Press, Rangoon, vol. ii. pp. 520-21), Abhidhammattha-vibhāvani (Vidyodaya-Tikā Publication, 1933, pp. 60-61) are at great pains to refute this view. For a clearer and detailed exposition of this problem, readers are referred to the article 'Middha and Middhavādins' mentioned in the foot-note, No. 6 on 3.557.

The rest of this division is a verbal commentary on the text of Dhs. with occasional discussion on certain philosophical points, such as the composition of the various sensitive organs like the eye, ear, nose (4.39-41); or whether these organs reach their corresponding objects (4. 42-49); or the writer's views on the origin and transformation of sex. He opines (4.64) that in the case of the beings of the first *kappa*, sex was determined in active life, but in later times, sex came to be determined at the time of conception, although it was liable to be transformed during the course of active life. For the possibility of such a transformation, he gives the authority of Vinaya (वि० at the end of 4.64 should be corrected into विन०). The writer further expatiates on two kinds of hermaphrodites, who can have marks of both the sexes, but of only one at a time. One of them, the female hermaphrodite, is capable of conceiving as well as impregnating, while the other, the male hermaphrodite, is capable of only the latter (4.66).

The information given by the author regarding the relative grossness or subtleness of food of different kinds of living beings is interesting (4.90-91). *Apo-dhātu*, it must be remembered, is, according to the Buddhist philosophy as propounded here, intangible (4.100-102) and so it is excluded from the *phoṭṭhabbāyatana*, although the other three elements are included in the same. Another interesting comment is on the word *rajata* (4.54), which is explained as कदाणो¹, लोहमासको, दारुमासको, जतुमासको—ये बोद्धारं गच्छन्तीति वृत्तं, तं सर्वं मिदं गृहीतं. This comment is the same as in Vin.iii.238, DCm.i.78 and SCm.iii.304. VinCm.iii. 689-90 may as well be read to

1 Read the text in 4.54 as corrected here.

supplement the information. *Kahāpaṇa* or *Kārṣāpaṇa* was considered to be a current standard coin, made either of gold or silver; or it was ordinary, such as of lead, etc. (VinCm.iii.689). *Māsaka* or *Māṣaka* was a coin of low value, made of copper, wood, or even lac, with some estampage on it (*rūpaṇ samutthāpetvā*, VinCm.iii.690). VinCm.ii.297 tells us that at the time of the Magadha king, Seniya, Bimbisāra, the *kahāpaṇa* was equal to twenty *māsakas*, for a quarter of a *kahāpaṇa* is spoken there to be equal to five *mā-akas*. The writer of the VinCm. further adds that this was applicable to the blue¹ *kahāpaṇas* of olden times (*porāṇassa nīlakahāpaṇassa vasena*) and not to other coins such as Rudradāmakas.² Jat.iii.448 also speaks of four *māsakas* as coming lower in valuation than a *pāda* i.e. a quarter (of a *kahāpaṇa*). It, however, appears that this *kahāpaṇa* later on depreciated and was considered to be equal to sixteen *māsakas* (Manusmṛti 8.135-36, धरण). Our author also speaks of *Kahāpaṇas* being accidentally found, by village-children, while playing in dust in the streets. Some of them were attracted by its white colour (पण्डर), while others noted its big size and four-sided shape (पुथुल, चतुरस्त). One of them recognised it to be a standard coin and gave it to his mother who made use of it in her worldly transactions (3.622). Our author seems to be relying upon the traditional explanation found in the Suttavibhanga itself (Vin.iii.238). On this subject we should very much like to recommend to our readers Dr. D. R. Bhandarkar's Carmichael Lectures (1931) on 'Ancient Indian Numismatics,' particularly, lectures III-V, pp. 76-123.

Before passing on to the next division, we may as well

1 Copper-sulphate colour of old rusted coins.

2 Does this refer to the silver coins of Rudradāman, one of the Western Kṣātrapa kings, well-known for his Sanskrit inscription (about 154 A.D.), at Gūrnār in Kathiawad, in ornate prose? His coins have been described by E. J. Rapson in his Catalogue of Indian Coins (Āndhras and Western Kṣātrapas) in the British Museum (1908), pp. 78-79; also see Plate X. Several coins have the following inscription in Brāhmi script:—राज्ञो क्षत्रपस जयदामपुत्रस राज्ञो महाक्षत्रपस रुद्रदामस. His son's coins also have the inscription:—राज्ञो महाक्षत्रपस रुद्रदामपुत्रस राज्ञो क्षत्रपस (or महाक्षत्रपस in later coins) रुद्रसीहस. Also, cf. Gazetteer of the Bombay Presidency (1896) vol. i, part i, History of Gujarat, pp. 84-85, 42.

call attention of readers to our foot-notes on Dhs. §§ 658 and 660 regarding incomplete or defective explanations and our remarks in connection with the same on p. xv of our Introduction to the same work. Our author is silent and quietly passes over the same without any remark.

(5) The division that comes next is the Nikkhepakāṇḍa-vaṇṇanā. Two explanations of the title, Nikkhepa-kāṇḍa, are offered (5.1-8). The name is so given (i) because it has rejected a detailed exposition (वित्थारदेसनं निक्खिपित्वा), or (ii) because it gives the exposition as per topics laid down (निक्खिपित्वा देसितत्ता). This division gives in brief the explanation of the whole of the *mātikā*. For reasons mentioned in brief on p. xvi of our Introduction to the Dhs., this division in the Dhs. itself appears to be later. The Suttanta-mātikā portion is ascribed by our author to Sāriputta (1.18). This division gives on the text a verbal comment, with occasional discussions as when the author takes a fresh opportunity of expatiating on what he considers to be the false view of some unorthodox sectarians—on the material or non-material nature of *middha* (5.80-94). This time, he goes into a detailed discussion giving the arguments and counter-arguments of both sides.

Though the comment on the words in the *lobha-niddesa* (5.47-52) agrees with that in Mahāniddesa Commentary i.38-42, or that on *nāma* with the explanation in DCM. iii.977-78, the comment on *bhojane mattaññutā* (5.136-139) differs considerably from the corresponding comment in the Visuddhimagga (1.89-94).

(6) The last division, Atthakathākāṇḍa-vaṇṇanā, is the briefest of all the divisions in the text. The original Atthakathākāṇḍa itself is ascribed by a certain tradition to Sāriputta, but, remarks our author, this is rejected by महा-अट्टकथा which ascribes it to the Buddha himself (6.2), as Abhidhamma cannot be a subject for non-Buddhas (6.2; 1.73). It goes over the Abhidhamma portion only of the *mātikā* explained in the Nikkhepakāṇḍa but its explanation is not in general terms as in the latter, but more exact and pointed, often taking recourse to the numerical specification, such as of different consciousnesses, mental factors, planes, Paths, Fruits or such other technical terms as are already met with in the preceding divisions. Several paragraphs are devoted in our

text to the explanation of twelve-fold *rūpāvacara-catuttha* (6.6-9) and different kinds of *ārammaṇas* (6.4 33). It is curious to note that the Commentator has nothing to say on Nibbāna in Dhs. § 1370. Likewise, he passes over *asankhatā dhātu* in Dhs. § 983, although while commenting on the same expression in Dhs. § 583, he simply says—असंखता भवति ति पदेन निब्बानं निष्पदसेन गहितं, 'by the term *asankhatā dhātu* the whole of *nibbāna* is implied' (4.2).

That Dhammasaṅgaṇi was also called by another name, Dhammasaṅgaha, is clear from several uses of the latter. Vibhanga-Commentary, for instance, uses the latter name on pp.290,432, along with the name Dhammasaṅgaṇi on pp.287, 301. DCm. i.17, iii.898-99, MCm. iv.116 use the same name. Consequently, the Commentary on Dhs. is also called by the name Dammasaṅgaha-Atthakathā along with Atthasālinī, in the concluding title at the end of the Commentary on each of the four divisions of Dhs. This same title is also found to be used in VbhCm. pp. 43, 105, 396, 578. Curiously enough, the name Atthasālinī-Dhammasaṅgaha-Atthakathā is found not only in the present Pali version of the Vinaya-Atthakathā i. e. Samantapāsādikā vol. i. pp.150-151, but also in the Chinese version of the same (Taisho, 24.701 b 22; bold-type edition of 1923, 4.25b 5-6). This mention is probably an interpolation, because Samantapāsādikā itself is referred to not only in this text (3.143,144) but also in several Atthakathas on the Nikāyas.¹ While commenting on *upekkhako ca vihāsiṇi*, VinCm.i.150-51 mentions ten kinds of *upekkhā* and refers for a detailed explanation to Atthasālinī Dhammasaṅgaha-Atthakathā. The Chinese version in the corresponding portion says that the details are given at three places—Sā-li-ni, Tha-mo-san-kya-ho-ni-ye and Chin-tao-tao (Visuddhimagga). There is here a confusion between the two titles Dhammasaṅgaha and Dhammasaṅgaṇi. Besides, this latter work does not give the details. If it is an inaccurate use for the Dhammasaṅgaha-Atthakathā, the translator seems to be betraying his ignorance of the identity of the texts indicated by the first two of these titles. Perhaps a casual mārginal note on a copy came to be later on included in the text.

1 See p. xxxiv below.

The Commentaries on Dhs. and Vibhanga seem to be keeping a close touch. The VbhCm. not only refers, as pointed out above, to the former as a whole, but also by name mentions individual chapters or sections. It also frequently uses the word *hetthā* (above) before the name of the chapter mentioned:—हेट्ठा चित्तुप्पादकण्डे रूपावचरनिद्देसे (p.371); हेट्ठा चित्तुप्पादकण्डे आगतनयेनेव (p.372); ओळारिकादीनि रूपकण्डवण्णनायं वुत्तत्थानेव (p.8); हेट्ठा रूपकण्डे वित्थारितनयेनेव (p.36); तत्थ 'कतमा इन्द्रियेसु अगुसद्धारता' ति आदीसु पन यं वत्तब्बं तं सब्बं निक्खेपकण्डवण्णनायं वुत्तमेव (p.374); वित्थारकथा पनेत्थ अट्ठकथाकण्डवण्णनायं वुत्तनयेनेव वेदित्त्वा (p.374). The use of the word *hetthā* suggests at least a very close association of the two commentaries, if not a common authorship. DhsCm. also, on the other hand, refers (5.55,145) to VbhCm. and assures the reader that a detailed comment on a word or a particular topic *will*¹ appear in it. It mentions the names Paṭicca-sāmaṃpāda-vibhaṅga (5.119) and Bojjhaṅga-vibhaṅga (3.70) where he promises details of certain explanations. This suggests that the writer of DhsCm. had at the time of writing his Commentary on Dhs. planned to write a commentary on Vibhanga also.

The style and method of comment is in keeping with that of other well-known Commentaries, as the Aṭṭhakathās on the Nikāyas, as well as that of the Visuddhimagga. Like the Digha-nikāya-Aṭṭhakathā, it gives at the beginning a long introductory narrative, giving the orthodox view of the origin and contents of the Abhidhamma. It also discusses the views of some unorthodox sectarians (*vitandavādī*) about the inclusion of the Abhidhamma in the Buddha's "word," refutes them and gives its final conclusion. Like other commentaries, it gives the various interpretations of a word, with the final choice of an interpretation that is applicable in a particular context. It also gives, following other commentaries, verbal interpretations in which some fanciful

1 At times, however, this promise does not seem to be fulfilled (5.55).

interpretation is ascribed to different letters that go to make up a word. As an instance, see the word *kusala* which is interpreted as कु-सल, i.e. कुच्छित्ते पापके धम्मे सलयन्ती ति, कुच्छित्तेन आकरेण सयन्ती ति; or कुस-ल i.e. कुच्छित्तानं वा सानतो, तनुकरणतो, ओसानकरणतो ज्ञाणं कुसं नाम; तेन कुसेन ज्ञातव्वा ति कुसला (२-१०). सुख is interpreted as सु-ख, i.e. सुद्रु वा खादति, खणति च, कायचित्ताबाधं (३.२०८); चित्त is interpreted as आरम्भणं चिन्तेती ति, सन्तानं चिनोती ति, विपाकं कम्मकिलेसेहि चित्तं ति चित्तं; चित्तकरणताय चित्तं (३.३३); वदती ति वच्छो; महियं सेती ति महिसो (३.२८). While explaining a word, the writer resorts to the classical method of explaining it in all its four aspects:— *lakkhana* (characteristic), *rasa* (function), *paccuputthāna* (appearance or manifestation), and *palatthāna* (immediate cause). To make the meaning clear, the writer often employs similes or illustrations, as when he explains the word *citta* or *cittuppāda*—राजा आगतो ति वृत्ते (3.43; 6.3); or in explaining the leading role of *cetanā*, he gives the simile of a chief disciple (the monitor in a modern class-room) of a teacher, or of a carpenter-in-chief (modern *mistry*, 3.192).

Certain similes seem to be the favourites of the author as they are used more than once—the simile of the king accompanied by his retinue (3.43; 6.3, already referred to above); or that of a person not effectively seeing the king (2.24; 5.32); the simile of an army of re-enforcement (3.211, 213); that of water-crystal (*udakappasādana-maṇi* 3.213, *amaṇiṇi yeva udakam maṇiṇi katvā*, 4.8); that of people cutting a tree (4.43; 6.19); or of a washerman washing clothes (4.43; 6.19); or of flood-water leaving a mark (3.99; 4.82).

Another noteworthy feature is that our author uses several protracted similes. While he is explaining the *pañcakanaya* of the *jhānas*, he uses a long protracted simile of an *amaccaputta* (3.370-73). To illustrate the simultaneous penetration into Four Truths, we are given *pelopamā* (3.532, 533). The destruction of the twelve demeritorious thoughts is explained by the simile of a great king getting thoroughly quelled the rioters, in his border-province, with the help of his officers (3.538, 539). The similes of *ambopamā* and *pañca-ucchu-nāliyantopamā* are often used (3.598-99, 606-07) to illustrate respectively the thought-process

since an object comes within the range of a particular organ of sense, and the vipākacittas. (See Appendix A). For the former, another simile is also found to be used—that of a king and his deaf door-keeper (3.619-620).

The explanations are often based upon some older authorities like the Pali texts (3.177, 238, 247, 272, 274, 288 etc.), or Porāṇas (3.103, 191, 655; 4.6, 41; 5.131), or Aṭṭhakathā (3.180, 200, 211, 225; 6.22), or Ācariyā (3.531), or Aṭṭhakathā-Ācariyā (3.105, 229, 473), or Āgamatṭhakathā (3.109, 390), or Mahā-Aṭṭhakathā (3.83, 92, 109, 175, 313; 6.2), or Milindapañha (3.180, 198, 211, 214, 218, 226, 277), or Visuddhimagga (3.329-367, 386, 389, 400-417, 427-460). The writer often reproduces, from Visuddhimagga or Commentaries on Nikāyas, or other sources, anecdotes or stories mostly from Ceylonese life, as when he explains *ubbegā pīṭi* (joy capable of raising a person bodily from the earth. 3.204-205), he tells us of a girl in a village called Vattakālakagāma, standing at the door of her house with her attention concentrated on the burning lamps of a shrine in the Girikaṇḍavihāra nearby, and being subsequently transported, as a result of *ubbegā pīṭi*, to the court-yard of the shrine; or when he tells us the story of Cakkana, a lay-disciple in Ceylon, who let go a hare wanted for the cure of his ailing mother, but by the moral force of his truthful declaration saw his mother restored to perfect health (3.164); or of a lay-disciple living on the mountain Uttara-vaḍḍhamāna (3.165) escaping from the fatal grasp of a big snake; or the stories of Ceylonese kings in 5.130.

The writer often gives alternative interpretations. Sometimes he merely introduces them by the expression *aparo nayo* (3.208, 212, 216, 219, 223, 228 etc.). Often he quotes the authorities such as Aṭṭhakathā (4.43; 3.200, 211, 225; 6.24), Āgamatṭhakathā (3.390-91), or Mahā-Aṭṭhakathā (3.109, 175), or of even Reciters of the Dighanikāya (Dīghabhāṇakā 3.297, 317). Mahāsivātthera is oft mentioned as differing from orthodox point-of-view (3.481, 586; 5.140). The view concerning vipākacittas as propounded by the three master-minds of Ceylon, namely, Tipiṭaka-Cūlanāgātthera (3.588-634), Moravāpivāsī-Mahādattatthera (3.635-41) and Tipiṭaka-Mahādhammarakkhitatthera (3.642-45) are

given in detail. Occasionally the views of others are merely introduced by the word *keci* (3.464) or *apare* (4.39, 40). As the writer depends mostly on older authorities, it is no wonder that his comments are often identical with, or closely similar to, those found in other commentaries. For instance, the comment upon

upparāna (3.240-42) = that in MCm. iii. 251 ff., ACm.

ii.45-49, Vis. xxii.81-82, VbhCm. 298ff. ;

rajata (4.54) = that in Vin. iii. 238, DCm. i. 78, MCm.

ii. 209, SCm. iii.304 ;

jarā (4.82) = that in MCm. i. 215-16, SCm. ii. 11-12,

VbhCm. 98-99 ;

āhāra (4.90) = that in MCm. i. 208;

agamanīyagathāna (3.146-147) = that in DCm. iii. 1648-49 ;

nāmanatthena nāman (5.115) = that in DCm.iii.977-78.

So also the story of

Cakkāṇa-upāsaka-kathā (3.163) = that in SCm. ii. 150,

MCm. i. 203 ;

Uttaravaḍḍhamāna-pabbatarāsi-upāsaka-kathā = that

in MCm. i. 204.

Occasionally it is discovered that although a good part of the comment is similar to that found in other Commentaries, there is a remark or two, peculiar to this text, not found in the corresponding portion elsewhere. For instance, the comment on *akusala-vinicchaya* (3.157-162) contains two more sentences (indicated in foot-note 2 on 3.161) not found in MCm. i.203. The explanation of *Dasa Puñṇakiriyavathāna* (3.314-16) contains a few more sentences (*kiṃ panevaṃ..... vaddhī yeva pana hoti ti vedītabbā*, 3.316) not to be met with in DCm. iii. 999-1000. It is remarkable to find that out of the comment on the word *saṃaya* (3.13-24) only the passage in 3.14 is found in DCm. i.31-32, MCm. i.7-8, SCm. i. 9-10, ACm. i.11-12, VinCm. i. 107, while nothing corresponding to 3.14-24 is found in these parallel comments. It is only in a few rare cases that the author gives an independent comment as when he explains *Catubbidham nāman* (5.112-113), or when under *bhojane mattaññutā* he gives the explanation of *neva dāvāya, na madāya .....na vibhūsanāya* etc. His explanation of the former differs from that in Vis. 7.54. That on the latter also

differs from what is found in Vis. 1.89-94, which is referred to as an authoritative explanation in several commentaries of Buddhaghosa, such as M^Cm. i.77, S^Cm. ii.106, A^Cm. ii.185.

Much reliance, however, is placed on the authority of A^Tthakathā (1.86 ; 3.21, 197, 200, 339 along with Vis.) and nothing unsupported by the latter will be accepted by the author without proper discrimination:—अट्ठकथासु पन अनागतत्ता वीमंखित्वा गहेत्तब्बा (३.१४९); अट्ठकथायं पन 'अयं थेरस्स (अहासीकथेरस्स) मनोरथो, नत्थि एतं'ति पटिविखपित्वा (३.५८६); अट्ठकथासु आगतं (६.२१); अट्ठकथासु पटिविखत्तं (६.२२); अयमेत्थ अट्ठकथानयो (६.२४); अयं पन नयो नेव पालियं न अट्ठकथाय दिस्सति (३.४६४). As a rare case, however, it may be pointed out that the view of even A^Tthakathā is not accepted by the author (4.43). If a certain point is not considered by the A^Tthakathā, he is prepared to accept what stands to reason:—अविचारितं एतं अट्ठकथायं । अयं पनेत्थ युत्ति... (३.१९५). We are sometimes given, as alternatives, the conclusions outside the pale of A^Tthakathā:—अथमेत्थ अट्ठकथामुत्तको एकस्साचरियस्स मतिविनिष्कयो (३.४८८); इदानि पकतिया दिट्ठादीनं वसेन आपाथगमने अयमपरो पि अट्ठकथामुत्तको नयो (३.६१). These conclusions, however, he will not be prepared to accept as they lack the authority of the A^Tthakathā—इदं अट्ठकथामुत्तकं आचरियानं मतं; न पनेतं सारतो दट्ठब्बं (३.१७६).

The author has made a full use of the discursive or reasoning method, giving the arguments on both sides of a debatable point and arriving at the final conclusion in consonance with the orthodox view maintained by his School. As outstanding examples, may be pointed out the debate on *middhassa rūpārūpakathā* (5.80-94), or discussions on *Kathāvatthu* (1.5-9), *Abhidhamma* (1.70-89), or on *jaratā* and *aniccatā* (4.114-117). For a fuller list see Appendix B, pp.342-43. Whenever there is found some inconsistency with a statement in, or a quotation from, Suttapiṭaka, or whenever an inconvenience is forestalled by a statement against a normal expectation, there always comes in handy, in the absence of any sound reasoning, one or the other of the following arguments:—

- (i) The statement in the Suttapiṭaka is a relative one (*pariyāya-desanā*), while here we deal with absolute statements (*nippariyāya-desanā*, 3.304, 484, 486, 488).

- (ii) The Buddha makes different statements at different times (a) in accordance with his deep, inscrutable, intention (अज्झासय, 3.391); or (b) to suit the capacity of his hearers (*veneyya-ajjhāsayānuloma*,¹ 1.48; 3.289, 383, 523); (c) to exhibit the graceful variety² of his preaching (*desanā-vilāsa*, 3.523); or (d) because of both the last (2.39; 3.268, 383-384).
- (iii) Words from the Sutta or Vinaya-piṭaka are not to be understood at their face-value. We should always take them in their context and understand them in their implied or inferred sense, rather than in their apparent, superficial meaning,³ (किं पन सुत्तं नेय्यत्थं, उदाहु नीतत्थं ? ३.१३०).

During the course of the debate, if there is no reasoned argument suggesting itself to the author, he does not spare his opponent from ridicule : त्वं अतिविय विनये पक्कञ्जू, यो सत्थारा अपञ्चते ठाने आपत्तिं पञ्जापेसि (३.१३०); त्वं बुद्धेहि पि अदिट्ठं पस्ससि । बद्धुमच्चको नाम त्वं (३.५३१); or even from a curse : गच्छ, विघासादो हुत्वा जीविस्ससि 'Go ye, be a demon living on scraps of food' (1.72), in addition to his advocacy of every lawful step that could be taken against him for entertaining a heretic view.

In giving his comment, the writer occasionally gives expression to his views or beliefs. He remarks in one place (4.118) that by eating disagreeable food and by walking in the sun, one gets freckles. About Brahmā-gods, he makes remarks that although they have an attachment for their place of residence or wish-fulfilling tree (कप्परक्ख), or ornaments, it is not strong enough to become a *kāmaśava* (5.63.77).

It is only from casual references during the course of the comment that we come to know something about contemporary social and religious conditions. While explaining *rajata* (4.54) the writer of our text refers to the standard

**Social and Religious
Conditions as revealed
by the Text**

1. बोधि० ३६२—वेनेयजनाशयानुशयवद्भाद; also 377.

2. मध्य० p. 366—विनयजनेभ्यो विविधप्रकारेभ्यो धर्मदेशना देशिता ।

3. see मध्यमकवृत्तिः (Pub. Buddhica) p. 355—तस्मादेशनाभिप्रायोऽत्र भगवतो अभ्येष्टः । Also pp. 41-44. Cf. देशना लोकनाथानां सत्त्वाशयवशानुया (भाष्नी II. 2.18.)

coin of a *kahāpaṇa* or *kārṣāpaṇa* and the smaller coin of a *māsaka* or *māsaka* made of copper (*loha* i.e. *tambaloha*, VinCm. iii.689), or of wood, or lac, with some estampage on it (VinCm.iii.690). We have already made some remarks on this subject (p.xxi-xxii), and so it need not detain us here except for a remark that counterfeit (कूट, ३.४३५) coins also of these types were not altogether neglected. *Ādāsa-maṇḍala* is explained as *kaṇṣamaya*, made of bronze, thus suggesting that glass was, perhaps, not yet known (4.54). The author reproduces from Vis. 10.46 the illustration of workers in ivory, wearing only one sheet of garment round the lower part of the body and wrapping the head with another, and with limbs scattered over with fine ivory dust (3.446). The writer also refers to the red arsenic mark (*manosilāya bindu*, 3.270) consisting of one or more points put on the forehead of a young child.

We meet with (3.35) some technical words in the art of painting such as *lekḥāgahana*¹ (drawing an outline), *rañjana* (adding the colour), *ujjotana* (brightening up²) and *vattana* (rounding off²). It appears that during the life-time of the author, portraits (*ciraṇaṇi cittaṇi*, 3.35), or pictures on the wall (*cittakammāni*), plaster-statues³ (*poṭṭhakamma*), images (*patimāyo*) or shrines (*cetiyaṇi*) had become common. He refers to them in connection with *vihāra-pūjā* (4.98). There is also a reference to offers of kindled lamps (*dīpa-pūjā*, 3.204) to a *cetiya*, and to various kinds of gifts or offerings to the 'Jewels' of the Buddha and the rest. These gifts are in the form of *vannadāna*, *saddadāna*, *gandhadāna*, *rasadāna*, *phoṭṭhabbadāna*, *ojadāna*, *pānadāna* and *jīvitaḍḍāna*, i. e. gifts of objects of colour such as fine, bright sheets of cloth, or of gifts of musical orchestra, or provision of reciters of sacred texts or of preachers, or gifts of scents or savoury objects, or of useful things like cots, or providing Bhikkhus with ghee, butter etc., or drinks, or occasional

1 Drop the hyphen between लेखा and गहण in the text.

2—2 Maung Tin translates these words (i.86) by 'touching up and embellishing'. See मानसोद्धार of King समिद्धर vol. ii (Gaekwad's Oriental Series) pp. 14-17.

3. Pe Maung Tin's rendering is 'works of carving' (ii. 435), which does not appear to be correct.

meals, or medicines, or securing the release of fish from a fisherman's net, or of beasts from a hunter's snare, or of birds from a cage, or announcing, by the beating of a drum, safety of lives of all living beings (3.74-90). These gifts are either initiated by one's own will (*dānamaya*), or actuated by the desire of continuing a family-tradition (*sīlamaya*), or it is accompanied by the philosophical reflection on the transitory nature of these gifts (*bhāvanāmaya*). These offerings may be given personally (*kāyakamma*), or by giving commands to some one such as wife, son, or a servant (*vacīkamma*), or by mere mental resolution (*manokamma*). The details of *saddadāna* are interesting. The writer explains it as arranging for the beating of drums, or for the playing of musical instruments (*bheri-mūtingādīsū aññatara-turiyēṇa* 3.78), or for arranging religious recitations, or delivering of sermons. It may also include offerings, to the religious preachers, of honey or throat-curing oil to maintain the efficient pitch of his voice (*sara-bhesajja-tela-phāṇitādīni*, 3.78). In one place (3.161), the writer very artfully refers to the practice of the patrons of such religious preachers, of going late to the sermons, and asking them, who have been already paid by them, to begin the sermon afresh (पठमं दिन्नवेतनेन एकेन पञ्चा आगत्वा आदितो पट्ठाय कथेही ति वुत्ते, ३.१६१), and getting depressed, on the preacher mildly pointing out to them the inconvenience that would be caused by throwing the flow of the sermon out of context, thus creating confusion into the minds of his audience. All these details seem to be not much different from what we see in Indian temples. In another place (3.132), the writer has actually mentioned Brahmanical gods—Khanda (Skanda) and Siva¹ (S'iva) who, on account of a heretic belief, remarks the author, are considered to be the 'highest'. From the details mentioned in this passage, it appears that the writer has in his mind actually the images of these gods, for he speaks of salutations to and folding of hands before them, and offerings of meal (*piṭṭhaka*) to them and smearing clean of the ground

---

1. Cf. UdCm. 851—'Khandadeva-Sivādi-paricaranaṃ,' VinCm. iii. 626—*puppham nāma...maṇḍanaṭṭhāya pana, Sivaliṅgūdi-pūjanatṭhāya vā, kassaci dātum na vaṭṭasi.*

in front of them (*paribhaṇḍa*).¹.

According to tradition recorded in the *Mahāvamsa* 37.215-46, *Atthasālinī* has been

Authorship of the ascribed to the famous Commentator, Buddhaghosa, who wrote his *Atthakathās*, at least, on the four *Nikāyas*, *Dīgha*, *Majjhima*, *Saṃyutta* and

Anguttara. *Mahāvamsa* records in its account that Buddhaghosa was a Brahmin living near the Bodhi Tree where he chanced to meet a Buddhist teacher Revata, who subsequently was successful in converting Buddhaghosa to the Buddhist faith. It further states (37.225) that there Buddhaghosa, having written a short treatise (*pakuraṇa*) called

Nāṇodaya, wrote *Atthasālinī*

तथ आणोदयं नाम क्त्वा पकरणं तदा ।

धम्मसंगणिया'कासि कच्छं सो अट्ठसाळिनिं ॥ (Mhv. 37.225)

Sāsanavamsa (p.31) confirms this statement. *Saddhammasangaha* (JPTS. 1890, p.53) records another tradition that Buddhaghosa after going to Ceylon rendered the *Mahāpaccariy-atthakathā* from Sinhalese into Māgadhī and then composed *Atthasālinī*, the Commentary on *Dhammasaṅgaṇī* (p.56). Tradition ascribes to the same author several other commentaries such as those on the *Khuddakapāṭha*, *Suttanipāta*, *Dhammapada*, *Vinaya* and *Abhidhamma*.

That *Atthasālinī* could have been composed in India before Buddhaghosa wrote his *Visuddhimagga* is impossible, for, as has been pointed out by Prof. D. Kosambi in his Introduction (pp. xiv-xv) to his Devanāgarī edition of the *Visuddhimagga*, *Atthasālinī* refers to the *Visuddhimagga* in the very introductory stanzas (1.1.18) and numerous in the body of the text (3.339, 377, 386, 389, 392, 394, 399 etc.). *Atthasālinī* had in its originally conceived plan thought of excluding the topics like *kammattthāna*, *carīyā*, *abhiññā* etc. (1.1.18). While it begins to comment upon the four-fold

1. The writer, perhaps, has mentioned these details, relying upon his observations of the practices in Hindu temples of Tamilians who came in large numbers in northern Ceylon and colonised there. Many of them were devotees of Śiva. *Mahāvamsa* (93.9,10) refers to such, though of later days. Fightings between Tamilian and Sinhalese kings are often referred to in Mhv. See, for instance, Mhv. 21.18; 25.7,19, etc.

jhānas, it gives the same comment as in Visuddhimagga (481.88), and then the writer says, as if by way of an apology for saying what has been already said in Visuddhimagga:—
 सब्बकम्मट्ठानानं हि मावनाविधानं सब्बं अट्ठकथानयेन गहेत्वा त्रिसुद्धिमग्गे वित्थारितं । किं तेन तस्य तस्य पुन वुत्तेना ति न तं पुन वित्थारयाम । पालिया पन हेट्ठा अनागतं अत्थं अपरिहापेत्वा निरन्तरं अनुपदवण्णनमेव करिस्साम ।

That Buddhaghosa should have been the author of *all* the *other* commentaries—as they exist to-day—asccribed to him by tradition is also impossible. For instance, we find that in the present version of the Commentary on Vinaya, i.e. Samantapāsādikā, which is itself quoted profusely in DCm. i.84, 133; ii.530, 567, 592, 593; iii.981,1000,1043; MCm. i.198, 199; iii.106; SCm. i.3,348, ii 37, 145 and DhsCm. (3.143,144), there have been references to Dīghanikāya-Commentary, Sumangalavilāsiṇī (in i.172), Majjhimanikāya-Commentary, Papañcasūdanī (in i.172.173; v.965) and Dhammasaṅgaha-Commentary, Aṭṭhasālinī (in i.150-151). Similarly, Vibhanga-Commentary, Sammohavinodanī, which is certainly later than DhsCm. (see above p. xxv) refers in one place (p.334) to Vinaya-aṭṭhakathā, while it is itself referred to in MCm. ii.30 (*Sammohavinodaniyā Vibhangaṭṭhakathāya vutto*) and SCm. ii.45 (*Vibhang-aṭṭhakathāya ceva Papañca-sūdanīyā ca*). It is obvious therefore that Samantapāsādikā, which existed even before the Commentaries on the Nikāyas or before Aṭṭhasālinī, must have been worked over again and again. At the time of a fresh version, in order to bring it up-to-date, interpolations were made. That there existed a smaller version or versions than the present one of the Samantapāsādikā can be proved by the comparison of the present text with the Chinese version of the same by Saṅghabhadra made in or about 488-89 A.D. Out of the six folios of the Chinese version, a little less than four folios corresponds to the first two volumes of the PTS edition, while the rest, i.e. a little more than two folios, corresponds to the wider range of three published volumes (iii, iv, v in the PTS edition) and the unpublished text which may come to at least one more volume. Obviously, in the later volumes of the Pali text, there have been several additions which have nothing corresponding to them in the Chinese version. This is particularly found in the passages of the Pali text based

upon older Commentaries. See, for instance, PTS i. 236ff. ii.311; iii. 614,616,626-629; iv. 892ff. A passage in Samanta-pāsādika iii.626 is interesting: पुष्पं नाम...मण्डनत्थाय पन, सिवलिङ्गादि पूजनत्थाय वा, कस्सचि दातुं न वट्टति। 'It is not proper to give, flowers for ornamentation or for the worship of Sivalinga !' In the corresponding passage in the Chinese version we fail to see such a sentence.

This little bit of digression has been made to show that the tradition, about the authorship of the Commentaries, or about the belief in the existence of their present form since their first composition, is not reliable.

Though there have been numerous places where the Aṭṭhasālinī shows agreement with the Visuddhimagga—such places have been indicated in foot-notes—there are not a few places where the interpretation in our text differs from that in the Visuddhimagga. And this difference is not restricted to mere interpretations but also noted in philosophical views or technicalities of Buddhist philosophy. We give below a comparative table:—

DhsCm.	Vis. or other Attākathās
(1) <i>Duvidham—jāhānaṃ ārammaṇūpaniṃjjhānaṃ lakkaṇūpaniṃjjhānaṃ ti.</i> Paccanīkajjhāpanato <i>vā</i> is given at the end of 3.337 as an alternative explanation.	4.119— <i>Ārammaṇūpaniṃjjhānaṃ paccanīkajjhāpanato vā jāhānaṃ</i> DCm. i 219, MCm. i, 124, SCm. ii. 175, ACm. ii. 100 as well VinCm. i. 142-147 refer to Vis.; SCm. iii. 111 however agrees with our text.
(2) <i>Vedanā</i> , explained in 3.184-187; similes in 3.186.	Very brief explanation in 14. 125; no similes or illustrations as in our text.
(3) <i>Saññā</i> (3.188-89)— <i>Rasa</i> as given here is slightly different. The simile of the carpenter is expanded. The explanation given in Vis. is given here as <i>aparo nayo</i> .	14.130 includes the simile of the carpenter but it is not expanded as in our text.

- (4) *Cetanā*-(3.190-192)—Explanation of *lakkhaṇa*, *rasa* etc. is the same as in. Vis. but there is added an explanation from the *Porāṇas* and the similes of *jetthasissa* and *Mahāvaddhakī* are given in detail. 14.135; no expansion of the simile of *jetthasissa* or *mahāvaddhakī*. though they are merely referred to. No explanation from the *Porāṇas*.
- (5) *Sukha* (3. 208-210) — *Lakkhaṇa*, *rasa* etc. are different, though the same as given in Vis. are added as *aparo nayo*. The similes referred to in Vis. are expanded here. 4.100; *lakkhaṇa*, *rasa* etc. given here are given as an alternative in our text. The similes of *kantārakkhinna* - *sa vanantodakadassana* or *vanacchāyappavesa* - *udaka-paribhoga* are merely referred to.
- (6) *Cittassekaggatā* (3.211-212)—The two *lakkhaṇas* are given from *Atthakathā*. The remark *ñāṇupaccupatthāno vā* in 3.212 is not found in Vis. = *Samādhī* in 14.139. *Lakkhaṇa*, *rasa* etc. as given here are given in our text as an alternative, with the addition of one expression.
- (7) *Saddhā* (3.213-216)—Two *lakkhaṇas* are given. They are different. The similes are expanded. The explanation of Vis. is given as *aparo nayo*. 14.140. The similes of *udakappasādakamaṇi* and *oghuttaraṇa* are not expanded.
- (8-10) *Viriya* (3.218-219), *Sati* (3.221-223) and *Paññā* (3.225-228) — *Lakkhaṇas* etc. are different, though the explanation of Vis. is given as an alternative. 14.137, 142 and 143 (*amoha* which is the same as *paññā*) — The *lakkhaṇa*, *rasa* etc. as given in Vis. are accepted in our text as an alternative.
- (11-12) *Hiri* and *Ottappa* (3.234-240, 247)—Very detailed explanation is given here. The *lakkha-* 14.142; very brief explanation; *hiri* and *ottappa* are compared to *kulavaddhū* and *vesiyā*; they are simply

na is different. Their nature of being the guardian of the world (*lokapāla*) is illustrated by a passage from A.i.51

- (13) *Nāmaṃ, catubbidhaṃ* (5.112-113)—*sāmañña-nāmaṃ, guṇanāmaṃ, kittināmaṃ, opapātikanāmaṃ*.

- (14-15) *Neva davāya, na mudāya* etc. (5.136-140)

Dava is compared to *natu-langhakādayo*.

- *Mada* is compared to *rājarājamahāmatta*.

- (16) To illustrate *maṇḍana* the similes used are :—*rūpūpajjvinīyo mātugāmā, antepurikādayo* etc.

- (17) To illustrate *vibhūsaṇa*, the similes used are *nibbuddhamalla-m u t-thikamalla-cetākādayo* who develop their bodies to endure blows.

- (18) *Navam ca vedanaṃ*—(5.137). No simile is used.

- (19 20) *Anavajjatā ca phāsu-vihāro ca* (5.138-139)—explained separately. In the explanation of the latter, the author has used the simile of the five kinds of Brahmins used in Vis. 1.93, while

referred to as *lokapālā*.

MCm.ii.313, SCm.iii.117, ACm. ii. 96 refer to Vis. for details.

7.54. *āvattthikaṃ, lingikaṃ, nemittikaṃ, adhiccasa-muppannaṃ*—a quite different list.

1.89-94.

Dava is compared to *gāmadārakādayo*.

Mada is compared to *mutthimallakādayo*.

Similes used are *antepurika-vesiyādayo* who eat excellent food to make their bodies plump and comely.

Natanaccakādayo who eat excellent food to make their bodies look brighter.

Illustrated (1.93) by similes of the five kinds of Brahmins—*āhara-hatthaka, alaṃsāṭṭhaka, tatra-vattaka, kākamā-saka, bhuttavamitaka*.

1.94. Explained together. No similes are used. The explanation is given in pairs of clauses. [In all these cases (14-20), MCm.i.77, SCm.ii.105, ACm. ii.185 refer to Vis. for explanation].

explaining 'navam ca vedanam' etc.

- (21) The interesting simile of a *Visakapāka-vāṇija* (3.435-36) is given in our text to explain the creation of enthusiasm, in the mind of hearers, for the attainment of the Concentration on the Infinity of Consciousness.

No such simile in the corresponding portion of Vis. 10.20-24.

- (22) *Kammaṭṭhānas*-Following Dhs. §203, only eight *kaṣiṇas* and thirty-eight *kammaṭṭhānas* in all are accepted (3.315, 339). We have no mention of *āloka-kaṣiṇa*, though *paricchinṇākāsa-kaṣiṇa* is referred to in 3.287.

3.105 mentions 10 *kaṣiṇas* and forty-eight *kammaṭṭhānas* in all, though *Buddhaghosa* elsewhere refers to thirty-eight (Vis 6.56; MCm. i.195; ii.236, 358; SCm. i.104, etc).

- (23) *Mandapañṇassa cattāri anulomāni*-(3.507); (see our note 9 on this passage). The *Aṭṭha-sālini-yojana* adds that this statement is made after *Porāṇa-Aṭṭhaka-tha*.

This view is definitely rejected in 22.17—*Yassa cattāri anulomāni.....paṭikkhittam, tasmā na sārato paccetabbam*.

- (24) In the explanation of *tadangappahānam* 5.22. we have at the end—*anulomena dhammatthitīyā nibbāne ca paṭilomagāhassa, gotrabhuna sankhāranimittassa pahānam*. This is an improvement upon Vis.

22.112 says—*anulomena saccapaṭilomagāhassa pahānam*. No statement here about *gotrabhū*, although such statements are found in SCm. ii. 253.

- 25) The views detailed in 3.503, 504, 505-06 are

Identical views are detailed in 21.111-116, but the

*The author of *संक्षेप* refers to this passage of our Text (JPTS 1917-19 p. 28, verses 357-358).

definitely ascribed to teachers Tipiṭaka-Cūḷanāgattthera, Moravāpivāsi-Mahādattatthera, and Cūḷābhayaṭṭhera respectively. Thus our text here seems to be an improvement upon Vis. names of the advocates of these views are not mentioned. Dhammapāla's Commentary on Visuddhimagga, Paramattha-mañjūsā, ii. 856 (Burmese ed. published by Mundaya Tipitaka Press, Rangoon 1910) confirms our text.

Thus from the internal evidence supplied by the examples given above, we note that the explanation of certain terms in our text differs in several respects from that in the Visuddhimagga, or other Aṭṭhakathās that are indisputably the works of Buddhaghosa. If this text also had been the work of Buddhaghosa, there need not have been such serious differences in the interpretations or philosophical views as regards kammaṭṭhānas, or anulomacittas. Even in places where other Commentaries on the Nikāyas refer to Visuddhimagga, our author often gives, as noted above, explanations of his own. Similarly, we have noted that the explanations of Visuddhimagga have been accepted in our text as alternative interpretations. Why should a great master like Buddhaghosa give his own interpretations as alternatives? He would certainly have given his own interpretations first. Thus, for reasons given above, the tradition of Buddhaghosa being the author of our text does *not*, notwithstanding the colophon of our text, seem to us to be reliable.

It appears to us to be the work of some younger author—though not far remote from Buddhaghosācariya—from Ceylon, who relies not only upon Tipiṭaka texts but also upon Aṭṭhakathā, Mahā-Aṭṭhakathā, Āgamaṭṭhakathā, Milindapañña, Visuddhimagga, as well as Great Masters of Ceylon like Tipiṭaka-Cūḷanāgattthera, Moravāpivāsi-Mahādattatthera and Tipiṭaka-Mahādhammarakkhitatthera. He has given us the results of his studies of the Mahā-Aṭṭhakathā or of the master-minds of Ceylon in Dvārakathā (3.92-172) and Vipāka-uddhārakathā (3.587-650) respectively. The first two of these master-minds are already referred to above (last but one para.) along with Cūḷābhayaṭṭhera. Mahāsivatthera is constantly referred to (3.481, 586; 5.140) as giving

alternative explanations, though his views are not always acceptable (3.586). Other Sinhalese theras like Maṇḍalārāma-vāsī Tissabhūtitthera (1.72) and Gāma-vāsī Sumanadevatthera (1.76) are mentioned as great exponents of Abhidhamma. Most of these names along with those of Mahānāgatimiya-Tissadattathera (1.27), Pingalabuddharakkhitatthera (3.165) and Dīghabhāṇaka-Abhayatthera (5.130) are often to be met with in Buddhaghosa's works. That the author belonged to the same tradition as that of Buddhaghosa is clear from the internal evidence as well as from his remarks, in the introductory stanzas, about the decisions as per tradition of the Mahāvihāravāsīs (1.1.16). The words *idhamuttamaṃ dīpaṃ* (1.1.14) make it clear that the author was writing this work in Ceylon. He mentions several kings of Ceylon, like Duṭṭhagāmaṇi-Abhaya (3.83), Coranagarājā and Mahānagarājā (5.130); mountains like Cetiya-pabbata (5.130) and Cittala-pabbata (4.19), villages like Vattakālaka (3.204) and Setambangaṇa (5.130), shrines like Mahācetiya (3.74, 203; 4.98) and Sinhalese theras mentioned above. All this proves his Sinhalese associations. His acquaintance with Indian life and conditions when he refers to Kelasa (4.98), Gangā and Godhīvarī (3.274), Bhāratyuddha and Sitāharaṇa (3.153, 161), Āthabbaṇa-iddhikā (3.127), Khandha-Siva (3.132) or to Vinaya teachers in India upto the Third Council of Pāṭaliputta (1.80) seems to be merely academic or traditional, or gathered from his observation of Indians in northern Ceylon. The writer promises to satisfy his discriminating readers by adopting what was acceptable from the Āgama-aṭṭhakathās also (1.1-17). He further mentions that he is undertaking this work at the desire of a mendicant (*bhikkhu*). Buddhaghosa by name (1.1.8). Who is this Buddhaghosa? A mere namesake of the famous Buddhagosācariya¹? It is important to note that the epithet used in connection with him is mere *bhikkhu* (*bhikkhunā Buddhaghosena*) and not *Thera* or *Ācariya*.

---

1. Mrs. Rhys Davids throws out a suggestion (*A Manual of Buddhism for Advanced Students*, 1902, p. 80) that he is perhaps the famous Buddhagosācariya himself and that the author of the *Aṭṭhasālinī* is his pupil.

अट्टसालिनी

नाम

धम्मसंगणिप्पकरणट्टकथा

[नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासंबुद्धस्स ।]

(१)[1] करुणा विय सत्तेसु पज्जा यस्स महेसिनो ।
जेय्यधम्मेषु सब्बेषु पवत्तिथ यथारुचि^१ ॥१॥
दयाय ताय सत्तेसु समुस्साहितमानसो ।
पाटिहीरौवसानाभि वसन्तो तिदसालये ॥२॥
पारिच्छत्तकमूलमिह पण्डुकम्बलनामके ।
सिलासने सन्निसिन्नो आदिच्चो^२व युगन्धरे ॥३॥
चक्कवाळसहस्सेहि दसहागम्म सब्बसो ।
सन्निसिन्नेन देवानं गणेन परिवारितो ॥४॥
मातरं पमुखं कत्वा तस्सा पज्जाय तेजसा ।
अभिधम्मकथामगं देवानं सम्पवत्तयि ॥५॥
तस्स पादे नमस्सित्वा सम्बुद्धस्स सिरीमतो ।
सद्धम्मं च^३स्स पूजेत्वा कत्वा सङ्घस्स च^३ज्जलि ॥६॥
निपच्चकारस्सेतस्स कतस्स रतनत्तये ।
आनुभावेन सोसेत्वा अन्तराये असेसतो ॥७॥
विसुद्धाचारसीलेन निपुणामल्लबुद्धिना ।
भिक्खुना बुद्धघोसेन सक्कच्चं अभियाचितो ॥८॥
यं देवदेवो देवानं देसेत्वान यतो पुन ।
थरस्स सारिपुत्तस्स समाचिक्खि विनायको^३ ॥९॥
अनोतत्तदहे कत्वा उपट्ठानं महेसिनो ।
यं च सुत्वान सो थेरो आहरित्वा महीतलं ॥१०॥

१ सी०, म०-यथारुचि । २ सि०.-पाटिहेर^० । ३ M.-सनायको.

भिक्षून् पयिरुदाहासि^१ इति भिक्षूहि धारितो ।

सङ्गीतिकाले सङ्गीतो वेदेहमुनिना पुन ॥११॥

तस्मिन् गम्भीरजाणेन ओगाळहस्स अभिण्हसो ।

नानानयविचित्तस्स अभिधम्मस्स आदितो ॥१२॥

या महाकस्सपादीहि वसीहट्टकथा पुरा ।

सङ्गीता अनुसङ्गीता पच्छा पि च इसीहि या ॥१३॥

आमया पनै^३ थेरेन महिन्देनेधमुत्तमं ।

या दीपं दीपवासीनं मामाय अभिसङ्गता ॥१४॥

[३] अपनेत्वा ततो भासं तम्बपण्णिनिवासिनं ।

आरोपयित्वा निहोसं भासं तन्तिनयानुगं ॥१५॥

निकायन्तरलद्धीहि असम्मिस्सं अनाकुलं ।

महाविहारवासीनं दीपयन्तो विनिच्छयं ॥१६॥

अत्थं पकासयिस्सामि आगमट्टकथासु पि ।

गहेतब्बं गहेत्वान तोसयन्तो विचक्खणे ॥१७॥

कम्मट्ठानानि सब्बानि चरियाभिज्जा विपस्सना ।

त्रिमुद्धिमग्गे पनिदं यस्मा सब्बं पकासितं ॥१८॥

तस्मा तं अगहेत्वानं सकलाय पि तन्तिया ।

पदानुक्रमतो एव करिस्सामत्थवण्णनं ॥१९॥

इति मे भासमानस्स अभिधम्मकथं इदं ।

अविक्खित्ता निसामेथ दुल्लभा हि अयं कथा ति ॥२०॥

१

[निदानकथा]

(२) तत्थ अभिधम्मो ति^१ केनट्ठेन अभिधम्मो? धम्मातिरेकधम्मविससेट्ठेन ।
अतिरेकविससत्थदीपको हि एत्थ 'अभि'-सद्दो । "बाळ्हा मे आर्बुसो दुक्खा वेदना
अभिक्रमन्ति नो^२ पटिक्कमन्ति" [ ] "अभिक्रन्तवणा" [सं० १.१] ति

१ सि०-पयिरुदाहासि. २ म०, सि०-^०जाणेहि. ३ सि०, सी०-पुन.
४ म०, सि०-अगहेत्वान. ५-५ म०- omits. ६ सी०, M. omit. ७-७ M.-
omits. We fail to notice this expression in S. iv. 120, the
reference given by Maung Tin.

आदीसु विय । तस्मा यथा समुस्सितेसु ब्रह्मसु छत्तेसु च धजेसु च यं अतिरेकप-
माणं विसेसवण्णमण्डानं च छत्तं, तं 'अतिच्छत्तं'ति वुच्चति, यो अतिरेकपमाणो
नानाविरागवण्णविसेससम्पन्नो च धजो सो 'अतिधजो'ति वुच्चति, यथा च एकतो
मन्निपत्तितेसु ब्रह्मसु राजकुमारेसु चैव देवेसु च यो जाति-भोग-यस-इस्सरियादिसम्प-
त्तीहि अतिरेकतरो चैवं विसेसवन्ततरो च राजकुमारो सो 'अतिराजकुमारो'ति वुच्चति,
यो आयु-वण्ण-इस्सरिय-सम्पत्तिआदीहि अतिरेकतरो चैव विसेसवन्ततरो चैवं देवो सो
'अतिदेवो'ति वुच्चति, तथारूपो ब्रह्मा पि 'अतिब्रह्मा' ति वुच्चति, एवमेव अयं
पि धम्मो धम्मातिरेक-धम्मविसेसद्वेन 'अभिधम्मो' ति वुच्चति ।

(३) सुत्तन्तं हि पत्वा पञ्चकखन्धा एकदेसेनेव विभत्ता, न निष्पदेसेन; अभि-
धम्मं पत्वा पनं सुत्तन्तमाजनिन्य-अभिधम्ममाजनिन्य-पञ्चपुच्छकनयानं वसेन निष्प-
देसतो विभत्ता । तथा द्वादसायतनानि, अट्टारस धातुयो, चत्तारि सच्चानि, वावीसति-
न्द्रियानि, द्वादसपद्दिको पच्चयाकारो । [३] केवलं हि इन्द्रियविभङ्गे [वि० १२२...]
सुत्तन्तमाजनिन्यं नत्थि, पच्चयाकारे [वि० १३५...] च पञ्हापुच्छनकं नत्थि । सुत्तन्तं
च पत्वा चत्तारो सतिपट्टाना एकदेसेनेव विभत्ता, न निष्पदेसेन; अभिधम्मं पत्वा
पन तिण्णं पि नयानं वसेन निष्पदेसतो विभत्ता । तथा चत्तारो सम्मप्यधानी,
चत्तारो इद्धिपादा, सत्त बोज्जङ्गी, अरियो अट्ठङ्गिको मग्गो, चत्तारि ज्ञानानि,
चतस्सो अप्पमञ्जाय्यो, पञ्च मिक्खापदानि, चतस्सो पटिसम्मिदा तिण्णं पि नयानं
वसेन निष्पदेसतो विभत्ता । केवलं हि एत्थ सिक्खापदविभङ्गे [वि० २८५...]
सुत्तन्तमाजनिन्यं नत्थि । सुत्तन्तं हि पत्वा पनं जाणं एकदेसेनेव विभत्तं न निष्प-
देसेन; तथा किलेसा । अभिधम्मं पत्वा पन "एकविधेन औणवत्थुं" ति [वि०
३०६...] आदिना नयेन मातिकं ठपेत्वा निष्पदेसतो विभत्तं । तथा एकैकतो
पट्टाय अनेकेहि नयेहि किलेसा विभत्ता । सुत्तन्तं पत्वा च पनं भुम्मन्तरपरिच्छेदो
एकदेसेनेव विभत्तो, न निष्पदेसेन; अभिधम्मं पत्वा पनं तिण्णं पि नयानं वसेन
भुम्मन्तरपरिच्छेदो निष्पदेसतो विभत्तो । एवं धम्मातिरेक-धम्मविसेसद्वेन अभि-
धम्मो ति वेदितव्वो ।

(४) पकरणपरिच्छेदतो पनेस धम्मसंगणि-विभंग-धातुकथा-पुग्गलपञ्जात्ति-

१ सि०, M.- omit. २ सि०- विसेसवण्ण^०. ३ M.- अभि^०. ४ M.-
omits. ५ M.- पत्वान. ६ सी०, M.- पञ्च^०. ७ सि०- द्वादसङ्गदीपको.
८ सि०, M.- omit. ९ सि०- हि. १०-१० सी०. M.- चत्तारि सम्मप्यधानानि.
११ सि०- संबोज्जङ्गा. १२ M.- omits. १३ M.- अप्पमञ्जा. १४-१४ म०, सी०-
omit. १५ M., सी०, म०-omit. १६ M., सी०. म०-च. १७ सि०- 'जाणवत्थुं'.
१८ सी०- एककतो. M.- एकतो. १९ सी०, म०, M.- omit. २० सी०, म०,
M.- omit. २१-२१ सी०, M.- पन पत्वा. २२-२२ सि०, M.- च पञ्जतो.

कथावत्थु-यमक-पट्टानानं सत्तन्नं पकरणानं वसेन ठितो^१ । अयमेत्थ आचरियानं समानकथा ।

(५) वितण्डवादी पनाह—‘कथावत्थुं कस्मा गहितं ? ननु सम्मासम्बुद्धस्स परिनिब्बानतो अट्टारसवस्साधिकानि द्वे वस्ससतानि अतिक्कमित्वा मोग्गाल्लिपुत्त-तिस्सत्थेरेन एतं ठपितं ? तस्मा सावकभासितत्ता छड्ढेत्थ नं’ ति । ‘किं पन छप्पकर-णानि अमिधम्मो’ति ? ‘एवं न वदामी’ति । ‘अथ किं वैदेसी’ति । ‘सत्तप्पकर-णानी’ति । ‘कतरं गहेत्वा सत्तं करोसी’ति ? ‘महाधम्महृदयं नाम अत्थि, एतेन सह सत्ता’ति । ‘महाधम्महृदये अपुब्बं नत्थि, कतिपया व पञ्चवारा अवसेसा, कथावत्थुना सद्धिं सत्ता’ति । ‘नो कथावत्थुना, [४]महाधातुकर्था नाम अत्थि, ताय सद्धिं सत्ता’ति । ‘महाधातुकथायं अपुब्बं नत्थि, अप्पमत्तिकां व तन्ति अव-सेसा । कथावत्थुना व सद्धिं सत्ता’ति ।

(६) सम्मासम्बुद्धो हि सत्तप्पकरणानि देसेन्तो कथावत्थुं पत्वा यी एसा पुग्गलवादे ताव चत्तुसु पञ्हेसु द्विन्नं पञ्चकानं वमेन अट्टमुखवादयुत्ति तं औदिं कत्वा सब्बकथामग्गेसु असम्पुण्णमाणवारमत्ताय पालिया मातिकं ठपेसि । सा पनेसा तन्ति “पुग्गलो उपलब्धमि सच्छिकत्थपरमत्थेना ति । आमन्ता । यो सच्छिकत्थो पर-मत्थो ततो सो पुग्गलो उपलब्धमि सच्छिकत्थपरमत्थेना ति । न हेवं वत्तव्वे । आजानाहि निग्गहं । ...पे०^२...पुग्गलो नूपलब्धमि सच्छिकत्थपरमत्थेना ति । आमन्ता । यो सच्छिकत्थो परमत्थो ततो सो पुग्गलो नूपलब्धमि सच्छिकत्थपरमत्थेना ति । न हेवं वत्तव्वे । आजानाहि निग्गहं ...पे० ... । सब्बत्थ पुग्गलो नूपलब्धमि, सब्बदा पुग्गलो उपलब्धमि सब्बदा पुग्गलो नूपलब्धमि, सब्बेसु पुग्गलो उपलब्धमि सब्बेसु पुग्गलो नूपलब्धमि सच्छिकत्थपरमत्थेना^३”ति एवं पठमं वादं निस्साय पठमं निग्गहं, दुतियं निस्साय दुतियं निग्गहं ...पे० ... अट्ठमं निस्साय अट्ठमं निग्गहं दस्सेन्तेन सत्थारा ठपिता । इमिना नयेन सब्बत्थ मातिकाठपनं वेदितव्वं ।

(७) तं पनेतं मातिकं ठपेन्तो इदं दिस्सयीं ठपेसि—मम परिनिब्बानतो अट्टारसवस्साधिकानि द्विन्नं वस्ससतानं मत्थके मोग्गाल्लिपुत्ततिस्सत्थेरो नाम भिक्खु-
 १ सि० adds after this पि. २ M.—कथावत्थुं. ३ सि०—वदसि. ४ सि०—सत्तमं. ५ ‘In the Great Commentary’ [Maung Tin]. ६ सि०—च. ७ सि०—पञ्चवारा. ८ ‘A book compiled in Ceylon’ [Maung Tin]. Also see Mal. under धातुकथा. ९ सि०, सी०, M. insert before this महाधम्महृदये ताव कतिपया व पञ्चवारा अवसेसा. १० सि०—अप्पमत्तका. ११ सि०—याव. १२ Cf. क० १-११; KA.15. १३ सि०—आदिकं. १४ सि०—M.—omit. १५ क० १.१-११. १६ सि०—adds व. १७-१७ M.—अट्टारसाधिकानं परिनिब्बानतो. १८ सि०—omits.

सहस्समज्जे निसिच्चो सकवादे पञ्च सुत्तसतानि परवादे पञ्चा ति सुत्तसहस्सं समो-
धानेत्वा दीघनिकायप्पमाणं कथावत्युप्पकरणं भाजेस्सती ति । मोग्गल्लिपुत्तित्स्स-
त्थेरो पि ईदं पकरणं देसेन्तो न अत्तनो जाणेन देसेति, स्त्थारा पर्नं दिन्ननयेन
ठपितमातिकाय देसेसि । इति स्त्थारा दिन्ननयेन ठपितमातिकाय देसितत्ता सकलं
पेतं^१ पकरणं बुद्धभासितमेव नाम जातं ।

(८) यथा किं ? यथा मधु-[५]-पिण्डिकसुत्तन्तादीनि । मधुपिण्डिकसुत्तर्हिम
हि भगवा “यतो निदानं भिक्खु परिसं पपञ्चसञ्जासंखा समुदाचरन्ति, एत्थ चे
नत्थि अभिनन्दितब्बं अभिवदितब्बं अज्झोसितब्बं, एसेवन्तो रागानुसयानं” [म०
१.१०९] ति मातिकं ठपेत्वा उट्ठयासना विहारं पाविमि । धम्मपटिग्गाहका
भिक्खू महाकच्चानत्थेरं उपसङ्कमित्वा दसवलेन ठपितमातिकाय अत्थं पुच्छिमु ।
थेरो पुच्छितमत्तकेनेव अकथेत्वा दसवलस्स अपचितिदस्सनत्थं “सेय्यथा पि आवुसो
पुरिसो सारत्थिको सारगवेसी” [म० १.१११] ति सारोपमं आहरित्वा सारस्खो
विय भगवा साखापलामसदिसा सावका, “सो हावुसो भगवा जानं जानाति, पस्सं
पस्सति चक्खुभूतो आणभूतो धम्मभूतो ब्रह्मभूतो वत्ता पवत्ता अत्थस्स निन्नेता
अमत्तस्स दाता धम्मसामी तथागतो” [म० १.१११] ति स्त्थारं थोमेत्वा पुनप्युनं
थेरेहि याचितो स्त्थारा ठपितमातिकाय अत्थं विभाजित्वा “आकङ्खमाना च पन
तुम्हे आयस्सन्तो भगवन्तं येव उपसङ्कमित्वा एतमत्थं पुच्छेय्याथ” [म० १.११३];
सचे सब्बञ्जुतजाणेन सद्धिं संसन्दिद्यमानं समेति^२ गणहेय्याथ, नो चे मा गण्हित्थी^३
ति इमिना अधिप्पायेन “यथो वो”^४ भगवा व्याकरोति तथा तं धारेय्याथा”
[म० १.११३] ति वत्वा उय्योजेसि । ते स्त्थारं उपसङ्कमित्वा पुच्छिमु । स्त्था
दुक्कथितं^५ कच्चानेनो^६ ति अवत्वा मुवण्णालिङ्गं उस्सापेन्तो विय गीवं उपनामेत्वा
सुपुप्फितसत्तपत्तैस्सिरिकं विय महामुखं पूरेन्तो ब्रह्मस्सरं निच्छोरेत्वा साधु साधू ति
थेरस्स साधुकारं दत्वा “पण्डितो भिक्खवे महाकच्चानो”^७, महापञ्चो भिक्खवे

१ सि०, म०, M.— इमं. २ M.— omits. ३ सि०— चेत्. ४ M.— omits
एव नाम. ५ सि०— पुच्छितमत्तेनेव. ६ सि०— puts this after तुम्हे. ७ सि०—
inserts तं after this. ८ सि०— गण्हथ. ९ सि०— adds च after this.
१० M.— नो. ११ सि० inserts after this एतमत्थं. १२ सि०— दुक्कथितं.
१३ सि०— कच्चायनेन. १४ सि०, PTS. सुवण्णलिंगं. मूलटीका— सुवण्णमयं आलिंगं,
सुद्धकमुदिगं । म०— सुवण्णालिंगं; See later (१.७१) where most of the
authorities read सुवण्णालिंगं. अट्ठसालिनीयोजना also says: सुवण्णेन पकतं
आलिंगं. Also Cf. Jā. V.156 सुवण्णालिंगतलसन्निभा गीवा । मधुसारत्थ दांपनी [p.
52] adds:—सुद्धकमुदिगं नाम मज्जे संखित्तं, उभतो वित्थतं । १५ M.— सत्तपक्कं.
१६ सि०— महाकच्चायनो.

महाकथानो, मं चे पि तुभे भिक्खवे एतमत्थं पटिपुच्छेय्याथ, अहं पि तं एवमेव व्याकरेय्यं यथा तं महाकथानेन व्याकृतं”[म० १.११४]ति आह । एवं सत्थारा अनुमोदितकालतो पट्ठाय पन सकलं सुत्तन्तं धुद्धमासितं नाम जातं । आनन्दत्थे-रादीहि वित्थारितसुत्तन्तेसु^१ पि एसेव नयो ।

(९) एवमेव सम्भासम्बुद्धो सत्तप्पकरणानि देसेन्तो कथावत्थुं पत्वा वुत्तनयेन मातिकं ठपेसि । [७] ठपेन्तो च इदमद्दस-मम परिनिव्वानतो अट्टारसवस्साधिकानं द्विन्नं वस्ससतानं मत्थके मोग्गाल्लिपुत्ततिस्सत्थेरो नाम भिक्खु भिक्खुसहस्समज्जे निसिघो सकवादे पञ्च सुत्तमतानि परवादे पञ्चा ति सुत्तसहस्सं समोधनेत्वा दीघ-निकायप्पमाणं कथावत्थुप्पकरणं भाजेस्सती ति । मोग्गाल्लिपुत्ततिस्सत्थेरो पि इमं पकरणं देसेन्तो न अत्तनो आणेन देसेभि, सत्थारा पन दिन्ननयेन ठपितमातिकाय देसेसि । इति सत्थारा दिन्ननयेन ठपितमातिकाय देमितत्ता नकलमेतं पकरणं वुद्ध-मासितं एव जातं । एवं कथावत्थुना सद्धिं सत्तापकरणानि अभिधम्मो नाम ।

(१०) तत्थ धम्मनङ्गणिप्पकरणे चतस्सो विमत्तियो — चित्तविमत्ति रूप्प-विमत्ति निक्खेपरासि अत्थुद्धापो ति ।

(११) तत्थ कामावचरकुसलतो अट्ठ, अकुसलतो द्वादस, कुसलविपाकतो सोळस, अकुसलविपाकतो सत्त, किरियतो एकादस; रूपावचरकुसलतो पञ्च, विपा-कतो पञ्च, किरियतो पञ्च; अरूपावचरकुसलतो चत्तारि, विपाकतो चत्तारि, किरियतो चत्तारि; लोकुत्तरकुसलतो चत्तारि, विपाकतो चत्तारी ति एकूननवुत्ति चित्तानि चित्त-विमत्ति नाम । चित्तुप्पादकण्डं ति पि एतस्सेव नामं । तं वाचनामग्गतो अतिरेक-छमाणवारं, वित्थारियमानं पन अनन्तमपरिमाणं होति ।

तदनन्तरं एकविधेन दुविधेना ति आदिना नयेन मातिकं ठपेत्वा वित्थांगन विमज्जित्वा दस्सिता रूप्पविमत्ति नाम । रूप्पकण्डं ति पि एतस्सेव नामं । तं वाचनामग्गतो अतिरेकद्वेमाणवारं । वित्थारियमानं पन अनन्तमपरिमाणं होति ।

तदनन्तरं मूलतो खन्धतो द्वारतो भूमितो अत्थतो धम्मतो नामतो लिङ्गतो ति एवं मूलादीहि निक्खिपित्वा देसितो निक्खेपरासि नाम ।

मूलतो खन्धतो चापि द्वारतो चापि भूमितो ।

अत्थतो धम्मतो चापि नामतो चापि लिङ्गतो ।

निक्खिपित्वा देसितत्ता निक्खेपो ति पवुच्चति ॥

निक्खेपकण्डं ति पि तस्सेव नामं । तं वाचनामग्गतो तिमत्तमाणवारं । वित्थारियमानं पन अनन्तमपरिमाणं होति ।

१ सि०- सुत्तन्तेस्वपि. २ सि० inserts नाम after this. ३ §§1-582.
४ §§583-980. ५ §§981-1367u. ६ §§1368-1599. ७ सि०- विभ-
ज्जिता. ८ सी०- द्वि०. ९ सि०- एत्तस्स. १० सि०- omits.

तदनन्तरं पन तेपिटकस्स बुद्धवचनस्स अत्थुद्धारभूतं याव स-रणदुका नि-
विस्वत्तं अट्ठकथाकण्डं नाम । [7] यतो महापकरणिया भिक्खू महापकरणे गणनचारं^१
असङ्गहेत्वेन्ता गणनचारं^२ समानेन्ति । तं वाचनामगगतो द्विमत्तमाणवारं । वित्थारिय-
मानं पन अनन्तमपरिमाणं होति ।

इति सकलं पि^३ धम्मसङ्गणिप्पकरणं^४ वाचनामगगतो अतिरेकैतरसमत्त-
माणवारं । वित्थारियमानं पन अनन्तमपरिमाणं होति । एवमेतं—

चित्तविमत्ति रूपं च निक्खेपो अत्थजोतना ।

गम्भीरं निपुणं ठानं^५ तं पि बुद्धेन देसितं ॥

(१२) तदनन्तरं चिमङ्गप्पकरणं नाम । तं खन्धविमङ्गो आयतनविमङ्गो
धातुविमङ्गो सच्चविमङ्गो इन्द्रियविमङ्गो पच्चयाकारविमङ्गो सतिपट्ठानविमङ्गो
सम्मप्पधानविमङ्गो इद्धिपादविमङ्गो बोच्चङ्गविमङ्गो मग्गविमङ्गो ज्ञानविमङ्गो
अप्पमञ्जाविमङ्गो सिक्खापदविमङ्गो पटिसम्भिदाविमङ्गो जाणविमङ्गो खुद्दकवत्थु-
विमङ्गो धम्महृदयविमङ्गो ति अट्ठारसविधेन विमत्तं ।

तत्थ खन्धविमङ्गो सुत्तन्तभाजनिय-अभिधम्मभाजनिय-पट्ठापुच्छकानं वसेन
तिधा विमत्तो । सो वाचनामगगतो पञ्चमत्तमाणवारो, वित्थारियमानो पन अनन्तो
अपरिमाणो होति । ततो परं आयतनविमङ्गादयो पि तेहेव तीहि नयेहि विमत्ता ।
तेसु आयतनविमङ्गो वाचनामगगतो अतिरेकमाणवारो, धातुविमङ्गो द्विमत्तमाणवारो ।
तथा सच्चविमङ्गो । इन्द्रियविमङ्गे सुत्तन्तभाजनियं नत्थि; वाचनामगगतो पनेस
अतिरेकमाणवारमत्तो । पच्चयाकारविमङ्गो छमत्तमाणवारो, पट्ठापुच्छकानं पनेत्थ
नत्थि । सतिपट्ठानविमङ्गो अतिरेकमाणवारमत्तो; तथा सम्मप्पधान-इद्धिपाद-
बोच्चङ्ग-मग्गविमङ्गा । ज्ञानविमङ्गो द्विमाणवारमत्तो, अप्पमञ्जाविमङ्गो अतिरेक-
माणवारमत्तो । सिक्खापदविमङ्गे पि सुत्तन्तभाजनियं नत्थि; वाचनामगगतो पनेस
अतिरेकमाणवारमत्तो; [8] तथा पटिसंभिदाविमङ्गो । जाणविमङ्गो दसविधेन
विमत्तो; वाचनामगगतो पनेस तिमत्तमाणवारो । खुद्दकवत्थुविमङ्गो पि दसविधेन
विमत्तो; वाचनामगगतो पनेस तिमत्तमाणवारो । धम्महृदयविमङ्गो तिविधेन विमत्तो;
वाचनामगगतो पनेस अतिरेकद्विमाणवारमत्तो । सब्बे पि वित्थारियमाना अनन्ता
अपरिमाणा होन्ति । एवमेतं चिमङ्गप्पकरणं नाम वाचनामगगतो पञ्चतिसमत्तमाणवारं;
वित्थारतो^६ वित्थारियमानं पन अनन्तमपरिमाणं होति ।

(१३) तदनन्तरं धातुकथापकरणं नाम । तं (१) संगहो असङ्गहो,
(२) सङ्गहितेन असङ्गहितं, (३) असङ्गहितेन सङ्गहितं, (४) सङ्गहितेन सङ्गहितं,

१ सी०—M.—गणनवारं. २ सि०—M.—गणनं. ३ सि०—omits. ४ सि०—
puts a stop and begins the next sentence with तं. ५ सी०—जाणं.
६ M.—वाणवत्थु°. ७ सि०—वित्थारियमानं.

(५) असङ्गहितेन असङ्गहितं; (६) सम्पयोगो विष्ययोगो, (७) सम्पयुक्तेन विष्ययुक्तं, (८) विष्ययुक्तेन सम्पयुक्तं, (९) सम्पयुक्तेन सम्पयुक्तं, (१०) विष्ययुक्तेन विष्ययुक्तं; (११) सङ्गहितेन सम्पयुक्तं विष्ययुक्तं; (१२) सम्पयुक्तेन सङ्गहितं असङ्गहितं, (१३) असङ्गहितेन सम्पयुक्तं विष्ययुक्तं, (१४) विष्ययुक्तेन सङ्गहितं असङ्गहितं [धातु० १] ति चुद्सविधेन विभक्तं । तं वाचनामगतो अतिरेकछमाणवारमत्तं, विथारियमानं पन अनन्तमपरिमाणं होति ।

(१४) तदनन्तरं पुग्गलपञ्जति नाम । सा “खन्धपञ्जति आयतनपञ्जति धातुपञ्जति सच्चपञ्जति इन्द्रियपञ्जति पुग्गलपञ्जती” [पु० १] ति छब्बिधेन विभक्ता । सा वाचनामगतो अतिरेकपञ्चमाणवारा; विथारियमाना पन अनन्ता अपरिमाणा व^१ होति ।

(१५) तदनन्तरं कथावत्युप्पकरणं नाम । तं सक्रवादे पञ्च मुत्तसतानि परवादे पञ्चा ति मुत्तसहस्सं समोधनेत्वा विभक्तं । तं वाचनामगतो इदानी पोत्थके^२ लिखितं अगहेत्वा सङ्गीतिआरोपितनयेन दीघनिकायप्पमाणं, विथारियमानं पन अनन्तमपरिमाणं होति ।

(१६) तदनन्तरं यमकं नाम । तं मूलयमकं खन्धयमकं आयतनयमकं धातुयमकं सच्चयमकं सङ्गारयमकं अनुसययमकं चित्तयमकं धम्मयमकं इन्द्रिययमकं ति दसविधेन विभक्तं । [९] तं वाचनामगतो वीसमाणवारमत्तं, विथारतो अनन्तमपरिमाणं होति ।

(१७) तदनन्तरं महापकरणं नाम । पट्टानं ति पि तस्सेव नामं । तं (१) हेतुपच्चयो (२) आरम्भणपच्चयो (३) अधिपतिपच्चयो (४) अनन्तरपच्चयो (५) समनन्तरपच्चयो (६) सहजातपच्चयो (७) अज्जमज्जपच्चयो (८) निस्सयपच्चयो (९) उपनिस्सयपच्चयो (१०) पुरेजातपच्चयो (११) पच्छाजातपच्चयो (१२) आसेवनपच्चयो (१३) कम्मपच्चयो (१४) विपाकपच्चयो (१५) आहारपच्चयो (१६) इन्द्रियपच्चयो (१७) ज्ञानपच्चयो (१८) मग्गपच्चयो (१९) सम्पयुत्तपच्चयो (२०) विष्ययुत्तपच्चयो (२१) अत्थिपच्चयो (२२) नत्थिपच्चयो (२३) विगतपच्चयो (२४) अविगतपच्चयो ति । पच्चयवसेन ताव चतुवीसतिविधेन विभक्तं ।

(१८) इमस्मिं पन ठाने पट्टानं समानेतब्बं । कुसलत्तिकादयो हि द्वावीसैतितिका, हेतुधम्मा न हेतुधम्मा...पे०...स-रणा धम्मा अ-रणां धम्मा, इमे सत्तं दुर्का । अपरे पि^३ विज्जाभागिनो धम्मा अविज्जाभागिनो धम्मा...पे०...खये

१ सि०- चेव. २ सि०- कोट्टके. ३ सि० adds पकरण. ४ सि०- अनुसय^०. ५ सि०- वीसति^०, M.-वीसं. ६ सि०- बावीसति^०. ७ सि०, M.- असरणा. ८ सि०-सतदका; See मा० १-१२२. ९ ति०- adds दका.

जाणं, अनुप्पादे जाणं ति द्वाचत्तालीस सुत्तन्तिकदुका नाम । तेसु द्वावीसति तिका सतं दुकां ति अयं आहच्च भासिता जिनवचनभूता सब्बञ्जेबुद्धेन देसिता सत्तन्नं पकरणानं मातिका नाम ।

अथापरे द्वाचत्तालीस सुत्तन्तिकदुका कुतोपमवा केन ठपिता केन देसिता ति ? धम्मसेनापति-साणिपुत्तथेरप्पमवा, तेन ठपिता, तेन देसिता ति । इमे ठेपन्तो पन थेरो न सामुक्कंसिकेन अत्तनो आपणेन ठपेसि । एकुत्तरियं पन एकनिपातं—दुकनिपात-सङ्गीति-दसुत्तरसुत्तन्तेहि समोधनेत्वा अभिधम्मिकत्थेरानं सुत्तन्तं पत्वा अकिलमन्तं ठपिता । ते पनेते एकस्मिं निक्खेपकण्डे येव मत्थकं पापेत्वा विमत्ता । सेसट्टानेसु याव स-रणदुका अभिधम्मो विमत्तो ।

(१९) सम्मासम्बुद्धेन हि अनुलोमपट्टाने द्वावीसतितिके^{१०} निस्साय तिकपट्टानं नाम निहिट्टं । सतं दुके निस्साय दुकपट्टानं नाम निहिट्टं^{१२} । ततो परं द्वावीसतितिके गहेत्वा दुकसते पक्खिपित्वा दुकतिकपट्टानं नाम दस्सितं^{१३} । ततो दुकसतं गहेत्वा द्वावीसतिया तिकेसु पक्खिपित्वा तिकदुकपट्टानं नाम दस्सितं^{१३} । [10]तिके पन तिकेसु येव पक्खिपित्वा तिकतिकपट्टानं नाम दस्सितं^{१३} । दुके च दुकेसु येव पक्खिपित्वा दुकदुकपट्टानं नाम दस्सितं^{१३} । एवं—

तिकं च पट्टानवरं दुकुत्तमं । दुकं तिकं चैव तिकं दुकं च ।

तिकं तिकं चैव दुकं दुकं च । छ अनुलोमग्धि नया सुगम्भीरं^{१४} ति ।

(२०) पच्चनीयपट्टाने पि द्वावीसतितिके निस्साय तिकपट्टानं नाम । दुकसतं निस्साय दुकपट्टानं नाम । द्वावीसतितिके दुकसतेसु पक्खिपित्वा दुकतिकपट्टानं नाम । दुकसतं द्वावीसतिया तिकेसु पक्खिपित्वा तिकदुकपट्टानं नाम । तिके तिकेसु येव पक्खिपित्वा तिकतिकपट्टानं नाम, दुके दुकेसु पक्खिपित्वा दुकदुकपट्टानं नामा ति पच्चनीये पि छहि नयेहि पट्टानं निहिट्टं^{१२} । तेन वुत्तं—

तिकं च पट्टानवरं दुकुत्तमं । दुकं तिकं चैव तिकं दुकं च ।

तिकं तिकं चैव दुकं दुकं च । छ पच्चनीयग्धि^{१५} नया सुगम्भीरं^{१४} ति ॥

(२१) ततो परं अनुलोमपच्चनीये पि एतेनेव उपायेन छ नया दस्सिता । तेनाह—

तिकं च पट्टानवरं दुकुत्तमं । दुकं तिकं चैव तिकं दुकं च ।

१ मा०-1-122. २ सि०-सब्बञ्जुत्ताजाणबुद्धेन. ३ सि०, M-omit सुत्तन्तिक. ४ सि०-एकनिपातादि. ५ सि०-अभिधम्मिक. ६ सि०-अकिलमन्तं. ७ M. only reads ठपितं; all others read ठपिता. ८ सि०-तेन. ९ तिकपट्टान-अट्ठकथा. ८-९ १० धम्मसंगणि 1-22 of मातिका. ११ धम्मसंगणि 23-122. मा० १२ सि०-निहिट्टं, १३ सि०-दस्सेति. १४ सि०-पन. १५ See तिकपट्टान ii.71. १६ All texts read so. १७ सि०, M.-पच्चनीयानुलोमग्धि. १८ See तिकपट्टान ii.71 (last two lines).

तिकं तिकं चैव दुकं दुकं च । छ अनुलोमपच्चनीयमिह नया सुगम्भीरौ ति ॥

(२२) तदनन्तरं पच्चनीयानुलोमे पि^१ एतेहेव छहि नयेहि निदिट्ठं । तेनाह-

तिकं च पट्टानवरं दुकुत्तमं । दुकं तिकं चैव तिकं दुकं च ।

तिकं तिकं चैव दुकं दुकं च । छ पच्चनीयानुलोममिह नया सुगम्भीरौ ति ॥

(२३) एवं अनुलोमे छ पट्टानानि, पटिलोमे छ, अनुलोमपच्चनीये छ, पच्चनीयानुलोमे छ पट्टानानी ति इदं चतुर्वीसति-समन्तपट्टान-समोधानं पट्टानं महापकरणं^२ नाम ।

(२४) इदानीं इमस्स अभिधम्मस्स गम्भीरमावविजाननत्थं चत्तारो सागरो वेदितव्या-संसारसागरो, जलसागरो, नयसागरो, जाणसागरो ति ।

(२५) तत्थ संसारसागरो नाम—

खन्धानं च पटिपाटि धातु-आयतनानं^३ च ।

अव्योच्छिन्नं वत्तमाना संसारो ति पवुच्चती ति ॥

एवं वुत्तं संसारवट्ठं । स्वायं यस्मा इमेसं सत्तानं उप्पत्तिया पुरिमकौटि न पञ्जायति एत्तकानं हि वस्ससतानं वा [11] वस्ससहस्सानं वा वस्ससतसहस्सानं वा, कप्प-सतानं वा कप्पसहस्सानं वा कप्पसतसहस्सानं वा मत्थके सत्ता उप्पन्ना, ततो पुब्बे नाहेसुं ति वा, अमुकस्म नार्म रज्जो काले उप्पन्ना, अमुकस्सं बुद्धस्स काले उप्पन्ना, ततो पुब्बे नाहेसुं ति वा, अयं परिच्छेदो नत्थि; “पुरिमा भिक्खवे कौटि न पञ्जायति अविज्जाय, इतो पुब्बे अविज्जा नाहोसि अथ पच्छा संभवी” [अं० ५.११३] ति इमिना पन नयेन अयं संसारसागरो नाम अनमतगो वं ।

(२६) महासमुदो पन जलसागरो नामा ति वेदितव्यो । सो चतुरासीति-योजनसहस्सगम्भीरो । तत्थ उदकस्स आळ्हकसतेहि वा आळ्हकसहस्सेहि वा आळ्हकसतसहस्सेहि वा पमाणं^४ नाम नत्थि । अथ खो असंखेय्यो अप्पमेय्यो महाउदकखन्धो त्वेव संखं गच्छति । अयं जलसागरो नाम ।

(२७) कतमो नयसागरो ? तेपिटकं बुद्धवचनं । द्वे पि हि^५ तन्तियो पच्च-वेक्खन्तानं सद्दासम्पन्नानं पसादबहुलानं जाणुत्तरानं कुलपुत्तानं अनन्तं पीतिसोम-नस्सं उप्पज्जति । कर्तरी^६ द्वे^७ ? विनयं च अभिधम्मं च । विनयधरानं भिक्खूनां विनयतन्ति पच्चवेक्खन्तानं दोसानुरूपं सिक्खापदपञ्जापनं नाम— इमस्मिं दोसे इमस्मिं वीतिकमे इदं नाम होती ति सिक्खापदपञ्जापनं— अज्जेसं अधिसयो,

१ See तिकपट्टान ii.72. २ सि०, M.— पच्चनीयानुलोममिह. ३ सि०— wrongly reads अनुलोमपच्चनीयमिह. ४ See तिकपट्टान ii.73 ५ सि०— समन्तपट्टानस्स समोधानपट्टानं महापकरणं. ६ सी०— M.— धातु-आयतनानि. ७ सि० adds संसारसागरो नाम. ८ सि० omits. ९ M. adds नाम after this. १० सि०—च. ११ M.— परिमाणं. १२ सि०— omits; M. द्वे हि. १३ सी०, म०— कतमा. १४ सि० adds पि after this. १५ M.— omits the first member.

बुद्धानमेव विसयो ति । उत्तरिमनुस्सधम्मपेय्यालं^१ पच्चवेक्खन्तानं नीलपेय्यालं^२ पच्च-
वेक्खन्तानं सञ्चरित्तेपेय्यालं^३ पच्चवेक्खन्तानं अनन्तं^४ पीतिसोमनस्सं उपपज्जति ।
आभिधम्मिकभिक्षून् पि खन्धन्तरं पि आयतनन्तरं पि धात्वन्तरं पि इन्द्रियन्तरं
बल-योद्द्वेज्ज-कम्म-विपाकन्तरं रूपारूपपरिच्छेदं सण्ह-सुखुमधम्मं गगनतले तारक-
रूपानि गणेन्तो^५ विय रूपारूपधमे पब्बं पब्बं कोट्टासं कोट्टासं कत्वा विभजन्तो^६
दस्सेसि वत नो सत्था ति अभिधम्मतन्ति पच्चवेक्खन्तानं अनन्तं पीतिसोमनस्सं
उपपज्जति ।

एवं उपपत्तिया पनस्स इदं वत्थुं^७ पि वेदितव्यं—महानाग-तिमिर्य-तिस्सदत्त-
त्थेरो [12] किर नाम महाबोधिं वन्दिस्सामी ति परतीरं गच्छन्तो नावाय उपरितले
निभिन्नो महासमुद्धं ओलोकेमि । अथ^८स्स तस्मिं समये नेव परतीरं पञ्चायत्थ, न
ओरिमतीरं, ऊमिवेगप्पमेद-समुग्गत-जलचुण्ण-परिकिण्णो पनं^९ पसारित-रजतपट-सुमन-
पुष्कमन्थरसदिसो महासमुद्धो वं^{१०} पञ्चायत्थ । सो किं नु खो महासमुद्धस्स ऊमिवेगो
बलवां उदाहु चतुवीसतिप्पमेदे समन्तपट्टाने नयमुखं बलवं ति चिन्तेसि । अथ^{११}स्स
महासमुद्धे परिच्छेदो पञ्चायति—अयं हि हेट्ठा पटविया परिच्छिन्नो, उपरि आकासेन,
एकतो चक्रवालपव्वतेन, एकतो वेलन्तेन परिच्छिन्नो; समन्तपट्टानस्स पन परिच्छेदो
न पञ्चायती ति सण्हसुखुमधम्मं पच्चवेक्खन्तस्स बलवपीति उपपज्जा । सो पीतिं
विकम्भेत्वा विपस्सनं वट्ठेत्वा यथानिभिन्नो वं^{१२} सब्बकिलेसे खेपेत्वा अग्गफले अगहत्ते
पतिट्ठाय उदानं उदानेसि—

अत्थेव गम्भीरगतं सुदुब्बुधं । सयं अभिञ्जाय सहेतुसम्भवं ।

यथानुपुब्बं निखिलेन देसितं । महेसिना रूपगतं व पस्सती ति ॥

अयं नयसागरो नाम ।

(२८) कतमो जाणसागरो ? सब्बञ्जुतजाणं जाणसागरो नाम । अयं
संसारसागरो नाम, अयं जलसागरो नाम, अयं नयसागरो नामा ति हि^{१३} तं अञ्जेन
न सक्का जानितुं, सब्बञ्जुतजाणेनेव सक्का जानितुं ति सब्बञ्जुतजाणं जाण-
सागरो नाम ।

(२९) इमेसु चतूसु सागरेसु इमस्मिं ठाने नयसागरो अधिप्पेतो । इमं हि
सब्वञ्जू बुद्धा व पटिविज्जन्ति । अयं पि भगवा बोधिमूले निसिन्नो 'इमं पटिविज्जित्वा
इमं वत मे धम्मं एसन्तस्स गवेसन्तस्स कप्पसतसहस्साधिकानि चत्तारि असंखेय्यानि

१ विन०-३.९२. २ विन०-३.११३. ३ विन०-३.१३९. ४ सि०-अनन्तत्तं
(?). ५ सी० म०-गण्हन्तो, PTS, गन्धन्तो, M.-गन्धेन्तो. ६ सी० M.-विभजेन्तो.
७ सि०-वत्थुं. ८ सी०, M.-महागातिम्बय°, म०-महागातिगमिय°. ९ सि०-विप्प-
किण्ण°. १० सि०-omits. ११ म०-च, सि०, M. omit. १२ सि० omits.
१३ सि० omits.

वीतिवत्तानि, अथ मे इमस्मिं पलङ्के निसिन्नेन दियङ्गकिट्टेससहस्सं खेपेत्वा अयं धम्मो पटिविद्धो'ति पटिविद्धधम्मं पच्चवेक्खन्तो सत्ताहं एकपलङ्केन निसीदि । ततो तस्मा पलङ्का वुट्ठाय 'इमस्मिं वत मे पलङ्के सब्बञ्जुतजाणं पैटिविद्धं'ति अनिमित्तेहि चक्खुहि सत्ताहं पलङ्कं ओलोकेन्तो अट्ठासि । ततो देवतानं 'अज्जा पि नूनं सिद्ध-[13]-त्थस्स कत्तव्वकिच्चं अत्थि, पलङ्कस्मिं आलयं न विजहती'ति परिवितक्को उदपादि । सत्था देवतानं वितक्कं जत्वा तावदेव तासं वितक्कं वूपसमत्थं वेहासं अब्भुगन्त्वा यमकपाटिहारियं दस्सेसि । महावोधिपलङ्कस्मिं हि कतपाटिहारियं च, आतिसमागमे कतपाटिहारियं च, पाटालिपुत्तसमागमे कतपाटिहारियं च, सब्बं गण्डम्बैरुक्खमूले कर्तं-यमकपाटिहारियसदिसमेव अहोसि । एवं पाटिहारियं कत्वा पलङ्कस्स च टितट्ठानस्स च अन्तरे आकासतो ओरुह्य सत्ताहं चङ्कमि ।

(३०) इमेसु च एकवीसतिया दिवसेसु एकदिवसे पि सत्थु सरीरतो रस्मियो न निक्खन्ता । चतुत्थे पन सत्ताहे पच्छिमुत्तराय दिसाय रतनघरे निसीदि—रतनघरं नाम न रतनमयं गेहं । सत्तन्नं पन पकरणानं सम्मसितट्ठानं रतनघरं ति वेदितव्वं—तत्थ धम्मसङ्गणिं सम्मसन्तस्सा पि सरीरतो रस्मियो न निक्खन्ता । विमङ्ग-पकरणं धातुकथं पुग्गलपञ्जात्तिं कथावत्थुपकरणं यमकपकरणं सम्मसन्तस्सा पि सरीरतो रस्मियो न निक्खन्ता ।

(३१) यदा पन महापकरणं ओरुह्य "हेतुपच्चयो आरम्भणपच्चयो ... पे०... अविगतर्पच्चयो"ति सम्मसनं आरभि, अयंस्स चतुर्वीसतिसमन्तपट्ठानं सम्मसन्तस्स एकन्ततो सब्बञ्जुतजाणं महापकरणे येव ओकासं लभिं । यथा हि तिमिरितिमिङ्गलमहामच्छो चतुरासीतियोजनसहस्सगम्भीरे महासमुदे येव एकन्ततो ओकासं लभति, एवमेव सब्बञ्जुतजाणं एकन्ततो महापकरणे येव ओकासं लभि ।

(३२) सत्थु एवं लद्धोकासेन सब्बञ्जुतजाणेन यथामुखं सण्हमुखुमधम्मं सम्मसन्तस्स सरीरतो नीलपीतलोहितोदातमज्जेट्ठप्पमस्सरवसेन छव्वण्णरस्मियो निक्खमिंसु । केसमस्सूहि चेव अक्खीनं च नीलट्ठानेहि नीलरस्मियो निक्खमिंसु, यासं वसेन गगनतलं अज्जनचुण्णसमाकिण्णं विय उम्मापुष्कनीलुप्पलदलसञ्छन्नं विय वीतिपतन्तं मणितालवण्टं विय सम्पसारितमेचकपटं विय च अहोसि । छवितो चेव अक्खीनं च पीतट्ठानेहि [14] पीतरस्मियो निक्खमिंसु, यासं वसेन दिसामागा सुवण्णरसधारा निसिञ्चमानो विय सुवण्णपटपसारितो विय कुंकुमं सुवण्णरञ्जिता विय

१ M.—एकपलङ्के २. M.—पटिविद्धं. ३ सि०, M.—omit. ४ M.—पाटिकपुत्त°. ५ म०—कण्डम्ब°. ६ सि०, M.—omit. ७ सि०, M.—insert before this सत्त. ८ See १.१७ above. ९ सि०—लभति. १० सि० M.—तिमिरपिङ्गल° Cf. Kalpasūtra i.43 where we have तिमि and तिमितिमिङ्गल. ११ So reads M. १२ M.—पवारिता. १३ सि०—कुंकुह; म०—कुंकुट.

कणिकारपुष्पसम्परिकिण्णा विय च विरोचिंसु । मंसलोहितेहि चैव अक्खीनं च रत्तट्टानेहि लोहितरस्मियो निक्खमिंसु यासं वसेन दिसाभागा चीनपिट्टुचुण्णरञ्जिता विय सुपक्कलाखारसनिशिञ्चमानां विय रत्तकम्बलपरिक्खित्ता विय जयसुमनं-पालि-भद्दक-वन्धुजीवककुसुमसम्परिकिण्णा विय च विरोचिंसु । अट्ठीहि चैव दन्तेहि चैव अक्खीनं च सेतट्टानेहि ओदातरस्मियो निक्खमिंसु; यासं वसेन दिसाभागा रजत-धटेहि^१ आसिञ्चमानखीरधारा सम्परिकिण्णा विय संपसारितरजतपट्टविताना विय, वीतिपतन्तरजतालवण्टा विय, कुन्द-कुमुद-सिन्दुवार-सुमन-मल्लिकादि-कुसुमसञ्छन्ना विय च विरोचिंसु । मञ्जेट्टप्पभस्सरा पन तम्हा तम्हा सरीरप्पदेसा निक्खमिंसु ।

(३३) इति ता छव्यण्णरस्मियो निक्खमित्वा घनमहापठविं गण्हिंसु । चतु-नहुताधिक-द्वियोजनसतसहस्सब्रह्मा महापठवी निद्वन्तसुवण्णपिण्डि विय अहोसि । पठविं भिन्दित्वा हेट्ठा उदकं गण्हिंसु । पठवीसन्धारकं अट्ठनहुताधिकं चतुयोजन-सतसहस्सब्रह्मलं उदकं सुवण्णकलसेहि आसिञ्चमानं विलीनसुवण्णं विय अहोसि । उदर्कं विनिविज्झित्वा वातमग्गहेसुं । छन्नहुताधिक-नवयोजनसतसहस्सब्रह्मलो वातो समुस्सितसुवण्णक्खन्धो धिय अहोसि । वातं विनिविज्झित्वा हेट्ठा अज्जटाकासं पक्खमिंसु । उपरिभागेन उग्गन्त्वा पि चातुम्महाराजिके गण्हिंसु । ते^२ विनिविज्झित्वा तावतित्से ततो यामे ततो तुसिते ततो निम्मानरती ततो परनिमित्तवसवत्ती ततो नव ब्रह्मलोके ततो वेहप्फले ततो ाड्य सुद्धावासे विनिविज्झित्वा चत्तारो आरुप्पे^३ गण्हिंसु । चत्तारो आरुप्पे विनिविज्झित्वा अज्जटाकासं पक्खन्दिंसु । तिरियभागेहि अनन्ता लोकधातुयो पक्खन्दिंसु ।

(३४) एत्तकेसु टानेसु चन्दम्हि चन्दप्पभा नत्थि, सुरिये सुरियप्पभा नत्थि, तारकरूपेसु तारकप्पभा नत्थि, देवतानं उय्यानविमानकप्पक्खेसु चैव सरीरेसु च आमरणेसु चा ति सब्बत्थ पभा नत्थि । तिसहस्सि-महासहस्सि-लोकधातुया आलोककरणसमत्थो महाब्रह्मा पि [15] सुरियुग्गमने खजोपनको विय अहोसि । चन्दसुरियतारकरूप-देवउय्यानविमान-कप्पक्खानं परिच्छेदकमत्तकमेव पञ्जायित्थ । एत्तकं टानं बुद्धरस्मीहि येव अज्झोत्थटं अहोसि ।

(३५) अयं च नेव बुद्धानं अधिट्ठान-इद्धि, न भावनामया इद्धि । सण्ह-सुखम-धम्मं पन सम्मसतो लोकनाथस्स लोहितं पसीदि, वत्थुरूपं पसीदि, छवि-वण्णो पसीदि । चित्तसमुट्ठाना वण्णधातु समन्ता असीतिहत्थमत्ते पदेसे निच्चला च अट्ठासि । इमिना नीहारेन सत्ताहं सम्मसि । सत्तरत्तिन्दिवानि सम्मसितधम्मो कित्तको अहोसी ति ? अनन्तो अपरिमाणो अहोसि । अयं ताव मनसा देसना नाम ।

१ सी०' M.—कणिकार. २ So reads M. ३ सि०—जयकुसुम°. ४ सि०, M.—रजतकूटेहि. ५ सि०, म०—सिन्दुवार. ६ सि०—अज्जट° ७ सि०—ते पि. ८ सि०—आरुप्पे.

(३६) सत्था पन एवं सत्ताहं मनसा चिन्तितं धम्मं वचीमेदं कत्वा देसेन्तो वस्ससतेन पि वस्ससहस्सेन पि वस्ससतसहस्सेन पि मत्थकं पापेत्वा देसेतुं न सक्कोती ति न वत्तब्ब । अपरमागस्मिं हि तथागतो तावतिसंभवने परिच्छत्ताकमूले पण्डुकम्बल-सिलायं दससहस्सचक्रवाळदेवतानं मज्जे निसिन्नो मातरं कायसखिं कत्वा कुंसला धम्मा, अकुसला धम्मा, अव्यकता धम्मा [५० मा० १] ति धम्मं देसेन्तो सतमागेन सहस्समागेन सतसहस्समागेन धम्मन्तरा धम्मन्तरं संकमित्वा संकमित्वा वै देसेसि । तयो मासे निरन्तरं पवत्तितदेसनावेगेन पवत्ताकासगङ्गा विय अधोमुख-ठपितउदकघटा निकखन्तउदकधारा विय च हुत्वा अनन्ता अपरिमाणा अहोसि ।

(३७) बुद्धानं हि भत्तानुमोदनकाले थोकं वृत्त्वा अनुमोदेन्तानं देसना दीध-माज्झिमानिकायप्पमाणा होति । पच्छामत्तं पन सम्पत्तपरिसाय धम्मं देसेन्तानं देसना संयुत्त-अंगुत्तरिकं-द्वे महानिकायप्पमाणा व होति । कस्मा ? बुद्धानं हि भवङ्गपरिवासो लहुको दन्तावरणं सुफस्सितं^१ मुखादानं सिलिट्ठं जिह्वा मुदुका सरो मधुरो वचनं लहुपरिवत्तं । तस्मा तं मुहुत्तं देमितधम्मो पि एत्तको होति । तेमासं देसितधम्मो पन अनन्तो अपरिमाणो येव ।

(३८) आनन्दत्थेरो हि बहुस्सुतो तिपिटकधरो पञ्चदसगाथासहस्सानि सट्ठिपदमहस्सानि लतापुफानि आकङ्खन्तो विय टितप्पदेनेव ठत्वा गण्हाति वा वाचेति वा देमेति वा । एत्तको थेरस्स एको उद्देसमगो होति । थेरस्स हि अनुपदं उद्देसं ददमानो अज्जो दातुं न सक्कोति, न सम्पापुणाति । सग्गमासम्बुद्धो व सम्पापुणेय्य । एवं अधिमत्तसतिमा अधिमत्तगतिमा अधि-[16]-मत्तधितिमा तथाविधसावको सत्थारा तेमासं इमिना नीहारेन देसितं देसनं वस्ससतं वस्ससहस्सं उग्गण्हन्तो पि मत्थकं पापेत्तुं न सक्कोति ।

(३९) एवं तेमासं निरन्तरं देसेन्तस्स पन तथागतस्स कवळिङ्काराहारपटिवद्धं उपादिन्नकमरीरं कथं यापेसी ति ? पटिजग्गनेनेव । बुद्धानं हि सो सो कालो सु-वत्थितो सुपरिच्छिन्नो सुपच्चक्खो । तस्मा भगवा धम्मं देसेन्तो मनुस्सलोके कालं ओलोकेति । सो भिक्खाचारवेलं सल्लक्खेत्वा निम्मितबुद्धं मापेत्वा 'इमस्स चीवरगहणं पत्तगहणं च सरकुत्ति-आकप्पो एवरूपो नाम होतु, एत्तकमेव धम्मं देसेतू' ति अधिट्ठाय पत्तचीवरमादाय अनोतत्तदहं गच्छति । देवता नागलतादन्तकट्ठं देन्ति । तं खादित्वा अनोतत्तदहे सरीरं पटिजग्गित्वा मनोसिलाले ठितो सुरत्त-दुपट्ठं निवासेत्वा चीवरं पारुपित्वा चातु-महाराजदत्तियं सेलमयं पत्तं आदाय उत्तरकुरं गच्छति । ततो पिण्डपातं आहरित्वा अनोतत्ततीरे निसिन्नो तं परिमुञ्जित्वा दिवा-विहाराय चन्दनवनं गच्छति ।

१ सो०, म०-अपरमागे पि. २-३ सि०, M. omit. ४ सि०-संखिपित्वा संखिपित्वा. ५ M.-एकुत्तरिक, सि०-अंगुत्तरनिकाय, ६ म०-सुफस्सितं, सि०-सुफस्सितं.

(४०) धम्मसेनापति सारिपुत्तथेरो पि तत्थ गन्त्वा सम्मासम्बुद्धस्स वत्तं कत्वा एकमन्तं निसीदति । अथस्स सत्था नयं देति । 'सारिपुत्त, एत्तको धम्मो देसितो' ति आचिकखति । एवं सम्मासम्बुद्धे नयं देन्ते पटिसम्मिदापत्तास्स अग्ग-सावकस्स वेलन्ते ठत्वा हत्थं पसारेत्वा दस्सितसमुद्दसदिसं नयदानं होति । थेरस्सा पि नयसतेन नयसहस्सेन नयसतसहस्सेन भगवता देसितधम्मो उपट्ठाति येव ।

(४१) सत्था दिवाविहारं निसीदित्वा धम्मं देसेत्वा काय वेलाय गच्छती ति ? सावत्थिवासीनं कुलपुत्तानं^१ सम्पत्तानं धम्मदेसनविला नाम अत्थि, ताय वेलाय गच्छति । धम्मं देसेत्वा गच्छन्तं वा आगच्छन्तं वा के जानन्ति के न जानन्ती ति ? महेस्सकखा देवता जानन्ति, अप्पेस्सकखा न जानन्ती ति । कस्मा न जानन्ती ति ? सम्मासम्बुद्धस्स वा निम्मित्तबुद्धस्स वा रस्मिआदीसु नानत्तामावा । उभिन्नं पि हि तेसं रस्मीसु वा सेरेसु वा वचनेसु वा नानत्तं नत्थी ति । सारिपुत्तथेरो पि सत्थारा देसितं देसितुं धम्मं आहरित्वा अत्तनो सद्धिविहारिकानं पच्चन्नं भिक्खुसतानं देसेती ति ।

(४२) तेसं अयं पुब्बयोगो— [17] ते किर कस्सपदसव्वलस्स काले खुद्दक-वग्गुलि-योनियं निब्बत्ता पव्वारे ओलम्बन्ता द्विन्नं आमिधम्मिकभिक्खून् अभिधम्मं सज्झायन्तानं सेरे निमित्तं गहेत्वा कण्हपक्खं सुक्कपवग्गं अजानित्वा पि सेरे निमित्तग्गा-हमत्तकेनेव कालं कत्वा देवलोके निब्बत्तिंमु । एकं बुद्धन्तरं देवलोके वसित्वा तस्मिं काले मनुस्सलोके निब्बत्ता यमकपाटिहारिये पसीदित्वा थेरस्स सत्तिके पव्वजिंसु । थेरो सत्थारा देसितदेसितधम्मं आहरित्वा तेसं देसेसि । सम्मासम्बुद्धस्स अभिधम्मदेसना-परियोसानं च तेसं भिक्खून् सत्तप्पकरण-उग्गहणं च एकप्पहारेनेव अहोसि ।

(४३) अभिधम्मो वाचनामग्गो नाम सारिपुत्तथेरप्पमवो । महापकरणे गणनवारो पि थेरेनेव ठपितो । थेरो हि इमिना नीहारेन धम्मन्तरं अमक्खेत्वा च सुखं गहेतुं धारेतुं परियापुणितुं वाचेतुं च पहीती ति^३ गणनवारं ठपेसि ।

(४४) एवं सन्ते थेरो च पटमतरं आमिधम्मिको होती ति ? न होति । सम्मासम्बुद्धो च पटमतरं आमिधम्मिको होति । सो हि तं महावोधिपलङ्के निसीदित्वा पटिविज्झि । बुद्धो हुत्वा च पन सत्ताहं एकपलङ्केन निसिन्नो उदानं उदानेसि—

यदा हवे पातुमवन्ति धम्मा । आतापिनो ज्ञायतो ब्राह्मणस्स ।
अथ'स्स कङ्खा वपयन्ति सब्बा । यतो पजानाति सहेतुधम्मं ॥
यदा हवे पातुमवन्ति धम्मा । आतापिनो ज्ञायतो ब्राह्मणस्स ।
अथ'स्स कङ्खा वपयन्ति सब्बा । यतो खयं पचयानं अवेदि ॥
यदा हवे पातुमवन्ति धम्मा । आतापिनो ज्ञायतो ब्राह्मणस्स ।

१ सी०, म० - देसेतुं; M. inserts after this पत्तचीवरमादाय. २ सि० - omits; M. - सम्पत्तानं. ३ सि०, M. - होती ति.

विधूपयं तिष्ठति मारसेनं, सूरौ^१ व ओभासयमन्तलिकखं ति ॥
इदं पठमबुद्धवचनं नाम ।

[18] धम्मपदमाणका पन

“अनेकजातिसारं सन्धाविस्सं अनिच्छिंसं ।

गहकारकं गवेसन्तो दुक्खा जाति पुनप्पुनं ॥

गहकारक दिट्ठो^२सि पुन गेहं न काहसि ।

सब्बा ते फासुका भग्गा गहकूटं विसंखतं ।

विसङ्खारगतं चित्तं तण्हानं खयमज्झगा^३” ति ॥ [ध० १५३-५४]

इदं पठमबुद्धवचनं नामा ति वदन्ति ।

यमकसालानमन्तरे निपन्नेन भगवता परिनिव्वानसमये “हन्द दानि भिक्खवे आमन्त्यामि वो, वयधम्मा सङ्गारा, अप्पमादेन सम्पादेथा^४” ति [दी० २.१५६].
वुत्तवचनं पच्छिमबुद्धवचनं नाम । उभिनमन्तरे पञ्चचत्तालीसवस्सानि पुष्पदामं गन्धेन्तेन विय, रतनावलि^५ आवुणन्तेन^६ विथै, च कथितो अमत्तप्पकासनो सद्धम्मो मज्झिमबुद्धवचनं नाम ।

(४५) तं सब्बं पि सङ्गहमानं पिटकतो तीणि पिटकानि होन्ति, निकायतो पञ्चनिकाया, अङ्गतो नव अङ्गानि, धम्मकखन्धतो चतुरासीति धम्मकखन्धसहस्सानि ।

(४६) कथं ? सब्बं पि हेतं पिटकतो विनयपिटकं सुत्तन्तापिटकं अभिधम्म-पिटकं ति^७ तिप्पभेदमेव होति । तत्थ उभयानि पातिमोक्खानि द्वे विभङ्गा द्वावीस-ति खन्धका सोळस परिवारा ति इदं विनयपिटकं नाम । ब्रह्मजालादिचतुत्तिस-सुत्तसङ्गहो दीघनिकायो । मूलपरियायमुत्तादि-दियङ्गुसत-द्वेसुत्तसङ्गहो मज्झिम-निकायो । ओघतरणमुत्तादि-सत्तसुत्तसहस्स-सत्तसत्तद्वीसद्विसुत्तसङ्गहो संयुत्तनिकायो । चित्तपरियादान-सुत्तादि-नवसुत्तसहस्स-पञ्चसत-सत्तपण्णार्समुत्तसङ्गहो अंगुत्तर-निकायो । खुद्दकपाठ-धम्मपद-उदान-इतिवुत्तक-सुत्तनिपात-विमानवत्थु-पेतवत्थु-थेरगोथा-थेरीगाथा-जातक-निहेस-पटिसम्भिदा-अपदान-बुद्धवंस-चरियापिटकवसेन पण्णरसप्पमेदो खुद्दकनिकायो ति इदं सुत्तन्तापिटकं नाम । धम्मसङ्गणि-आदीनि सत्तप्पकरणानि अभिधम्मपिटकं नाम ।

(४७) [19] तत्थ

विविधविसेसनयत्ता विनयनतो^८ चेव कायवाचानं ।

विनयत्थविदूहि अयं विनयो विनयो ति अक्खातो ॥

१ M., म०, सी० - सुरियो. २ विन ० - १.२. ३ M. - omits. ४ Cf. समन्त० pp.16-27, §§22-43. ५ M. - सुत्तसत्त०. ६ M. - सुत्तपञ्चासत्त०.

७ Chinese version of समन्तपासादिका omits this and mentions only fourteen books. See n. 5 on p.18 of the PTS ed. of this book.

विविधा हि एत्थ पञ्चविधपातिमोक्खुद्देस-पाराजिकादि-सत्तआपत्तिक्खन्धमातिका विमङ्गादिप्पभेदनया विसेसभूता च दळ्हीकम्मसिथिलकरणप्पयोजना अनुपञ्जत्ति-नया । कायिकवाचसिकअज्झाचार-निसेधनतो एस कायं वाचं च विनेति । तस्मा विविधनयत्ता विसेसनयत्ता कायवाचानं च विनयनतो अयं विनयो विनयो ति अक्खातो । तेनेतमेतस्स वचनत्थकोसल्लत्थं वुत्तं—

विविधविसेसनयत्ता विनयनतो चेव कायवाचानं ।

विनयत्थविदूहि अयं विनयो विनयो ति अक्खातो ति ॥

(४८) इतरं पन

अत्थानं सूचनतो सुवुत्ततो सवनतो^१थ सूदनतो ।

सुत्ताणा सुत्तसमागतो च सुत्तं सुत्तं ति अक्खातं ॥

तं हि अत्तत्थपरत्थादिभेदे अत्थे सूचेति । सुवुत्ता चेत्थ अत्था वेनेय्य^२ज्झासयानुलेमेन वुत्तत्ता । सवति चेत्तं अत्थे, सस्समिव फलं, पसवती ति वुत्तं होति । सूदति चेत्तं, धेनुं वियं सारं, पग्घरती ति वुत्तं होति । सुट्ठु च ने तायति रक्खती ति वुत्तं होति । सुत्तसमागं चेत्तं । यथा हि तच्छकानं सुत्तं पमाणं होति एवमेत्तं पि विञ्जूनं । यथा च सुत्तेन सङ्गहितानि पुष्पानि न विकिरियन्ति विद्धंसियन्ति एवमेतेन सङ्गहिता अत्था । तेनेतमेतस्स वचनत्थकोसल्लत्थं वुत्तं—

सुत्तानं सूचनतो सुवुत्ततो सवनतो च सूदनतो ।

सुत्ताणा सुत्तसमागतो च सुत्तं सुत्तं ति अक्खातं ति ॥

(४९) अभिधम्मस्स वचनत्थो वुत्तो येव । अपरो पन नयो—

यं एत्थ वुट्ठिमन्तो सलक्खणा पूजितो परिच्छिन्ना ।

वुत्ताधिका च धम्मा अभिधम्मो तेन अक्खातो ॥

[20] अयं हि अभि-सद्दो वुट्ठि-सलक्खण-पूजित-परिच्छिन्नाधिकेसु दिस्सति । तथा हेस “बाल्हा मे आवुसो दुक्खा वेदना अभिक्कमन्ति, नो पटिक्कमन्ती [ ] ति^३ आदीसु वुट्ठियं आगतो । “या ता रत्तियो अभिञ्जाता अभिलक्खिता” [ ] ति आदीसु सलक्खणे । “राजाधिराजा मनुजिन्दो” [सु० नि० ५५३] ति आदीसु पूजिते । “पटिब्रलो विनेतुं अभि-धम्मे अभि-विनये” [विन० १.६४] ति आदीसु परिच्छिन्ने; अञ्जमञ्जसंकरविरहिते धम्मे च विनये चा ति वुत्तं होति । “अभिक्कन्तेन वण्णेना [Cf. सं० १.१. . .] ति आदीसु अधिके । एत्थ च “रूपूपपत्तिया मगं भावेति भेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिंसं फरित्वा विहरती” [§१६०] ति आदिना नयेन वुट्ठिमन्तो पि धम्मा वुत्ता । “रूपारम्मणं वा सद्धारम्मणं वा” [§१] ति आदिना नयेन आरम्मणादीहि लक्खणीयत्ता सलक्खणा पि । “सेक्खा धम्मा, असेक्खा धम्मा, लोकुत्तरा धम्मा” [ ] ति आदिना

१ M., सी०-विद्धंसेन्ति. २ M.-पूरिता. ३ See n. 7 in १.२.

नयेन पूजिता पि; पूजारहा ति अधिष्पायो । “कस्सो होति, वेदना होती” [§१]
ति आदिना नयेन समावपरिच्छिन्नत्ता परिच्छिन्ना पि । “महग्गता धम्मा,
अप्पमाणा धम्मा, अनुत्तरा धम्मा” [ ] ति आदिना नयेन अधिका पि धम्मा
वुत्ता । तेनेतमेतस्स वचनत्थकोसल्लत्थं वुत्तं—

यं एत्थ वुट्ठिमन्तो सल्लक्खणा पूजिता परिच्छिन्ना ।

वुत्ताधिका च धम्मा अभिधम्मो तेन अक्खातो ति ॥

(५०) यं पनेत्थ अविसिट्ठं^१ तं

पिटकं पिटकत्थविदू परियत्तिभाजनत्थतो आहु ।

तेनं समोधानेत्वा तयो पि विनयादयो जेय्या ॥

परियत्ति पि हि “मा पिटकसंपदानेना” [अ० १.१८९] ति आदीसु
पिटकं ति वुच्चति । “अथ पुरिसो आगच्छेय्य कुद्दालपिटकमादाया” [म० १.१२७]
ति आदीसु यं किञ्चि भाजनं पि । तस्मा

पिटकं पिटकत्थविदू परियत्तिभाजनत्थतो आहु ।

इदानी

तेन समोधानेत्वा तयो पि विनयादयो जेय्या ति ॥

तेन एवं दुविधत्थेन पिटकसद्देन सह समासं क्त्वा विनयो च सो पिटकं च
परियत्तिभावतो, तस्स तरस्स अत्थस्स भाजनतो चा ति विनयपिटकं । यथावुत्तेनेव नयेन
सुत्तं च तं पिटकं चा ति सुत्तपिटकं । अमि-[21]-धम्मो च सो पिटकं चा ति
अभिधम्मपिटकं ति एवमेते तयो पि विनयादयो जेय्या ।

(५१) एवं जत्वा च पुनं पि तेस्सेव पिटकेसु नानप्पकारकोसल्लत्थं

देसना-सासन-कथामेदं तेसु यथागहं ।

सिक्खा-पद्दान-गंभीरभावं च परिदीपये ॥

परियत्तिमेदं संपत्तिं विपत्तिं चा पि यं यहिं ।

पापुणाति यथा भिक्खु तं पि सव्वं विमार्थये ॥

(५२) तत्थायं^२ परिदीपना विभावना च— एतानि हि तीणि पिटकानि यथा-
क्कमं आणा-वोहार-परमत्थदेसना, यथापराध-यथानुलोम-यथाधम्मसासनानि, संवरा-
संवर-दिट्ठिविनिवेदन-नामरूपपरिच्छेदकथा चा ति वुच्चन्ति ।

एत्थ हि विनयपिटकं आणारहेन भगवता आणावाहुल्लतो देसितत्ता आणा-
देसना; सुत्तन्तपिटकं वोहारकुसलेन भगवता वोहारवाहुल्लतो देसितत्ता वोहारदेसना;
अभिधम्मपिटकं परमत्थकुसलेन भगवता परमत्थवाहुल्लतो देसितत्ता परमत्थदेसना
ति वुच्चति ।

१ M.- अवसिट्ठं. २ सि०- inserts इदानी before this word.

३ सि०, म०- पुन. ४. सी०, म०- add ति. ५ सी०, म०- तत्रायं.

तथा पठमं ये ते पचुरापराधा सत्ता ते यथापराधं एत्थ सासिता ति यथा-पराधसासनं; दुतियं अनेकज्झासयानुसयचरियाधिमुत्तिका सत्ता यथानुलोमं एत्थ सासिता ति यथानुलोमसासनं; ततियं धम्मपुञ्जमत्ते ‘अहं ममा’ ति सज्जिनो सत्ता यथाधम्मं एत्थ सासिता ति यथाधम्मसासनं ति वुच्चति ।

तथा पठमं अज्झाचारपटिपक्खमूतो संवरासंवरो एत्थ कथितो ति संवरा-संवरकथा; संवरासंवरो ति खुद्दको चेव महन्तो च संवरो, कम्माकम्मं विय फलाफलं विय च; दुतियं द्वासट्ठिदिट्ठिपटिपक्खमूता दिट्ठिविनिवेठना एत्थ कथिता ति दिट्ठिविनिवेठनकथा; ततियं रागादिपटिपक्खमूतो नामरूपपरिच्छेदो एत्थ कथितो ति नामरूपपरिच्छेदकथा ति वुच्चति ।

(५३) तीसु पि च एतेसु तिस्रो सिक्खा तीणि पहानानि चतुब्बिधो च गंभीरभावो वेदितव्वो । तथा हि विनयपिटके विसेसेन अधिसीलसिक्खा वुत्ता, सुत्तन्तपिटके अधिचित्तसिक्खा, अभिधम्मपिटके अधिपज्जासिक्खा । विनयपिटके च [२२] वीतिककमप्पहानं, किलेसानं वीतिककमपटिपक्खत्ता सीलस्स; सुत्तन्तपिटके परियुट्ठानप्पहानं, परियुट्ठानपटिपक्खत्ता समाधिस्स; अभिधम्मपिटके अनुसयप्पहानं, अनुसयपटिपक्खत्ता पज्जाय । पठमे च तदङ्गप्पहानं किलेसानं, इतरेसु विक्खम्भन-समुच्छेदप्पहानानि । पठमे च दुच्चरितसंकिलेसस्स पहानं, इतरेसु तण्हादिट्ठिसंकिले-सिकानं पहानं ।

(५४) एकमेकस्मिं चेत्य चतुब्बिधो पि धम्म-अत्थ-देसना-पटिवेध-गंभीर-भावो वेदितव्वो—तत्थ धम्मो ति तन्ति । अत्थो ति तस्सा येव अत्थो । देसना ति तस्सा मनसा ववत्थापिताय तन्तिर्या देसना । पटिवेधो ति तन्तिर्या तन्तिअत्थस्स च यथाभूतावबोधो । तीसु पि चेतुसु एते धम्म-अत्थ-देसना-पटिवेधा । यस्मा ससादीहि विय महासमुदो मन्दबुद्धीहि दुक्खोगाळ्हा अलब्बनेय्यपतिट्ठा च तस्मा गंभीरा । एवं एकमेकस्मिं एत्थ चतुब्बिधो पि गंभीरभावो वेदितव्वो ।

(५५) अपरो नयो— धम्मो ति हेतु । वुत्तं हेतं— “हेतुमिह जाणं धम्मपटिसंमिदा” [वि० २९३] ति । अत्थो ति हेतुकलं । वुत्तं हेतं— “हेतुफले जाणं अत्थपटिसंमिदा” [वि० २९३] ति । देसना ति पज्जात्ति, यथाधम्मं धम्मा-लापो ति अधिप्पायो; अनुलोम-पटिलोमसंखेपक्खित्थारादिवसेन वा कथनं । पटि-वेधो ति अभिसमयो । सो च लोकियलोकुत्तरो । विसयतो असंमोहतो च; अत्था-नुरूपं धम्मेषु, धम्मानुरूपं अत्थेषु, पज्जात्तिपथानुरूपं पज्जात्तीसु अवबोधो । तेसं तेसं वा तत्थ तत्थ वुत्तधम्मानं पटिविज्झितव्वो सलक्खणसंखातो अविपरीतसभावो ।

इदानीं यस्मा एतेसु पिटकेसु यं यं धम्मजातं वा अत्थजातं वा यो चायं यथा यथा आपेतव्वो अत्थो सोत्तूनं जाणस्स अभिमुखो होति तथा तथा तदत्थजोत्तिका देसना,

यो चेत्थ अविपरीतावबोधसंखातो पटिवेधो तेसं तेसं वा धम्मानं पटिविज्झितब्बो सलक्खणसंखातो अविपरीतसभावो— सब्बं पेतं अनुपचितकुसलसंभारेहि दुप्पञ्जेहि, ससादीहि विय महासमुद्दो, दुक्खोगाळ्हं अलब्भनेय्यपतिट्ठं च, तस्मा गंभीरं । एवं पि एकमेकरिं एत्थ चतुब्बिधो पि गंभीरभावो वेदितब्बो ।

(५६) एत्तावता च

[23] देसना-सासन-कथामेदं तेसु यथारहं ।

सिक्खापहानगंभीरमावं च परिदीपये ॥

इति अयं गार्था वुत्तत्था होति ।

(५७) परियत्तिमेदं संपत्तिं विपत्तिं चापि यं यहिं ।

पापुणाति यथा भिक्खु तं पि सब्बं विभावये ति ॥

एत्थ पन तीसु पिट्ठेसु ति विधो परियत्तिमेदो दट्ठब्बो । तिस्सो हि परियत्तियो— अलगहूपमा निस्सरणत्था भण्डागारिकपरियत्ती ति ।

(५८) तत्थ यो दुग्गहीता उपारंभादिहेतुपरियापुटा अयं^३ अलगहूपमा । यं संधाय वुत्तं— “सेय्यथा पि भिक्खवे पुरिसो अलगहत्थिको अलगहगवेसी अलगहपरियेसनं चरमानो, सो पस्सेय्य महन्तं अलगहं, तमेनं भोगे वा नंगुट्ठे वा गण्हेय्य, तस्स सो अलगहो पटिपरिवत्तिवो^४ हत्थे वा बाहाय वा अञ्जतरस्सिं वा अंगपच्चंगे डसेय्य, सो ततो निदानं मरणं वा निगच्छेय्य मरणमत्तं वा दुक्खं । तं किस्स हेतु ? दुग्गहितत्ता भिक्खवे अलगहस्स । एवमेव खो भिक्खवे इधेक्कच्चे मोवपुरिसा धम्मं परियापुणान्ति सुत्तं...पे०...वेदलं, ते तं धम्मं परियापुणित्वा तेसं धम्मानं पञ्जाय अत्थं न उपपरिक्खन्ति, तेसं ते धम्मा पञ्जाय अत्थं अनुपपरिक्खन्ते न निज्झानं खमन्ति, ते उपारंभानिसंसा चेव धम्मं परियापुणन्ति इतिवादप्पमेक्खानिसंसा च । यस्स च^५— त्थाय धम्मं परियापुणन्ति तं च^५स्स अत्थं नानुभोन्ति । तेसं ते धम्मा दुग्गहीता दीघरत्तं अहिताय दुक्खाय संवत्तन्ति । तं किस्स हेतु ? दुग्गहितत्ता भिक्खवे धम्मानं” [म० १.१३३-३४] ति ।

या पन सुग्गहीता सीलक्खन्धादिपरिपूरि^३ येव आक्खमानेन परियापुटा न उपारंभादिहेतु, अयं निस्सरणत्था । यं सन्धाय वुत्तं— “तेसं ते धम्मा सुग्गहीता दीघरत्तं हिताय सुखाय संवत्तन्ति । तं किस्स हेतु ? सुग्गहीतत्ता भिक्खवे धम्मानं” [म० १.१३४] ति ।

यं पन परिज्जातक्खंधो पहीनकिलेसो भावितमग्गो [24] पटिविद्धाकुप्पो सञ्चिकतनिरोधो खीणासवो केवलं पवेणिपालनत्थाय वंसानुरक्खणत्थाय परियापुणाति, अयं भण्डागारिकपरियत्ती ति ।^५

१ See १.५१ above. २ M., सि० omit. ३ सि०, म० परिवर्तित्वा.

३ M, सि०, सी० म० — परिपूरि. ४ सि० inserts after this एवमेव तीसु पिट्ठेसु ति विधो परियत्तिमेदो वेदितब्बो ।

(५९) विनये पन सुप्पटिपन्नो भिक्खु सीलसंपदं निस्साय तिस्रो विज्जा पापुणाति, तासं येव च तत्थ पभेदवचनतो । सुत्ते सुप्पटिपन्नो समाधिसंपदं निस्साय छळभिज्जा पापुणाति, तासं येव च तत्थ पभेदवचनतो । अभिधम्मे सुप्पटिपन्नो पज्जासंपदं निस्साय चतस्सो पटिसंभिदा पापुणाति तासं च तत्थेव पभेदवचनतो । एवमेतेसु सुप्पटिपन्नो यथाक्कमेन इमं विज्जात्तय-छळभिज्जा-चतुपटिसंभिदा-पभेदसंपत्तिं पापुणाति ।

विनये पन दुप्पटिपन्नो अननुज्जातसुखसंफस्स-अत्थरण-पापुरणादिसंफस्स-सामञ्जतो पाटीक्खित्तेसु उपादिन्नफस्सेसु अनवजसञ्जी होति । वुत्तं पि हेतं— “तथाहं भगवता धम्मं देसितं आजानामि, यथा ये’मे अन्तरायिका धम्मा वुत्ता भगवता ते पटिसेवतो नालं अन्तरायाया” [म० १.१३०] ति । ततो दुस्सील-भावं पापुणाति । सुत्ते दुप्पटिपन्नो “चत्तारो’मे भिक्खवे पुग्गला सन्तो संविज्जमाना लोकस्मि” [अ० २.२०५] ति^१ आदीसु अधिप्पायं अजानन्तो दुग्गहीतं गण्हाति । यं संधाय वुत्तं— “अत्तना दुग्गहीतेन अम्हे चेव अब्भाचिक्खति अत्तानं च खनति ब्रह्मं च अपुञ्जं पसवती” ति । ततो मिच्छादिट्ठिं पापुणाति । अभिधम्मे दुप्पटिपन्नो धम्मचिन्तं^२ अतिधावन्तो अचिन्तेय्यानि पि चिन्तेति, ततो चित्तविक्खेपं पापुणाति । वुत्तं हेतं— “चत्तारि’मानि भिक्खवे अचिन्तेय्यानि, न चिन्तेतब्बानि, यानि चिन्तेन्तो उम्मादस्स विघातस्स भागी अस्सा” [अ० २.८०] ति । एवमेतेसु दुप्पटिपन्नो यथाक्कमेन इमं दुस्सीलभाव-मिच्छादिट्ठिता-चित्त-विक्खेपभेदं विपत्तिं पापुणाति ।

(६०) एत्तावता

परियात्तिभेदं संपत्तिं विपत्तिं चा पि यं यहिं ।

पापुणाति यथा भिक्खु तं पि सब्बं विभावये^३ ति ॥

अयं पि गाथा वुत्तत्था होति । एवं नानप्पकारतो पिटकानि अत्वा तेसं वसेन सब्बमेतं संगय्हमानं तीणि पिटकानि होन्ति ।

(६१) [25] कथं निकायतो पञ्च निकाया ति ? सब्बमेव हेतं दीघनिकायो मज्झिमनिकायो संयुत्तनिकायो अंगुत्तरनिकायो खुद्दकनिकायो ति पञ्चप्प-भेदो होति ।

(६२) तत्थ कतमो दीघनिकायो ? तिवग्ग-संगहानि ब्रह्मजालादीनि चतु-त्तिसं सुत्तानि ।

चतुत्तिसेव सुत्तन्ता तिवग्गो यस्स संगहो ।

एस दीघनिकायो ति पटमो अनुलोमिको ॥

१ सी०, सि०, म०—अनुज्जात but M.—अननुज्जात. २ Cf. दी० ३.२३२ म० १.३४१. ३ म०— १.१३३. ४ सी०— धम्मचिन्तं. ५ See १.५१ above.

कस्मा पनेस दीघनिकायो ति बुच्चति ? दीघप्पमाणानं सुत्तानं समूहतो च निवासतो च । समूहनिवासा हि निकायो ति पवुच्चन्ति । “नाहं भिक्खवे अञ्जं एकनिकायं पि समनुपस्सामि एवं-चित्तं यथयिदं भिक्खवे तिरच्छान्गता पाणा, पोणिकनिकायो, चिक्खल्लिकनिकायो” ति । एवमादीहि चेत्थ साधकानि सासनतो लोकतो च । एवं सेसानं पि निकायभावे वचनत्थो वेदितव्वो ।

(६३) कतमो मज्झिमनिकायो ? मज्झिमप्पमाणानि पंचदस-वग्गसंगहानि मूलपरियायसुत्तादीनि दियङ्कसत्तं द्वे च सुत्तानि ।

दियङ्कसत्तसुत्तन्ता द्वे च सुत्तानि यत्थ सो ।

निकायो मज्झिमो पञ्च-दसवग्गपरिग्गहो ॥

(६३ अ) कतमो संयुत्तनिकायो ? देवतासंयुत्तादिवसेन ठितानि ओधतरणादीनि सत्त सुत्तसहस्सानि सत्तसुत्तसत्तानि द्वासट्ठि चैव सुत्तानि ।

सत्त सुत्तसहस्सानि सत्त सुत्तसत्तानि च ।

द्वासट्ठि चैव सुत्तन्ता एसो संयुत्तसंगहो ॥

(६४) कतमो अंगुत्तरनिकायो ? एकेकअंगातिरेकवसेन ठितानि चित्तपरियादानादीनि नव सुत्तसहस्सानि पञ्च सुत्तसत्तानि सत्तपञ्चासं च सुत्तानि ।

नव सुत्तसहस्सानि पञ्च सुत्तसत्तानि च ।

सत्तपञ्चाससुत्तानि संखा अंगुत्तरे अयं ॥

(६५) [26] कतमो खुद्दकनिकायो ? सकलं चिनयपिटकं, अभिधम्मपिटकं, खुद्दकपाठ-धम्मपदादयो च पुब्बे दस्सिता पञ्चदसप्पमेदा; ठपेत्वा चत्तारो निकाये अवसेसं बुद्धवचनं ति ।

ठपेत्वा चतुरो पेटे निकाये दीघ-आदिके ।

तदञ्जं बुद्धवचनं निकायो खुद्दको मतो ति ॥

(६६) कथं अंगवसेन नव अंगानी ति ? सब्बमेव हि’दं ‘सुत्तं गेय्यं वेय्याकरणं गाथा उदानं इतिवुत्तकं जातकं अब्भुतधम्मं वेदलं’ ति नवङ्गप्पमेदं होति ।

तत्थ उभतोविमंग-निद्देस-खन्धक-परिवारा सुत्तनिपाते मंगलसुत्त-रत्तनसुत्त-नालकसुत्त-तुवट्ठकसुत्तादीनि अञ्जं पि च सुत्तन्तनामकं तथागतवचनं सुत्तं ति वेदितव्वं । सब्बं पि सगाथकं सुत्तं गेय्यं ति वेदितव्वं । विसेसेन संयुत्ते सकलो पि सगाथकवग्गो । सकलं पि अभिधम्मपिटकं, निग्गाथकसुत्तं, यं च अञ्जं अट्ठहि अंगेहि असंगहितं बुद्धवचनं, तं वेय्याकरणं ति वेदितव्वं । धम्मपद-थेरगाथा-थेरीगाथा सुत्तनिपाते नो-सुत्तनामिका सुद्धिकगाथा च गाथा ति वेदितव्व्वा । सोमनस्सज्जाणमयिक-गाथापटिसंयुत्ता द्वे-असीति सुत्तन्ता उदानं ति वेदितव्व्वा । ‘वुत्तं हेतं भगवता’ति आदिनयप्पवत्ता दसुत्तरसत्तसुत्तन्ता इतिवुत्तकं ति वेदि-

तब्बं । अपण्णकजातकादीनि पञ्चासाधिकानि पञ्च जातकसतानि जातकं ति वेदि-
तब्बं । “चत्तारो”मे भिक्खवे अच्छरिया अब्भुतधम्मा आनन्दे” [अ० २.
१३२] ति आदिनयपवत्ता सब्बे पि अच्छरियब्भुतधम्म-पटिसंयुत्ता सुत्तन्ता अब्भुत-
धम्मं ति वेदितव्वा । चुल्लवेदल्ल-महावेदल्ल-सम्मादिट्ठि-सकपण्ह-संखारभाजनियं-
महापुण्णमसुत्तादयो सब्बे पि वेदं च तुट्ठिं च लद्धा लद्धा पुच्छितसुत्तन्ता वेदल्लं
ति वेदितव्वा । एवमेतं अंगतो नव अंगानि ।

(६७) कथं धम्मक्खन्धतो चतुरासीति धम्मक्खन्धसहस्सानी ति ? सब्बमेव
हि’दं बुद्धवचनं

[27] द्वासीति बुद्धतो गण्हि द्वे सहस्सानि भिक्खुतो ।

चतुरासीति सहस्सानि ये’मे धम्मा पवत्तिनो ति ॥

एवं परिदीपितधम्मक्खन्धवसेन चतुरासीतिसहस्सपमेदं होति । तत्थ एका-
नुसंधिकं सुत्तं एको धम्मक्खन्धो । यं अनेकानुसंधिकं तत्थ अनुसन्धिवसेन धम्म-
क्खन्धगणना । गाथावन्धेषु पञ्हापुच्छनं एको धम्मक्खन्धो, विस्सज्जनं एको ।
अभिधम्मे एकमेकं तिकदुक्कभाजनं एकमेकं च चित्तवारभाजनं एको धम्मक्खन्धो ।
विनये अत्थि वत्थु, अत्थि मात्तिका, अत्थि पदभाजनियं, अत्थि आपत्ति, अत्थि
अनापत्ति, अत्थि अन्तरापत्ति, अत्थि तिकच्छेदो । तत्थ एकमेको कोट्टासो एक-
मेको धम्मक्खन्धो ति वेदितव्वो । एवं धम्मक्खन्धतो चतुरासीति धम्मक्खन्ध-
सहस्सानि ।

(६८) एवमेतं सब्बं पि बुद्धवचनं पंचसतिकमंगीतिकाले संगायन्तेन महा-
कस्सपमुखेन वसीगणेन इदं पठमबुद्धवचनं, इदं मज्झिमबुद्धवचनं, इदं पच्छिम-
बुद्धवचनं, इदं विनयपिटकं, इदं सुत्तन्तपिटकं, इदं अभिधम्मपिटकं, अयं दीघ-
निकायो ... पे० ... अयं खुद्दकनिकायो, इमानि सुत्तादीनि नवंगानि, इमानि
चतुरासीति-धम्मक्खन्धसहस्सानी ति इमं पमेदं ववत्थपेत्वा व संगीतं । न केवलं
च इममेव अज्जं पि उद्दानसंगह-वग्गसंगह-पेय्यालसंगह-एकनिपात-दुकनिपातादि-
निपातसंगह-संयुत्तसंगह-पञ्चाससंगहादिमनेकविधं, तीसु पिटकेसु सन्दिस्समानं
संगहपमेदं ववत्थपेत्वा व सत्तहि मासेहि संगीतं । संगीतिपरियोसाने च’स्स इदं
महाकस्सपत्थेरेन दस्सवलस्स सासनं पंचवस्ससहस्सपरिमाणकालं पवत्तनसमत्थं कतं
ति संजातपप्पोदा साधुकारं विय ददमाना अयं महापठवी उदकपरियन्तं कत्वा
अनेकण्णकारं संकम्पि संपकम्पि संपवेधि । अनेकानि च अच्छरियानि पातुरहेसुं ।

१ म० १.२९९; १.२९२; १.४६. २ दी० २.२६३. ३ म० ३.९९ gives
संखारुपात्तिमुत्त. ४ म० ३.१५. ५ Ms., PTS.—omit. ६ सि० adds
hereafter अत्थि अतेकिञ्छो अत्थि सतेकिञ्छो. ७ सी०, म०—insert hereafter
अयं धम्मो, अयं विनयो.

(६९) एवं सङ्गीते पनेत्थ अयं अभिधम्मो पिटकतो अभिधम्मपिटकं, निका-
यतो खुद्दकनिकायो [28], अंगतो वेय्याकरणं, धम्मक्खन्धतो कतिपयानि धम्म-
क्खन्धसहस्रानि होति^१ । तं धारयन्तेसु भिक्खूसु पुब्बे एको भिक्खु सब्बसामा-
यिकपरिसाय निसीदत्वा अभिधम्मतो सुत्तं आहरत्वा धम्मं कथेन्तो “रूपक्खन्धो
अव्याकतो, चत्तारो खन्धा सिया कुसला सिया अकुसला सिया अव्याकता; दसा-
यतना अव्याकता, द्वे आयतनानि सिया कुसला सिया अकुसला सिया अव्याकता;
सोळसधातुयो अव्याकता, द्वे धातुयो सिया कुसला सिया अकुसला
सिया अव्याकता; समुदयसच्चं अकुसलं, मग्गसच्चं कुसलं, निरोधसच्चं अव्याकतं,
दुक्खसच्चं सिया कुसलं सिया अकुसलं सिया अव्याकतं; दसिन्द्रिया अव्याकता,
सोमनस्सिन्द्रियं अकुसलं, अनञ्जातञ्जस्सामीतिन्द्रियं कुसलं, चत्तारिन्द्रियानि सिया
कुसला सिया अव्याकता, छ इन्द्रियानि सिया कुसला सिया अकुसला सिया
अव्याकता^२” ति धम्मकथं कथेसि ।

(७०) तस्मिं ठाने एको भिक्खु निमिन्नो ‘धम्मकथिक त्वं सिनेरं परि-
क्खिपन्तो विथ दीधमुत्तं आहरसि, किं मुत्तं नामेत’ ति आह । ‘अभिधम्ममुत्तं नाम
आवुसो’ ति । ‘अभिधम्ममुत्तं कस्मा आहरसि ? किं अज्जं बुद्धमासितं मुत्तं आह-
रितुं न वट्ठती’ ति ? ‘अभिधम्मो केन मासितो’ ति ? ‘न एसो बुद्धमासितो’ ति ।
‘किं पन ते आवुसो विनयपिटकं उग्गहितं’ ति ? ‘न उग्गहितं आवुसो’ ति ।
‘अविनयधारिताय मज्जे त्वं अजानन्तो एवं वदेसी’ ति । ‘विनयमत्तमेव आवुसो
उग्गहितं’ ति । ‘तं पि ते दुग्गहीतं, परिसपरियन्ते निसीदित्वा निहायन्तेन उग्गहितं
भविस्सति; तुम्हादिसे हि पब्बाजेन्तो वा उपसंपादेन्तो वा सातिसारो होति’ ।
‘किं कारणा ?’ ‘विनयमत्तस्म पि दुग्गहितत्ता; वुत्तं हेतं^३—“तत्थ अनापत्ति, न
विवण्णेतुकामो इध ताव सुत्तन्तं वा गाथायो वा अभिधम्मं वा परियापुणस्सु, पच्छा
पि विनयं परियापुणस्ससी” ति । “सुत्तन्ते ओकासं कारापेत्वा अभिधम्मं वा विनयं
वा पुच्छति, अभिधम्मो ओकासं कारापेत्वा सुत्तन्तं वा विनयं वा पुच्छति, विनये
ओकासं कारापेत्वा सुत्तन्तं वा अभिधम्मं वा पुच्छती” ति^४ । त्वं पन एत्तकं पि न
जानासी’ ति एत्तकेना पि परवादी निग्गहितो होति ।

(७१) महारागोसिङ्गमुत्तं पन इतो पि बलवतरं । तत्र हि धम्मसेनापति सारि-
पुत्तत्थेरो अज्जमज्जं पुच्छितपज्हं च विस्सज्जनं च आरोचेत्तु सत्थु सन्तिकं गन्त्वा
महामोग्गल्लान्त्येरोस्स विस्सज्जनं आरोचेन्तो [29] “इधावुसो सारिपुत्त द्वे भिक्खू
अभिधम्मकथं कथेन्ति, ते अज्जमज्जं पज्हं पुच्छन्ति, अज्जमज्जस्स पज्हं पुट्ठा

१. All authorities except PTS read होन्ति; PTS होति.

२ वि०- ६२, ७३, ९०, ११२, १२५.

३. वि०- ४.१४४.

४ वि०- ४.३४४. ५ म०- १.२१२ (Sutta No. 32). ६ म०- १.२१८.

विस्सज्जेन्ति, नो च संसादेन्ति, धम्मिका च नेसं कथा पवत्तनी होति, एवरूपेन खो आवुसो, सारिपुत्त, भिक्खुना गोसिंगसालवनं सोमेय्या” ति आह । सत्था आमिधम्मिका नाम मम सासने परिवाहिरा ति अवत्वा सुवण्णालिंगसदिसं गीवं उन्नामेत्वा पुण्णचन्द-सस्सिरिकं महामुखं पूरेत्वा ब्रह्मघोसं निच्छरेन्तो “साधु साधु सारिपुत्ता” ति महामोग्गल्लान्तथेरस्स साधुकारं दत्त्वा “यथा तं मोग्गल्लानो व सम्मा व्याकरमानो व्याकरेय्य, मोग्गल्लानो हि सारिपुत्त धम्मकथिको” [म० १.२१८] ति आह ।

(७२) आमिधम्मिका भिक्खू येव हि किर धम्मकथिका नाम, अवसेसा धम्मं कथेन्ता पि न धम्मकथिका । कस्मा ? ते हि धम्मकथं कथेन्ता कम्मन्तरं विपाकन्तरं रूपारूपपरिच्छेदं धम्मन्तरं आलोळेत्वा कथेन्ति । आमिधम्मिका पन धम्मन्तरं न आलोळेन्ति । तस्मा आमिधम्मिको भिक्खु धम्मं कथेतु वा मा वा, पुच्छितकाले पन पङ्गं कथेस्सती ति । अयमेव किर एकन्तधम्मकथिको नामा ति । इदं सन्धाय सत्था साधुकारं दत्त्वा ‘सुकथितं मोग्गल्लानेना’ ति आह । अभिधम्मं पटिवाहन्तो इमस्मिं जिनचक्रे पहारं देति, सब्बज्जुतजाणं पटिवाहति, सत्थु वेसारज्जजाणं पटिनिर्वत्तेति, सोतुकामं परिसं विसंवादेति, अरियमग्गे आवरणं ब्रधति, अट्टारससु भेदकरवत्थूसु एकस्मिं सन्दिस्सति उक्खेपनियकम्म-निस्सयैकम्म-तज्जनीयकम्मरहो होति । तं तं कम्मं कत्वा उय्योजेतब्बो ‘गच्छ विघासादो हुत्वा जीविस्ससी’ ति ।

(७३) अथापि एवं वदेय्य— ‘सचे अभिधम्मो बुद्धमासितो, यथा अनेकेसु सुत्तसहस्सेसु “एकं समयं भगवा राजगहे विहरती” ति आदिना नयेन निदानं सज्जितं, एवं अस्सा पि निदानं सज्जितं भवेय्या’ ति । सो ‘जातक-सुत्तनिपात-धम्म-पदादीनं एवरूपं निदानं नत्थि, न चेतानि बुद्धमासितानी ?’ ति पटिक्खपित्वा उत्तरिं पि एवं वत्तब्बो— ‘पण्डित, अभिधम्मो नामेस सब्बज्जुबुद्धानं येव विसयो, न अज्जेसं विसयो । बुद्धानं हि ओक्कन्ति पाकटा, अभिजाति पाकटा, अभि-संखोधि पाकटा, धम्मचक्कपवत्तनं पाकटं । [30] यमकपाटिहारियं पाकटं, तिदिवक्कमो पाकटो, देवलोके देसितभावो पाकटो, देवोरोहणं पाकटं । यथा नाम चक्कवत्तिरज्जो हत्थिरतनं वा अस्सरतनं वा थेनेत्वा यानके योजित्वा विचरणं नाम अट्टानं अकारणं; चक्करतनं वा पन थेनेत्वा पलालसकटे ओलम्बेत्वा विचरणं नाम अट्टानं अकारणं; योजनप्पमाणं ओभासनसमत्थं मणिरतनं वा पन कप्पासपच्छियं पक्खिपित्वा वलंजनं नाम अट्टानं अकारणं;

१ सि०— विसंवादेन्ति, म०— संसरन्ति. २ सि०— सुवण्णालिंग. सी०, म०, PTS— सुवण्णालिंग; see note on this in १.८. ३ M.— अतिमन्तेति. ४ V.ii.204 = Vin; Texts iii. 266; also V. i.354. ५ सी०, म०— omit.

कस्मा ? राजारहमण्डताय; एवमेव अभिधम्मो नाम अञ्जेसं अ-विसयो, सब्बञ्जु-
बुद्धानं येव विसयो। तेसं वसेन देसितब्बदेसना। बुद्धानं हि ओक्कन्ति पाकटा...
पे०... देवोरोहणं पाकटं। अभिधम्मस्स निदानकिच्चं नाम नत्थि पण्डिता'ति। न
हि सक्का एवं वुत्ते परवादिना सहधम्मिकं उदाहरणं उदाहरितुं।

(७४) मण्डलारामवासी तिस्सभूतिथेरो पन महोबोधिनिदानो एस अभि-
धम्मो नामा ति दस्सेतुं “येन स्वाहं भिक्खवे विहारेन पठमाभिसंबुद्धो विहरामि
तस्स पदेसेन विहासि” ति इमं पदेसविहारसुत्तन्तं [सं० ५.१२] आहरित्वा कथेसि।

(७५) दसविधो हि पदेसो नाम— खन्धपदेसो, आयतनपदेसो, धातुपदेसो,
सच्चपदेसो, इन्द्रियपदेसो, पच्चयाकारपदेसो, सतिपट्टानपदेसो, ज्ञानपदेसो, नामपदेसो,
धम्मपदेसो ति। तेसु सत्था महाबोधिमाण्डे पच्चखन्धे निष्पदेसतो पटिविज्झि, इमं
तेमासं वेदनाखन्धवसेनेव विहासि। द्वादसायतनानि अट्टारसधातुयो निष्पदेसेन
पटिविज्झि। इमं तेमासं धम्मायतने वेदनावसेन धम्मधातुयं च वेदनावसेनेव
विहासि। चत्तारि सच्चानि निष्पदेसेन पटिविज्झि, इमं तेमासं दुक्खसच्चे वेदनावसेनेव
विहासि। बावीसतिन्द्रियानि निष्पदेसेन पाटविज्झि, इमं तेमासं वेदनापच्चके इन्द्रिय-
वसेनेव विहासि। द्वादसपदिकं पच्चयाकारवट्ठं निष्पदेसेन पटिविज्झि, इमं तेमासं
फस्सपच्चयैवेदनावसेनेव विहासि। चत्तारो सतिपट्टाने निष्पदेसेन पटिविज्झि, इमं
तेमासं वेदनासतिपट्टानवसेनेव विहासि। [३१] चत्तारि ज्ञानानि निष्पदेसेन
पटिविज्झि, इमं तेमासं ज्ञानंगेसु वेदनावसेनेव विहासि। नामं निष्पदेसेन पटिविज्झि,
इमं तेमासं तत्थ वेदनावसेनेव विहासि। धम्मे निष्पदेसेनेव पटिविज्झि, इमं तेमासं
वेदनातिकवसेनेव विहासी ति। एवं थेरो पदेसविहारसुत्तन्तवसेन अभिधम्मस्स
निदानं कथेसि।

(७६) गामवासी सुर्मेनदेवथेरो पन हेट्ठा-ल्लोहपासादे धम्मं परिवत्तेन्तो
“अयं परवादी ब्राह्म पग्गय्ह अरञ्जे कन्दन्तो विय, असक्खिकं अट्ठं करोन्तो विय च,
अभिधम्मे निदानस्स अत्थिभावं पि न जानाती’ ति वत्वा निदानं कथेन्तो एवमाह—
‘एकं समयं भगवा देवेसु विहरति तावत्तिसेसु पारिच्छत्तकमूले पण्डुकम्बलसिलायं।
तत्र खो भगवा देवानं तावत्तिसानं अभिधम्मकथं कथेसि— “कुसला धम्मा, अकुसला
धम्मा, अव्याकता धम्मा” ति।

(७७) अञ्जेसु पन सुत्तेसु एकमेव निदानं। अभिधम्मे द्वे निदानानि—
अधिगमनिदानं च देसनानिदानं चा ति। तत्थ अधिगमनिदानं दीपंकरदसबलतो
पट्टाय याव महाबोधिपह्लंका वेदितब्बं। देसनानिदानं याव धम्मचक्रपवत्तना।
एवं उभयनिदानसंपन्नस्स पन'स्स अभिधम्मस्स निदानकोसल्लत्थं इदं ताव पञ्च-
कम्मं वेदितब्बं—

१ सि०— तिस्ससुत्तथेरो. २ See also वेसु० १७.९. ३ सी०, म०, M—
फस्सपच्चया. ४ सि०— सुधम्म०. ५ सि०, म० - पण्डा०.

(७८) अयं अभिधम्मो नाम केन पमावितो ? कथं परिपाचितो ? कथं अधिगतो ? कदा अधिगतो ? केन अधिगतो ? कथं विचितो ? कदा विचितो ? केन विचितो ? कथं देसितो ? कस्स'त्थाय देसितो ? किमत्थं देसितो ? केहि पटिग्गहितो ? के सिक्खन्ति ? के सिक्खितसिक्खा ? के धारेन्ति ? कस्स वचनं ? केनामतो ति ?

(७९) तत्रिदं विस्सज्जनं । केन पमावितो ति बोधिअभिनीहारसद्धायं पमावितो । कथं परिपाचितो ति अड्डुच्छक्केसु जातकस्तेसु । कथं अधिगतो ति बोधिमूले । कदा अधिगतो ति विसाखपुण्णमासियं । केन अधिगतो ति सब्बञ्जुबुद्धेन । कथं विचितो ति बोधिमण्डे । [32] कदा विचितो ति रतनघरसत्ताहे । केन विचितो ति सब्बञ्जुबुद्धेन । कथं देसितो ति देवेसु तावतिसेसु । कस्स'त्थाय देसितो ति देवतानं । किमत्थं देसितो ति चतुरोघ-
नित्थरणत्थं । केहि पटिग्गहितो ति देवेहि । के सिक्खन्ती ति सेक्खा पुथुज्जन-
कल्याणा च । के सिक्खितसिक्खा ति अरहन्तो खीणासवा । के धारेन्ती ति येसं वत्तति^३ ते धारेन्ति । कस्स वचनं ति भगवतो वचनं, अरहतो सम्मासंबुद्धस्स । केनामतो ति आचरियपरम्पराय ।

(८०) अयं हि सारिपुत्तथेरो^१ भद्दजि सोमितो पियजाली पियपालो पियदस्सी कोसियपुत्तो सिग्गवो सन्देहो मोग्गालिपुत्तो सुदत्तो^२ धम्मियो दासको सोणको शेवतो ति एवमादीहि याव ततियसंगीतिकाला आमतो । ततो उद्धं तेसं येव सिस्सानुसिस्सेही ति एवं ताव जम्बुदीपतले आचरियपरम्पराय आमतो । इमं पन दीपं— ततो

महिन्दो इट्ठियो उत्तियो भद्दनामो च संबलो^३ ।

एते नागा महापज्जा जुंबुदीपा इधागता ति ।

इमेहि महानागेहि आमतो । ततो उद्धं तेसं येव सिस्सानुसिस्ससंखाताय आचरिय-
परंपराय याव'ज्जकाला आमतो ।

(८१) एवं आमतस्स पन'स्स यं तं दीपंकरदसवल्लो पट्टाय याव महावो-
धिपल्लङ्का अधिगमनिदानं, याव धम्मचक्कप्पवत्तना देसनानिदानं च वुत्तं, तस्स आविभावत्थं अयमानुपुब्बी कथा वेदितव्वा— इतो किर कप्पसतसहस्साधिकानं

१ सी०—बोधिअभिनीहारं संधाय. M., बोधिअभिनीहार संधाय. २ M.—अड्डुच्छेमु.
३ म०, सी०— ये संबत्तन्ति; सि०— येसं वत्तन्ति. ४ See N. Dutt, Aspects of Hīnayāna and Mahāyāna Buddhism p.17, n. 5. ५ सि०—
तिस्सदत्तो; M, PTS—विस्सुदत्तो. ६ म०— ततो महिन्दो इट्ठियो उट्ठियो संबलो तथा ।
पण्डितो भद्दनामो (सी०— भद्दसालो) च. Also cf समन्त० p.58.

चतुर्न असंख्य्यानं मत्थके अमरवती नाम नगरं अहोसि । तत्थ सुमेधो^१ नाम ब्राह्मणो पटिवसति उभतो सुजातो, मातितो च पितितो च, संसुद्धगहणिको, याव सत्तमा कुलपरिवट्टा अक्खित्तो अनुपकुट्टो जातिवादेन, अभिरूपो दस्सनीयो पासादिको परमाय वण्णपोक्खरताय समन्नागतो । सो अज्जं कम्मं अकत्वा ब्राह्मणसिप्पमेव उग्गण्हि । तस्स दहरकाले येव मातापितरो कालमकंसु । अथ^२स्स रासिवड्डुको अमच्चो आयपोत्थकं आहरित्वा सुवण्णरजतमणिमुत्तादिभरिते गम्मे विवरित्वा 'एत्तकं ते कुमार मातुसन्तकं, एत्तकं पितुसन्तिकं, एत्तकं अय्यक-पय्यकादीनं^३ ति याव सत्तमा कुलपरिवट्टा धनं आचिक्खित्वा एतं पटिपज्जाही' ति आह । सुमेधपण्डितो चिन्तेसि— 'इमं धनं सहरित्वा मय्हं पितुपितामहादयो परलोकं गच्छन्ता एककहापणं पि गहेत्वा न गता, मया पन गहेत्वा गमनकारणं कातुं वट्ठी' ति रज्जो आरोचेत्वा नगरे भेरिं चरापेत्वा महाजनस्स दानं दत्वा तापसपब्बज्जं पब्बजि^४ ।

(८२) इमस्मिं ठाने सुमेधकथा कथेतब्बा । वुत्तं हेतं बुद्धवंसे^५—

कप्पे च सतसहस्से चतुरो च असंखिये ।

अमरं नाम नगरं दस्सनेय्यं मनोरमं ॥

... ..

... ..

अब्भन्तरग्गि सत्ताहे ओभिज्जाबलं पापुणि^६ ति ॥

(८३) तर्त्थ "अस्समो सुकतो मय्हं पण्णसाला सुमापिता" ति^७ इमाय पालिया सुमेध-पण्डितेन 'पब्बजिस्सामी' ति निक्खमन्तेन अस्समपण्णसाला चंक्रमा सहत्थो मापिता विय वुत्ती । ... .. वीसतिवस्ससहस्सानि आयू ति ।

१ Read D. Kosambi's निदानकथा or Bom. Uni. Ed. §§3-72 excepting the prose comment in §§4-9, 17-39; excepting gāthās in §§40-70, and excepting §71 and the first and last sentences in §72. २ सि०— अय्यक— अय्यकानं; म०, सी०— अय्यकपय्यकानं. ३ निदा० inserts hereafter इमस्स पन अत्थस्स आविभावत्थं. ४ बुद्धवंस, गाथा— २.१-३४; निदानकथा— गाथा only, without prose, in §§4-9. ५ बुद्धवंस २.३४ ends here. ६-६ निदा० omits. ७ सि०— सहगता. ८ निदानकथा [§§१०-१६] followed by बुद्धवंस २.३५-२१९ [=gāthā portion only in निदा० §§१७-३९] which are further followed by the prose portion only (without gāthās) in निदा० §§४०-७०. ९ निदानकथा §७० (without verse) ends here.

(८४) तस्स पन भगवतो ओरभागे^१ ठपेत्वा पन इमं अम्हाकं सम्मासम्भुद्धं अज्जो बुद्धो नाम नत्थी ति ।... ..
 एवं महापठवीकम्पनानि^२ महापुज्जानि कत्वा आयुपरियोसाने इतो चुतो तुसित-
 भवने निब्वत्ति ।

(८५) तत्थ अज्जे देवे दसहि ठानेहि अधिगण्हित्वा यावतायुकं दिव्वसंपत्तिं अनुभवन्तो मनुस्सगण-[३३]-नाय सट्ठिवस्ससतसहस्साधिकानि^३ सत्तपज्जासवस्स-
 कोटियो^४ इदानी सत्तहि दिवसेहि आयुक्खयं पापुणिस्सती ति कत्थानि किलिस्सन्ति,
 माला मिलायन्ति, कच्छेहि सेदा मुच्चन्ति^५, काये वेवण्णियं ओक्कमति, देवो देवासने न
 सण्ठहती ति इमेसु पज्जसु पुब्वनिमित्तेसु^६ उप्पन्नेसु तानि दिस्वा 'सुज्जा वत भो^७ सग्गा
 भविस्सन्ती' ति संवेगजाताहि देवताहि महासत्तस्स पूरितपारमिभावं अत्वा, इमस्मि
 इदानी अज्जं देवलोकं अनुपगन्त्वा मनुस्सलोके उप्पजित्वा बुद्धभावं पत्ते, पुज्जानि
 कत्वा चुता चुता मनुस्सा देवलोकं परिपूरेस्सन्ती ति चिन्तेत्वा

यतो^८ हं तुसिते काये संतुसितो नाम^९ हं तदा ।

दससहस्सी समागन्त्वा याचन्ति पञ्चली^{१०} ममं ॥

कालो^{११} यं ते^{१२} महावीर उप्पज मातुकुच्छियं ।

सदेवकं तारयन्तो बुज्झस्सु अमतं पदं ति ॥

एवं बुद्धभावाय आयाचितो कालं, दीपं, देसं, कुलं, जनेत्तिया आयुपरिमाणं ति
 इमानि पञ्च महाविलोकैकानानि विलोकित्वा कतसन्निट्ठानो ततो चुतो स्वक्यराजकुले
 पटिसन्धि गहेत्वा तत्थ महासम्पत्तिया परिचारियमानो^{१३} अनुक्कमेन भद्रयोव्वनं
 अनुपापुणि ।

(८६) इमस्मि अन्तरे "सतो सम्पजानो आनन्द बोधिसत्तो तुसितकाया
 चवित्वा मातुकुच्छि ओक्कमती" [म० ३.११९] ति आदीनं सुत्तपदानं चेव तेसं
 अट्ठकथाय वसेन वित्थारो वेदितव्वो ।

(८७) सो तिण्ण उत्तूनं अनुच्छविकेसु तीसु पासादेसु देवलोकसिरिं विय
 रज्जिसिरिं अनुभवमानो उय्यानकील्लाय गमनसमये अनुक्कमेन जिण्णव्याधिमत्त-

१-१ ५७१ and first sentence of §७२ of निदा० are not found here; निदा० §७२ reads कस्सपस्स पन भगवतो अपरभागे. २ End of निदान §७२ (except the last sentence) ३ सी०, M. omit; म० omits वस्स. ४ सि०, M.- मुच्चन्ति. ५ निदानकथा §७३ does not specify these. Further compare निदा० §§७३-१५८ with our १.८५-८९. ६ M., PTS- नो. ७ सि०, म०- अज्जली. ८ म०, सि०- देव. ९ निदानकथा §७४. १० सी०, M.- परिहारियमानो; म०- अपरिहारियमानो.

संखाते तयो देवदूते दिस्वा संजातसंवेगो निवर्त्तित्वा चतुर्थवारं पञ्चजितं दिस्वा 'साधु पञ्चज्जा'ति पञ्चज्जाय रुचिं उपादेत्वा उर्यानं गन्त्वा तत्थ दिवसं खेपेत्वा मंगलपोकस्वरणीतीरे निसिन्नो कप्पकवेसं गहेत्वा आगतेन विस्सकम्मेन देवपुत्तेन अलंकृतपटियत्तो [34] राहुलकुमारस्स जातसासनं सुत्वा पुत्तसिनेहस्स बलवभावं जत्वा 'याव इमं' बन्धनं न वड्ढति तावदेव नं छिन्दस्सामी'ति चिन्तेत्वा सायं नगरं पविसन्तो

निब्बुता नून सा माता निब्बुतो नून सो पिता ।

निब्बुता नून सा नारी यस्सायं ईदिसो पती^३ति ॥

किसागोतामिया नाम पितुच्छाधीताय भासितं इमं गाथं सुत्वा, 'अहं इमाय निब्बुतपदं सावितो' ति गीवतो सतसहस्ससम्भनिकं मुत्ताहारं मुञ्चित्वा, तस्सा पेसेत्वा, अत्तनो भवनं पविसित्वा, सिरिसयने निसिन्नो निदावसेन नाटकानं विप्पकारं दिस्वा, निब्बन्नहृदयो छन्नं उट्ठापेत्वा, कन्थकं आहरापेत्वा, कन्थकं आरुह, छन्नसहायो दससहस्सिलोकधातूहि देवताहि कतपरिवारो महाभिनिक्खमनं निक्खमित्वा, तेनेव रत्तावसेनेन तीणि महारज्जानि अतिक्रम्य अनोमानदीतीरे पञ्चजित्वा, अनुक्कमेन राजगहं गन्त्वा, तत्थ पिण्डाय चरित्वा, पण्डवपव्यतपव्भारे निसिन्नो मगधराजेन रज्जेन निमन्तित्रमानो तं पटिक्खित्वा, सब्बज्जुतं पत्वा तस्स विजितं आगमन्तथाय तेन गहितपटिज्जो, आळारं^४ च उद्दकं च उपसंकमित्वा, तेसं सन्तिके अधिगतविसेसेन अपरितुट्ठो छव्वस्सानि महापधानं पदहित्वा, विसाखपुण्णमदिवसे पातो व सेनोनिगमे सुजाताय दिन्नं पायासं परिमुञ्चित्वा, नेरञ्जराय नदिया सुवण्णपातिं पवाहेत्वा, नेरञ्जराय तीरे महावनसण्डे नानासमापत्तीहि दिवसभागं वीतिनामेत्वा, सायणहसमये सोत्थियेन दिन्नं अट्ठ तिणमुट्ठिं गहेत्वा, काळेन नागराजेन अभित्युतगुणो बोधिमण्डं आरुह तिणानि सन्थरित्वा, 'न ताविमं पल्लं मिन्दस्सामि याव मे न अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्चिस्सती' ति पटिज्जं कत्वा, पाचीनदिसाभिमुखो निसीदित्वा, सुरिये अनत्थमिते^५ येव भारखलं विधमित्वा, पटमयामे पुब्बेनिवासजाणं, मज्झिमयामे जुत्तपपातजाणं पत्वा, पच्छिमयामावसाने दसबलचतुवेसारज्जादिसव्वबु- [35]-द्वगुणपटिमण्डितं सब्बज्जुतज्जाणं पटिविज्जन्तो येव इमं अभिधम्मनयसमुद्दं अधिगच्छि । एवमस्स अधिगमनिर्दानं वेदितव्वं ।

(८८) एवं अधिगताभिधम्मो एकपल्लंकेन निसिन्नसत्ताहं अनिमिससत्ताहं

१ सी०, M. PTS— ०भदस्स. २. All authorities except PTS read so; PTS— इदं. ३ निदा० §९५. ४ M.— आळारकालाम. ५ सी० M., PTS— सेनानी०. ६ सि० inserts hereafter. बोधिपल्लंके. ७ सि०— म०— अनत्थं गमिते. ८ See §77 above.

चकमनसत्ताहं अतिक्रमित्वा, चतुत्थे सत्ताहे सयंभुजाणाधिगमेन अधिगतं अभि-
धम्मं विचिन्निवा अपरानि पि अजपाल-मुचल्लिन्द-राजायतनेसु^१ तीणि सत्ताहानि
वीतिनामेत्वा, अट्ठमे सत्ताहे अजपालनिग्रोधरुक्खमूले निसिन्नो धम्मगंभीरतापच्च-
वेक्खणेन अप्पोस्सुक्कतं आपज्जमानो दससहस्सी-मह्वाब्रह्मपरिवारेन सहंपतिब्रह्मदुना
आयाचितधम्मदेसनो बुद्धचक्खुना लोकं वोलोकेत्वा, ब्रह्मनो अज्झेसनं आदाय
'कस्स नु खो अहं पठमं धम्मं देसेय्यं'ति ओलोकेन्तो आळारुहकानं कालकतभावं
जत्वा, पंचवग्गियानं भिक्खूनां ब्रह्मपकारतं अनुस्सरित्वा, उट्ठायासना कासिपुरं
गच्छन्तो अन्तरामग्गे उपकेन सद्धिं मन्तेत्वा, आसाळहपुण्णमदिवसे इसिपतने
मिगदाये पंचवग्गियानं वसनट्ठानं पत्वा, अननुच्छविकेन समुदाचारेन समुदाचरन्ते
सज्जापेत्वा, धम्मचक्कं पवत्तेन्तो अज्जाकोण्डज्जत्थेरप्पमुखा अट्ठारस ब्रह्मकौटियो
अमतपानं पायेसि । एवं याव धम्मचक्कप्पवत्तना देसनानिदानं^३ वेदितव्वं । अयमेव
संखेपो । त्रित्थारो पन साट्ठकथानं अरियपरियेसन-पव्वज्जासुत्तादीनां वसेन वेदितव्वो ।

(८९) एवं अधिगमनिदान-देसनानिदानसम्पन्नस्स पन'स्स अभिधम्मस्स
अपरानि पि दूरे-निदानं, अविदूरे-निदानं, सन्तिके-निदानं ति तीणि निदानानि ।
तत्थ दीपंकरपादमूलतो पट्ठाय याव तुमितपुरा दूरेनिदानं वेदितव्वं । तुसितपुरतो
पट्ठाय याव बोधिमण्डा अविदूरे-निदानं । 'एकं समयं भगवा देवेसु विहरति
तावतिंसेसु पारिच्छत्तकमूलमिह पण्डुकम्बलसिलायं, तत्थ खो भगवा देवानं तावतिं-
सानं अभिधम्मं कथेसी'ति इदमस्स सन्तिके^४-निदानं । अयं ताव निदानकथा ।

२

[मातिकाय अनुपुब्बपदवण्णना]

[तिकमातिका]

(१) इदानि [36]

इति मे भासमानस्स अभिधम्मकथं इमं ।

अविक्खित्ता निसामेथ दुल्लभा हि अयं कथो ति ॥

एवं पटिज्जाताय अभिधम्मकथाय कथनोकासो सम्पत्तो ।

१ विन० - १.२-४, निदा० §१३२. २ म०, सी० omit. ३ See १.७७ above. ४ See निदा० §§२, १२७, १५८. ५ Last stanza in the Introductory verses of this text.

(२) तत्थ यस्मा अभिधम्मो नाम धम्मसंगणि-आदीनि सत्तप्पकरणानि; धम्म-संगणिया पि च्चित्तुप्पादकण्डादीनं वसेन चत्तारि कण्डानि; च्चित्तुप्पादकण्डं पि मातिका-पदभाजनियवसेन दुविधं; तत्थ मातिका आदि; सा पि तिकमातिका दुक्-मातिका ति दुविधा; तत्थ तिकमातिका आदि; तिकमातिकाय पि कुसलत्तिकं आदि; कुसलत्तिके पि कुसला धम्मा ति [मा० १] इदं पदं; तस्मा

इतो पट्ठाय गंभीरं अभिधम्मकथं इमं ।

बुच्चमानं निसामेथ एकग्गा साधु साधवो ति ॥

(३) “कुसला धम्मा, अकुसला धम्मा, अब्याकता धम्मा” [मा० १] ति अयं ताव आदिपदेन लद्धनामो कुसलत्तिको नाम । “सुखाय वेदनाय सम्प-युत्ता धम्मा, दुक्खाय वेदनाय सम्पयुत्ता धम्मा, अदुक्खमसुखाय वेदनाय संपयुत्ता धम्मा” [मा० २] ति अयं सब्बपदेहि लद्धनामो वेदनातिको नाम । एवं आदि-पदवसेन वा सब्बपदवसेन वा सब्बेसं पि तिकदुकानं नाम वेदितब्बं । सब्बे चेते पञ्चदसहि परिच्छेदेहि ववत्थिता । तिकानं हि एको परिच्छेदो, दुकानं चतुद्दस ।

(४) “हेतू धम्मा, न-हेतू धम्मा” [मा० २३] ति आदयो हि छ दुका गन्थतो च अत्थतो च अञ्जमञ्जसम्बन्धेन पुप्फकणिका विय घटा विय हुत्वा टितत्ता ‘हेतुगोच्छको’ ति बुच्चति । ततो परे “सप्पच्चया धम्मा अप्पच्चया धम्मा” [मा० २९] ति आदयो सत्त दुका, अञ्जमञ्जं असम्बन्धा, [३७] केवलं दुक्सामञ्जतो उच्चिन्तिवा उच्चिन्तिवा विसुं विसुं गोच्छकन्तरे टपितत्ता अञ्जेहि च महन्तरदुकेहि [मा० ७७-९०] चूळकत्ता ‘चूळन्तरदुका’ ति वेदितब्बा । ततो परं आसवदुकादीनं छन्नं दुकानं वसेन ‘आसवगोच्छको’ [मा० ३६-४१]; संयोजनदुकादीनं वसेन ‘संयोजनगोच्छको’ [मा० ४२-४७]; तथा गन्थ-ओघ-योग-नीवरण-दुकादीनं वसेन ‘गन्थ-ओघ-योग-नीवरण-गोच्छका’ [मा० ४८-७१]; परामासदुकादीनं पञ्चन्नं वसेन ‘परामास-गोच्छको’ [मा० ७२-७६] ति । सब्बे पि सत्त गोच्छका वेदितब्बा ।

(५) ततो परं “सारम्मणा धम्मा” ति आदयो चतुद्दस दुका ‘महन्तरदुका’ [मा० ७७-९०] नाम । ततो उपादानदुकादयो छ दुका ‘उपादानगोच्छको’ [मा० ९१-९६] नाम । ततो किलेसदुकादयो अट्ठ दुका ‘किलेसगोच्छको’ [मा० ९७-१०४] नाम । ततो परं दस्सनेन पहातब्बदुकादयो अट्ठारस दुका अभिधम्ममातिकाय परियोसाने टपितत्ता ‘पिट्ठिदुका’ [मा० १०५-१२२] नाम । “विज्जाभागिनो धम्मा अविज्जाभागिनो धम्मा” ति आदयो पन द्वाचत्तालीस दुका ‘सुत्तन्तिकदुका’ [मा० १२३-१६४] नाम । एवं सब्बे पेते पञ्चदसहि परिच्छेदेहि ववत्थिता ति वेदितब्बा ।

(६) एवं ववत्थिता पनेते सप्पदेस-निप्पदेसवसेन द्वे वै कोट्ठासा होन्ति । एतेसु हि नव तिका एकसत्तति च दुका सप्पदेसानं रूपारूपधम्मानं परिग्गहितत्ता

सप्पदेसा नाम । अबसेसा तेरस तिका एकसत्तति च दुका निप्पदेसा नाम ।

(७) तत्थ तिकेसु ताव वेदनत्तिको वितक्कत्तिको पीतित्तिको उप्पन्नत्तिको अतीतत्तिको चत्तारो आरम्भणत्तिका ति इमे नर्व तिका सप्पदेसा नाम । दुकेसु हेतुगोच्छकादीनं उपादानगोच्छकपरियोसानानं नवन्नं गोच्छकानं परियोसाने तयो तयो दुका [38], किलेसगोच्छकपरियोसाने चत्तारो दुका, “चित्तसम्पयुत्ता धम्मा, चित्तविप्पयुत्ता धम्मा” “चित्तसंसट्ठा धम्मा, चित्तविसंसट्ठा धम्मा” [मा० ८०-८१] ति द्वे महन्तरदुका, सुत्तन्तिकदुकेसु अधिवचनदुकं निरुत्तिदुकं पञ्जत्तिदुकं नाम-रूपदुकं ति इमे चत्तारो दुके ठपेत्वा अवसेसा अट्ठत्तिंस दुका चा ति एते सप्पदेसा नाम । वुत्तावसेसा तिकदुका सब्बे पि निप्पदेसा ति वेदितव्वा ।

(८) इदानीं कुसला धम्मा ति [मा० १] आदीनं मातिकापदानं अयं अनु-पुव्वपदवण्णना—‘कुसल’-सद्दो ताव आरोग्य-अनवज्ज-छेक-सुखविपाकेसु दिस्सति । अयं हि “काच्चि नु भोतो कुसलं, कच्चि भोतो अनामयं” ति आदीसु आरोग्ये दिस्सति । “कतमो पन भन्ते कायसमाचारो कुसलो ? यो खो महाराज कायसमाचारो अनवज्जो” [म० २.११५] ति च, “पुन च परं भन्ते एतदनुत्तरियं यथा भगवा धम्मं देसेति कुसलेसु धम्मेसू” [Cf. दी० ३.१०२] ति च एवमादीसु अनवज्जे । “कुसलो त्वं रथस्स अङ्गपच्चङ्गानं” [Cf. म० २.९४], “कुसला नच्चगीतस्स सिक्खिता चतुरिथियो” [जा० ६.२५] ति आदीसु छेके । “कुसलानं भिक्खवे धम्मानं समादानहेतु” [दी० ३.५८], “कुसलस्स कम्मस्स कतत्ता उपचितत्ता” [४३१] ति आदीसु सुखविपाके । स्वायमिध आरोग्ये पि अनवज्जे पि सुखविपाके पि वट्ठति ।

(९) ‘धम्म’-सद्दो पनायं परियत्ति-हेतु-गुण-निस्सत्तनिजीवतादीसु दिस्सति । अयं हि “धम्मं परियापुणाति सुत्तं गेय्यं” [म० १.१३३] ति आदीसु परियत्तिंयं दिस्सति । “हेतुमिह जाणं धम्मपटिसंभिदा [वि० २९३] ति आदीसु हेतुमिह ।

“न हि धम्मो अधम्मो च उभो समविपाकिनो ।

अधम्मो निरयं नेति धम्मो पापेति सुग्गति” [थर० ३०४] ति ॥

आदीसु गुणे । “तस्मिं खो पन समये धम्मा होन्ति” [१२१], “धम्मेसु धम्मानुपस्सी विहरती” [म० १.६१] ति आदीसु निस्सत्तनिजीवताय । स्वायमिधा पि निस्सत्तनिजीवतायमेव वट्ठति ।

(१०) [39] वचनत्थो पनेत्थ—कुच्छित्ते पापके धम्मे सलयन्ति चलयन्ति

१ मा० २, ६, ७, १७, १८; १३, १६, १९, २१. २ The last three dukas in each of the sections 1, 3-9 and 11 of तिकमातिका (धम्म० pp. 4-12). ३ मा०-१०१-१०४. ४ मा०-१२८-१३१. ५ We fail to trace this to Jā. No. 461. ६ M.—धम्मस्स.

कम्पोन्ति विद्वंसेन्ती ति कुसला । कुच्छितेन वा आकारेण सयन्ती ति कुसा । ते अकुसलसंखाति कुसे लुनन्ति छिन्दन्ती ति कुसला । कुच्छितानं वा सानतो तनुकरणतो ओसान-करणतो^१ आणं कुसं नाम । तेन कुसेन लातब्बा ति कुसला; गहेतब्बा पवत्तेतब्बा ति अत्थो । यथा वा कुसा उभयभागगतं हत्थप्पदेसं लुनन्ति, एवमिमे पि उपन्नानुप्पन्नभावेन उभयभागगतं संकिलेसपक्खं लुनन्ति । तस्मा कुसा विय लुनन्ती ति पि कुसला । अत्तनो पन सभावं धारेन्ती ति धम्मा । धारियन्ति वा पच्चयेहि, धारयन्ति वा यथासभावतो ति धम्मा । न कुसला ति^२ अ-कुसला । मित्तपटिपक्खा अमित्ता विय, लोमादिपटिपक्खा अलोमादयो विय च, कुसलपटिपक्खा ति अत्थो । न व्याकता ति अब्याकता, कुसलाकुसलभावेन अकथिता ति अत्थो । तेषु पन अनवज्जसुखविपाकलक्खणा कुसला, सावज्जदुक्खविपाकलक्खणा अकुसला, अविपाकलक्खणा अब्याकता ।

(११) 'किं पनेतानि 'कुसला'ति वा 'धम्मा'ति वा आदीनि एकत्थानि उदाहु नानत्थानि ?' 'किञ्चेत्थ ? यदि ताव एकत्थानि 'कुसला धम्मा'ति^३ इदं 'कुसला कुसला'ति वुत्तसदिंसं होति । अथ नानत्थानि तिकदुक्कानं छक्कचतुक्कभावो आपज्जति पदानं च असम्बन्धो । यथा हि 'कुसला' 'रूपं' 'चक्खुमा'ति वुत्ते अत्थवसेन अज्जमज्जं अनोलोकेन्तानं पदानं न कोचि सम्बन्धो, एवमिधा पि पदानं असम्बन्धो आपज्जति । पुब्बापरसम्बन्धरहितानि च पदानि निष्पयोजनानि नाम होन्ति । या पि चेसा परतो 'कतमे धम्मा कुसला'ति [३१] पुच्छा, ताय पि सद्धिं विरोधो आपज्जति । नेव हि धम्मा कुसला; अथ च पनिदं वुच्चति—कतमे धम्मा कुमला'ति ।

(१२) अपरो नयो—'यदि एतानि एकत्थानि, तिण्णं 'धम्मानं' एकत्ता कुसलादीनं पि एकत्तं आपज्जति । कुसलादिपदानं हि तिण्णं 'धम्मानं' धम्मभावेन एकत्तं । तस्मा धम्मत्तयेन सद्धिं अत्थतो निन्नानत्थानं कुसलादीनं पि एकत्तं आपज्जति । यदेव कुसलं, तं अकुसलं, तं अब्याकतं' ति । 'अथा पि तिण्णं धम्मानं एकत्तं न सम्पटिच्छथ, अज्जो च कुसलपरो धम्मो, [४०] अज्जो च अकुसलपरो धम्मो, अज्जो च अब्याकतपरो धम्मो ति वदथ, एवं सन्ते धम्मो नाम भावो, भावतो च अज्जो अभावो ति कुसलपरा भावसंखाता धम्मा अज्जो अकुसलपरो धम्मो अभावो सिया, तथा अब्याकतपरो । तेहि च अज्जो कुसलपरो पि । एवं अभावत्तं आपन्नेहि धम्मोहि अनज्जे^४ कुसलादयो पि अभावा येव सियुं'ति ।

(१३) सब्बमेतं अकारणं । कस्मा ? यथानुमतिवोहारसिद्धितो ति । वोहारो

१ सि०, M omit. २ Cf. धम्म० ३११. ३ सि०— धरियन्ति. ४ All authorities but सि० omit. ५ मूलयोका— धम्मसद्धत्थानं धम्मभावेन एकत्ता. ६ सि०— अज्ज.

हि यथा यथा अथेसु अनुमतो संपटिच्छितो तथा तथेव सिद्धो । न चायं “कुसला धम्मा” ति आदीसु कुसलपुब्बो धम्माभिलापो धम्मपरो च कुसलाभिलापो, यथा ‘कुसला कुसला’ एवं, अत्तनो अथविसेसामावेन पण्डितेहि संपटिच्छितो; न च ‘कुसला’-‘रूप’-‘चक्खुमा’-सद्वा विय अञ्जमञ्जं अनोलोकितत्थभावेन । ‘कुसल’-सद्दो पनेत्थ अनवजसुखविपाकसंखातस्स अत्थस्स जोतनभावेन संपटिच्छितो, ‘अकुसल’-सद्दो सावज्जदुक्खविपाकत्थजोतकत्तेन, ‘अव्याकत’-सद्दो अविपाकत्थजोतकत्तेन, ‘धम्म’-सद्दो समावधारणादि-अत्थजोतकत्तेन । सो एतेसं अञ्जतरानन्तरे बुच्चमानो अत्तनो अत्थसामञ्जं दीपेति । सब्बे व हि एते समावधारणादिना लक्खणेन धम्मा । ‘कुसला’दि-सद्दो चापि धम्मसद्दस्स पुरतो बुच्चमाना अत्तनो अत्थविसेसं तस्स दीपेन्ति । धम्मो हि कुसलो वा होति अकुसलो वा अव्याकतो वा । एवमेते विसुं विसुं बुच्चमाना अत्तनो अत्तनो अत्थमत्तदीपकत्तेन संपटिच्छिता । धम्मसद्देनं मह बुच्चमाना अत्तनो अत्थसामञ्ज-अत्थविसेसदीपकत्तेन लोके पण्डितेहि संपटिच्छिता । तस्मा यदेतमेत्थ एकत्थनानत्थतं विकप्पेत्वा दोसारोपणकारणं बुत्तं सब्बमेतं अकारणं ।

(१४) अयं ताव कुसलात्तिकस्स अनुपुब्बपदवण्णना । इमिना व नयेन मेसात्तिकदुकानं पि वेदितव्वो । इतो परं विसेसमत्तमेव वक्खाम ।

(१५) **सुखाय वेदनाया** [मा० २] ति आदीसु ‘सुख’-सद्दो ताव सुख-वेदना—सुखमूल—सुखारम्भण—सुखहेतु—सुखपच्चयट्ठान—अव्यापज्जे—निव्वानादीसु दिस्सति । अयं हि “सुखस्स च पहाना” [दी० १.७५] ति आदीसु सुखवेदनाय दिस्सति । “सुखो बुद्धानं उप्पादो” [ध० १९.४], “सुखा विरागता लोके” [उ० २.१] ति आदीसु सुखमूले । [41] “यस्मा च खो महालि रूपं सुखं सुखानुपतितं सुखावककन्तं” [सं० ३.६९] ति आदीसु सुखारम्भणे । “सुखस्सेतं भिक्खवे अधिवचनं यदिदं पुञ्जानी” [अं० ४.८८-८९] ति आदीसु सुखहेतुभिह । “यावच्चिदं भिक्खवे न सुकरं अक्खानेन पापुणितुं याव सुखा सग्गा” [Cf. म० ३.१७२], “न ते सुखं पजानन्ति ये न पस्सन्ति नंदनं” [सं० १.५, २००] ति आदीसु सुखपच्चयट्ठाने । “दिट्ठधम्मसुखविहारा एते धम्मा” [Cf. म० १.४०-४१] ति आदीसु अव्यापज्जे । “निव्वाणं परमं सुखं” [ध० २०३, २०४] ति निव्वाणे । इध पनायं सुखवेदनायमेव दट्ठव्वो ।

(१६) **‘वेदना’-सद्दो** “विदिता मे वेदना उप्पज्जन्ती” [ ] ति आदीसु वेद-यितस्मिं येव वट्ठति । **‘दुक्ख’-सद्दो** दुक्खवेदना-दुक्खवत्थु-दुक्खारम्भण-दुक्खपच्चय-दुक्खपच्चयट्ठानादीसु दिस्सति । अयं हि “दुक्खस्स च पहाना” [दी० १.७५]

१- १ सि०, M., PTS omit. २ सी०, ५०, PTS.— नयो वेदितव्वो.
३ सि०, सी०, M.— अव्यापज्ज.

ति आदीसु दुक्खवेदनायं दिस्सति । “जाति पि दुक्खा” [विन० १.१०] ति आदीसु दुक्खवत्थुस्मिं । “यस्मा च खो महालि रूपं दुक्खं दुक्खवानुपतितं दुक्खावक्कन्तं” [सं. ३.७०] ति आदीसु दुक्खारम्भणे । “दुक्खो पापस्स उच्चयो” [ध० ११७] ति आदीसु दुक्खपच्चये । “यावच्चिदं भिक्खवे न सुकरं अक्खानेन पापुणितुं याव दुक्खा निरया” [म० ३.१६७] ति आदीसु दुक्खपच्चयद्वाने । इध पनायं दुक्खवेदनायमेव दट्ठव्वो ।

(१७) वचन्तथो पनेत्थ— सुखयती ति सुखा । दुक्खयती ति दुक्खा । न दुक्खा न सुखा ति अदुक्खमसुखा । ‘म’-कारो पदमन्विष्यमेन वुत्तो । सत्त्वा पि आरम्भणस्स रसं वेदयन्ति अनुभवन्ती ति वेदना । तामु इद्वानुभवनलक्खणा सुखा, अनिद्वानुभवनलक्खणा दुक्खा, उभयविपरीतानुभवनलक्खणा अदुक्खमसुखा ।

(१८) यो पनायं तीसु पदेसु ‘संपयुत्त’-महो, तस्स’त्थो— समं पकारेहि युत्ता ति संपयुत्ता । कतेरेहि पकारेही ति ? एकुप्पादतादीहि । [४२] “नात्थि केचि धम्मा केहिचि धम्मेहि सम्पयुत्ता ति ? आमन्ता” [क० २.३३७] ति हि इमस्स पञ्चस्स पटिक्खेपे “ननु अत्थि केचि धम्मा केहिचि धम्मेहि सहगता सहजाता संमट्ठा एकुप्पादा एकनिरोधा एकवत्थुका एकारम्भणा” ति [क० २.३३७] एवं एकुप्पादादीनं वसेन संपयोगत्थो वुत्तो । इति इमेहि एकुप्पादादीहि समं पकारेहि युत्ता ति सम्पयुत्ता ।

(१९) विपाकत्तिके [मा० ३] अञ्जमञ्जे विसिट्ठानं कुसलाकुसलानं पाका ति विपाका । विपाकभावमापन्नानं अरूपधम्मानमेतं अधिवचनं । **विपाक-धम्मधम्मा** ति विपाकसभावधम्मा^३ । यथा जातिजरासभावा जातिजरापकतिका सत्ता जातिधम्मा जराधम्मा ति वुच्चन्ति एवं विपाकजनकट्टेन विपाकसभावा विपाकपकतिका धम्मा ति अत्थो । ततियपदं उभयसभावपटिक्खेपवसेन वुत्तं ।

(२०) उपादिनुपादानियत्तिके [मा० ४] आरम्भणकरणवसेन तण्हादिट्ठीहि उपेतेन कम्मुना आदिन्ना, फलभावेन गहिता ति **उपादिन्ना** । आरम्भणभावं उपगन्त्वा उपादानसम्बन्धेन उपादानानं हिता ति उपादानिया । उपादानस्स आरम्भणपच्चयभूतानं एतं अधिवचनं । उपादिन्ना च ते उपादानिया चा ति उपादि-नुपादानिया; सासवकम्मनिब्वत्तानं रूपारूपधम्मानमेतं अधिवचनं । इति इमिना नयेन सेसपदद्वये पटिसेधसहितो अत्थो वेदितव्वो ।

(२१) संकिलिट्ठसंकिलेसिकत्तिके [मा० ५] संकिलेसेती ति संकिलेसो, विव्वा-धेति, उपतापेती ति अत्थो । संकिलेसेन समन्नागता **संकिलिट्ठा** । अत्तानं आरम्भणं कत्वा पवत्तनेन संकिलेसं अरहन्ति, संकिलेसे वा नियुत्ता, तस्स आरम्भणभावं अन-

१ सी०, म०— उपचयो. २ सी०, M.— वेदियन्ति. ३ सि०— विपाकधम्मानं धम्मा विपाकजनका धम्मा. ४ सि०, M.— जनकत्तेन.

वितक्कमनतो ति संकिलेसिका । संकिलेसस्स आरम्भणपच्चयभूतानं एतं अधिवचनं । संकिलिट्ठा च ते संकिलेसिका चा ति **संकिलिट्ठ-संकिलेसिका** । सेसपदद्वयं पुरि-
मत्तिके वुत्तनयेनेव वेदितव्वं ।

(२२) [43] वितक्कत्तिके [मा० ६] संपयोगवसेन वत्तमानेन सहवितक्केन सवितक्का । सहविचारेण सविचारा । सवितक्का च ते सविचारा चा ति **सवि-
तक्क-सविचारा** । उभयरहिता **अवितक्क-अविचारा** । वितक्कविचारेसु विचारो
व मत्ता, पमाणं, एतेसं ति विचारमत्ता । विचारतो उत्तरिं वितक्केन सद्धिं संपयोगं
न गच्छती ति अत्थो । अवितक्का च ते विचारमत्ता चा ति **अवितक्क-विचार-
मत्ता** ।

(२३) पीतित्तिके [मा० ७] पीतिया सह एकुप्पादादिभावं गता ति **पीति-
सहगता**, पीतिसम्पयुत्ता ति अत्थो । सेसपदद्वये पि एसेव नयो । **उपेक्खा** ति
चेत्थ-अदुक्खमसुग्वा वेदना वुत्ता । सा हि सुखदुक्खाकारप्पवत्तिं उपेक्खति, मज्झत्ता-
कारसण्ठितत्ता तेनाक्रोरन नप्पवत्तती ति उपेक्खा । इति वेदनातिकतो पदद्वयमेव
गहेत्वा निप्पीत्तिकस्स सुखस्स सप्पीत्तिकमुखतो विसेसदस्सनवसेन अयं तिको वुत्ता ।

(२४) दस्सनत्तिके [मा० ८] **दस्सनेना** ति सोतापत्तिमग्गेन । मो हि
पटमं निब्बाणं दस्सनतो दस्सनं ति वुत्तो । गोत्रभू पन किञ्चा पि पटमतरं परमत्ति,
यथा पन रज्जो सन्तिकं केनचिदेव करणीयेन आगतो पुरिसो दूरतो व रथिकाय
चरन्तं हत्थिक्खन्धगतं राजानं दिस्वा पि 'दिट्ठो ते राजा' ति पुट्ठो दिस्वा पि कत्तब्ब-
किच्चस्स अकतत्ता 'न परसामी' ति आह, एवमेव निब्बाणं दिस्वा पि कत्तब्बस्स
किलेसप्पहानस्सामावा न दस्सनं ति वुत्तति । तं हि जाणं मग्गस्स आवज्जनट्ठाने
तिट्ठति । **भावनाया** ति सेसमग्गत्तयेन । सेसमग्गत्तयं हि पटममग्गेन दिट्ठस्मिं यं
धम्मे भावनावसेन उप्पज्जति, अदिट्ठपुब्बं किञ्चि न परसति, तस्मा भावना ति
वुत्तति । ततियपदं उभयपटिक्खेपवसेन वुत्तं ।

(२५) तदनन्तरत्तिके [मा० ९] दस्सनेन पहातब्बो हेतु एतेसं ति **दस्सनेन-
पहातब्ब-हेतुका** । दुतियपदे पि एसेव नयो । ततियपदे नेव-दस्सनेन-न-भावनाय-
पहातब्बो हेतु एतेसं ति एवमत्थं अ-गहेत्वा नेव दस्सनेन न भावनाय पहातब्बो हेतु
एतेसं अत्थी ति एवमत्थो [44] गहेत्तब्बो । इतरथा हि अहेतुकानं अग्गहणं भवेय्य;
हेतु येव तेसं नत्थि यो दस्सनभावनाहि पहातब्बो सिया । सहेतुकेसु पि हेतुवज्जानं
पहानं आपज्जति, न हेतूनं; हेतु येव हि एतेसं 'नेव दस्सनेन न भावनाय पहा-

१ मो०, म० omit न. २ सि०-च. ३ सि० inserts hereafter च.

४ See मूलटीका, ५. M.-गहनं.

तव्वो'ति वुत्तो, न ते धम्मा । उभयं पि चेत्तं न अधिप्पेतं । तस्मा नेव दस्स-
नेन न भावनाय पहातव्वो हेतु एतेसं अत्थी ति नेव दस्ससेन न भावनाय
पहातव्वहेतुका ति अयमत्थो गहेतव्वो ।

(२६) आचयगामित्तिके [मा० १०] कम्मकिल्लेसेहि आचीयती ति आचयो ।
पटिसंवि-वुत्ति-गतिप्पवत्तानं एतं नामं । तस्स कारणं हुत्वा निष्कादनकभावेन तं
आचयं गच्छन्ति, यस्स वा पवत्तन्ति तं पुग्गलं यथावुत्तमेव आचयं गमेन्ती ति पि
आचयगामिनो; सासवकुसलाकुसलानं एतं अधिवचनं । ततो एव आचयसंखाता
चया अपेतत्ता, निव्वानं अपेतं चया ति अप-चयो । तं आरम्मणं कत्वा पवत्तन्तो
अपचयं गच्छन्ती ति अपचयगामिनो; अरियमग्गानमेतं अधिवचनं । अपि च
पाकारं इट्ठकवट्ठकी विय पवत्तं आचिनन्ता गच्छन्ती ति आचयगामिनो । तेन
चित्तं चित्तं इट्ठकं विद्वंसयमानो पुरिसो विय तदेव पवत्तं अपचिनन्ता गच्छन्ती ति
अपचयगामिनो । ततियपदं उभयपटिकखेपेन वुत्तं ।

(२७) सेक्खत्तिके [मा० ११] । तीसु सिक्खामु जाता ति सेक्खा । सत्तन्नं
सेक्खानं एते ति पि सेक्खा । अपरियोसितसिक्खत्ता सयमेव सिक्खन्ती ति पि
सेक्खा । उपरि-सिक्खितव्वामावतो न सेक्खा ति असेक्खा । वुट्ठिप्पत्ता वा सेक्खा ति
पि असेक्खा । अरहत्तफलधम्मानं एतं अधिवचनं । ततियपदं उभयपटिकखेपेन वुत्तं ।

(२८) परित्तत्तिके [मा० १२] समन्ततो खण्डितत्ता अप्पमत्तकं परित्तं ति
वुच्चति; 'परित्तं गोमयपिण्डं'ति आदीसु विय । इमे पि अप्पानुभावताय परित्ता
विया ति परित्ता; कामावचरधम्मानमेतं अधिवचनं । किल्लेसविकखंभनसमत्थताय
विपुलफलताय दीघसंतानताय च महन्तभावं गता, महन्तेहि वा उल्लारच्छन्दविरिय-
चित्तपञ्चेहि गता पटिपन्ना ति पि महग्गता । [४५] पमाणकरा धम्मा रागादयो पमाणं
नाम । आरम्मणतो वा संपयोगतो वा नत्थि एतेसं पमाणं, पमाणस्स च पटिपक्खा
ति अप्पमाणा ।

(२९) परित्तरम्मणत्तिके [मा० १३] परित्तं आरम्मणं एतेसं ति परित्ता-
रम्मणा । सेसपदद्वये पि एसेव नयो ।

(३०) हीनत्तिके [मा० १४] हीना ति लामका अकुसला धम्मा । हीनपणी-
तानं मज्जे मवा ति मज्झिमा । अवसेसा तेभूमका धम्मा उत्तमद्वेन अनप्पकट्टेन
च पणीता; लोकुत्तरा धम्मा ।

(३१) मिच्छत्तत्तिके [मा० १५] 'हितसुखावहा मे भविस्सन्ती'ति एवं
आसिंसिता पि तथा अभावतो, 'असुमादीसु येव सुमं'ति आदिविपरीतपवत्तितो च
मिच्छासमावा ति मिच्छत्ता; विपाकदाने सति खन्धभेदानन्तरमेव विपाकदानतो

नियता; मिच्छता च ते नियता चाति **मिच्छत्तनियता** । वुत्तविपरीतेन अत्थेन सम्मा-सभावाति सम्मत्ता; सम्मत्ता च ते नियता च अनन्तरमेव फलदानेनाति **सम्मत्तनियता** । उभयथापि न नियताति **अनियता** ।

(३२) मग्गारम्मणत्तिके [मा० १६] निब्बानं मग्गति, गवेसति, किल्लेसे वा मारेन्तो गच्छतीति मग्गो । मग्गो आरम्मणं एतेसंति **मग्गारम्मणा** । अट्ठंगिकोपि मग्गो पच्चयट्ठेन एतेसं हेतूति मग्गहेतुका । मग्गसंपयुत्ता वा हेतू मग्गो वा हेतूति मग्गहेतू । ते एतेसं हेतूति मग्गहेतुका । सम्मादिट्ठि सयं मग्गो चेव हेतु च । इति मग्गो हेतु एतेसंतिपि **मग्गहेतुका** । अभिमवित्वा पवत्तनट्ठेन मग्गो अधिपति एतेसंति **मग्गाधिपतिनो** ।

(३३) उप्पन्नत्तिके [मा० १७] उप्पादतो पट्ठाय याव भङ्गा उद्धं पन्ना गता पवत्ताति **उप्पन्ना** । न उप्पन्नाति **अनुप्पन्ना** । परिनिद्धितकारणेकदेसत्ता अवस्सं उप्पजिस्सन्तीति **उप्पादिनो** ।

(३४) अतीतत्तिके [मा० १८] अत्तनो सभावं उप्पादादिलक्खणं वा पत्वा अतिक्कन्ताति **अतीता** । तदुभयंपि न आगताति **अनागता** । तंतं कारणं पटिच्च उप्पन्नाति **पच्चुप्पन्ना** ।

(३५) अनन्तरत्तिके [मा० १९] अतीतं आरम्मणं एतेसंति **अतीतारम्मणा** । सेसपदद्वयेपि एसेव नयो ।

(३६) [४६] अज्झत्तत्तिके [मा० २०] ‘एवं पवत्तमाना मयं अत्ता’ति गहणं, ‘गमिस्सामा’ति इमिनाविय अधिप्पायेन अत्तानं अधिकारं कत्वा पवत्ताति **अज्झत्ता** । ‘अज्झत्त’-सद्दो पनायं गोचर’ज्झत्ते नियक’ज्झत्ते अज्झत्त’ज्झत्ते विसय’ज्झत्ते ति चतूसु अत्थेसु दिस्सति । “तेन आनन्द भिक्खुना तस्मिं येव पुरिमस्मिं समाधि-निमित्ते अज्झत्तमेव चित्तं सण्ठपेतब्बं” [म० ३.११२], “अज्झत्तरतो समाहितो” [दी० २.१०७] ति आदीसु हि अयं गोचर’ज्झत्ते दिस्सति । “अज्झत्तं संपसादनं [दी० १.७४]”, “अज्झत्तं वा धम्मेसु धम्मनुपस्सी विहरती” [दी० २.३०१] ति आदीसु नियक’ज्झत्ते । “छ अज्झत्तिकानि आयतनानी” [पटि० १.१२२] ति आदीसु अज्झत्त’ज्झत्ते । “अयं खो पन आनन्द विहारो तथागतेन अभिस्सम्बुद्धो यदिदं सब्बानिमित्तानं अमनसिकारा अज्झत्तं सुज्झत्तं उपसम्पज्ज विहरती” ति [म० ३.१११] आदीसु विसय’ज्झत्ते; इस्सरियट्ठाने ति अत्थो । फलसमापत्ति हि बुद्धानं इस्सरियट्ठानं नाम । इध पन नियक’ज्झत्ते अधिप्पेतो । तस्मा अत्तनो सन्ताने पवत्ता पाटिपुग्गलिका धम्मा अज्झत्ताति वेदितव्वा । ततो बहिभूता पन इन्द्रियवद्धा वा अनिन्द्रियवद्धा वा **बहिद्धा** नाम । ततियपदं तदुभयवसेन वुत्तं ।

(३७) अनन्तरत्तिको [मा० २१] पन ते येव तिप्पकारेपि धम्मे आरम्मणं कत्वा पवत्तनवसेन वुत्तो ।

(३८) सनिदस्ससत्तिके [मा० २२] दट्ठब्बभावसंखातेन सह निदस्सनेना ति सनिदस्सना । पटिह्णनभावसंखातेन सह पटिघेना ति सप्पटिघा । सनिदस्सना च ते सप्पटिघा चा ति सनिदस्सन-सप्पटिघा । नत्थि एतेसं दट्ठब्बभावसंखातं निदस्सनें ति अनिदस्सना । अनिदस्सना च ते वुत्तनयेनेव सप्पटिघा चा ति अनिदस्सन-सप्पटिघा । ततियपदं उभयपटिक्खेपेन वुत्तं ।

अयं ताव तिकमातिकाय अनुपुब्बपदवण्णना ।

[दुकमातिका]

(३९) दुकमातिकाय पन तिकेसु अनागतपदवण्णनं येव करिस्साम । हेतु-गोच्छके [मा० २३-३८] ताव हेतू धम्मा ति मूलद्वेन हेतुसंखाता धम्मा । हेतुधम्मा ति पि पाटो । [४७] न-हेतू ति तेसं येव पटिक्खेपवचनं । संपयोगतो पवत्तेन सह हेतुना ति सहेतुका । तथेव पवत्तो नत्थि एतेसं हेतू ति अहेतुका । एकुप्पादादिताय हेतुना संपयुत्ता ति हेतुसंपयुत्ता । हेतुना विप्पयुत्ता ति हेतुविप्पयुत्ता । इमेस द्विन्नं पि दुकानं किञ्चा पि अत्थतो नानत्तं नत्थि, देसनाविलासेन पन तथा-वुज्झन्तानं वा पुग्गलानं अज्झासयवसेन वुत्ता ।

(४०) ततो परं पटमदुकं दुतियततियेहि सद्धिं योजेत्वा तेसं 'हेतू न-हेतू' ति [मा० २३] आदीनं पदानं वसेन यथासंभवतो अपरे पि तयो दुका वुत्ता । तत्थ यथेव 'हेतू चेव धम्मा सहेतुका चा' ति एतं संभवति, तथा 'हेतू चेव धम्मा अहेतुका चा' ति इदं पि । यथा च 'सहेतुका चेव धम्मा न च हेतू' ति एतं संभवति, तथा 'अहेतुका चेव धम्मा न च हेतू' ति इदं पि । हेतुसंपयुत्तदुकेन सद्धिं योजनाय पि एसेव नयो ।

(४१) तत्र यदेतं 'न-हेतू धम्मा सहेतुका पि अहेतुका पी' ति सिद्धे, 'न-हेतू खो पन धम्मा' [मा० २८] ति अतिरित्तं 'खो पना' ति पदं वुत्तं, तस्स वसेन अयं अतिरेकत्थो संगहितो ति वेदितव्वो— कथं ? न केवलं 'न-हेतू धम्मा सहेतुका पि अहेतुका पि' इच्चेव, अथ खो अज्जे पि अज्जथा पी ति । इदं वुत्तं होति— यथेव हि 'न-हेतू धम्मा सहेतुका पि अहेतुका पि', एवं 'हेतू धम्मा सहेतुका पि अहेतुका पि' । यथा च 'न-हेतू धम्मा सहेतुका पि अहेतुका पि', एवं 'न-हेतू धम्मा हेतु-सम्पयुत्ता पि हेतुविप्पयुत्ता पी' ति अतिरेकत्थो ।

(४२) चूळन्तरदुके [मा० २९-३५] अत्तनो निष्फादकेन सह पच्चयेना ति सप्पच्चया । नत्थि एतेसं उप्पादे वा टितियं वा पच्चयो ति अप्पच्चया । पच्चयेहि समागन्वा कता ति संखता । न संखता ति असंखता । अविनिग्भोगवसेन रूपं एतेसं अत्थी ति रूपिनो । तथाविधं नत्थि एतेसं रूपं ति अरूपिनो । रूपन-

लक्ष्मणं वा रूपं; तं एतेसं अत्थी ति रूपिनो । न रूपिनो अरूपिनो । **लोकिया धम्मा** ति लोको बुच्चति लुज्जन-पलुज्जनट्ठेन वट्ठं; तस्मिं परियापन्नभावेन लोके नियुत्ता ति लोकिया । [48] ततो उत्तिण्णा ति उत्तरा; लोके अपरियापन्नभावेन लोकतो उत्तरा ति **लोकुत्तरा** । **केनचि विञ्जेय्या** ति चक्खुविञ्जाणादीसु केनाचि एकेन चक्खुविञ्जाणेन वा सोतविञ्जाणेन वा विजानितब्बा । **केनचि न विञ्जेय्या** ति तेनेव चक्खुविञ्जाणेन वा सोतविञ्जाणेन वा न विजानितब्बा । एवं सन्ते द्विन्नं पि पदानं अत्थनानत्ततो दुको होति ।

(४३) आसवगोच्छके [मा० ३६-४१] आसवन्ती ति **आसवा** । चक्खुतो पि ... पे० ... मनतो पि सन्दन्ति पवत्तन्ती ति वुत्तं होति । धम्मतो याव गोत्रमुं, ओकासतो याव भवगं सवन्ती ति वा आसवा । एते धम्मे एतं च ओकासं अन्तो करित्वा पवत्तन्ती ति अत्थो । अन्तोकरणत्थो हि अयं 'आ'-कारो । चिर-पारिवासियट्ठेन मदिरादयो आसवा विया ति पि आसवा । लोकस्मिं हि चिर-पारिवासिका मदिरादयो आसवा ति बुच्चन्ति । यदि च चिर-पारिवासियट्ठेन आसवा, एते येव भवितुमरहन्ति । वुत्तं हेतं—“पुरिमा भिक्खवे कोटि न पञ्चायति अविज्जाय, इतो पुब्बे अविज्जा नाहोसी” [अ० ५.११३] ति आदि । आयतं वा संसारदुक्खं सवन्ति पसवन्ती ति पि आसवा । ततो अञ्जे **नो-आसवा** नाम । अत्तानं आरम्भणं कत्वा पवत्तेहि सह आसवेही ति **सासवा** । एवं पवत्तमाना नत्थि एतेसं आसवा ति **अनासवा** । सेसं हेतुगोच्छके वुत्तनयेनेव वेदितब्बं । अयं पन विसेसो— यथा तत्थ 'न हेतू खो पन धम्मा सहेतुका पि अहेतुका पी [मा० २८] ति अयं ओसान-दुके पठमदुक्खस्स दुतियपदं आदिस्मिं ठप्पेत्वा वुत्तो, एवं इध 'नो-आसवा खो पन धम्मा सासवा पि अनासवा पी' ति न वुत्तो । किञ्चा पि न वुत्तो, अथ खो अयं च अञ्जो च भेदो तत्थ वुत्तनयेनेव वेदितब्बो ।

(४४) संयोजनगोच्छके [मा० ४२-४७] यस्स संविज्जन्ति तं पुगलं वट्ठस्मिं संयोजेन्ति, बन्धेन्ती ति **संयोजना** । ततो अञ्जे **नो-संयोजना** नाम । आरम्भण-भावं उपगत्त्वा संयोजनसम्बन्धेन संयोजनानं हिता ति **संयोजनिया** । संयोजनस्स आरम्भण-पच्चयभूतानं एतं अधिवचनं । न [49] संयोजनिया असंयोजनिया । सेसं हेतुगोच्छके वुत्तनयेनेव योजेतब्बं ।

(४४ अ) गन्थगोच्छके [मा० ४८-५३] यस्स संविज्जन्ति तं चुतिपटिसं-धिवसेन वट्ठस्मिं गन्थेन्ति घटेन्ती ति **गन्था** । ततो अञ्जे **नो-गन्था** । आरम्भण-करणवसेन गन्थेहि गन्थितब्बा ति गन्थनिया । सेसं हेतुगोच्छके वुत्तनयेनेव योजेतब्बं । यथा च इध, एवं इतो परेसु पि वुत्तावसेसं तत्थ तत्थ वुत्तनयेनेव वेदितब्बं ।

(४५) ओघगोच्छके [मा० ५४-५९] यस्स संविज्जन्ति तं वट्ठस्मिं ओह-

नन्ति ओसीदापेन्ती ति ओघा । आरम्भणं क्त्वा अतिक्कमनीयतो ओघेहि अतिक्कमितब्बा ति ओघनिया । ओघानं आरम्भणधम्मा येव वेदितब्बा ।

(४६) योगगोच्छके [मा० ६०-६५] यस्स संविजन्ति तं वट्ठसिं योजेन्ती ति योगा । योगनिया ओघनिया विय वेदितब्बा ।

(४७) नीवरणगोच्छके [मा० ६६-७१] चित्तं नीवरन्ति परियोनन्धन्ती ति नीवरणा । नीवरणिया संयोजनिया विय वेदितब्बा ।

(४८) परामासगोच्छके [मा० ७२-७६] धम्मानं यथारूपं अनिच्चादिआकारं अतिक्कमित्वा 'निच्चं' ति आदिवसेन पवत्तमाना परतो आमसन्तीति परान्नासा । परामासेहि आरम्भणकरणवसेन परामट्ठा परामट्ठा ।

(४९) महन्तरदुक्केसु [मा० ७७-९०] आरम्भणं अगहेत्वा अप्पवत्तितो ति सह आरम्भणेना ति सारम्भणा । नत्थि एतेसं आरम्भणं ति अनारम्भणा । चिन्तनट्ठेन चित्तं; विचित्ठेन वा चित्तं । अविप्पयोगवसेन चेतसि नियुत्ता ति चेतसिका । निरन्तरभावूपगमनताय, उप्पादतो याव भंगा, चित्तेन संसट्ठा ति चित्तसंसट्ठा । एकतो वत्तमाना पि निरन्तरभावं अनुपगमनताय चित्तेन विसंसट्ठा ति चित्तविसंसट्ठा । समुट्ठहन्ति एतेना ति समुट्ठानं । चित्तं समुट्ठानं एतेसं ति चित्तसमुट्ठाना । सह भवन्ती ति सहभुनो । चित्तेन सहभुनो चित्तसहभुनो । अनुपरिवत्तन्ती ति अनुपरिवत्तिनो । किं अनुपरिवत्तन्ति ? चित्तं । चित्तस्स अनुपरिवत्तिनो चित्तानुपरिवत्तिनो । चित्तसंसट्ठा च ते चित्तसमुट्ठाना येव चा ति चित्तसंसट्ठसमुट्ठाना । [50] चित्तसंसट्ठा च ते चित्तसमुट्ठाना च चित्तसहभुनो येव चा ति चित्तसंसट्ठ-समुट्ठान-सहभुनो । चित्तसंसट्ठा च ते चित्तसमुट्ठाना च चित्तानुपरिवत्तिनो येव चा ति चित्तसंसट्ठ-समुट्ठानानुपरिवत्तिनो । सेसानि सब्बपदानि वुत्तपदानं पटिक्खेपवसेन वेदितब्बानि । अज्झत्त'ज्झत्तं सन्धाय अज्झत्तत्तिके' [मा० २०] वुत्तवसेन अज्झत्ता व अज्झत्तिका । ततो बहिभूता ति बाहिरा । उपादियन्तेव भूतानि, न भूता विय उपादियन्ती ति उपादा । न उपादियन्तेवा ति नो-उपादा ।

(५०) उपादानगोच्छके [मा० ९१-९६] भुसं आदियन्ती ति उपादाना; दळ्ढगाहं गण्हन्ती ति अत्थो । ततो अज्जे नो-उपादाना ।

(५१) किलेसगोच्छके [मा० ९७-१०४] संकिलिट्ठत्तिके' [मा० ५] वुत्त-नयेनेव अत्थो वेदितब्बो ।

(५२) पिट्ठिदुक्केसु [मा० १०५-१२२] कामे अवचरन्ती ति कामावचरा [मा० ११५] रूपे अवचरन्ती ति रूपावचरा । अरूपे अवचरन्ती ति अरूपाव-

चरा । अयमेत्थ संखेपो । वित्थारो पन परतो^१ आविमाविस्सति । तेभूमकवट्टे परियापन्ना अन्तोगधा ति परियापन्ना । तस्मिं न परियापन्ना ति अपरियापन्ना । वट्टमूलं छिन्दन्ता निब्बाणं आरम्भणं कत्वा वट्टतो निय्यन्ती ति निय्यानिका । इमिना लक्खणेन न निय्यन्ती ति अनिय्यानिका । चुतिया वा अत्तनो वा पवत्तिया अनन्तरं फलदाने नियतत्ता नियता । तथा अनियतत्ता अनियता । अञ्जे धम्मे उत्तरन्ति पजहन्ती ति उत्तरा । अत्तानं उत्तरितुं समत्थेहि सह उत्तरेही ति स-उत्तरा । नत्थि एतेसं उत्तरा ति अनुत्तरा । रणन्ति एतेही ति रणा; येहि अभिभूता सत्ता नानप्पकारेन कन्दन्ति परिदेवन्ति, तेसं रागादीनं एतं अभिवचनं । संपयोगवसेन पहानेकट्टतावसेन च सह रणेही ति स-रणा^२ । तेनाकारेन नत्थि एतेसं रणा ति अ-रणा ।

(५३) सुत्तन्तिकदुकेसु [मा० १२३-१६४] संपयोगवसेन विज्जं भजन्ती ति विज्जाभागिनो; विज्जाभागे विज्जाकोट्टासे वत्तन्ती ति पि विज्जाभागिनो । तत्थ विपस्सनाजाणं, मनोमयिद्धि, छ अभिज्जा ति अट्ठ विज्जा । पुरिमेन अत्थेन ताहि सम्पयुत्तधम्मा पि विज्जाभागिनो । [51] पच्छिमेन अत्थेन तासु या काचि एका विज्जा विज्जा । सेसा विज्जाभागिनो ति । एवं विज्जा पि विज्जाय सम्पयुत्तधम्मा पि विज्जाभागिनो त्वेव वेदितव्वा । इध पन संपयुत्तधम्मा व अधिप्पेता । संपयोगवसेन अविज्जं भजन्ती ति अविज्जाभागिनो । अविज्जाभागे अविज्जाकोट्टासे वत्तन्ती ति पि अविज्जाभागिनो । तत्थ दुक्खपटिच्छादकं तमो समुदयादिपाटिच्छादकं ति चतस्सो अविज्जा । पुरिमनयेनेव ताहि सम्पयुत्ता धम्मा पि अविज्जाभागिनो । तासु या काचि एका अविज्जा अविज्जा । सेसा अविज्जाभागिनो ति । एवं अविज्जा पि अविज्जासम्पयुत्तधम्मा पि अविज्जाभागिनो त्वेव वेदितव्वा । इध पन सम्पयुत्तधम्मा व अधिप्पेता ।

(५४) पुन अनज्झोत्थरणमावेनै किलेसन्धकारं विद्धंसेतुं असमत्थताय विज्जु उपमा एतेसं ति विज्जूपमा^३ । निस्सेसविद्धंसनसमत्थताय वजिरं उपमा एतेसं ति वजिरूपमा । बालेसु ठितत्ता यत्थ टिता तदुपचारेन बाला । पण्डितेसु ठितत्ता पण्डिता । बाल-करत्ता वा बाला, पण्डित-करत्ता वा पण्डिता । कण्हा ति कालका, चित्तस्स अप्पभस्सरभावकरणा । सुक्का ति ओदाता, चित्तस्स पभस्सरभावकरणा । कण्हामिजातिहेतुतो कण्हा; सुक्कामिजातिहेतुतो सुक्का । इध चेव संपराये च तपन्ती ति तैपनीया । न तपनीया अतैपनीया । अधिवचनदुकादयो तयो [मा० १२८-

१ Cm. on §§ 1280-84, 1584-88; also see ३.२५-२८.
 २ पटि० १.२; अंभि० व्या० १.२२-२३; Poussin i-13-14; VIIth. 86-87 (Cm. on VII.35-36) ३ सि०-अज्झोत्थरण०. ४ मा० १२४ and the following. ५ Most of the authorities read so.

१३०] अत्यतो निन्नानाकरणा; व्यञ्जनमेवेत्य नानं । सिरिवड्डको धनवड्डको ति आदयो हि अधिवचनमत्तमेव अधिकारं क्त्वा पवत्ता **अधिवचना** नाम । अधिवचनानं पथा धम्मा **अधिवचनपथा** । “अभिसंखरोन्ती ति खो भिक्खवे तस्मा संखारा” [सं० ३.८७] ति एवं निद्धारेत्वा सहेतुकं क्त्वा वुच्चमाना अभिलापा **निरुत्ति** नाम । निरुत्तीनं पथा **निरुत्तिपथा** । तक्को वितक्को संकप्पो ति एवं तेन तेन पकारेण आपनतो **पञ्जत्ति** नाम । पञ्जत्तीनं पथा **पञ्जत्तिपथा** । [52] एत्थ च एकं दुक्कं वत्ता पि इतरेसं वच्चेने पयोजनं हेतुगोच्छके^१ वुत्तनयेनेव वेदितव्वं ।

(५५) नामरूपदुक्के [मा० १३१] नामकरणद्वेन नमनद्वेन नामनद्वेन च नामं । रूपनद्वेन रूपं । अयमेत्थ संग्वेपो । विथारो पन निक्खेपकण्डे^२ आविमविस्सति । **अविज्जा**^३ ति दुक्खादीसु अज्जाणं । **भवतण्हा** ति भवपत्थना । **भवदिट्ठी** ति भवो वुच्चति स्ससत्तं; स्ससतवसेन उप्पज्जनदिट्ठि । **विभवदिट्ठी** ति विभवो वुच्चति उच्छेदो; उच्छेदवसेन उप्पज्जनदिट्ठि । स्ससतो अत्ता च लोको चा ति पवत्ता दिट्ठि **स्ससतदिट्ठि** । उच्छिज्जिस्सती ति पवत्ता दिट्ठि **उच्छेददिट्ठि** । अन्तवा ति पवत्ता **अन्तवादिट्ठि** । अनन्तवा ति पवत्ता **अनन्तवा-दिट्ठि** । पुब्बन्तं अनुगता दिट्ठि **पुब्बन्तानुदिट्ठि** । अपरन्तं अनुगता दिट्ठि **अपरन्तानुदिट्ठि** । **अहिरिकं** ति यं न हिरियति हिरियितव्वेर्नो ति एवं विथारिता निलज्जता । **अनोत्तप्पं** ति यं न ओत्तप्पति ओत्तप्पितव्वेर्नो ति एवं विथारितो अ-भायनक-आकारो । हिरियना **हिरि**, ओत्तप्पना **ओत्तप्पं** । दोवचस्सतादीसु दुक्खं वचो एतस्मिं विप्पटिकूलगाहम्हि विपच्चीनीकसाते अनादरे पुग्गले ति दुब्बचो । तस्स कम्मं दोवचस्सं । तस्स भावो **दोवचस्सता** । पापा अस्सद्वादयो पुग्गला एतस्स मित्ता ति पापमित्तो; तस्स भावो **पापमित्तता** । **सोयचस्सता** च **कल्याणमित्तता** च वुत्तपटिपक्खनयेनेव वेदितव्वा ।

(५६) ‘पञ्च पि आपत्तिकखन्धा आपत्तियो, सत्तं पि आपत्तिकखन्धा आपत्तियो’ [§ १३२९] ति एवं वुत्तासु आपत्तीसु कुसलभावो **आपत्तिकुसलता** । [मा० १४१] ताहि आपत्तीहि वुट्ठाने कुसलभावो **आपत्तिवुट्ठानकुसलता** । समापत्तीसु कुसलभावो **समापत्तिकुसलता** । समापत्तीनं अप्पनापरिच्छेदपञ्चायेतं अधिवचनं । [53] समापत्तीहि वुट्ठाने कुसलभावो **समापत्तिवुट्ठानकुसलता** । अट्ठारससु धातूसु कुसलभावो **धातुकुसलता** । तासं येव धातून् मनसिकारो कुसलभावो **मनसिकारकुसलता** । चक्खायतनादीसु कुसलभावो **आयतनकुसलता** । द्वादसङ्गे पटिच्चसमुप्पादे कुसलभावो **पटिच्चसमुप्पादकुसलता** । तस्मिं तस्मिं

१ See २.३९. २ Cm. on §§ 1309-10. ३ मा० १३२ ff. ४-४ See §§ 1238-39. ५ See Cm. on § 1329.

ठाने कुसलभावो **ठानकुसलता** । ठानं ति कारणं वुच्चति । तस्मिं हि ठाने तदायत्तवुत्तिताय फलं तिट्ठति नाम, तस्मा ठानं ति वुत्तं । अट्ठानेसु कुसलभावो **अट्ठानकुसलता** । उज्जुनो भावो **अज्जवो** । मुदुनो भावो **मद्वो** । अधिवासन-संखातो खमनभावो **खन्ति** । सुरतस्स भावो **सोरच्चं** । संमोदकमुदुभावसंखातो सखिलभावो **साखल्यं** । यथा परेहि सद्धिं अत्तनो छिद्दं न होति एवं धम्मामिसेहि पटिसंथरणं **पटिसंथारो** । इन्द्रियसंवरभेदसंखातो मनच्छट्ठेसु इन्द्रियेसु अगुत्तद्वार-भावो **इन्द्रियेसु अगुत्तद्वारता** । पटिग्गहण-परिभोगवसेन भोजने मत्तं अजानन-भावो **भोजने अमत्तञ्जुता** । अनन्तरदुको [मा० १५०] वुत्तपटिपक्खवसेन वेदितव्यो ।

(५७) सतिविप्पवाससंखातो मुट्ठस्सतिभावो **मुट्ठसच्चं** [मा० १५१] । असं-पजाननभावो **असंपजञ्जं** । सरती ति **सति** । संपजानाती ति **संपजञ्जं** । अप्पटिसंखाने अकंपनट्ठेन पटिसंखानसंखातं बलं **पटिसंखानवलं** । विरियसीसेन सत्तंत्रोज्झङ्गे भावेन्तस्स उप्पन्नवलं **भावनावलं** । पच्चनीकधम्मे समेती ति **समथो** । अनिच्चादिवसेन विविधेन आकारेन पस्सती ति **विपस्सना** । समथो वृत्तं आकारं गहेत्वा पुन पवत्तेतव्वस्स समथस्स^१ निमित्तवसेन **समथानिमित्तं** । पग्गाहनिमित्ते पि एमेव नयो । [५४] संपयुत्तधम्मे पग्गहाती ति **पग्गाहो** । न विक्खिपती ति **अविक्खेपो** । सीलविनासिका असंवरसंखाता सीलस्स विपत्ति **सीलविपत्ति** । सम्मादिट्ठिविनासिका मिच्छादिट्ठिसंखाता दिट्ठिया विपत्ति **दिट्ठिविपत्ति** । सोरच्चमेव सीलस्स सम्पादनतो सीलस्स परिपूरणतो सीलस्स संपदा ति **सीलसम्पदा** । दिट्ठि-पारिपूरिभूतं जाणं दिट्ठिया संपदा **दिट्ठिसम्पदा** । विमुद्धिभावं संपत्ता सीलसंखाता सीलस्स विमुद्धि, **सीलविमुद्धि** । निव्वानसंखातं विमुद्धिं पापेतुं समत्था, दस्सन-संखाता, दिट्ठिया विमुद्धी ति **दिट्ठिविमुद्धि** । दिट्ठिविमुद्धि खो **पन यथा-दिट्ठिस्स च पधानं** [मा० १६०] ति कम्मस्सकतजाणादिसंखाता दिट्ठिविमुद्धि चैव यथा-दिट्ठिस्स च अनुरूपदिट्ठिस्स कल्याणदिट्ठिस्स तं-संपयुत्तमेव पधानं ।

(५८) **संवेगो** [मा० १६१] ति जाति-आदीहि पटिच्च उप्पन्नभयसंखातं संवेजनं । **संवेजनीयद्वानं** ति संवेगजनकं जाति-आदिकारणं । **संविग्गस्स च योनिसो पधानं** ति एवं संविग्गजातस्स उपायपधानं । असंतुट्ठिता च **कुसलेसु धम्मेसू** ति कुसलधम्मपूरणे असंतुट्ठिभावो । अप्पटिवाणिता च **पधानस्मिं** ति अरहत्तं अप्पत्वा पधानस्मिं अनिवत्तनता च अनोसक्कनता । विजाननतो **विज्जा** । विमुच्चनतो **विमुत्ति** । **खये जाणं** ति किलेसक्खयकरे अरियमग्गे जाणं । **अनुप्पादे जाणं** ति पटिसन्धिवसेन अनुप्पादभूते तं-तं-मग्गवज्झकिलेसानं अनुप्पादपरियोसाने उप्पन्ने अरियफले जाणं ।

अयं मातिकाय अनुपुव्वपदवण्णना ।

३

[चित्तुप्पादकण्डवण्णना]

[पदभाजनियं]

[कुसला धम्मा]

(१) इदानीं यथानिक्खित्ताय मातिकाय संगहिते धम्मे पमेदतो दस्सेतुं कतमे धम्मा कुसला ति [§१] इदं पदभाजनियं आरब्धं । तत्थ यदेतं यस्मिं समये कामावचरं कुसलं चित्तं उप्पन्नं होती ति [§१]

पठमं कामावचरं कुसलं

दस्सितं, तस्स ताव निद्देसे (i) धम्म-[55]-ववत्थानवारो (ii) संगहवारो (iii) सुञ्जतवारो ति तयो महावारा होन्ति । तेसु

(i) धम्मववत्थानवारो

उद्देस-निद्देसवसेन द्विधा ठितो । तेसु

(a) उद्देसवारस्स

पुच्छा, समयनिद्देसो, धम्मउद्देसो, अप्पना ति चत्तारो परिच्छेदा ।

(२) तेसु 'कतमे धम्मा कुसला' ति अयं पुच्छा नाम ! 'यस्मिं समये कामावचरं ... पे० ... तस्मिं समये' ति अयं समयनिद्देसो नाम । 'फस्सो होति पे० ... अविकखेपो होती' ति अयं धम्मउद्देसो नाम । 'ये वा पन तस्मिं समये अञ्जे पि अत्थि पटिच्चसमुप्पन्ना अरूपिनो धम्मा इमे धम्मा कुसला' [§१] ति अयं अप्पना नाम ।

(३) एवं चतूहि परिच्छेदेहि ठितस्स उद्देसवारस्स व्यायं पठमो पुच्छा-परिच्छेदो, तत्थ 'कतमे धम्मा कुसला' ति अयं कथेतुकम्यता-पुच्छा । पञ्चविधा हि पुच्छा—अदिट्ठजोतनापुच्छा, दिट्ठसंसन्दनापुच्छा, विमत्तिच्छेदनापुच्छा, अनुमत्ति-पुच्छा, कथेतुकम्यता-पुच्छा ति । तासं इदं नानत्तं—

(४) कतमा अदिट्ठजोतना-पुच्छा ? पकतिया लक्खणं अञ्जातं होति, अदिट्ठं अनुलितं अतीरितं अविभूतं अविभावितं । तस्स जाणाय दस्सनाय तुलनाय तीरणाय विभूताय [sic] विभावनत्थाय पञ्चं पुच्छति । अयं अदिट्ठजोतना पुच्छा ।

(५) कतमा दिट्ठसंसन्दना-पुच्छा ? पकतिया लक्खणं आतं होति, दिट्ठं तुलितं तीरितं विभूतं विभावितं, सो अञ्जेहि पण्डितेहि सद्धिं संसन्दनत्थाय पञ्चं पुच्छति । अयं दिट्ठसंसन्दना-पुच्छा ।

(६) कतमा विमतिच्छेदना पुच्छा ? पकतिया संसयपक्खन्तो होति, विमति-पक्खन्तो द्वेब्बहकजातो—‘एवं नु खो, ननु खो, किं नु खो, कथं नु खो’ ति । सो विमतिच्छेदनत्थाय पञ्चं पुच्छति । अयं विमतिच्छेदना पुच्छा ।

(७) कतमा अनुमति-पुच्छा ? भगवा भिक्खून् अनुमतिया पञ्चं पुच्छति—“तं किं मज्जथ भिक्खवे रूपं निचं वा अनिचं वा” [56] ति ? ‘अनिचं भन्ते’ । ‘यं पनानिचं दुक्खं वा तं सुखं वा’ ति ? ‘दुक्खं भन्ते’ । ‘यं पनानिचं दुक्खं विपरिणामधम्मं, कल्लं नु तं समनुपस्सितुं एतं मम, एसोहमस्मि, एसो मे अत्ता’ति ? ‘नो हेतं भन्ते’ [म० १.१३८, ३.१९] ति । अयं अनुमतिपुच्छा ।

(८) कतमा कथेतुकम्यता-पुच्छा ? भगवा भिक्खून् कथेतुकम्यताय पञ्चं पुच्छति । “चत्तारो मे भिक्खवे सतिपट्ठाना । कतमे चत्तारो ?” [Of. दी० २.२९०] ति । अयं कथेतुकम्यता-पुच्छा ।

(९) तत्थ बुद्धानं पुरिमा तिस्रो पुच्छा नत्थि । कस्मा ? बुद्धानं हि तीसु अट्ठामु किञ्चि संखतं, अट्ठाविमुत्तं वा असंखतं, अदिट्ठं अजोतितं अतुलितं अतीरितं अविभूतं अविभाधितं नाम नत्थि । तेन तेसं अदिट्ठजोतना पुच्छा नत्थि । यं पन भगवता अत्तनो जाणेन पटिविद्धं, तस्स अब्जेन समणेन वा ब्राह्मणेन वा देवेन वा मारेन वा ब्रह्मना वा सद्धिं संसन्दनाकिञ्चं नत्थि । तेन स्स दिट्ठसंसन्दना पुच्छा नत्थि । यस्मा पनेस अकथंकथी तिण्णविचिकिच्छो सब्बधम्मेषु विगतसंसयो, तेन स्स विमति-च्छेदना पुच्छा नत्थि । इतरा द्वे पन पुच्छा भगवतो अत्थि । तासु अयं कथेतु-कम्यतापुच्छा ति वेदितव्वा ।

(१०) तत्थ ‘कतमे’ति पदेन निहिंसितव्वधम्मेषु पुच्छति । ‘धम्मा कुसला’ ति वचनमत्तेन ‘किं कता किं वा करोन्ती’ति न सक्का जातुं । ‘कतमे’ति वुत्ते पन तेसं पुट्ठभावो पञ्जायति । तेन वुत्तं ‘कतमे ति पदेन निहिंसितव्वधम्मेषु पुच्छती’ति । ‘धम्मा कुसला’ति पदद्वयेन पुच्छाय पुट्ठधम्मेषु दस्सेति । तेसं अत्थो हेट्ठा^१ पकासितो एव ।

(११) कस्मा पनेत्थ मातिकायं विय ‘कुसला धम्मा’ति अवत्वा ‘धम्मा कुसला’ ति पदानुक्कमो कतो ति ? पमेदतो धम्मानं देसनं दीपेत्वा पमेदवन्त-दस्सनत्थं । इमस्मिं हि अभिधम्मेषु धम्मा व देसेतव्वा । ते च कुसलादीहि पमेदेहि अनेकप्पमेदा । तस्मा धम्मा एव इध देसेतव्वा । नायं वोहारदेसना । ते च अनेक-प्पमेदतो देसेतव्वा, न धम्ममत्ततो । पमेदतो हि देसना घनविनिष्मोगपटिसंभिदा-जाणावहा होती ति ‘कुसला धम्मा’ति एवं पमेदतो धम्मानं देसनं दीपेत्वा, इदानि ये तेन पमेदेन देसेतव्वा धम्मा [57] ते दस्सेतुं, अयं ‘कतमे धम्मा कुसला’ ति पदानुक्कमो कतो ति वेदितव्वो । पमेदवन्तेसु हि दस्सितेषु पमेदो दस्सियमानो

१ See २.८-१३.

युजति सुविज्जेथ्यो च होती ति ।

(१२) इदानीं यस्मिं समये कामावचरं कुसलं चित्तं [५१] ति । एत्थ समये निद्विसि चित्तं चित्तेन समयं मुनि ।

नियमेत्वान दीपेतुं धम्मे तत्थ पभेदतो ॥

‘यस्मिं समये कामावचरं कुसलं चित्तं’ ति हि निद्विसन्तो भगवा समये चित्तं निद्विसि । किं-कारणा ? तेन समयनियमितेन चित्तेन परियोसाने ‘तस्मिं समये’ ति एवं समयं नियमेत्वान, अथ विज्जमाने पि समयनानत्ते यस्मिं समये चित्तं होति तस्मिं येव समये फस्सो होति, वेदना होती ति एवं तस्मिं चित्तनियमिते समये एते सन्तति-समूह-किञ्चारम्मण-घनवसेन दुरनुवोधपभेदे फस्सवेदनादयो धम्मे बोधेतुं ति अत्थो ।

(१३) इदानीं ‘यस्मिं समये’ ति आदीसु अयं अनुपुप्पपदवण्णना । यस्मिं ति अनियमतो भुम्मनिहेसो । समये ति अनियमानिद्विट्ठपरिदीपनं । एत्तावता अनियमतो समयो निद्विट्ठो होति । तत्थ समयसद्वो

समवाये खणे काले समूहे हेतुदिट्ठिसु ।

पटिलामे पहाने च पटिवेधे च दिस्सति ॥ [Cf. सुमं० १.३१....]

तथा हि’स्स “अप्पेव नाम स्वे पि उपसंक्रमेय्याम कालं च समयं च उपादाया” [दी० १.२०५] ति एवमादीसु समवायो अत्थो । “एको च भिक्खवे खणो च समयो च ब्रह्मचरियवासाया” [अं० ४.२२७] ति आदीसु खणो । “उण्हसमयो परिळाहसमयो” [विन० ४.११७] ति आदीसु कालो । “महासमयो पवनस्मिं” [दी० २.२५४] ति आदीसु समूहो । “समयो पि खो ते भद्दालि अप्पटि-विद्धो अहोसि-भगवा पि ग्वो सावत्थियं विहरति, भगवा पि मं जानिस्सति ‘भद्दालि नाम भिक्खु सत्थु सासने सिक्खाय अपरिपूरकारी’ ति । अयं पि खो ते भद्दालि समयो अप्पटिविद्धो अहोसी” [म० १.४३८] ति आदीसु हेतु । “तेन खो पन समयेन उग्गाहनामो परिव्वाजको स-[58]-मणमुण्डिकापुत्तो समयप्पवादके तिन्दुकाचीरे एक-सालके मल्लिकाय आरामे पटिवसती” [म० २.२२] ति आदीसु दिट्ठि ।

“दिट्ठे व धम्मे यो अत्थो यो च’त्थो सम्परायिको ।

अत्थाभिसमया धीरो पण्डितो ति पवुच्चती” [सं० १.८७] ति ॥

आदीसु पटिलामो । “सम्मा मानाभिसमया अन्तमकासि दुक्खस्सा” [अं० ४.८] ति आदीसु पहानं । “दुक्खस्स पीळनट्ठो संखतट्ठो संतापट्ठो विपरिणामट्ठो अभि-समयट्ठो” [पटि० २.१०७] ति आदीसु पटिवेधो ।

(१४) एवमनेकेसु समयेसु

समवायो खणो कालो समूहो हेतु येव च ।

एते पञ्च पि विज्जेय्या समया इध विज्जुना ॥

‘यस्मिं समये कामावचरं कुसलं’ ति इमस्मिं हि कुसलाधिकारे तेसु नवसु समयेसु एते समवायादयो पञ्च समया पण्डितेन वेदितव्या ।

(१५) तेसु पञ्चयसामग्गी समवायो, खणो पन ।

एको च नवमो जेय्यो चक्कानि चतुरो पि वा ॥

या हि एसा साधारणफलनिष्पादकत्तेन सण्ठितानं पञ्चयानं सामग्गी, सा इध समवायो ति जानितव्या । “एको च खो भिक्खवे खणो च समयो च ब्रह्म-चरियवासाया” [अ० ४.२२७] ति एवं वुत्तो पन नवमो व एको खणो ति वेदितव्यो । यानि वा पनेतानि “चत्तारि’मानि भिक्खवे चक्कानि येहि समन्नागतानं देव-मनुस्सानं चतुचक्कं पवत्तती” [अ० २.३२] ति—एत्थ ‘पटिरूपदेसवासो, सप्पु-रिसूपनिस्सयो, अत्तसम्मापणिधि, पुब्बे च कतपुञ्जता’ ति चत्तारि चक्कानि वुत्तानि, तानि वा एकज्झं कत्वा ओकासट्ठेन खणो ति वेदितव्यानि । तानि हि कुसलुप्प-त्तिया ओकासभूतानि ।

(१६) एवं समवायं च खणं च जत्वा इतरेसु

तं तं उपादाय पञ्जत्तो कालो वोहारमत्तको ।

पुञ्जो फस्सादिधम्मानं समूहो ति विभावितो ॥

‘चित्तकालो रूपकालो’ति आदिना नयेन धम्मे वा, ‘अतीतो अनागतो’ति आदिना नयेन धम्मवुत्तिं वा, ‘बीजकालो अंकुरकालो’ ति आदिना नयेन धम्म-पटिपाटिं वा, ‘उप्पा-[59]-दकालो जराकालो’ति आदिना नयेन धम्मलक्खणं वा, ‘वेदियनकालो संजाननकालो’ ति आदिना नयेन धम्मकिच्चं वा, ‘नहानकालो पानकालो’ति आदिना नयेन सत्तकिच्चं वा, ‘गमनकालो ठानकालो’ति आदिना नयेन इरियापथं वा, ‘पुब्बण्ह-सायण्ह-दिवा-रत्ती’ति आदिना नयेन चन्दिमसुरिया-दिपरिवत्तनं वा, ‘अड्डमासो मासो’ ति आदिना नयेन अहोरत्तादिसंखातं कालनेचयं वा ति — एवं तं तं उपादाय पञ्जत्तो कालो नाम । सो पनेस समावतो अविज्ज-मानत्ता पञ्जत्तिमत्तको एवा ति वेदितव्यो ।

यो पनेस फस्सवेदनादीनं धम्मानं पुञ्जो सो इध समूहो ति विभावितो ।

(१७) एवं काल-समूहे पि जत्वा इतरो पन

हेतू ति पञ्चयो चेत्थ तस्स द्वारवसेन वा ।

अनेकभावो पि विज्जेय्यो पञ्चयानं वसेन वा ॥

एत्थ पञ्चयो व हेतु नाम, तस्स द्वारानं वा पञ्चयानं वा वसेन अनेक-भावो वेदितव्यो । कथं ? चक्खुद्वारादीसु हि उप्पज्जमानानं चक्खुविज्जाणादीनं चक्खु-रूप-आलोक-मनसिकारादयो पञ्चया, महापकरणे च “हेतुपञ्चयो आर-

१. See D. iii.276. २ सो०-० समथं. ३ See Vis. xv.39; Vim.101.

म्मणच्चयो”ति [तिकप० १] आदिना नयेन चतुवीसति पच्चया वुत्ता । तेसु ठपेत्वा विपाकपच्चयं च पच्छाजातपच्चयं च, सेसा कुसलधम्ममं पच्चया होन्ति येव । ते सब्बे पि इध हेतू ति अधिपेता । एवमस्स इमिना द्वारवसेन वा पच्चयवसेन चा अनेकभावो वेदितव्वो ।

एवमेते समवायादयो पञ्च अत्था इध समयसहेन परिग्गहिता ति वेदितव्वा ।

(१८) ‘कस्मा पनेतेसु यं किञ्चि एकं अपरिग्गहेत्वा सब्बेसं परिग्गहो कतो ति’ ? ‘तेन तेन तस्स तस्स अत्थविसेसस्स दीपनतो । एतेसु हि समवायसंखातो समयो अनेकहेतुतो वुत्तिं दीपेति । तेन एककारणवादो पटिसेधितो होति । समवायो च नाम साधारणफलनिष्पादने अञ्जमञ्जोपेक्खो होति । तस्मा ‘एको कत्ता नाम नत्थी’ति इमं पि अत्थं दीपेति । सभावेन हि कारणे सति कारणन्तरापेक्खा अयुत्ता’ ति । एवं एकस्स कस्सचि कारणस्स अभावदीपनेन “सयं कतं सुखदुक्खं” ति आदि पटिसेधितं होति ।

(१९) तत्थ सिया— ‘यं वुत्तं अनेकहेतुतो वुत्तिं दीपेती ति तं न युत्तं’ । [60] ‘किं-कारणा ?’ ‘असामगियं अहेतूतं सामगियं पि अहेतुभावापत्तितो’ । ‘न हि एकस्मि अन्धे दट्ठु असक्कोन्ते अन्धसतं पस्सती’ति । ‘नो न युत्तं; साधारण-फलनिष्पादकत्तेन हि टितभावो सामग्गी’; न अनेकेसं समोधानमत्तं । न च अन्धानं दस्सनं नाम साधारणफलं’ । ‘कस्मा ?’ ‘अन्धसते’ सति पि तस्स अभावतो । चक्खादीनं पन तं साधारणफलं, तेसं भावे भावतो । असामगियं अहेतूतं पि च सामगियं हेतुभावो सिद्धो । स्वायं असामगियं फलाभावेन, सामगियं च’स्स भावेन, वेदितव्वो । चक्खादीनं हि वेकळे चक्खुविञ्जाणादीनं अभावो, अवेकळे च भावो, पच्चक्खसिद्धो लोकस्सा’ ति । अयं ताव समवायसंखातेन समयेन अत्थो दीपितो ।

(२०) यो पनेस अट्ठहि अक्खणेहि परिवाजितो नवमो खणो, पटिरूपदेस-चासादिको च चतुचक्रसंखातो ओकासट्ठेन खणो वुत्तो, सो मनुस्सत्त-बुद्धुप्पाद-सद्धर्मवृत्ति-आदीनं खणसामगिं विना नत्थि । मनुस्सत्तादीनं च काणकच्छपोपमा-दीहि दुल्लभभावो । इति खणस्स दुल्लभत्ता सुदुतरं खणायत्तं लोकुत्तरधम्ममं उपकारभूतं कुसलं दुल्लभमेव । एवमेतेसु खणसंखातो समयो कुसलुप्पत्तिया दुल्लभ-भावं दीपेति । एवं दीपेत्तेन अनेन अधिगतखणानं खणायत्तस्सेव तस्स कुसलस्स अनुट्ठानेन मोघक्खणं कुरुमानानं पमादविहारो पटिसेधितो होति । अयं खणसंखा-

१ See para. 14 above. २ सि०— कारकं सति; सी०, M.— कारकं असति. ३ सि०, सी०, M.— कारकस्स. ४ सं०— २.२२. ५ विमु०—

१७.१८; बोधि० ३४७. ६ PTS— °सम्मादिट्ठि; सि०— °सद्धम्मसवनसम्मादिट्ठि.

७ Cf. म०— ३. १६९, सं०— ५.४५५, थेरी०— ५००.

तेन समयेन अत्थो दीपितो ।

(२१) यो पनेतस्स कुसलस्स चित्तस्स पवत्तिकालो नाम होति, सो अतिपरितो । सा च'स्स अतिपरितता “यथा च भिक्खवे तस्स पुरिसस्स जवो, यथा च चन्दिमसुरियानं जवो, यथा च या देवता चन्दिमसुरियानं पुरतो धावन्ति तासं देवतानं जवो, ततो सीघतरं आयुसंखारा खीयन्ती” [सं० २.२६६] ति—इमस्स सुत्तस्स अट्ठकथावसेन वेदितव्वा । तत्थ हि सो रूपजीवितिन्द्रियस्स ताव परित्तको कालो वुत्तो । याव पच्चुप्पन्नं रूपं तिट्ठति ताव सोळसचित्तानि उप्पज्जित्वा भिज्जन्ति । इति तेसं कालपरित्ताय [61] उपमा पि नत्थि । तेनेवाह— “यावच्चिदं भिक्खवे उपमा पि न सुकरा याव ल्हुपरिवत्तं चित्तं” [अं० १.१०] ति । एवमेतेसु कालसंखातो समयो कुसलचित्तपवत्तिकालस्स अतिपरित्तं दीपेति । एवं दीपेन्तेन चानेन अतिपरित्तकालताय, विज्जुनोभासेन मुत्तावुणनं वियं, दुप्पटिविद्धमिदं चित्तं, तस्मा एतस्स पटिवेधे^१ महाउत्साहो च आदरो च कत्तव्वो ति ओवादो दिन्नो होति । अयं कालसंखातेन समयेन अत्थो दीपितो ।

(२२) समूहसंखातो पन समयो अनेकेसं पि सहुप्पत्तिं दीपेति । फस्मादीनं हि धम्मानं पुज्जो समूहो ति वुत्तो । तस्मिं च उप्पज्जमानं चित्तं सह तेहि धम्मेहि उप्पज्जती ति अनेकेसं सहुप्पत्तिं दीपिता । एवं दीपेन्तेन चानेन एकस्सेव धम्मस्स उप्पत्तिं पटिसेधिता होति । अयं समूहसंखातेन समयेन अत्थो दीपितो ।

(२३) हेतुसंखातो पन समयो परायत्तवुत्तितं दीपेति । ‘यस्मिं समये’ ति हि पदस्स यस्मा ‘यस्मिं हेतुस्मिं सति’ उप्पन्नं होती ति अयमत्थो, तस्मा ‘हेतुस्मिं सति’ पवत्तितो परायत्तवुत्तितो दीपिता । एवं दीपेन्तेन चानेन धम्मानं स-वसवत्तितो-भिमानो^२ पटिसेधितो होति । अयं हेतुसंखातेन समयेन अत्थो दीपितो होति ।

(२४) तत्थ ‘यस्मिं समये’ ति कालसंखातस्स समयस्स वसेन ‘यस्मिं काले’ ति अत्थो; समूहसंखातस्स ‘यस्मिं समूहे’ ति । खण-समवाय-हेतुसंखातानं ‘यस्मिं खणे सति, याय सामगिया सति, यस्मिं हेतुस्मिं सति’ कामावचरं कुसलं चित्तं उप्पन्नं होति, तस्मिं येव सति ‘फस्सादयो’ पी ति अयमत्थो वेदितव्वो । अधिकरणं हि कालसंखातो समूहसंखातो च समयो । तत्थ वुत्तधम्मानं ति अधिकरण-वसेनेत्थ मुम्मं । खण-समवाय-हेतुसंखातस्स च समयस्स भावेन तेसं भावो लक्खियती ति भावेन भावलक्खणवसेनेत्थ मुम्मं ।

(२५) कामावचरं ति “कतमे धम्मा कामावचरा ? हेट्ठतो अवीचिनिरयं परियन्तं कत्वा उपरितो परनिम्मितवस्सवत्तिदेवे अन्तो करित्वा” ति [§ १२८०] आदिना नयेन वुत्तेसु कामावचरधम्मेसु परियापन्नं ।

१ M. - पटिवेदे.

२ सी० - सभाववत्तितोभिमानो, सि० - वसवत्तितोभिमानो.

३ सि० alone agrees with § 1280.

(२६) तत्रायं वचनस्थो- [62] उद्दानतो द्वे कामा, वत्थुकामो च किलेस-
कामो च । तत्थ किलेसकामो अत्थतो छन्दरागो ष; वत्थुकामो तेभूमकवट्टं ।
किलेसकामो चेत्थ कामेती ति कामो; इतरो कामियती ति । यस्मिं पन पदेसे दुविधो
पेसो कामो पवत्तिवसेन अवचरति, सो चतुन्नं अपायानं, मनुस्सानं, छन्नं च
देवलोकानं वसेन एकादसविधो पदेसो । कामो एत्थ अवचरती ति कामावचरो,
स-सत्थावचरो विय । यथा हि यस्मिं पदेसे स-सत्था पुरिसा अवचरन्ति, सो विज्ज-
मानेसु पि अज्जेसु द्विपदचतुप्पदेसु अवचरन्तेसु, तेसं अभिलक्खितत्ता 'स-सत्था-
वचरो' त्वेव वुच्चति, एवं विज्जमानेसु पि अज्जेसु रूपावचरादीसु तत्थ अवचरन्तेसु,
नेसं अभिलक्खितत्ता अयं पदेसो 'कामावचरो' त्वेव वुच्चति । स्वायं यथा रूपभवो
रूपं, एवं उत्तरपदे लोपं कत्वा 'कामो' त्वेव वुच्चति । एवमिदं चित्तं इमस्मिं
एकादसपदेससंखाते कामे अवचरती ति कामावचरं ।

(२७) किंचा पि हि एतं रूपारूपमवेसु पि अवचरति, यथा पन संगामे अव-
चरणतो संगामावचरो ति लद्धनामो नगरे चरन्तो पि 'संगामावचरो' त्वेव वुच्चति,
थल-जलचरा च पाणा अथले अजले च ठिता पि 'थलचरा जलचरा' त्वेव वुच्चन्ति,
एवमिदं अज्जत्थ अवचरन्तं पि कामावचरमेवा ति वेदितव्वं ।

(२८) आरम्भणकरणवसेन वा एत्थ कामो अवचरती ति पि कामावचरं ।
कामं चैस रूपारूपावचरेसु अवचरति, यथा पन वदती ति 'वच्छो', महियं सेती
ति 'महिसो' ति वुत्ते, न यत्तका वदन्ति, महियं वा सेन्ती ति सब्बेसं तं नामं होति,
एवं सम्पदमिदं वेदितव्वं । अपि च कामभवसंखाते कामे पटितन्धि अवचारेती ति
कामावचरं ।

(२९) कुसलं ति कुच्छित्तानं सलनादीहि अत्थेहि वुत्तं^१ । अपि च
आरोग्यट्ठेन अनवज्जट्ठेन कोसल्लसंभूतट्ठेन च कुसलं । यथेव हि 'कच्चि नु भोतो
कुसलं'^२ ति रूपकाये अनातुरताय अगेलज्जेन निव्याधिताय आरोग्यट्ठेन कुसलं वुत्तं,
एवं अरूपधम्ममे पि किलेसातुरताय किलेसगेलज्जस्स च [63] किलेसव्याधिनो च
अभावेन आरोग्यट्ठेन कुसलं वेदितव्वं । किलेसवज्जस्स पन किलेसदोस्स किले-
सदरथस्स च अभावा अनवज्जट्ठेन कुसलं । कोसल्लं वुच्चति पज्जा; कोसल्लतो
संभूतत्ता कोसल्लसंभूतट्ठेन कुसलं ।

(३०) 'जाणसम्पयुत्तं' ताव एवं होतु; जाणविप्पयुत्तं^३ कथं ति ? तं पि
रूढिहमदेन कुसलमेव । यथा हि तालपण्णेहि अकत्वा किलज्जादीहि कतं पि तं-
सरिक्खत्ता रूढिहसदेन तालवण्टं^४ त्वेव वुच्चति, एवं 'जाणविप्पयुत्तं' पि कुसलं
त्वेव वेदितव्वं । निप्परियायेन पन 'जाणसम्पयुत्तं' आरोग्यट्ठेन अनवज्जट्ठेन

१ सी०, M.- पन्नपवत्ति° २ See २.१०. ३ सी० adds कच्चि अनामयं.
४ See §§ 147, 149 etc. ५ सि०- तालपण्णं.

कोसलसंभूतद्वेन तिविधेना पि कुसलं ति नामं लभति, जाणविप्पयुत्तं दुविधेनेव । इति यं च जातकपरियायेन यं च बाहितिकसुत्तपरियायेन यं च अभिधम्मपरियायेन कुसलं कथितं सब्बं तं तीहि पि अत्थेहि इमस्मिं चित्ते लब्धमिति ।

(३१) तदेतं लक्खणादिवसेन अनवजसुखविपाकलक्खणं, अकुसलविद्धं-सनरसं, वोदानपच्चुपट्टानं, योनिमोमनसिकारपदट्टानं । सावज्जपटिपक्खत्ता वा अनवज्जलक्खणमेव कुसलं, वोदानभावसरं, इट्ठविपाकपच्चुपट्टानं, यथावुत्तपदट्टानमेव ।

(३२) लक्खणादीसु हि तेसं तेसं धम्मानं समावो वा सामञ्जं वा लक्खणं नाम । किच्चं वा संपत्ति वा रसो नाम । उपट्टानाकारो वा फलं वा पच्चुपट्टानं नाम । आसन्नकारणं पदट्टानं नाम । इति यत्थ यत्थ लक्खणादीनि वक्खाम तत्थ तत्थ इमिना व नयेन तेसं नानत्तं वेदितव्वं ।

(३३) चित्तं ति आरम्भणं चिन्तेती ति चित्तं; विजानाती ति अत्थो । यस्मा वा 'चित्तं' ति सब्बचित्तसाधारणो एस सद्दो, तस्मा यदेत्थ लोकिय-कुसला-कुसल-महाकिरियचित्तं, तं जवनवीथिवसेन अत्तनो संतानं चिनोती^१ति चित्तं । विपाक कम्मकिलेसेहि चित्तं ति चित्तं । अपि च सब्बं पि यथानुरूपतो चित्तताय चित्तं । चित्तकरणताय चित्तं ति एवम्पेत्य अत्थो वेदितव्वो ।

(३४) तत्थ यस्मा अज्जदेव सरागं चित्तं, अज्जं [64] सदोसं, अज्जं समोहं; अज्जं कामावचरं, अज्जं रूपावचरादिभेदं; अज्जं रूपारम्भणं, अज्जं सद्दादिआरम्भणं; रूपारम्भणेषु पि अज्जं नीलारम्भणं, अज्जं पीतादिआरम्भणं; सद्दादिआरम्भणेषु पि एमेव नयो; सब्बेषु पि तेषु अज्जं हीनं अज्जं मज्झिमं अज्जं पणीतं; हीनादिषु पि अज्जं छन्दाधिपतेय्यं, अज्जं विरियाधिपतेय्यं अज्जं चित्ताधिपतेय्यं, अज्जं वीमंसाधिपतेय्यं, तस्मा^२स्स इमेसं सम्पयुत्तभूमि-आरम्भण-हीनमज्झिमपणीताधिपतीनं वसेन चित्तता वेदितव्वा । कामं चेत्थ एकमेव एवं चित्तं न होति, चित्तानं पन अन्तोगधत्ता एतेसु यं किञ्चि एकं पि चित्तताय चित्तं ति वत्तुं वट्ठति । एवं ताव चित्तताय चित्तं ।

(३५) कथं चित्तकरणताया ति ? लोकरिंम हि चित्तकम्मतो उत्तरिं अज्जं चित्तं नाम नत्थि । तस्मिं पि चरणं नाम चित्तं अतिचित्तमेव हेति । तं करोन्तानं चित्तकारानं 'एवंविधानि एत्थ रूपानि कातव्वानी'ति चित्तसज्जा उपपज्जति । ताय चित्तसज्जाय लेखा-गहण-रञ्जन-उज्जोतन-वत्तनादिनिष्पादिका चित्तकिरिया उपपज्जन्ति, ततो चरणसंखाते चित्ते अज्जतरं विचित्तरूपं निष्पज्जति । ततो 'इमस्स रूपस्स उपरि इदं हेतु, हेट्ठा इदं, उभयपरस्से इदं'ति चिन्तेत्वा यथा-चिन्ति-तेन कम्मेन सेसचित्तरूपनिष्पादनं होति, एवं यं किञ्चि लोके विचित्तं सिप्पजातं

१ म०-२.११६; सि०-बाहिरक° २ M.-विनोदितं ति. ३ M.-विचित्तकरण-स्थाय. ४ सि०-एव. ५ सी०-अधिकित्तमेव; M.-अनिमित्तमेव. ६ सि०, M.-चित्ताय.

सब्बं तं चित्तेनेव कथिरति, एवमिमाय करणाविचित्ताय तस्स चित्तस्स निष्पादकं चित्तं पि तथेव चित्तं होति । यथा-चिन्तितस्स वा पन अनवसेसस्स अनिष्फज्जनतो^१ ततो पि चित्तमेव चित्ततरं । तेनाह भगवा “दिट्ठं वो भिक्खवे चरणं नाम चित्तं” ति ? ‘एवं भन्ते’ ति । ‘तं पि खो भिक्खवे चरणं चित्तं चित्तेनेव चिन्तितं ति । तेन पि खो भिक्खवे चरणेन चित्तेन चित्तमेव चित्ततरं” [सं० ३.१५१] ति ।

(३६) तथा यदेतं देव-मनुस्स-निरय-तिरच्छानभेदासु गतीसु कम्म-लिङ्ग-सञ्जा-वोहारादिभेदं अज्झत्तिकं चित्तं तं पि चित्तकतमेव । कायकम्मादिभेदं हि दान-सील-हिंसा-थेय्यादिनयप्पवत्तं कुसलाकुसलकम्मं चित्तनिष्पादितं कम्मनानत्तं । कम्म-नानत्तेनेव तासु तासु [65] गतीसु हत्थ-पाद-कर्ण-उदर-गीव-मुखादि-सण्ठानभिन्नं लिङ्गनानत्तं । लिङ्गनानत्ततो यथागहितसण्ठानवसेन ‘अयं इत्थी अयं पुरिसो’ ति उप्पज्जमानाय सञ्जाय सञ्जानानत्तं । सञ्जानानत्ततो सञ्जानुरूपेन ‘इत्थी’ति वा ‘पुरिसो’ति वा वोहरन्तानं वोहारनानत्तं । वोहारनानत्तवसेन पन यस्मा ‘इत्थी भविस्सामि पुरिसो भविस्सामि, खत्तियो भविस्सामि ब्राह्मणो भविस्सामी’ती एवं तस्स तस्स अत्तभावस्स जनककम्मं करीयति, तस्मा वोहारनानत्ततो कम्मनानत्तं । तं पनेतं कम्मनानत्तं यथापत्थितं भवं निव्वत्तेन्तं यस्मा गतिवसेन निव्वत्तेति तस्मा कम्मनानत्ततो गतिनानत्तं । कम्मनानत्तेनेव च तेसं तेसं सत्तानं तस्सा तस्सा गतिया अपादक-द्विपादकादिता, तस्मा^२ तस्सा^३ उप्पत्तिया^३ उच्च-नीचादिता, तस्मिं तस्मिं अत्तभावे सुवण्णदुब्बण्णादिता, लोकधम्मेसु^४ लामालाभादिता च पञ्जायति । तस्मा सब्बमेतं देवमनुस्सनिरयतिरच्छानभेदासु गतीसु कम्म-लिङ्ग-सञ्जा-वोहारादि-भेदं अज्झत्तिकं चित्तं चित्तेनेव कतं ति वेदितव्वं ।

(३७) स्वायमथो इमस्स संगीतिं अनारूढहस्स सुत्तस्स वसेन वेदितव्वो-वुत्तं हेतं “कम्मनानत्तपुथुत्तप्पभेदववत्थानवसेन लिंगनानत्तपुथुत्तप्पभेदववत्थानं भवति, लिंगनानत्तपुथुत्तप्पभेदववत्थानवसेन सञ्जानानत्तपुथुत्तप्पभेदववत्थानं भवति, सञ्जानानत्तपुथुत्तप्पभेदववत्थानवसेन वोहारनानत्तपुथुत्तप्पभेदववत्थानं भवति, वो-हारनानत्तपुथुत्तप्पभेदववत्थानवसेन कम्मनानत्तपुथुत्तप्पभेदववत्थानं भवति । कम्म-नानाकरणं पटिच्च सत्तानं गतिया नानाकरणं पञ्जायति— अपदा द्विप्पदा चतुप्पदा बहुप्पदा, रूपिनो अरूपिनो, सञ्जिनो असञ्जिनो नेवसञ्जिनासञ्जिनो । कम्मनाना-करणं पटिच्च सत्तानं उप्पत्तिया नानाकरणं पञ्जायति— उच्चनीचता हीनपणीतता सुगतदुगतता । कम्मनानाकरणं पटिच्च सत्तानं अत्तभावे नानाकरणं पञ्जायति— सु-वण्णदुब्बण्णता सुजातदुजातता सुसण्ठितदुस्सण्ठितता । कम्मनानाकरणं पटिच्च सत्तानं लोकधम्मे नानाकरणं पञ्जायति— लामालाभे यसायसे निंदापसंसायं सुखदुक्खे” ति ।

१ सी०, म०— करियति.

२ सि०— अभिनिष्फज्जनतो.

३ सि०, M.—

omit. ४ सि०, M.— omit.

(३८) अपरं पि वुत्तं [66] —

कम्मतो लिंगतो चैव लिंगसञ्जा पवत्तरे ।

सञ्जातो भेदं गच्छन्ति इत्थायं पुरिसो ति वा ॥

“कम्मना वत्तति लोको कम्मना वत्तति पजा ।

कम्मनिब्वन्धना सत्ता रथस्साणी व यार्यतो” ॥

कम्मेन कित्ति लभते पसंसं । कम्मेन जानिं च वधं च ब्वन्धं ।

तं कम्मनानाकरणं विदित्वा । कस्मा वदे नत्थि कम्मं ति लोके ? ॥

“कम्मस्सका हि माणव सत्ता कम्मदायादा कम्मयोनी कम्मब्वन्धू कम्मपटि-
सरणा; कम्मं सत्ते विभजति यदिदं हीनैप्पणीतताया” [भिलि० ६५] ति ।

एवं इमाय ऋणचित्ताय पि चित्तस्स चित्ता वेदितव्वा ।

(३९) सब्बानि पि हि एतानि विचित्तानि चित्तेनेव कतानि । अलद्धो-
कास्स पन चित्तस्स यं वा पन अवसेसपच्चयविकलं तस्स एकच्चचित्तकरणा-
भावतो यदेतं चित्तेन कतं अज्झत्तिकं चित्तं वुत्तं, ततो पि चित्तमेव चित्ततरं ।
तेनाह भगवा—“ नाहं भिक्खवे अज्झं एकनिकायं पि समनुपस्साभि एवं-चित्तं
यथयिदं भिक्खवे तिरच्छानगता पाणो ..... तेहि पि खो भिक्खवे तिर-
छानगतेहि पाणेहि चित्तं येव चित्ततरं” [सं० ३.१५२] ति ।

(४०) उपपन्नं होती ति एत्थ वत्तमान-भूर्तापगत-ओकासकत-भूमिलद्ध-
वसेन उपपन्नं नाम अनेकप्पभेदं । तत्थ सब्बं पि उप्पादजराभंगसमङ्गिसंखातं वत्त-
मानुपपन्नं नाम । आरम्भणरसं अनुभवित्वा निरुद्धं, अनुभूर्तापगतसंखातं कुसला-
कुसलं, उप्पादादित्तयं अनुप्पत्वा निरुद्धं, हुत्वापगतसंखातं, सेससंखातं च भूता-
पगतुपपन्नं नाम । “यानि”स्स तानि पुब्बे कतानि कम्मानी”ति एवमादिना नयेन
वुत्तं कम्मं अतीतं पि समानं, अज्झं विपाकं पाटिवाहित्वा अत्तनो विपाकस्सोकासं
कत्वा ठितत्ता, तथा कतोकासं च विपाकं अनुपपन्नं पि समानं एवं कतोकासे एक-
न्तेन उपपज्जनतो ओकासकतुपपन्नं नाम । [67] तासु तासु भूमीसु असमूहतं अ-
कुसलं भूमिलद्धुपपन्नं नाम ।

(४१) एत्थ च भूमिया भूमिलद्धस्स च नानत्तं वेदितव्वं । भूमी ति विपस्स-
नाय आरम्भणभूता तेभूमका पञ्चखन्धा । भूमिलद्धं नाम तेसु खन्धेषु उपपत्तिरहं
किलेसजातं । तेन हेसा भूमि लद्धा नाम होति, तस्मा भूमिलद्धं ति वुच्चति ।

१ सु०नि०-६५४. २ M, PTS.-कम्मस नानाकरणं. ३ म०-३.२०३.
४ म०, सि०, M.- चित्तकरणभावतो; ५ A few words in the original
passage are dropped here. ६ म०, सी०- भूत्वा°. ७ Cf. Vis. xxii.
81-82; MCm iii. 251ff.; VbhCm. 298ff., ACm. ii. 45 ff. ८ म०,
सी०- अनुभूत्वा°. ९ म०, सी०, M.- भूत्वा°. १० म०- ३.१६४, १७१.

(४२) एवमेतेसु चतूसु उप्पन्नेसु इध 'वत्तमानुप्पन्नं' अधिप्पेतं । तत्रायं वच-
नत्थो— पुब्बन्ततो उद्धं उप्पादादि-अभिमुखं पन्नं ति उप्पन्नं । 'उप्पन्नं'-सद्दो पनेस
अतीते पटिलद्धे समुट्ठिते अविकखंमिमे असमुच्छिन्ने खणत्तयगते ति अनेकेसु अत्थेसु
दिस्सति । अयं हि "तेन खो पन भिक्खवे समयेन ककुसन्धो भगवा अरहं सम्मा-
सम्बुद्धो लोके उप्पन्नो" [सं० २.१९१] ति एत्थ अतीते आगतो । "आयस्मतो
आनन्दस्स अतिरेकचीवरं उप्पन्नं होती [विन० १.२८९]" ति एत्थ पटिलद्धे ।
"सेव्यथा पि भिक्खवे उप्पन्नं महामेघं तमेनं महावातो अन्तरा येव अन्तरधापेती"
[सं० ५.५०] ति एत्थ समुट्ठिते । "उप्पन्नं गमियचित्तं दुप्पटिविनोदनीयं; उप्पन्नु-
प्पन्ने पापके अकुसले धम्मे टानसो अन्तरधापेती" [अं० ३.१८५] ति एत्थ अविकख-
म्मिते । "अरियं अट्ठांगिकं मगं भावेन्तो ब्रह्मलीकरोन्तो उप्पन्नुप्पन्ने पापके अकुसले
धम्मे टानसो' अन्तरा येव अन्तरधापेती" [सं० ५.५०] ति एत्थ असमुच्छिन्ने ।
"उप्पज्जमानं उप्पन्नं ति? आमन्ता" [य० २.१८] ति एत्थ खणत्तयगते । स्वाय-
मिधा पि खणत्तयगते व दट्ठव्वो । तस्मा 'उप्पन्नं होती' ति एत्थ खणत्तयगतं होति,
वत्तमानं होति, पच्चुप्पन्नं होती ति । अयं संखेपत्थो ।

(४३) चित्तं उप्पन्नं होती [§ १] ति चेत्तं देसनासीसमेव । न पन चित्तं
एककमेव उप्पज्जति । कस्मा? यथा राजा आगतो ति वुत्ते न परिसं पहाय एकको
व आगतो, राजपरिसाय पन सद्धिं येव आगतो ति पञ्ञायति, एवमिदं चित्तं पि
परोपणान्-कुमलधम्मेहि सद्धिं येव उप्पन्नं ति वेदितव्वं । पुब्बंगमट्ठेन पन चित्तं
उप्पन्नं होत चेव वुत्तं ।

(४४) लोक्कियधम्मं हि पत्वा चित्तं जेट्ठकं चित्तं धुरं । चित्तं पुब्बंगमं होति ।
[68] लोकुत्तरधम्मं पत्वा पञ्ञा जेट्ठिका पञ्ञा धुरा पञ्ञा पुब्बंगमा ।

(४५) तेनेव भगवा विनयपरियायं पत्वा पट्ठं पुच्छन्तो 'किं-फस्सो'सि, किं-
वेदनो'सि, किं-सज्जो'सि, किं-चेतनो'सी'ति अपुच्छित्वा "किं-चित्तो त्वं भिक्खू"
[विन० ३.५८] ति चित्तमेव धुरं कत्वा पुच्छति । "अथेय्यचित्तो अहं भगवा"
[विन० ३.५८] ति वुत्ते 'अनापत्ति अथेय्यफस्सस्सा'ति आदीनां अवत्वा "अनापत्ति
भिक्खु अथेय्यचित्तस्सा" [त्रि० ३.५८] ति वदति । न केवलं च विनयपरियायं,
अज्जं पि लोकियदेसनं देसेन्तो चित्तमेव धुरं कत्वा देसेति । यथाह— "ये केचि
भिक्खवे धम्मा अकुसला अकुसलमागिया अकुसलपक्खिका सब्बे ते मनोपुब्बंगमा ।
मनो तेसं धम्मानं पटमं उप्पज्जति" [अं० १.११] ।

"मनोपुब्बंगमा धम्मा मनोसेट्ठा मनोमया ।

मनसा चे पटुट्ठेन मासति वा करोति वा ।

१-२ In one passage टानसो, and in another अन्तरा येव. ३ सी०, म०,
M -तस्मा. ४ See § १ and note 9 on the same; also note on ३.१९७.

ततो नं दुक्खमन्वेति चक्कं व वहतो पदं ॥

मनोपुब्बंगमा धम्मा मनोसेट्ठा मनोमया ।

मनसा चे पसन्नेन भासति वा करोति वा ।

ततो नं सुखमन्वेति छाया व अनपायिनी” ॥ [ध० १-२]

“चित्तेन निव्यति लोको चित्तेन परिकस्सति ।

चित्तस्स एकधम्मस्स सब्बे व वसमन्वगू”ति ॥ [सं० १.३९]

“चित्तसंकिलेसा भिक्खवे सत्ता संकिलिस्सन्ति चित्तवोदाना विसुज्झन्ति” [सं० ३.१५१]; “पमस्सरमिदं भिक्खवे चित्तं, तं च खो आगन्तुकेहि उपक्किलेसेहि उपक्किलिट्ठं” [अं० १-१०]; “चित्ते गहपति अरविस्सते कायकम्मं पि अरविस्सतं होति, वचीकम्मं पि अरविस्सतं होति, मनोकम्मं पि अरविस्सतं होति; चित्ते गहपति रविस्सते ...पे०... चित्ते गहपति व्यापन्ने ...पे०... चित्ते गहपति अव्यापन्ने ...पे०... चित्ते गहपति अवस्सुते ...पे०... चित्ते गहपति अनवस्सुते कायकम्मं पि अनवस्सुतं होति, वचीकम्मं पि अनवस्सुतं होति, मनोकम्मं पि अनवस्सुतं होति” [अं० १.२६१-६२] । एवं लोकियधम्मं पत्वा चित्तं जेट्ठकं होति, चित्तं धुरं होति, चित्तं पुब्बङ्गमं होती ति वेदितव्वं । [69] इमेसु पन सुत्तेसु एकं वा द्वे वा अगगहेत्वा सुत्तानुरक्खनत्थाय सब्बानि पि गहितानी ति वेदितव्वानि ।

(४६) लोकुत्तरधम्मं पुच्छन्तो पन ‘कतरफस्सं अधिगतो’मि, कतरवेदनं कतरसज्जं कतरचेतनं कतरचित्तं’ति अपुच्छित्वा, ‘कतरपज्जं त्वं’^३ भिक्खु अधिगतो’सि, किं पटमं मग्गपज्जं, उदाहु दुतियं ...पे०... ततियं ...पे०... चतुत्थं मग्गपज्जं अधिगतो’सी’ति पज्जं जेट्ठकं कत्वा पज्जं धुरं कत्वा पुच्छति । पञ्चुत्तरा सब्बे कुसला धम्मा न परिहायन्ति । पज्जा पन किमत्थिया ? “पज्जावतो भिक्खवे अरियसावकस्स तदन्वया सद्धा सण्ठाति, तदन्वयं विरियं सण्ठाति, तदन्वया सति सण्ठाति, तदन्वया समाधि सण्ठाती” [सं० ५.२२९] ति एवमादीनि पनेत्थ सुत्तानि दट्ठव्वानि । इति लोकुत्तरधम्मं पत्वा पज्जा जेट्ठिका होति पज्जा धुरा होति पज्जा पुब्बंगमा होती ति वेदितव्व्या । अयं लोकियदेसना । तस्मा चित्तं धुरं कत्वा देसेन्तो “चित्तं उप्पन्नं होती” ति आह ।

(४७) सोमनस्ससहगतं ति सातमधुरवेदयितसंखातेन सोमनस्सेन एकुप्पादादिमावं गतं । अयं पन ‘सहगत’-सद्धो तद्धावे वोक्किण्णे निस्सये आरम्मणे संसट्ठे ति इमेसु अत्थेसु दिस्सति । तत्थ “या’यं तण्हा पोनोमयिका नन्दिरागसहगता” [म० १.४८, सं० ३.१५८] ति तद्धावे वेदितव्वो; नन्दिरागमूता ति अत्थो ।

१ सी०, म०- अनुपायिनी. २ We fail to notice these two cases in the PTS.ed.of A. i. ३ मूलटीका- ‘कतरं पज्जं त्वं’ति आदि न पालि-आरू-
व्हं । एवं भगवा पुच्छती ति अट्ठकथायमेव वत्तं.

“याँयं भिक्खवे वीमंसा कोसजसहगता कोसजसम्पयुत्ता” [सं० ५.२८०] ति वोक्किण्णे वेदितब्बो; अन्तरन्तरा उप्पज्जमानेन कोसजेन वोक्किणा ति अयमेत्थ अत्थो । “अट्ठिकसज्जासहगतं सतिसम्बोज्झङ्गं भावेती” [सं० ५.१३१] ति निस्सये वेदितब्बो; अट्ठिकसज्जं निस्साय अट्ठिकसज्जं भावेत्वा पटिलद्धं ति अत्थो । “लामी होति रूपसहगतानं वा समापत्तीनं अरूपसहगतानं वा” [ ] ति आरम्मणे; रूपारूपारम्मणानं ति अत्थो । “इदं^३ सुखं इमाय पीतिया सहगतं होति सह-[70]-जातं संसट्ठं संपयुत्तं” [वि० २५८] ति संसट्ठे । इमस्मिं पदे अयमेव अत्थो अधिप्पेतो । सोमनस्ससंसट्ठं हि इध सोमनस्ससहगतं ति वुत्तं ।

(४८) ‘संसट्ठ’-सट्ठो पि चेस सदिसे अवस्सुते मित्तसंथवे सहजाते ति च बहूसु अत्थेसु दिस्सति । अयं हि

“किसे थूले विवज्जित्वा संसट्ठा योजिता हया” [जा० ६.२२] ति एत्थ सदिसे आगतो । “संसट्ठा व तुम्हे अय्ये विहरथा” [विन० ४.२४०] ति अवस्सुते । “गिहिसंसट्ठो विहरती” [विन० २.४] ति मित्तसन्थवे । “इदं^३ सुखं इमाय पीतिया सहगतं संसट्ठं सम्पयुत्तं” [वि० २५८] ति सहजाते । इधा पि सहजाते अधिप्पेतो ।

(४९) तत्थ ‘सहगतं’ असहजातं असंसट्ठं असम्पयुत्तं नाम नत्थि । सहजातं पन संसट्ठं सम्पयुत्तं होति पि, न होति पि । रूपारूपधम्मेषु हि एकतो जातेसु रूपं अरूपेन सहजातं होति, न संसट्ठं, न सम्पयुत्तं; तथा अरूपं रूपेन; रूपं च रूपेन; अरूपं पन अरूपेन सद्धिं नियमतो व सहगतं सहजातं संसट्ठं सम्पयुत्तमेव होती ति । तं सन्धाय वुत्तं ‘सोमनस्ससहगतं’ ति ।

(५०) **आणसम्पयुत्तं** ति आणेन सम्पयुत्तं, समं एकुप्पादादिपकारेहि^३ युतं ति अत्थो । यं पनेत्थ वत्तब्बं सिया तं मातिकावण्णनाय वेदनातिके वुत्तमेव । तस्मा एकुप्पादा एकनिरोधा एकवत्थुका एकारम्मणा ति इमिना लक्खणेन तं सम्पयुत्तं ति वेदितब्बं । उक्कट्टनिदेसो चेस । आरूपे पन विना पि एकवत्थुकमाव संपयोगो लब्धति ।

(५१) एत्तावता किं कथितं ? कामावचरकुसलेसु सोमनस्ससहगतं तिहेतुक-आणसम्पयुत्तं असंखारिकं महाचित्तं कथितं । “कतमे धम्मा कुसला” ति हि अनियमितपुच्छाय चतुभूमकं^४ कुसलं गहितं । ‘कामावचरं कुसलं चित्तं उप्पन्नं होती’ ति वचनेन तेभूमकं कुसलं परिच्चित्तं^५, अट्ठविधं कामावचरकुसलमेव गहितं । ‘सोमनस्ससहगतं’ ति वचनेन ततो चतुब्बिधं उपेक्खासहगतं परिच्चजित्वा चतुब्बिधं सोमनस्ससहगतमेव गहितं । ‘आणसम्पयुत्तं’ ति वचनेन ततो दुविधं आणविप्पयुत्तं

१ S. v. 280 reads या. २ Vbh. 258 reads इति. ३ See २.१८. ४ § १३६८. ५ सी०- परिच्चजित्वा.

[71] परिचजित्वा द्वे आणसम्पयुत्तानेव गहितानि । असंखारिकभावो पन अना-
भट्टतायेव न गहितो । किञ्चा पि न गहितो, परतो पन 'संखारेना'ति वचनतो इध
'असंखारेना'ति अबुत्ते पि असंखारिकभावो वेदितब्बो । सम्मासंबुद्धो हि आदितो
व इदं महाचित्तं भाजेत्वा दस्सेतुं नियमेत्वा व इमं देसनं आरम्भी ति एवमेत्थ
सन्निट्ठानं कतं ति वेदितब्बं ।

(५२) इदानीं तमेव चित्तं आरम्भणतो दस्सेतुं **रूपारम्भणं** वा [§१] ति
आदिमाह । भगवा हि अरूपधम्मं दस्सेन्तो वत्थुना वा दस्सेति, आरम्भणेन वा,
वत्थारम्भणेन वा, सरसभावेन वा । “चक्खुसम्फस्सो ... पे० ... मनोसम्फस्सो;
चक्खुसम्फस्सजा वेदना ... पे० ... मनोसम्फस्सजा वेदना; चक्खुविज्जाणं ...
पे० ... मनोविज्जाणं” [सं० २.२५१] ति आदीसु वत्थुना अरूपधम्मा दस्सिता ।
“रूपसज्जा ... पे० ... धम्मसज्जा, रूपसञ्चेतना ... पे० ... धम्मसञ्चेतना”
[सं० २.२५१] ति आदीसु हि आरम्भणेन । “चक्खुं च पटिच्च रूपे च उप्पज्जति
चक्खुविज्जाणं, तिण्णं संगति फस्सो ... पे० ... मनं च पटिच्च धम्मे च उप्पज्जति
मनोविज्जाणं, तिण्णं सङ्गति फस्सो” [म० १.१११; सं० ४.३२] ति आदीसु हि
वत्थारम्भणेहि । “अविजापच्चया, भिक्खवे, संखारा, संखारपच्चया विज्जाणं”
[सं० २.२] ति आदीसु सरसभावेन अरूपधम्मा दस्सिता । इदानीं इमस्मिं ठाने
आरम्भणेन दस्सेन्तो 'रूपारम्भणं' वा ति आदिमाह ।

(५३) तत्थ चतुसमुट्ठानं अतीतानागतपच्चुप्पन्नं रूपमेव रूपारम्भणं । द्वि-
समुट्ठानो अतीतानागतपच्चुप्पन्नो सद्दो व **सद्धारम्भणं** । चतुसमुट्ठानो अतीतानागत-
पच्चुप्पन्नो गन्धो व **गन्धारम्भणं** । चतुसमुट्ठानो अतीतानागतपच्चुप्पन्नो रसो व
रसारम्भणं । चतुसमुट्ठानं अतीतानागतपच्चुप्पन्नं फोट्टब्बमेव **फोट्टब्बारम्भणं** ।
एकसमुट्ठाना द्विसमुट्ठाना तिसमुट्ठाना चतुसमुट्ठाना न-कुतो पि समुट्ठिता अतीता-
नागतपच्चुप्पन्ना चेव, तथा न-वत्तब्बा च, वुत्तावसेसा चित्तगोचरसंखाता धम्मा
येव **धम्मारम्भणं** ।

(५४) [72] ये^२ पन अनापाथगता रूपादयो पि धम्मारम्भणमिच्चेव
वदन्ति ते इमिना सुत्तेन पटिक्खित्तब्बा—वुत्तं हेतं “इमेसं खो आवुसो पञ्चन्नं
इन्द्रियानं नानागोचरानं न अञ्जमञ्जस्स गोचरविसयं पच्चनुभोन्तानं मनो पटिसरणं
मनो नेसं गोचरविसयं पच्चनुभोती” [म० १.२९५] ति । एतेसं हि रूपारम्भणादीनि
गोचरविसयो नाम । तानि मनेन पच्चनुभवियमानानि पि रूपारम्भणादीनि येवा ति
अयमत्थो सिद्धो होति । दिव्वचक्खुआणादीनं च रूपादिआरम्भणत्ता पि अयमत्थो
सिद्धो येव होति । अनापाथगतानेव हि रूपारम्भणादीनि दिव्वचक्खुआदीनं^३

१ सी०, म०-चित्तचेतसिका. २ अ० या०-“ये आचरिया”. ३ सि०-
दिव्वचक्खुआणादीनं.

आरम्मणानि, न च तानि धम्मारम्मणानि भवन्तीति वुत्तनयेनेव आरम्मणववत्थानं वेदितव्वं ।

(५५) तत्थ एकेकं आरम्मणं द्वीसु द्वीसु द्वारेसु आपाथमागच्छति । रूपा-
रम्मणं हि चक्खुप्पसादं घट्टेत्वा तं खणं येव मनोद्वारे आपाथमागच्छति; भवंग-
चलनस्स पच्चयो होतीति अत्थो । सद्-गन्ध-रस-फोढुव्वारम्मणेषु पि एसेव नयो ।
यथा हि सकुणो आकासेनागन्त्वा रुक्खगगे निलीयमानो व रुक्खसाखं च घट्टेति,
छाया च'स्स पठवियं पटिहज्जति साखाघट्टनछायाफरणानि अपुव्वं अचरिमं एक-
क्खणे येव भवन्ति, एवं पच्चुप्पन्नरूपादीनं चक्खुप्पसादादिघट्टनं च भवंगचलन-
समत्थताय मनोद्वारे आपाथममनं च अपुव्वं अचरिमं एकक्खणे येव होतीति । ततो
भवङ्गं विच्छिन्दित्वा चक्खुद्वारादीसु उप्पन्नानं आवज्जनादीनं वोढुव्वनपरियोसानानं
अनन्तरा तेसं आरम्मणानं अज्जरस्मि इदं महाचित्तं उप्पज्जति ।

(५६) सुद्धमनोद्वारे पन पसादघट्टनकिच्चं नत्थि । पकत्थिया दिट्ठ-सुत-घायित-
सायित-कुट्टवसेन एव एतानि आरम्मणानि आपाथमागच्छन्ति । कथं ? इधेक्कच्चो कत-
सुद्धाकम्मं^१ हरितालमनोसिलादिवण्णविचित्तं पग्गहितनानप्पकारधजपताकं मालादाम-
विनद्धं दीपमालापरिक्खित्तं अतिमनोरमाय सिरिया विरोचमानं अलंकृतपटियत्तं
महाचेतियं पदक्खिणं कत्वा सोळससु पादपिट्ठिकानु पञ्चपटिद्धितेन^२ वन्दित्वा अञ्जलिं
पग्गच्छ ओलोकन्तो बुद्धार-[73]-म्मणं पीतिं गहेत्वा तिट्ठति । तस्स एवं चेतियं
परिस्सित्वा बुद्धारम्मणं पीतिं निव्वत्तेत्वा अपरभागे यत्थकत्थचि गतस्स रत्तिट्ठानदिवा-
ट्टानेषु निसिन्नस्स आवज्जमानस्स अलंकृतपटियत्तं महाचेतियं चक्खुद्वारे आपाथं
आगतसदिदमेव होती, पदक्खिणं कत्वा चेतियवन्दनकालो विय होती । एवं ताव
दिट्ठवसेन रूपारम्मणं आपाथमागच्छांत ।

(५७) मधुरेन पन सरेन धम्मकथिकस्स वा धम्मकथं कथेन्तस्स, सरभाण-
कस्स वा सरेन भणन्तस्स सद् सुत्वा अपरभागे यत्थकत्थचि निसीदित्वा आवज्ज-
मानस्स धम्मकथा वा सरमज्जं वा सोतद्वारे आपाथगतं विय होती, साधुकारं कत्वा
सुणनकालो विय होती । एवं सुतवसेन सहारम्मणं आपाथमागच्छति ।

(५८) सुगन्धं पन गन्धं वा मालं वा लभित्वा आसने वा चेतिये वा
गन्धारम्मणेन चित्तेन पूजं कत्वा अपरभागे यत्थकत्थचि निसीदित्वा आवज्जमानस्स
तं गन्धारम्मणं घाणद्वारे आपाथगतं विय होती, पूजाकरणकालो विय होती । एवं
घायितवसेन गन्धारम्मणं आपाथमागच्छति ।

१ महावंस. ३२.१,६.

२ Cf. बाहुभ्यां चैव जानुभ्यां शिरसा वचसा (vī.
वक्षसा) दृशा । पञ्चाङ्गोऽयं प्रणामः स्यात् पूजासु प्रवरः स्मृतः ॥ [वेदान्तशब्दकोश p. 5];
दो जानू दोणि करा पञ्चमङ्गं होइ उत्तिमङ्गं तु । सम्मं सपणिवाओ णेयो पञ्चङ्गपणिवायो ॥
[अभिधानराजेन्द्र v.pp.48,380].

(५९) पणीतं पन खादनीयं वा भोजनीयं वा सव्रह्मचारीहि सद्धिं संवि-
मजित्वा परिमुञ्जित्वा अपरभागे यत्थकत्थचि कुट्टसकादिभोजनं लभित्वा 'असुककाले
पणीतं भोजनं सव्रह्मचारीहि सद्धिं संविमजित्वा परिमुत्तं' ति आवज्जमानस्स तं रसा-
रम्मणं जिह्वाद्वारे आपाथगतं विय होति, परिमुञ्जनकालो विय होति । एवं सायित-
वसेन रसारम्मणं आपाथमागच्छति ।

(६०) मुदुकं पन सुखसम्फस्सं मञ्चपीठं वा अत्थरणं वा पापुरणं वा परि-
मुञ्जित्वा अपरभागे यत्थकत्थचि दुक्खसेय्यं कप्पेत्वा 'असुककाले मे मुदुकं मञ्चपीठं
परिमुत्तं' ति आवज्जमानस्स तं फोट्टव्वारम्मणं कायद्वारे आपाथगतं विय होति । सुख-
सम्फस्सं वेदियनकालो विय होति । एवं फोट्टवसेन फोट्टव्वारम्मणं आपाथमागच्छति ।

एवं सुद्धमनोद्वारे^१ पसादघट्टनकिच्चं नत्थि । पकतिया दिट्ठ-सुत-घायित-सायित-
फोट्टवसेन एतानि आरम्मणानि आपाथमागच्छन्ती ति वेदितव्वानि ।

(६१) इदानीं पकतिया दिट्ठादीनं वसेन आपाथगमने [७४] अयमपरो पि
अट्टकथामुत्तको नयो होति । दिट्ठं सुतं उभयसम्बन्धं ति इमे ताव दिट्ठादयो वेदि-
तव्वा । तत्थ 'दिट्ठं' नाम पञ्चद्वारवसेन गहितपुब्बं । 'सुतं' ति पञ्चकखतो अदिस्वा
अनुस्सववसेन गहिता रूपादयो व । तेहि द्वीहि पि सम्बन्धं 'उभयसम्बन्धं' नाम ।
इति इमेसं पि दिट्ठादीनं वसेन एतानि मनोद्वारे आपाथमागच्छन्ती ति वेदितव्वानि ।

(६२) तत्थ दिट्ठवसेन ताव आगमनं हेट्ठां पञ्चहि नयेहि वुत्तमेव ।

(६३) एकच्चो पन सुणाति—'भगवतो पुञ्जातिसयनिव्वत्तं एवरूपं नाम रूपं,
अतिमधुरो सहो, किस्मिंचि पदेसे केसंचि पुप्फानं अतिमनुज्जो गन्धो, केसंचि
फलानं अतिमधुरो रसो, केसंचि पापुरणादीनं अतिसुखो सम्फस्सो' ति । तस्स,
चक्खुप्पसादादिघट्टनं विना, सुतमत्तानेव तानि रूपादीनि मनोद्वारे आपाथमागच्छन्ति ।
अथ^२स्सेतं चित्तं तस्मिं रूपे वा सहे वा पसादवसेन गन्धादीसु अरियानं दातुकामता-
वसेन अज्जेहि दिन्नेसु अनुमोदनावसेन वा पवत्तति । एवं सुतवसेन एतानि मनोद्वारे
आपाथमागच्छन्ति ।

(६४) अपरेन यथावुत्तानि रूपादीनि दिट्ठानि वा सुतानि वा होन्ति । तस्स
'ईदिसं रूपं आयतिं उप्पजनकबुद्धस्सा पि भविस्सती' ति आदिना नयेन चक्खुप्प-
सादादिघट्टनं विना दिट्ठसुतसम्बन्धेनेव तानि मनोद्वारे आपाथमागच्छन्ति । अथ^३स्स
हेट्ठा वुत्तनयेनेव तेसु अज्जतरारम्मणं इदं चित्तं^४ पवत्तति । एवं उभयसम्बन्धवसेन
एतानि मनोद्वारे आपाथमागच्छन्ती ति ।

(६५) इदं पि च मुखमत्तमेव । सद्धा-रुचि-आकार-परिवितक्क-दिट्ठिनिज्झान-
क्खन्तिआदीनं पन वसेन वित्थारतो एतेसं मनोद्वारे आपथूपगमनं वेदितव्वमेव ।
यस्मा पन एवं आपाथमागच्छन्तानि भूतानि होन्ति अभूतानि पि, तस्मा अयं

नयो अट्ठकथायं न गहितो । एवं एकेकारम्मणं जवनं द्वीसु द्वीसु द्वारेसु उप्पज्जती ति वेदितब्बं । रूपारम्मणं हि जवनं चक्खुद्वारे पि उप्पज्जति मनोद्वारे पि । सदादि-आरम्मणेषु पि एसेव नयो ।

(६६) तत्थ मनोद्वारे उप्पज्जमानं रूपारम्मणं जवनं दानमयं सीलमयं भावनामयं ति तिविधं [75] होति । तेसु एकेकं कायकम्मं वचीकम्मं मनोकम्मं ति तिविधमेव होति । सद्-गन्ध-रस-फोट्ठब्ब-धम्मारम्मणेषु पि एसेव नयो ।

(६७) तत्थ रूपं ताव आरम्मणं कत्वा उप्पज्जमानं एतं महाकुसलं नील-पीतलोहितओदातवण्णेषु पुष्पवत्थधातूसु अञ्जतरं सुभनिमित्तसंखातं इट्ठं कन्तं मनापं रजनीयं वण्णं आरम्मणं कत्वा उप्पज्जति ।

(६८) ननु चेत्तं इट्ठारम्मणं लोभस्स वत्थुं ? कथं^२ एतं चित्तं कुसलं नाम जातं ति ? नियमितवसेन परिणामितवसेन समुदाचारवसेन आभुजितवसेना ति । यस्स हि 'कुसलमेव मया कत्तब्बं' ति कुसलकरणे चित्तं नियमितं होति, अकुसल-पवत्तितो निवत्तित्वा कुसलकरणे येव परिणामितं, अभिण्हकरणेन कुसलसमुदा-चारेनेव समुदाचारितं, पटिरूपदेसवास-सप्पुरिसूपनिस्सय-सद्धम्मस्सवन-पुब्बेकतपुञ्ज-तादीहि च उपनिस्सयेहि योनिसो च आभोगो पवत्तति, तस्स इमिना नियमित-वसेन परिणामितवसेन समुदाचारवसेन आभुजितवसेन च कुसलं नाम होति ।

(६९) आरम्मणवसेन पनेत्थ सोमनस्ससहगतभावो वेदितब्बो । इट्ठा-रम्मणस्सि हि उप्पन्नत्ता एतं सोमनस्ससहगतं जातं । सद्भावहुलतादीनि पेत्य कारणानि येव । अस्सद्धानं हि मिच्छादिट्ठीनं च एकन्तं इट्ठारम्मणभूतं तथागतरूपं पि दिस्वा सोमनस्सं न उप्पज्जति । ये च कुसलुप्पत्तियं आनिसंसं न पस्सन्ति तेसं परेहि उस्साहितानं कुसलं करोन्तानं पि सोमनस्सं उप्पज्जति । तस्मा सद्भावहुलता विसुद्धिदिट्ठिता आनिसंसदस्साविता । एवं चेत्थ सोमनस्ससहगतभावो वेदितब्बो ।

(७०) अपि च एकादसधम्मा पीतिसम्बोज्झंगस्स उप्पादाय संवत्तन्ति—बुद्धानुस्सति धम्मानुस्सति संधानुस्सति सीलानुस्सति चागानुस्सति देवतानुस्सति उपसमानुस्सति लूखपुग्गलपरिवज्जनता सिनिद्धपुग्गलसेवनता पसादनीयमुत्तन्तपच्च-वेक्खणता तदधिमुत्तता^३ ति । [76] इमेहि पि कारणेहेत्थ सोमनस्ससहगतभावो वेदि-तब्बो । इमेसं पन वित्थारो बोज्झंगविभंगे^४ आविभविस्सति ।

(७१) कम्मतो, उपपत्तितो, इन्द्रियपरिपाकतो, किलेसदूरीभावतो इति इमेहि पनेत्थ कारणेहि जाणसम्पयुत्तता वेदितब्बा । यो हि परेसं धम्मं देसेति अनवज्जानि सिप्पायतन-कम्मायतन-विजाटानानि सिक्खापेति धम्मकथिकं सक्कारं कत्वा धम्मं कथापेति, 'आयतिं पञ्जवा भविस्सामी' ति पत्थनं ठपेत्वा नानप्पकारं दानं देति, तस्स एवरूपं कम्मं उपनिस्साय कुसलं उप्पज्जमानं जाणसम्पयुत्तं उप्प-

जति । अब्यापजे लोके उप्पन्नस्सा पि “तस्स तत्थ सुखिनो धम्मपदो पिलवन्ति... दन्धो भिक्खवे सत्तुप्पादो, अथ सो सत्तो खिप्पमेव विसेसभागी होती” [अ० २. १८५] ति इमिना नयेन उप्पत्तिं निस्साय उप्पज्जमानं कुसलं जाणसंपयुत्तं उप्पज्जति । तथा इन्द्रियपरिपाकं उपगतानं पञ्चादसकप्पैत्तानं इन्द्रियपरिपाकं निस्साय पि कुसलं उप्पज्जमानं जाणसम्पयुत्तं उप्पज्जति । येहि पन किलेसा विक्खम्मिता तेसं किलेसदूरीमावं निस्साय पि उप्पज्जमानं कुसलं जाणसम्पयुत्तं उप्पज्जति । वुत्तं पि चेत्तं—

योगा वे जायते भूरि अयोगा भूरिसंखयो । [ध० २८२]

एवं कम्मतो उपपत्तितो इन्द्रियपरिपाकतो किलेसदूरीभावतो ति इमेहि कारणेहि जाणसम्पयुत्तता वेदितव्वा ।

(७२) अपि च सत्त धम्मा धम्मविचयसम्बोद्धंस्स उप्पादाय संवत्तन्ति— परिपुच्छकता^१, वत्थुविसदकिरिया, इन्द्रियसमत्तपटिपादना, दुप्पञ्जपुग्गलपरिवज्जना, पञ्जवन्तपुग्गलसेवना, गंभीरजाणचरियपच्चवेक्खणा, तदधिमुत्तता ति । इमेहि कारणेहेत्थ जाणसम्पयुत्तता वेदितव्वा । इमेसं पन वित्थारो बोद्धंस्सगविमंगे^२ आवि-भविस्सति ।

(७३) एवं जाणसंपयुत्तं हुत्वा उप्पन्नं चेत्तं असं-[७७]-खारेन अप्पयोगेन अनुपादाय चिन्तनताय उप्पन्नत्ता असंखारं नाम जातं । तथिदं रजनीयं वण्णारम्मणं हुत्वा उप्पज्जमानमेव ति विधेन नियमेन उप्पज्जति— दानमयं वा होति, सीलमयं वा, भावनामयं वा ।

(७४) कथं ? यदा हि नीलपीतलोहितोदातेसु पुष्पादीसु अञ्जतरं लभित्वा वण्णवसेन आमुजित्वा ‘वण्णदानं मय्हं’ ति बुद्धरतनादीनि पूजेति, तदा दानमयं होति । तन्निदं वत्थु— भण्डागारिकसंघमित्तो किर एकं सुवण्णखचित्तं वत्थं लभित्वा इदं पि वत्थं सुवण्णवण्णं, सम्मासंबुद्धो पि सुवण्णवण्णो, सुवण्णवण्णं वत्थं सुवण्णवण्णस्सेव अनुच्छविकं, अम्हाकं च वण्णदानं भविस्सती ति महाचेतिये आरोपेसि । एवरूपे काले दानमयं होती ति वेदितव्वं । यदा पन तथारूपमेव देय्यधम्मं लभित्वा ‘मय्हं कुलवंसो, कुलवन्ति कुलप्पवेणि एसा, वत्तं एतं’ ति बुद्धरतनादीनि पूजेति तदा सीलमयं होति । यदा पन तादिसेन वत्थुना रतनत्तयपूजं कत्वा ‘अयं वण्णो खयं गच्छिस्सति, वयं गच्छिस्सती’ ति खयवयं पट्टपेति, तदा भावनामयं होति ।

(७५) दानमयं पन हुत्वा वत्तमानं पि यदा तीणि रतनानि पूजेन्तो पुत्तदार-दास-कम्मकर-पोरिसादयो पि आणापेत्वा पूजापेति तदा वचीकम्मं होति । यदा तदेव

१ A. ii. 185 as given in PTS text reads धम्मपदानि पि लप्पन्ति but see its Cm. which in a variant supports our reading.

२ See Vis. xx. 50. ३ Vis. iv. 54. ४ Vbh.-227.

वुत्तप्पकारं विज्जमानकवत्थुं आरब्ध वण्णदानं दस्सामी ति चिन्तेति तदा मनोकम्मं होति । विनयपरिपायं पत्वा हि 'दस्सामी करिस्सामी' ति वाचा मित्रा होती ति इमिना लक्खणेन दानमयं नाम होति । अभिधम्मपरियायं पत्वा पन विज्जमानकवत्थुं आरब्ध 'दस्सामी' ति मनसा चिन्तितकालतो पट्ठाय कुसलं होति । अपरभागे कायेन वा वाचाय वा कत्तब्बं करिस्सती ति वुत्तं । एवं दानमयं कायवचीमनोकम्मवसेन तिविधं होति ।

(७६) यदा पन वुत्तप्पकारं वत्थुं लभित्वा कुलवंसादिवसेन सहत्था रतनत्तयं पूजेति तदा सीलमयं वा कायकम्मं होति । यदा कुलवंसादिवसेनेव पुत्तदारादयो आणापेत्वा पूजापेति तदा वचीकम्मं होति । [78] यदा 'मय्हं कुलवंसो, कुलतन्ति कुलपवेणि एसा, वत्तं एतं' ति विज्जमानकवत्थुं आरब्ध 'वण्णदानं दस्सामी' ति चिन्तेति तदा मनोकम्मं होति । एवं सीलमयं कायवचीमनोकम्मवसेन तिविधं होति ।

(७७) यदा पन तं वुत्तप्पकारं वत्थुं लभित्वा तीणि रतनानि पूजेत्वा चंक्रमन्तो खयवयं पट्टपेति तदा भावनामयं कायकम्मं वा होति । वाचाय सम्मसनं पट्टपेन्तस्स वचीकम्मं होति, कायङ्गवाचङ्गानि अचोपेत्वा मनसा व संमसनं पट्टपेन्तस्स मनोकम्ममेव होति । एवं भावनामयं कायवचीमनोकम्मवसेन तिविधं होति ।

एवमेत्थ रूपारम्भणं कुसले विविधपुञ्जक्रियवत्थुवसेन नवहि कम्मद्वारेहि भाजेत्वा दस्सेसि धम्मराजा ।

(७८) सहारम्भणादिसु पि एसेव नयो । भेरिसद्दादीसु हि रजनीयसहं आरम्भणं कत्वा हेट्ठा वुत्तनयेनेव तीहि नियमेहेतं कुसलं उप्पजति । तत्थ सद्दं कन्दमूलं विय उप्पाटेत्वा नीलुप्पलहत्थकं विय च हत्थे ठपेत्वा दातु नाम न सक्का, सवत्थुकं पन कत्वा देन्तो सहदानं देति नाम । तस्मा यदा 'सहदानं दस्सामी' ति भेरिमुर्तिगादीसु अञ्जतरतुरियेन तिण्णं रतनानं उपहारं करोति, 'सहदानं मे' ति भेरिआदीनि ठपापेति^१, धम्मकथिकभिक्षून् सरभेसज्जतेलफाणितादीनि^२ देति, धम्मसवणं घोसेति, सरमञ्जं भणति, धम्मकथं कथेति, उपनिसिन्नकथं अनुमोदनकथं कथेति, तदा दानमयं होति । यदा एतदेव त्रिधानं कुलवंसादिवसेन वत्तसीसेनं करोति तदा सीलमयं होति । यदा सब्बं पेतं कत्वा अयं एत्तको सहो ब्रह्मलोकप्पमाणो पि हुत्वा 'खयं गभिस्सति, वयं गभिस्सती' ति सम्मसनं पट्टपेति तदा भावनामयं होति ।

(७९) तत्थ दानमयं ताव यदा भेरिआदीनि गहेत्वा सहत्था उपहारं करोति, निच्चूपहारत्थाय ठपेन्तो पि सहत्था ठपेति, 'सहदानं मे' ति धम्मस्सवणं घोसेतुं गच्छति, धम्मकथं सरमञ्जं कातुं वा गच्छति, तदा कायकम्मं होति । यदा

१ म०, सि०— 'मुर्दिगादीसु. २ सि०— वज्जापेति. ३ M.— कण्ठसरवभेसज्जं तेलफाणितादिं; सी०— कण्ठसरवभेसज्जतलफाणितादीनि. ४ All but सी०— वत्तयं वत्तं but see below 3.80.

‘गच्छथ, ताता, अम्हाकं सहदानं तिण्णं [79] रतनानं उपहारं करोथा’ति आणापेति, ‘सहदानं मे’ति चेतियङ्गणे ‘इमं मेरिं, इमं मुतिगं ठपेथा’ति आणापेति, सयमेव धम्मसवणं घोसेति, धम्मकथं कथेति, सरमञ्जं भणति, तदा वचीकम्मं होति । यदा कायङ्गवाचङ्गानि अचोपेत्वा ‘सहदानं दस्सामी’ति विज्जमानकवत्थुं मनसा परिच्चजति, तदा मनोकम्मं होति ।

(८०) सीलमयं पि ‘सहदानं नाम मय्हं कुलवंसो कुलतन्ति कुलप्पवेणी’ति मेरिआदीनि सहत्था उपहारं करोन्तस्स, मेरिआदीनि सहत्था चेतियङ्गणादिषु ठपेन्तस्स, धम्मकथिकानं सरमेसजं सहत्था ददन्तस्स, वत्तसीसेन धम्मस्सवण-घोसण-धम्मकथाकथन-सरमञ्जभणनत्थाय च गच्छन्तस्स कायकम्मं होति । ‘सहदानं नाम अम्हाकं कुलवंसो कुलतन्ति कुलप्पवेणि, गच्छथ, ताता, बुद्धरतनादीनं उपहारं करोथा’ति आणापेन्तस्स कुलवंसादिवसेनेव अत्तना धम्मकथं वा सरमञ्जं वा करोन्तस्स च वचीकम्मं होति । ‘सहदानं नाम मय्हं कुलवंसो सहदानं दस्सामी’ति कायङ्गवाचङ्गानि अचोपेत्वा मनसा व विज्जमानकवत्थुं परिच्चजन्तस्स मनोकम्मं होति ।

(८१) भावनामयं पि यदा चंकमन्तो सहे खयवयं पट्टपेति तदा कायकम्मं होति । कायङ्गं पन अचोपेत्वा वाचाय संमसन्तस्स वचीकम्मं होति । कायङ्गवाचङ्गानि अचोपेत्वा मनसा व सदायतनं सम्मसन्तस्स मनोकम्मं होति ।

एवं सदारम्मणं पि कुसलं तिविधपुञ्जकिरियवत्थुवसेन नवहि कम्मद्वारेहि भाजेत्वा दस्सेमि धम्मराजा ।

(८२) मूलगन्धादीसु पि रजनीयगन्धं आरम्मणं कत्वा हेट्ठा वुत्तनयेनेव तीहि नियमेहेतं कुसलं उप्पज्जति । तत्थ यदा मूलगन्धादीसु यं किञ्चि गन्धं लभित्वा गन्धवसेन आमुजित्वा ‘गन्धदानं मय्हं’ति बुद्धरतनादीनि पूजेति, तदा दानमयं होतीति सब्बं वण्णदाने वुत्तनयेनेव वित्थारतो वेदितब्बं । एवं गन्धारम्मणं पि कुसलं तिविधपुञ्जकिरियवत्थुवसेन नवहि कम्मद्वारेहि भाजेत्वा दस्सेमि धम्मराजा ।

(८३) मूलरसादीसु पन रजनीयरसं आरम्मणं कत्वा हेट्ठावुत्तनयेनेव तीहि नियमेहेतं कुसलं उप्पज्जति । तत्थ यदा मूलरसादीसु यं किञ्चि रजनीयं रसवत्थुं [80] लभित्वा रसवसेन आमुजित्वा ‘रसदानं मय्हं’ति देति परिच्चजति, तदा दानमयं होतीति सब्बं वण्णदाने वुत्तनयेनेव वित्थारतो वेदितब्बं । सीलमये पनेत्थ ‘संघस्स अदत्त्वा परिमुज्जनं नाम अम्हाकं न औचिण्णं’ति द्वादसभं^३ भिक्खुसहस्सानं दापेत्वा सादुरसं परिमुत्तस्स दुट्ठे^४गामणि-अभयरञ्जो वत्थुं आदिं कत्वा महाअट्ठकथायं वत्थूभि आगतानि । अयमेव विसेसो । एवं रसारम्मणं पि कुसलं तिविधपुञ्जकिरियवत्थुवसेन नवहि कम्मद्वारेहि भाजेत्वा दस्सेमि धम्मराजा ।

१. See n.4 on 3-78 above. २ Cf. Mhv. 22.80; 24.23-24; 25.114. ३ M.—दसभं, but see Mhv. 22.43-44. ४ M. omits दुट्ठ.

(८४) फोट्टब्बारम्मणे पि पठवीधातु तेजोधातु वायोक्खतू ति तीणि म्हा-भूतानि फोट्टब्बारम्मणं^१ नाम । इमस्मिं ठाने एतेसं वसेन भोजनं अकत्वा मञ्च-पीठादिवसेन कातब्बा । यदा हि मञ्चपीठादिसु यं किंचि रजनीयं फोट्टब्बवत्थुं लभित्वा फोट्टब्बवसेन आमुजित्वा 'फोट्टब्बदानं मय्हं'ति देति परिचजति, तदा दानमयं होती ति सब्बं वण्णदाने वुत्तनयेनेव विथारतो वेदितब्बं । एवं फोट्टब्बारम्मणं पि कुसलं तिविधपुञ्जकिरियवत्थुवसेन नवहि कम्मद्वारेहि भाजेत्वा दस्सेसि धम्मराजा ।

(८५) धम्मारम्मणे पन छ अज्झत्तिकायतनानि, तीणि लक्खणानि, तथो अरूपिणो सन्धा, पण्णारससुखुमरूपानि, निब्बानपञ्चत्ती ति इमे धम्मायतने परियापन्ना च, अपरियापन्ना^२ च^३, धम्मा धम्मारम्मणं नाम । इमस्मिं पन ठाने एतेसं वसेन योजनं अकत्वा ओजदान-पानदान-जीवितदानवसेन कातब्बा । ओजादीसु हि रजनीयं धम्मारम्मणं आरम्मणं कत्वा हेट्ठा वुत्तनयेनेव तीहि नियमेहेतं कुसलं उपपज्जति ।

(८६) तत्थ यदा 'ओजदानं मय्हं'ति सप्पिनवनीतादीनि देति, पानदानं ति अट्ठं पानानि देति, जीवितदानं ति सलाकभत्त-पक्खिकभत्त-संघभत्तादीनि देति, अफासुकभिक्खून् भेत्तजं देति, वेज्जं पच्चुपट्ठापेति, जालं फालपेति, कुमिन् विद्धंसापेति, सकुणपञ्जरं विद्धंसापेति, बन्धनमोक्खं कारापेति, 'मा-घात'-भेरिं चारापेति, अज्झानि पि जीवितपरित्ताणत्थं एवरूपानि करोति तदा दानमयं होति । यदा पन 'ओजदान-पानदान-जीवितदानानि मय्हं कुलवंसो कुलतन्ति कुलप्पवेणी' ति च वत्तसीसेन ओजदानादीनि पवत्तेति तदा सीलमयं होति । यदा धम्मारम्मणस्मिं खयवयं पट्टपेति [८१] तदा भावनामयं होति ।

(८७) दानमयं पन हुत्वा पवत्तमानं पि यदा ओजदान-पानदान-जीवित-दानानि सहत्था देति, तदा कायकम्मं होति । यदा पुत्तदारादयो आणापेत्वा दापेति, तदा वचीकम्मं होति । यदा कायङ्गवाचङ्गानि अचोपेत्वा ओजदान-पान-दान-जीवितदानवसेन विजमानकवत्थुं 'दस्सामी'ति मनसा चिन्तेति, तदा मनोकम्मं होति ।

(८८) यदा पन वुत्तप्पकारं विजमानकवत्थुं कुलवंसादिवसेन सहत्था देति, तदा सीलमयं कायकम्मं होति । यदा कुलवंसादिवसेनेव पुत्तदारादयो आणापेत्वा दापेति, तदा वचीकम्मं होति । यदा कुलवंसादिवसेन वुत्तप्पकारं विजमानकवत्थुं 'दस्सामी'ति मनसा चिन्तेति, तदा मनोकम्मं होति ।

(८९) चकमित्वा धम्मारम्मणे खयवयं पट्टपेत्तस्स पन भावनामयं काय-कम्मं होति । कायङ्गं अचोपेत्वा वाचाय खयवयं पट्टपेत्तस्स वचीकम्मं होति । कायङ्ग-

१ Cf. § ६४८. २-२ M., म० - omit, but see मूलटीका p. 70.

३ See Nd¹ 372, Vin. i. 246, (VI.35.6).

वाचकानि अचोपेत्वा मनसा व धम्मारम्मणे खयवयं पट्टपेन्तस्स मनोकम्मं हति । एवं भावनामयं कायवचीमनोकम्मवसेन तिविधं होति । एवमेत्थ धम्मारम्मणं कुसलं तिविधपुञ्जकिरियत्थुवसेन नवहि कम्मद्वारेहि भाजेत्वा दस्सेसि धम्मराजा ।

(९०) एवमिदं चित्तं नानावत्थुसु नानारम्मणवसेन दीपितं । इदं पन एकवत्थुस्मिं पि नानारम्मणवसेन लब्भति येव । कथं ? चतूसु हि पच्चयेसु चीवरे छ आरम्मणानि लब्भन्ति— नवरत्तस्स हि चीवरस्स वण्णो मनापो दस्सनीयो होति, इदं वण्णारम्मणं । परिभोगकाले पन पटपटसदं करोति, इदं सद्धारम्मणं । यो तत्थ कालकच्छकादिगन्धो, इदं गन्धारम्मणं । रसारम्मणं पन परिभोगरसवसेन कथितं । या तत्थ सुखसम्फस्सता, इदं फोटुब्बारम्मणं । चीवरं पटिच्च उप्पन्ना सुखा वेदना, इदं धम्मारम्मणं । पिण्डपाते रसारम्मणं निप्परियायेनेव लब्भति । एवं चतूसु पच्चयेसु नानारम्मणवसेन योजनं कत्वा दानमयादिभेदो वेदितव्वो ।

(९१) इमस्स पन चित्तस्स आरम्मणमेव निव्वद्धं, विना आरम्मणेन अनुप्पज्जनतो । द्वारं पन अनिव्वद्धं । कस्मा ? कम्मस्स अनिव्वन्धत्ता । कम्मस्मिं हि अनिव्वद्धे द्वारं पि अनिव्वद्धमेव होति ।

[द्वारकथा]

[कायकम्मद्वारं]

(९२) इमस्स पन अत्थ-[82]-स्स पकासनत्थं इमस्मिं ठाने महाअट्ठ-कथायं द्वारकथा कथिता । तत्थ तीणि कम्मानी, तीणि कम्मद्वारानि, पञ्च विञ्जाणानि, पञ्च विञ्जाणद्वारानि, छ फस्सा, छ फस्सद्वारानि, अट्ठ असंवरा, अट्ठ असंवरद्वारानि, अट्ठ संवरा, अट्ठ संवरद्वारानि, दस अकुसलकम्मपथा, दस कुसलकम्मपथा ति, इदं एत्तकं द्वारकथाय मात्तिकाटपनं नाम ।

(९३) तत्थ किञ्चा पि तीणि कम्मानी पठमं वुत्तानि, तानि पन ठपेत्वा आदितो ताव तीणि कम्मद्वारानि भाजेत्वा दस्सितानि । कतमानि तीणि ? काय-कम्मद्वारं, वचीकम्मद्वारं, मनोकम्मद्वारं ति ।

(९४) तत्थ चतुब्बिधो कायो— उपादिन्नको, आहारसमुद्धानो, उतुसमुद्धानो, चित्तसमुद्धानो ति । तत्थ चक्खायतनादीनि जीवितिन्द्रियपरियन्तानि अट्ठ कम्मसमुद्धानरूपानि पि, कम्मसमुद्धानानेव चतस्सो धातुयो वण्णो गन्धो रसो ओजा ति अट्ठ उपादिन्नककायो नाम । तानेव अट्ठ आहारजानि आहारसमुद्धानिक-

१. सी०, म०—कालगच्छकादि^० but see अट्ठ० योजना p.83 which supports our reading. २ Here begins a long digression which ends with ३.१७२. ३ See § 653.

कायो नाम । अट्ट उतुजानि उतुसमुट्टानिककायो नाम । अट्ट चित्तजानि चित्त-
समुट्टानिककायो नाम ।

(९५) तेसु कायकम्मद्वारं ति नेव उपादिन्नककायस्स नामं न इतरेसं ।
चित्तसमुट्टानेसु पन अट्टसु रूपेसु एका विज्जन्ति अत्थि, इदं कायकम्मद्वारं नाम ।
यं सन्धाय वुत्तं — “कतमं तं रूपं कायविज्जन्ति ? या कुसलचित्तस्स वा, अकुसल-
चित्तस्स वा, अब्बाकतचित्तस्स वा, अभिक्कमन्तस्स वा पटिक्कमन्तस्स वा,
आलोकैन्तस्स वा विळ्ळोकैन्तस्स वा, सम्भिज्जेन्तस्स वा पसारैन्तस्स वा, कायस्स
थंमना संथंमना संथंमित्तं, विज्जन्ति विज्जापना विज्जापित्तं, इदं तं रूपं
कायविज्जन्ती” [१६३६] ति ।

(९६) ‘अभिक्कमिस्सामि पटिक्कमिस्सामी’ ति हि चित्तं उप्पज्जमानं
रूपं समुट्ठापेति । तत्थ या पठवीधातु आपोधातु तेजोधातु वायोधातु तन्निस्सितो
वण्णो गंधो रसो ओजा ति इमेसं अट्टन्नं रूपकलापानं अब्भन्तरे चित्तसमुट्टाना
वायोधातु, सा अत्तना सहजातं रूपं कायं संथंमेति सन्धारेति चालेति अभिक्कमा-
पेति पटिक्कमापेति । तत्थ एकावज्जनवीथियं सत्तसु जवनेसु पठमचित्तसमुट्ठिता
[८३] वायोधातु संथंमेतुं सन्धारेतुं सक्कोति, अपरापरं पन चालेतुं न सक्कोति ।
दुतियादीसु पि एसेव नयो । सत्तमचित्तेन पन समुट्ठिता वायोधातु हेट्ठा
छहि चित्तेहि समुट्ठितं वायोधातुं उपत्थम्भनपच्चयं लभित्वा अत्तना सहजातं रूपकायं
संथंमेतुं सन्धारेतुं चालेतुं अभिक्कमापेतुं पटिक्कमापेतुं आलोकापेतुं विळ्ळोकापेतुं
सम्भिज्जापेतुं पसारेतुं सक्कोति । तेन गमनं नाम जायति, आगमनं नाम जायति,
गमनागमनं नाम जायति । ‘योजनं गतो दसयोजनं गतो’ति वत्तन्नं आपज्जापेति ।

(९७) यथा सत्तहि युगेहि आकट्ठितब्बे सकटे पठमयुगे युत्तगोणा युगं ताव
संथंमेतुं सन्धारेतुं सक्कोन्ति, चक्कं पन न पवत्तेन्ति; दुतियादीसु पि एसेव नयो;
सत्तमयुगे पन गोणे योजेत्वा यदा छेको साराथि धुरे निसीदित्वा योत्तानि आदाय
सब्बपुरिमतो पट्टाय पतोदलट्ठिया गोणे आकोटेति, तदा सब्बे व एकव्रला हुत्वा
धुरं च सन्धारेन्ति चक्कानि च पवत्तेन्ति । ‘सकटं गहेत्वा दसयोजनं गतो वीसति-
योजनं गतो’ति वत्तन्नं आपादेन्ति — एवंसम्पदमिदं वेदितव्वं ।

(९८) तत्थ यो चित्तसमुट्टानिककायो न सो विज्जन्ति, चित्तसमुट्टानाय पन
वायोधातुया सहजातं रूपकायं संथंमेतुं सन्धारेतुं चालेतुं पच्चयो भवितुं समत्थो
एको आकारविकारो अत्थि, अयं विज्जन्ति नाम । सा अट्ट रूपानि विय न चित्त-
समुट्टाना । यथा पन अनिच्चादिभेदानं धम्मानं जरामरणत्ता, “जरामरणं भिक्खवे
अनिच्चं संखतं” [सं० २. २६] ति आदि वुत्तं, एवं चित्तसमुट्टानानं रूपानं विज्जन्तिताय
सा पि चित्तसमुट्टाना नाम होती ति । विज्जापनत्ता पनेसा विज्जन्ती ति वुच्चति । किं
विज्जापेती ति ? एकं कायिककरणं । चक्खुपथस्मिं हि ठितो हत्थं वा पादं वा

उक्खिपति, सीसं वा भमुकं वा चालेति, अयं हत्थादीनं आकारो चक्खुविज्जेय्यो होतीति । विज्जति पि न चक्खुविज्जेय्या मनोविज्जेय्या एव । चक्खुना हि हत्थविकारादिवसेन विप्फन्दमानं वण्णारम्भणमेव पस्सति । विज्जति पन मनोद्वारिकचित्तेन चिन्तेत्वा 'इदञ्चिदं च एस कारेति मज्जे'ति जानाति ।

(९९) यथा हि अरज्जे निदाघसमये उदकट्टाने मनुस्सा 'इमाय सज्जाय इध उदकस्स अत्थिमावं जानिस्सन्ती'ति रुक्खग्गे^१ तालपण्णादीनि बन्धापेन्ति, सुरापानद्वारे धजं उस्सापेन्ति, उद्धं^२ [८४] वा पन रुक्खं वातो पहरित्वा चालेति, अन्तो उदके मच्छे चलन्ते उपरि बुब्बुळकानि उट्टहन्ति, महोघस्स गतमग्गपरियन्ते तिणपण्णकसटं उस्सादितं होति । तत्थ तालपण्ण--धज-साय्हाचलन-बुब्बुळक-तिणपण्णकसटे दिस्वा यथा चक्खुना अदिट्ठं पि 'एत्थ उदकं भविस्सति, सुरा भविस्सति, अयं रुक्खो वातेन पढटो भविस्सति, अन्तो उदके मच्छो भविस्सति, एत्तकं ठानं अज्झोत्थरित्वा ओघो गतो भविस्सती'ति मनोविज्जाणेन जानाति, एवमेव विज्जति पि न चक्खुविज्जेय्या मनोविज्जेय्या व । चक्खुना हि हत्थविकारादिवसेन विप्फन्दमानं वण्णारम्भणमेव पस्सति । विज्जति पन मनोद्वारिकचित्तेन चिन्तेत्वा 'इदञ्चिदं चेस कारेति मज्जे'ति जानाति ।

(१००) न केवलं चेसा विज्जापनतो व विज्जति नाम । विज्जेय्यतो पि पन विज्जति येव नाम । अयं हि परेसं अन्तमसो तिरच्छानगतानं पि पाकट्टा होति । तत्थ तत्थ संनिपतिता हि सोण-सिगाल-काक-गोणादयो दण्डं वा लेडुं वा गहेत्वा पहरणाकारे दस्सिते 'अयं नो पहरितुकामो'ति अत्वा येन वा तेन वा पलायन्ति । पाकारकुड्ढादिअन्तरितस्स पन परस्स अपाकट्टकालो पि अत्थि । किञ्चा पि तस्मिं खणे अपाकट्टा सम्मुखीभूतानं पन पाकट्टत्ता विज्जति येव नाम होति ।

(१०१) चित्तसमुट्ठानिके पन काये चलन्ते ते-समुट्ठानिको चलति न चलतीति ? सो पि तथेव चलति । तं-गतिको तदनुवत्तिको व होति । यथा हि उदके गच्छन्ते उदके पतितानि सुक्खदण्डकतिणपण्णादीनि पि उदकगतिकानेव भवन्ति, तस्मिं गच्छन्ते गच्छन्ति, तिट्ठन्ते तिट्ठन्ति—एवंसम्पदमिदं वेदितव्वं । एवमेसा चित्तसमुट्ठानेसु रूपेसु विज्जति कायकम्मद्वारं नामाति वेदितव्वा ।

(१०२) या पन तस्मिं द्वारे सिद्धा चेतना याय पाणं हन्ति, अदिन्नं आदियति, भिच्छाचारं चरति, पाणातिपातादीहि विरमति, इदं कायकम्मं नाम । एवं परवादिमिह सति कायो द्वारं, तमिह द्वारे सिद्धा चेतना कायकम्मं 'कुसलं वा असकुलं वा'ति ठपेतव्वं । परवादिमिह पन असति^३ 'अव्याकतं वा'ति तिकं पूरेत्वा व ठपेतव्वं ।

(१०३) तत्थ यथा नगरद्वारं कतट्टाने येव तिट्ठति, अंगुलिमत्तं पि अपरापरं न

१ See वि० १४.६२. २ म०, सि०-उच्चं. ३ सि० alone inserts hereafter कुसलं वा अकुसलं वा.

संकमति, तेन तेन पन द्वारेन महाजनो सञ्चरति, एवमेव द्वारे द्वारं न चरति, कम्मं पन तस्मिं तस्मिं द्वारे उप्पज्जनतो चरति । तेनाहु पोराना—

द्वारे चरन्ति कम्मानी न द्वारा द्वारचारिनो ।

तस्मा द्वारेहि कम्मानी अञ्जमञ्जं ववत्थिता ति ॥ [ ]

(१०४) [85] तर्त्थं कम्मेन पि द्वारं नामं लभति, द्वारेन पि कम्मं । यथा हि विञ्जाणादीनं उप्पज्जनट्टानानि विञ्जाणद्वारं फस्सद्वारं असंवरद्वारं संवरद्वारं ति नामं लभन्ति, एवं कायकम्मस्स उप्पज्जनट्टानं कायकम्मद्वारं ति नामं लभति । वचीमनोकम्मद्वारेसु पि एसेव नयो । यथा पन तस्मिं तस्मिं रुक्खे अधिवत्था देवता सिम्बल्लिदेवता पलासदेवता पुचिमन्ददेवता फन्दनदेवता ति तेन तेन रुक्खेन नामं लभति, एवमेव कायद्वारेन कतं कम्मं पि कायकम्मं ति द्वारेन नामं लभति । वचीकम्ममनोकम्मेसु पि एसेव नयो ।

(१०५) तत्थ अञ्जो कायो, अञ्जं कम्मं, कायेन पन कतत्ता तं काय-कम्मं ति वुच्चति । तेनाहु अट्ठकथाचरिया—

सूचिया^१ चे कतं कम्मं सूचिकम्मं ति वुच्चति ।

सूची च सूचिकम्मं च अञ्जमञ्जं ववत्थिता ॥

वासिया चे कतं कम्मं वासिकम्मं ति वुच्चति ।

वासी च वासिकम्मं च अञ्जमञ्जं ववत्थिता ॥

पुरिसेन चे कतं कम्मं पुरिसकम्मं ति वुच्चति ।

पुरिसो च पुरिसकम्मं च अञ्जमञ्जं ववत्थिता ॥

एवमेव

कायेन च कतं कम्मं कायकम्मं ति वुच्चति ।

कायो च कायकम्मं च अञ्जमञ्जं ववत्थिता ति ॥

(१०६) 'एवं सन्ते नेव द्वारववत्थानं युज्जति, न कम्मववत्थानं । कथं ? कायविञ्जत्तियं हि "द्वारे चरन्ति कम्मानी"ति वचनतो^३ वचीकम्मं पि पवत्तति, तेन'स्सा कायकम्मद्वारं ति ववत्थानं न युत्तं । कायकम्मं च वचीविञ्जत्तियं पि पवत्तति, तेन'स्स कायकम्मं ति ववत्थानं न युज्जति' । 'नो न युज्जति । कस्मा ? येमुय्यवुत्तिताय चैव तन्बहुलवुत्तिताय च । कायकम्ममेव हि येमुय्येन कायविञ्जत्तियं पवत्तति न इतरानि, तस्मा कायकम्मस्स येमुय्येन पवत्तितो अस्सा काय-कम्मद्वारभावो सिद्धो । ब्राह्मणगाम-अम्बवन-नागवनादीनं ब्राह्मणगामादिभावो विद्या ति द्वारववत्थानं युज्जति । कायकम्मं पन कायद्वारमिह येव बहुलं पवत्तति अप्पं वचीद्वारे । तस्मा कायद्वारे बहुलं पवत्तितो [86] एतस्स कायकम्मभावो

१ M.— तस्मा. २ सि०, म० insert before this the last stanza in this paragraph. ३ See ३.१०३.

सिद्धो, वनचरक-युल्लकुमारिकादिगोचरानं वनचरकादिभावो विया ति । एवं कम्म-
वक्तथानं पि युल्लज्जी' ति ।

कायकम्मद्वारकथा निवृत्ता ।

[वचीकम्मद्वारं]

(१०७) वचीकम्मद्वारकथायं पन चेतना-विरति-सहवसेन तिविधा वाचा नाम । तत्थ “चतूहि भिक्खवे अंगेहि समन्नागता वाचा सुमासिता होति नो दुब्भासिता, अनवज्जा च अननुवज्जा च विञ्चूनं” [सं० १. १८८; सुत्तनिपात, सु. ३. ३. (no. 29)] ति, अयं चेतना-वाचा नाम । या “चतूहि वचीदुच्चरितेहि आरति विरति ... पे० ... अयं वुच्चति सम्मावाचा” [वि० २३७] ति, अयं विरति-वाचा नाम । “वाचा गिरा व्यप्पथो उदीरणं घोसो घोसकम्मं वाचा वचीभेदो” [§ ६३७] ति, अयं सह-वाचा नाम ।

(१०८) तासु वचीकम्मद्वारं ति नेव चेतनाय नामं न विरतिया । सहसद्दा पन एका विञ्जति अत्थि, इदं वचीकम्मद्वारं नाम । यं सन्धाय वुत्तं—“कतमं तं रूपं वचीविञ्जति ? या कुसलचित्तस्स वा अकुसलचित्तस्स वा अव्याकतचित्तस्स वा वाचा गिरा व्यप्पथो उदीरणं घोसो घोसकम्मं वाचा वचीभेदो, अयं वुच्चति वाचा । या ताय वाचाय विञ्जति विञ्जापना विञ्जापितत्तं, इदं तं रूपं वची-विञ्जत्ती” [§ ६३७] ति ।

(१०९) ‘इदं वक्खामि एतं वक्खामी’ ति हि वितक्कयतो वितक्कविप्फार-सद्दो नाम उप्पज्जति । अयं न सोतविञ्जेय्यो मनोविञ्जेय्यो ति महाअट्ठकथायं आगतो । आगमट्ठकथासु पन “‘वितक्कविप्फारसद्दं’ ति वितक्कविप्फारवसेन उप्पन्नं विप्पलपन्तानं सुत्तप्पमत्तादीनं सद्दं; ‘सुत्वा’ ति तं सुत्वा, यं वितक्कयतो तस्स सो सद्दो उप्पन्नो; तस्स वसेन ‘एवं पि ते मनो, इत्थं पि ते मनो’ ति आदिसती” ति बत्वा कथूनि पि कथितानि । पट्टाने पि “चित्तसमुट्ठानं सद्दायतनं सोतविञ्जा-णस्स आरम्भणपच्चयेन पच्चयो” ति आगतं । तस्मा विना विञ्जत्तिघटनाय उप्पज्ज-मानो असोतविञ्जेय्यो वितक्कविप्फारसद्दो नाम नत्थि ।

(११०) ‘इदं वक्खामि एतं वक्खामी’ ति उप्पज्जमानं पन चित्तं पट्ठी-धातु [87] आपोधातु तेजोधातु वायोधातु वण्णो गन्धो रसो ओजा ति अट्ठरूपानि समुट्ठपेति । तेसं अब्भन्तरे चित्तसमुट्ठाना पट्ठीधातु उपादिन्नकं संघट्टयमाना व उप्पज्जति । तेन धातुसंघट्टेनेन सहैव सद्दो उप्पज्जति । अयं चित्तसमुट्ठानो सद्दो नाम । अयं न विञ्जति । तस्सा पन चित्तसमुट्ठानाय पट्ठीधातुया उपादिन्नक-घट्टनस्स पच्चयभूतो एको आकारविकारो अत्थि, अयं वचीविञ्जति नाम । इतो-

१ See ३.१०३ above.

परं सा अट्ठरूपानि विय न चित्तसमुट्ठाना ति आदि सब्बं हेट्ठा^१ वुत्तनयेनेव वेदितव्वं ।

(१११) इधा पि हि 'तिस्स-दत्त-मिक्का' ति पक्कोसेन्तस्स सद्दं सुत्वा विञ्जत्ति मनोद्वारिकचित्तेन चित्तेत्वा 'इदञ्चिदं च एस कारेति' मञ्जे' ति जानाति । काय-विञ्जत्ति विय च अयं पि तिरच्छानगतानं पि पाकटा होति । 'एहि, याही' ति हि सद्दं सुत्वा तिरच्छानगता पि 'इदं नामेस कारेति मञ्जे' ति जत्वा आगच्छन्ति चेव गच्छन्ति च ।

(११२) ते-समुट्ठानिककायं चालेति न चालेती^२ ति, अयं पन वारो इध न लब्धमिति । पुरिमचित्तसमुट्ठानाय उपत्थम्भनकिच्चं पि नत्थि । या पन तस्मिं वची-द्वारे सिद्धा चेतना, याय मुसा कथेति, पेसुञ्जं कथेति, फरुसं कथेति, सम्फं पल-पति, मुसावादादीहि विरमति, इदं वचीकम्मं नाम । इतोपरं सब्बं कम्मववत्थानं द्वारववत्थानं च हेट्ठा^३ वुत्तनयेनेव वेदितव्वं ति ।

वचीकम्मद्वारकथा निट्ठिता ।

[मनोकम्मद्वारं]

(११३) मनोकम्मद्वारकथायं पन कामावचरादिवसेन चतुब्बिधो मनो मनो नाम । तत्थ कामावचरो चतुपञ्जासविधो होति, रूपावचरो पण्णरसविधो, अरूपा-वचरो द्वादसविधो, लोकुत्तरो अट्ठविधो ति सब्बो पि एकूननवुतिविधो होति । तत्थ अयं नाम मनो मनोद्वारं न होती ति न वत्तब्बो । यथा हि अयं नाम चेतना कम्मं न होती ति न वत्तब्बा, अन्तमसो पञ्चविञ्जाणसम्पयुत्ता पि हि चेतना महा-पकरणे कम्मं त्वेव निहिट्ठा, एवमेव अयं नाम मनो मनोद्वारं न होती ति न वत्तब्बो ति ।

(११४) एत्थाह—कम्मं नामेतं किं करोती ति ? आयूहति, अभिसंखरोति, पिण्डं करोति, चेतेति, कप्पेति, पक्कपेती ति । एवं सन्ते पञ्चविञ्जाणचेतना किं आयूहति, अभिसंखरोति, [८८] पिण्डं करोति, चेतेति, कप्पेति, पक्कपेती ति ? । सहजातधम्मो । सा पि हि सहजाते सम्पयुत्तखन्धे आयूहति अभिसंखरोति पिण्डं करोति चेतेति कप्पेति पक्कपेती ति । किं वा इमिना वादेन ? सब्बसंगाहिकवसेन हेतं वुत्तं । इदं पनेत्थ सन्निट्ठानं—तेभूमककुसलाकुसलो एकूनतिसविधो मनो मनोकम्मद्वारं नाम । या पन तस्मिं मनोद्वारे सिद्धा चेतना याय अभिज्झा-अव्यापाद-मिच्छादस्सनानि चेव अनभिज्झा-अव्यापाद-सम्मादस्सनानि च गण्हाति, इदं मनो-कम्मं नाम । इतोपरं सब्बं कम्मववत्थानं द्वारववत्थानं च हेट्ठा^३ वुत्तनयेनेव वेदितव्वं ति ।

मनोकम्मद्वारकथा निट्ठिता ।

इमानि तीणि कम्मद्वारानि नाम ।

१ See ३.९८. २ See ३.१०१ above. ३ See ३.१०६ above.

(११५) इदानीं यानि तीणि कम्मद्वारानि ठपेत्वा इमानि कम्मद्वारानि दस्सितानि, तानि आदिं कत्वा अवसेसस्स द्वारकथाय मातिकाठपनस्स वित्थारकथा होति । तीणि हि कम्मानि—कायकम्मं वचीकम्मं मनोकम्मं ति । किं पनेतं कम्मं नामा ति ? चेतना चेव, एकच्चे च चेतनासम्पयुत्ता धम्मा ।

(११६) तत्थ चेतनाय कम्मभावे इमानि सुत्तानि— “चेतनाहं भिक्खवे कम्मं वदामि, चेतयित्वा कम्मं करोति कायेन वाचाय मनसा” [अ० ३.४१५] । “काये वा हि, आनन्द, सति कायसंचेतनाहेतु उप्पजति अज्झत्तं सुखदुक्खं, वाचाय वा, आनन्द, सति वचीसंचेतनाहेतु उप्पजति अज्झत्तं सुखदुक्खं; मने वा, आनन्द, सति मनोसञ्चेतनाहेतु उप्पजति अज्झत्तं सुखदुक्खं” [सं० २.३९, अ० २.१५७] । “तिविधा, भिक्खवे, कायसंचेतना अकुसलं कायकम्मं दुक्खुद्रयं,^१ दुक्खविपाकं; चतुर्विधा हि भिक्खवे वचीसंचेतना... पे०... ति विधा भिक्खवे मनोसञ्चेतना, कुसलं मनोकम्मं सुखुद्रयं^२ सुखविपाकं” । [ ] “सचायं, आनन्द, समिद्धि मोघपुरिसो पोतलिपुत्तस्स^३ परिब्बाजकस्स एवं पुट्ठो एवं व्याकरेय्य— संचेतनियं, आवुसो पोतलिपुत्तं, कम्मं कत्वा कायेन वाचाय मनसा, सुखवेदानियं सुखं सो वेदियति^४ ... पे०... अदुक्खमसुखवेदानियं अदुक्खमसुखं सो वेदियती ति; एवं व्याकरमानो खो, आनन्द, समिद्धि मोघपुरिसो पोतलिपुत्तस्स^५ परिब्बाजकस्स सम्मा व्याकरमानो व्याकरेय्या” [म० ३.२०८-२०९] ति । इमानि ताव चेतनाय कम्मभावे सुत्तानि ।

(११७) चेतनाय संपयुत्तधम्मानं पन कम्मभावो कम्मचतुक्केन दीपितो । वुत्तं हेतं—“चत्तारि-[८९]-मानि भिक्खवे कम्मानि यानि मया सयं अभिज्झा सच्छिक्त्वा पवेदितानि । कतमानि चत्तारि ? अत्थि भिक्खवे कम्मं कण्हं कण्ह-विपाकं, अत्थि भिक्खवे कम्मं सुक्कं सुक्कविपाकं, अत्थि भिक्खवे कम्मं कण्हसुक्कं कण्हसुक्कविपाकं, अत्थि भिक्खवे कम्मं अकण्ह-असुक्कं अकण्ह-असुक्कविपाकं कम्मं कम्मक्खयाय संवत्तति । ... कतमं च भिक्खवे कम्मं अकण्ह-असुक्कं अकण्ह-असुक्कविपाकं कम्मं कम्मक्खयाय संवत्तति ? यदिदं सत्त-सम्बोद्धं—सतिसम्बोद्धं गो... पे०... उपेक्खासम्बोद्धं गो, इदं वुच्चति भिक्खवे कम्मं अकण्हं असुक्कं अकण्ह-असुक्कविपाकं कम्मं कम्मक्खयाय संवत्तति । ... कतमं च भिक्खवे कम्मं अकण्ह-असुक्कं अकण्ह-असुक्कविपाकं कम्मं कम्मक्खयाय संवत्तति ? अयमेव अरियो अट्ठगिको मग्गो^६—सेय्यथीदं, सम्मादिट्ठि... पे०...

१ म०, सि०, PTS— दुक्खिन्द्रियं.

२ म०, सि०, PTS— सुखिन्द्रियं.

३ सि०, म०, PTS— पाटलिपुत्तस्स. ४ M. ३.२०९ reads संचेतनिकं. ५ सि०

म० PTS— पाटलिपुत्त.

६ म०—वेदयति.

७ See ४ यो०सु० ४.७ and

Comment on it. ८-८. The order in the original passage varies.

सम्मासमधि । इदं वुच्चति भिक्खवे कम्मं अकण्ह-असुक्कं अकण्ह-असुक्क-विपाकं कम्मं कम्मन्वयाय संवत्तती” [अ० २. २३०-२३७] ति । एवमिमे बोज्झङ्ग-मग्ग-भेदतो पण्णरस धम्मा कम्मवतुक्केन दीपिता । अभिज्झा, व्यापादो, मिच्छादिट्ठि, अनभिज्झा, अव्यापादो, सम्मादिट्ठी ति इमेहि पन छहि सद्धिं एकवीससि चेतना-सम्पयुत्ता धम्मा वेदितव्वा ।

(११८) तत्थ लोकुत्तरमग्गो भजापियमानो कायकम्मादीनि तीणि कम्मन्नि भजति । यं हि कायेन दुस्सील्यं अज्झाचरति, तम्हा संवरो कायिको वेदितव्वो । यं वाचाय दुस्सील्यं अज्झाचरति, तम्हा संवरो वाचसिको वेदितव्वो । इति सम्मा-कम्मन्तो कायकम्मं, सम्मावाचा वचीकम्मं । एतस्मिं द्वये गहिते सम्माआजीवो तप्पक्खिकत्ता गहितो व होति । यं पन मनेन दुस्सील्यं अज्झाचरति, तम्हा संवरो मानसिको वेदितव्वो । सो दिट्ठि-सङ्कप्प-वायाम-सति-समाधिवसेन पञ्चविधो होति । अयं पञ्चविधो पि मनोकम्मं नाम । एवं लोकुत्तरमग्गो भजापियमानो तीणि कम्मन्नि भजति ।

(११९) इमस्मिं ठाने द्वारसंसन्दनं नाम होति । कायवचीद्वारेसु हि चोपनं पत्वा कम्मपथं अप्पत्तं पि अत्थि, मनोद्वारे च समुदाचारं पत्वा कम्मपथं [९०] अप्पत्तं अत्थि; तं गहेत्वा तं तं द्वारपक्खिकमेव अकंसु । तत्रायं नयो — यो ‘भिगवं गमिस्सामी’ति धनुं सज्जेति,^१ जियं वट्टेति, सत्तिं निसेति, मत्तं भुज्जति, वत्थं परि-दहति, एत्तावता कायद्वारे चोपनं पत्तं होति । सो अरज्जे दिवसं चरित्वा अन्तमसो ससविलालमत्तं पि न लभति, इदं अकुसलं कायकम्मं नाम होति न होती ति ? न होति । कस्मा ? कम्मपथं अप्पत्तताय । केवलं पन कायदुच्चरितं नाम होती ति वेदितव्वं । मच्छगहणादिपयोगेसु पि एसेव नयो ।

(१२०) वचीद्वारे पि ‘भिगवं गमिस्सामी’ति ‘वेगेन धनुआदीनि सज्जेथा’ ति आणापेत्वा पुरिमनयेनेव अरज्जे किञ्चि अलभन्तस्स किञ्चा पि वचीद्वारे चोपनं पत्तं, कम्मपथं अप्पत्तताय पन वचीकम्मं न होति । केवलं वचीदुच्चरितं नाम होती ति वेदितव्वं ।

(१२१) मनोद्वारे पन वधकचेतनाय उप्पन्नमत्ताय एव कम्मपथभेदो होति । सो च खो व्यापादवसेन न पाणातिपातवसेन । अकुसलं हि कायकम्मं कायवची-द्वारेसु समुट्ठाति, नो मनोद्वारे; तथा अकुसलं वचीकम्मं । अकुसलं मनोकम्मं पन तीसु पि द्वारेसु समुट्ठाति; तथो कुसलानि कायवचीमनोकम्मन्नि ।

(१२२) कथं ? सहत्था हि पाणं हनन्तस्स अदिन्नं आदियन्तस्स मिच्छा-

१. For 3.119-136, see Prof. P. V. Bapat's article on *Karma* in *Buddha-Prabhā*, vol. 9, no. 2 (April 1941) pp. 3101-3107. २ See ३.१३३ below.

चारं चरन्तस्स कम्मं कायकम्ममेव होति । द्वारं पि कायद्वारमेव होति । एवं ताव अकुसलं कायकम्मं कायद्वारे समुट्ठाति । तेहि पन चित्तेहि सहजाता अभिज्ञा-
ब्यापाद-भिच्छादिद्वियो चेतनापक्खिका वा भवन्ति, अब्बोहारिका वा । 'गच्छ इत्थं-
नामं जीविता वोरोपेहि, इत्थं-नामं भण्डं अवहरा'ति आणापेन्तस्स पन कम्मं काय-
कम्मं होति, द्वारं वचीद्वारं । एवं अकुसलं कायकम्मं वचीद्वारे समुट्ठाति । तेहि पन
चित्तेहि सहजाता अभिज्ञाब्यापादभिच्छादिद्वियो चेतनापक्खिका वा भवन्ति अब्बो-
हारिका वा । एत्तिका आचरियानं समानट्ठकया नाम ।

(१२३) वितण्डवादी पनाह— 'अकुसलं कायकम्मं मनोद्वारे पि समु-
ट्ठाती'ति । सो 'तयो संगहे आरूढसुत्तं आहराही' ति वुसो इदं कुलुम्बसुत्तं नाम
आहरि— "पुन च [91] परं भिक्खवे इधेकच्चो समणो वा ब्राह्मणो वा इद्धिमा
चेतोवसिप्पत्तो अञ्जिस्सा कुच्छिगतं गम्भं पापकेन मनसा अनुपेक्खको होति—
'अहो वतायं कुच्छिगतो गम्भो न सोत्थिना अभिनिक्खमेय्या' ति । एवं भिक्खवे
कुलुम्बरसं उपघातो होती" ति । इदं सुत्तं आहरित्वा आह— 'एवं चिन्तितमत्ते
येव पन'स्सौ कुच्छिगतो गम्भो फेनपिण्डो विय विलीयति । एत्थ कुतो कायङ्गचोपनं
वा वाचङ्गचोपनं वा ? मनोद्वारस्मिं येव पन इदं अकुसलं कायकम्मं समुट्ठाती' ति ।

(१२४) तमेनं 'तव सुत्तस्स अत्थं तुलयिस्सामा'ति वत्वा एवं तुलयिसु-
'त्वं इद्धिया परूपघातं वदेसि । इद्धि नाम चेसा-अधिट्ठाना इद्धि, विकुब्बना इद्धि,
मनोमया इद्धि, जाणविष्कारा इद्धि, समाधिविष्कारा इद्धि, अरिया इद्धि,
कम्मविपाकजा इद्धि, पुञ्जवतो इद्धि, विज्जामया इद्धि, तत्थ तत्थ सम्मापयोग-
पच्चया इष्णनट्ठेन इद्धी ति दसविधा । तत्थ कतरं इद्धिं वदेसी' ति ! 'भावना-
मयं' ति । 'किं पन भावनामयाय इद्धिया परूपघातकम्मं होती'ति ? 'आम,
एकच्चे आचरिया 'एकवारं होती' ति; यथा हि परं पहरितुकामेन उदकभरिते घटे
खित्ते घटो पि भिज्जति, उदकं पि नस्सति, एवमेव भावनामयाय इद्धिया एकवारं
परूपघातकम्मं होति । ततो पट्ठाय पन सा नस्सती' ति ।

(१२५) अथ नं 'भावनामयाय इद्धिया नेव एकवारं न द्वे वारे परूपघातकम्मं
होती'ति वत्वा सञ्जत्तिं अगच्छन्तं पुच्छिसु— 'भावनामया इद्धि किं कुसला,
अकुसला, अव्याकता ? सुखाय वेदनाय सम्पयुत्ता, दुक्खाय वेदनाय सम्पयुत्ता,

१ समन्त ०२.४४०, ४४१; ४.७४२, ७४३. २ मूलटीका (p. 76) - गम्भस्स,
कुलस्सेव वा. ३ म० - मनसा; सी० M., PTS - परस्स. ४-४ PTS,
Maung Tin omit. ५ PTS, सि०, सी० insert hereafter भावना-
मया इद्धि which is not found in म०, Ps. ii. 205-14 and Vis. xii.
22-44. ६ मूलटीका (p. 76) - अधिट्ठानिद्धिं सन्धाय वदति. ७ सि० -
वाचासञ्जत्ति, म० - पञ्जत्ति. ८ म० - आगच्छन्तं, M. - गच्छन्तं.

अदुक्खमसुखाय वेदनाय सम्पयुत्ता? सवितकसविचारा, अवितकविचारमत्ता, अवितकअविचारा? कामावचरा, रूपावचरा, अरूपावचरा?'

(१२६) इमं पन पज्झं यो जानाति सो एवं वक्खति—‘भावनामया इद्धि कुसला वा होति, अब्याकता वा; अदुक्खमसुखवेदनीया एव, अवितक-अविचारा एव, रूपावचरा एवा’ ति । सो वत्तब्बो—‘पाणातिपातचेतना कुसलादीसु कतरं कोट्ठासं भजती’ति? जानन्तो वक्खति—‘पाणातिपातचेतना अकुसला च, दुक्ख-वेदनीया च, सवितकसविचारा च, कामावचरा एवा’ति । ‘एवं सन्ते तव पज्झो नेव कुसलात्तिकेन समेति, न वे-[92]-दनत्तिकेन, न वितकत्तिकेन, न भुम्भन्तरेना’ति ।

(१२७) ‘किं पन एवं महन्तं सुत्तं निरत्थकं’ ति? ‘नो निरत्थकं; त्वं पन’स्स अत्थं न जानासि । “ इद्धिमां चेतोवसिप्पत्तो’ति एत्थ हि न भावनामया इद्धि अधिप्पेता, आथब्बनिद्धि पन अधिप्पेता । सा हि एत्थ लब्भमाना लब्भति । सा पन कायवचीद्वारानि मुञ्चित्वा कातुं न सक्का । आथब्बनिद्धिका हि सत्ताहं अलोणकं भुञ्जित्वा दब्भे अत्थरित्वा पठवियं सयमाना तपं चरित्वा सत्तमे दिवसे सुसानभूमिं सज्जेत्वा सत्तमे पदे उत्त्वा हत्थं वट्ठेत्वा वट्ठेत्वा मुखेन विज्जं परिजप्पन्ति । अथ नेसं कम्मं समिज्जति । एवं अयं पि इद्धि कायवचीद्वारानि मुञ्चित्वा कातुं न सक्का’ ति । ‘न कायकम्मं मनोद्वारे समुट्ठाती’ ति निट्ठमेत्थ गन्तब्बं ।

(१२८) हत्थमुहाय पन मुसावादादीनि कथेन्तस्स कम्मं वचीकम्मं, द्वारं पन कायद्वारं होति । एवं अकुसलं वचीकम्मं पि कायद्वारे समुट्ठाति । तेहि पन चित्तेहि सहजाता अभिज्झा-व्यापाद-मिच्छादिट्ठियो चेतनापक्खिका वा भवन्ति, अब्बोहारिका वा । वचीमेदं पन कत्वा मुसावादादीनि कथेन्तस्स कम्मं पि वचीकम्मं द्वारं पि वचीद्वारमेव । एवं अकुसलं वचीकम्मं वचीद्वारे समुट्ठाति । तेहि पन चित्तेहि सह-जाता अभिज्झाव्यापादमिच्छादिट्ठियो चेतनापक्खिका वा भवन्ति अब्बोहारिका वा । एत्तिका आचरियानं समानट्ठकथा नाम ।

(१२९) वितण्डवादी पनाह—‘अकुसलं वचीकम्मं मनोद्वारे पि समुट्ठाती’ ति । सो ‘तयो संगहे थारुल्लहसुत्तं आहराही’ति वुत्तो इदं उपोसथक्खन्धकतो^१ सुत्तं आहरि—‘यो पन भिक्खु यावततियं अनुस्सावियमाने सरमानो सन्ति आपत्तिं नाधिकरेय्य संपजानमुसावादस्स होती’ [विन० १.१०३] ति इदं सुत्तं आहरित्वा आह—‘एवं आपत्तिं अनाविकरोन्तो तुण्हीभूतो व अज्जं आपत्तिं आपज्जति, एत्थ कुतो कायङ्गचोपनं वा वाचङ्गचोपनं वा? मनोद्वारस्मिं येव पन इदं अकुसलं वचीकम्मं समुट्ठाती’ ति ।

(१३०) सो वत्तब्बो—‘किं पनेतं सुत्तं नेय्यत्थं उदाहु नीतरत्थं’ति ?

१ See ३.१२३ above. २ Vin. i. 101-136. ३ A.i.60; Nett. 21. मूलटीका (76) - वचनन्तरेण गमेतत्त्वत्थं नेय्यत्थं; सयमेव गमितत्त्वत्थं नीतरत्थं ।

‘नीतत्थमेव मय्हं सुत्तं’ति । सो ‘मा एवं अवच, तुलयिस्साम’स्स अत्थं’ति क्त्वा एवं पुच्छितब्बो— ‘संपजानमुसावादे पन किं होती’ ति ?। जानन्तो ‘संपजानमुसावादे दुक्कटं होती’ ति वक्खति । ततो वत्तब्बो ‘विनयस्स [93] द्वे मूलानि— कायो च वाचा च; सम्भासम्बुद्धेन हि सब्बापत्तियो इमेसु येव द्वीसु द्वारेसु पज्जत्ता, मनो-द्वारे आपत्तिपज्जापनं नाम नत्थि । त्वं अतिविय विनये पकतञ्जू, यो सत्थारा अपज्जत्ते ठाने आपत्तिं पज्जापेसि, सम्भासम्बुद्धं अब्भाचिक्खसि, जिनचक्कं पह-रसी’ ति आदिवचनेहि निग्गण्हित्वा उत्तरिं पज्हां सो एवं पुच्छितब्बो— संपजान-मुसावादो किरियतो समुट्ठाति उदाहु अ-किरियतो’ ति ? जानन्तो ‘किरियतो’ति वक्खति । ततो वत्तब्बो— ‘अनाविकरोन्तो कतरं किरियं करोती’ ति ? । अद्वा किरियं अपस्सन्तो विधातं आपज्जिस्सति । ततो इमस्स सुस्सस्स अत्थेन सज्जापेतैब्बो ।

(१३१) अयं हेत्थ अत्थो— य्वायं ‘संपजानमुसावादो होती’ ति वुत्तो, सो आपत्तितो किं होति ? ‘कतरापत्ति होती ?’ ति अत्थो । ‘दुक्कटापत्ति होती’ । सा च खो न मुसावादलक्खणेन, भगवतो पन वचनेन वचीद्वारे अकिरिय-समुट्ठाना आपत्ति होती ति वेदितब्बा । वुत्तं पि चेत्तं—

अनालपन्तो मनुजेन केनचि । वाचा गिरं नो च परे मणेय्य ।

आपजेय्य वाचसिकं न कायिकं । पज्हा-मे-सा कुसलेहि चिन्तिता॥

एवं अकुसलं वचीकम्मं न मनोद्वारे समुट्ठाती ति निट्ठमेत्थ गन्तव्वं ।

(१३२) यदा पन अभिज्ज्ञासहगतेन चेतसा कायङ्गं चोपेन्तो हत्थगाहा-दीनि करोति, व्यापादसहगतेन चेतसा दण्डपरामासादीनि, मिच्छादिट्ठिसहगतेन चेतसा ‘खन्ध-स्सिवादयो सेट्ठा’ति तेसं अभिवादन-अज्जलिकम्म-भूतपिट्ठकै-परि-मण्डादीनि करोति, तदा कम्मं मनोकम्मं होति, द्वारं पन कायद्वारं । एव अकुसलं मनोकम्मं कायद्वारे समुट्ठाति । चेतना पनेत्थ अब्बोहारिका । यदा अभिज्ज्ञासह-गतेन चेतसा वाचङ्गं चोपेन्तो ‘अहो वत यं परस्स, तं मम’स्सा’ति परवित्तूपकरणं अभिज्ज्ञायति, व्यापादसहगतेन चेतसा ‘इमे सत्ता हज्जन्तु वा, वज्जन्तु वा, उच्छिज्जन्तु वा, मा वा अहेसु’ति वदति, मिच्छादिट्ठिसहगतेन चेतसा ‘नत्थि दिन्नं, नत्थि यिट्ठं’ति आदीनि वदति, तदा कम्मं मनोकम्मं होति, द्वारं पन वचीद्वारं । एवं अकुसलं मनोकम्मं वचीद्वारे समुट्ठाति । चेतना पनेत्थ अब्बोहारिका । यदा पन कायङ्गवाचङ्गानि अचोपेत्वा रहो निसिन्नो अभिज्ज्ञाव्यापादमिच्छादिट्ठिसह-[94]-गतानि चित्तानि उप्पादेति, तदा कम्मं मनोकम्मं, द्वारं पि मनोद्वारमेव । एवं

१ सी०, M., PTS— किरियतो; म०, सि०— अकिरियतो. For this see मधुसारत्थदीपनी (p. 150, Bur. ed.) a sub-Tīkā on the मूलटीका.

२ सी०, M—विज्जापेतब्बो. ३ विन० ५.२.१६; समन्त० (Sinh. ed. by रतनसार) २.४११. ४ सी०, M.—°पिण्डिक.

अकुसलं मनोकम्मं मनोद्वारे समुट्ठाति । इमस्मिं पन ठाने चेतनासम्पयुत्ता धम्मा पि मनोद्वारे येव समुट्ठहन्ति । एवं अकुसलं मनोकम्मं तीसु पि द्वारेसु समुट्ठाती ति वेदितव्वं ।

(१३३) यं पन वुत्तं 'तथा कुसलानि काय-वची-मनोकम्मानी'ति, तत्रायं नयो—यदा हि केनचि कारणेन वुत्तुं असक्कोन्तो 'पाणातिपाता अदिन्नादाना कामेसु मिच्छाचारा पटिविरमामी'ति इमानि सिक्खापदानि हत्थमुदाय गण्हाति, तदा कम्मं कायकम्मं द्वारं पि कायद्वारमेव । एवं कुसलं कायकम्मं कायद्वारे समुट्ठाति । तेहि चित्तेहि सहगता अनभिज्झादयो चेतनापक्खिका वा होन्ति, अब्बोहारिका वा । यदा पन तानेव सिक्खापदानि वचीभेदं कत्वा गण्हाति, तदा कम्मं कायकम्मं, द्वारं पन वचीद्वारं होति । एवं कुसलं कायकम्मं वचीद्वारे समुट्ठाति । तेहि चित्तेहि सहगता अनभिज्झादयो चेतनापक्खिका वा होन्ति, अब्बोहारिका वा । यदा पन तेसु सिक्खापदेसु दीयमानेसु कायङ्गवाचङ्गानि अचोपेत्वा मनसा व 'पाणातिपाता अदिन्नादाना कामेसु मिच्छाचारा पटिविरमामी'ति गण्हाति, तदा कम्मं कायकम्मं, द्वारं पन मनोद्वारं होति । एव कुसलं कायकम्मं मनोद्वारे समुट्ठाति । तेहि चित्तेहि सहगता अनभिज्झादयो चेतनापक्खिका वा होन्ति, अब्बोहारिका वा ।

(१३४) 'मुसावादा वेरमणी'-आदीनि पन चत्तारि सिक्खापदानि वुत्तनयेनेव कायादीहि गणहन्तस्स कुसलं वचीकम्मं तीसु द्वारेसु समुट्ठाती ति वेदितव्वं । इधा पि अनभिज्झादयो चेतनापक्खिका वा होन्ति, अब्बोहारिका वा ।

(१३५) अनभिज्झादिसहगतेहि पन चित्तेहि कायङ्गं चोपेत्वा चेतियङ्गणसम्म-जन-गन्धमालादिपूजन-चेतियवन्दनादीनि करोन्तस्स कम्मं मनोकम्मं होति, द्वारं पन कायद्वारं । एवं कुसलं मनोकम्मं कायद्वारे समुट्ठाति । चेतना पनेत्थ अब्बोहारिका । अनभिज्झासहगतेन चित्तेन वाचङ्गं चोपेत्वा 'अहो वत यं परस्स वित्थप-करणं न तं ममस्सा'ति अनभिज्झायतो अब्ब्यापादसहगतेन चित्तेन 'सब्बे [95] सत्ता अवेरा अब्ब्यापज्जा अनीधा सुखी अत्तानं परिहरन्तू'ति वदन्तस्स सम्मादिट्ठिसहगतेन चित्तेन 'अत्थि दिन्नं'ति आदीनि उदाहरन्तस्स कम्मं मनोकम्मं होति, द्वारं पन वचीद्वारं । एवं कुसलं मनोकम्मं वचीद्वारे समुट्ठाति । चेतना पनेत्थ अब्बोहारिका । कायङ्ग-वाचङ्गानि पन अचोपेत्वा रहो निसिन्नस्स मनसा व अनभिज्झादिसहगतानि चित्तानि उप्पादेन्तस्स कम्मं मनोकम्मं, द्वारं पि मनोद्वारमेव । एवं कुसलं मनोकम्मं मनोद्वारे समुट्ठाति । इमस्मिं पन ठाने चेतना पि चेतनासम्पयुत्ता धम्मा पि मनोद्वारे येव समुट्ठहन्ति ।

(१३६) तत्थ आणत्तिसमुट्ठितेसु पाणातिपात-अदिन्नादानेसु कम्मं पि काय-कम्मद्वारं पि कम्मवसेनेव कायद्वारं ति वदन्तो कम्मं रक्खति, द्वारं भिन्दति नाम ।

१ See ३.१२१ above.

इत्थमुदासमुद्धितेषु मुसावादादीसु द्वारं पि कायद्वारं, कम्मं पि द्वारवसेनेव कायकम्मं ति वदन्तो द्वारं रक्खति कम्मं भिन्दति नाम । तस्मा 'कम्मं रक्खामी' ति द्वारं न भिन्दितब्बं, 'द्वारं रक्खामी' ति कम्मं न भिन्दितब्बं । यथावुत्तेनेव पन नयेन कम्मं च द्वारं च वेदितब्बं । एवं कथेन्तो हि नेव कम्मं न द्वारं भिन्दती ति ।

कम्मकथा निट्ठिता ।

(१३७) इदानी 'पञ्च विज्जाणानि पञ्च विज्जाणद्वारानी' ति आदीसु चक्खु-विज्जाणं सोतविज्जाणं घाणाविज्जाणं जिह्वाविज्जाणं कायविज्जाणं ति इमानि पञ्च विज्जाणानि नाम । चक्खुविज्जाणद्वारं सोत...घान...जिह्वा...कायविज्जाणद्वारं ति इमानि पञ्च विज्जाणद्वारानि नाम । इमेसं पञ्चन्नं द्वारानं वसेन उप्पन्ना चेतना नेव कायकम्मं हाति, न वचीकम्मं, मनोकम्ममेव होती ति वेदितब्बं ।

(१३८) चक्खुसंफस्सो सोत...घान...जिह्वा...काय...मनोसंफस्सो ति इमे पन छ सम्फस्सा नाम । चक्खुसंफस्सद्वारं सोत...घान...जिह्वा...काय...मनोसंफस्सद्वारं ति इमानि छ सम्फस्सद्वारानि नाम ।

(१३९) चक्खुअसंवरो सोत...घान...जिह्वा...पसादकाय...चोपनकाय-असंवरो वाचाअसंवरो मनोअसंवरो— इमे अट्ट असंवरा नाम । ते अत्थतो 'दुस्सील्यं मुट्ठसच्चं अज्जाणं अक्खन्ति कोसज्जं' ति इमे पञ्च धम्मा होन्ति । तेषु एकधम्मो पि [96] पञ्चद्वारे वोट्ठब्बनपरियोसनेसु चित्तेसु नुप्पजति, जवनक्खणे येव उप्पजति । जवने उप्पन्नो^१ पि पञ्चद्वारे असंवरो ति वुच्चति । चक्खुविज्जाणसहजातो हि फस्सो चक्खुसंफस्सो नाम, चेतना मनोकम्मं नाम, तं चित्तं मनोकम्मद्वारं नाम । एत्थ पञ्चविधो असंवरो नत्थि । संपटिच्छनसहजातो फस्सो मनोसंफस्सो नाम, चेतना मनोकम्मं नाम, तं चित्तं मनोकम्मद्वारं नाम । एत्था पि असंवरो नाम नत्थि । संतीरणवोट्ठब्बनेसु पि एसेव नयो । जवनसहजातो पन फस्सो मनोसंफस्सो नाम, चेतना मनोकम्मं नाम, तं चित्तं मनोसंफस्सद्वारं नाम । एत्थ असंवरो चक्खुअसंवरो नाम होति । सोतघाणजिह्वापसादकायद्वारेसु पि एसेव नयो ।

(१४०) यदा पन रूपादीसु अज्जतरारम्भणं मनोद्वारिकजवनं विना वचीद्वारेन सुद्धं कायद्वारसंखातं चोपनं पापयमानं उप्पजति, तदा तेन चित्तेन सहजातो फस्सो मनोसंफस्सो नाम, चेतना कायकम्मं नाम, तं पन चित्तं अब्बोहारिकं, चोपनस्स उप्पन्नत्ता मनोद्वारिकं ति संखं^२ न गच्छति । एत्थ असंवरो पन चोपनकाय-असंवरो नाम । यदा तादिसं येव जवनं विना कायद्वारेन सुद्धं वचीद्वारसंखातं चोपनं पापयमानं उप्पजति, तदा तेन चित्तेन सहजातो फस्सो मनोसंफस्सो नाम, चेतना वचीकम्मं नाम, तं पन चित्तं अब्बोहारिकं, चोपनस्स उप्पन्नत्ता मनोद्वारं

१ See २.९२.

२ M., PTS—उप्पन्न.

तत्तं संखं^१ न गच्छति । एत्थ असंवरो वाचाअसंवरो नाम । यदा पन तादिसं जवनचित्तं विना कायवचीद्वारेहि सुद्धं मनोद्वारमेव हुत्वा उप्पज्जति, तदा तेन चित्तेन सहजातो फस्सो मनोसम्पस्सो नाम, चेतना मनोकम्मं नाम, तं पन चित्तं मनोकम्मद्वारं नाम । एत्थ असंवरो मनोअसंवरो नाम । इति इमेसं अट्ठन्नं असंवरानं वसेन चक्खुअसंवरद्वारं, सोत्त...घाण...जिह्वा...पसादकाय...चोपनकाय... वाचा... मनो-असंवरद्वारं^२ ति इमानि अट्ठ असंवरद्वारानि वेदितब्भानि ।

(१४१) चक्खुसंवरो सोत्त... घाण... जिह्वा... पसादकाय... चोपनकाय... वाचा... मनोसंवरो ति इमे पन अट्ठ संवरा नाम । ते अत्थतो 'सीलं सति जाणं खन्ति विरियं' ति इमे [९७] पञ्च धम्मा होन्ति । तेसु पि एकधम्मो पि पञ्चद्वारे वोट्ठब्बनपरियोसानेसु चित्तेसु नुप्पज्जति । जवनक्खणे येव उप्पज्जति । जवने उप्पन्नो^३ पि पञ्चद्वारे संवरो ति वुच्चति । तस्स सब्बस्सा पि चक्खुविज्जाणसहजातो हि फस्सो चक्खुसम्पस्सो ति आदिना असंवरे वुत्तनेयेनेव उप्पत्ति वेदितब्भा । इति इमेसं अट्ठन्नं संवरानं वसेन चक्खुसंवरद्वारं... पे०... मनोसंवरद्वारं ति इमानि अट्ठ संवरद्वारानि वेदितब्भानि ।

[अकुसलकम्मपथकथा]

(१४२) पाणातिपातो, अदिन्नादान, कामेसु मिच्छाचारो, मुसावादो, पिसुणा वाचा, फरुसा वाचा, सम्फपलापो, अभिज्झा, व्यापादो, मिच्छादिट्ठी ति इमे पन दस अकुसलकम्मपथा नाम ।

(१४३) तत्थ पाणस्स अतिपातो पाणातिपातो नाम; पाणवधो, पाणघातो ति वुत्तं होति । पाणो ति चेत्य वोहारतो सत्ता, परमत्थतो^३ जीवितिन्द्रियं । तस्मिं पन पाणे पाणसज्जिनो जीवितिन्द्रियुपच्छेदक-उपक्कमसमुट्ठापिका कायवचीद्वारानं अज्जतरद्वारप्पवत्ता वधकचेतना पाणातिपातो । सो गुणविरहितेसु तिरच्छानगतादीसु पाणेषु खुद्दके पाणे अप्पसावज्जो, महासरारे महासावज्जो । कस्मा ? पयोगमहन्तताय । पयोगसमत्ते पि कथुमहन्तताय । गुणवन्तेसु मनुस्सादीसु अप्पगुणे पाणे अप्पसावज्जो, महागुणे महासावज्जो । सरिरगुणानं पन समभावे सति किलेसानं उपक्कमानं च सुदुताय अप्पसावज्जो, तिक्खताय महासावज्जो वेदितब्बो । तस्स पञ्च संभारा होन्ति—पाणो, पाणसज्जिता, वधकचित्तं, उपक्कमो, तेन मरणं ति । छप्पयोगा—साहस्यिको, आणत्तिको, निरसगियो, थावरो, विज्जामयो, इद्धिमयो ति । इमस्मिं पर्ने अत्थे^४ वित्थारियमाने अतिपपञ्चो होति । तस्मा तं न वित्थारयाम । अज्जं च एवरूपं अत्थिकेहि पन समन्तपासादिकं चिनयट्ठकथं ओलोकेत्वा गहेतब्बं ।

१ सि०, म०- संखं. २ M. PTS— उप्पन्ने. ३ सि० inserts hereafter दुविधं. ४ सी० म० PTS— पनेत्थ. ५ समन्त० २.४३९.

(१४४) अदिन्नस्स आदानं 'अदिन्नादानं'; परस्स हरणं, थेय्यं, चोरितं ति वुत्तं होति । तत्थ अदिन्नं ति परपरिग्गहितं, यत्थ परो यथाकामकारिकं आपज्जन्तो अदण्डारहो अनुपवज्जो च होति । तस्मिं पन परपरिग्गहिते परपरिग्गहिते-[98]-सञ्जिनो तदादायक-उपक्कमसमुट्ठापिका थेय्यचेतना अदिन्नादानं । तं हीने परसन्तके अप्पसावज्जं, पणीति महासावज्जं । कस्मा ? वत्थुप्पणीतताय । वत्थुसमत्ते सति गुणाधिकानं सन्तके वत्थुस्मिं महासावज्जं । तं तं गुणाधिकं उपादाय ततो ततो हीनगुणस्स सन्तके वत्थुस्मिं अप्पसावज्जं । तस्स पञ्च संभारा होन्ति— परपरिग्गहितं, परपरिग्गहितसञ्जिता, थेय्यचित्तं, उपक्कमो, तेन हरणं ति । छप्पयोगा— साहित्थिकादयो व । ते च खो यथानुरूपं थेय्यावहारो, पस्य्हावहारो, पटिच्छन्नावहारो, परिकप्पावहारो, कुसावहारो ति इमेसं पञ्चन्नं अवहारानं वसेन पवत्तन्ति । अयमेत्थ संखेपो । वित्थारो पन समन्तपासादिकार्यं वुत्तो ।

(१४५) 'कामेसु मिच्छाचारो' ति एत्थ पन 'कामेसू'ति मेथुनसमाचारेसु; 'मिच्छाचारो' ति एकन्तनिन्दितो लामकाचारो । लक्खणतो पन असद्धम्माधिप्पायेन कायद्वारप्पवत्ता अगमनीयट्ठान-वीतिकमचेतना कामेसु मिच्छाचारो ।

(१४६) तत्थ अगमनीयट्ठान नाम— पुरिसानं ताव मातुरक्खित्तो, पितुरक्खिता, मातापितुरक्खिता, मातुरक्खिता, भगिनिरक्खिता, जातिरक्खिता, गोसुरक्खिता, धम्मरक्खिता, सारक्खा, सपरिदण्डा ति मातुरक्खितादयो दस; धनक्कीता, छन्दवासिनी, भोगवासिनी, पटवासिनी, ओदपत्तकिनी, ओमट्ठुम्भट्टा, दासी च भरिया, कम्मकारी च भरिया, धजाहट्टा, मुहुत्तिका ति एता धनक्कीतादयो दसा ति वीसति इत्थियो । इत्थीसु पन द्विन्नं सारक्खा-सपरिदण्डानं, दसन्नं च धनक्कीतादीनं ति द्वादसन्नं इत्थीनं अज्जेसं पुरिसानं इदं अगमनीयट्ठानं नाम ।

(१४७) सो पनेस मिच्छाचारो सीलादिगुणरहिते अगमनीयट्ठाने अप्पसावज्जो, सीलादिगुणसम्पन्ने महासावज्जो । तस्स चत्तारो संभारा— अगमनीयवत्थु, तस्मिं सेवनचित्तं, सेवनप्पयांगो, मग्गेन-मग्गपटिपत्ति-अधिवासनं ति । एको पयोगो साहित्थिको एव ।

(१४८) 'मुसा' ति विसंवादनपुरेक्खारस्स अत्थमज्झको वचीपयोगो, कायप्पयोगो वा । विसंवादनाधिप्पायेन परस्स परं विसंवादका कायवचीपयोगसमुट्ठापिका [99] चेतना मुसावादो । अपरो नयो— 'मुसा' ति अमूतं अतच्छे वत्थु । 'वादो' ति तस्स भूततो तच्छतो विज्जापनं । लक्खणतो पन अतथं वत्थुं तथतो परं विज्जापेतुकामस्स तथाविज्जत्तिसमुट्ठापिका चेतना मुसावादो ति । सो यमत्थ मज्झति तस्स अप्पताय अप्पसावज्जो, महन्तताय महासावज्जो । अपि च गहट्ठानं

१ With ३.१४३-१६८ cf. MCm. i.198-205. २ सि०—मण्डहरणं.

३ सम० २.३०४. ४ See Vin. iii. 139; A. v. 264.

अत्तनो सन्तकं अदातुकामताय 'नत्थी'ति आदिनयप्पवत्तो अप्पसावज्जो । सक्खिना हुत्वा अत्थमञ्जनत्थं वुत्तो महासावज्जो । पब्बजितानं अप्पकं पि तेलं वा सप्पिं वा लभित्वा हस्साधिप्पायेन 'अज्ज' गामे तेलं नदी मञ्जे सन्दती'ति पूर्णकथनयेन पवत्तो अप्पसावज्जो । अदिट्ठं येव पन दिट्ठं ति आदिना नयेन वदन्तानं महासावज्जो ।

(१४९) तस्स चत्तारो संभारा होन्ति—अतथं वत्थुं, विसंवादनचित्तं, तज्जो वायामो, परस्स तदत्थविजाननं ति । एको पयोगो—साहत्थिको व । सो कायेन वा कायपटिव्रद्धेन वा वाचाय वा परविसंवादककिरियकरणे दट्ठब्बो । ताय चे किरियाय परो तमत्थं जानाति, अयं किरियसमुट्ठापिकचेतनाखणे येव मुसावादकम्मुना बज्झति । यस्मा पन यथा कायपटिव्रद्धवाचाहि परं विसंवादेति, तथा इमस्स 'इमं मणाही'ति आणापन्तो पि, पण्णं लिखित्वा पुरतो निस्सज्जन्तो पि, 'अयमत्थो एवं दट्ठब्बो' ति कुट्ठादीमु लिखित्वा ठपेन्तो पि; तस्मा एत्थ आणत्तिक-निस्सगिय-थावरो पि पयोगा युजन्ति । अट्ठकथासु पन अनागतत्ता वीमंस्सिवा गहेतब्बा ।

(१५०) 'पिमुणा वाचा' ति आदीसु याय वाचाय यस्स तं वाचं भांसति तस्स हृदये अत्तनो पियभावं परस्स पेमुञ्जंभावं करोति, सा पिमुणा वाचा । याय पन अत्तानं पि परं पि फरुसं करोति, या वाचा सयं पि फरुसा नेव कण्णसुखा, न हृदयं-गमा, अयं 'फरुसा वाचा' नाम । येन सम्मं पलपति, निरत्थकं, सो 'सम्मप्प-लापो' । तेसं भूलभूता चेतना पि पिमुणावाचादिनाममेव लभति । सा एव च इध अधिप्पेता ति ।

(१५१) तत्थ संकिल्लिट्ठचित्तस्स परेसं वा भेदाय अत्तनो पियकम्यताय वा कायवचीपयोगसमुट्ठापिका चेतना पिमुणा वाचा नाम । सा [100] यस्स भेदं करोति तस्स अप्पगुणताय अप्पसावज्जा, महागुणताय महासावज्जा । तस्सा चत्तारो संभारा—'भिन्दितब्बो परो' इति 'इमे नाना भविस्सन्ती' ति भेदपुरेक्खारता वा, 'इति अहं पियो भविस्सामि विस्सासिको' ति पियकम्यता वा, तज्जो वायामो, तस्स तदत्थविजाननं ति । परे पन अभिन्ने कम्मपथभेदो नत्थि, भिन्ने एव होति ।

(१५२) परस्स मम्मच्छेदक-कायवचीपयोगसमुट्ठापिका एकन्तफरुसचेतना 'फरुसावाचा' । तस्सा आविभावत्थमिदं वत्थु—एको किर दारको मातुवचनं अनादि-यित्वा अरञ्जं गच्छति । तं माता निवत्तेतुं असक्कोन्ती 'चण्डा तं महिसी अनु-बन्धतू'ति अक्कोसि । अयंस्स तथेव अरञ्जे महिसी उट्ठासि । दारको 'यं मम माता मुखेन कथेसि तं मा होतु, यं चित्तेन विन्तेसि तं होतू' ति सच्चकिरियं अक्कासि । महिसी तथेव बद्धा विय अट्ठासि । एवं मम्मच्छेदको पि पयोगो चित्त-सण्हताय फरुसवाचा न होति । मातापितरो हि कदाचि पुत्तके एवं पि वदन्ति—

१ सी०— पुराण^० but अत्थ० यो० (p. 94) explains पूर्णस्स कथननयेन पवत्तो मुसावाद्दो. २ See ३.१४१ above. ३ सी०, M.— पियसुब्ब^०.

‘चोरा वो खण्डाखण्डिकं करोन्तू’ति, उपपलपत्तं पि च नेसं उपरि पतन्तं न इच्छन्ति । आचरियुपज्झाया च कदाचि निसिस्तके’ एवं वदन्ति— ‘किं इमे अहिरिका अनोत्तपिणो वदन्ति, निक्कट्ठ ने’ ति; अथ च नेसं आगमाधिगमसम्पत्तिं इच्छन्ति । यथा पि चित्तसण्हताय फरुसा वाचा न होति, एवं वचनसण्हताय अफरुसवावा पि न होति । न हि मारापेतुकामस्स ‘इमं सुखं सयापेथा’ति वचनं अफरुसवावा होति । चित्तफरुसताय पनेसा फरुसवाचा व । सा यं सन्धाय पवत्तिता तस्स अप्प- गुणताय अप्पसावज्जा, महागुणताय महासावज्जा । तस्सा तयो संभारा—अक्कोसि- तब्बो परो, कुपितचित्तं, अक्कोसना ति ।

(१५३) अनत्थविज्जापिका कायवचीपयोगसमुट्ठापिका अकुसलचेतना ‘सम्फप्पलापो’ । सो आसेवनमन्दताय अप्पसावज्जो । आसेवनमहन्तताय महासावज्जो । तस्स द्वे संभारा— भारतयुद्ध-सीताहरणादि-निरत्थकथापुरेक्खारता, तथारूपि- कथाकथनं च । परे पन [101] तं कथं अगग्हन्ते कम्मपथभेदो नत्थि, परेन सम्फप्पलापे गहिते येव होति ।

(१५४) अभिज्झायती ति ‘अभिज्झा’ । परमण्डामिमुखी हुत्वा तच्चिन्ताय पवत्ती ति अत्थो । सा ‘अहो तव इदं ममस्सा’ ति एवं परमण्डामिज्झायन- लक्खणा । अदिच्चादानं विय अप्पसावज्जा महासावज्जा च । तस्मा द्वे संभारा— परमण्डं, अत्तनो परिणामनं च । परमण्डवत्थुके हि लोभे उपपन्ने पि न ताव कम्मपथभेदो होति याव न ‘अहो वत इदं ममस्सा’ ति अत्तनो परिणामेति ।

(१५५) हितसुखं व्यापादयती ति ‘व्यापादो’ । सो परविनासाय मनोपदोस- लक्खणो । फरुसा वाचा विय अप्पसावज्जो च महासावज्जो च । तस्म द्वे संभारा— परसत्तो च, तस्स च विनासचिन्ता । परसत्तवत्थुके हि कोधे उपपन्ने पि न ताव कम्मपथभेदो होति याव ‘अहो वतायं उच्छिज्जेय्य विनस्सेय्या’ ति तस्स विनासं न चिन्तेति ।

(१५६) यथामुच्चगहणाभावेन मिच्छा पस्सती ति ‘मिच्छादिट्ठि’ । सा ‘नत्थि दिन्नं’ ति आदिना नयेन विपरीतदस्सनलक्खणा । सम्फप्पलापो विय अप्प- सावज्जा महासावज्जा च । अपि च अनियता अप्पसावज्जा, नियता महासावज्जा । तस्सा द्वे संभारा— वत्थुनो च गहिताकारविपरीतता, यथा च तं गह्णाति तथाभावेन तस्सुपट्ठानं ति । तत्थ नत्थिक-अहेतुक-अकिरियदिट्ठीहि एव कम्मपथभेदो होति, न अज्जदिट्ठीहि ।

(१५७) इमेसं पन दसन्नं अकुसलकम्मपथानं धम्मतो कोट्टासतो आरम्भणतो वेदनातो मूलतो चा ति पञ्चहाकारेहि विनिच्छयो वेदितब्बो—

१ M.—निसिन्नके. २ See ३.१६१ below; also DCm. i. 76; iii.914. ३ सि०—यथातच्छगहणा°.

(१५८) तत्थ 'धम्मतो' ति एतेसु हि पटिपाटिया सत्त चेतना धम्मा होन्ति, अभिज्झादयो तयो चेतनासम्पयुत्ता ।

(१५९) 'कोट्टासतो' ति पटिपाटिया सत्त, मिच्छादिट्ठि चा ति इमे अट्ठ कम्मपथा एव होन्ति; नो मूलानि । अभिज्झाव्यापादा कम्मपथा चेव मूलानि च । अभिज्झा हि मूलं पत्वा 'लोभो अकुसलमूलं' होति, व्यापादो 'दोसो अकुसलमूलं' ।

(१६०) 'आरम्मणतो' ति पाणातिपातो जीवितिन्द्रियारम्मणतो संखारारम्मणो होति । अदिन्नादानं सत्तारम्मणं वा होति संखारारम्मणं वा । मिच्छाचारो फोट्ठव्ववेमेन संखारारम्मणो; सत्तारम्मणो ति पि एके । मुसावादो सत्तारम्मणो वा, संखारारम्मणो वा । तथा पिसुणा वाचा । फरुसा [102] वाचा सत्तारम्मणा व । सम्फप्पलापो दिट्ठसुतमुतविज्जातवसेन सत्तारम्मणो वा संखारारम्मणो वा । तथा अभिज्झा । व्यापादो सत्तारम्मणो व । मिच्छादिट्ठि तैभूमकधम्मवसेन संखारारम्मणा व ।

(१६१) 'वेदनातो' ति पाणातिपातो दुक्खवेदनो होति । किञ्चा पि हि राजानो चोरं दिस्वा हसमाना पि 'गच्छथ नं घातापेथा' ति वदन्ति, सन्निट्ठापक-चेतना पन नेसं दुक्खसम्पयुत्ता व होति । अदिन्नादानं ति-वेदनं । तं हि पर-भण्डं दिस्वा हट्ठ-तुट्ठस्स गण्हतो सुखवेदनं होति, भीततसितस्स गण्हतो दुक्खवेदनं । तथा विपाकनिरस्सन्दफलानि पच्चवेक्खन्तस्स । गहणकाले मज्झत्तभावे ठितस्स पन गण्हतो अदुक्खमसुखवेदनं होती ति । मिच्छाचारो सुखमज्झत्तवसेन द्वि-वेदनो । सन्निट्ठापकचित्ते पन मज्झत्तवेदनो न होति । मुसावादो अदिन्नादाने वुत्तनयेनेव ति-वेदनो; तथा पिसुणा वाचा । फरुसा वाचा दुक्खवेदना । सम्फप्पलापो ति-वेदनो । परेमु द्वि माधुकारं देन्तेसु चेलादीनि उक्खिपन्तेसु हट्ठतुट्ठस्स सीताहरण-भारत-युद्धादीनि^१ कथनकाले सो सुखवेदनो होति । पठमं दिनवेतनेन एकेन पच्छा आगन्वा 'आदितो पट्ठाय कथेही' ति वुत्ते 'अननुसन्धिकं पकिण्णककथं कथेस्सामि नु खो नो' ति दोमनस्सितस्स कथनकाले दुक्खवेदनो होति, मज्झत्तस्स कथयतो अदुक्खमसुखवेदनो होति । अभिज्झा सुखमज्झत्तवसेन द्वि-वेदना; तथा मिच्छा-दिट्ठि । व्यापादो दुक्खवेदनो ।

(१६२) 'मूलतो' ति पाणातिपातो दोसमोहवसेन द्वि-मूलको होति । अदि-न्नादानं दोसमोहवसेन वा लोभमोहवसेन वा । मिच्छाचारो लोभमोहवसेनेव । मुसा-वादो दोसमोहवसेन वा लोभमोहवसेन वा; तथा पिसुणा वाचा सम्फप्पलापो च । फरुसा वाचा दोसमोहवसेन । अभिज्झा मोहवसेन एकमूला; तथा व्यापादो । मिच्छादिट्ठि लोभमोहवसेन द्वि-मूला ति ।

अकुसलकम्मपथकथा निट्ठिता ।

१ सि०, PTS भीतभीतस्स. २ See note on this in ३.१५३. This sentence and the next are not found in MCom. i. 203.

[कुसलकम्मपथकथा]

(१६३) पाणातिपातादीहि पन विरतियो अनभिज्झा-अव्यापाद-सम्मादिट्ठियो चा ति इमे दस कुसलकम्मपथा नाम । तत्थ पाणातिपातादयो वुत्तथा एव । पाणातिपातादीहि एताय विरमन्ति, सयं वा विरमति, विरमणमत्तमेव वा एतं ति विरति । या पाणातिपाता विरमन्तस्स “या तस्मिं समये पाणातिपाता आरति विरती” [वि० २८५] ति एवं वुत्ता कुसलचित्तसम्पयुत्ता विरति, सा पमे- [103]-दतो तिविधा होति— सम्पत्तिविरति, समादानविरति, समुच्छेदविरती ति ।

(१६४) तत्थ असमादिन्नसिक्खापदानं अत्तनो जाति-वय-ब्राहुसच्चादीनि पच्चवेक्खित्वा ‘अयुत्तं अम्हाकं एवरूपं पापं कातुं’ ति सम्पत्तवत्थुं अवीतिककमन्तानं उप्पज्जमाना विरति ‘सम्पत्तिविरती’ ति वेदितव्वा ! तन्निदं^१ वत्थुं^२— सीहलदीपे चक्रेन-उपासकस्स विय । तस्स किर दहरकाले येव मातुया रोगो उप्पाज्जि । वेज्जेन च ‘अल्लससमंसं लद्धुं वट्ठी’ ति वुत्तं । ततो चक्रेनस्स माता ‘गच्छ, तात, खेत्तं आहिण्डाही’ ति चक्रेन पेसेसि । सो तत्थ गतो । तस्मिं च समये एको ससो तरुण-सस्सं खादितुं आगतो होति । सो तं दिस्वा वेगेन धावन्तो वल्लिया बद्धो ‘किर किरी’ ति सहमकासि । चक्रेनो तेन सहेन गन्त्वा तं गहेत्वा चिन्तेसि— ‘मातु भेसज्जं करोमी’ ति । पुन चिन्तेसि— ‘न मे’तं पटिरूपं खाहं मातु जीवितकारणा परं जीविता वीरोपेय्यं’ ति । अथ नं ‘गच्छ, अरञ्जे ससेहि सद्धिं तिणोदकं परिमुञ्जा’ ति मुञ्चि । मातरा च ‘किं तात ससो लद्धो’ ति पुञ्चितो तं पवत्तिं आचिक्खि । ततो नं माता परिमासि । सो मातु सन्तिकं गन्त्वा ‘यतो’हं जातो नाभिजानामि सद्धिच्च पाणं जीविता वीरोपेता’ ति सच्चं वत्वा अट्ठासि । तावदेव^३ स्म माता अरोगा अहोसि ।

(१६५) समादिन्नसिक्खापदानं पन सिक्खापदसमादाने व ततुत्तरिं च अत्तनो जीवितं परिचजित्वा वत्थुं अवीतिककमन्तानं उप्पज्जमाना विरति ‘समादान-विरती’ ति वेदितव्वा । उत्तरवट्ठमानपब्बतवांसि-उपासकस्स विय । सो किर अंबरियैविहारवासिनो पिङ्गल-बुद्धरक्खितत्थेरस्स सन्तिके सिक्खापदानि गहेत्वा खेत्तं कसति । अथ^४ स्स गोणो नट्ठो । सो तं गवेसन्तो उत्तरवट्ठमानपब्बतं आरुहि । तत्थ नं महासप्पो अगगहेसि । सो चिन्तेसि— ‘इमाय’स्स तिखिणत्रासिया सीसं छिन्दिामी’ ति । पुन चिन्तेसि— ‘न मे’तं पटिरूपं खाहं भावनीयस्स गुरुनो सन्तिके सिक्खापदानि गहेत्वा भिन्देय्यं’ ति एवं यवततियं चिन्तेत्वा ‘जीवितं परिच्चजामि, न सिक्खापदं’ ति अंसे ठपितं तिखिणदण्डवासिं अरञ्जे छड्ढेसि । तावदेव नं महा-

१ M., सि०-omit. २ M., सी०-omit. ३ म०- जग्न throughout.
४ M. omits पब्बत; सि०- दन्तरवट्ठमान°; Cf. SCm.- ii. 150; MCm. i.204. ५ म०- अम्बतिस्स°.

वालो मुञ्चित्वा अगमासी ति ।

(१६६) [104] अरियमगसंपयुत्ता विरति 'समुच्छेदविरती' ति वेदितव्वा, यस्सा उप्पत्तितो पभुति 'पाणं धातेस्सामी' ति अरियपुग्गलानं चित्तं पि न उप्पज्जती ति ।

(१६७) इदानीं यथा अकुसलानं एवं इमेसं पि कुसलकम्मपथानं धम्मतो कोट्ठासतो आरम्मणतो वेदनातो मूलतो ति पञ्चहाकारेहि विनिच्छयो वेदितव्वो-

(१६८) तत्थ 'धम्मतो' ति एतेसु हि पटिपाटिया सत्त चेतना पि वट्ठन्ति, विरतियो पि; अन्ते तयो चेतनासंपयुत्ता व । 'कोट्ठासतो' ति पटिपाटिया सत्त कम्मपथा एव, नो मूलानि । अन्ते तयो कम्मपथा चैव मूलानि च । अनभिज्ज्ञा हि मूलं पत्वा 'अलोभो कुसलमूलं' होति । अव्यापादो 'अदोसो कुसलमूलं', सम्मादिट्ठि 'अमोहो कुसलमूलं' । 'आरम्मणतो' ति पाणातिपातादीनं आरम्मणानेव एतेसं आरम्मणानि । वीतिककमित्तव्वतो येव हि^२ वेरमणी नाम होति । यथा पन निव्वानारम्मणो अरियमगो किलेसे पजहति, एवं जीवितिन्द्रियादि-आरम्मणा पेटे कम्मपथा पाणातिपातादीनि दुस्सील्यानि पजहन्ती ति वेदितव्वा । 'वेदनातो' ति 'सव्वे सुभवेदना वा होन्ति मज्झत्तवेदना वा । कुसलं पत्वा हि दुक्खवेदना नाम नत्थि । 'मूलतो' ति पटिपाटिया सत्त जाणसम्पयुत्तचित्तेन विरमन्तस्स अलोभ-अदोस-अमोहवसेन ति-मूला होन्ति; जाणविप्पयुत्तचित्तेन विरमन्तस्स द्वि-मूला । अनभिज्ज्ञा जाणसंपयुत्तचित्तेन विरमन्तस्स द्वि-मूला होति; जाणविप्पयुत्तचित्तेन एक-मूला । अलोभो पन अत्तना व अत्तनो मूलं न होति । अव्यापादे पि एसेव नयो । सम्मादिट्ठि अलोभादोसवसेन द्वि-मूला वा ति । इमे दस कुसलकम्मपथा नाम ।

(१६९) इदानीं इमस्मिं ठाने कम्मपथसंसन्दनं नाम वेदितव्वं । पञ्च-फस्सद्धारवसेन हि उप्पन्नो असंवरो अकुसलं मनोकम्ममेव होति । मनोफस्सद्धारवसेन उप्पन्नो तीणि पि कम्मानी होन्ति— सो हि कायद्वारे चोपनं पत्तो अकुसलं काय-कम्मं होति, वचीद्वारे अकुसलं वचीकम्मं, उभयत्थ चोपनं अप्पत्तो अकुसलं मनोकम्मं । पञ्चअसंवरद्धारवसेन उप्पन्नो अकुसलं मनोकम्ममेव होति । चोपन-काय-असंवरद्धारवसेन उप्पन्नो अकुसलं कायकम्ममेव होति, वाचाअसंवरद्धारवसेन उप्पन्नो अकुसलं वचीकम्ममेव होति, मनोअसंवरद्धारवसेन उ- [105]-प्पन्नो अकुसलं मनोकम्ममेव होति । तिविधं कायदुच्चरितं अकुसलं कायकम्ममेव होति, चतुब्बिधं वचीदुच्चरितं अकुसलं वचीकम्ममेव होति, तिविधं मनोदुच्चरितं अकुसलं मनोकम्ममेव होति ।

(१७०) पञ्चफस्सद्धारवसेन उप्पन्नो संवरो पि कुसलं मनोकम्ममेव होति । मनोफस्सद्धारवसेन उप्पन्नो पन अयं पि, असंवरो विय, तीणि पि कम्मानी होति । पञ्चअसंवरद्धारवसेन उप्पन्नो पि कुसलं मनोकम्ममेव होति, चोपनकाय-संवरद्धार-

१ सि०-महासप्पो २ सि० inserts hereafter विरति. ३ म०, सी० insert hereafter कम्मपथा.

वसेन उप्पन्नो कुसलं कायकम्ममेव होति, वाचासंवरद्वारवसेन उप्पन्नो कुसलं वची-
कम्ममेव होति, मनोसंवरद्वारवसेन उप्पन्नो कुसलं मनोकम्ममेव होति । तिविधं
कायसुचरितं कुसलं कायकम्ममेव होति, चतुर्विधं वचीसुचरितं कुसलं वचीकम्म-
मेव होति, तिविधं मनोसुचरितं कुसलं मनोकम्ममेव होति ।

(१७१) अकुसलं कायकम्मं पञ्चफस्सद्वारवसेन नुप्पज्जति; मनोफस्सद्वार-
वसेनेव उप्पज्जति । तथा अकुसलं वचीकम्मं । अकुसलं मनोकम्मं पन छफस्सद्वार-
वसेन उप्पज्जति; तं कायवचीद्वारेसु चोपनं पत्तं अकुसलं कायकम्मवचीकम्मं होति,
चोपनं अप्पत्तं अकुसलं मनोकम्ममेव । यथा च पञ्चफस्सद्वारवसेन, एवं पञ्चअसंवर-
द्वारवसेन पि अकुसलं कायकम्मं नुप्पज्जति, चोपनकाय-असंवरद्वारवसेन पन
वाचाअसंवरद्वारवसेन च उप्पज्जति; मनोअसंवरद्वारवसेन नुप्पज्जति । अकुसलं
वचीकम्मं पि पञ्चअसंवरद्वारवसेन नुप्पज्जति, चोपनकाय-वाचाअसंवरद्वारवसेन
उप्पज्जति; मनोअसंवरद्वारवसेन नुप्पज्जति । अकुसलं मनोकम्मं अट्ठअसंवरद्वारवसेन
पि उप्पज्जतेव । कुसलकायकम्मादीसु पि एसेव नयो ।

(१७२) अयं पन विसेसो—यथा अकुसलकायकम्मवचीकम्मानि मनोअसं-
वरद्वारवसेन नुप्पज्जन्ति, न तथा एतानि । एतानि पन कायङ्गवाचङ्गे अचोपेत्वा
सिक्खापदानि गण्हन्तस्स मनोसंवरद्वारे पि उप्पज्जन्ति एव । तत्थ कामावचरकुसलचित्तं
तिविधकम्मद्वारवसेन उप्पज्जति, पञ्चविज्जाणद्वारवसेन नुप्पज्जति; ‘यमिदं चक्खु-
संफस्सपच्चया उप्पज्जति वेदयितं, सुखं वा दुक्खं वा अदुक्खमसुखं वा’ति इमिना
पन नयेन छफस्सद्वारवसेन उप्पज्जति; अट्ठअसंवरद्वारवसेन नुप्पज्जति, अट्ठसंवरद्वारवसेन
उप्पज्जति; दस-[106]-अकुसलकम्मपथवसेन नुप्पज्जति, दसकुसलकम्मपथवसेन
उप्पज्जति; तस्मा इदं पि चित्तं तिविधकम्मद्वारवसेन वा उप्पन्नं होति, छफस्स-
द्वारवसेन वा, अट्ठसंवरद्वारवसेन वा दसकुसलकम्मपथवसेन वा । “कामावचरं कुसलं
चित्तं उप्पन्नं हेति...पे०...रूपारम्भणं वा...पे०...धम्मारम्भणं वा” ति [§१]
वुत्ते सब्बं वुत्तमेव होती ति ।

द्वारकर्था निष्ठिता ।

(१७३) यं यं वा पनारब्भा [§१] ति एत्थ अयं योजना—हेट्ठा
वुत्तेसु रूपारम्भणादीसु रूपारम्भणं वा आरब्भ, आरम्भणं कत्वा ति अत्थो । सद्दा-
रम्भणं वा...पे०...धम्मारम्भणं वा आरब्भ उप्पन्नं होती ति । एत्तावता एतस्स
चित्तस्स एतेसु आरम्भणेषु यं किञ्चि एकमेव आरम्भणं अनुज्जातसदिसं होति ।
इदं च एतस्मिं समये एकस्स वा पुग्गलस्स रूपारम्भणं आरब्भ उप्पन्नं पुन अज्जरिंम
समये अज्जरिंम वा पुग्गलस्स सद्दादीसु पि अज्जरतं आरम्भणं आरब्भ उप्पज्जति

१ सी०, M.- असंवरं. २ This commenced with ३, १, २.

एव । एवं उप्पज्जमानस्स च'स्स एकस्मिं भवे पठमं रूपारम्भणं आरब्भ पवत्ति होति, पच्छा सद्धारम्भणं ति अयं पि कमो नत्थि । रूपादीसु चा पि पठमं नीलारम्भणं पच्छा पीतकारम्भणं ति अयं पि नियमो नत्थि । इति इमं सब्बारम्भणतं च, कमा-
मावं च, कामाभावे पि च नीलपीतादीसु नियमामावं च दस्सेतुं 'यं यं वा पनारब्भा' ति आह ।

(१७४) इदं वुत्तं होति— इमेसु रूपादीसु न यं किंचि एकमेव, अथ खो यं यं वा पनारब्भ उप्पन्नं होति । एवं उप्पज्जमानं पि च 'पठमं रूपारम्भणं पच्छा सद्धारम्भणं आरब्भा' ति एवं पि अनुप्पज्जित्वा यं यं वा पनारब्भ उप्पन्नं होति; 'पटिलोमतो वा अनुलोमतो वा, एकन्तरिक-द्वन्तरिकादिनयेन वा, रूपारम्भणादीसु यं वा तं वा आरम्भणं क्त्वा उप्पन्नं होती' ति अत्थो । रूपा-
रम्भणेषु पि च 'पठमं नीलारम्भणं पच्छा पीतारम्भणं' ति इमिना पि नियमेन अनुप्पज्जित्वा, यं यं पनारब्भ 'नीलपीतकादीसु रूपारम्भणेषु यं वा तं वा रूपारम्भणं आरब्भ उप्पन्नं होती' ति अत्थो । सद्धारम्भणादीसु पि एसेव नयो । अयं ताव एका योजना ।

(१७५) अयं पन अपरा— रूपं आरम्भणं एतस्सा ति रूपारम्भणं । ... पे०...धम्मो आरम्भणं एतस्सा ति [107] धम्मारम्भणं । इति रूपारम्भणं वा... पे०.... धम्मारम्भणं वा चित्तं उप्पन्नं होती ति वत्वा पुन 'यं यं वा पनारब्भा' ति आह । तस्स'त्थो—एतेसु रूपादीसु हेट्ठा वुत्तनयेनेव यं वा तं वा पनारब्भ उप्पन्नं होती ति । महाअट्ठकथायं पन 'यं-यं-वा-पनैके अभिनवं नत्थि, हेट्ठागहित-
मेव गहितं' ति वत्वा 'रूपं वा आरब्भ ...पे०.... धम्मं वा आरब्भ, इदं वा इदं वा आरब्भा ति कथेतुं इदं वुत्तं' ति एत्तकमेव आगतं ।

(१७६) तस्मिं समये [५१] ति इदं अनियमनिहिट्टस्स समयस्स निय-
मतो पटिनिद्देसवचनं । तस्मा 'यस्मिं समये कामावचरं कुसलं चित्तं उप्पन्नं होति, तस्मिं येव समये फस्सो होति...पे०....अविक्खेपो होती' ति अयमत्थो वेदि-
तब्बो । तत्थ यथेव चित्तं एवं फस्सादीसु पि फस्सो होति । किं होति ? 'कामावचरो होति, कुसलो होति, उप्पन्नो होति, सोमनस्ससहगतो होती' ति आदिना नयेन लब्भमानपदवसेन योजना कातब्बा । वेदनायं हि 'सोमनस्ससहगता'ति पञ्चिन्द्रिये च 'जाणसम्पयुत्तं' ति न लब्भति, तस्मा 'लब्भमानपदवसेना' ति वुत्तं । इदं अट्ठकथामुत्तकं आचरियानं मतं; न पनेतं सारतो दट्ठब्बं ।

(१७७) कस्मा पनेत्थ फस्सो व पठमं वुत्तो ति ? चित्तस्स पठमाभि-

१ सि०— इमं सद्धारम्भणं तं चेव, M.— इमं सद्धारम्भणं चेव, सा०— इमेसं सब्बा-
रम्भणानं वेव. २ म०, सि०— ये-वा-पनैके. ३ सी०, म० omit. ४ रेवताच-
रियस्स [मूलटीका p.83; Burmese text reads incorrectly येवता°.]

निपातत्ता । आरम्भणस्मिं हि चित्तस्स पठमाभिनिपातो हुत्वा फस्सो आरम्भणं फुसमानो उप्पज्जति, तस्मा पठमं वुत्तो । फस्सेन फुसित्वा वेदनाय वेदियति, सज्जाय सज्जानाति, चेतनाय चेतोति । तेन वुत्तं— “फुट्ठो भिक्खवे वेदेति, फुट्ठो सज्जानाति फुट्ठो चेतोति [सं० ४.६८]” ति । अपि च, अयं फस्सो नाम यथा पासादं पत्वा थंभो नाम सेसदब्बसम्भारानं बलवपच्चयो, तुला-संघाट-भित्ति-पाद-कूट-गोपानसी-पक्खपासक्-मुखवाट्टियो थम्भे बद्धा थम्भे पतिट्ठिता, एवमेव ब्रह्मातसम्पयुत्तधम्मानं बलवपच्चयो होति । थंभसदिसो हि एस । अवसेसा दब्बसंभारसदिसा ति । तस्मा पि पठमं वुत्तो ।

(१७८) इदं पन अकारणं । एकचित्तरिं हि उप्पन्नधम्मानं ‘अयं पठमं उप्पन्नो अयं पच्छा’ ति इदं वत्तुं न लब्भा । बलवपच्चयमावे पि फस्सस्स कारणं न दिस्सति । देसनावारेनेव [108] फस्सो पठमं वुत्तो । वेदना होति फस्सो होति, सज्जा होति फस्सो होति, चेतना होति फस्सो होति, चित्तं होति फस्सो होति, वेदना होति सज्जा होति, चेतना होति वितक्को होती ति आहरितुं पि हि वट्टेय्य । देसनावारेन पन फस्सो व पठमं वुत्तो ति वेदितब्बो । यथा चेत्थ एवं सेसधम्मेषु पि पुब्बापरक्कमो नाम न परियेसितब्बो ।

(१७९) वचनत्थलक्खणरसादीहि पन धम्मा एव परियेसितब्बा । सेय्यथीदं— फुसती ति फस्सो । स्वायं फुसनलक्खणो, संघट्टनरसो, संनिपातपच्चुपट्टानो, आपाथगतविसयपदट्टानो । अयं हि अरूपधम्मो समानो पि आरम्भणे फुसनाकरिनेव पवत्तती ति फुसनलक्खणो । एकदेसेन च अनल्लीयमानो पि रूपं विय चक्खुं, सहो विय च सोतं, चित्तं आरम्भणं च संघट्टेती ति संघट्टनरसो । वत्थारम्भणसंघट्टनतो वा उप्पन्नत्ता संपत्तिअत्थेन पि रसेन संघट्टनरसो ति वेदितब्बो ।

(१८०) वुत्तं हेतं अट्ठकथायं— “चतुभूमिकफस्सो हि नो-फुसनलक्खणो नाम नत्थि । संघट्टनरसो पन पञ्चद्वारिको व होति । पञ्चद्वारिकस्स हि फुसनलक्खणो ति पि संघट्टनरसो ति पि नामं; मनोद्वारिकस्स फुसनलक्खणो त्वेव नामं, न संघट्टनरसो” ति । इदं च वत्वा इदं सुत्तं आभतं— “यथा महाराज द्वे मेण्डा युज्जेय्युं, यथा एको मेण्डो एवं चक्खु दट्ठब्बं, यथा दुतियो मेण्डो एवं रूपं दट्ठब्बं; यथा तेसं संनिपातो एवं फस्सो दट्ठब्बो” [मि० ६०] । एवं फुसनलक्खणो च फस्सो, संघट्टनरसो च । “यथा च महाराज द्वे सम्मा वज्जेय्युं, द्वे पाणियो वज्जेय्युं, यथा एको पाणि एवं चक्खु दट्ठब्बं, यथा दुतियो पाणि एवं रूपं दट्ठब्बं, यथा च तेसं सन्निपातो एवं फस्सो दट्ठब्बो । एवं फुसनलक्खणो च फस्सो संघट्टनरसो चा” [मि० ६०] ति वित्थारो ।

१ PTS. inserts hereafter पन. २ See विमु० १४.१३४.
३ Miln. p. 60 mentions पाणि first and then सम्मा.

(१८१) यथा वा “चक्खुना रूपं दिस्वा” [म० १.१८०] ति आदीसुः चक्खुविज्झाणादीनि चक्खुआदिनामेन वुत्तानि, एवमिधा पि तानि चक्खुआदिनामेनेव वेदितव्वानि । तस्मा ‘एवं चक्खु दट्ठव्वं’ ति आदीसु एवं चक्खुविज्झाणं दट्ठव्वं ति इमिना नयेन अत्थो वेदितव्वो । एवं सन्ते [109] चित्तारम्मणसंघट्टनतो इमस्मिं पि सुत्ते किच्चट्टेनेव रसेन संघट्टनरसो ति सिद्धो होति ।

(१८२) तिकसन्निपातसंखातस्स पन अत्तनो कारणस्स वसेन पवेदितत्ता सन्निपातपच्चुपट्ठानो । अयं हि तत्थ तत्थ “तिण्णं संगतिया फस्सो” [म० १.१११]; ति एवं कारणस्स वसेन पवेदितो ति । इमस्स च सुत्तपदस्स तिण्णं संगतिया फस्सो ति अयमत्थो; न संगतिमत्तमेव फस्सो । एवं पवेदितत्ता पन तेनेवाकारेण पच्चुपट्ठाती ति सन्निपातपच्चुपट्ठानो ति वुत्तो ।

(१८३) फलट्ठेन पन पच्चुपट्ठानेनेस वेदनापच्चुपट्ठानो नाम होति । वेदनं हेस पच्चुपट्ठपेति उप्पादेती ति अत्थो । उप्पादयमानो^१ च यथा बहिद्वा उण्हपच्चया पि लाखासंखातधातुनिस्सिता उस्मा अत्तनो निस्सये मुदुभावकारी होति; न अत्तनो पच्चयभूते पि बहिद्वा वीतच्चिकङ्गारसंखाते उण्हभावे, एवं वत्थारम्मणसंखातो अज्जपच्चयो पि समानो, चित्तनिस्सितत्ता अत्तनो निस्सयभूते चित्ते येव एस वेदनुप्पादको होति, न अत्तनो पच्चयभूते पि वत्थुमिह आरम्मणे वा ति वेदितव्वो । तज्जासमन्नाहारेण पन इन्द्रियेन च परिक्रवते विसये अनन्तरायेन उप्पज्जनतो एस आपाथगतविसयपदट्ठानो ति वुच्चति ।

(१८४) वेदियती ति वेदना [§ १] । सा वेदयितलैक्खणा, अनुभवनरसा इट्ठाकारसंभोगरसा वा, चेतसिकअस्सादपच्चुपट्ठाना, परसद्धिपदट्ठाना ।

(१८५) ‘चतुभूमिकवेदना हि नो-वेदयितलैक्खणा नाम नत्थि । अनुभवनरसता पन सुखवेदनायमेव लब्भती’ ति वत्वा पुन तं वादं पटिक्खित्वा ‘सुखवेदना वा होतु, दुक्खवेदना वा, अदुक्खमसुखवेदना वा, सब्बा अनुभवनरसा’ ति वत्वा अयमत्थो दीपितो—आरम्मणरसानुभवनट्ठानं पत्वा सेससम्पयुत्तधम्मा एकदेसमत्तकमेव अनुभवन्ति । फस्सस्स हि फुसनमत्तकमेव होति, सज्जाय सज्जाननमत्तकमेव, चेतनाय चेतनमत्तकमेव, विज्झाणस्स विज्जाननमत्तकमेव । एकंसतो पन इस्सरवताय विसविताय सामिभावेन वेदना व आरम्मणरसं अनुभवति ।

(१८६) राजा विय हि वेदना, सूदो विय सेसा धम्मा । यथा सूदो नानारसभोजनं संपादेत्वा पेलाय पाक्खित्वा लज्जनं दत्वा रज्जो सन्तिके ओतारेत्वा लज्जनं मिन्दित्वा पेलं विवरित्वा सब्बसूपव्यंजनेहि [110] अग्गागं आदाय भाजने पाक्खित्वा सदोस-निद्दोसभावधीमंसनत्थं अज्झोहरति, ततो रज्जो नानारसभोजनं उपनेति । राजा इस्सरवताय विसविताय सामी हुत्वा इच्छितिच्छितं भुज्जति । तत्थ हि

१ Cf. S. ii. 72. २ सि० उप्पादियमानो. ३ विष्णु०—१४.१२५०.
४ See ३.१८० above. ५ सि०—नानगरसं०. ६ म०, सी०, M.—नानगरसं०.

सूदस्स भत्तवीमंसनमत्तमिव सेसधम्मानं आरम्भणरस्स एकदेसानुभवन् । यथा हि सूदो भत्तेकदेसमत्तमेव वीमंसति एवं सेसधम्मा पि आरम्भणरसेकदेसमेव अनुभवन्ति । यथा पन राजा इस्सरवताय विसविताय सामी हुत्वा यदिच्छितं भुञ्जति, एवं वेदना पि इस्सरवताय विसविताय सामिभावेन आरम्भणरसं अनुभवति । तस्मा अनुभवनरसा ति वुच्चति । दुट्ठित्ये अत्थविकप्पे अयं इध अधिप्पेता वेदनां यथा वा तथा वा आरम्भणरसं इट्ठाकारमेव संभुञ्जती ति इट्ठाकारसंभोगरसा ति वुत्ता ।

(१८७) चेतसिकअस्सादतो पनेसा अत्तनो समावेनेव उपट्ठानं सन्धाय चेतसिक-अस्सादपच्चुपट्ठाना ति वुत्ता । यस्मा पन “पस्सद्वकायो सुखं वेदेति” [म० १.३७] तस्मा पस्सद्विपदट्ठाना ति वेदितव्वा ।

(१८८) नीलादिभेदं आरम्भणं सज्झानाती ति सज्झा [§ १] । सा सज्झाननलक्खणा पच्चाभिज्झाणरसा । चतुमूमिकसज्झा हि नो-सज्झाननलक्खणा नाम नत्थि । सब्बा सज्झाननलक्खणा व । या पनेत्थ अभिज्झाणेन सज्झानाति सा पच्चाभिज्झाणरसा नाम होती ति । तस्सा, वड्डकिस्स दारुहिं अभिज्झाणं कत्वा पुन तेन अभिज्झाणेन तं पच्चाभिजाननकाले, पुरिसस्स काळतिलकादीहिं अभिज्झाणं सल्लक्खत्वा पुन तेन अभिज्झाणेन असुको नाम एसो ति तस्स पच्चाभिजाननकाले, रज्जो पिलन्धनगोपकै-मण्डागारिकस्स तस्मिं तस्मिं पिलन्धने नामपण्णकं बन्धित्वा ‘असुकपिलन्धनं नाम आहरा’ति वुत्ते दीपं जालेत्वा तेन रतनगम्भं पविसित्वा पण्णं वाचेत्वा तस्स तस्सेव पिलन्धनरस्स आहरणकालं च, पवन्ति वेदितव्वा ।

(१८९) अपरो नयो— सब्बसंगाहिकवसेन हि सज्झाननलक्खणा सज्झा । पुन सज्झाननपच्चयानिमित्तकरणरसा, दारुआदीसु तच्छेकादयो विय । यथागहित-निमित्तवसेन अभिनिवेसकरणपच्चुपट्ठाना, इत्थिदस्सकअन्धा विय । आरम्भणे अनोगाळह-[111]-वुत्तिताय अचिरट्ठानपच्चुपट्ठाना वा, विज्जु विय । यथाउपट्ठित-विसयपदट्ठाना, तिणपुरिसकेसु मिगपोतकानं ‘पुरिसा’ति उप्पन्नसज्झा विय । या पनेत्थ जाणसम्पयुत्ता होती सा सज्झा जाणमेव अनुवत्तति । ससंभारपठवीआदीसु सेसधम्मा पठवीआदीनि विया ति वेदितव्वा ।

(१९०) चेतयती ति चेतना [§ १]; सद्धिं अत्तना संपयुत्तधम्मे आरम्भणे अभिसन्दहती ति अत्थो । सा चेतयितलक्खणा, चेतनाभावलक्खणा ति अत्थो । आयूहनरसा । चतुमूमिकचेतना हि नो-चेतयितलक्खणा नाम नत्थि । सब्बा चेतयितलक्खणा व । आयूहनरसा पन कुसलाकुसलेसु एव होती । कुसलाकुसल-कम्मायूहनट्ठानं हि पत्वा सेससम्पयुत्तधम्मानं एकदेसमत्तकमेव किञ्चं होती । चेतना पन अतिरेकउस्साहा अतिरेकवायामा, दिगुणउस्साहा दिगुणवायामा ।

१-१ See ३.१८४ above; सी०, म०-अधिप्पेता । २ M.-गोपायक, सि०-गोपायिक । ३ See विसु०-१४.१३०. ४ For ३.१९०-१९२, see विसु०-१४.१३५.

(१९१) तेनाहु पोरणा— “थावरियोसभावसण्ठिता च पनेसा चेतना”ति । थावरियो^१ ति खेत्तसामी वुच्चति । यथा हि खेत्तसामि-पुरिसो पञ्चपण्णासबल्लिपुरिसे गहेत्वा ‘लायिस्सामी’ ति एकतो खेत्त ओतरति । तस्स अतिरेको उस्साहो अतिरेको वायामो, दिगुणो उस्साहो दिगुणो वायामो होति, ‘निरन्तरं गण्ढथा’ ति आदीनि वदति, सीमं आचिक्खति, तेसं सुरामत्तगन्धमालादीनि जानाति, मग्गं समकं हरति । एवं-सम्पदमिदं वेदितव्वं । खेत्तसामिपुरिसो विय हि चेतना । पञ्चपण्णास-बल्लिपुरिसा विय चित्तङ्गवसेन उप्पन्ना पञ्चपण्णासकुसला धम्मा । खेत्तसामिपुरिस्स दिगुणउस्साहदिगुणवायामकरणकालो विय कुसलाकुसलकम्मायूहनट्ठानं पत्वा चेतनाय दिगुणुस्साहो दिगुणवायामो होति । एवमस्सा आयूहनरसता वेदितव्वा ।

(१९२) सा पनेसा संविदहनपच्चुपट्ठाना । संविदहमाना हि अयं उपट्ठहति, सकिच्चपरकिच्चसाधिका, जेट्ठसिस्स-महावड्ढकिआदयो विय । यथा हि जेट्ठसिस्सो उपज्झायं दूरतो व आगच्छन्तं दिस्सा सयं अधीयमानो इतरे पि दारके अत्तनो अत्तनो अज्झयनकम्मे पवत्तयति, तस्मिं हि अधीयितुं आरद्धे ते पि अधीयन्ति, तदनुवत्तितायं । यथा च महावड्ढकी सयं तच्छन्तो इतरे पि तच्छके अत्तनो [112] अत्तनो तच्छनकम्मे पवत्तयति, तस्मिं हि तच्छित्तुं आरद्धे ते पि तच्छन्ति, तदनुवत्तिताय । यथा च योधनायको सयं युज्झमानो इतरे पि योधे सम्पहारवुत्तियं पवत्तयति, तस्मिं हि युज्झितुं आरद्धे ते पि अनुवत्तमाना युज्झन्ति, तदनुवत्तिताय । एवमेसा पि अत्तनो किच्चेन आरम्भणे वत्तमाना पि अज्जे पि संपयुत्तधम्मे अत्तनो अत्तनो किरियाय पवत्तेति । तस्सा हि अत्तनो किच्चं आरद्धाय, तं-संपयुत्ता पि आरम्भन्ति । तेन वुत्तं—‘सकिच्चपरकिच्चसाधिका, जेट्ठसिस्स-महावड्ढकिआदयो विया’ ति । अच्चायिक-कम्मानुस्सरणादीसु च पनायं सम्पयुत्तधम्मानं उस्साहनभावेन पवत्तमाना पाकटा होती ति वेदितव्वा ।

(१९३) ‘आरम्भणं चिन्तेती’ ति चित्तं ति आदिनो नयेन चित्तस्स वचनत्थो वुत्तो एव । लक्खणादितो पन विजाननलक्खणं चित्तं, पुब्बंगमरसं, सन्दहनपच्चुपट्ठानं, नामरूपपट्ठानं ।

(१९४) चतुभूमिकचित्तं हि नो-विजाननलक्खणं नाम नत्थि । सब्बं विजाननलक्खणमेव । द्वारं पन पत्वा आरम्भणविभावनट्ठाने चित्तं पुब्बंगमं पुरे-चारिकं होति । चक्खुना हि दिट्ठं रूपारम्भणं चित्तेनेव विजानाति । ...पे०... मनेन विज्जातं धम्मारम्भणं चित्तेनेव विजानाति । यथा हि नगरगुत्तिको नाम नगरमज्जे सिंघाटके निसीदित्वा ‘अयं नेवासिको अयं आगन्तुको’ ति आगतागतं जनं उपधारेति ववत्थापेति—एवं-सम्पदमिदं दट्ठव्वं । वुत्तं पि चेतं महाथेरेन—

१ M.—वाचारिय, PTS.—वाचारिय. २ M.—वाचारियो, Maung Tin refers to another reading पाचारिय. ३ M.—लावपुरिसे. ४ See ३.३३.

“यथा महाराज नगरगुप्तिको नाम मज्झे नगरे सिंघाटके निसिन्नो पुरत्थिमतो दिसतो पुरिसं आगच्छन्तं पस्सेय्य... पच्छिमतो... दक्खिणतो... उत्तरतो दिसतो पुरिसं आगच्छन्तं पस्सेय्य, एवमेव खो महाराज यं चक्खुमा रूपं पस्सति तं विज्जाणेन विजानाति, यं सेतेन सहं सुणाति, धानेन गधं घायति, जिह्वाय रसं सायति, कायेन फोढब्बं फुसति, मनसा धम्मं विजानाति, तं विज्जाणेन विजानाती” [मि० ६२] ति । एवं द्वारं पत्वा आरम्भणविभावनट्टाने चित्तमेव पुब्बंगमं चित्तं पुरेचारिकं होति । तस्मा [113] पुब्बंगमरसं ति बुच्चति । तदेतं पच्छिमं पच्छिमं उप्पज्जमानं पुरिमं पुरिमं निरन्तरं क्त्वा सन्दहमानमेव उपट्ठाती ति सन्दहनपच्चुपट्ठानं । पञ्चवोकारभवे पन^१स्स नियमतो नामरूपं, चतुवोकारभवे नाममेव पदट्ठानं । तस्मा नामरूपपदट्ठानं ति वुत्तं ।

(१९५) किं पनेतं चित्तं पुरिमनिहिट्ठचित्तेन सद्धिं एकमेव उदाहु अज्झं ति ? एकमेव । अथ कस्मा पुरिमनिहिट्ठं पुन वुत्तं ति ? अविचारितं एतं अट्ठकथायं । अयं पनेत्थ युत्ति— यथा हि रूपादीनि उपादाय पज्जत्ता सुरियादयो न अत्थतो रूपादीहि अज्जे होन्ति, तेनेव यस्मिं समये सुरियो उदेति तस्मिं समये तस्स तेजसंखातं रूपं पज्जायति । एवं वुच्चमाने पि न रूपादीहि अज्जो सुरियो नाम अत्थि । न तथा चित्तं; फस्सादयो धम्मे उपादाय पज्जापियति; अत्थतो पनेतं तेहि अज्जमेव । तेन ‘यस्मिं समये चित्तं उप्पन्नं होति एकंसेनेव तस्मिं समये फस्सादीहि अत्थतो अज्जदेव तं होती’ ति इमस्स अत्थस्स दीपनत्थाय एतं पुन वुत्तं ति वेदितव्वं ।

(१९६) यथा च “यस्मिं समये रूपपपत्तिया मगं भावेति ...पे०... पटवीकसिणं, तस्मिं समये फस्सो होती” [§१६०] ति आदीसु भावेत्तेन वक्त्वापिते समये यो भावेति न सो अत्थतो उप्पज्जति नाम, तेनेव तत्थ यथा फस्सो होति वेदना होती” [§१६०] ति वुत्तं, न एवं “यो भावेति सो होती” ति वुत्तं । “यस्मिं समये कामावचरं कुसलं चित्तं उप्पन्नं होती” [§१] ति आदीसु पन चित्तेन वक्त्वापिते समये समयवक्त्वापितं^३ चित्तं न तथा अत्थतो नुप्पज्जति । यथेव पन तदा ‘फस्सो होति वेदना होती’ ति वुत्तं, तथा ‘चित्तं पि होती’ ति इमस्सा पि अत्थस्स दीपनत्थमिदं पुन वुत्तं ति वेदितव्वं ।

(१९७) इदं पनेत्थ सन्निट्ठानं— उद्देसवारे संगण्हनत्थं निद्देसवारे च विमज्जनत्थं पुरिमेन हि ‘चित्तं’-सहेन केवलं समयो वक्त्वापितो । तस्मिं पन चित्तेन वक्त्वापिते समये ये धम्मा होन्ति तेसं दस्सनत्थं “फस्सो होती [§१]” ति आदि आरद्धं । ‘चित्तं’ चा पि तस्मिं समये होति येव । तस्मा तस्सा पि संगण्ह-[114]न-

१ All authorities except सि० omit and substitute पी ति [पि + इति]. २ All authorities except सि० omit. ३ M.-^०वक्त्वापकं.

त्यमेतं पुन वुत्तं । इमस्मिं च टाने एतस्मिं अवुच्चमाने “कृतमं तस्मिं समये चित्तं” [§ ६] ति न सक्का भवेय्य निद्देसवारे विमज्जितुं । एवमस्स विमज्जनं एव परिहायेथ । तस्मा तस्स निद्देसवारे विमज्जनत्थं पि एतं पुन वुत्तं ति वेदितव्वं । यस्मा वा “उप्पन्नं होती” [§ १] एत्थ चित्तं उप्पन्नं ति एतं देसनासीसमेव, ‘न पन चित्तं एककमेव उप्पज्जती’ ति अट्ठकथायं विचारितं, तस्मा “उप्पन्नं” ति [§ १] एत्था पि चित्तमत्तमेव अगहेत्वा परोपण्णासैकुसलधम्महेहि सद्धिं येव चित्तं गहितं । एवं तत्थ संखेपतो सब्बे पि चित्तचेतसिकधम्मे गहेत्वा इध सरूपेन पभेदतो दस्सेतुं “फस्सो होती” ति आदि आरद्धं । इति फस्सादयो विय चित्तं पि वुत्तमेवा ति वेदितव्वं ।

(१९८) वितक्केती ति वितक्को [§ १]; वितक्कनं वा वितक्को; ऊहनं ति वुत्तं होति । स्वायं आरम्मणे चित्तस्स अभिनिरोपनलक्खणो । सो हि आरम्मणे चित्तं आरोपेति । यथा हि कोचि राजवल्लभं जातिं वा मित्तं वा निस्साय राजगेहं आरोहति, एवं वितक्कं निस्साय चित्तं आरम्मणं आरोहति । तस्मा सो आरम्मणे चित्तस्स अभिनिरोपनलक्खणो ति वुत्तो । नागसेनत्थेरो पनाह— आकोटनलक्खणो वितक्को । “यथा महाराज भेरी” आकोटिता अथ पच्छा अनुरवति अनुसदायति, एवमेव खो महाराज यथा आकोटना एवं वितक्को दट्ठव्वो । यथा पच्छा अनु-रवना अनुसदना एवं विचारो दट्ठव्वो” [Cf. मि० ६२] ति । स्वायं आहनन-परियाहननरसो । तथा हि तेन योगावचरो आरम्मणं वितक्काहतं वितक्कपरियाहतं करोती ति वुच्चति । आरम्मणे चित्तस्स आनयनपच्चुपट्टानो ।

(१९९) आरम्मणे तेन चित्तं विचरती ति विचारो; विचारणं वा विचारो । अनुसञ्चरणं ति वुत्तं होति । स्वायं आरम्मणानुमज्जनलक्खणो । तत्थ सहजातानु-योजनरसो । चित्तस्स अनुप्पन्नध्वपच्चुपट्टानो ।

(२००) सन्ते पि च नेसं कत्थचि अवियोगे ओळारिकट्टेन पुब्बंगमट्टेन च घण्टाभिघातो^१ विय अभिनिरोपनट्टेन चेतसो पट्टमाभिनिपातो [115] वितक्को । सुखमट्टेन अनुमज्जनसमावट्टेन घण्टानुरवो विय अनुप्पन्नध्वो विचारो । विष्फारवा चेत्थ वितक्को, पट्टमुपपत्तिकाले परिष्फन्दमूतो चित्तस्स । आकासे उपपत्तितुकामस्स पक्खिनो पक्खविकखेपो विय । पट्टमाभिमुखपातो विय च गन्धानुबद्धं चेतसो भमरस्स । सन्तवुत्ति विचारो नातिपरिष्फन्दनमावो चित्तस्स, आकासे उपपत्तितस्स पक्खिनो पक्खप्पसारणं विय, परिब्भमनं विय च पट्टमाभिमुखपत्तितस्स भमरस्स पट्टमस्स उपरिभागे । अट्ठकथायं^२ पन “आकासे गच्छतो महासकुणस्स उभोहि पक्खेहि

१ So M. २ See note 9 on § १; also ३.४३, १९७, २५१, २५२, २५६, २६५, ३०२, ३०८ and ३१२. ३ See विमु ४.८८. ४ Miln. (62) gives कंसथाळं. ५ विमु० ४.८९-९०. ६ सि०- म०, M. °अनुबन्ध°. ७ सि०- दुकनिपात°; also Cf. वि० ४.९०.

वातं गृहेत्वा पक्खे सन्निसीदापेत्वा गमनं विय आरम्मणे चेतसो अभिनिरोपनमावेन पवत्तो वितक्को । सो हि एकग्गो हुत्वा अप्पेति वातगहणत्थं पक्खे फन्दापयमानस्स गमनं विय । अनुमज्जनमावेन पवत्तो विचारो । सो हि आरम्मणं अनुमज्जती ति वुत्तं, तं अनुप्पवन्धेन पवत्तियं अतिविय युज्जति । सो पन नेसं विसेसो पठमदुतिय-ज्झानेसु पाकटो होति ।

(२०१) अपि च मलग्गहितं कंसभाजनं एकेन हत्थेन दब्बहं गृहेत्वा इतरेन हत्थेन चुण्णतेलवालण्डुपकेन वा परिमज्जन्तस्स दब्बहगहणहत्थो विय वितक्को, परिमज्जनहत्थो विय विचारो । तथा कुंभकारस्स दब्बहपहारेन चक्कं भमयित्वा भाजनं करोन्तस्स उप्पीळनहत्थो विय वितक्को, इतो चितो च सञ्चरणहत्थो विय विचारो । तथा मण्डलं करोन्तस्स मज्झे सन्निरुज्झित्वा ठितकण्टको विय अभि-निरोपनो वितक्को, बहिपरिब्भमनकण्टको विय अनुमज्जनो विचारो ।

(२०२) पीणयती ति पीति [§ १] । सा सम्पियायनलक्खणा । काय-चित्तिपीणनरसा, फरणरसा वा । ओदग्यपच्चुपट्ठाना । सा पनेसा खुद्दिका पीति, खणिका पीति, ओक्कन्तिका पीति, उब्बेगा पीति, फरणा पीती ति पञ्चविधा होति । तत्थ खुद्दिका पीति सरिरे लोमहंसमत्तमेव कातुं सक्कोति । खणिका पीति खणे ग्वणे विज्जु-प्पादेसदिसा होति । ओक्कन्तिका [116] पीति, समुद्गतीरं वीचि विय, कायं ओक्कमित्वा ओक्कमित्वा भिज्जति । उब्बेगा पीति ब्रलवती होति, कायं उद्दग्गं^१ कत्वा आकासे लङ्घापनप्पमाणप्पत्ता ।

(२०३) तथा हि पुण्णवल्लिकवासी महातिस्सत्थेरो पुण्णमदिवसे सायं चेतियं-गणं गन्वा चन्दालोक्कं दिस्वा महाचेतियाभिमुखो हुत्वा 'इमाय वत वेलाय चतस्सो परिसा महाचेतियं वन्दन्ती' ति पकतिया दिट्ठारम्मणवसेन बुद्धारम्मणं उब्बेगपीति उप्पादेत्वा सुधातले पहट्चित्रगेण्डुको^२ विय आकसि उप्पतित्वा महाचेतियंगणे येव पतिट्ठासि ।

(२०४) तथा गिरिकण्डकविहारस्स उपनिस्सये वत्तकालकगामे एका कुलधीता पि ब्रलवबुद्धारम्मणाय उब्बेगपीतिया आकासे लङ्घेसि । तस्सा किर मातापितरो साय धम्मस्सवनत्थाय विहारं गच्छन्ता 'अम्म त्वं गरुमारा, अकाले विचरितुं न सक्कोसि, मयं तुय्हं पत्तिं कत्वा धम्मं सोस्सामा' ति अगमंसु । सा गन्तुकामा पि तेसं वचनं पटिवाहितुं असक्कोन्ती घरे ओहीयित्वा घरद्वारे^३ ठत्वा चन्दालोकेन गिरिकण्डके आकासे चेतियङ्गणं ओलोकेन्ती चेतियस्स दीपपूजं अहस । चतस्सो च परिसा मालागन्धादीहि चेतियपूजं कत्वा पदक्खिणं करोन्तियो

१ Cf. विसु० ४.९४-९९. २ सी०, M.- विज्जुप्पात^०. ३ सि०- उद्दग्गं.
४ सी० M.- ^०भेण्डुको, ^०गेण्डुको. ५ M.- धराजिरे.

भिक्षुसंघस्य गणसञ्ज्ञायसहं अस्सोसि । अथ'स्सा 'धञ्जा वतिमे मनुस्सा ये विहारं गन्त्वा एवरूपे चेतियंगणे अनुसंचरितुं एवरूपं च मधुरं धम्मकथं सोतुं लभन्ती'ति मुत्तरासिसदिसं चेतियं पस्सन्तिया एव उब्बेग्गा पीति उदपादि । सा आकासे लंघेत्वा मातापितुन्नं पुरिमतरं येव आकासेन चेतियंगणे ओरुय्ह चेतियं वन्दित्वा धम्मं सुणमाना अट्ठासि ।

(२०५) अथ नं मातापितरो आगन्त्वा 'अम्म त्वं कतरेन मग्गेन आगता'सी' ति पुच्छिस्सु । सा 'आकासेन आगतमिह, न मग्गेना' ति वत्वा 'अम्म आकासेन नाम खीणसवा सञ्चरन्ति. त्वं कथं आगता'सी' ति वुत्ता आह—'मय्हं चन्दालोकेन चेतियं ओलोकेन्तिया ठिताय बुद्धारम्मणा बलवपीति उप्पज्जि, अथाहं नेव अत्तनो ठितभावं न निसिन्नमावं अञ्जासिं, गहितनिमित्तेनेव पन आकासं लङ्घित्वा चेतियंगणे पतिट्ठितमही' ति । एवं उब्बेग्गा पीति आकासे लंघापनप्पमाणा होति । [117]

(२०६) करणापीतिया पन उप्पन्नाय सकलसरीरं करित्वा पूरितवत्थि विय, महता उदकोधेन पक्खन्तपव्वतकुच्छि विय च अनुपरिफुटं होति ।

(२०७) सा पनेसा पञ्चविधा पीति गब्भं गण्हन्ती परिपाकं गच्छन्ती दुविधं पस्सद्धिं परिपूरेति—कायपस्सद्धिं च चित्तपस्सद्धिं च । पस्सद्धिं गब्भं गण्हन्ती परिपाकं गच्छन्ती दुविधं पि सुखं परिपूरेति—कायिकं चेतसिकं च । सुखं गब्भं गण्हन्तं परिपाकं गच्छन्तं तिविधं समाधिं परिपूरेति—खणिकसमाधिं उपचारसमाधिं अप्पनासमाधिं ति । तासु ठपेत्वा अप्पनासमाधिपूरतं इतरा द्वे पि इध युज्जन्ति ।

(२०८) सुखयती ति सुखं^१; यस्मुप्पज्जति तं सुखितं करोती ति अत्थो । सुट्ठु वा खादति, खणति च कायचित्ताबाधं ति सुखं । सोमनस्सधेदनायेतं नामं । तस्स लक्खणादीनि वेदनापदे वुत्तनयेनेव वेदितव्वानि । अपरो नयो—सातलक्खणं सुखं, संपयुत्तानं उपब्रूहनरसं, अनुगहणपच्चुपट्टानं ।

(२०९) सति पि च नेसं पीतिसुखानं कत्थचि अविप्पयोगे, इट्ठारम्मण-पटिलाभतुट्ठि पीति; पटिलद्धरसानुमवनं सुखं । यत्थ पीति तत्थ सुखं । यत्थ सुखं तत्थ न नियमतो पीति^२ । संखारक्खन्धसंगहिता पीति, वेदनाखन्धसंगहितं सुखं । कन्तारखिन्नस्स वनन्तोदकंदस्सनसवणेसु विय पीति । वनच्छायप्पवेसउदकपरिमोगेसु विय सुखं ।

(२१०) यथा हि पुरिसो च महाकन्तारमगं पटिपन्नो धम्मपरेतो तसितो पिपासितो पटिपथं पुरिसं दिस्वा 'कत्थ पानीयं अत्थी' ति पुच्छेय्य । सो 'अट्ठवि उत्तरित्वा व जातस्सरवनसण्डो अत्थि, तत्थ गन्त्वा लभिस्ससी' ति वदेय्य । सो तस्स कथं सुत्वा हट्ठपहट्ठो भवेय्य । ततो गच्छन्तो भूमियं पतितानि उप्पलदल-

१ सी०M.—पुट्टा. २ M.—धमित्वा. ३ विसु०४-१००. ४ सि०—वनन्तूदकन्तं.

नालपत्तादीनि दिस्वा सुदुतरं हट्टपहट्टो हुत्वा गच्छन्तो अल्लवत्थे अल्लकेसे पुरिसे पस्सेय्य, वनकुक्कुटवनमोरादीनं सहं सुणेय्य, जातस्सरपरियन्ते जातं मणिजालसदिसं नीलवनसण्डं पस्सेय्य, सेरे जातानि उप्पलपट्टमकुमुदादीनि पस्सेय्य, अच्छं विप्पसन्नं उदकं पस्सेय्य । सो भिय्यो हट्टपहट्टो हुत्वा [118] जातस्सरं ओतरित्वा यथारुचिं नहात्वा च पिवित्वा च पटिप्पस्सद्धरथो भिसमुल्लालपोक्खरादीनि खादित्वा नीलुप्पलादीनि पिलन्धित्वा मंदालकर्मूलानि खन्धे करित्वा उत्तरित्वा साटकं निवासेत्वा, उदकसाटकं आतपे कत्वा, सीतच्छायाय मन्दमन्दे वाते पहरन्ते निपन्नो 'अहो सुखं, अहो सुखं' ति वदेय्य । एवं-सम्पदमिदं दट्ठब्बं— तस्स हि पुरिस्स जातस्सरवनसण्डसवनतो पट्ठाया याव उदकदस्सना हट्टपहट्टकालो विय पुब्बभागारम्मणे हट्टपहट्टाकारा पीति । नहात्वा च पिवित्वा च सीतच्छायाय मन्दमन्दे वाते पहरन्ते 'अहो सुखं, अहो सुखं' ति वदतो निपन्नकालो विय बलप्पत्तं आरम्मणरसानुभवनाकारसण्ठितं सुखं । तस्मिं तस्मिं समये पाकटभावतो चेत्तं वुत्तं ति वेदितब्बं । यत्थ पन पीति सुखं पि तत्थ अत्थी ति वुत्तमेवेत्तं ।

(२११) चित्तस्सेकगता [§१] ति चित्तस्स एकग्गमावो; समाधिस्सेत्तं नाम । लक्खणादीसु पन'स्स अट्ठकथायं ताव वुत्तं—“पामोक्खलक्खणो च समाधि अविकखेपलक्खणो च” [ ] । यथा हि कूटागारकणिका सेसदब्बसंभारानं आबन्धनतो पमुखा होति एवमेव सब्बकुसलधम्मानं समाधिचित्तेन इज्झनतो सब्बेसं पि तेसं धम्मानं समाधि पामोक्खो होति । तेन वुत्तं —“सेय्यथा पि महाएज्ज कूटागारस्स या काचि गोपानसियो सब्बा ता कूटंगमा होन्ति, कूटनिन्ना कूटसमोसरणो, कूटं तासं अग्गमक्खायति, एवमेव खो महाराज ये केचि कुसला भम्मा सब्बे ते समाधिनिन्ना होन्ति, समाधिपोणा, समाधिपम्भारा, समाधि तेसमग्गमक्खायती” [मि० ३८] ति । यथा च सेनङ्गं पत्वा राजा नाम यत्थ यत्थ सेना ओसीदति तं तं ठानं गच्छति, तस्स गतगतट्ठाने सेना परिपूरति, परसेना भिज्जित्वा राजानमेव अनुवत्तति, एवमेव सहजातधम्मानं विक्खिपितुं विप्पाकिरितुं अप्पदान्णो समाधि अविकखेपलक्खणो नाम होती ति ।

(२१२) अपरो पन नयो— अयं चित्तस्स एकगतासंखातो समाधि नाम अविसारणलक्खणो वा अविकखेपलक्खणो वा, सहजातानं संपिण्डनरसो नहानियचुण्णानं उदकं विय, उपसमपच्चुपट्ठानो जाणपच्चु-[119]-पट्ठानो वा । “सर्मो-हितो यथाभूतं पजानाति पस्सती” ति वुत्तं । विसेसतो सुखपदट्ठानो, निवाते दीपचीनं ठिति विय चेतसो ठिती” ति दट्ठब्बो ।

(२१३) सहहन्ति एताय, अयं वा सहहति, सहहनमत्तमेव वा एसा ति

१ सी०— मन्दाव०. २ See ३.२०९ above. ३ सि० inserts hereafter कूटपम्भारा. ४ अं० ५.३, दी० १.८३. ५ Cf. विसु० १४.१३९.

सद्धा । सा च अस्सद्वियस्स अभिभवन्तो अधिपतियट्ठेन इन्द्रियं । अधिमोक्खलक्खणे वा इन्दुं करेतीति इन्द्रियं । सद्धा एव इन्द्रियं सद्धिन्द्रियं । सा पनेसा सम्पसादनलक्खणा च सद्धा पक्खन्दनलक्खणा^१ च । यथा हि रज्जो चक्कवत्तिस्स उदकप्पसादको^२ मणि उदके पक्खित्तो पंक-सेवाल-पणक-कहमं सन्निसीदापेति, उदकं अच्छं करोति विप्पसन्नं अनाविलं, एवमेव सद्धा उप्पज्जमाना नीवरणे विक्खंभेति, किलेसे सन्निसीदापेति, चित्तं पसादेति, अनाविलं करोति । पसन्नेन चित्तेन योगावचरो कुलपुत्तो दानं देति, सीलं समादियति, उपोसथकम्मं करोति, भावनं आरभति । एवं ताव सद्धा सम्पसादनलक्खणा ति वेदितव्वा ।

(२१४) तेनाह आयस्मा नागसेनो— “यथा महाराज राजा चक्कवत्ति चतुरंगिनिया सेनाय सद्धिं^३ अद्धानमग्गपटिपन्नो परित्तं उदकं तरेय्य, तं उदकं हत्थीहि च अस्सेहि च रथेहि च पत्तीहि च संखुभित्तं भवेय्य आविलं लुळितं कललीभूतं, उत्तिण्णो राजा मनुस्से आणापेय्य ‘पानीयं भणे आहरथ, तं पिविस्सामी’ ति । रज्जो च उदकप्पसादको मणि भवेय्य । ‘एवं देवा’ ति खो ते मनुस्सा रज्जो पटिस्मुणित्वा तं उदकप्पसादकं मणि उदके पक्खित्तमेय्युं । सहसा उदके पक्खित्तमत्ते पङ्क-सेवाल-पणक-कहमो च सन्निसीदेय्य, अच्छं भवेय्य उदकं विप्पसन्नं अनाविलं, ततो रज्जो पानीयं उपनामेय्युं— ‘पिवतु देवो पानीयं’ ति । यथा महाराज उदकं एवं चित्तं दट्ठव्वं । यथा ते मनुस्सा एवं योगावचरो दट्ठव्वो । यथा पङ्कसेवालपणककहमो एवं किलेसा दट्ठव्वा । यथा उदकप्पसादको मणि एवं सद्धा दट्ठव्वा । यथा उदकप्पसादकमणिभ्ह पक्खित्तमत्ते पङ्क-सेवाल-पणक-कहमो च सन्निसीदति, अच्छं भवति उदकं विप्पसन्नं अनाविलं, एवमेव खो महाराज सद्धा उप्पज्जमाना नीवरणे विक्खंभेति, [120] विनीवरणं चित्तं होति अच्छं विप्पसन्नं अनाविलं” [मि० ३५] ति ।

(२१५) यथा च पन कुम्भील-भकर-गाह-रक्खसादिसंकिण्णं पूरं महानदिं आगम्म भीरूकजनो उमोसु तीरेसु तिट्ठति । संगामसूरो पन महायोधो आगन्त्वा ‘कस्मा ठितत्था’ ति पुच्छित्वा ‘सप्पटिभयभावेन ओतरितुं न विसहामा’ ति वुत्ते सुनिसित्तं असिं गहेत्वा ‘मम पच्छतो एथ, मा भायित्था’ ति वत्वा नदिं ओतरित्वा आगतागते कुम्भीलादयो पटिवाहत्वा ओरिमतीरतो मनुस्सानं सोत्थिभावं करोन्तो पारिमतीरं नेति । पारिमतीरतो पि सोत्थिना ओरिमतीरं आनेति । एवमेव दानं ददतो सीलं रक्खतो उपोसथकम्मं करोतो भावनं आरभतो सद्धा पुब्बंगमा पुरेचारिका होति । तेन वुत्तं ‘पक्खन्दनलक्खणां च सद्धा’ ति ।

(२१६) अपरो नयो— सहहनलक्खणा सद्धा, ओकप्पनलक्खणा वा । पसा-

१ See ३.२१५ below. २ Cf. विसु० १४.१४०. ३-३ M., सी०—omit. ४ ३.२१३ above.

दनरसा उदकप्पसादकमणि विय, पक्खन्दनरसा वा ओघुत्तरणो विय । अकालु-
स्सियपच्चुपट्टाना, अधिमुत्तिपच्चुपट्टाना वा । सद्धेय्यवत्थुपदट्टाना सोतापत्तियङ्ग-
पदट्टाना वा, हत्थ-वित्त-बीजानि विय दट्टब्बा ।

(२१७) वीरस्स भावो विरियं, वीरानं वा कम्मं विरियं । विधिना वा नयेन
उपायेन ईरयितब्बं पवत्तयितब्बं ति विरियं । तदेव कोसज्जस्स अभिभवन्तो
अधिपतियट्ठेन इन्द्रियं । पग्गहनलक्खणे वा इन्दट्ठं कारेती ति इन्द्रियं । विरियमेव
इन्द्रियं विरियिन्द्रियं^१ ।

(२१८) तं पनेतं उपत्थंभनलक्खणं च विरियं पग्गहनलक्खणं च । यथा
हि जिण्णघरं आगन्तुकेन थूणुपत्थंभेन^२ तिट्ठति, एवमेव योगावचरो विरियुपत्थंभेन
उपत्थंभितो हुत्वा सब्बकुसलधम्महेहि न हायति, न परिहायति । एवं ताव'स्स उप-
त्थंभनलक्खणता वेदितब्बा । तेनाह थेरो नागसेनो^३—“यथा महाराज गेहे पि पतन्ते
तमज्जेन दारुणा उपत्थंभेय्य, उपत्थंभितं सन्तं एव तं गेहं न पतेय्य, एवमेव खो
महाराज [121] उपत्थंभनलक्खणं विरियं, विरियुपत्थंभिता सब्बे कुसलधम्मा न
हायन्ति न परिहायन्ती” [मि० ३६] ति । यथा वा पन खुद्दिकाय च महत्तिकाय
च सेनाय संगामे पवत्ते खुद्दिका सेना ओलीयेय्य^४, ततो रज्जो आरोचेय्य, राजा
बलवाहनं पेसेय्य, तेन पग्गहिता सकसेना परसेनं पराजेय्य, एवमेव विरियं सहजात-
संपयुत्तधम्मानं ओलीयितुं ओसक्कितुं न देति, उक्खिपति, पग्गण्हाति । तेन वुत्तं
'पग्गहनलक्खणं च विरियं' ति ।

(२१९) अपरो नयो—उस्साहन-लक्खणं विरियं, सहजातधम्मानं उप-
त्थंभनरसं, असंसीदनभावपच्चुपट्टानं, “संविग्गो योनिसो पदहती” [अ० २.११५] ति
वचनतो संवेगपदट्टानं, विरियारंभवत्थुपदट्टानं वा । सग्मा आरब्धं सब्बासं सम्पत्तीनं
मूलं होती ति वेदितब्बं^५ ।

(२२०) सरन्ति एताय, सयं वा सरति, सरणमत्तमेव वा एसा ति सति ।
सा च मुट्ठसच्चस्स अभिभवन्तो अधिपतियट्ठेन इन्द्रियं, उपट्टानलक्खणे वा इन्दट्ठं
कारेती ति इन्द्रियं । सति एव इन्द्रियं सतिन्द्रियं^६ ।

(२२१) सा पनेसा अपिलापनलक्खणा सति उपग्गण्हनलक्खणा च । यथा
हि रज्जो भण्डागारिको दसविधं रतनं गोपयन्तो सायं पातो राजानं इस्सरियसंपत्ति
सल्लक्खापेति सारेति, एवमेव सति कुसलं धम्मं सल्लक्खापेति सारेति । तेनाह थेरो—

१ सी०—सहत्थ-खित्त-बीजानि; म०—सहत्थ-वित्त बीजानि. Cf. सु० नि० ७७.
१८२; विसु० १४.१४०. २ Cf. विसु० १४.१३७. ३ सि०—थुल्लपत्थंभेन. ४ सि०,
M.-omit. ५ सि०—ओसीदेय्य. ६ सि०, म०—दट्ठं. ७ Cf. विसु० १४.१४१.

“यथा महाराज रज्जो भण्डागारिको राजानं चक्रवर्त्तिं सायं पातो^१ सरापेति^२—
 ‘एत्तका देव हत्थी, एत्तका अस्सा, एत्तका रथा, एत्तका पत्तियो, एत्तकं हिरज्जं,
 एत्तकं सुवण्णं, एत्तकं सब्बं सापत्तेय्यं, तं देवो सरतू’ ति, एवमेव खो महाराज सति
 कुसलधम्मे अपिलापेति— इमे चत्तारो सतिपट्ठाना, इमे चत्तारो सम्मपधाना, इमे
 चत्तारो इद्धिपादा, इमानि पञ्चिन्द्रियानि, इमानि पञ्च बलानि, इमे सत्त बोज्झंगा,
 अयं अरियो अट्ठंगिको मग्गो, अयं समथो, अयं विपस्सनी, अयं विज्जा, अयं
 विमुत्ति, इमे लोकुत्तरा धम्मा ति । एवं खो महाराज अपिलापनलक्खणा सती”
 [मि० ३७] ति ।

(२२२) यथा पन रज्जो चक्रवर्त्तिस्स परिणायकरतनं रज्जो अहिते च
 हिते च जत्वा अहिते अपयापेति, हिते उपयापेति, एवमेव सति हिताहितानं
 धम्मानं गतियो समन्नेसित्वा ‘इमे कायदुच्चरितादयो धम्मा अहिता’ ति अहिते धम्मे
 [122] अपनुदेति, ‘इमे कायसुचरितादयो धम्मा हिता’ ति हिते धम्मे उपगण्हाति ।
 तेनाह थरो— “यथा महाराज रज्जो परिणायकरतनं रज्जो हिताहितं जानाति ‘इमे
 रज्जो हिता इमे अहिता, इमे उपकारा इमे अनुपकारा’ ति, ततो अहिते अपनुदेति
 हिते उपगण्हाति, एवमेव खो महाराज सति उप्पज्जमाना हिताहितानं धम्मानं
 गतियो समन्नेसति ‘इमे धम्मा हिता इमे धम्मा अहिता, इमे धम्मा उपकारा इमे
 धम्मा अनुपकारा’ ति, ततो अहिते धम्मे अपनुदेति हिते धम्मे उपगण्हाति । एवमेव
 खो महाराज उपगण्हनलक्खणा सती” [मि० ३८] ति ।

(२२३) अपरो पन नयो— अपिलापनलक्खणा सति, असम्मोसनरसा,
 आरक्खपच्चुपट्ठाना विसयाभिमुखीभावपच्चुपट्ठाना वा, थिरसज्जापदट्ठाना, कांयादि-
 सतिपट्ठान-पदट्ठाना वा, आरम्मणे दळ्हं पतिट्ठितत्ता पन एसिका विय, चक्खु-
 द्वारादिरक्खणतो दोवारिको विय च दट्ठब्बा ।

(२२४) आरम्मणे चित्तं सम्मा आधीयति ठपेती ति समाधि । सो च
 विक्खेपस्स अभिभवनतो अधिपतियट्ठेन इन्द्रियं । अविक्खेपलक्खणे वा इन्दट्ठं
 कारेती ति इन्द्रियं । समाधि येव इन्द्रियं समाधिन्द्रियं । लक्खणादीनि पन^३स्स
 हेट्ठा वुत्तनयेनेव वेदितब्बानि ।

(२२५) पजानाती ति पज्जा । किं पजानाती ति ? ‘इदं दुक्खं’ ति आदिना
 नयेन अरियसच्चानि । अट्ठकथायं पन ‘पज्जापेती ति पज्जा’ ति वुत्तं । किं ति
 पज्जापेति ? अनिच्चं दुक्खं अनत्ता ति पज्जापेति । सा च अविज्जाय अभि-
 भवनतो अधिपतियट्ठेन इन्द्रियं । दस्सनलक्खणे वा इन्दट्ठं कारेती ति पि इन्द्रियं ।
 पज्जा व इन्द्रियं पज्जिन्द्रियं ।

१ Miln., म०, सि० insert hereafter यस्; सि०— इस्सरियसंपत्ति.

२ M. reads सं-सरापेति. ३ सि० inserts hereafter इमानि अरियसच्चानि.

(२२६) सा पनेसा ओमासनलक्खणा च पञ्चा पजाननलक्खणा च । यथा हि चतुभित्तिके गेहे रत्तिभागे दीपे जलिते अन्धकारो^१ निरुज्झति आलोको पातु-
भवति, एवमेव ओमासनलक्खणा पञ्चा । पञ्चोमाससमो ओमासो नाम नत्थि । पञ्चवतो हि एकपल्लंकेन निसिन्नस्स दससहस्सिलोकधातु एकालोका होति । तेनाह
थेरो— “यथा महाराज पुरिसो अन्धकारे गेहे तेलपदीपं पवेसेय्य^२, पविट्ठो पदीपो
अन्धकारं विधमेति^३, ओमासं जनेति, [123] आलोकं विदंसेति^४, पाकटानि च
रूपानि करोति, एवमेव खो महाराज पञ्चा उप्पज्जमाना अविज्जन्धकारं विधमेति^५,
विज्जोमासं जनेति, आणालोकं विदंसेति, पाकटानि च अरियसच्चानि करोति ।
एवमेव खो महाराज ओमासनलक्खणा पञ्चा” [मि०^६ ३९] ति ।

(२२७) यथा पन छेको मिसक्को आतुरानं सप्पायासप्पायानि भोजनानि^७
जानाति, एवं पञ्चा उप्पज्जमाना कुसलाकुसले सेवितब्बासेवितब्बे हीनपणीते कण्ह-
सुक्के सप्पटिभाग-अप्पटिभागे धम्मे पजानाति । वुच्चं पि चेतं धम्मसेनापतिना—
“पजानाति पजानाती ति खो आवुसो तस्मा पञ्चा^८ ति वुच्चति । किं च पजानाति?
इदं दुक्खं ति पजानाती” [Cf. म० १.२९२] ति विथरेतब्बं । एवमस्सा पजानन-
लक्खणता वेदितब्बा ।

(२२८) अपरो नयो — यथासभावपटिवेधलक्खणा पञ्चा; अक्खलित-
पटिवेधलक्खणा वा कुसलिस्सासखित्तउसुपटिवेधो विय । विसयोमासनरसा पदीपो
विय । असंमोहपच्चुपट्टाना अरज्जगतसुदेसको विय ।

(२२९) मनुते^९ इति मनो; विजानाती ति अत्थो । अट्ठकथाचरिया पनाहु —
नाळिया भिनमानो विय, महातुलाय धारयमानो विय च, आरम्भणं भिनति पजा-
नाती ति मनो । तदेव मननलक्खणे इन्दट्ठं कारेती ति इन्द्रियं । मनो व इन्द्रियं
मनिन्द्रियं । हेट्ठा वुत्तचित्तस्सेवेतं वेवचनं ।

(२३०) पीतिसोमनस्ससंपयोगतो सोमनं मनो अस्सा ति सुमनो । सुमनस्स
भावो सोमनस्सं । सातलक्खणे इन्दट्ठं कारेती ति इन्द्रियं । सोमनस्समेव इन्द्रियं
सोमनस्सिन्द्रियं । हेट्ठा वुत्तवेदनायेवेतं वेवचनं ।

(२३१) जीवन्ति तेन तं-सम्पयुत्तधम्मा ति जीवितं । अनुपालनलक्खणे
इन्दट्ठं कारेती ति इन्द्रियं । जीवितमेव इन्द्रियं **जीवितिन्द्रियं**^{१०} । तं पवत्तसन्तता-
धिपतेय्यं होति । सलक्खणादीहि पन अत्तना अविनिब्भुत्तानं^{११} धम्मानं अनुपालन-
लक्खणं जीवितिन्द्रियं, तेसं पवत्तनरसं, तेसं येव ठपनपच्चुपट्टानं, यापयितब्ब-

१ So reads सि० although other authorities read अन्धकारं.
२ सी०— विदंसेति. ३ सि०— विदस्सेति. ४ Miln. shows slight variations.
५ सि०— भेसज्जानि. ६ M. i. 292 reads पञ्चवा. ७ सी०, म०— विसयोमासं.
८ सी०, म०— मनति. ९ ३.१९३-१९७. १० ३.१८४-१८७. ११ See विबु०
१४.५९. १२ सि०— अविनाभूतानं.

धम्मपदट्टानं । सन्ते पि च अनुपालनलक्खणादिमिह विधाने अत्थि-[124]-क्खणे येव ते ते धम्मे अनुपालेति उदकं विय उप्पलादीनि, यथासकं पच्चयुप्पन्ने पि च धम्मे पालेति धाती विय कुमारं, सयं-पवत्तितधम्मसम्बन्धेनेव पवत्तयति^१ नियामको विर्यं, न भङ्गतो उद्धं पवत्तयति अत्तनो च पवत्तयितव्वानं च अभावा, न भंगक्खणे ठपेति सयं भिज्जमानत्ता खीयमानो विय वट्टिस्नेहो दीपसिखं । न च अनुपालन-पवत्तनठपनानुभावविरहितं यथावुत्तक्खणे तस्स तस्स साधनतो ति दट्ठव्वं ।

(२३२) सम्मादिट्ठि-आदीसु दस्सनेट्ठेन सम्मादिट्ठि । अभिनिरोपनेट्ठेन सम्मासंकप्पो, पग्गण्हनेट्ठेन सम्मावायामो, उपट्ठानेट्ठेन सम्मासति, अविकखे-पनेट्ठेन सम्मासमाधि वेदितव्वो । वचनत्थो पन सम्मा पस्सति, सम्मा वा ताय पस्सन्ती ति सम्मादिट्ठि । सम्मा संकप्पेति, सम्मा वा तेन संकप्पेन्ती ति सम्मा-सङ्कप्पो । सम्मा वायामेति, सम्मा वा तेन वायमन्ती ति सम्मावायामो । सम्मा सरति, सम्मा वा ताय सरन्ती ति सम्मासति । सम्मा समाधियति, सम्मा वा तेन समाधियन्ती ति सम्मासमाधि । अपि च, पस्सत्था सुन्दरा वा दिट्ठि सम्मादिट्ठी ति । इमिना पि नयेन तेसं वचनत्थो वेदितव्वो । लक्खणादीनि पन हेट्ठा वुत्तानेव ।

(२३३) सद्दाबलादीसु पि सद्दादीनि वुत्तत्थानेव । अकम्पियट्ठेन पन बलं ति वेदितव्वं । एवमेतेसु अस्सद्विये न कम्पती ति सद्दाबलं । कोसज्जे न कम्पती ति विरियबलं । मुट्ठसच्चे न कम्पती ति सतिबलं । उद्धच्चे न कम्पती ति समाधि-बलं । अविज्जाय न कम्पती ति पञ्जाबलं । अहिरिके न कम्पती ति हिरिबलं । अनोत्तप्पे न कम्पती ति ओत्तप्पबलं ति । अयं उभयपदवसेन अत्थवण्णना होति ।

(२३४) तत्थ पुरिमानि पञ्च हेट्ठा लक्खणादीहि पकासितानेव । पच्छिमद्वये कायदुच्चरितादीहि हिरियती ति हिरि; लज्जायेतं अधिवचनं । तेहि येव ओत्तप्पती ति ओत्तप्पं; पापतो उब्बेगस्सेतं अधिवचनं । तेसं नानाकरणदीपनत्थं 'समुट्ठान-अधिपति-लज्जा-भय-लक्खणेन वा' ति इमं मातिकं ठपेत्वा [125] अयं वित्थार-कथा वुत्ता — अज्झत्तसमुट्ठाना हिरि^२ नाम; बहिद्वासमुट्ठानं ओत्तप्पं नाम । अत्ताधिपति हिरि नाम; लोकाधिपति ओत्तप्पं नाम । लज्जासभावसण्ठिता हिरि नाम; भयसभावसण्ठितं ओत्तप्पं नाम । सप्पटिस्सवलक्खणा हिरि नाम; वज्ज-भीरुकमयदस्साविलक्खणं ओत्तप्पं नाम ।

(२३५) तत्थ अज्झत्तसमुट्ठानं हिरिं चतूहि कारणेहि समुट्ठापेति— जातिं पच्चवेक्खित्वा, वयं पच्चवेक्खित्वा, सूरभावं पच्चवेक्खित्वा, बाहुसच्चं पच्चवेक्खित्वा । कथं ? 'पापकरणं नामेतं न जातिसम्पन्नानं कम्मं, हीनजच्चानं केवट्ठादीनं इदं कम्मं ।

१ सि०-सन्ते. २ सि०, म०-पवत्तति. ३ सि० adds after this नाव.
४ Also see ३.२४७ below. ५ ३.२१३-२२८; See वि० १४.१४९.

मादिसस्स^१ जातिसम्पन्नस्स इदं कम्मं कातुं न युत्तं^२ति, एवं ताव जातिं पच्चवेक्खित्वा पाणातिपातादिपापं अकरोन्तो हिरिं समुट्ठापेति । तथा 'पापकरणं नामेतं दहरेहि कत्तब्बं कम्मं, मादिसस्स वये ठितस्स इदं कम्मं कातुं न युत्तं^३ति, एवं वयं पच्चवेक्खित्वा पाणातिपातादिपापं अकरोन्तो हिरिं समुट्ठापेति । तथा 'पापकरणं नामेतं दुब्बलजातिकानं कम्मं, न सूरभावानं^४ । मादिसस्स सूरभावसंपन्नस्स इदं कम्मं कातुं न युत्तं^५ति, एवं सूरभावं पच्चवेक्खित्वा पाणातिपातादिपापं अकरोन्तो हिरिं समुट्ठापेति । तथा 'पापकरणं नामेतं अन्धबालानं कम्मं, न पण्डितानं । मादिसस्स पण्डितस्स बहुस्सुतस्स इदं कम्मं कातुं न युत्तं^६ति, एवं बाहुसच्चं पच्चवेक्खित्वा पाणातिपातादिपापं अकरोन्तो हिरिं समुट्ठापेति । एवं अज्झत्तसमुट्ठानहिरिं चतूहि कारणेहि समुट्ठापेति । समुट्ठापेत्वा च पन अत्तनो चित्ते हिरिं पवेसेत्वा पापकम्मं न करोति । एवं अज्झत्तसमुट्ठाना हिरि नाम होति ।

(२३६) कथं बहिद्धासमुट्ठानं ओत्तपं नाम ? 'सचे त्वं पापकम्मं करिस्ससि चतूसु परिसासु गरहप्पत्तो भविस्ससि ।

गरहिस्सन्ति तं विञ्जू असुचिं नागरिको यथा ।

वज्जितो सीलवन्तेहि कथं भिक्खु करिस्ससी^७ति ॥

एवं पच्चवेक्खन्तो हि बहिद्धासमुट्ठितैन ओत्तपेन पापकम्मं न करोति । एवं बहिद्धासमुट्ठानं ओत्तपं नाम होति ।

(२३७) कथं अत्ताधिपति हिरि नाम ? इधेकच्चो कुलपुत्तो [126] अत्तानं अधिपतिं जेट्ठकं कत्वा 'मादिसस्स^८ सद्दापव्वजितस्स बहुस्सुतस्स धुतवादस्स न युत्तं पापकम्मं कातुं^९ति पापकम्मं न करोति । एवं अत्ताधिपति हिरि नाम होति । तेनाह भगवा— "सो अत्तानं एव अधिपतिं जेट्ठकं करित्वा अकुसलं पजहति कुसलं भावेति, सावज्जं पजहति अनवज्जं भावेति, सुद्धं अत्तानं परिहरती"^{१०} [Cf. अं० १.१४८] ति ।

(२३८) कथं लोकाधिपति ओत्तपं नाम ? इधेकच्चो कुलपुत्तो लोकं अधिपतिं जेट्ठकं कत्वा पापकम्मं न करोति । यथाह— "महा खो पनायं लोकसंनिवासो । महन्तरिं खो पन लोकसंनिवासे सन्ति समणब्राह्मणा इद्धिमन्तो दिव्वचक्खुका परचित्तविदुनो, ते दूरतो पि पस्सन्ति, आसन्ना पि न दिस्सन्ति, चेतसा पि चित्तं पजानन्ति, ते पि मं एवं जानिस्सन्ति 'पस्सथ भो इमं कुलपुत्तं, सद्दाय अगारस्मा अनगारियं पव्वजितो समानो वोक्किण्णो विहरति पापकेहि अकुसलेहि धम्मेही^{११}ति । सन्ति देवता इद्धिमन्तियो दिव्वचक्खुका परचित्तविदुनियो । ता दूरतो पि पस्सन्ति, आसन्ना पि न दिस्सन्ति, चेतसा पि चित्तं पजानन्ति, ता पि मं एवं जानिस्सन्ति 'पस्सथ भो इमं कुलपुत्तं, सद्दाय अगारस्मा अनगारियं पव्वजितो समानो वोक्किण्णो

१ M. तादिसस्स throughout in this para. २ सि०— omit.

विहरति पापक्रेहि अकुसलेहि धम्मेही' ति ..... सो लोकं येव अधिपतिं जेट्ठकं कत्वा अकुसलं पजहति कुसलं भावेति, सावज्जं पजहति अनवज्जं भावेति, सुद्धं अत्तानं परिहरती" [अ० १.१४८] ति । एवं लोकाधिपति ओत्तपं नाम होति ।

(२३९) लज्जासमावसण्ठिता हिरि, भयसमावसण्ठितं ओत्तपं ति । एत्थ पन लज्जा ति लज्जनाकारो; तेन समावेन सण्ठिता हिरि । भयं ति अपायभयं; तेन समावेन सण्ठितं ओत्तपं । तदुभयं पि पापपरिवज्जने पाकटं होति । एकच्चो हि, यथा नाम एको कुलपुत्तो उच्चारपस्सावादीनि करोन्तो लज्जितव्वयुत्तकं एकं दिस्वा लज्जनाकारपत्तो भवेय्य हीळितो^१, एवमेव अज्झत्तं लज्जिधम्मं ओक्कमित्वा पापकम्मं न करोति । एकच्चो अपायभयमीतो हुत्वा पापकम्मं न करोति । तन्निदं ओपम्मं— यथा द्वीसु अयोगुल्लेसु एको सीतलो भवेय्य गूथमक्खितो, एको उण्हो आदित्तो । तत्थ पण्डितो सीतलं गूथमक्खितत्ता जिगुच्छन्तो न गण्हाति, इतरं दाहमयेन । तत्थ सीतलस्स गूथमक्खितत्ता जिगुच्छाय अगण्हनं विय अज्झत्तं लज्जिधम्मं ओक्कमि-[127]-त्वा पापस्स अकरणं । उण्हस्स दाहमयेन अगण्हनं विय अपायमयेन पापस्स अकरणं वेदितव्वं ।

(२४०) सप्पाटिस्सवलक्खणा हिरि, वज्जमीरुक्कमयदस्साविलक्खणं ओत्तपं ति । इदं पि द्वयं पापपरिवज्जने एव पाकटं होति । एकच्चो हि जातिमहत्तपच्च-वेक्खणा सत्थुमहत्तपच्चवेक्खणा दायज्जमहत्तपच्चवेक्खणा सन्नहचारिमहत्तपच्च-वेक्खणा ति चतूहि कारणेहि सप्पाटिस्सवलक्खणं हिरिं समुट्ठापेत्वा पापं न करोति । एकच्चो अत्तानुवादमयं परानुवादमयं दण्डमयं दुग्गतिमयं ति चतूहि कारणेहि वज्जमीरुक्कमयदस्साविलक्खणं ओत्तपं समुट्ठापेत्वा पापं न करोति । तत्थ जाति-महत्तपच्चवेक्खणादीनि चेव अत्तानुवादमयादीनि च विथारेत्वा कथेतव्वानी ति ।

(२४१) न लुब्भन्ति एतेन, सयं वा न लुब्भति, अलुब्भनमत्तमेव वा तं ति अलोभो । अदोसामोहेसु पि एसेव नयो । तेसु अलोभो आरम्मणे चित्तस्स अगेधलक्खणो, अलग्गमावलक्खणो वा कमलदले जलविन्दु विय । अपरिग्गहणै-रसो मुत्ताभिक्षु विय । अनल्लीनभावपच्चुपट्टानो अमुचिम्हि पतितपुरिसो विय । अदोसो अचण्डिकलक्खणो, अविरोधलक्खणो वा अनुकूलमित्तो विय । आघात-विनयरसो परिळाहविनयरसो वा चन्दनं विय । सोम्मभावपच्चुपट्टानो पुण्णचन्दो विय । अमोहो लक्खणादीहि हेट्ठं पञ्चिन्द्रियपदे विमावितो^२ एव । इमेसु पन तीसु अलोभो मच्छेरमलस्स पटिपक्खो, अदोसो दुस्सील्यमलस्स, अमोहो कुसलेसु धम्मेसु अभावनाय । अलोभो चेत्थ दानहेतु, अदोसो सीलहेतु, अमोहो भावनाहेतु ।

१ M. पीळितो, सि०— निलीतो लज्जितो. २ See VbhCm. 281.
३ A. ii. 121, VbhCm. 502. ४ अत्थ० यो०— अंगुत्तरदृक्कायं बुद्धोपा-
चरियेन दुत्तनयेन । See ACm. iii. 123 (on A. ii. 121) for the latter.
५ सी०, M.— अपरिग्गह०. ६ See ३.२२५-२८. ७ सि०— ठितो.

(२४२) तेसु अलोभेन अनधिकं गण्हाति, लुद्धस्स अधिकगहणतो । अ-
दोसेन अनूनं, दुट्ठस्स ऊनगहणतो । अमोहेन विपरीतं, मूळ्हस्स विपरीतगहणतो !
अलोभेन चेत्य विज्जमानं दोसं दोसतो व धारेन्तो दोसे पवत्तति; लुद्धो हि दोसं
पटिच्छादेति । अदोसेन विज्जमानं गुणं गुणतो धारेन्तो गुणे पवत्तति; दुट्ठो हि
[128] गुणं मक्खेति । अमोहेन याथावसभाव^१ याथावसभावतो^२ धारेन्तो याथा-
वसभावे^३ पवत्तति । मूळ्हो हि 'तच्छमतच्छं अतच्छं तच्छं' ति गण्हाति । अलोभेन
च पियविप्पयोगदुक्खं न होति, लुद्धस्स पियसभावतो पियविप्पयोगासहनतो च ।
अदोसेन अप्पियसंपयोगदुक्खं न होति, दुट्ठस्स अप्पियसभावतो अप्पियसंपयोगा-
सहनतो च । अमोहेन इच्छितालामदुक्खं न होति, अमूळ्हस्स हि 'तं कुतेथ
लब्भा' ति एवमादि-पच्चवेक्खणसभावतो^४ । अलोभेन चेत्य जातिदुक्खं न होति,
अलोभस्स तण्हापटिपक्खत्ता तण्हामूलकत्ता च^५ जातिदुक्खस्स । अदोसेन जरादुक्खं
न होति, तिक्खदोसस्स खिप्पजरासंभवतो^६ । अमोहेन मरणदुक्खं न होति, संमोह-
मरणं हि दुक्खं, न च तं अमूळ्हस्स होति ।

(२४३) अलोभेन च गहट्ठानं, अमोहेन पब्बजितानं, अदोसेन पन सब्बेसं
पि सुखसंवासता होति । विसेसतो चेत्य अलोभेन पेत्तिविषये उपपत्तिं^७ न होति ।
येमुय्येन हि सत्ता तण्हाय पेत्तिविषयं उपपज्जन्ति, तण्हाय च पटिपक्खो अलोभो ।
अदोसेन निरये उपपत्ति न होति । दोसेन हि चण्डजातिताय दोससदिसं निरयं
उपपज्जन्ति । दोसस्स च पटिपक्खो अदोसो । अमोहेन तिरच्छानयोनियं निब्बत्ति
न होति । मोहेन हि निच्चं संमूळ्हं तिरच्छानयोनिं उपपज्जन्ति । मोहपटिपक्खो
च अमोहो । एतेसु अलोभो रागवसेन उपगमनस्स अभावकरो, अदोसो दोसवसेन
अपगमनस्स, अमोहो मोहवसेन मज्झत्तभावस्स । तीहि पि चेतेहि यथापटिपाटिया
नेक्खम्मसञ्जा अब्यापादसञ्जा अविहिंससञ्जा ति इमा तिरसो सञ्जा होन्ति ।
असुमंसञ्जा अप्पमाणसञ्जा धातुसञ्जा ति इमा च तिरसो सञ्जा होन्ति ।

(२४४) अलोभेन पन कामसुखल्लिकानुयोगन्तस्स, अदोसेन अत्तकिलमथा-
नुयोगन्तस्स परिवज्जनं होति; अमोहेन मज्झिमाय पटिपत्तिया पटिपज्जनं । तथा
अलोभेन अभिज्झाकायगन्थस्स पभेदनं होति, अदोसेन व्यापादकायगन्थस्स,
अमोहेन सेसगन्थद्वयस्स । पुरिमानि च द्वे सतिपट्टानानि पुरिमानं द्विज्जं आनुभावेन,
पच्छिमानि पच्छिमस्सेव आनुभावेन इज्जन्ति । अलोभो चेत्य आरोग्यस्स पच्चयो
होति; अलुद्धो हि लोभनीयं पि असप्पायं न सेवति, तेन खो अरोगो होति ।
[129] अदोसो योव्वनस्स; अदुट्ठो हि वल्लिपल्लितावहेन दोसग्गिना अड्य्हमानो

१ सी०, M- यथासभावं. २ सी०, M- यथावतो. ३ सी०, M- यथासभावे.
४ सी०- सम्भवतो. ५ M.- वा. ६ सी०- सभावतो. ७ सी०, M. read उपपत्ति
उपपज्जन्ति throughout.

दीघरत्तं युवा होति । अमोहो दीघायुक्ताय; अमूळ्हो हि हिताहितं अत्वा अहितं परिवज्जन्तो हितं च पट्टिसेवमानो दीघायुको होति । अलोमो चेत्थ भोगसम्पत्तिया पच्चयो होति, चागेन हि भोगपट्टिलामो । अदोसो मित्तसम्पत्तिया, भेत्ताय मित्तानं पट्टिलामतो चेव अपरिहानितो च । अमोहो अत्तसम्पत्तिया, अमूळ्हो हि अत्तनो हितमेव करोन्तो अत्तानं सम्पादेति । अलोमो च दिव्विहारस्स पच्चयो होति, अदोसो ब्रह्माविहारस्स, अमोहो अरियविहारस्स ।

(२४५) अलोमेन चेत्थ सकपक्खेसु सत्तसंखारेसु निब्बुतो होति, तेसं विना-
सेन अभिसंगहेतुकस्स दुक्खस्स अमावा; अदोसेन परपक्खेसु, अदुट्ठस्स वेरीसु पि वेरिसञ्जाय अमावतो; अमोहेन उदासीनपक्खेसु, अमूळ्हस्स सब्बाभिसंगतार्यं अमावतो । अलोमेन अनिच्चदस्सनं होति; लुद्धा हि उपभोगासाय अनिच्चे पि संखारे अनिच्चतो न पस्सति । अदोसेन दुक्खदस्सनं; अदोसज्झासयो हि परिच्चत्त-
आघातवत्थुपरिग्गहो संखारे येव दुक्खतो पस्सति । अमोहेन अनत्तदस्सनं; अमूळ्हो हि याथावगहणैकुसलो अपरिणायकं खन्धपञ्चकं अपरिणायकतो बुज्झति । यथा च एतेहि अनिच्चदस्सनादीनि एवमेवेते पि अनिच्चदस्सनादीहि होन्ति । अनिच्च-
दस्सनेन हि अलोमो होति, दुक्खदस्सनेन हि अदोसो, अनत्तदस्सनेन अमोहो । को हि नाम 'अनिच्चमिदं' ति सम्मा अत्वा तस्स'त्थाय पिहं उप्पादेय्य, संखारे वा 'दुक्खा' ति जानन्तो अपरं पि अचन्तं तिखिणं कोधदुक्खं उप्पादेय्य, अत्तमुज्जतं च बुज्झित्वा पुन संमोहं आपज्जेय्या ति ? ।

(२४६) नामिज्झायती ति अनभिज्झा । कायिकचेतसिकसुखं इधलोक-
परलोकहितं गुणानुभावपटिलद्धं कित्तिसहं च न व्यापादेती ति अब्यापादो । सम्मा पस्सति, सोमना वा दिट्ठी ति सम्मादिट्ठी । अलोमादीनं येव तानि नामानि । हेट्ठां पनेते धम्मा मूलवसेन गहिता, इध कम्मपथवसेना ति वेदितव्वा ।

(२४७) हिरोत्तप्पानि पि हेट्ठां बलवसेन गहितानि, इध लोकपालवसेन ।
लोकं हि इमे द्वे धम्मा पालेन्ति । यथाह— "द्वे"मे भिक्खवे सुक्का धम्मा लोकं पालेन्ति । कतमे द्वे ? हिरि च ओत्तप्पं च । इमे खो भिक्खवे द्वे सुक्का धम्मा लोकं पालेन्ति । सचे भिक्खवे [130] द्वे सुक्का धम्मा लोकं न पालेय्युं, न यिध पञ्चा-
येत्थ माता ति वा, मातुच्छा ति वा, मातुलानी ति वा, आचरियभरिया ति वा, गरूनं दारा ति वा । संभेदं लोको अगमिस्स यथा अजेळका कुक्कुटसूकरा गोण-
सिंगालौ । यस्मा च खो भिक्खवे इमे द्वे सुक्का धम्मा लोकं पालेन्ति, तस्मा पञ्चायति माता ति वा मातुच्छा ति मातुलानी ति वा आचरियभरिया ति वा गरूनं दारा ति वा" [अं० १.५१, इति० § ४२] ति ।

१ M.—नन्वातिर्लङ्किताय. २ सि०—यथासभाव०. ३ सी०, M.—यानि. ४ ३.२४१-
२४५. ५ See 3.233 above. ६ See वि० १४.१४२. ७ सी०—सिंगाला.

(२४८) कायपस्सम्भनं कायपस्सद्धि । चित्तपस्सम्भनं चित्तपस्सद्धि । कायो ति चेत्थ वेदनादयो तयो खन्धो । उभो पि पनेता एकतो कत्वा कायचित्त-दरथवूपसमलक्खणा कायचित्तपस्सद्धियो, कायचित्तदरथनिम्मद्दनरसा, कायचित्तानं अपरिप्पन्दनसीतिभावपच्चुपट्टाना, कायचित्तपदट्टाना । कायचित्तानं अवूपसमकर-उद्धच्चादिकिलेसपटिपक्खभूता ति दट्ठब्बा । कायस्स लहुभावो कायलहुता । चित्तस्स लहुभावो चित्तलहुता । ता कायचित्तगरुभाववूपसमलक्खणा, कायचित्तगरुभाव-निम्मद्दनरसा, कायचित्तानं अदन्धनतापच्चुपट्टाना, कायचित्तपदट्टाना । काय-चित्तानं गरुभावकरथीनमिद्धादिकिलेसपटिपक्खभूता ति दट्ठब्बा । कायस्स मुदुभावो कायमुदुता । चित्तस्स मुदुभावो चित्तमुदुता । ता कायचित्तथद्धमाविवूपसम-लक्खणा, कायचित्तथद्धभावानिम्मद्दनरसा, अप्पटिघातपच्चुपट्टाना, कायचित्त-पदट्टाना । कायचित्तानं थद्धभावकर-दिट्ठिमानादिकिलेस-पटिपक्खभूता ति दट्ठब्बा ।

(२४९) कायस्स कम्मञ्जभावो कायकम्मञ्जता । चित्तस्स कम्मञ्ज-भावो चित्तकम्मञ्जता । ता कायचित्त-अकम्मञ्जभाववूपसमलक्खणा, काय-चित्त-अकम्मञ्जभावानिम्मद्दनरसा, कायचित्तानं आरम्भणकरणसम्पत्तिपच्चुपट्टाना, कायचित्तपदट्टाना । कायचित्तानं अकम्मञ्जभावकरावसेसनीवरणपटिपक्खभूता ति दट्ठब्बा । ता पसादनीयक्खूसु [131] पसादावहा, हितकिरियासु विनियोगक्खेम-भावावहा सुवण्णविमुद्धि विया ति दट्ठब्बा । कायस्स पागुञ्जभावो कायपागु-ञ्जता । चित्तस्स पागुञ्जभावो चित्तपागुञ्जता । ता कायचित्त-अगेलञ्ज-भावलक्खणा, कायचित्तगेलञ्जनिम्मद्दनरसा, निरादीनवपच्चुपट्टाना, कायचित्त-पदट्टाना । कायचित्तगेलञ्जकर-अस्सद्धियादिकिलेस-पटिपक्खभूता ति दट्ठब्बा । कायस्स उज्जुकभावो कायुज्जुकता । चित्तस्स उज्जुकभावो चित्तुज्जुकता । ता काय-चित्तअज्जवलक्खणा, कायचित्तकुटिलभावानिम्मद्दनरसा, कायचित्तानं अजिभृता-पच्चुपट्टाना, कायचित्तपदट्टाना । कायचित्तानं कुटिलभावकर-मायासाठेय्यादिकिलेस-पटिपक्खभूता ति दट्ठब्बा ।

(२५०) सरती ति सति । सम्पजानाती ति सम्पजञ्जं; समन्ततो पकारेहि जानाती ति अत्थो । सात्थकसम्पजञ्जं सप्पायसंपजञ्जं गोचरसम्पजञ्जं असम्मोहसम्पजञ्जं ति इमेसं चैतुन्नं पन'स्स वसेन भेदो वेदितव्वो । लक्खणादीनि च तेसं सतिन्द्रिय-पञ्चिन्द्रियेसु वुत्तयेनेव वेदितव्वानि । इति हेट्ठा वुत्तमेवेतं धम्म-द्वयं पुन इमहिं ठाने उपकारवसेन गहितं । कामच्छन्दादयो पच्चनीकधम्मे समेती ति समथो । अनिच्चादिवसेन विविधेहि आकारेहि धम्मे पस्सती ति विपस्सना ।

१ See ३.२९५; also विसु० १४.१४४-१४९ २ M.— कायचित्तधम्म०.

३ DCm. i.183ff. = VbhCm. 347ff. ४ See ३.२२१-२२३; ३.२२५-२२८.

पञ्जा'वेसा अत्थतो । इमेसं पि द्वित्रं लक्खणादीनि हेट्ठां वुत्तानेव । इध पनेते युगनद्धवसेन गहिता । सहजातधम्मे पग्गण्हाती ति पग्गाहो । उद्धच्चसंखातस्स विक्खेपस्स पटिपक्खमावतो न-विक्खेपो ति अविक्खेपो । एतेसं पि लक्खणादीनि हेट्ठां वुत्तानेव । इध पनेतं पदद्वयं विरियसमाधियोजनत्थाय गहितं ति वेदितव्वं ।

(२५१) ये वा पन तस्मिं समये अब्जे पि अत्थि पटिच्चसमुप्पन्ना अरूपिनो धम्मा, इमे धम्मा कुसला ति 'फस्सो होति ... पे० ... अविक्खेपो होती' ति न केवलं पदपटिपाटिया उद्दिट्ठा इमे परोपण्णासधम्मो एव, अथ खो य-[132]-स्मिं समये कामावचरं तिहेतुकं सोमनस्ससहगतं पठमं असंस्वारिकं महाचित्तं उप्पन्नं होति, तस्मिं समये ये वा पन अब्जे पि तेहि येव फस्सादीहि सम्पयुत्ता हुत्वा पवत्तमाना अत्थि, अत्तनो अत्तनो अनुरूपं पच्चयं पटिच्च समुप्पन्ना रूपाभावेन अरूपिनो, सभावतो उपलब्धमाना धम्मा सब्बे पि इमे धम्मा कुसला ।

(२५२) एत्तावता चित्तङ्गवसेन पालियं आरूढ्हे परोपण्णासधम्मो दीपेत्वा ये-वा-पनकवसेन अपरे पि नव धम्मे धम्मराजा दीपेति । तेसु तेसु हि सुत्तपदेसु 'छन्दो अधिमोक्खो मनसिकारो तत्रमज्झत्तता करुणा मुदुता कायदुच्चरितविरति वचीदुच्चरितविरति मिच्छाजीवविरती' ति इमे नव धम्मा पञ्जायन्ति । इमस्मिं चा पि महाचित्ते क्तुकम्म्यताकुसलधम्मच्छन्दो अत्थि, चित्तङ्गवसेन पन पालिं न आरूढ्हे । सो इध ये-वा-पनकवसेन गहितो । अधिमोक्खो अत्थि, मनसिकारो अत्थि, तत्र-मज्झत्तता अत्थि । मेत्तापुब्बभागो अत्थि; सो अदोसे गहिते गहितो एव होति । करुणापुब्बभागो अत्थि, मुदितापुब्बभागो अत्थि । उपेक्खापुब्बभागो अत्थि; सो पन तत्रमज्झत्तताय गहिताय गहितो एव होति । सम्मावाचा अत्थि, सम्मा-कम्मन्तो अत्थि । सम्माआजीवो अत्थि; चित्तङ्गवसेन पालिं न आरूढ्हे । सो पि इध ये-वा-पनकवसेन गहितो ।

(२५३) इमेसु पन नवसु छन्दो अधिमोक्खो मनसिकारो तत्रमज्झत्तता ति इमे चत्तारो व एकक्खणे लब्धन्ति, सेसा नानक्खणे । यदा हि इमिना चित्तेन मिच्छावाचं पजहति, विरतिवसेन सम्मावाचं पूरेति, तदा छन्दादयो चत्तारो, सम्मावाचा चा ति इमे पञ्च एकक्खणे लब्धन्ति । यदा मिच्छाकम्मन्तं पजहति, विरतिवसेन सम्माकम्मन्तं पूरेति ... पे० ... मिच्छाआजीवं पजहति, विरतिवसेन सम्माआजीवं पूरेति, यदा करुणाय परिकम्मं करोति ... पे० ... मुदिताय परिकम्मं करोति, तदा छन्दादयो चत्तारो, मुदिता-पुब्बभागो चा ति इमे पञ्च एकक्खणे लब्धन्ति । इतो पन मुञ्चित्वा, दानं देन्तस्स सीलं पूरेन्तस्स योगे कम्मं करोन्तस्स

१ See ३.२११-१२; ३.२२६-२२८. २ See ३.२१८-१९; ३.२११-२१२.

३ See ३.१९७ above and the note on it; also ३.२५२, २५६, २६५, ३०२, ३०८, ३१२. ४ सी०, म०- नानाक्खणे.

चत्तारि अपण्णकङ्गानेव लब्धन्ति ।

(२५४) एवमेतेषु नवसु ये-वा-पनकधम्मेषु 'छन्दो'ति क्तुकम्यतायेतं अधिवचनं । तस्मा सो क्तुकम्यतालक्खणो छन्दो, आरम्मणपरियेसनरसो, आरम्मणेन अत्थि-[133]-कतापच्चुपट्टानो । तदेव'स्स पदट्टानं । आरम्मणगहणे चायं चेतसो हत्थप्पसारणं विय दट्ठब्बो । अधिमुच्चनं 'अधिमोक्खो' । सो सन्निट्टानलक्खणो^१, असंसप्पनरसो, निच्छयपच्चुपट्टानो सन्निट्टातब्बधम्मपदट्टानो । आरम्मणे निच्चलभावेन इन्दखीलो विय दट्ठब्बो । किरिया कारो, मनस्मिं कारो^३ 'मनसिकारो' । पुरिममनतो विसदिसं मनं करोतीति पि मनसिकारो । स्वायं आरम्मणपटिपादको वीथिपटिपादको जवनपटिपादकोति तिप्पकारो । तत्थ आरम्मणपटिपादको मनस्मिं करोतीति मनसिकारो । सो सारणलक्खणो, सम्पयुत्तानं आरम्मणे सम्पयोजनरसो, आरम्मणाभिमुखभावपच्चुपट्टानो, संखारक्खन्धपरियापन्नो । आरम्मणपटिपादकत्तेन संपयुत्तानं साराथि विय दट्ठब्बो । वीथिपटिपादकोति पन पञ्चद्वारावज्जनस्सेतं अधिवचनं । जवनपटिपादकोति मनोद्वारावज्जनस्स । न ते इध अधिप्पेता ।

(२५५) तेषु धम्मेषु मज्झत्ततां 'तत्रमज्झत्तता' । सा चित्तचेतसिकानं समबाहितलक्खणा, उनाधिकनिवारणरसा, पक्खपातुपच्छेदनरसा वा; मज्झत्तभावपच्चुपट्टाना । चित्तचेतसिकानं अज्झुपेक्खनवसेन सम्पयुत्तानं आजानेयानं अज्झुपेक्खनसारथि विय दट्ठब्बा । 'करुणा मुदिता' ब्रह्मविहारनिदेसे^४ आविमविस्सन्ति । केवलं हि ता अप्पनापत्ता रूपावचरा, इध कामावचराति अयमेव विसेसो । कायदुच्चरिततो विरति 'कायदुच्चरितविरति' । सेसपदद्वयेपि एसेव नयो । लक्खणादितो पनेता तस्से पि कायदुच्चरितादिवत्थूनं अवीतिकमलक्खणा; अमह्नलक्खणाति वुत्तं होति । कायदुच्चरितादिवत्थुतो संकोचनरसा, अकिरियपच्चुपट्टाना, सद्धा-हिरोत्तप्प-अप्पिच्छतादिगुणपदट्टाना । पापकिरियतो पि चित्तस्स विमुखभावमूताति दट्ठब्बा ।

(२५६) इति फस्सादीनि छ-पञ्जासँ ये-वा-पनकवसेन वुत्तानि नवाति सव्वा-नि पि इमस्मिं धम्महेसवारे पञ्चसट्ठि धम्मपदानि भवन्ति । तेषु एकक्खणे कदाचि एकसट्ठि भवन्ति, कदाचि समसट्ठि । तानि हि सम्मावाचापूर्णादिवसेन वुत्तानि । उप्पत्तिर्यं पञ्चसु ठानेषु एकसट्ठि भवन्ति । तेहि मुत्ते एकरिंम ठाने समसट्ठि

१ See विमु० १४.१५०. २ See विमु० १४.१५१. ३ See विमु० १४.१५२. ४ सी०, सि० सारम्मण०. ५ See विमु० १४.१५३. ६ See ३.३९९-४१६. Cf. Vis.ix.92, 94, 95. ७ See note 9 on §1; also see ३.४३, १९७, २५१, २५२ above. ८ सि०-पवत्तिर्यं.

भवन्ति । [134] ठपेत्वा पन ये-वा-पनके पालियं यथार्तवसेन गय्हमानानि छपञ्जासा व होन्ति । अगहितग्गहणेन पनेत्थ फस्सपञ्चकं, वितक्को विचारो पीति चित्तेकग्गता, पञ्चिन्द्रियानि, हिरिबलं ओत्तप्पबलं ति द्वे बलानि, अलोमो अदोसो ति द्वे मूलानि, कायप्ससद्धि चित्तप्ससद्धी ति आदयो द्वादस धम्मा ति समतिसं धम्मा होन्ति ।

(२५७) तेसु समतिसाय धम्मेषु अट्टारस धम्मा अविमत्तिका होन्ति, द्वादसधम्मा सविमत्तिका । कतमे अट्टारस ? फस्सो पञ्जा चेतना विचारो पीति जीवितिन्द्रियं, कायप्ससद्धिआदयो द्वादसा ति इमे अट्टारस अविमत्तिका । वेदना चित्तं वितक्को चित्तेकग्गता, सद्धिन्द्रियं विरियिन्द्रियं सतिन्द्रियं पाञ्चन्द्रियं, हिरिबलं ओत्तप्पबलं, अलोमो अदोसो ति इमे द्वादस सविमत्तिका । तेसु सत्त धम्मा द्वीसु ठानेसु विभत्ता, एको तीसु, द्वे चतूसु, एको छसु, एको सत्तसु ठानेसु विभत्तो ।

(२५८) कथं ? चित्तं वितक्को सद्धा हिरि ओत्तप्पं अलोमो अदोसो ति इमे सत्त द्वीसु ठानेसु विभत्ता । एतेसु हि चित्तं ताव फस्सपञ्चकं पत्वा चित्तं होती ति वुत्तं, इन्द्रियानि पत्वा मनिन्द्रियं ति । वितक्को ज्ञानज्ञानि पत्वा वितक्को होती ति वुत्तो, मग्गज्ञानि पत्वा सम्मासंक्खो ति । सद्धा इन्द्रियानि पत्वा सद्धिन्द्रियं होती ति वुत्ता, बलानि पत्वा सद्धाबलं ति । हिरि बलानि पत्वा हिरिबलं होती ति वुत्ता, लोकपालदुकं पत्वा हिरी ति । ओत्तप्पे पि एभेव नयो । अलोमो मूलं पत्वा अलोमो होती ति वुत्तो, कम्मपथं पत्वा अनभिज्झा ति । अदोसो मूलं पत्वा अदोसो होती ति वुत्तो, कम्मपथं पत्वा अब्यापादो ति । इमे सत्त द्वीसु ठानेसु विभत्ता ।

(२५९) वेदना फस्सपञ्चकं पत्वा वेदना होती ति वुत्ता, ज्ञानज्ञानि पत्वा सुखं ति, इन्द्रियानि पत्वा सोमनस्सिन्द्रियं ति । एवं एको धम्मो तीसु ठानेसु विभत्तो ।

(२६०) विरियं पन इन्द्रियानि पत्वा विरियिन्द्रियं होती ति वुत्तं, मग्गज्ञानि पत्वा सम्मावायामो ति, बलानि पत्वा विरियबलं ति, पिट्ठिदुकं पत्वा पग्गाहो ति । सति पि इन्द्रियानि पत्वा सतिन्द्रियं होती ति वुत्ता, मग्गज्ञानि पत्वा सम्मासती ति, बलानि पत्वा सतिबलं ति, [135] उपकारैदुकं पत्वा सति होती ति वुत्ता । एवं इमे द्वे धम्मा चतूसु ठानेसु विभत्ता ।

(२६१) समाधि पन ज्ञानज्ञानि पत्वा चित्तस्सेकग्गता होती ति वुत्तो, इन्द्रियानि पत्वा समाधिन्द्रियं ति, मग्गज्ञानि पत्वा सम्मासमाधी ति । बलानि पत्वा समाधिबलं ति, पिट्ठिदुकं पत्वा समथो अविकल्पो ति । एवमयं एको धम्मो छसु ठानेसु विभत्तो ।

(२६२) पञ्जा पन इन्द्रियानि पत्वा पञ्चिन्द्रियं होती ति वुत्ता, मग्गज्ञानि पत्वा सम्मादिट्ठी ति, बलानि पत्वा पञ्जाबलं ति, मूलानि पत्वा अमोहो ति, कम्म-

१ सि०-यथारूढि°, PTS-यथावुत्त°. २ M., PTS, सि० read here also पिट्ठिदुकं.

पथं पत्वा सम्मादिट्ठी ति, पिट्ठिदुकं पत्वा संपजञ्चं विपस्सना ति । एवं एको धम्मो सत्तसु ठानेसु विभत्तो ।

(२६३) सचे पन कोवि वदेय्य— ‘एत्थ अपुच्चं नाम नत्थि, हेट्ठा गहितमेव गणित्वा तस्मिं तस्मिं ठाने पदं पूरितं, अननुसन्धिका कथा उप्पटिपाटिया चोरेहि आमतमण्डसदिसा, गोयूथेन गतमग्गे आलुळिततिणसदिसा अजानित्वा कथिता’ ति, सो ‘मा हेवं’ ति पटिसेधेत्वा वत्तब्बो— ‘बुद्धानं देसना अननुसन्धिका नाम नत्थि, सानुसन्धिका होति । अजानित्वा कथिता पि नत्थि, सब्बा जानित्वा कथिता येव । सम्मासंबुद्धो हि तेसं तेसं धम्मानं किच्चं जानाति, तं जत्वा किच्चवसेन विभत्तिं आरोपेन्तो अट्ठारस धम्मा एकेककिच्चा ति जत्वा एकेकस्मिं ठाने विभत्तिं आरोपेसि । सत्त धम्मा द्वे-द्वे-किच्चा ति जत्वा द्वीसु ठानेसु विभत्तिं आरोपेसि । वेदना ति-किच्चा ति जत्वा तीसु ठानेसु विभत्तिं आरोपेसि । विरियसतीनं चत्तारि चत्तारि किच्चानी ति जत्वा चतूस्स चतूस्सु ठानेसु विभत्तिं आरोपेसि । समाधि छ-किच्चा ति जत्वा छसु ठानेसु विभत्तिं आरोपेसि । पञ्जा सत्तकिच्चा ति जत्वा सत्तसु ठानेसु विभत्तिं आरोपेसि’ ।

(२६४) तत्रिदं ओपम्मं— एको किर पण्डितो राजा रहोगतो चिन्तेसि— ‘इदं राजकुलसन्तकं न यथा वा तथा वा खादितब्बं, सिप्पानुच्छविकं वेतनं वट्ठे-स्सामी’ ति । सो सब्बे सिप्पिके सन्निपातापेत्वा ‘एकेकसिप्पजाननके पक्कोसथा’ ति आह । एवं पक्कोसियमाना अट्ठारस जना उट्ठहिंसु । तेसं एकेकं पटिविसें दापेत्वा विस्सजेसि । ‘द्वे सिप्पानि जानन्ता आगच्छन्तू’ ति वुत्ते पन सत्त जना आगमिंसु । तेसं द्वे द्वे पटिविसे दापेसि । ‘तीणि सिप्पानि जानन्ता आगच्छन्तू’ ति वुत्ते एको व आगञ्छि । तस्स तयो पटिविसे दापेसि । ‘चत्तारि सिप्पानि जानन्ता आगच्छन्तू’ ति वुत्ते द्वे जना आगमिंसु । तेसं चत्तारि चत्तारि पटिविसे दापेसि । ‘पञ्च सिप्पानि जानन्ता आगच्छन्तू’ ति वुत्ते एको पि नागञ्छि । ‘छ सिप्पानि जानन्ता आगच्छन्तू’ ति वुत्ते एको व आगञ्छि । तस्स छ पटिविसे दापेसि । ‘सत्त सिप्पानि [136] जानन्ता आगच्छन्तू’ ति वुत्ते एको व आगञ्छि । तस्स सत्त पटिविसे दापेसि । तत्थ पण्डितो राजा विय अनुत्तरो धम्मराजा । सिप्पजाननका विय चित्तङ्गवसेन उप्पन्ना धम्मा । सिप्पानुच्छविक-वेतनवड्डनं विय किच्चवसेन तेसं तेसं धम्मानं विभत्तिआरोपनं । सब्बे पि पनेते धम्मा फस्सपञ्चकवसेन झानङ्गवसेन इन्द्रियवसेन मग्गाङ्गवसेन बलवसेन मूलवसेन कम्मपथवसेन लोकपालवसेन परसद्विवसेन लहुतावसेन मुदुतावसेन कम्मज्जतावसेन पागुज्जतावसेन उज्जुक्तावसेन सतिसम्पजञ्चवसेन समथविपस्सनावसेन पग्गाहाविकलेपवसेन सत्तरस रासियो होन्ती ति ।

धम्मुदेसवारकथा निट्ठिता ।

१ All authorities but सी० read इमं. पटिविसे. ३ This commenced with ३.१.

२ म०— पटिवीसें, सि०—

[(b) निद्देसवारो]

(२६५) इदानीं तानेव धम्मद्देसवारे पालिआल्ल्हानि छप्पज्जासपेदानि विभजित्वा दस्सेतुं 'कतमो तस्मिं समये फस्सो होती [§ २] ति आदिना नयेन निद्देसवारो' आरब्धो । तत्थ पुच्छाय ताव अयमत्थो — यस्मिं समये कामावचरं कुसलं सोमनस्ससहगतं तिहेतुकं असंखारिकं महाचित्तं उप्पज्जति, तस्मिं समये यो^३ फस्सो होती ति वुत्तो, कतमो सो फस्सो ति इमिना नयेन सब्बपुच्छासु अत्थो वेदितव्वो । यो तस्मिं समये फस्सो ति तस्मिं समये यो फुसनकवसेन उप्पन्नो फस्सो, सो फस्सो ति । इदं फस्सस्स समावदीपनतो समावपदं नाम । फुसना ति फुसनाकारो । संफुसना ति संफुसनाकारो व; उपसग्गवसेन पदं वट्टेत्वा वुत्तो । संफुसितत्तं ति संफुसितमावो ।

(२६६) अबं पनेत्थ योजना — यो तस्मिं समये फुसनकवसेन फस्सो, या तस्मिं समये फुसना, या तस्मिं समये संफुसना, यं तस्मिं समये सम्फुसितत्तं; अथ वा, यो तस्मिं समये फुसनकवसेन फस्सो, अज्जेना पि च परियायेन फुसना संफुसना संफुसितत्तं ति वुच्चति, अयं तस्मिं समये फस्सो होती ति । वेदनादीनं पि निद्देसेसु इमिना व नयेन पदयोजना वेदितव्वा । अयं पनेत्थ सब्बसाधारणो विभत्तिविनिच्छये । यानि'मानि भगवता पठमं कामावचरं कु-[137]-सलं महाचित्तं भाजित्वा दस्सेन्तेन अतिरैकपण्णासपदानि मात्तिकावसेन टपेत्वा पुन एकेकं पदं गहेत्वा विभत्तिं आरोपितानि, तानि विभत्तिं गच्छन्तानि हि तीहि कारणेहि विभत्तिं गच्छन्ति; नाना होन्तानि चतूहि कारणेहि नाना भवन्ति । अपरदीपना पनेत्थ द्वे ठानानि गच्छति ।

(२६७) कथं? एतानि हि व्यञ्जनवसेन उपसग्गवसेन अत्थवसेना ति इमेहि तीहि कारणेहि विभत्तिं गच्छन्ति । तत्थ कोधो कुज्झना कुज्झितत्तं, दोसो दुस्सना दुस्सितत्तं [§ १०६०] एवं व्यञ्जनवसेन विभत्तिगमनं वेदितव्वं । एत्थ हि एको व कोधो व्यञ्जनवसेन एवं विभत्तिं गतो । चारो विचारो अनुविचारो उप-विचारो [§ ८] ति एवं पन उपसग्गवसेन विभत्तिगमनं वेदितव्वं । पण्डित्तं कोसलं नेपुञ्जं वेम्बव्या चिन्ता उपपरिक्खा [§ १६] ति एवं अत्थवसेन विभत्तिगमनं वेदितव्वं । तेषु फस्सपदनिद्देसे ताव इमा तिरसो पि विभत्तियो लब्धन्ति । 'फस्सो फुसना' ति हि व्यञ्जनवसेन विभत्तिगमनं होति । 'सम्फुसना' ति उपसग्गवसेन । 'संफुसितत्तं' ति अत्थवसेन । इमिना नयेन सब्बपदनिद्देसेसु विभत्ति-गमनं वेदितव्वं ।

(२६८) नाना होन्तानि पि पन नामनानत्तेन लक्खणनानत्तेन किच्च-

१ See 3.१ above. २ See note on this in ३.२५६. ३ म०, सी०, PTS- omit.

नानत्तेन पटिक्खेपनानत्तेना ति इमेहि चतुहि कारणेहि नाना होन्ति । तत्थ कतमो तस्मिं समये व्यापादो होति ? यो तस्मिं समये दोसो दुस्सना [§४१९] ति एत्थ व्यापादो ति वा, दोसो ति वा, द्वे पि एते कोधो एव, नामेन नानत्तं गता ति । एवं 'नामनानत्तेन' नानत्तं वेदितव्वं । रासट्ठेन च पञ्चपि खन्धा एको व खन्धो होति । एत्थ पन रूपं रूपनलक्खणं, वेदना वेदयितलक्खणा, सञ्ज्ञा संजाननलक्खणा, चेतना चेतयितलक्खणा, विञ्ज्ञाणं विजाननलक्खणं ति इमिना लक्खणनानत्तेन पञ्चखन्धा होन्ति । एवं 'लक्खणनानत्तेन' नानत्तं वेदितव्वं । चत्तारो सम्मपधाना— "इध भिक्खु उप्पन्नानं पापकानं अकुसलानं धम्मनं अनुप्पादाय ... [138] पे० ... चित्तं पग्गहाति पदहती" [म० २.११] ति एवं एकमेव विरियं किञ्चनानत्तेन चतूसु ठानेसु आगतं । एवं 'किञ्चनानत्तेन' नानत्तं वेदितव्वं । चत्तारो असद्धम्मा— कोधगरुता न सद्धम्मगरुता, मक्खगरुता न सद्धम्मगरुता, लाभगरुता न सद्धम्मगरुता, सक्कारगरुता न सद्धम्मगरुता, एवमादीसु पन 'पटिक्खेपनानत्तेन' नानत्तं वेदितव्वं ।

(२६९) इमानि पन चत्तारि नानत्तानि न फस्से येव लब्धन्ति, सब्बेसु पि फस्सपञ्चकादीसु लब्धन्ति । फस्सस्स हि फस्सो ति नामं ... पे० ... चित्तस्स चित्तं ति । फस्सो च फुसनलक्खणो, वेदना वेदयितलक्खणा, सञ्ज्ञा सञ्जाननलक्खणा, चेतना चेतयितलक्खणा, विञ्ज्ञाणं विजाननलक्खणं । तथा फस्सो फुसनाकिञ्चो, वेदना अनुभवनाकिञ्चा, सञ्ज्ञा मञ्जाननकिञ्चा, चेतना चेतनकिञ्चा, विञ्ज्ञाणं विजाननकिञ्चं । एवं किञ्चनानत्तेन नानत्तं वेदितव्वं । पटिक्खेपनानत्तं फस्सपञ्चके नत्थि । अलोभादिनिद्देशे पन अलोभो अलुब्धना अलुब्धितत्तं [§३२] ति आदिना नयेन लब्धती ति एवं पटिक्खेपनानत्तेन नानत्तं वेदितव्वं ।

एवं सब्बपदनिद्देशेसु लब्धमानकवसेन चतुध्विधं पि नानत्तं वेदितव्वं ।

(२७०) अपरदीपना पन पदत्थुति वा होति दळ्हीकम्मं वा ति एवं द्वे ठानानि गच्छति । यट्ठिकोटिया उप्पील्लेन्तेन विय हि सकिमेव फस्सो ति वुत्ते एतं^१ पदं फुल्लित्तैमण्डितविमूसितं नाम न होति । पुनपुनं व्यञ्जनवसेन उपसग्गवसेन अत्थवसेन 'फस्सो फुसना संफुसना संफुसितत्तं' ति वुत्ते फुल्लित्तैमण्डितविमूसितं नाम होति । यथा हि दहरकुमारं नहापेत्वा, मनोरमं वत्थं परिदहापेत्वा पुष्फानि पिलन्धापेत्वा अक्खीनि अञ्जेत्वा अथ^२स्स नलाटे एकमेव मनोसिलाय बिन्दुं करेय्युं, तस्स न एत्तावता चित्ततिलको नाम होति । नानावण्णेहि पन परिवारेत्वा बिन्दूसु कतेसु चित्ततिलको नाम होति । एवं-संपदमिदं वेदितव्वं । अयं 'पदत्थुति' नाम । व्यञ्जनवसेन अत्थवसेन उपसग्गवसेन च पुनपुनं भणनमेव दळ्हीकम्मं नाम । यथा हि 'आवुसो' ति वा 'भन्ते' ति वा 'यक्खो' ति वा 'सण्णो' [139] ति वा

१ सि०- लुब्धता ति. २ सि०- एकं, म०- एवं. ३ सि०- फुसितत्तं.

वुत्ते दब्बहीकम्मं नाम न होति । 'आवुसो आवुसो' 'मन्ते मन्ते' 'यक्खो यक्खो' 'सण्णो सण्णो' ति वुत्ते पन दब्बहीकम्मं नाम होति । एवमेव सक्किदेव यट्ठिकोटिया उप्पीळ्ळेत्तेन विय 'फस्सो' ति वुत्तपदेन' दब्बहीकम्मं नाम न होति । पुनप्पुनं ब्यञ्जनवसेन उपसग्गवसेन अत्थवसेन 'फस्सो फुसना सम्फुसना संफुसितत्तं' ति वुत्ते येव 'दब्बहीकम्मं' नाम होति । एवं अपरदीपना च द्वे ठानानि गच्छति ।

(२७१) एतस्सा पि वसेन लब्धमानकपदनिद्देसेसु सब्बत्थ अत्थो वेदितब्बो । अयं तस्मिं समये फस्सो होती [§२] ति यस्मिं समये पठमं कामावचरं महाकुसलं चित्तं उप्पज्जति, तस्मिं समये अयं फस्सो नाम होती ति अत्थो । अयं ताव फस्सपदनिद्देसस्स वण्णनो ।

(२७२) इतोपरेसु पन वेदनादिपदानं निद्देसेसु विसेसमत्तमेव वण्णयिस्साम । सेसं इध वुत्तनयेनेव वेदितब्बं । यं तस्मिं समये [§३] ति एत्थ किञ्चापि क्तमा तस्मिं समये वेदना [§३] ति आदि आरब्धं, 'सात'-पदैवसेन पन 'यं' ति वुत्तं । तज्जामनोविञ्जाणधातुसम्फस्सजं [§३] ति एत्थ 'तज्जा' वुच्चति तस्स सातस्स सुखस्स अनुच्छविका सारुप्पा । अनुच्छविक'त्थो पि हि अयं 'तज्जा'-सद्दो होति । यथाह — "तज्जं तस्सारुप्पं कथं मन्तेती" [म० ३.१६३] ति ? तेहि वा रूपादीहि आरम्भणेहि इमस्स च सुखस्स पच्चयेहि जाता ति पि तज्जा । मनो-विञ्जाणमेव निस्सत्तट्ठेन धातू ति मनोविञ्जाणधातु । सम्फस्सतो जातं, सम्फस्से वा जातं सम्फस्सजं । चित्तानिस्सितत्ता चेतसिकं । मधुरट्ठेन सातं । इदं वुत्तं होति — यं तस्मिं समये यथावुत्तेन अत्थेन तज्जाय मनोविञ्जाणधातुया सम्फस्सजं चेतसिकं सातं, अयं तस्मिं समये वेदना होती ति । एवं सब्बपदेहि सद्धिं योजना वेदितब्बा । इदानि चेतसिकं सुखं ति आदीसु चेतसिकपदेन कायिकसुखं पटिक्खिपति, सुखपदेन चेतसिकं दुक्खं । चेतोसम्फस्सजं ति चित्तसम्फस्से जातं । सातं सुखं [140] वेदयितं ति सातं वेदयितं, न असातं वेदयितं; सुखं वेदयितं, न दुक्खं वेदयितं । परतो तीणि पदानि इत्थिलिङ्गवसेन वुत्तानि । साता वेदना, न असाता; सुखा वेदना, न दुक्खा ति । अयमेव पनेत्थ अत्थो ।

(२७३) सञ्जानिद्देसे [§४] तज्जामनोविञ्जाणधातुसम्फस्सजा ति तस्सा कुसलसञ्जाय अनुच्छविकाय मनोविञ्जाणधातुया सम्फस्सहि जाता । सञ्जा ति समावनामं । संजानना ति संजाननाकारो । संजानितत्तं ति संजानितभावो । चेतनानिद्देसे [§५] पि इमिना नयेन वेदितब्बो ।

(२७४) चित्तानिद्देसे [§६] चित्तविचित्ताय चित्तं । आरम्भणं भिनमानं जानाती ति मनो । मानसं ति मनो एव ।

१ सी०, म०— वुत्ते पदं, PTS, M. वुत्तपदे. २ This commenced with ३.२६५. ३ § ३. ४ M. तस्सा सारुप्पं, सि०— सारुप्पं.

“अन्तलिक्खचरो पासो खायं चरति मानसो” [सं० १.१११] ति ।

एत्थ पन मनसा संपयुत्तकधम्मो ‘मानसो’ति वुत्तो ।

कथं हि भगवा तुम्हं सावको सासने रतो ।

अपत्तमानसो सेखो कालं कयिरा जने सुतो^१ [सं० १.१२] ति ॥

एत्थ अरहत्तं ‘मानसं’ ति वुत्तं । इध पन ‘मनो’व मानसं । व्यञ्जनवसेन हेतुं पदं बद्धितं । हृदयं ति चित्तं । “चित्तं वा ते खिपिस्सामि, हृदयं वा ते फालेस्सामी” [सं० १.२०७] ति एत्थ उरो हृदयं ति वुत्तं । “हृदया हृदयं मज्जे अज्जाय तच्छती” [मं० १.३२] ति एत्थ चित्तं । “वक्कं हृदयं [मं० १.५७]” ति एत्थ हृदय-
वत्थु । इध पन चित्तमेव अब्भन्तरुत्तेन ‘हृदयं’ ति वुत्तं । तमेव परिमुद्धुत्तेन पण्डरं^३ । मवङ्गं सन्धायेतं वुत्तं । यथाह— “पमस्सरमिदं भिक्खवे चित्तं, तं च खो आगन्तुकेहि उपक्किलेसेहि उपक्किलिट्ठं” [अं० १.१०] ति । ततो निक्खन्तत्ता पन अकुसलं पि, गंगाय निक्खन्ता नदी गंगा विय, गोधावरितो निक्खन्ता गोधावरी^४ विय च, पण्डरं त्वेव वुत्तं ।

(२७५) मनो मनायतनं ति इध पन मनोगहणं मनस्सेव आयतन-
मावदीपनत्थं । तेनेतं दीपेति— “न यिदं देवायतनं विय मनस्सायतनत्ता मनायतनं,
अथ खो मनो एव आयतनं मनायतनं” ति । तत्थ निवासनट्टेन आकरुत्तेन समो-
सरणट्टे-[141]-न सज्जातिदेसट्टेन कारणट्टेन च आयतनं वेदितव्वं । तर्था हि
लोके ‘इस्सरायतनं वासुदेवायतनं’ ति आदीसु निवासनट्टानं आयतनं ति वुच्चति ।
‘सुवण्णायतनं रतनायतनं’ ति आदीसु आकरो । सासने पन “मनोरमे आयतने
सेवन्ति नं विहंगमा” [अं० ३.४३] ति आदीसु समोसरणट्टानं । “दक्खिणापथो
गुत्तं आयतनं” [ ] ति आदीसु सज्जातिदेसो । “तत्र तत्रेव सक्खिभम्भत्तं
पापुणाति सति सति आयतने” [अं० १.२५८] ति आदीसु कारणं । इध पन
सज्जातिदेसट्टेन समोसरणट्टानट्टेन कारणट्टेना ति ति विधां पि वट्ठति । फस्सादयो हि
धम्मा एत्थ सज्जायन्तीति सज्जातिदेसट्टेना पि एतं आयतनं । बहिद्धा रूपसहगन्ध-
रसफोटुब्बारम्मणभावेनेत्थ ओसरन्ती ति समोसरणट्टानट्टेना पि आयतनं । फस्मादीनं
पन सहजातादिपच्चयट्टेन कारणत्ता कारणट्टेना पि आयतनं ति वेदितव्वं । मनि-
न्द्रियं वुत्तत्थमेव [३.२२९] ।

(२७६) विजानाती ति विज्जाणं [§६] । विज्जाणमेव खन्धो विज्जाण-
खन्धो । तस्स रासिआदिवसेन अत्थो वेदितव्वो । महाउदकखन्धो त्वेव संखं^५ ।

१ म०— स्वायं. २ मि०— सुना’ति. ३ Cf. पाण्डर of वृ०.उ० II. 1. 15.
४ Sn. 977. ५ See विसु० १५.५. ६ M.—यथा. ७ Cf. Jā. IV. 82.
८ सि० रज्जायतनं. ९ सि०— तिधा; सी०, M.—तिविधो. १० सि०, म०—संख्यं.

गच्छतीति । एत्थ हि रासट्ठेन खन्धो वुत्तो । “सीलक्खन्धो समाधिक्खन्धो” ति आदीसु गुणट्ठेन । “अद्दसा खो भगवा महन्तं दारुक्खन्धं” [सं० ४.१७९] ति एत्थ पण्णत्तिमत्तट्ठेन । इध पन रुद्धिहतो खन्धो वुत्तो । रासट्ठेन हि विज्जाण-क्खन्धस्स एकदेसो एकं^१ विज्जाणं । तस्मा यथा रुक्खस्स एकदेसं छिन्दतो रुक्खं छिन्दतीति वुच्चति, एवमेव विज्जाणक्खन्धस्स एकदेसभूतं एकं पि विज्जाणं रुद्धिहतो विज्जाणक्खन्धो ति वुत्तं । तज्जा मनोविज्जाणधातू ति तेसं फस्सादीनं धम्मानं अनुच्छविको मनोविज्जाणधातु । इमस्मिं हि पदे एकमेव चित्तं भिननट्ठेन मनो, विजाननट्ठेन विज्जाणं, सभावट्ठेन निस्सत्तट्ठेन वा धातू ति तीहि नमिहि वुत्त ।

(२७७) इति इमस्मिं फस्सपञ्चके फस्सो ताव यस्मा फस्सो एव, न तज्जा-मनोविज्जाणधातुसंफस्सजो, चित्तं च यस्मा तज्जा मनोविज्जाणधातु एव, तस्मा इमस्मिं [१४२] पदद्वये ‘तज्जामनोविज्जाणधातुसम्फस्सजा’ति पञ्जत्ति न आरोपिता । वितक्कपदादीसु [§७] पन लब्धमाना पि इध परिच्छिन्नत्ता न उद्धटा । इमेसं च पन फस्सपञ्चकानं धम्मानं पाटियेक्कं पाटियेक्कं विनिब्भोगं कत्वा पञ्जत्तिं उद्धरमानेन भगवता दुक्करं कतं । नाना उदकानं हि नानातिलानं वा एकभाजने पक्खिपित्वा दिवसं निम्मथितानं वण्णगन्धरसानं नानताय दिस्वा वा घायित्वा वा सायित्वा वा नानाकरणं सक्का भवेय्य जातुं । एवं सन्ते पि तं दुक्करं ति वुत्तं । सम्मासंबुद्धेन पन इमेसं अरूपीनं चित्तचेतसिकानं धम्मानं एकारम्मणे पवत्तमानानं पाटियेक्कं पाटियेक्कं विनिब्भोगं कत्वा पञ्जत्तिं उद्धरमानेन अतिदुक्करं कतं । तेनाह आयस्मा नाग-सेनत्थेरो—“दुक्करं महाराज भगवता कतं ति । ‘किं भन्ते नागसेन भगवता दुक्करं कतं’ ति । ‘दुक्करं महाराज भगवता कतं, यं इमेसं अरूपीनं चित्तचेत-सिकानं धम्मानं एकारम्मणे वत्तमानानं ववत्थानं अक्खातं—अयं फस्सो, अयं वेदना, अयं सज्जा, अयं चेतना, इदं चित्तं’ ति । ‘ओपम्मं भन्ते करोही’ति । ‘यथा महाराज कोचिदेव पुरिस्सो नावाय समुदं अज्झोगाहेत्वा हत्थपुटेन उदकं गहेत्वा जिह्वाय सायित्वा जानेय्य नु खो महाराज सो पुरिसो—इदं गंगाय उदकं, इदं यमुनाय उदकं, इदं अचिरवतिया उदकं, इदं सरभुया उदकं, इदं महिया उदकं’ ति ? ‘दुक्करं भन्ते नागसेन जानितुं’ ति । ‘ततो दुक्करतरं खो महाराज भगवता कतं यं इमेसं अरूपीनं चित्तचेतसिकानं धम्मानं ...पे०... इदं चित्तं’ [मि० ८७] ति ।

(२७८) वितक्कनिद्देसे [§७] तक्कनवसेन तक्को । तस्स कित्तकं तक्केसि कुम्भं तक्केसि सकटं तक्केसि योजनं तक्केसि अड्डयोजनं तक्केसी ति एवं तक्कनवसेन पवत्ति वेदितब्बा । इदं तक्कस्स समावपदं । वितक्कनवसेन वितक्को । बलवतरतक्कस्सेतं नामं । सुदुक्कप्पनवसेन संकप्पो । एकगं चित्तं आरम्मणे अप्पेती ति अप्पना ।

१ We fail to trace this to A. i. 125. २ म०- एतं.

दुतियपदं उपसग्गवसेन [143] वड्डितं । बलवतरा वा अप्पना व्यप्पना । आरम्भणे चित्तं अभिनिरोपेति पतिट्ठपेतीति ति चेतसो अभिनिरोपना । याथावताय निव्या-
निकताय च कुसलभावप्पत्तो पसद्वो संकप्पो ति सम्मासङ्कप्पो ।

(२७९) विचारनिद्देशे [§८] आरम्भणे चरणवसेन चारो । इदमस्स सभावपदं । विचरणकवसेन विचारो । अनुगन्त्वा विचरणवसेन अनुविचारो । उप-
गन्त्वा विचरणवसेन उपविचारो । उपसग्गवसेन पदानि वड्डितानि । आरम्भणे चित्तं, सं विय जियाय, अनुसन्दहित्वा ठपनतो चित्तस्स अनुसन्धनता । आर-
म्भणं अनुपेक्खमानो विय तिट्ठतीति ति अनुपेक्खनता । विचरणवसेन वा उपेक्ख-
नता ति अनुपेक्खनता ।

(२८०) पीतिनिद्देशे [§९] पीतीति ति सभावपदं । पमुदितभावो पामोज्जं ।
आमोदनाकारो आमोदना । पमोदनाकारो पमोदना । यथा मेसज्जानं वा तेलानं
उण्होदकसीतोदकानं वा एकतो करणं मोदनाति बुच्चति, एवमयं पि धम्मनं
एकतो करणेन मोदना । उपसग्गवसेन पन वड्डित्वा आमोदना पमोदनाति बुत्ता ।
हासेतीति हासो । पहासेतीति पहासो । इट्ठपहट्ठाकारानं एतं अधिवचनं ।
विच्चीति वित्तं; धनस्सेतं नामं । अयं पन सोमनस्सपच्चयत्ता वित्ति-सरिक्खताय
वित्ति । यथा हि धनिनो धनं पटिच्च सोमनस्सं उप्पज्जति, एवं पीतिमतो पि पीतिं
पटिच्च सोमनस्सं उप्पज्जति, तस्मा विच्चीति बुत्ता । तुट्ठिसभावसण्ठिताय पीतिया
एतं नामं । पीतिमा पन पुग्गलो कायचित्तानं उग्गतत्ता अब्भुग्गतत्ता उदग्गो ति
बुच्चति । उदग्गस्स भावो ओदग्गं । अत्तनो मनता अत्तमनता । अनभिरद्धस्स
हि मनो दुक्खपदट्ठानत्ता अत्तनो मनो नाम न होति, अभिरद्धस्स पन सुक्खपदट्ठानत्ता
अत्तनो मनो नाम होति । इति अत्तनो मनता अत्तमनता, सकमनता । सकमनस्स
भावो ति अत्थो । सा पन यस्मा न अज्जस्स कस्सचि अत्तनो मनता, चित्तस्सेव
पनेसो भावो, चेतसिको धम्मो, तस्मा अत्तमनता चित्तस्सा ति बुत्ता ।

(२८१) चित्तस्सेकगगतानिद्देशे [§११] अचलभावेन आरम्भणे तिट्ठतीति
ठिति । परतो पदद्वयं उपसग्गवसेन वड्डितं । अपि च सम्पयुत्तधम्मं आरम्भणाहि
सम्पिण्डेत्वा [144] तिट्ठतीति ति सण्ठिति । आरम्भणं ओगाहेत्वा अनुपविसित्वा
तिट्ठतीति ति अवट्ठिति । कुसलपक्खस्मिं हि चत्तारो धम्मा आरम्भणं ओगाहन्ति—
सद्धा सति समाधि पज्जाति । तेनेव सद्धा ओकप्पनाति बुत्ता, सति अपिलापना
ति, समाधि अवट्ठितीति, पज्जा परियोगाहनाति । अकुसलपक्खे पन तयो धम्मा
आरम्भणं ओगाहन्ति—तण्हा दिट्ठि अविज्जाति । तेनेव ते ओघाति बुत्ता । चित्ते-
कगगता पनेत्थ न बलवती होति । यथा हि रज्जुट्ठानट्ठाने उदकेन सिञ्चित्वा सम्मट्ठे

१ सि० inserts चित्तस्स before this. २ सि० inserts न before this.

३ सि०, म० मण्डेत्वा. ४ सी०, म०, M. read only एकगता.

थोकमेव कालं रजो सन्निसीदति, सुखन्ते सुखन्ते पुन पकतिमावेनेव वुट्ठाति, एवमेव अकुसलपक्खे चित्तेकगता न बलवती होति । यथा पन तस्मिं ठाने घटेहि उदकं आसिञ्चित्वा कुदालेन खनित्वा आकोट्टनमहनघट्टनानि कत्वा उपलित्ते आदासे विय छाया पञ्जायति, वस्ससतातिक्कमे पि तं मुहुत्तकतं विय होति, एवमेव कुसलपक्खे चित्तेकगता बलवती होति ।

(२८२) उद्धच्चविचिकिच्छावसेन पवत्तस्स विसाहारस्स पटिपक्खतो **अविसा-हारो** । उद्धच्चविचिकिच्छावसेनेव गच्छन्तं चित्तं विक्खिपति नाम । अयं पन तथाविधो विक्खेपो न होती ति **अविक्खेपो** । उद्धच्चविचिकिच्छावसेनेव चित्तं विसाहटं नाम होति, इतो चित्तो च हरीयति^१ । अयं पन एवं अविसाहटस्स मानस्स मावो ति **अविसाहटमानसता** । समथो ति तिविधो समथो— चित्तसमथो, अधिकरणसमथो, सब्बसंस्वारसमथो ति । तत्थ अट्ठसु समापत्तीसु चित्तेकगता चित्तसमथो नाम । तं हि आगम्म चित्तचलनं चित्तविक्फन्दितं सम्मति वूपसम्मति, तस्मा सो चित्तसमथो ति वुच्चति । संमुखाविनयादि-सत्तविधो^२ अधिकरणसमथो नाम । तं हि आगम्म तानि अधिकरणानि सम्मन्ति वूपसम्मन्ति, तस्मा सो अधिकरणसमथो ति वुच्चति । यस्मा पन सब्बे संस्वारा निब्बानं आगम्म सम्मन्ति वूपसम्मन्ति, तस्मा तं सब्बसंस्वारसमथो ति वुच्चति । इमस्मिं अत्थे चित्तसमथो अधिपेतो । समाधिलक्खणे इन्दट्ठं कारेती ति **समाधिन्द्रियं** । उद्धच्चे न कम्पती ति **समाधिबलं** । सम्मासमाधी ति याथावसमाधि निय्यानिकसमाधि कुसलसमाधि^३ ।

(२८३) [145] सद्धिन्द्रियनिद्देसे [§ १२] बुद्धादिगुणानं सहहनवसेन **सद्धा** । बुद्धादीनि वा रतनानि सहहति पत्तियायती ति सद्धा । **सहहना** ति सहहनाकारो । बुद्धादिगुणे ओगाहति, भिन्दित्वा विय अनुपविसती ति **ओकप्पना** । बुद्धादिगुणेषु एताय सत्ता अतिविय पसीदन्ति, सयं वा अभिप्पसीदती ति **अभिप्पसादो** । इदानि यस्मा सद्धिन्द्रियानं समासपदानं वसेन अञ्जस्मिं परियाये आरद्धे आदिपदं गहेत्वा व पदमाजनं करीयति—अयं अभिधम्मे धम्मता—तस्मा पुन **सद्धा** ति वुत्तं । यथा वा इत्थिया इन्द्रियं इत्थिन्द्रियं, न तथा इदं । इदं पन सद्धौ व इन्द्रियं सद्धिन्द्रियं ति । एवं समानाधिकरणभावं आपनत्थं पुन सद्धा ति वुत्तं । एवं सब्बपदनिद्देसेसु आदिपदस्स पुन वचनयोजनं वेदितव्वं । अधि-मोक्खलक्खणे इन्दट्ठं कारेती ति **सद्धिन्द्रियं** । अस्सद्धिये न कम्पती ति **सद्धाबलं** ।

(२८४) विरियिन्द्रियनिद्देसे [§ १३] **चेतसिक्को** ति इदं विरियस्स निय-मतो चेतसिक्कमावदीपनत्थं वुत्तं । इदं हि विरियं “यदपि भिक्खवे कायिकं विरियं

१ सी०, म०—पसारीयति. २ विन० २. ५३. ३ सि० addd इति. ४ सि०—पसियायति ।

५ See मनो मनायतनं in § 6 and ३. २७५. ६ See मनो व मनायतनं in ३. २७५.

तदपि विरियसम्बोज्झंगो, यदपि चेतसिकं विरियं तदपि विरियसंबोज्झंगो ति । इति हि 'दं उद्देशं आगच्छती' [सं०५.१११] ति एवमादीसु सुत्तेसु चकमादीनि करो-
न्तस्स उप्पन्नता 'कायिकं' ति बुच्चमानं पि कायविज्जाणमिव कायिकं नाम नत्थि,
चेतसिकमेव पनेतं ति दीपेतुं 'चेतसिको' ति वुत्तं । **विरियारंभो** ति विरियसंखातो
आरंभो । इमिना सेसारंभे पटिक्खपति । अयं हि 'आरंभ'-सहो कम्मे आपत्तिं
किरियायं विरिये हिंसाय विकोपने ति अनेकेसु अत्थेसु आगतो ।

“यं किञ्चि दुक्खं संभोति सब्बं आरंभपच्चा ।

आरंभानं निरोधेन नत्थि दुक्खस्स संभवो [सु०७४४] ति ॥

एत्थ हि कम्मं 'आरंभो' ति आगतं । “आरंभति च विप्पटिसारी च होती” [ ]
ति एत्थ आपत्ति । “महायज्जा महारंभा न ते होन्ति महप्फला”
[ ] ति एत्थ यूपुस्सापनादिकिरिया । [146] “आरंभयं निक्खमथ युज्जय
बुद्धसासने [सं०१.१५७] ति एत्थ विरियं । “समणं गोतमं उद्दिस्स पाणं
आरमन्ती” [म०१.३६८] ति एत्थ हिंसा । “बीजगामभूतगामसमारंभा पटि-
विरतो होती” [दीघ०१.५ म०१.१८०] ति एत्थ छेदनभञ्जनादि^३-विकोपनं ।
इध पन विरियमेव अधिप्पेतं । तेनाह— ‘विरियारंभो ति विरियसंखातो आरंभो’
ति । विरियं हि आरंभनकवसेन आरंभो ति वुच्चाति । इदमस्स सभावपदं ।

(२८५) कोसज्जतो निक्खमनवसेन **निक्कमो**^४ । परम्परं टानं अक्कमन-
वसेन **परक्कमो** । उपगन्त्वा यामनवसेन **उय्यामो** । वायामनवसेन **वायामो** ।
उस्साहनवसेन **उस्साहो** । अधिमत्तुस्साहनवसेन **उस्सोळ्हि** । थिरमावट्टेन **थामो** ।
चित्तचेतसिकानं धारणवसेन अविच्छेदतो वा पवत्तनवसेन कुसलसंतानं धारेती ति
धिति । अपरो नयो— निक्कमो चेसो कामानं पनूदनाय, परक्कमो चेसो बन्धन-
च्छेदाय, उय्यामो चेसो ओघस्स नित्थरणाय, वायामो चेसो पारंगमनट्टेन, उस्साहो
चेसो पुब्बंगमट्टेन, उस्सोळ्हि चेसो अधिमत्तट्टेन, थामो चेसो पल्लिधुग्घाटनताय,
धिति चेसा अवट्टितिकारिताया ति । “कामं तच्चो च नहारु च अट्ठि च अवसि-
स्सतु” [सं०२.२८] ति एवं-पवत्तिकाले असिथिलपरक्कमवसेन **असिथिलपरक्क-**
मता; थिरपरक्कमो, दळ्हपरक्कमो ति अत्थो । यस्मा पनेतं विरियं कुसलकम्मकरण-
ट्टाने छन्दं न निक्खपति, धुरं न निक्खपति, न ओतारेति, न विस्सज्जेति, अनो-
सकित्तमानसतं आवहति, तस्मा **अनिक्खित्तछन्दता अनिक्खित्तधुरता** ति
वुत्तं । यथा पन नज्जादिके^५ उदकसंभिन्नट्टाने धुरवाहगोणं गण्हया ति वदन्ति, सो
जण्णुना भूमियं उप्पीळ्ळित्वा पि धुरं वहति, भूमियं पतितुं न देति, एवमेव विरियं
कुसलकम्मकरणट्टाने धुरं उक्खिपति पगण्हाति, तस्मा **धुरसम्पग्गाहो** ति वुत्तं ।

१ §५५६ इ. २ सी०, M-आरमव. ३ M-बन्धनादिकं. ४ सि०, म०-
निक्कमो. ५ सि०, M. PTS-अवसुस्सतु. ६ सि०, म०-तज्जातिके.

पगहलक्खणे इन्दट्ठं करेती ति विरियिन्द्रियं । [147] कोसज्जे न कम्पती ति विरियबलं । याथावनिय्यानिककुसलवायामताय सम्मावायामो ।

(२८६) सतिन्द्रियनिर्देसे [§ १४] सरणवसेन सति । इदं सतिया समावपदं । पुनप्पुनं सरणतो अनुस्सरणवसेन अनुस्सति । अमिमुखं गन्त्वा विय सरणतो पटिसरणवसेन पटिस्सति । उपसग्गवसेन वा वड्डितमत्तमेतं । सरणाकारो सरणता । यस्मा पन सरणता ति तिण्णं सरणानं पि नामं, तस्मा तं पटिसेधेतुं पुन सतिग्गहणं कतं । सतिसंखाता सरणता ति अयं हेत्थ अत्थो । सुतपरियत्तिग्गहणधारणभावतो धारणता । अनुपविसनसंखातेन ओगाहनट्ठेन अपिलापनभावो अपिलापनता । यथा हि लावुकटाहादीनि उदके प्लवन्ति, न अनुपविसन्ति, न तथा आरम्भणे सति । आरम्भणं हि एसा अनुपविसति, तस्मा अपिलापनता ति वुत्ता । चिरकतचिरमासितानं न सम्मुस्सनभावतो असम्मुस्सनता । उपट्ठानलक्खणे जोतनलक्खणे च इन्दट्ठं करेती ति इन्द्रियं । सतिसंखातं इन्द्रियं सतिन्द्रियं । पमादे न कम्पती ति सतिबलं । याथावसति निय्यानिकसति कुसलसती ति सम्मासति ।

(२८७) पञ्चिन्द्रियनिर्देसे [§ १६] तस्स तस्स अत्थस्स पाकटकरणसंखातेन पञ्चापनट्ठेन पञ्जा । तेन तेन वा अनिच्चादिना पकारेण धम्मं जानाती ति पञ्जा । इदमस्सा समावपदं । पजाननाकारो पजानना । अनिच्चादीनि विचिनाती ति विचयो । पविचयो ति उपसग्गेन पदं वड्डितं । चतुसच्चधम्मं विचिनाती ति धम्मविचयो । अनिच्चादीनं सल्लक्खणवसेन सल्लक्खणा । सा एव उपसग्गनानत्तेन उपलक्खणा पच्चुपलक्खणा ति वुत्ता । पण्डितस्स भावो पण्डित्त्वं । कुसलस्सभावो कोसल्लं । निपुणस्स भावो नेपुञ्जं । अनिच्चादीनं विभावनवसेन विभज्या । अनिच्चादीनं चिन्तनकवसेन चिन्ता । यस्स वा उपपज्जति तं अनिच्चादीनि चिन्तापेती ति चिन्ता । अनिच्चादीनि उपपरिक्खती ति उपपरिक्खा ।

(२८८) भूरी ति पठविया नामं । अयं हि सण्हट्ठेन वित्थट्ठेन च भूरी विया ति भूरी । तेन वुत्तं— “भूरी वुच्चति [148] पठवी । ताय पठवीसमाय वित्थट्ठाय विपुलाय पञ्जाय समन्नागतो ति भूरिपज्जो ति । अपि च पञ्जायेतं अधिवचनं भूरी” [पटि० २.१९७] ति । भूते अत्थे रमती ति भूरी । असनि विय सिलुच्चये किलेसे मेधति हिंसती ति मेधा । खिप्पं गहणधारणट्ठेन वा मेधा । यस्स

१ म०— सुतपरियत्तस्स; सि०— सुत्तपरियत्तस्स. २ M.— पिलवन्ति. ३ सी०, म०— असम्मुस्सनभावतो M.— न पम्मुस्सनभावतो. ४ M.— अपम्मुस्सनता. ५ सी०— जोतनलक्खणे पि, M, सि०—omit. ६ डि०—inserts hereafter सति एव इन्द्रियं सतिन्द्रियं. ७ सि०— विभावनभावो, M.— विभावनभाववसेन. ८ M.— अनिच्चादिलक्खणं. ९ सि०— सण्हत्वेन.

उपपज्जति तं सत्तं^१ हितपटिपत्तियं^२ संपयुत्तधम्मं च याथावलक्खणपटिवेधे परिणेत्य^३ ति^४ परिणायिका । अनिच्चादिवसेन धम्मं विपरसती ति विपरससना । सम्मा पकरोहि अनिच्चादीनि जानाती ति सम्पज्जञ्जं । उपपत्थं पटिपन्ने सिन्धवे वीथि-
आरोपणत्थं विज्झन्नपतोदो विय उपपत्थे धावनककूटाचित्तं वीथिआरोपणत्थं विज्झती ति^५ पतोदो ।

(२८९) दस्सनलक्खणे इन्दट्ठं करेती ति इन्द्रियं । पञ्चासंखातं इन्द्रियं पञ्चिन्द्रियं^६ । अविज्जाय न कम्पती ति पञ्जाबलं । किलेसच्छेदनट्ठेन पञ्जा व सत्थं पञ्चासत्थं । अचुगगतट्ठेन पञ्जा व पासादो पञ्चापासादो । आलोकन-
ट्ठेन पञ्जा व आलोको पञ्जा-आलोको । ओमासनट्ठेन पञ्जा व ओमासो पञ्जा-ओमासो । पज्जोतनट्ठेन पञ्जा व पज्जोतो पञ्जापज्जोतो । पञ्जवतो हि एकपल्लंकेन निसिन्नस्स दससहस्सिलोकधातु एकालोका एकोमासा एकपज्जोता शोति, तेनेतं वुत्तं । इमेसु पन तीसु पदेसु एकपदेन पि एकस्मिं अत्थे सिद्धे, यानेतानि “चत्तारो”मे भिक्खवे आलोका । कतमे चत्तारो ? चन्दालोको सुरिया-
लोको अग्यालोको पञ्जालोको । इमे खो भिक्खवे चत्तारो आलोका । एतदग्गं भिक्खवे इमेसं चतुन्नं आलोकानं यदिदं पञ्जालोको” ति । तथा “चत्तारो”मे भिक्खवे ओमासा...पे०...चत्तारो”मे भिक्खवे पज्जोता” [अ० २.१३९-१४०] ति सत्तानं अज्झासयवसेन सुत्तानि देसितानि, तदनुरूपेणैव इदानीं देसना कता । अत्थो हि अनेकेहि आकारेहि विमज्जमानो सुविमत्तो होति । अज्जथा व अज्जो बुज्जति, अज्जथा व अज्जो ति ।

(२९०) रतिकारणट्ठेन रतिदायकट्ठेन रतिजनकट्ठेन चित्तिकैतट्ठेन दुल्लम-
पातुमावट्ठेन अतुलट्ठेन अनोमसत्तपरिमोगट्ठेन च पञ्जा व रतनं पञ्जारतनं । न तेन सत्ता मुहन्ति, सयं वा आरम्भणे न मुहन्ती^७ ति अमोहो । धम्मविचयपदं वुत्तत्थमेव । कस्मा पनेतं पुनं वुत्तं ति ? अमोहस्स मोहपटि-[149]- पक्खमाव-
दीपनत्थं । तेनेतं दीपेति—य्वायं अमोहो सो न केवलं मोहतो अज्जो धम्मो, मोहस्स पन पटिपक्खो, धम्मविचयसंखातो अमोहो नाम इध अधिप्पेतो ति ।
सम्मादिट्ठी ति याधावनिय्यानिककुसलदिट्ठी ।

(२९१) जीवितिन्द्रियनिर्देशे [११९] यो तेसं अरूपीनं धम्मानं आयू ति तेसं सम्पयुत्तकानं अरूपधम्मानं यो आयापनट्ठेन आयु, तस्मिं हि सति अरूप-
धम्मा अयन्ति गच्छन्ति पवत्तन्ति, तस्मा आयू ति वुच्चति । इदमस्स

१ सी०, म०—अत्तहितपटिपत्तिय. २ सी०, म०—परिणामेती ति. ३ सी०, म०—
omit. ४ सी०, म० inserts hereafter पतोदो विय. ५ सी० inserts
hereafter पञ्जा एव इन्द्रियं पञ्चिन्द्रियं. ६ सी०—विचित्तत्थेन. ७ सी० inserts
hereafter अमुहन्नसत्तमेव वा तं. ८ See ३.२८७. ९ See ३.२८३.

समावपदं । यस्मा पनेते धम्मा आयुस्मिं येव सति तिट्ठन्ति यपेन्ति यपेन्ति इरियन्ति वत्तन्ति पालयन्ति, तस्मा ठिती ति आदीनि वुत्तानि । वचनत्थो पनेत्थ — एताय तिट्ठन्ती ति ठिति । यपेन्ती ति यपना । तथा यापना । एवं बुज्जनक-सत्तानं पन वसेन पुरिमपदे रस्सत्तं कतं । एताय इरियन्ती ति इरियना । वत्तन्ती ति वत्तना । पालयन्ती ति पालना । जीवन्ति एतेना ति जीवितं । अनुपालनलक्खणे इन्दट्ठं कारेती ति जीवितिन्द्रियं ।

(२९२) हिरिवलनिहेसे [§ ३०] यं तस्मिं समये ति येन धम्मेन तस्मिं समये । लिंगविपह्लासं वा कत्वा यो धम्मो तस्मिं समये ति पि अत्थो वेदितव्वो । हिरियितव्वेना ति उपयोगत्थे करणवचनं । हिरियितव्वयुत्तकं कायदुच्चरितादि-धम्मं हिरियति जिगुच्छती ति अत्थो । पापकानं ति लामकानं । अकुसलानं धम्मानं ति अकोसलसंभूतानं धम्मानं । समापत्तिया ति इदं पि उपयोगत्थे करणवचनं । तेसं तेसं धम्मानं समापत्तिं पटिलामं समङ्गिमावं हिरियति जिगुच्छती ति अत्थो । ओत्तप्पवलनिहेसे [§ ३१] ओत्तप्पितव्वेना ति हेत्वत्थे करणवचनं । ओत्तप्पितव्वयुत्तकेन ओत्तप्पस्स हेतुभूतेन कायदुच्चरितादिना वुत्तप्पकाराय च समा-पत्तिया ओत्तप्पस्स हेतुभूताय ओत्तप्पति, मायती ति अत्थो ।

(२९३) अलोमनिहेसे [§ ३२] अलुब्भनकवसेन अलोमो । न लुब्भती ति पि अलोमो । इदमस्स समावपदं । अलुब्भना ति अलुब्भनाकारो । लोमसमङ्गि-पुगलो लुब्भितो नाम । न-लुब्भितो अलुब्भितो । [150] अलुब्भितस्स भावो अलुब्भितत्तं । सारागपटिक्खेपतो न-सारागो ति असारागो । असारज्जना ति असारज्जनाकारो । असारज्जितस्स भावो असारज्जितत्तं । न अभिज्झायती ति अनभिज्झा । अलोमो कुसलमूलं ति अलोमसंखातं कुसलमूलं । अलोमो हि कुसलानं धम्मानं मूलं पच्चयट्ठेना ति कुसलमूलं । कुसलं च तं पच्चयट्ठेन मूलं चा ति पि कुसलमूलं ।

(२९४) अदोसनिहेसे [§ ३३] अदुस्सनकवसेन अदोसो । न दुस्सती ति पि अदोसो । इदमस्स समावपदं । अदुस्सना ति अदुस्सनाकारो । अदुस्सितस्स भावो अदुस्सितत्तं । व्यापादपटिक्खेपतो न-व्यापादो ति अव्यापादो । कोष-दुक्खपटिक्खेपतो न-व्यापज्जो^१ ति अव्यापज्जो^२ । अदोससंखातं कुसलमूलं अदोसो कुसलमूलं । तं वुत्तैथमेव ।

(२९५) कायपस्सद्धिनिहेसादीसु [§ ४० ...] यस्मा कायो ति तयो खन्धा^३ अधिप्पेता, तस्मा वेदनाखन्धस्सा ति वुत्तं । पस्सम्मन्ति एताय ते धम्मा, विगतदरथा भवन्ति, समस्सासप्पत्ता ति पस्सद्धि । दुतियपदं उपसग्गवसेन वट्ठितं । पस्सम्भना ति पस्सम्भनाकारो । दुतियपदं उपसग्गवसेन वट्ठितं । पस्सद्धि-

१ सी०, सि०, M.—व्यापज्जो. २ ibid अव्यापज्जो. ३ ३.२९३. ४ ३.२४८.

समाङ्गिताय पटिप्पस्सम्मितस्स खन्धत्तयस्स भावो पटिप्पस्सम्मितत्तं । सम्बपदेहि पि तिण्णं खन्धानं किलेसदरथपटिप्पस्सद्धि एव कथिता । दुतियनयेन विञ्जाणक्खन्धस्स दरथपटिप्पस्सद्धि एव कथिता । लहुता ति लहुताकारो । लहुपरिणामता ति लहुपरिणामो एतेसं धम्मनं ति लहुपरिणामा; तेसं भावो लहुपरिणामता; सीघं सीघं पवत्तनसमत्थता ति वुत्तं होति । अदन्धनता ति गरुभावपटिक्खेपवचनमेतं; अमारियता ति अत्थो । अवित्थनता ति थीनमानादि-किलेसमारस्स अभावेन अथद्धता^१ । एवं पठमेन तिण्णं खन्धानं लहुताकारो^३ कथितो । दुतियनयेन विञ्जाणक्खन्धस्स लहुताकारो^३ कथितो ।

(२९६) [151] मुदुता [§ ४४] ति मुदुभावो । महवता ति महवं वुच्चति सिनिद्धं, मट्ठं; मुदुनो भावो महवता । अकक्खलता अकक्खलभावो । अकठिनता ति अकठिनभावो । इधा पि पुरिमनयेन तिण्णं खन्धानं, पच्छिमनयेन विञ्जाणक्खन्धस्स मुदुताकारो^४ कथितो । कम्मञ्जता ति कम्मनि साधुता; कुसल-किरियाय विनियोगक्खमता ति अत्थो । सेसपदद्वयं व्यञ्जनवसेन वड्ढितं । पदद्वयेना पि हि पुरिमनयेन तिण्णं खन्धानं, पच्छिमनयेन विञ्जाणक्खन्धस्स कम्मनयाकारो व कथितो । पगुणता ति पगुणभावो, अनातुरता निगिलानता ति अत्थो । सेसपदद्वयं व्यञ्जनवसेन वड्ढितं । इधा पि पुरिमनयेन तिण्णं खन्धानं, पच्छिमनयेन विञ्जाणक्खन्धस्स निगिलानाकारो व कथितो । उजुता^५ [§ ५०] ति उजुभावो^६, उजुकेन आकारेन पवत्तनता ति अत्थो । अकुसलस्स खन्धत्तयस्स विञ्जाणस्स च भावो उजुकता । अजिम्हता ति गोमुत्तवङ्कभावपटिक्खेपो । अवङ्कता ति चन्दलेखावङ्कभावपटिक्खेपो । अकुटिलता ति नङ्गलकोटिवङ्कभावपटिक्खेपो ।

(२९७) यो हि पापं कत्वा च 'न करोमी'ति भासति, सो गत्वा पच्चो-सकनताय 'गोमुत्तवंको' नाम होति । यो पापं करोन्तो व 'मायामहं पापस्सा'ति भासति, सो येमुय्येन कुटिलताय 'चन्दलेखावंको' नाम होति । यो पापं करोन्तो व 'को पापस्स न भायेय्या' ति भासति, सो नातिकुटिलताय 'नङ्गलकोटिवंको' नाम होति । यस्स वा तीणि कम्मद्वारानि असुद्धानि, सो 'गोमुत्तवङ्को' नाम होति । यस्स यानि कानि चि द्वे, सो 'चन्दलेखावंको' नाम । यस्स यं किञ्चि एकं, सो 'नंगल-कोटिवंको' नाम । दीघमाणका पनाहु— एकच्चो मिक्खु पठमवये एकवीस-तिर्यां अनेसनासु, छसु च अगोचरेसु चरति, अयं 'गोमुत्तवंको' नाम । एको पठम-

१ M. थीनमिद्धादि^०. २ म०—अवद्धता; सि० inserts hereafter अथ वा थीनमिद्धादिकिलेसमारस्स अभावतो अवित्थनभावो अवित्थनता । ३ M.— लहुताकारो. ४ M.— मुदुताकारो. ५ M. alone reads so; म०, सी०— उजुकता. ६ म०, सी०. सि०— उजुकभावो. ७ See DCm. iii. 980; also see मूलटीका p.93 where the whole list is given. Cf. Vim. p.12.

वये चतुपारिसुद्धिसीलं परिपूरेति, लज्जी कुक्कुच्चको सिक्खाकामो होति, मज्झिमवय-
पच्छिमवयेसु पुरिमसदिसो, [152] अयं 'चंदलेखावंको' नाम । एको पठमवये पि
मज्झिमवये पि चतुपारिसुद्धिसीलं पूरेति, लज्जी कुक्कुच्चको सिक्खाकामो होति,
पच्छिमवये पुरिमसदिसो । अयं 'नंगलकोटिवंको' नाम ।

(२९८) तस्स किलेसवसेन एवं-वंकस्स पुगलस्स भावो जिग्घता वंकता
कुटिलता ति वुच्चति । तासं पटिक्खेपवसेन अजिग्घतादिका वुत्ता । खन्धाधिद्वौ
नाम देसनी कता । खन्धानं हि एता अजिग्घतादिका, न पुगलस्सा ति । एवं
सब्बेहि पि इमेहि पदेहि पुरिमनयेन तिण्णं खन्धानं, पच्छिमनयेन विज्जाणक्खन्धस्सा
ति अरूपीनं धम्मनं निक्किलेसताय उजुकाकारो कथितो ति वेदितब्बो ।

(२९९) इदानीं यायं ये वा पना ति [§५७] अप्पनावारो वुत्तो, तेन
धम्मुद्देसवारे दस्सित्तानं 'ये-वा-पनकानं' येव संखेपतो निद्देसो कथितो होती ति ।

निद्देसवारकथां निवृत्ता ।

(३००) एत्तावता पुच्छा समयनिद्देसो धम्मुद्देसो अप्पना^१ ति उद्देसवारे
चतूहि परिच्छेदेहि, पुच्छा समयनिद्देसो धम्मुद्देसो अप्पना ति निद्देसवारे चतूहि
परिच्छेदेही ति अट्ठपरिच्छेदपतिमण्डितो धम्मववत्थानवारो निवृत्तो व होति ।

[(ii) संगहवारो^२]

(३०१) इदानीं तस्मिं खो पन समये चत्तारो खन्धा होन्ती [§५८]
ति संगहवारो आरब्धो । सो उद्देस-निद्देस-पटिनिद्देसानं वसेन तिविधो होति । तत्थ
'तस्मिं खो पन समये चत्तारो खन्धा'ति एवमादिको उद्देसो । 'कतमे तस्मिं
समये चत्तारो खन्धा [§५९] ति आदिको निद्देसो । कतमो तस्मिं समये
वेदनाखन्धो [§६०] ति आदिको पटिनिद्देसो ति वेदितब्बो । तत्थ उद्देसवारे
चत्तारो खन्धा ति आदयो तेवीसति कोट्टासा होन्ति । तेसं एवमत्थो वेदितब्बो—

(३०२) यस्मिं समये कामावचरं पठमं महाकुसलचित्तं उप्पज्जति, ये
तस्मिं समये चित्तंगवसेन उप्पन्ना, ठपेत्वा ये-वा-पनके, पालिं आरूढ्वा अतिरेक-
पण्णासधम्मं, ते सब्बे पि संगहमाना रासट्ठेन चत्तारो व खन्धा [153] होन्ति ।

१-१ म०— खन्धाधिद्वाना व; सि०— खन्धाधिद्वानदेसना. २ See ३.२५१-
२५५. ३ This commenced with ३.२६५. ४ See ३.१. ५ Also
known as कोट्टासवार. See ३.१; ३.३०६; also §§ 58, 120. ६ See
notes on this in ३.१९७, २५१, २५२, २५६, २६५; also see ३.३०८,
३१२.

हेट्ठा वुत्तेन आयतनद्वेन द्वे व आयतनानि होन्ति । सभावद्वेन सुञ्जतद्वेन निस्सत्तद्वेन द्वे व धातुयो होन्ति । पच्चयसंखातेन आहारद्वेन तयो वेत्थ धम्मा आहारा होन्ति । अवसेसा नो-आहारा । ‘किं पनेते अञ्जमञ्जं वा तं-समुद्धान-रूपस्स वा पच्चया न होन्ती’ ति ? ‘नो न होन्ति । इमे पन तथा च होन्ति, अञ्जथा चा ति समाने पि पच्चयत्ते^३ अतिरेकपच्चया होन्ति, तस्मा आहारा ति वुत्ता । कथं ? एतेसु हि फस्साहारो, येसं धम्मानं अवसेसा पित्तचेतसिका पच्चया होन्ति, तेसं च पच्चयो होति, तिस्सो च वेदना आहरति । मनोसञ्चेतनाहारो तेसं च पच्चयो होति तयो च भवे आहरति । विञ्जाणाहारो तेसं च पच्चयो होति पटिसन्धि-नामरूपं च आहरति’ । ‘ननु च सो विपाको व, इदं पन कुसलविञ्जाणं’ ति ? ‘किं चा पि कुसलविञ्जाणं, तं-सरिक्खताय पन विञ्जाणाहारो त्वेव वुत्तं । उपत्थम्भकद्वेन वा इमे तयो आहारा ति वुत्ता । इमे हि सम्पयुत्तधम्मानं, कवळि-काराहारो विय रूपकायस्स, उपत्थंभकपच्चया होन्ति । तेनेव वुत्तं—“अरूपिणो आहारा सम्पयुत्तकानं धम्मानं तं-समुद्धानानं च रूपानं आहारपच्चयेन पच्चयो” [तिकप० १.१८]’ ति ।

(३०३) अपरो नयो—अञ्जत्तिकसन्ततिया विसेसपच्चयत्ता कवळिकारा-हारो चै इमे च तयो धम्मा आहारा ति वुत्ता । विसेसपच्चयो हि कवळिकारा-हारमक्खानं सत्तानं रूपकायस्स कवळिकारो आहारो; नामकाये वेदनाय फस्सो, विञ्जाणस्स मनोसञ्चेतना, नामरूपस्स विञ्जाणं । यथाह—“सेय्यथा पि भिक्खवे अयं कायो आहारद्वितिको, आहारं पटिच्च तिद्वति, अनाहारो नो तिद्वती” [सं० ५.६४] ति । तथा फस्सपच्चया वेदना, संखारपच्चया विञ्जाणं, विञ्जाण-पच्चया नामरूपं ति । अधिपतियद्वेन पन अद्वेव धम्मा इन्द्रियाणि होन्ति, न अव-सेसा । तेन वुत्तं—अद्विन्द्रियाणि होन्ती ति । उपनिञ्ज्झायनद्वेन पञ्चे व धम्मा ज्ञानंगानि होन्ति । तेन वुत्तं—पञ्चङ्गिकं ज्ञानं होती ति । [154] निय्यानद्वेन च हेत्वद्वेन च पञ्चेव धम्मा मग्गंगानि होन्ति । तेन वुत्तं—पञ्चङ्गिको मग्गो होती ति । किञ्चा पि हि अद्वंगिको अरियमग्गो, लोकियचित्ते पन एकक्खणे तिस्सो विरतियो च लब्धन्ति, तस्मा पञ्चङ्गिको वुत्तो ।

(३०४) ‘ननु च “यथागतमग्गो ति भिक्खु अरियस्सेतं अद्वंगिकस्स मग्गस्स अधिवचनं” [सं० ४.१९५] ति इमस्मिं सुत्ते ‘यथेव लोकुत्तरमग्गो अद्व-गिको, पुब्बभागविपससनामग्गो पि तथेव अद्वंगिको’ ति ‘यथागत’-वचनेन इमस्स-त्थस्स दीपितत्ता, लोकियमग्गेना पि अद्वंगिकेन भवितव्वं’ ति ? ‘न भवितव्वं । अयं हि सुचन्तिकदेसना नाम परियायदेसना । तेनेवाह—“पुब्बे व खो पन’स्स काय-

१ ३.२७५. २ सि०, M.—आहरणद्वेन. ३ नि०, सी०-पच्चयत्थे. ४ सि०-विय; M.—व. ५ §५८.

कम्मं वचीकम्मं आजीवो सुपरिसुद्धो होती” [म० ३.२८९] ति । अयं पन निप्प-
रियायदेसना । लोकियचित्तिस्मिं हि तस्सो विरतियो एकक्खणे न लब्भन्ति, तस्मा
‘पञ्चंगिको’ व वुत्तो ति ।

(३०५) अकम्पियद्वेन पन सत्तेव धम्मा बलानि होन्ति । मूलद्वेन तयो
व धम्मा हेतू । फुसनद्वेन एको व धम्मो फस्सो । वेदयितद्वेन एको व धम्मो
वेदना । संजाननद्वेन एको व धम्मो सञ्जा । सञ्चेतनद्वेन एको व धम्मो चेतना ।
चित्तविचित्तद्वेन एको व धम्मो चित्तं । रासद्वेन चैव वेदयितद्वेन च एको व धम्मो
वेदनाखन्धो । रासद्वेन च संजाननद्वेन च एको व धम्मो सञ्जाखन्धो । रास-
द्वेन च अभिसंखरणद्वेन च एको व धम्मो संखारक्खन्धो । रासद्वेन च चित्त-
विचित्तद्वेन च एको व धम्मो विज्झाणक्खन्धो । विजाननद्वेन चैव हेट्ठो वुत्त-
आयतनद्वेन च एकमेव मनायतनं । विजाननद्वेन अधिपतियद्वेन च एकमेव मनि-
न्द्रियं । विजाननद्वेन सभावमुज्जतनिस्सत्तद्वेन च एको व धम्मो मनोविज्झाण-
धातु नाम होति, न अवसेसा । ठपेत्वा पन चित्तं, यथावुत्तेन अत्थेन अवसेसा सब्बे
पि धम्मा एकं धम्मायतनमेव, एका च धम्मधातु येव होन्ती^१ ति ।

(३०६) ये वा पन तस्मिं समये ति इमिना पन अप्पनावारेन इधा पि
हेट्ठा वुत्तो ये-वा-पनका संगहिता व । यथा च इध एवं [155] सब्बत्थ । इतो परं
हि एत्तकं पि न विचारयिस्साम । निद्देस-पटिनिद्देसवारेसु हेट्ठा वुत्तनयेनेव अत्थो
वेदितव्वो ति ।

संगहवारो निट्ठितो ।

कोट्ठासवारो ति पि एतस्सेव नामं ।

[(iii) सुज्जतवारो]

(३०७) इदानीं तस्मिं खो पन समये धम्मा होन्ती [§ १२१] ति
सुज्जतवारो आरद्धो । सो उद्देस-निद्देसवसेन द्विधा ववत्थितो । तत्थ उद्देसवारे
‘धम्मा होन्ती’ ति इमिना सद्धिं चतुवीसति कोट्ठासा होन्ति । सब्बकोट्ठासेसु च
‘चत्तारो द्वे तयो’ ति गणनपरिच्छेदो न वुत्तो । कस्मा ? संगहवारो परिच्छिन्नत्ता ।
तत्थ परिच्छिन्नधम्मा येव हि इधा पि वुत्ता । न हेत्थ सत्तो^२ वा मावो^३ वा अत्ता
वा उपलब्धमति । धम्मा व एते धम्ममत्ता असारा अपरिणायिका ति इमिस्सा
सुज्जताय दीपनत्थं वुत्ता । तस्मा एवमेत्थ अत्थो वेदितव्वो—

(३०८) यस्मिं समये कामावचरं पठमं महाकुसलचित्तं उप्पज्जति, तस्मिं
समये चित्तंगवसेन उप्पन्ना अतिरेकपण्णार्स धम्मा सभावद्वेन धम्मा एव होन्ति । न

१ ३.२७५. २ All authorities but M. read होती ति. ३ See ३.२५२.
४ ३.१७७-३.३०५. ५ See ३.१. ६ § ५८. ७-७ M.-सस्सतो भावो.
८ See notes on ३.१७७, २५१, २५२, २५६, २५५, ३०२; also see ३.३१२.

अञ्जो कोचि सत्तो वा भावो वा पोसो वा पुग्गलो वा होती ति । तथा रासट्ठेन खन्धा व होन्ती ति । एवं पुरिमनयेनेव सब्बपदेसु अत्थयोजना वेदितब्बा । यस्मा पन ज्ञानतो अञ्जं ज्ञानङ्गं, मग्गतो वा अञ्जं मग्गाङ्गं नत्थि, तस्मा इध 'ज्ञानं होति, मग्गो होति' [§ १२१] इच्चेव वुत्तं । उपनिज्झायनट्ठेन हि ज्ञानमेव हेत्वेन मग्गो व होति । न अञ्जो कोचि सत्तो वा भावो वा ति । एवं सब्बपदेसु अत्थयोजना कातब्बा । निद्देसवारो उत्तानत्थो येवा ति ।

सुञ्जतवारो निट्ठितो ।

निट्ठिता च तीहि महावारेहि मण्डेत्वा निट्ठितस्स पठमचित्तरस्स अत्थवण्णना ।

[दुतियं चित्तं]

(३०९) इदानीं दुतियचित्तादीनि दस्सेतुं पुन "कतमे धम्मा"[§ १४६] ति आदि आरब्धं । तेसु सब्बेसु पि पठमचित्ते वुत्त-[156]-नयेनेव तयो तयो महावारा वेदितब्बा । न केवलं च महावारा एव, पठमचित्ते वुत्तसदिसानं सब्बपदानं अत्थो पि वुत्तनयेनेव वेदितब्बो । इतोपरं हि अपुब्बपदवण्णनं येव करिस्साम । इमस्मिं ताव दुतियचित्तनिद्देसे **ससंखारेना** ति इदमेव अपुब्बं । तस्स'त्थो—सह संखारेना ति संखारो । तेन संखारेन संप्पयोगेन स-उपायेन पच्चयगणेना ति अत्थो । येन हि आरम्भणादिना पच्चयगणेन पठमं महाचित्तं उप्पज्जति, तेनेव संप्पयोगेन स-उपायेन इदं उप्पज्जति । तस्सेवं उप्पत्ति वेदितब्बा—इधेकच्चो भिक्खु विहार-पच्चन्ते वसमानो चेतियंगणसम्मज्जनवेलाय वा थेरुपट्ठानवेलाय वा संप्पत्ताय, धम्मस्सवणदिवसे वा संप्पत्ते 'मय्हं गन्त्वा पच्चागच्छतो अतिदूरं भविस्सति, न गमिस्सामी'ति चिन्तेत्वा पुन चिन्तेसि—'भिक्खुस्स नाम चेतियंगणं वा थेरुपट्ठानं वा धम्मस्सवणं वा अगन्तुं असारुप्पं, गमिस्सामी'ति गच्छति । तस्सेवं अत्तनो पयोगेन वा, परेन वा वत्तादीनं अकरणे आदीनवं करणे च आनिसंसं दस्सेत्वा ओवदियमानस्स, निग्गहवसेन वा 'एहि, इदं करोही'ति कारियमानस्स उप्पन्नं कुसल-चित्तं ससंखारेन पच्चयगणेन उप्पन्नं नाम होती ति ।

दुतियचित्तं निट्ठितं ।

[ततियं चित्तं]

(३१०) ततिये [§ १४७] जाणविप्पयुत्तं ति जाणेन विप्पयुत्तं ति जाण-

१ सि० adds hereafter जीवो वा. २ See ३.१. ३ This commenced with ३.१. ४ M and PTS. insert hereafter स-उत्साहेन. ५ सी०, M, PTS.—^०गहणेन.

विष्पयुत्तं । इदं पि हि आरम्भणे हट्ठपहट्ठं होति परिच्छिन्दनकजाणं पनेत्थ न होति । तस्मा इदं दहरकुमारकानं भिक्खुं दिस्वा 'अयं थेरो मय्हं' ति वन्दनकाले, तेनेव नयेन चेतियवन्दनधम्मस्सवणकालादीसु च उप्पज्जती ति वेदितब्बं । पालियं पनेत्थ सत्तसु^१ ठानेसु पञ्चा परिहायति । सेयं पाकतिकमेवा ति ।

ततियचित्तं निट्ठितं ।

[चतुत्थं चित्तं]

[३११] चतुत्थचित्ते पि [§१४९] एसेव नयो । इदं पन ससंखारेना ति वचनतो यदा मातापितरो दहरकुमारके सीसे गहेत्वा चेतियादीनि वन्दापेन्ति ते च अनत्थिका समाना पि हट्ठपहट्ठा वन्दन्ति । एवरूपे काले लब्धती ति वेदितब्बं ।

[पञ्चमं चित्तं]

(३१२) पञ्चमे [§१५०] उपेक्खासहगतं ति उपेक्खावेदनाय [157] सम्पयुत्तं । इदं हि आरम्भणे मज्झत्तं होति । परिच्छिन्दनकजाणं पेत्थ होति येव । पालियं पनेत्थ ज्ञानचतुक्के^२ उपेक्खा होति इन्द्रियद्वये उपेक्खिन्द्रियं होती ति वत्वा सब्बेसं पि वेदनापदानं निद्देसे सातासातसुखदुक्खपरिक्खेपवसेन देसनं कत्वा अदुक्खमसुखवेदना कथिता । तस्मा मज्झत्तलक्खणे इन्दुद्वयकरणवसेन उपेक्खिन्द्रिय-भावो वेदितब्बो । पदपटिपाटिया च एकरिंम ठाने पीति परिहीना व । तस्मा चित्तंगवसेन पालिं आरूढ्वा पञ्चपण्णासेव^३ धम्मा होन्ति । तेसं वसेन सब्बकोट्ठासेसु सब्बवारेसु च विनिच्छयो वेदितब्बो ।

[छट्ठ-सत्तम-अट्ठमानि चित्तानि]

(३१३) छट्ठसत्तमअट्ठमानि दुतियततियचतुत्थेसु वुत्तनयेनेव वेदितब्बानि । केवलं इमेसु वेदनापरिवत्तनं चेव पीतिपरिहानं च होति । सेसं सद्धिं उप्पत्तिनयेन तादिसमेव । करुणामुदितापरिकम्मकाले पि हि इमेसं उप्पात्ति महाअट्ठकथायं अनु-ज्जाता एव ।

इमानि अट्ठ कामावचरकुसलचित्तानि नाम ।

(३१४) तानि सब्बानि पि इसहि पुञ्जकिरियवत्थुहि दीपेतब्बानि । कथं ? दानमयं पुञ्जकिरियवत्थु, सीलमयं..., भावनामयं..., अपचितिसहगतं..., वेय्या-वच्चसहगतं..., पत्तानुप्पदानं..., अब्भनुमोदनं..., देसनमयं..., सवणमयं..., दिट्ठिजुक्कम्मपुञ्जकिरियवत्थू ति इमानि दस पुञ्जकिरियवत्थूनि नाम ।

१ See foot-note on §147. २ M., PTS. पञ्चके; but see §150, §§156-159. ३ See notes on ३.१९७, २५१, २५२, २५६, २६५, ३०२, ३०८. ४ ३.७३, ८१, ८९ mention only the first three in this list. ५ म०— दिट्ठि'जु'; सी०—दिट्ठि'ज्जु'.

(३१५) तत्थ दानमेव दानमयं । पुञ्जकिरिया च सा तेसं तेसं आनि-
 संसानं वत्थु चा ति पुञ्जकिरियवत्थु नाम । सेसेसु पि एसेव नयो । तत्थ चीवरा-
 दीसु चतुसु पच्चयेसु, रूपादीसु वा छसु आरम्मणेसु, अन्नादीसु वा दससु दान-
 वत्थुसु, तं तं देन्तस्स तेसं तेसं उप्पादनतो पट्ठाय पुब्बमागे, परिच्चागकाले, पच्छा
 सोमनस्सचित्तेन अनुस्सरणे चा ति तीसु कालेसु पवत्ता चेतना (i) 'दानमयं पुञ्ज-
 किरियवत्थु' नाम । पञ्चसीलं अट्ठसीलं दससीलं समादियन्तस्स, 'पब्बजिस्सामी' ति
 विहारं गच्छन्तस्स, पब्बजन्तस्स, 'मनोरथं मत्थकं पापेत्वा पब्बजितो वत'ग्ग्हि, साधु
 सुट्ठु'ति आवज्जेन्तस्स, पातिमोक्खं संवरन्तस्स, चीवरादयो पच्चये पच्चवेक्खन्तस्स,
 आपाथगतेसु रूपादीसु चक्खुद्वारादीनि^१ सं-[158]-वरन्तस्स, आजीवं सोधेन्तस्स
 च पवत्ता चेतना (ii) 'सीलमयं पुञ्जकिरियवत्थु' नाम । पटिसम्भिदायं वुत्तेन
 विपस्सनामग्गेन चक्खुं अनिच्चतो दुक्खतो अनत्ततो मावेन्तस्स, सोतं...पे०...
 मनं,...रूपे...पे०...धम्मं,...चक्खुविज्जाणं...पे०...मनोविज्जाणं,...चक्खु-
 संफस्सं...पे०...मनोसम्फस्सं, चक्खुसंफस्सजं वेदनं...पे०...मनोसम्फस्सजं
 वेदनं, रूपसज्जं...पे०...जरामरणं अनिच्चतो दुक्खतो अनत्ततो मावेन्तस्स
 पवत्ता चेतना, अट्ठत्तिंसाय वा आरम्मणेसु अप्पनं अप्पत्ता सब्बा पि चेतना (iii)
 'भावनामयं पुञ्जकिरियवत्थु' नाम । महल्लकं पन दिस्वा पच्चुग्गमन-पत्तचीवर-
 पटिग्गहण-अभिवादन-मग्गसंपदानादिवसेन (iv) 'अपचितिसहगतं' वेदितब्बं ।
 बुद्धतरानं वत्तपटिवत्तकरणवसेन गामं पिण्डाय पविट्ठं भिक्खुं दिस्वा पत्तं गहेत्वा गामे
 भिक्खं समादपेत्वा उपसंहरणवसेन, 'गच्छ भिक्खून् पत्तं आहरा' ति सुत्वा वेगेन
 गन्त्वा पत्ताहरणादिवसेन च कायवेय्यावटिककाले (v) 'वेय्यावच्चसहगतं' वेदितब्बं ।
 (३१६) दानं दत्त्वा गन्धादीहि पूजं कत्वा 'असुकस्स नाम पत्ति होतू'ति
 वा, 'सब्बसत्तानं होतू'ति वा पत्तिं ददतो (vi) 'पत्तानुप्पदानं' वेदितब्बं । किं पनेवं
 पत्तिं ददतो पुञ्जक्खयो द्वेती ति ? । न होति । यथा पन एकं पदीपं जालेत्वा
 ततो दीपसहस्सं जालेन्तस्स पटमदीपो खीणो ति न वत्तब्बो; पुरिमालोकेन पन
 सद्धिं पच्छिमालोको एकतो हुत्वा अतिमहा होति । एवमेव पत्तिं ददतो परिहानि
 नाम नत्थि । वुट्ठि येव पन होती ति वेदितब्बा । परेहि दिन्नाय पत्तिया वा अज्जाय
 वा पुञ्जकिरियाय 'साधु सुट्ठु' ति अनुमोदनवसेन (vii) 'अग्गमुमोदनं' वेदि-
 तब्बं । एको 'एवं धम्मकथिको ति मं जानिस्सन्ती'ति इच्छाय टत्वा लामगरुको
 हुत्वा देसेति, तं न महप्पलं । एको अत्तनो पगुणं धम्मं अपच्चासिंसमानो विमुत्ता-
 यतनसीसेन परेसं देसेति, इदं (viii) 'देसनामयं पुञ्जकिरियवत्थु' नाम । एको

१ स्ती०, म०-^०दानं. २ See Vim. 38-39; MCm. i. 195, ii. 236,
 358; Netti. 89.

मुणन्तो 'इति मं सद्धो ति जानिस्सन्ती'ति सुणाति, तं न महप्फलं । एको 'एवं मे महप्फलं भविस्सती'ति हितकरणेन मुदुचित्तेन धम्मं सुणाति, इदं (ix) 'सवणमयं पुञ्जकिरियवत्थु' नाम । [159] दिट्ठिं उजुं करोन्तस्स (x) 'दिट्ठुजुकम्मपुञ्जकिरियवत्थु' नाम ।

(३१७) दीषमाणका पनाहु— 'दिट्ठुजुकम्मं सब्बेसं नियमलक्खणं, यं किञ्चि पुञ्जं करोन्तस्स हि दिट्ठिया उजुकमावेनेव महप्फलं होती' ति । एतेसु पन पुञ्जकिरियवत्थूसु दानमयं ताव 'दानं दस्सामी'ति चिन्तेन्तस्स उप्पज्जति, दानं ददतो उप्पज्जति, 'दिन्नं मे' ति पच्चवेक्खन्तस्स उप्पज्जति । एवं पुब्बचेतनं मुञ्चनचेतनं अपरचेतनं ति तिरसो चेतना एकतो कत्वा 'दानमयं पुञ्जकिरियवत्थु' नाम होति । सीलमयं पि 'सीलं पूरेस्सामी'ति चिन्तेन्तस्स उप्पज्जति, सीलपूरणकाले उप्पज्जति, 'पूरितं मे' ति पच्चवेक्खन्तस्स उप्पज्जति । ता सब्बा पि एकतो कत्वा 'सीलमयं पुञ्जकिरियवत्थु' नाम होति । ...पे^{२०}... दिट्ठुजुकम्मं पि 'दिट्ठिं उजुकं करिस्सामी' ति चिन्तेन्तस्स उप्पज्जति, दिट्ठिं उजुकं करोन्तस्स उप्पज्जति, 'दिट्ठि मे उजुका कता' ति पच्चवेक्खन्तस्स उप्पज्जति । ता सब्बा पि एकतो कत्वा 'दिट्ठुजुकम्मं पुञ्जकिरियवत्थु' नाम होति ।

(३१८) सुत्ते पन तीणि येव पुञ्जकिरियवत्थूनि आगतानि । तेसु इतरेसं पि संगहो वेदितव्वो । अपचिति-वेय्यावच्चानि हि सीलमये संगहं गच्छन्ति । पत्तानुप्पदान-अब्भनुमोदनानि दानमये । देसना-सवण-दिट्ठुजुकम्मानि भावनामये । ये^१ पन 'दिट्ठुजुकम्मं सब्बेसं नियमलक्खणं'ति वदन्ति तेसं तं तीसु पि संगहं गच्छति । एवमेतानि संखेपतो तीणि हुत्वा वित्थारतो पन दस होन्ति ।

(३१९) तेसु 'दानं दस्सामी'ति चिन्तेन्तो अट्ठन्नं कामावचरकुसलचित्तानं अज्जतरेनेव चिन्तेति; ददमानो पि तेसं येव अज्जतरेन देति; 'दानं मे दिन्नं'ति पच्चवेक्खन्तो पि तेसं येव अज्जतरेन पच्चवेक्खति । 'सीलं पूरेस्सामी'ति चिन्तेन्तो पि तेसं येव अज्जतरेन चिन्तेति; सीलं पूरेन्तो पि तेसं येव अज्जतरेन पूरेति, 'सीलं मे पूरितं' ति पच्चवेक्खन्तो पि तेसं येव अज्जतरेन पच्चवेक्खति । 'भावनं भावेस्सामी'ति चिन्तेन्तो पि तेसं येव अज्जतरेन चिन्तेति; भावनं भावेन्तो पि तेसं येव अज्जतरेन भावेति; 'भावना मे भाविता'ति पच्चवेक्खन्तो पि तेसं येव अज्जतरेन पच्चवेक्खति । [160] 'जेट्ठापचितिकम्मं करिस्सामी'ति चिन्तेन्तो पि तेसं येव अज्जतरेन चिन्तेति, करोन्तो पि तेसं येव अज्जतरेन करोति, 'कतं मे' ति पच्चवेक्खन्तो पि तेसं येव अज्जतरेन पच्चवेक्खति । 'कायवेय्यावटिकम्मं करिस्सामी'

१ See note on this in ३.३१४. २ See the intervening terms in ३.३१४ above. ३ See ३.७३-८९. ४ See ३.३१७.

ति चिन्तेन्तो पि, करोन्तो पि, 'कतं मे' ति पच्चवेक्खन्तो पि तेसं येव अञ्जतरेन पच्चवेक्खति ।

(३२०) 'पत्तिं दस्सामी' ति चिन्तेन्तो पि, ददन्तो पि, 'दिन्ना मे' ति पच्चवेक्खन्तो पि, 'पत्तिं वा सेसकुसलं वा अनुमोदिस्सामी' ति चिन्तेन्तो पि तेसं येव अञ्जतरेन चिन्तेति; अनुमोदन्तो पि तेसं येव अञ्जतरेन अनुमोदति, 'अनुमोदितं मे' ति पच्चवेक्खन्तो पि तेसं येव अञ्जतरेन पच्चवेक्खति । 'धम्मं देसेस्सामी' ति चिन्तेन्तो पि तेसं येव अञ्जतरेन चिन्तेति, देसेन्तो पि तेसं येव अञ्जतरेन देसेति, 'देसितो मे' ति पच्चवेक्खन्तो पि तेसं येव अञ्जतरेन पच्चवेक्खति । 'धम्मं सोस्सामी' ति चिन्तेन्तो पि तेसं येव अञ्जतरेन चिन्तेति, सुणन्तो पि तेसं येव अञ्जतरेन सुणाति, 'सुतं मे' ति पच्चवेक्खन्तो पि तेसं येव अञ्जतरेन पच्चवेक्खति । 'दिट्ठिं उज्जुकं करिस्सामी' ति चिन्तेन्तो पि तेसं येव अञ्जतरेन चिन्तेति, उज्जुकं करोन्तो पन चतुन्नं जाणसंपयुत्तानं अञ्जतरेन करोति, 'दिट्ठि मे उज्जुका कता' ति पच्चवेक्खन्तो अट्ठन्नं अञ्जतरेन पच्चवेक्खति ।

(३२१) इमस्मिं ठाने चत्तारि अनन्तानि नाम गहितानि । चत्तारि हि अनन्तानि— आकासो अनन्तो, चक्कवाळानि अनन्तानि, सत्तनिकायो^१ अनन्तो, बुद्धजाणं अनन्तं । आकासस्स हि पुरत्थिमदिसाय वा पच्छिमुत्तरदाक्खिणासु वा एत्तकानि वा योजनसतानि एत्तकानि वा योजनसहस्सानी^२ ति परिच्छेदो नत्थि । सिनेरुमत्तं पि अथोकूटं पठविं द्विधा कत्वा हेट्ठा खित्तं भस्सेथेव^३, नो पतिट्ठं लभेथ, एवं (i) आकासं अनन्तं नाम । चक्कवाळानं पि सतेहि वा सहस्सेहि वा^४ परिच्छेदो नत्थि । सचे पि हि अकनिट्ठभवने निव्वत्ता, दळ्ळहथामधनुग्गहस्स सल्लहुकेन सेरेन तिरियं तालच्छायं अतिक्रमनमत्तेन कालेन चक्कवाळसतसहस्स-अतिक्रमनसमत्थेन जवेन समन्नागता चत्तारो [161] महाब्रह्मानो 'चक्कवाळपरियन्तं पस्सिस्सामा' ति तेन जवेन धवेय्युं, चक्कवाळपरियन्तं अदिस्वा व परिनिव्वायेय्युं, एवं (ii) चक्कवाळानि अनन्तानि नाम । एत्तकेसु पन चक्कवाळेसु उदकट्टकथलट्टकसत्तानं पमाणं नत्थि । एवं (iii) सत्तनिकायो अनन्तो नाम । ततो पि (iv) बुद्धजाणं अनन्तमेव ।

(३२२) एवं अपरिमाणेसु चक्कवाळेसु अपरिमाणानं सत्तानं कामावचर-सोमनस्ससहगत-जाणसंपयुत्त-असंखारिक-कुसलचित्तानि एकस्स बहूनि उप्पज्जन्ति । बहुन्नं पि बहूनि उप्पज्जन्ति । तानि सब्बानि पि कामावचरट्ठेन सोमनस्ससहगतट्ठेन जाणसंपयुत्तट्ठेन असंखारिकट्ठेन एकत्तं गच्छन्ति । एकमेव सोमनस्ससहगतं तिहेतुकं असंखारिकं महाचित्तं होति । तथा स-संखारिकं महाचित्तं ... पे० ... तथा उपेक्खा-

१ M., PTS— सत्तकायो. २ M., PTS—^०नि and insert hereafter एत्तकानि योजनसतसहस्सानी ति. ३ म०, M.— भस्सते'व. ४ सि० insert hereafter सतसहस्सेहि वा. ५ सी०, M.— 'धम्म'.

सहगतं आणविप्पयुत्तं दुहेतुकं^१ ससंखारिकं चित्तं ति । एवं सब्बानि पि अपरिमाणेषु चक्रवाळेषु अपरिमाणानं सत्तानं उप्पज्जमानानि कामावचरकुसलचित्तानि सम्भासंबुद्धो महातुलाय तुलयमानो विय, तुम्हे पक्खिपित्वा मिनमानो विय, सब्बञ्जुतआणन परिच्छिन्दित्वा 'अट्ठेवतानी' ति सरिक्खट्ठेन अट्ठेव कोट्ठासे कत्वा दस्सेसि ।

(३२३) पुन इमस्मिं ठाने लब्धिधेन पुञ्जायूहनं नाम गहितं । पुञ्जं हि अत्थि सयंकारं अत्थि परंकारं, अत्थि साहत्थिकं अत्थि आणत्तिकं, अत्थि संपजानकत्तं अत्थि असंपजानकत्तं । तत्थ अत्तनो धम्मताय कत्तं 'सयंकारं' नाम । परं करोन्तं दिस्वा कत्तं 'परंकारं' नाम । सहत्थेन कत्तं 'साहत्थिकं' नाम । आणापेत्वा कारितं 'आणत्तिकं' नाम । कम्मं च फलं च सहत्थित्वा कत्तं 'सम्पजानकत्तं' नाम । कम्मं पि फलं पि अजानित्वा कत्तं 'असम्पजानकत्तं' नाम । तेसु सयंकारं करोन्तो पि इमेसं अट्ठन्नं कुसलचित्तानं अञ्जतरेनेव करोति । परंकारं करोन्तो पि, सहत्थेन करोन्तो पि, आणापेत्वा करोन्तो पि इमेसं अट्ठन्नं कुसलचित्तानं अञ्जतरेनेव करोति । संपजानकरणं पन चतूहि आणसम्पयुत्तेहि होति । असंपजानकरणं चतूहि आणविप्पयुत्तेहि ।

(३२४) अपरा पि इमस्मिं ठाने चतस्सो दक्खिणाविसुद्धियो गहिता— पच्चयानं धम्मिकता, चेतना-महत्तं, वत्थुसंपत्ति, गुणातिरेकता ति । तत्थ धम्मेन समेन उप्पन्ना पच्चया 'धम्मिका' नाम । [162] सहत्थित्वा ओकप्पेत्वा ददतो पन 'चेतना-महत्तं' नाम होति । खीणासवभावो 'वत्थुसंपत्ति' नाम । खीणासवस्सेव निरोधा बुद्धितभावो 'गुणातिरेकता' नाम । इमानि चत्तारि समोधानेत्वा दातुं सक्कोन्तस्स कामावचरकुसलं इमस्मिं येव अत्तभावे विपाकं देति । पुण्णकसेट्ठि^२ - काकवल्लियं-सुमनमालाकारादीनि विय ।

(३२५) संखेपतो पनेतं सब्बं पि कामावचरकुसलं चित्तं 'चित्तं' ति करित्वा चित्तविचित्तेन एकमेव होति । वेदनावसेन सोमनस्ससहगतं उपेक्खा-सहगतं ति दुविधं होति । आणविभत्तिदेसनावसेन चतुब्धिधं होति । सोमनस्स-सहगतं आणसंपयुत्तं असंखारिकं महाचित्तं हि उपेक्खाहगतं आणसंपयुत्तं असं-खारिकं महाचित्तं च आणसंपयुत्तदेन असंखारिकदेन च एकमेव होति । तथा आणसम्पयुत्तं ससंखारिकं, आणविप्पयुत्तं असंखारिकं, आणविप्पयुत्तं ससंखारिकं चा ति । एवं आणविभत्तिदेसनावसेन चतुब्धिधे पनेतस्मिं असंखार-ससंखारविभत्तितो चत्तारि असंखारिकानि चत्तारि ससंखारिकानी ति अट्ठेव कुसलचित्तानि होन्ति । तानि याथावतो जत्वा भगवा सब्बञ्जु गुणी वरो मुनि सेट्ठो आचिक्खति देसेति

^१ सी०, म०— द्विहेतुकं.

२ ध० अ० १.३८५; सि०— कालवल्लिय; म०—

कालवल्लिय.

३ ध० अ० २.४०.

पञ्चपेति पट्टपेति विवरति विमज्जति उत्तानीकरोती ति ।

अट्टसालिनिया धम्मसंगहट्टकथाय

कामावचरकुसलनिद्देशो

समत्तो ।

[रूपावचरकुसलकथा]

(३२६) इदानीं रूपावचरकुसलं दस्सेतुं कतमे धम्मा कुसला [§ १६०] ति आदि आरब्धं । तत्थ रूपावचरकुसला मग्गं भावेती ति रूपं वुच्चति रूपमवो^१ । उपपत्ती ति निव्वत्ति जाति संजाति । मग्गो ति उपायो । वचनत्थो पनेत्थ— तं उपपत्तिं मग्गति गवेसति जनेति निष्पादेती ति मग्गो । इदं वुत्तं होति— येन मग्गेन रूपमवे उपपत्ति होति निव्वत्ति जाति संजाति, तं मग्गं भावेती ति । किं पनेतेन नियमतो रूपमवे उपपत्ति होती ति ? न होति । “समार्थि भिक्खवे भावेय, समाहितो यथाभूतं पजानाति पस्सती” [Of. सं० ३.१३; ५.४१४...] ति एवं वुत्ते न हि निव्वेधभागियेन रूपमवातिक्कमो पि होति । रूपावचरकुसला पन इतो अज्जो मग्गो [163] नाम नत्थि, तेन वुत्तं “रूपावचरकुसला मग्गं भावेती” ति । अत्थतो चायं मग्गो नाम चेतना पि होति, चेतनाय संपयुत्तधम्मा पि, तदुभयं पि । “निरयं चाहं सारिपुत्त पजानामि निरयगामिं च मग्गं” [म० १.७३] ति हि एत्थ चेतनां वै मग्गो नाम ।

“सद्धा हिरियं कुसलं च दानं । धम्मा एते सप्पुरिसानुयाता ।

एतं हि मग्गं दिवियं^२ वदन्ति । एतेन हि गच्छति देवलोकं” [अं० ४.२३६] ति । एत्थ चेतनासंपयुत्ता धम्मा मग्गो नाम । “अयं भिक्खवे मग्गो, अयं पटिपदा” [म० ३.१००] ति संखारुपपत्तिसुत्तादीसु चेतना पि चेतनासंपयुत्तधम्मा पि मग्गो नाम । इमस्मिं पन ठाने ‘ज्ञानं’ ति वचनतो चेतनासम्पयुत्ता अधिप्पेता । यस्मा पन ज्ञानचेतना पटिसन्धि आकङ्कति, तस्मा चेतना पि चेतनासम्पयुत्तधम्मा पि वट्टन्ति येव ।

(३२७) भावेती ति जनेति उप्पादेति वट्टेति । अयं ताव इध भावनाय अत्थो । अज्जत्थ पन उपसग्गवसेन संभावना परिभावना विभावना ति एवं अज्जत्थ पि अत्थो होति । तत्थ “इध उदायि मम सावका अधिसीले संभावेन्ति—सीलवा

१ This commenced with ३.१. २ Continues upto ३.४२६.

३ सी०, सि०— रूपभावो. ४ सि० inserts hereafter सञ्जानाति. ५-५ All authorities but M. read चेतना only. ६ All authorities read so.

७ म० ३.९९-१०३.

समणो गोतमो, परमेन सीलक्खन्धेन समन्नागतो” [म० २.९] ति अयं संभावना नाम; ओकप्पना ति अत्थो । “सीलपरिमावितो समाधि महप्फलो होति महानिसंसे, समाधिपरिमाविता पञ्जा महप्फला होति महानिसंसा, पञ्जापरिमावितं चित्तं सम्मदेव आसवेहि विमुच्चती” [दी० २.८१] ति अयं परिभावना नाम; वासना ति अत्थो । “इध रूपं विमावेहि, वेदनं... सज्जं... संखारे... विज्जाणं विमावेही” [ ] ति अयं विभावना नाम; अन्तरधापना ति अत्थो । “पुन च परं उदायि अक्खाता मया सावकानं पटिपदा, यथापटिपन्ना मे सावका चत्तारो सतिपट्टाने भावेन्ती” [म० २.११] ति, अयं पन उप्पादनवड्डनट्टेन भावना नाम । इमस्मिं पि ठाने अयमेव अधिप्पेता । तेन वुत्तं—‘भावेती ति जनेति उप्पादेति वड्डेती’ ति ।

(३२८) कस्मा पनेत्थ, यथा कामावचरकुसलनिहेसे धम्मपुब्बंगमा देसना कता तथा पन अक्त्वा, पुग्गलपुब्बं-[164]-गमा कता ति ? पटिपदाय साधे-तब्बतो’ ति । इदं हि चतुसू पटिपदासु अज्जतराय साधेतब्बं; न कामावचरं विय विना पटिपदाय उप्पज्जति । पटिपदा च नामेसा पटिपन्नके सति होती ति एतमत्थं दस्सेतुं पुग्गलपुब्बंगमं देसनं करोन्तो ‘रूपपपत्तिया मग्गं भावेती’ [§ १६०] ति आह ।

(३२९) विविच्चेव कामेही ति कामेहि विविचित्वा, विना हुत्वा, अपक्कमत्वा । यो पनायमेत्थ ‘एव’-कारो सो नियमत्थो ति वेदितब्बो । यस्मा च नियमत्थो, तस्मा तस्मिं पठमज्ज्ञानं उपसंपज विहरणसमये अविज्जमानानं पि कामानं तस्स पठमज्ज्ञानस्स पटिपक्खमावं, कामपरिचागेनेव च’स्स अधिगमं दीपेति । कयं ? ‘विविच्चेव कामेही’ ति एवं हि नियमे करियमाने’ इदं पञ्जा-यति—ननु च’स्स ज्ञानस्स कामा पटिपक्खभूता येसु सति इदं न प्वत्तति, अन्धकारे सति पदीपोभासो विय ? तेसं परिच्चागेनेव च’स्स अधिगमो होति ओरिमतीर-परिच्चागेन पारिमतीरस्सेव । तस्मा नियमं करोती ति ।

(३३०) तत्थ सिया— ‘कस्मा पनेस पुब्बपदे येव वुत्तो, न उत्तरपदे ? किं अकुसलेहि धम्मेहि अविविच्चा पि ज्ञानं उपसंपज विहरेय्या ति?’ ‘न खो पनेतं एवं दट्ठब्बं । तं निस्सरणतो हि पुब्बपदे एस वुत्तो । कामधातुसमतिक्रमनतो हि कामरागपटिपक्खतो च इदं ज्ञानं कामानमेव निस्सरणं । यथाह— “कामानमेतं निस्सरणं यदिदं नेक्खम्म” [दी० ३.२७५] ति । उत्तरपदे पि पन, यथा “इधेव भिक्खवे पठमो समणो, इध दुत्तियो समणो” [म० १.६३; अं० २.२३८] ति एत्थ ‘एव’-कारो आनेत्वा वुच्चति, एवं वत्तब्बो । न हि सक्का इतो अज्जेहि पि नीवरणसंखातेहि अकुसलेहि धम्मेहि अविविच्च ज्ञानं उपसंपज विहरितुं, तस्मा ‘विविच्चेव कामेहि विविच्चेव अकुसलेहि धम्मेही’ ति एवं पदद्वये पि एस दट्ठब्बो ।

१ सि०—सोधेतब्बेतो. २ With ३.३२९-३३५ of. विमु० ४.८१-८८
३ M.—कथिरमाने, ४-४ म०—नन्विमस्स; M.—नूनमस्स; सि०—नूनमिस्स.

पदद्वये पि च किञ्चा पि विविच्चा ति इमिना साधारणवचनेन तदङ्गविवेकादयो कायविवेकादयो च सब्धे पि विवेका संगहं गच्छन्ति, तथा पि कायविवेको चित्त-विवेको विस्वम्भनविवेको ति तयो एव इध दट्टब्बा ।

(३३१) कामेही ति इमिना पदेन ये च निद्देसे “कतमे वत्थुकामा ? मनापिया रूपा” [नि० १.१] ति आदिना नयेन वत्थुकामा वुत्ता, ये च तत्थेव विमंगे चै “छन्दो कामो, [165] रागो कामो, छन्दरागो कामो; संकप्पो कामो, रागो कामो, संकप्परगो कामो; इमे वुच्चन्ति कामा” [नि० १.२; वि० २५६] ति एवं किलेसकामा वुत्ता, ते सब्धे पि संगहिता इच्चेव दट्टब्बा । एवं हि सति विविच्चेव कामेही ति वत्थुकामेहि पि विविच्चेवा ति अत्थो युज्जति । तेन काय-विवेको वुत्तो होति । विविच्च अकुसलेहि धम्मेही ति किलेसकामेहि सत्त्वा-कुसलेहि वा विविच्चा ति अत्थो युज्जति । तेन चित्तविवेको वुत्तो होति । पुरिमेन चेत्य वत्थुकामेहि विवेकवचनतो येव कामसुखपरिच्चागो, दुतियेन किलेसकामेहि विवेकवचनतो नेक्खम्मसुखपरिग्गहो विभावितो होति ।

(३३२) एवं वत्थुकाम-किलेसकामविवेकवचनतो येव च एतेसं पठमेन संकिलेसवत्थुपहानं, दुतियेन संकिलेसपहानं; पठमेन लोलभावस्स हेतुपरिच्चागो, दुतियेन बालभावस्स; पठमेन पयोगसुद्धि, दुतियेन आसयपोसनं विभावितं होती ति पि जातब्बं । एस ताव नयो ‘कामेही’ति एत्थ वुत्तकामेसु वत्थुकामपक्खे । किलेस-कामपक्खे पन ‘छन्दो’ ति च रागो’ ति च एवमादीहि अनेकभेदो कामच्छन्दो येव कामो ति अधिपेतो । सो च अकुसलपरियापन्नो पि समानो “तत्थ कतमो काम-च्छन्दो कामो ?” [Cf. वि० २५६] ति आदिना नयेन विमंगे ज्ञानंगपटिपक्खतो विसुं वुत्तो । किलेसकामत्ता वा पुरिमपदे वुत्तो, अकुसलपरियापन्नत्ता दुतियपदे । अनेकभेदतो च’स्स ‘कामतो’ ति अवत्वा ‘कामेही’ ति वुत्तं ।

(३३३) अज्जेसं पि च धम्मानं अकुसलभावे विज्जमाने “तत्थ कतमे अकुसला धम्मा ? कामच्छन्दो” [वि० २५६] ति आदिना नयेन विमंगे उपरि-ज्ज्ञानंगपच्चनीकपटिपक्खभावदस्सनतो नीवरणानेव वुत्तानी ति । नीवरणानि हि ज्ञानंगपच्चनीकानि । तेसं ज्ञानंगानेव पटिपक्खानि, विद्धंसकानि, विधातकानि ति वुत्तं होति । तथा^१ हि “समाधि कामच्छन्दस्स पटिपक्खो, पीति ब्यापादस्स, वित्तको थीनमिद्धस्स, सुखं उद्धच्चकुक्कुच्चस्स, विचारो विचिकिञ्छाया” ति पेटके^२ वुत्तं ।

(३३४) एवमेत्थ ‘विविच्चेव कामेही’ति इमिना कामच्छन्दस्स विस्वम्भन-

१ विमु० ४.८२; पटि० २.२२०, वि० अ० ३१६. २ सी०, M. omit.

३ Cf. नि० १.२८. ४ वि०-२५७ reads “तत्थ कतमे कामा ? छन्दो कामो”

which is also quoted in विमु० ४.८५. ५ सी०, M.- यथा. ६ Cf.

विमु० ४.८६; विमुत्ति ४९, and Introduction p. xxv note 4.

विवेको वुत्तो होति । 'विविच्च अकुसलेहि धम्मेही'ति इमिना पञ्चन्नं पि नीवरणानं । अगहितगहणेन पन पठमेन कामच्छन्दस्स, दुतियेन सेसनीवरणानं; तथा पठमेन तीसु अकुसलमूलेसु पञ्चकामगुणभेदविसयस्स लोभस्स, दुतियेन आघात-[166]-वत्थुभेदादिविसयानं दोसमोहानं । ओघादीसु वा धम्मेसु पठमेन कामोष-कामयोग-कामासव-कामुपादान-अभिज्झाकायगन्थ-कामरागसंयोजनानं, दुतियेन अवसेस-ओघ-योगासव-उपादानगन्थसंयोजनानं । पठमेन च तण्हाय तं-संपयुत्तकानं च, दुतियेन आविज्जाय तं-संपयुत्तकानं च । अपि च पठमेन लोभसंपयुत्त-अट्ठचित्तुप्पादानं, दुतियेन भेसानं चतुन्नं^१ अकुसलचित्तुप्पादानं विक्खंमनविवेको वुत्तो होती ति वेदितब्बो । अयं ताव 'विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेही'ति एत्थ अत्थप्पकासना ।

(३३५) एत्तावता पठमस्स ज्ञानस्स पहानङ्गं दस्सेत्वा इदानीं संपयोगङ्गं दस्सेतुं **सवितकं सविचारं** ति आदि वुत्तं । तत्थ^२ हेट्ठा^३ वुत्तलक्खणादिविभागेन अप्पनासंपयोगतो रूपावचरभावप्पत्तेन वितक्केन चैव विचारेन च सह वत्तति । रुक्खो विय पुप्फेन फलेन^४ चा ति इदं ज्ञानं सवितकं सविचारं ति वुच्चति । विभंगे पन "इमिना च वितक्केन इमिना च विचारेन उपेतो होति समुपेतो होती"^५ [वि० २५७] ति आदिना नयेन पुग्गलाधिट्ठाना देसना कता । अत्थो पन तत्रा पि एवमेव दट्ठब्बो । **विवेकजं** ति— एत्थ विवित्ति विवेको । नीवरणविगमो ति अत्थो । विवित्तो ति वा विवेको, नीवरणविवित्तो ज्ञानसम्पयुत्तधम्मरासी ति अत्थो । तस्मा विवेका, तस्मिं वा विवेके, जातं ति विवेकजं ।

(३३६) **पीतिसुखं** ति— एत्थ पीतिसुखानि हेट्ठा^६ पकासितानेव । तेसु वुत्तप्पकाराय पञ्चविधाय पीतिया अप्पनासमाधिस्स मूलं हुत्वा वड्डमाना समाधिसंपयोगं गता फण्णा पीति—अयं इमस्मिं अत्थे अधिप्पेता पीती ति । अयं च पीति इदं च सुखं अस्स ज्ञानस्स, अस्मिं वा ज्ञाने अत्थी ति इदं ज्ञानं पीतिसुखं ति वुच्चति । अथ वा पीति च सुखं च पीतिसुखं, धम्मविनयादयो विय । विवेकजं पीतिसुखमस्स ज्ञानस्स, इमस्मिं वा ज्ञाने, अत्थी ति एवं पि विवेकजं पीतिसुखं । यथेव हि ज्ञानं एवं पीतिसुखं पेत्य विवेकजमेव होति । तं च^७ अत्थि । तस्मा एकपदेनेव 'विवेकजपीतिसुखं' ति पि वुत्तं युज्जति । विभंगे पन "इदं सुखं इमाय पीतिया सहगतं" [वि० २५७] ति आदिना नयेन वुत्तं । अत्थो पन तत्था पि एवमेव दट्ठब्बो ।

(३३७) [167] **पठमं ज्ञानं** ति— एत्थ गणनानुपुब्बतौ **पठमं** । पठमं उपपन्नं ति पि पठमं । पठमं समापजितब्बं ति पि पठमं । इदं पन न एकन्तलक्खणं ।

१-१ See Chart (चित्तुप्पादकण्ड- At A Glance) accompanying धम्मसंगणि, under अकुसलचित्तानि, (§§ 365-430) २ विसु० ४८८-९१ are lacking here. ३ ३.१९८-२०१. ४ विसु० ४.९२ ५ See ३.२०२-२१०. ६ सि०— गणनानुपुब्बताय; अ० थो० gives गणनानुपुब्बता (?)

चिण्णवसीमावो हि अट्ठसमापत्तिलाभी आदितो पट्टाय मत्थकं पापेन्तो पि समा-
पजितुं सक्कोति । मत्थकतो पट्टाय आदिं पापेन्तो पि समापजितुं सक्कोति ।
अन्तरन्तरा ओक्कमन्तो पि सक्कोति । एवं पुब्बुप्पत्तियट्ठेन पनं पठमं नाम होति ।
ज्ञानं ति दुविधं ज्ञानं— आरम्मणूपनिज्ज्ञानं लक्खणूपनिज्ज्ञानं ति । तत्थ
अट्ठ समापत्तियो पठवीकसिणादिआरम्मणं उपनिज्ज्ञायन्ती ति आरम्मणूपनिज्ज्ञानं
ति संखं गता । विपस्सनामग्गफलानि पन लक्खणूपनिज्ज्ञानं नाम । तत्थ विपस्सना
अनिच्चादिलक्खणस्स उपनिज्ज्ञानतो लक्खणूपनिज्ज्ञानं । विपस्सनाय कतकिच्चस्स
मग्गेन इज्झनतो मग्गो लक्खणूपनिज्ज्ञानं । फलं पन निरोधसच्चं तथलक्खणं
उपनिज्ज्ञायती ति लक्खणूपनिज्ज्ञानं नाम । तेसु इमस्मिं अत्थे आरम्मणूपनिज्ज्ञानं
अधिपेत्तं । तस्मा आरम्मणूपनिज्ज्ञानतो पच्चनीकज्ज्ञापनतो वा ज्ञानं ति वेदितव्वं ।

(३३८) उपसम्पज्जा ति उपगन्त्वा, पापुणित्वा ति वुत्तं होति ।
उपसंपादयित्वा वा निष्फादेत्वा ति वुत्तं होति । विभंगे पन “उपसंपज्जा ति पठमस्स
ज्ञानस्स लाभो पटिलामो पत्ति सम्पात्ति फुसना सच्छिकिरिया उपसंपदा” [वि०
२५७] ति वुत्तं । तस्सा पि एवमेव’त्थो दट्ठब्बो । विहरती ति तदनुरूपेण इरिया-
पथविहारेण इतिवुत्तप्पकारज्ज्ञानसमङ्गी हुत्वा अत्तमावस्स इरियेन वुत्तिं पालनं
यपनं यापनं चारं विहारं अभिनिष्फादेति । वुत्तं हेतं विभंगे— “विहरती ति
इरियति वत्तति पालेति यपेति यापेति चरति विहरति, तेन वुच्चति विहरती”
[वि० २५७] ति । पठवीकसिणं ति एत्थ पठवीमण्डलं पि सकलट्ठेन पठवीकसिणं
ति वुच्चति । तं निस्साय पटिलद्धनिमित्तं पि । निमित्ते पटिलद्धज्ज्ञानं पि । तत्थ
इमस्मिं अत्थे ज्ञानं पठवीकसिणं ति वेदितव्वं । पठवीकसिणसंखातं ज्ञानं उप-
संपज्ज विहरती ति अयं हेत्थ संखेपत्थो ।

(३३९) इमस्मिं [168] पन पठवीकसिणे परिकम्मं कत्वा चतुक्कपञ्चक-
ज्ज्ञानानि निव्वत्तेत्वा ज्ञानपदट्ठानं विपस्सनं वट्ठेत्वा अरहत्तं पत्तुकामेन कुलपुत्तेन
किं कातव्वं ति ? आदितो ताव पातिमोक्खसंवर-इन्द्रियसंवर-आजीवपारिसुद्धि-
पच्चयसंनिहिसितसंखातानि चत्तारि सीलानि विसोधेत्वा मुपरिसुद्धे सीले पतिट्ठितेन,
य्वासस आवासादीसु दससु पलिबोधेसु पलिबोधो अत्थि, तं उपच्छिन्दित्वा कम्म-
ट्ठानदायकं कल्याणमित्तं उपसंकर्मित्वा पालिया आगतेसु अट्ठत्तिंसायं कम्मट्ठानेसु
अत्तनो चरियानुकूलं कम्मट्ठानं उपपरिक्खन्तेन सचस्स इदं पठवीकसिणं अनुकूलं
होति, इदमेव कम्मट्ठानं गहेत्वा ज्ञानमावनाय अनुरूपं विहारं पहाय अनुरूपे

१ म० M- omit. २ विसु० ४.११९ differs. ३ सि०, म०— संख्यं.
४ विसु० ४.११९ agrees. ५ विसु० ४.१०२. ६ विसु० ४.१०३. ७ सि०—
कसिणत्थेन; see विसु० ४.११९. ८-८ विसु० ३.२८. ९ On this see Vim.
pp.38-39, footnote.

विहारे विहरन्तेन दुक्खपल्लवोधुपच्छेदं कत्वा कसिणपरिकम्मनिमित्तानुरक्खण-सत्त असप्पायपरिवज्जन-सत्तसप्पायसेवन-दसविधअप्पनाक्कोसल्लप्पमेदं सब्बं भावनाविधानं अपरिहापेन्तेन आणाधिगम्मत्थाय पटिपज्जितब्बं । अयमेत्थ संखेपो । वित्थारो पन विसुद्धिमग्गे वुत्तनयेनेव वेदितब्बो । यथा चेत्थ एवं इतो परेसु पि । सब्ब-कम्मट्ठानानं हि भावनाविधानं सब्बं अट्ठकथानयेन गहेत्वा विसुद्धिमग्गे वित्थारितं । किं तेन तत्थ तत्थ पुन वुत्तेना ति न तं पुन वित्थारयाम । पालिया पन हेट्ठा अनागतं अत्थं अपरिहापेत्वा निरन्तरं अनुपदवण्णनमेव करिस्साम ।

(३४०) तस्मिं समये ति तस्मिं पठमज्झानं उपसंपज्ज विहरणसमये । फस्सो होति ... पे० ... अविकखेपो होती ति इमे कामावचर-पठमकुसल-चित्ते वुत्तप्पकारा व पदपटिपाटिया छप्पण्णासै धम्मा होन्ति । केवलं हि ते कामाव-चरा, इमे भुम्मन्तरवसेन महग्गता रूपावचरा ति अयमेत्थ विसेसो । सेसं तादिस-मेव । ये-वा-पनका पनेत्थ छन्दादयो चत्तारो व लब्भन्ति । कोट्ठासवार-सुञ्जतवारो पाकतिका एवा ति ।

पठमं ।

(३४१) दुतियज्झानानिद्देसे [§ १६१] वितक्कविचारानं वूप-[169]-समा [§ १६१] ति वितक्कस्स च विचारस्स चा ति इमेसं द्वित्रं वूपसमा, समति-क्कमा; दुतियज्झानक्खणे अपातुमावा ति वुत्तं होति । तत्थ किञ्चा पि दुतियज्झाने सब्बे पि पठमज्झानधम्मा न सन्ति, अज्जे येव हि पठमज्झाने फस्सादयो अज्जे इध, ओळारिकस्स पन ओळारिकस्सै अंगस्स समतिक्कमा पठमज्झानतो परेसं दुतियज्झानादीनं अधिगमो होती ति दीपनत्थं वितक्कविचारानं वूपसमा ति एवं वुत्तं ति वेदितब्बं । अज्झत्तं ति—नियकज्झत्तं अधिप्पेतं । विमग्गे पन “अज्झत्तं पच्चत्तं” [वि० २५८] ति एत्तकमेव वुत्तं । यस्मा नियकज्झत्तं अधिप्पेतं, तस्मा अत्तनो सन्ताने जातं, अत्तनो संताने निब्बत्तं ति अयमेत्थ अत्थो ।

(३४२) संपसादनं ति संपसादनं वुच्चति सद्दा । संपसादनयोगतो ज्ञानं पि संपसादनं, नीलवण्णयोगतो नीलवत्थं विथ । यस्मा वा तं ज्ञानं संपसादन-समन्नागतत्ता वितक्कविचारक्खोमवूपसमेन च चेतो सम्पसादयति, तस्मा संपसादनं ति वुत्तं । इमस्मिं च अत्थविकप्पे ‘संपसादनं चेतसो’ ति एवं पदसंबंधो वेदि-

१ विसु० ३.२८-१३३. २ Chapters iv-xi. ३ See note 9 on §1; also ३.१६७, २५१, २५६, etc. ४ See २.२५१-५२. ५ See ३. ३०६, ३०८. ६ With ३.३४१-३४६ compare विसु० ४.१४०-१४८. ७ सी०—omit. ८ See २.३६.

तब्बो । पुरिमस्मिं पन अत्थविकप्पे 'चेतसो' ति एतं एकोदिमावेन सद्धिं योजेतब्बं । तत्रायं अत्थयोजना—एको उदेती ति एकोदि, वितक्कविचारेहि अनज्झारूहत्ता अग्गो सेट्ठो हुत्वा उदेती ति अत्थो । सेट्ठो पि हि लोके एको ति वुच्चति । वितक्क-विचारविरहितो वा एको असहायो हुत्वा ति पि वसुं वट्टति । अथ वा संपयुत्तधम्मो उदायती ति उदि । उट्ठोपेती' ति अत्थो । सेट्ठेन एको च सो उदि चा ति एकोदि । समाधिस्सेतं अधिवचनं । इति इमं एकोदिं भावेति वट्ठेती ति इदं दुतियज्ज्ञानं एकोदिमावं । सो पनायं एकोदि यस्मा चेतसो, न सत्तस्स, न जीवस्स, तस्मा एतं 'चेतसो एकोदिमावं' ति वुत्तं ।

(३४३) 'ननु चायं सद्धा पटमज्ज्ञाने पि अत्थि, अयं च एकोदिनामको समाधि, अथ कस्मा इदमेव सम्पसादनं चेतसो एकोदिमावं चा ति वुत्तं ति ? वुच्चते—'अदुं हि पटमज्ज्ञानं वितक्कविचारक्खोभेन वीचितरंगसमाकुलमिव जलं न सुप्पसन्नं होति, तस्मा सतिया पि सद्धाय [170] 'संपसादनं' ति न वुत्तं । न सुप्पसन्नत्ता येव चेत्य समाधि पि न सुट्ठु पाकटो । तस्मा एकोदिमावं ति पि न वुत्तं । इमस्मिं पन ज्ञाने वितक्कविचारपल्लिवोधाभावेन लद्धोकासा बलवती सद्धा, बलवसद्धासहायपटिलामेनेव समाधि पि पाकटो । तस्मा इदमेव एवं वुत्तं ति वेदितब्बं । विमंगे पन "सम्पसादनं ति या सद्धा सद्दहना ओक्कप्पना अभिप्पसादो; चेतसो एकोदिमावं ति या चित्तस्स ठिति सण्ठिति ... पे० ... सम्मासमाधी" [वि० २५८] ति एत्तकमेव वुत्तं । एवं वुत्तेन पनेतेन सद्धिं अयं अत्थवण्णना यथा न विरुज्झति अज्जदत्थु संसन्दति चेव समेति च, एवं वेदितब्बा ।

(३४४) अवितक्कं अविचारं ति भावनाय पहीनत्ता एतस्मिं एतस्स वा वितक्को नत्थी ति अवितक्कं । इमिना व नयेन अविचारं । विमंगे पि वुत्तं— "इति अयं च वितक्को अयं च विचारो सन्ता होन्ति समिता वूपसन्ता अत्थंगता अब्भत्थंगता अप्पिता व्यप्पिता सोसिता विसोसिता व्यन्तिकता, तेन वुच्चति अवितक्कं अविचारं" [वि० २५८] ति । एत्थाह—ननु च वितक्कविचारानं वूपसमा ति इमिना पि अयमत्थो सिद्धो? अथ कस्मा पुन 'वुत्तं अवितक्कं अविचारं' ति ? वुच्चते—एवमेतं, सिद्धो वायमत्थो, न पनेतं तदत्थदीपकं । ननु अबोच्चुम्ह— 'ओळारिक्कस्स पन ओळारिक्कस्स अंगस्स समतिकक्कमा पटमज्ज्ञानतो परेसं दुतियज्ज्ञानादीनं समाधिगमो होती ति दस्सैनत्थं वितक्कविचारानं वूपसमा ति एवं वुत्तं' ति ।

(३४५) अपि च वितक्कविचारानं वूपसमा इदं संपसादनं, न किलेसकालु-स्सियस्स; वितक्कविचारानं च वूपसमा एकोदिमावं, न उपचारज्ज्ञानमिव नीवरण-

१ All authorities but म० read उट्ठोपेती ति. २ ३.३४१. ३ ३.३४१ reads दीपनत्थं.

प्पहाना; न पठमज्झानामिव च अंगपातुमावा ति एवं संपसादन-एकोदिमावानं हेतुपरिदीपकमिदं वचनं । तथा वितक्कविचारानं वूपसमा इदं अवितक्कं अविचारं, न ततियच्चतुत्थज्झानानि विय, चक्खुविज्झाणादीनि विय च, अमावा ति एवं अवि-
तक्काविचारमावस्स हेतुपरिदीपकं च, न वितक्कविचाराभावमत्तपरिदीपकं । वितक्क-
विचाराभावमत्तपरिदीपकमेव पन अवितक्कं अविचारं ति इदं वचनं, तस्मा पुरिमं
वत्त्वा पि पुन वत्तब्बमेवा ति ।

(३४६) समाधिजं ति पठमज्झानसमाधितो सम्पयुत्तसमाधितो वा जातं
ति अत्थो । [171] तत्थ किञ्चा पि पठमं पि संपयुत्तसमाधितो जातं, अथ खो
अयमेव समाधि 'समाधी' ति वत्तब्बतं अरहति, वितक्कविचारक्खोमविरहेन अतिविय
अचलत्ता सुप्पसन्नत्ता च । तस्मा इमस्स वण्णभणनत्थं इदमेव समाधिजं ति वुत्तं ।
पीतिसुखं ति इदं वुत्तनयमेव । दुतियं ति गणनानुपुब्बता दुतियं । इदं दुतियं
समापज्जती ति पि दुतियं । तस्मिं समये फस्सो होती ति आदीसु ज्ञानपञ्चके
वितक्कविचारपदानि परिहीनानि^१ मग्गपञ्चके च सम्मासंकप्पपदं परिहीनं^२ । तेसं वसेन
सविमत्तिकाविमत्तिकपदविनिच्छयो वेदितब्बो । कोट्ठासंवारे पि तिवक्किक्कं ज्ञानं
होति, चतुरंगिको मग्गो होती [§ १६१] ति आगतं । सेसं पठमज्झान-
सदिसमेवा ति ।

दुतियं ।

(३४७) ततियज्झानानिदेसे [§ १६३] पीतिया च विरागा ति विरागो
नाम वुत्तप्पकाराय पीतिया जिगुच्छनं वा समतिक्रमो वा । उभिन्नं पन अन्तरा 'च'-
सहो संपिण्डनत्थो । सो वूपसमं वा सम्पिण्डेति वितक्कविचारानं वूपसमं वा । तत्थ
यदा वूपसममेव सम्पिण्डेति तदा पीतिया विरागा च, किञ्च भिय्यो 'वूपसमा' चा ति
एवं योजना वेदितब्बा । इमिस्सा च योजनाय विरागो जिगुच्छनत्थो होति । तस्मा
पीतिया जिगुच्छना च वूपसमा चा ति अयमत्थो दट्ठब्बो । यदा पन वितक्कविचारानं
वूपसमं सम्पिण्डेति तदा पीतिया च विरागा किञ्च भिय्यो 'वितक्कविचारानं च वूपसमा'
ति एवं योजना वेदितब्बा । इमिस्सा च योजनाय विरागो समतिक्रमनत्थो होति,
तस्मा पीतिया च समतिक्रमा वितक्कविचारानं च वूपसमा ति अयमत्थो दट्ठब्बो ।

(३४८) कामं चेते वितक्कविचारा दुतियज्झाने येव वूपसन्ता, इमस्स पन
ज्ञानस्स मग्गपरिदीपनत्थं वण्णभणनत्थं च एतं वुत्तं । वितक्कविचारानं वूपसमा ति
हि वुत्ते इदं पज्जायति— ननु वितक्कविचारवूपसमो मग्गो इमस्स ज्ञानस्सा ति ?

१ See ३.३३६, ३.२०२-२१०. २ See note ३ on § 161. ३ Cf.
३.२५७. ४ Second para. in § 161. ५ With ३.३४७-३५८ compare
विदु० ४.१५४-१७७. ६ सि०, M., विदु० ४.१५५- नून.

यथा च ततिये अरियमग्गे अप्पहीनानं पि सक्कायदिट्ठादीनं “पंचन्नं ओरं मा-[172]-गियानं संयोजनानं पहानो” [Cf. अं० १.२३२] ति एवं पहानं वुच्च-मानं वण्णभणनं होति, तदधिगमाय उस्सुक्कानं उस्साहजननत्थं, एवमेव इध अवूपसन्तानं पि वितक्कविचारानं वूपसमो वुच्चमानो वण्णभणनं होति । तेनायमत्थो वुत्तो— ‘पीतिया च समतिक्रमा वितक्कविचारानं च वूपसमा’ति ।

(३४९) उपेक्खको च विहरती ति— एत्थ उपपत्तितो इक्खती ति उपेक्खा । समं पस्सति, अपक्खपतिता हुत्वा पस्सती ति अत्थो । ताय विसदाय विपुलाय थामगताय समन्नागतत्ता ततियज्झानसमंगी उपेक्खको ति वुच्चति । उपेक्खा पन दसविधा होति— छळंगुपेक्खा ब्रह्मविहारूपेक्खा ब्रोज्झंगुपेक्खा विरियुपेक्खा संखारूपेक्खा वेदनुपेक्खा विपस्सनुपेक्खा तत्रमज्झनुपेक्खा ज्ञानुपेक्खा पारि-सुद्धिउपेक्खा ति ।

(३५०) तत्थ या “इध खीणासवो भिक्खु चक्खुना रूपं दिस्वा नेव सुमनो होति, न दुम्मनो, उपेक्खको च विहरति सतो संपजानो” [Cf. अं० २. १९८; ३.२७९] ति एवमागता खीणासवस्स छसु द्वारेसु इट्ठानिट्ठच्छारम्मणापाथे परिसुद्धपकतिभावाविजहनाकारभूता उपेक्खा, अयं ‘छळंगुपेक्खा’ नाम । या पन “उपेक्खासहगतेन चेतसा एकं दिंसं फरित्वा विहरती” [दी० १.२५१] ति एवमागता सत्तेसु मज्झत्ताकारभूता उपेक्खा, अयं ‘ब्रह्मविहारूपेक्खा’ नाम । या “उपेक्खासम्ब्रोज्झंगं भावेति विवेकनिस्सितं” [म० १.११; सं० ४.३६७, ५.९१] ति एवमागता सहजातधम्मनं मज्झत्ताकारभूता उपेक्खा, अयं ‘ब्रोज्झंगुपेक्खा’ नाम । या पन “कालेन कालं उपेक्खानिमित्तं मनसि करोती” [अं० १.२५७] ति एवमागता अनच्चारद्ध-नातिसिथिलविरियसंखाता उपेक्खा अयं ‘विरियुपेक्खा’ नाम । या “कति संखारूपेक्खा समोधिक्खसेन उप्पज्जन्ति, कति संखारूपेक्खा विपस्सनावसेन उप्पज्जन्ति ? अट्ठ संखारूपेक्खा समोधिक्खसेन उप्पज्जन्ति, दस संखारूपेक्खा विपस्सनावसेन उप्पज्जन्ती” [पटि० १.६४] ति एवमागता नीवरणादि-पटिसंखा-सन्निट्ठानगहणे मज्झत्तभूता उपेक्खा, अयं ‘संखारूपेक्खा’ नाम ।

(३५१) या पन “यस्मिं समये कामावचरं कुसलं चित्तं उप्पन्नं होति उपेक्खासहगतं” [§§ १५०, १५६] ति एवमागता अदुक्खमसुखसञ्जिता उपेक्खा अयं ‘वेदनुपेक्खा’ नाम । या पन “यदत्थि, यं भूतं, तं पजहति, उपेक्खं पटिलमती” [ ] [173] ति एवमागता विचिन्ने मज्झत्तभूता उपेक्खा, अयं ‘विपस्सनुपेक्खा’ नाम । या पन छन्दादीसु ये-वा-पनकेसु आगता सहजातानं समवाहितभूता उपेक्खा अयं ‘तत्र-मज्झनुपेक्खा’ नाम । या “उपेक्खको च विहरती” [§ १६३]

१ A. i. २३२ reads परिक्रया. २ A. omits. ३ सि०-० भावा विज्जमानाकार०. ४ Ps. i. 64 reads समथ०. ५ M- समवाहिनी०.

ति एवमागता अगसुखे पि तस्मिं अपक्खपातजननी उपेक्खा, अयं 'ज्ञानुपेक्खा' नाम । या पन "उपेक्खासतिपारिसुद्धिं चतुत्थं ज्ञानं" [§ १६५] ति एवमागता सब्बपच्चनीकपारिसुद्धा पच्चनीकवूपसमने पि अब्यापारमूता उपेक्खा, अयं 'पारिसुद्धिउपेक्खा' नाम ।

(३५२) तत्थ छळंगुपेक्खा च ब्रह्मविहारूपेक्खा च ब्रोज्झंगुपेक्खा च तत्रमज्झत्तुपेक्खा च ज्ञानुपेक्खा च पारिसुद्धि-उपेक्खा च अत्थतो एका तत्रमज्झत्तुपेक्खा व होति । तेन तेन अवत्थाभेदेन पन'स्सा अयं भेदो । एकस्सा पि सतो सत्तस्स कुमार-युव-त्थेर-सेनापति-राजादिवसेन भेदो विय । तस्मा तासु यत्थ छळंगु-पेक्खा न तत्थ ब्रोज्झंगुपेक्खादयो, यत्थ वा पन ब्रोज्झंगुपेक्खा न तत्थ छळंगु-पेक्खादयो होन्ती ति वेदितव्वा । यथा चेतासं अत्थतो एकीभावो, एवं संखारु-पेक्खा-विपस्सनुपेक्खानं पि । पज्जा एव हि सा किच्चवसेन द्विधा भिन्ना ।

(३५३) यथा हि पुरिसस्स सायं गेहं पविट्ठं सपं अजपददण्डं गहेत्वा परियेसमानस्स तं थुसकोट्टके निपन्नं दिस्वा 'सप्पो नु खो नो'ति अवलोकैन्तस्स सोवत्थिकत्तयं दिस्वा निब्बेमतिकस्स 'सप्पो, न सप्पो' ति विचिन्ने मज्झत्तता होति; एवमेव या आरद्धविपस्सकस्स विपस्सनाज्जाणेन लक्खणत्तये दिट्ठे संखारानं अनिच्चभावादिविचिन्ने मज्झत्तता उप्पज्जति, अयं 'विपस्सनुपेक्खा' । यथा पन तस्स पुरिसस्स अजपदेन दण्डेन गाळ्हं सपं गहेत्वा 'किं नाहं' इमं सपं गहेत्वा अविहेट्ठन्तो अत्तानं च इमिना अडंसापेत्वा मुञ्चेय्यं'ति मुञ्चनाकारमेव परियेसतो गहणे मज्झत्तता होति; एवमेव या लक्खणत्तयस्स दिट्ठत्ता, आदिस्से विय तयो भवे पस्सतो, संखारगहणे मज्झत्तता, अयं 'संखारुपेक्खा' नाम । इति विपस्सनुपेक्खाय सिद्धाय संखारुपेक्खा पि सिद्धा व होति । इमिना पनेसा विचिन्नगहणेषु मज्झत्त-संखातेन किच्चेन द्विधा भिन्ना ति ।

(३५४) विरियुपेक्खा पन वेदनुपेक्खा च अज्जमज्जं च [174] अव-सेसाहि च अत्थतो भिन्ना एवा ति । इति इमासु दससु उपेक्खासु 'ज्ञानुपेक्खा' इध अधिप्पेता । सा मज्झत्तलक्खणा अनाभोगरसा अब्यापारपच्चुपट्ठाना पीति-विरागपदट्ठाना ति । एत्थाह— ननु चायं अत्थतो तत्रमज्झत्तुपेक्खा व होति ? सा च पठमदुतियज्झानेषु पि अत्थि, तस्मा तत्रा पि 'उपेक्खको च विहरती'ति एवमयं वत्तव्वा सिया । सा कस्मा न वुत्ता ति ? अपरिव्यत्तकिच्चतो । अपरि-व्यत्तं हि तस्सा तत्थ किच्चं, वितक्कादीहि अभिभूतत्ता । इध पनायं वितक्कविचार-पीतीहि अनभिभूतत्ता उक्खित्तसिरा विय हुत्वा परिव्यत्तकिच्चा जाता, तस्मा वुत्ता ति । निट्ठिता 'उपेक्खको च विहरती'ति एतस्स सब्बसो अत्थवण्णनं ।

१ PTS, M. insert before this अबन्त; सी०— अप्सुखे. २ म०— बुद्ध.
३ M., म०, सि०— किं ताहं. ४ Thes commenced with. ३.३४९.

(३५५) इदानीं सतो च संपजानो [§१९३] ति एत्थ सरती ति सतो । संपजानाती ति संपजानो । पुग्गलेन सति च संपजज्जं च वुत्तं । तत्थ सरण-लक्खणा सति, असम्मुस्सनैरसा, आरक्खपच्चुपट्टाना । असंमोहलक्खणं संपजज्जं, तीरणरसं, पविचयपच्चुपट्टानं । तत्थ किञ्चा पि इदं सतिसम्पजज्जं पुरिमज्झानेसु पि अत्थि—मुट्ठस्सतित्स हि असंपजानस्स उपचारमत्तं पि न संपजति, पगेव अप्पना—ओळारिकत्ता पन तेसं ज्ञानानं, भूमियं विय पुरिसस्स, चित्तस्स गति सुखा व होति, अव्यत्तं तत्थ सतिसंपजज्जकिच्चं । ओळारिकंगप्पहानेनेव पन सुखुमत्ता इमस्स ज्ञानस्स, पुरिसस्स खुरधारायं विय, सतिसम्पजज्जकिच्चपरिग्गहिता येव चित्तस्स गति इच्छितब्बा ति इधेव वुत्तं । किं च मिय्यो ? यथा धेनुपको^१ वच्छो धेनुतो अपनीतो अरक्खियमानो पुनदेव धेनुं उपगच्छति, एवमिदं ततियज्ज्ञानसुखं पीतितो अपनीतं तं सतिसम्पजज्जारक्खेन अरक्खियमानं पुनदेव पीति उपगच्छेय्य, पीति-संपयुत्तमेव सिया । सुखे चा पि सत्ता सारज्जन्ति, इदं च अतिमधुरं सुखं, ततो परं सुखामावा । सतिसम्पजज्जानुभावेन पनेत्थ सुखे असारज्जना होति, नो अब्जथा ति इमं पि अत्थिविसेसं दस्सेतुं इदमिधेव वुत्तं ति वेदितब्बं ।

(३५६) इदानीं सुखं च कायेन पटिसंवेदेती [§१६३] ति [175] एत्थ किञ्चा पि ततियज्ज्ञानसमिङ्गनो सुखपटिसंवेदनामोगो नत्थि, एवं सन्ते पि यस्मा तस्स नामकायेन सम्पयुत्तं सुखं, यं वा तं नामकायसंपयुत्तं सुखं, तं-समुट्ठानेन^२ स्स यस्मा अतिपणीतेन रूपेण रूपकायो फुट्ठो^३, कायस्स फुट्ठत्तां ज्ञानवुट्ठितो पि सुखं पटिसंवेदेय्य, तस्मा एतमत्थं दस्सेन्तो ‘सुखं च कायेन पटिसंवेदेती’ति आह । इदानीं यं तं अरिया आचिक्खन्ति उपेक्खको सतिमा सुखविहारी [§१६३] ति एत्थ यं-ज्ञानहेतुं यं-ज्ञानकारणा तं ततियज्ज्ञानसमंगिपुग्गलं बुद्धादयो अरिया “आचिक्खन्ति देसेन्ति पज्जपेन्ति पट्टपेन्ति विवरन्ति विभजन्ति उत्तानी-करोन्ति पकासेन्ति” [वि० २५९] पसंसन्ती ति अधिप्पायो—किन्ति ? ‘उपेक्खको सतिमा सुखविहारी’ति—तं ततियज्ज्ञानं उपसंपज विहरती ति एवमेत्थ योजना वेदितब्बा ।

(३५७) कस्मा पन तं ते एवं पसंसन्ति ? पसंसारहतो । अयं हि यस्मा अतिमधुरसुखे सुखपारमिप्पत्ते पि ततियज्ज्ञाने उपेक्खको, न तत्थ सुखामिसंगेन आकट्ठियति, ‘यथा च पीति न उपपज्जति’ एवं उपट्ठितसतिया सतिमा, यस्मा च अरियकन्तं अरियजनसेवितमेव च असंकिलिट्ठं सुखं नामकायेन पटिसंवेदेति तस्मा पसंसारहो; इति पसंसारहतो नं अरिया ते एवं पसंसारहहेतुभूते गुणे पकासेन्ता ‘उपेक्खको सतिमा सुखविहारी’ ति एतं पसंसन्ती ति वेदितब्बं ।

१ म०—अपमुस्सन^०; सि०—अप्पमुस्सन^०. २ विट्ठ० ४.१७४ reads धेनुपगो.
३ सी०, म०—फुटो. ४ सी०, म०—फुट्ठा.

(३५८) ततियं ति गणनानुपुब्बता ततियं । इदं ततियं समापज्जती ति ततियं । तस्मिं समये फस्सो होती ति आदीसु ज्ञानपञ्चके पीतिपदं पि परिहीनं । तस्सा पि वसेन सविमत्तिकाविमत्तिकपदविनिच्छयो वेदितब्बो । कोट्टासंवारो पि दुवंगिकं ज्ञानं होती ति आगतं । सेसं दुतियज्ज्ञानसदिसमेवा ति ।

ततियं ।

(३५९) चतुत्थज्ज्ञाननिद्देसे सुखस्स च पहाणा दुक्खस्स च पहाणा [§ १६५] ति कायिकसुखस्स च कायिकदुक्खस्स च पहाणा । पुब्बे वा ति तं च खो पुब्बे व, न चतुत्थज्ज्ञानक्खणे । सोमनस्स दोमनस्सानं अत्थंगमा ति चेतसिकसुखस्स चेतसिकदुक्खस्स चा ति [176] इमेसं पि द्विन्नं पुब्बे व अत्थंगमा; पहाणा इच्चेव वुत्तं होति ।

(३६०) कदा पन नेसं पहांनं होति ? चतुन्नं ज्ञानानुपचारक्खणे । सोमनस्सं हि चतुत्थज्ज्ञानस्स उपचारक्खणे येव पहीयति । दुक्खदोमनस्ससुखानि पठमदुतियततियानं उपचारक्खणेषु । एवमेतेसं पहानक्कमेन अवुत्तानं इन्द्रियविमंगे [वि० १२२] पन इन्द्रियानं उद्देसक्कमेनेव इधा पि वुत्तानं सुख-दुक्ख-सोमनस्स-दोमनस्सानं पहांनं वेदितब्बं । यदि पनेतानि तस्स तस्स ज्ञानस्स उपचारक्खणे येव पहीयन्ति, अथ कस्मा “कथं चुप्पन्नं दुक्खिन्द्रियं अपरिसेसं निरुज्झति ? इध भिक्खवे भिक्खु विविच्चेव कामेहि ... पे० ... पठमं ज्ञानं उपसंपज्ज विहरति, एत्थुप्पन्नं दुक्खिन्द्रियं अपरिसेसं निरुज्झति । कथं चुप्पन्नं दोमनस्सिन्द्रियं ... सुखिन्द्रियं ... सोमनस्सिन्द्रियं अपरिसेसं निरुज्झति ? इध भिक्खवे भिक्खु सुखस्स च पहाणा ... पे० ... चतुत्थं ज्ञानं उपसंपज्ज विहरति । एत्थुप्पन्नं सोमनस्सिन्द्रियं अपरिसेसं निरुज्झती” [सं० ५.२१३-२१५] ति एवं ज्ञानेस्वेव निरोधो वुत्तो ति ? अतिसयनिरोधत्ता । अतिसयनिरोधो हि तेसं पठमज्ज्ञानादीसु, न निरोधो येव । निरोधो येव पन उपचारक्खणे, नातिसयनिरोधो ।

(३६१) तथा हि नानावज्जने पठमज्ज्ञानुपचारे निरुद्धस्सा पि दुक्खिन्द्रियस्स ङंसमकसादिसंफस्सेन वा, विसमासनूपतापेन वा सिया उपपत्ति, न त्वेव अन्तो-अप्पनायं । उपचारे वा निरुद्धं पेतं न सुट्ठु निरुद्धं होति, पटिपक्खेन अविहतत्ता । अन्तो अप्पनायं पन पीतिफरणेन सब्बो कायो सुखोक्कन्तो होति । सुखोक्कन्तकायस्स च सुट्ठु निरुद्धं होति दुक्खिन्द्रियं, पटिपक्खेन विहतत्ता । नानावज्जने येव च दुतियज्ज्ञानुपचारे पहीनस्स दोमनस्सिन्द्रियस्स यस्मा एतं वितक्कविचारपच्चये पि

१ See ३.२५७. २ Second para. in § 163. ३ With ३.३५९-३६७ cf. विस्सु० ४.१८४-१९५.

कायकिलमथे चित्तूपघाते च सति उप्पज्जति, वितक्कविचारामावे च नेव उप्पज्जति; यत्थ पन उप्पज्जति तत्थ वितक्कविचारामावे; अप्पहीना एव च दुत्तियज्ज्ञानूपचारे वितक्कविचारा ति तत्थ'स्स सिया उप्पत्ति, अप्पहीनपच्चयत्ता; न त्वेव दुत्तियज्ज्ञाने, पहीनपच्चयत्ता ।

(३६२) तथा ततियज्ज्ञानूपचारे पहीनस्सा पि सुखिन्द्रियस्स पीत्तिसमुट्ठान-
प्पणीतरूपफुट्ठकायस्स सिया उप्पत्ति, न त्वेव ततियज्ज्ञाने । ततियज्ज्ञाने हि पच्चय-
भूता पीति सब्बसो निरुज्जति । [177] तथा चतुर्थज्ज्ञानूपचारे पहीनस्सा पि
सोमनस्सिन्द्रियस्स आसन्नत्ता, अप्पनापत्ताय उपेक्खायामावेन सम्मा अनतिक्रन्तत्ता
च, सिया उप्पत्ति, न त्वेव चतुर्थज्ज्ञाने । तस्मा एव च 'एत्थुप्पन्नं दुक्खिन्द्रियं
अपरिसेसं निरुज्जती'ति^१ तत्थ तत्थ अपरिसेसग्गहणं कतं ति ।

(३६३) एत्थाह— 'अथेवं तस्स तस्स ज्ञानस्सूपचारे पहीना पि एता वेदना
इध कस्मा समाहटा'ति ? 'सुखगहणत्थं । या हि अयं 'अदुक्खमसुखं' ति एत्थ
अदुक्खमसुखा वेदना वुत्ता, सा सुखुमा, दुब्धिज्जेय्या, न सक्का सुखेन गहेतुं ।
तस्मा यथा नाम दुट्ठस्स यथातथा वा उपसंक्रमत्वा गहेतुं असक्कुण्ययस्स गोणस्स
गहणत्थं गोपो एकस्मिं वजे सब्बा गावो समाहरति, अथेकेकं नीहरन्तो पटिपाटिया
आगतं 'अयं सो, गण्हथे नं' ति तं पि गाहापयति; एवमेव भग्गवा सुखगहणत्थं सब्बा
एता समाहरी ति । एवं हि समाहटा एता दस्सेत्वा यं नेव-सुखं-न-दुक्खं, न-सोम-
नस्सं-न-दोमनस्सं, अयं अदुक्खमसुखा वेदना ति सक्का होति एसा गाहयितुं ।
अपि च अदुक्खमसुखाय चेतोविमुत्तिया पच्चयदस्सन्तत्थं चा पि एता वुत्ता ति
वेदितव्वा । सुखदुक्खप्पहानादयो हि तस्सा पच्चया । यथाह— "चत्तारो खो
आवुसो पच्चया अदुक्खमसुखाय चेतोविमुत्तिया समापत्तिया । इधावुसो भिक्खु
सुखस्स च पहाना ... पे० ... चतुर्थं ज्ञानं उपसंपज्ज विहरति, इमे खो आवुसो
चत्तारो पच्चया अदुक्खमसुखाय चेतोविमुत्तिया समापत्तिया" [म० १.२९६] ति ।

(३६४) यथा वा अज्जत्थ पहीना पि सक्कायादिट्ठिआदयो ततियमग्गस्स वण्णै-
भणनत्थं तत्थ पहीना ति वुत्ता, एवं वण्णभणनत्थं पेतस्स ज्ञानस्स ता इध वुत्ता ति
वेदितव्वा । पच्चयघातेन वा एत्थ रागदोसानं अतिदूरमावं दस्सेतुं पेता वुत्ता ति
वेदितव्वा । एतासु हि सुखं सोमनस्सस्स पच्चयो, सोमनस्सं रागस्स; दुक्खं दोम-
नस्सस्स, दोमनस्सं दोसस्स । सुखादिघातेन च सप्पच्चया रागदोसा हता ति अतिदूरे
होन्ती ति ।

(३६५) अदुक्खमसुखं ति दुक्खामावेन अदुक्खं, सुखामावेन असुखं ।
एतेनेत्थ दुक्खसुखपटिपक्खभूतं ततियवेदनं दीपेति, न दुक्खसुखामावमत्तं । ततिय-
वेदना नाम अदुक्खमसुखा । उपेक्खा ति पि वुच्चति । [178] । सा इट्ठानिट्ठ-

१ See ३.३६० above. २ ति०— गणहाय. ३ See ३.३४८ above.

विपरीतानुभवनलक्खणा, मज्झत्तरसा, अविभूतपच्चुपट्टाना, सुखदुक्खानिरोधपदट्टाना
ति वेदितव्वा ।

(३६६) उपेक्खासतिपारिसुद्धिं ति उपेक्खाय जनितसतिपारिसुद्धिं ।
इमस्मिं हि ज्ञाने सुपरिसुद्धा सति । या च तस्सा सतिया पारिसुद्धि सा उपेक्खाय कता,
न अञ्जेन । तस्मा एतं उपेक्खासतिपारिसुद्धी ति वुच्चति । विभंगे पि वुत्तं—“अयं
सति इमाय उपेक्खाय विवट्ठां होति परिसुद्धा परियोदाता, तेन वुच्चति उपेक्खा-
सतिपारिसुद्धी” [वि० २६१] ति । याय च उपेक्खाय एत्थ सतिपारिसुद्धि होति
सा अत्थतो तत्रमज्झत्तता ति वेदितव्वा । न केवलं चैत्थ सति येव परिसुद्धा
अपि च खो सब्बे पि संपयुत्तधम्मा । सतिसीसेन पन देसना वुत्ता । तत्थ किञ्चा
पि अयं उपेक्खा हेट्ठा पि तीसु ज्ञानेसु विज्जति— यथा पन दिवा सुरियप्पमाभि-
मवा सोम्ममावेन च अत्तनो उपकारकत्तेन वा समागाय रत्तिया अलामा दिवा
विज्जमाना पि चन्दलेखा अपरिसुद्धा होति अपरियोदाता—एवमयं पि तत्रमज्झत्तु-
पेक्खाचन्दलेखा वितक्कादिपच्चनीकधम्मतेजाभिमवा समागाय च उपेक्खावेदना-
रत्तिया अप्पटिलामा विज्जमाना पि पट्टमादिज्ज्ञानभेदेसु अपरिसुद्धा होति । तस्सा
च अपरिसुद्धाय दिवा अपरिसुद्धचन्दलेखाय पमा विव सहजाता पि सति-आदयो
अपरिसुद्धा व होन्ति । तस्मा तेसु एकं पि ‘उपेक्खासतिपारिसुद्धी’ ति न वुत्तं । इध
पन वितक्कादिपच्चनीकधम्मतेजाभिमवामावा समागाय च उपेक्खावेदनारत्तिया
पटिलामा अयं तत्रमज्झत्तुपेक्खाचन्दलेखा अतिविय परिसुद्धा । तस्सा परिसुद्धत्ता
परिसुद्धचन्दलेखाय पमा विव सहजाता पि सतिआदयो परिसुद्धा होन्ति परियो-
दाता । तस्मा इदमेव उपेक्खासतिपारिसुद्धी ति वुत्तं ति वेदितव्वं ।

(३६७) चतुत्थं ति गणनानुपुब्बतो चतुत्थं । इदं चतुत्थं समापजती ति पि
चतुत्थं । फस्सो होती ति आदीसु फस्सपञ्चके ताव वेदना ति उपेक्खावेदना
वेदितव्वा । ज्ञानपञ्चकइन्द्रियद्वानेसु पन उपेक्खा होति [179] उपेक्खिन्द्रियं होती
ति वुत्तमेव । सेसानि ततिथे परिहीनपदानि इधा पि परिहीनानेव । कोट्ठासंवारे पि
दुवंगिकं ज्ञानं ति उपेक्खाचित्तेकगतावसेनेव वेदितव्वं । सेसं सब्बं ततिय-
सदिसमेवा ति ।

चतुक्कनयो निट्ठितो ।

(३६८) इदानी कतमे धम्मा कुसला [§ १६७] ति पञ्चकनयो आरब्धो ।
कस्मा इति चे, पुगलज्ज्ञासयवसेनं चैव देसनाविलसेनं च । सन्निसिर्द्धेवपरिसाय
किर एकच्चानं देवानं वितक्को एव ओळारिकतो उपट्ठासि, विचारपीतिसुख-

१ म०—विसदा, सि०—विभत्ता. २ §165, para. 2. ३-३ See २.३९,
३.३८३-८४. ४ म०— सन्नपतित°.

चित्तेकगता सन्ततो । तेसं सप्पायवसेन स्तथा चतुरंगिकं अवितक्कं विचारमत्तं दुतियज्झानं नाम भाजेसि । एकच्चानं विचारो ओळारिकतो उपट्ठासि, पीतिसुखचित्तेकगता सन्ततो । तेसं सप्पायवसेन तिवंगिकं ततियज्झानं नाम भाजेसि । एकच्चानं पीति ओळारिकतो उपट्ठासि, सुखचित्तेकगता सन्ततो । तेसं सप्पायवसेन दुवंगिकं चतुत्थज्झानं नाम भाजेसि । एकच्चानं सुखं ओळारिकतो उपट्ठासि, उपेक्खा-चित्तेकगता सन्ततो । तेसं सप्पायवसेन दुवंगिकं पञ्चमज्झानं नाम भाजेसि । अयं ताव 'पुगलज्झासयो' । यस्मा पन धम्मधातुया मुप्पटिविद्धत्ता देसना विलासप्पत्ता नाम होति—सा तथागतस्स मुट्ठु पटिविद्धा—तस्मा जाणमहत्तताय देसनाविधाने मुक्कुसलो देसनाविलासप्पत्तो स्तथा यं यं अंगं लब्धमि तस्स तस्स वसेन यथा यथा इच्छति तथा तथा देसनं नियामेती ति सो इध पञ्चङ्गिकं पटमज्झानं भाजेसि, चतुरङ्गिकं अवितक्कविचारमत्तं दुतियज्झानं, तिवङ्गिकं ततियज्झानं, दुवङ्गिकं चतुत्थज्झानं, दुवङ्गिकमेव पञ्चमज्झानं भाजेसि । अयं 'देसनाविलामो' नाम ।

(३६९) अपि च ये भगवता "तयो"मे नमाधी—सवितक्कविचारो समाधि, अवितक्कविचारमत्तो समाधि, अवितक्क-अविचारो समाधि" [Cf. दी० ३. २१९] ति सुत्तन्ते तयो समाधि देहिता, तेसु हेट्ठा सवितक्कसविचारो समाधि अवितक्क- [180]-अविचारो समाधि भाजित्वा दस्सितो, अवितक्कविचारमत्तो पन न दस्सितो । तं दस्सेतुं पि अयं पञ्चकनयो आरब्धो ति वेदितव्वो । तत्थ दुतियज्झाननिहेसे [§ १६८] फस्सादीसु वितक्कमत्तं परिहायति, कोट्ठाम्भारे "चतुरंगिकं ज्ञानं होति चतुरंगिको मग्गो होती" ति अयमेव विसेमो । सेसं सब्बं पटमज्झानमदिसमेव । यानि च चतुक्कनये दुतियततियचतुत्थानि तानि इध ततियचतुत्थपञ्चमानि । तेसं अधिगमपटिपाटिया दीपन्तं अयं नयो वेदितव्वो—

(३७०) एको किर अमच्चपुत्तो राजानं उपट्ठातुं जनपदतो नगरं आगतो । सो एकदिवसमेव राजानं दिस्वा पानव्यसनेन सब्बं विमवजातं नासेसि । तं एकदिवसं सुरामदमत्तं निचोळं कत्वा जिण्णकटसारकमत्तेन पटिच्छादेत्वा पानागारतो नीहरिंसु । तमेनं संकारकूटे निपज्जित्वा निदायन्तं एको अंगविज्जापाटको दिस्वा 'अयं पुरिसो महाजनस्स अवस्सयो भविस्सति, पटिजग्गितव्वो एसो' ति सन्निट्ठानं कत्वा मत्तिकाय नहापेत्वा थूलसाटकयुगं निवासपेत्वा पुन गन्धोदकेन नहापेत्वा सुखुमेन दुक्कलयुगलेन अच्छादेत्वा पासादं आरोपेत्वा सुभोजनं भोजेत्वा 'एवं नं परिहेय्याथा' ति परिचारके पटिपादेत्वा पक्कामि । अथ नं ते सयनं आरोपेसुं । पानागारगमनपटिवाहनत्थं च नं चत्तारो ताव जना चतुसु हत्थपादेसु उप्पीळेत्वा अट्ठंसु । एको पादे परिमज्जि । एको तालवण्टं गहेत्वा वीजि । एको बीणं वादयमानो गायन्तो निसीदि ।

१-१ See ३.३८४. २ Cf. अ० ४.३००; पटि० १.४८. ३ §168, 2nd para.

(३७१) सो सयनूपगमनेन विगतकिलमथो थोकं निहायित्वा उट्ठितो हत्थ-पादनिष्पीळनं असहमानो 'को मे हत्थपादे उप्पीळेति ? अपगच्छा'ति तज्जेसि । ते एकवचनेनेव अपगच्छिसु । ततो पुन थोकं निहायित्वा बुट्ठितो पादपरिमज्जनं असहमानो 'को मे पादे परिमज्जति ? अपगच्छा'ति आह । सो पि एकवचनेनेव अपगच्छि । पुन थोकं निहायित्वा बुट्ठितो वातवुट्ठि विय तालवण्टवातं असहन्तो 'को एस ? अपगच्छतू'ति आह । सो पि एकवचनेनेव अपगच्छि । पुन थोकं निहायित्वा बुट्ठितो कण्णसूलं विय गीतवादितसहं असहमानो वीणावादकं तज्जेसि । सो पि एकवचनेनेव अपगच्छि । [181] अथेवं अनुक्कमेन पहीन-किलमथुप्पीळन-परिमज्जन-वातप्पहार-गीतवादितसहूपह्वो सुखं सयित्वा बुट्ठाय रज्जो सन्तिकं अगमासि । राजा पि'स्स महन्तं इस्सरियमदासि । सो महाजनस्स अवस्सयो जातो ।

(३७२) तत्थ पानब्बसनेन पारिजुज्जप्पत्तो सो अमच्चपुत्तो विय अनेक-ब्बसनपारिजुज्जप्पत्तो घरावासगतो कुलपुत्तो दट्ठव्वो । अंगविज्जापाटको पुरिसो विय तथागतो । तस्स पुरिमस्स 'अयं महाजनस्स अवस्सयो भविस्सति, पटिजगगनं अरहती'ति सन्निट्ठानं विय तथागतस्स 'अयं महाजनस्स अवस्सयो भविस्सति, पब्बज्जं अरहति कुलपुत्तो'ति सन्निट्ठानकरणं । अथ'स्स अमच्चपुत्तस्स मत्तिकामत्तेन नहापनं विय कुलपुत्तस्सा पि पब्बज्जापटिलाभो । अथ'स्स थूलसाटकनिवासनं विय इमस्सा पि दससिक्खापदसंखातसीलवत्थनिवासनं । पुन तस्स गन्धोदकेन नहापनं विय इमस्सा पि पातिमोक्खसंवरादि-सीलगन्धोदकनहापनं । पुन तस्स सुखुमदुकूलयुगच्छादनं विय इमस्सा पि यथावुत्तसीलविसुद्धिसंपदासंखातदुकूलच्छादनं । दुकूलच्छादितस्स पन'स्स पासादारोपनं विय इमस्सापि सीलविसुद्धिदुकूलच्छादितस्स समाधि-भावनापासादारोपनं । ततो तस्स सुभोजनभुज्जनं विय इमस्सा पि समाधिउपकारक-सतिसम्पज्ज्जादि-धम्मामतपरिभुज्जनं । भुत्तभोजनस्स पन तस्स परिचारकेहि सयनारो-पनं विय इमस्सा पि वितकादीहि उपचारज्ज्ञानारोपनं । पुन तस्स पानागारगमन-पटिब्राहनत्थं हत्थपादुप्पीळनकपुरिसचतुक्कं विय इमस्सा पि कामसज्जामिमुखगमन-पटिब्राहनत्थं आरम्भणे चित्तुप्पीळको नेक्खम्मवितक्को । तस्स पादपरिमज्जनपुरिसो विय इमस्सा पि आरम्भणे चित्तानुमज्जको विचारो । तस्स तालवण्टवातदायको विय इमस्सा पि चेतसो सीतलभावदायिका पीति । तस्स सीतानुग्गहकरो गन्धब्ब-पुरिसो विय इमस्सा पि चित्तानुग्गहकं सोमनस्सं ।

(३७३) तस्स सयनूपगमनेन विगतकिलमथस्स थोकं निहूपगमनं विय इमस्सा पि उपचारज्ज्ञानसन्निसयेन विगतनीवरणकिलमथस्स पठमज्ज्ञानपगमनं । अथ'स्स निहायित्वा बुट्ठितस्स हत्थपादुप्पीळनासहनेन हत्थपादुप्पीळकानं संतज्जनं तेसं च अपगमनेन पुन थोकं निहूपगमनं विय इमस्सा पि पठमज्ज्ञानतो [182]

बुद्धितस्स चित्तुप्पीळनकवितक्कासहनेन वितक्कदोसदस्सनं, वितक्कपहाना च पुन अवितक्कविचारमत्तज्ज्ञानूपगमनं । ततो तस्स पुनप्पुनं निहायित्वा बुद्धितस्स यथा-
बुत्तेन कमेन पादपरिमज्जनादीनं असहनेन पटिपाटिया पादपरिमज्जकादीनं संतज्जनं,
तेसं च अपगमनेन पुनप्पुनं थोकं निहूपगमनं विय इमस्सा पि पुनप्पुनं दुतियादीहि
ज्ञानेहि बुद्धितस्स यथाबुत्तदोसानं विचारादीनं असहनेन पटिपाटिया विचारादि-
दोसदस्सनं । तेसं तेसं च पहाना पुनप्पुनं अवितक्काविचार-निप्पीतिक-पहीनसोमनस्स-
ज्ज्ञानूपगमनं । तस्स पन सयना बुद्धाय रज्जो सन्तिकं गतस्स इस्सरियसंपत्ति विय
इमस्सा पि पञ्चमज्ज्ञानतो बुद्धितस्स विप्पस्सनामगं उपगतस्स अरहत्तपत्ति । तस्स
पत्तिस्सरियस्स बहुन्नं जनानं अवस्सयभावो विय इमस्सा पि अरहत्तपत्तस्स बहुन्नं
अवस्सयभावो पि वेदितब्बो । एत्तावता हि एस अनुत्तरं पुञ्जकखेत्तं नाम होती ति ।
पञ्चकनयो निट्ठितो ।

(३७४) एत्तावता चतुक्कपञ्चकनयद्वयभेदो सुद्धिकनयको नाम पकासितो होति ।
अत्थतो पनेस पञ्चकनये चतुक्कनयस्स पविट्ठत्ता ज्ञानपञ्चको एवा ति वेदितब्बो ।

(३७५) इदानीं यस्मा एतं ज्ञानं नाम पटिपदाकमेन सिज्जति, तस्मा'स्स
पटिपदामेदं दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा कुसला [§ १७६] ति आदि आरब्धं । तत्थ
दुक्खा पटिपदा अस्सा ति **दुक्खापटिपदं** । दन्धा अभिज्जा अस्सा ति **दन्धा-
भिज्जं** । इति दुक्खापटिपदं ति वा दन्धाभिज्जं ति वा पठवीकसिणं ति वा तीणि
पि ज्ञानस्सेव नामानि । **दुक्खापटिपदं खिप्पाभिज्जं** ति आदीसु पि एसेव नयो ।

(३७६) तत्थ पठमसमन्नाहारतो पट्टाय याव तस्स तस्स ज्ञानस्स उपचारं
उप्पज्जति ताव पवत्ता ज्ञानभावना 'पटिपदा' ति वुच्चति । उपचारतो पन पट्टाय
याव अप्पना ताव पवत्ता पज्जा 'अभिज्जा' ति वुच्चति । सा पनेसा पटिपदा एक-
चस्स दुक्खा होति । नीवरणादिपच्चनीक-[183]-धम्मसमुदाचारगहणताय किच्छा
अमुखसेवना ति अत्थो । एकचस्स तदभावेन सुखा । अभिज्जा पि एकचस्स
दन्धा होति, मन्दा, अ-सीघप्पवत्तिनी । एकचस्स खिप्पा अ-मन्दा सीघप्पवत्तिनी ।

(३७७) तस्मा यो आदितो आदितो किलसे विक्खम्भेन्तो दुक्खेन ससं-
खारेन संपयोगेन किलमन्तो विक्खम्भेति, तस्स दुक्खा पटिपदा नाम होति । यो
पन विक्खम्भितकिलेसो अप्पनापरिवासं वसन्तो चिरेन अंगपातुमावं पापुणाति, तस्स
दन्धाभिज्जा नाम होति । यो खिप्पं अंगपातुमावं पापुणाति तस्स खिप्पाभिज्जा नाम
होति । यो किलेसे विक्खम्भेन्तो सुखेन अकिलमन्तो विक्खम्भेति, तस्स सुखा पटिपदा
नाम होति । तत्थ यानि सप्पायासप्पायानि च पल्लिबोधुपच्छेदादीनि पुब्बकिचानि
च अप्पनाकोसल्लानि च विसुद्धिमग्गे चित्तभावनानिद्वेसे निहिट्ठानि, तेसु यो

१ सि० alone reads उपचारो. २ विसु० ४.९७-१०२. ३ विसु० ४.
२९-५६. ४ विसु० ८.४८.७९.

असप्पायसेवी होति, तस्स दुक्खा पटिपदा दन्धा च अभिञ्ञा होति । सप्पायसेवीनो सुखा पटिपदा खिप्पा च अभिञ्ञा । यो पन पुब्बमागे असप्पायं सेवित्वा अपरमागे सप्पायसेवी होति, पुब्बमागे वा सप्पायं सेवित्वा अपरमागे असप्पायसेवी, तस्स वोमिस्सकता वेदितव्वा ।

(३७८) अपि च तथा पल्लिवोधुपच्छेदादिकं पुब्बकिञ्च असम्पादेत्वा भावनं अनुयुत्तस्म दुक्खापटिपदा होति, विपरियायेन सुखा । अप्पनाकोसल्लानि पन असम्पादेन्तस्म दन्धाभिञ्ञा होति, सम्पादेन्तस्स खिप्पा । अपि च तण्हा-अविज्जावसेन समथविपस्सनाधिकारवसेन चा पि एतासं पमेदो वेदितव्वो । तण्हाभिभूतस्स हि दुक्खापटिपदा होति, अनभिभूतस्स सुखा । अविज्जाभिभूतस्स च दन्धाभिञ्ञा होति, अनभिभूतस्स खिप्पा । यो च समथे अकताधिकारो तस्स दुक्खा पटिपदा होति, कताधिकारस्स सुखा । यो पन विपस्सनाय अकताधिकारो होति, तस्म दन्धा अभिञ्ञा होति, कताधिकारस्स खिप्पा । किलेसिन्द्रियवसेन पि एतासं पमेदो वेदितव्वो । तिब्बकिलेसस्स हि मुदिन्द्रियस्स दुक्खा पटिपदा होति दन्धा च अभिञ्ञा, तिक्खिन्द्रियस्स पन खिप्पा अभिञ्ञा । मन्दकिलेसस्स च मुदिन्द्रियस्स सुखापटिपदा होति दन्धा च अभिञ्ञा, तिक्खिन्द्रियस्स पन खिप्पा अभिञ्ञा ति ।

(३७९) इति इमासु पटिपदा-अभिञ्ञासु यो पुग्गलो दुक्खाय [184] पटिपदाय दन्धाय अभिञ्ञाय ज्ञानं पापुणाति, तस्स तं ज्ञानं दुक्खापटिपदं दन्धाभिञ्ञं ति वुच्चति । सेसेसु पि एसेव नयो ।

(३८०) तथ 'तदनुधम्मता सति सन्तिट्ठति' टिट्ठिमागिनी पञ्ञा [ ] ति एवं वुत्तसतिया वा तं-तं-ज्ञाननिकन्तिया वा विक्खंमने पटिपदा, तं-तं-ज्ञानूपचारपत्तस्स अप्पनापरिवासे अभिञ्ञा च वेदितव्वा । आगमनवसेना पि च पटिपदाभिञ्ञा होन्ति येव । दुक्खापटिपदं हि दन्धाभिञ्ञं पठमज्ज्ञानं पत्वा पवत्तं दुत्तियं पि तादिसमेव होति । ततियचतुत्थे पि एसेव नयो । यथा च चतुक्कनये एवं पञ्चकनये पि पटिपदावसेन चतुधा भेदो वेदितव्वो । इति पटिपदावसेन पि चत्तारो नवका वुत्ता होन्ति । तेसु पाठतो छत्तिस्स चित्तानि, अत्थतो पन पञ्चकनये चतुक्कनयस्स पविट्ठत्ता वीसतिमेव भवन्ती ति ।

पटिपदा निट्ठिता ।

(३८१) इदानीं यस्मा एतं ज्ञानं नाम यथा पटिपदाभेदेन एवं आरम्मण-भेदेना पि चतुब्बिधं होति । तस्मा'स्स तं भेदं दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा कुसल्ला [§१८१] ति आदि आरब्धं । तथ परित्तं परिच्चारम्मणं ति आदीसु यं अप्पगुणं होति, उपरिज्ज्ञानस्स पच्चयो भवितुं न सक्कोति, इदं परित्तं नाम ।

१ Cf. पटि० १.३५. २ See ३.३७४ above. ३ म० — अ-पगुणं.

यं पन अवड्डिते सुप्पमत्ते^१ वा सरावमत्ते^२ वा आरम्मणे पवत्तं, तं परित्तं आरम्मणं अस्सा ति परित्तारम्मणं । यं पगुणं सुमावितं उपरिज्झानस्स पच्चयो भवितुं सक्कोति, इदं अप्पमाणं [§१८३] नाम । यं विपुले आरम्मणे पवत्तं तं बुद्धिप्पमाणत्ता अप्पमाणं आरम्मणं अस्सा ति अप्पमाणारम्मणं [§१८४] । वुत्तलक्खणवोमिस्स-
ताय पन वोमिस्सकनयो वेदितब्बो । इति आरम्मणवसेन पि चत्तारो नवका वुत्ता
होन्ति । चित्तगणना पेत्थ पुरिमसदिसा एवा ति ।

आरम्मणचतुक्कं निद्धितं ।

(३८२) इदानीं आरम्मण-पटिपदाभिस्सकं सोळसक्खत्तुक-[185]-नयं
दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा कुसला [§१८६] ति आदि आरब्धं । तत्थ पठमनये
वुत्तज्झानं दुक्खापटिपदत्ता दन्धाभिज्जत्ता परित्तत्ता परितारम्मणत्ता ति चतूहि
कारणेहि हीनं, सोळसमनये वुत्तज्झानं सुखापटिपदत्ता खिप्पाभिज्जत्ता अप्पमाणत्ता
अप्पमाणारम्मणत्ता ति चतूहि कारणेहि पणीतं । सेसेसु चुद्दससु एकेन द्वीहि तीहि
च^३ कारणेहि हीनपणीतता वेदितब्बा ।

(३८३) कस्मा पनायं नयो देसितो ति ? ज्ञानुप्पत्तिकारणत्ता । सम्मा-
सम्भुद्धेन हि पठवीकसिणे सुद्धिकज्झानं चतुक्कनयवसेन पञ्चकनयवसेन च दस्सितं;
तथा सुद्धिकपटिपदा, तथा सुद्धिकारम्मणं । तत्थ या देवता पठवीकभिणे सुद्धिकज्झानं
चतुक्कनयवसेन देसियमानं बुद्धिज्झतुं सक्कोन्ति, तासं सप्पायवसेन सुद्धिकज्झाने चतुक्क-
नयो देसितो । या पञ्चकनयवसेन देसियमानं बुद्धिज्झतुं सक्कोन्ति, तासं सप्पायवसेन
पञ्चकनयो । या सुद्धिकपटिपदाय^४, सुद्धिकारम्मणे चतुक्कनयवसेन देसियमानं बुद्धिज्झतुं
सक्कोन्ति, तासं सप्पायवसेन सुद्धिकपटिपदाय^५ सुद्धिकारम्मणे चतुक्कनयो देसितो ।
या पञ्चकनयवसेन देसियमानं बुद्धिज्झतुं सक्कोन्ति तासं सप्पायवसेन पञ्चकनयो । इति
हेट्ठा पुग्गलज्झासयवसेन देसना कता ।

(३८४) देसनाविलासपत्तो चेस पभिन्नपटिसंभिदो दसवलचतुवेसारज्जविसद-
आणो धम्मं याथावसरसलक्खणस्स सुप्पटिविद्धत्ता धम्मपञ्जत्तिकुसलताय यो
यो नयो लब्धमिति तस्स तस्स वसेन देसनं नियामेतुं सक्कोति, तस्मा इमाय देसना-
विलासपत्तिया पि तेन एसा पठवीकसिणे सुद्धिकचतुक्कनयादिवसेन देसना कता ।
यस्मा पन ये केचि ज्ञानं उप्पादेन्ति नाम न ते आरम्मणपटिपदाहि विना उप्पादेतुं
सक्कोन्ति, तस्मा नियमतो ज्ञानुप्पत्तिकारणत्ता अयं सोळसक्खत्तुकनयो कथितो ।

(३८५) एत्तावता सुद्धिकनवको, चत्तारो पटिपदानवका, चत्तारो आर-
म्मणनवका, इमे च सोळसनवका ति पञ्चवीसतिनवका कथिता होन्ति । तत्थ एके-

१ See वि.सु.०४.२२,२५. २ PTS.,M., सं०—चतूहि. ३ PTS.M. insert
here...पे०... ४ PTS.M. omit. ५ See २.३९, ३.३६८. ६-६ ३.३६८.

करिंम नवके चतुक्कपञ्चकवसेन द्वे द्वे नया ति पञ्जास नया । तत्थ “पञ्चवीसतिया चतुक्क-[186]-नयेसु सत्तं, पञ्चकनयेसु पञ्चवीसत्तं”ति पाठतो [ ] पञ्चवीसाधिकानि द्वे ज्ञानचित्तसतानि होन्ति । पञ्चकनये पन चतुक्कनयस्स पविट्ठत्ता अत्थतो पञ्चवीसमेव चित्तसत्तं होति । यानि चेतानि पाठे पञ्चवीसाधिकानि द्वे चित्तसतानि तेसु एकेकस्स निद्वेसे धम्मववत्थानादयो तयो तयो^१ महावारा होन्ति । ते पन तत्थ तत्थ नयमत्तमेव दस्सेत्वा संखिचा ति ।

पठवीकसिणं^२ निट्ठितं ।

[सेसकसिणा]

(३८६) इदानी यस्मा आपोकसिणादीसु पि एतानि ज्ञानानि उप्पज्जन्ति, तस्मा तेसं दस्सनत्थं पुन कतमे धम्मा कुसला [§२०३] ति आदि आरब्धं । तेसु सब्बो पालिनयो च अत्थविभावना च चित्तगणना च वारसंखेपो च पठवीकसिणे वुत्तनयेनेव वेदितब्बो । भावनानयो पन कसिणपरिकम्मं आदिं कत्वा सब्बो विसुद्धिमग्गे^३ पकासितो एव । महासकुलुदोयिसुत्ते पन दसं कसिणानि वुत्तानि । तेसु विज्जाणकसिणं आकासे पवत्तितमहग्गतविज्जाणं पि तत्थ परिकम्मं कत्वा निब्बत्ता विज्जाणञ्चायतनसमापत्ति पि होती ति सब्बप्पकारेण आरुप्पदेसनमेव भजति, तस्मा इमस्मिं ठाने न कथितं ।

(३८७) आर्कासकसिणं ति पन कसिणुग्घाटितमाकासं पि, तं आरम्भणं कत्वा पवत्तक्खन्धा पि, भित्तिच्छिद्दोदीसु अज्जतरस्मिं गहेतब्बनिमित्ते परिच्छेदोकासं पि, तं आरम्भणं कत्वा उप्पन्नं चतुक्कपञ्चकज्ज्ञानं पि वुत्तति । तत्थ पुरिमनयो आरुप्पदेसनं भजति, पच्छिमनयो रूपावचरदेसनं । इति मिस्सकत्ता इमं रूपावचरदेसनं न आरुहं । परिच्छेदाकासे निब्बत्तज्ज्ञानं पन रूपूपपात्तिया मग्गो होति तस्मा तं गहेतव्यं । तस्मिं पन चतुक्कपञ्चकज्ज्ञानमेव उप्पज्जति, अरूपज्ज्ञानं नुप्पज्जति । कस्मा ? कसिणुग्घाटनस्स अलामतो । तं हि पुनप्पुनं उग्घाटियमानं पि आकासमेव होती ति न तत्थ कसिणुग्घाटनं लब्धमिति, तस्मा तत्थ उप्पन्नं ज्ञानं दिट्ठधम्मसुखविहाराय संवत्तति, अभिज्जापादकं होति, विपस्सनापादकं होति, निरोधपादकं न होति ।

(३८८) अनुपुब्बनिरोधो पनेत्थ [187] याव पञ्चमज्ज्ञाना लब्धमिति वट्टपादकं होति येव । यथा चेत्तं एव पुरिमकसिणेषु उप्पन्नज्ज्ञानं पि । निरोधपादकभावो पन तत्थं विसेसो । सेसमेत्थं आकासकसिणे यं वत्तब्बं सिया तं सब्बं विसुद्धिमग्गे^४

१ See above ३.१. २ This commenced with ३.३२६; also see ३.२३८. ३ Chapters IV and V. ४ म० २.१४-१५; also अ० १.४१. ५ विसु० ३.१०५; ५.२४-२६. ६ i.e. परिच्छेदाकासे निब्बत्तं ज्ञानं (अ० यो० p.123) ७ i.e. पुरिमकसिणं उप्पन्नज्ज्ञानेसु (ibid.) ८ i.e. रूपावचरज्ज्ञानाधिकारे (ibid.) ९ ५.२४-२६.

वृत्तमेव । 'एको पि हुत्वा बहुधा होती' ति [दी० १.७८] आदिनयं पन विबुक्वनं इच्छन्तेन पुरिमेसु अट्टसु कसिणेषु अट्ट समापत्तियो निब्वत्तेत्वा कसिणानुलोमतो कसिणपटिलोमतो, कसिणानुलोमपटिलोमतो; ज्ञानानुलोमतो, ज्ञानपटिलोमतो, ज्ञानानुलोमपटिलोमतो; ज्ञानुकन्तिकतो, कसिणुकन्तिकतो, ज्ञानकसिणुकन्तिकतो; अंगसंकन्तिकतो, आरम्भणसंकन्तिकतो, अंगारम्भणसंकन्तिकतो; अंगववत्थानतो, आरम्भणववत्थानतो ति इमेहि चुद्दसहि आकारेहि चित्तं परिदमेतब्बं । तेसं वित्थारकथा विसुद्धिमग्गे^१ वुत्ता येव ।

(३८९) एवं पन चुद्दसहि आकारेहि चित्तं अपरिदमेत्वा, पुब्बं अभावित-भावनो आदिकम्मिको योगावचरो इद्धिविकुब्बनं सम्पादेस्सती ति नेतं ठानं विज्जति । आदिकम्मिकस्स हि कसिणपरिकम्मं पि भारो; सतेसु सहस्सेसु एको व सक्कोति । कतकसिणपरिकम्मस्स निमित्तुप्पादनं भारो; सतेसु सहस्सेसु एको व सक्कोति । उप्पन्ने पि निमित्ते तं वड्डेत्वा अप्पनाधिगमो भारो, सतेसु सहस्सेसु एको व सक्कोति । अधिगतअप्पनस्स चुद्दसहाकारेहि चित्तपरिदमनं भारो; सतेसु सहस्सेसु एको व सक्कोति । चुद्दसहाकारेहि परिदमित्तचित्तस्सा पि इद्धिविकुब्बनं नाम भारो, सतेसु सहस्सेसु एको व सक्कोति । विकुब्बनप्पत्तस्सा पि खिप्पनिसन्ति नाम भारो; सतेसु सहस्सेसु एको व खिप्पनिसन्ति होती ति । थेरम्बत्थले महारोहणगुत्तथेरस्स गिलानु-पट्टानं आगतेसु तिसमत्तेसु इद्धिमन्तसहस्सेसु उपसम्पदाय अट्टवस्सिको रक्खितत्थेरो विय । सब्बं वत्थु विसुद्धिमग्गे^२ वित्थारितमेवा ति ।

कसिणकथा निट्ठिता ।

[अभिभायतनकथा]

(३९०) एवं अट्टसु कसिणेषु रूपावचरकुसलं निहिसित्वा, इदानी यस्मा समाने पि आरम्भणे भावनाय असमानत्ता इमेसु अट्टसु कसिणेषु अज्झं पि अभिभा-यतनसंखातं [188] रूपावचरकुसलं पवत्तति, तस्मा तं दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा कुसला [§ २०४] ति आदि आरब्धं । तत्थ अज्झत्तं अरूप-सज्जी ति अलाभिताय वा अनत्थिकताय वा अज्झत्तकरूपे परिकम्मसज्जा-विरहितो । बहिद्धा रूपानि पस्सती ति बहिद्धा अट्टसु कसिणेषु कतपरिकम्म-ताय परिकम्मवसेन चैव अप्पनावसेन च तानि बहिद्धा अट्टसु कसिणेषु रूपानि पस्सति । परित्तानी ति अवट्ठितानि । तानि अभिभुय्या ति यथा नाम संपन्नगहाणिको कटच्छुमत्तं मत्तं लभित्वा 'किमेत्थ भुञ्जितब्बं अत्थी'ति संकट्ठित्वा एककबलमेव करोति, एवमेव आणुत्तरिको पुगगलो विसदआणो 'किमेत्थ परित्ते आरम्भणे समापज्जितब्बं अत्थि, नायं मम भारो'ति तानि रूपानि अभिभवित्वा

समापज्जति । सह निमित्तुप्पादनेनेवेत्थ अप्पनं निव्वत्तेती ति अत्थो । जानामी पस्सामी ति इमिना पन'स्स पुब्बामोगो कथितो ति । आगमट्ठकथासु पन वुत्तं— इमिना'स्स आमोगो कथितो । सो च खो समापत्तितो वुट्ठितस्स, न अन्तोसमापत्तियं [ ] ति ।

(३९१) अप्पमाणानी [§२२५] ति वड्डितप्पमाणानि । अभिभुय्या ति एत्थ यथा च महग्घसो पुरिसो एकं भत्तवड्डितकं' लभित्वा 'अज्झं पि होतु अज्झं पि होतू'ति 'किं एको' मय्हं करिस्सती ति' तं न पन महन्ततो पस्सति, एवमेव आणुत्तरिको पुग्गलो विसदज्जाणो 'किं एत्थ समापज्जितव्वं, न इदं अप्पमाणं, न मय्हं चित्तेकग्गताकरणे भारो अत्थी' ति तानि अभिभवित्वा समापज्जति । सह निमित्तुप्पादनेनेवेत्थ अप्पनं निव्वत्तेती ति अत्थो । परित्तं परित्तारम्मणं अप्पमाणं परित्तारम्मणं [§§२११, २१२] ति इध परित्तानी ति आगतत्ता अप्पमाणारम्मणता न गहिता, परतो' अप्पमाणानी ति वा आगतत्ता परित्तारम्मणता । अट्ठकथायं पन वुत्तं—'इमस्मिं ठाने चत्तारि चत्तारि आरम्भणानि अगहेत्वा द्वे द्वे येव च गहितानि । किं कारणा ? चतूंसु हि गहितेसु देसना सोळसक्खत्तुका होति, सत्थारा च हेट्ठा सोळसक्खत्तुकदेसना किलज्झग्घि तिले पत्थरन्तेन विय वित्थारतो कथिता । तस्स इमस्मिं ठाने अट्ठक्खत्तुकदेसनं कातुं अज्झासयो । तस्मा द्वे द्वे येव गहि-[189]-तानी ति वेदितव्वानि । सुवण्णदुव्वण्णानी [§२४४] ति परिसुद्धापरिसुद्धवण्णानि । परिसुद्धानि हि नीलादीनि सुवण्णानि, अपरिसुद्धानि च दुव्वण्णानी ति इध अधिप्पेतानि । आगमट्ठकथासु पन 'सुवण्णानि वा होन्तु' दुव्वण्णानि वा, परित्तअप्पमाणवसेनेव इमानि अभिभायतनानि देसितानी'ति वुत्तं ।

(३९२) इमेसु पन चतूंसु परित्तं वित्तक्कचरितवसेन आगतं, अप्पमाणं मोहचरितवसेन, सुवण्णं दोसचरितवसेन, दुव्वण्णं रागचरितवसेन । एतेसं हि एतानि सप्पायानि । सा च तेसं सप्पायता वित्थारतो विसुद्धिमग्गे' चरियनिहेसे वुत्ता । कस्मा पन, यथा सुत्तन्ते "अज्झत्तं रूपसज्जी एको बहिद्धा रूपानि पस्सति परित्तानी" [दी० २.११०] ति आदि वुत्तं, एवं अवत्वा इध चतूंसु पि अभिभायतनेसु अज्झत्तं अरूपसज्जिता वुत्ता ति ? अज्झत्तरूपानं अनभिभवनीयतो । तथ वा हि इध वा बहिद्धारूपानेव अभिभवितव्वानि, तस्मा तानि नियमतो वत्तव्वानी ति तत्र पि इधा पि वुत्तानि । अज्झत्तं अरूपसज्जी [§२४४] ति इदं पन सत्थु देसनाविलासभत्तमेव ।

१ PTS, M.—वाङ्मनिकं. २ PTS., सी०—अज्जा पि. ३ PTS., M., सी०—एसा. ४ §§ २३२-२३३. ५ M., म०—omit. ६ वि० ३.७५-१०२०. ७ See २.३९; ३.३६८, ३८४.

अयं ताव चतूसु अभिमायतनेसु अनुपुब्बपदवण्णना ।

(३९३) सुद्धिकनये पटिपदाभेदो पनेत्थ पठवीकसिणे वुत्तनयेनेव एकेकरिंम अभिमायतने वेदितब्बो । केवलं हि एत्थ आरम्मणचतुक्कं आरम्मणदुक्कं होति, सोलसक्खत्तुक्कं च अट्ठक्खत्तुक्कं । सेसं तादिसमेव । एवमेत्थ एकेकरिंम अभिमायतने एको सुद्धिकनवको, चत्तारो पटिपदानवका, द्वे आरम्मणनवका, आरम्मणपटिपदा-मिस्सके अट्ठ नवका ति पण्णरस नवका ति चतूसु पि अभिमायतनेसु समसट्ठि नवका वेदितब्बा ।

(३९४) [190] पञ्चमाभिमायतनादीसु नीलानी [§२४६] ति सब्बसंगा-हिकवसेन वुत्तं । नीलवण्णादीनि वण्णवसेन, नीलनिदस्सनानी ति निदस्सनवसेन, अपञ्जायमानविवरानि, असंभिन्नवण्णानि, एकनीलानेव हुत्वा दिस्सन्ती ति वुत्तं होति । नीलनिभासानी ति इदं पन ओमासनवसेन वुत्तं; नीलोमासानि नीलपभा-युत्तानी ति अत्थो । एतेन नेसं सुविसुद्धितं दस्सेति । सुविसुद्धवण्णवसेन हि इमानि चत्तारि अभिमायतनानि वुत्तानि । पीतानी [§२४७] ति आदीसु पि इमिना व नयेन अत्थो वेदितब्बो । नीलकासिणं उगण्हन्तो नीलरिंम निमित्तं गण्हाति । पुप्फरिंम वा वत्थरिंम वा वण्णधातुया वा ति आदिकं पनेत्थ कसिणकरणं च परिकम्मं च राप्पनाविधानं च सब्बं विसुद्धिमगे^१ वित्थारतो वुत्तमेव । यथा च पठवीकसिणे एवमिध एकेकरिंम अभिमायतने व पञ्चवीसति^२ नवका वेदितब्बा ।

अभिमायतनकथा निट्ठिता ।

[विमोक्खकथा]

(३९५) इदानी यस्मा इदं रूपावचरकुसलं नाम न केवलं आरम्मणसंखा-तानं आयतनानं अभिभवन्तो अभिमायतनवसेनेव उप्पज्जति, अथ खो विमोक्ख-वसेन पि उप्पज्जति, तस्मा तं पि नयं दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा कुसला [§२४८] ति आदि आरब्धं । केन पन^३ द्वेन विमोक्खो वेदितब्बो ति ? अधिमुच्चन-द्वेन । को अयं अधिमुच्चनद्वो नाम ? पच्चनीकधम्मेहि च सुट्ठु विमुच्चनद्वो, आरम्मणे च अभिरतिवसेन सुट्ठु अधिमुच्चनद्वो । पितु अङ्गे विस्सट्ठा अंगपच्चंगस्स दारकस्स सयनं विथ अनिग्गहितभावेन निरासंकताय आरम्मणे पवत्तती ति वुत्तं होति । एवं-लक्खणं हि विमोक्खभावप्पत्तं रूपावचरकुमलं दस्सेतुं अयं नयो आरब्धो ।

(३९६) तत्थ रूपी [§२४८] ति अज्झत्तं केसादीसु उप्पादितं रूपज्झानं रूपं, तदस्स अत्थी ति रूपी । अज्झत्तं हि नीलपरिकम्मं करोन्तो केसे वा पित्ते वा अक्खितारकाय वा करोति । पीतपरिकम्मं करोन्तो मेदे वा छविया वा [191]

अकखीनं पीतकट्टाने वा करोति । लोहितपरिकम्मं करोन्तो मंसे वा लोहिते वा जिह्वाय वा हत्थतलपादतलेसु वा अकखीनं रत्तट्टाने वा करोति । ओदातपरिकम्मं करोन्तो अट्ठिम्हि वा दन्ते वा नखे वा अकखीनं सेतट्टाने वा करोति । एवं परिकम्मं कत्वा उप्पन्नज्ज्ञानसमङ्गीनं सन्धायेतं वुत्तं । रूपानि पस्सतीति बहिद्धा पि नीलकसिणादि-रूपानि ज्ञानचक्खुना पस्सति । इमिना अज्झत्तबहिद्धावत्थुकेसु कसिणेषु ज्ञान-पटिलाभो दस्सितो ।

(३९७) अज्झत्तं अरूपसज्जी [§ २४९] ति अज्झत्तं न रूपसज्जी । अत्तनो केसादीसु अनुप्पादितरूपावचरज्ज्ञानो ति अत्थो । इमिना बहिद्धा परिकम्मं कत्वा बहिद्धा व पटिलद्धज्ज्ञानता दस्सिता । सुभं [§ २५०] ति इमिना सुविसुद्धेसु नीलादीसु वण्णकसिणेषु ज्ञानानि दस्सितानि । तत्थ किञ्चा पि अन्तो अप्पनाय 'सुभं' ति आभोगो नत्थि, यो पन सुविसुद्धं सुभकसिणं आरम्मणं कत्वा विहरति, सो यस्मा 'सुभं' ति ... पे० ... पठमं ज्ञानं उपसंपज्ज विहरति, तथा दुतियादीनि, तस्मा एवं देसना कता । पटिसंभितामग्गे पन "कथं सुभं त्वेव अधिमुत्तो होती ति विमोक्खो ? इध भिक्खु भेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिसं ... पे० ... विहरति, भेत्ताय भावितत्ता सत्ता अप्पटिकूला होन्ति; करुणा ... मुदिता ... उपेक्खासहगतेन चेतसा एकं दिसं ... पे० ... विहरति, उपेक्खाय भावितत्ता सत्ता अप्पटिकूला होन्ति, एवं सुभं त्वेव अधिमुत्तो होती" [पटि० २.३९] ति विमोक्खो ति वुत्तं । इध पन उपरि^१ पालियं^२ येव ब्रह्मविहारानं आगतत्ता तं नयं पटिक्खिपित्वा सुनीलक-सुपीतक-सुलोहितक-सुओदातक-परिसुद्धनीलक-परिसुद्धपीतक-परिसुद्धलोहितक-परिसुद्धओदातकवसेनेव सुभविमोक्खो अनुज्जातो ।

(३९८) इति कसिणं ति वा अभिभायतनं ति वा विमोक्खो ति वा रूपावचरज्ज्ञानमेव । तं^३ हि आरम्मणस्स सकलट्ठेन कसिणं नाम, आरम्मणं अभि-भवनट्ठेन अभिभायतनं नाम, आरम्मणे अधिमुच्चनट्ठेन पच्चनीकधम्महेहि च विमु-च्चन-[192]-ट्ठेन विमोक्खो नामा ति वुत्तं । तत्थ कसिणदेसना अभिधम्मवसेन, इतरा पन सुत्तन्तदेसनावसेन वुत्ता ति वेदितव्वा । अयमेत्थ अनुपुब्ब-पदवण्णना । एकेकरिंम पन विमोक्खे पठवीकसिणे^४ विय पञ्चवीसति पञ्चवीसति कत्वा पञ्चसत्तति नवका वेदितव्वा ।

विमोक्खकथा निट्ठिता ।

[ब्रह्मविहारकथा]

(३९९) इदानीं भेत्तादिब्रह्मविहारवसेन पवत्तमानं रूपावचरकुसलं दस्सेतुं पुन

१ See ३.३९९-४१६. २. §§ 251-262 ३ i. e. ज्ञानं (अ० यो० p. २३३) ४ See ३.३८५.

कतमे धम्मा कुसला [§२५१] ति आरब्धं । तत्थ मेत्तासहगतं ति मेत्ताय समन्नागतं । परतो करुणासहगतादीसु पि एसेव नयो । येन पनेस विधानेन पटिपन्नो मेत्तादिसहगतानि ज्ञानानि उपसंपज्ज विहरति, तं मेत्तादीनं भावनाविधानं विसुद्धि-
मग्गे^१ वित्थारितमेव । अवसेसाय पालिया अत्थो पठवीकसिणे वुत्तनयेनेव वेदि-
तव्वो । केवलं हि पठवीकसिणे पञ्चवीसति नवका, इध पुरिमासु तीसु तिकचतुक्क-
ज्ञानिकवसेन पञ्चवीसति सत्तका, उपेक्खाय चतुत्थज्झानवसेन पञ्चवीसति^२ एकका,
करुणामुदितासु च छन्दादीहि चतूहि सद्धिं करुणामुदिता ति इमे पि ये-वा-पनका
लब्भन्ति । दुक्खापटिपदादिभावो चेत्य मेत्ताय ताव व्यापादविकल्पं मनवसेन, करुणाय
विहिंसाविकल्पं मनवसेन, मुदिताय अरतिविकल्पं मनवसेन, उपेक्खाय रागपटिघविकल्पं-
भनवसेन वेदितव्वो । परित्तरम्मणता पन न, बहुसत्तारम्मणवसेन; अप्पमाणारम्मणता
बहुसत्तारम्मणवसेन होती ति अयं विसेसो । सेसं तादिसमेव ।

[पकिण्णककथा]

(४००) एवं ताव पालिवसेनेव—

ब्रह्मचमेन कथिते ब्रह्मविहारे इमे इति विदित्वा ।

भिय्यो एतेसु अयं पकिण्णककथा पि विज्जेय्या^३ ॥

(४०१) एतासु हि मेत्ता-करुणा-मुदिता-उपेक्खासु अत्थतो ताव भेजती ति
मेत्ता; सिनेहती^४ ति अत्थो । मित्ते वा भवा, मित्तस्म वा एसा पवत्तती ति मेत्ता ।
परदुक्खे सति साधून् हृदयकम्पनं करोती ति करुणा [§२५८] । किणाति वा परदुक्खं
हिंसति विनासेती ति [193] करुणा । किरियति वा दुक्खितेसु करणवसेन पसा-
रियती ति करुणा । मोदन्ति ताय तं-समज्झिनो, सयं वा मोदति, मोदनमत्तमेव
वा तं ति मुदिता [§२६०] । ‘अवेरा होन्तू’ ति आदिब्यापादप्पहानेन मज्झत्त-
भावूपगमनेन च उपेक्खती ति उपेक्खा [§२६२] ।

(४०२) लक्खणादितो पनेत्थ हिताकारप्पवत्तिलक्खणा ‘मेत्ता’, हितूप-
संहाररसा, आघातविनयनपञ्चुपट्टाना, सत्तानं मनापभावदस्सनपदट्टाना । व्यापादू-
पसमो एतिस्सा संपत्ति, सिनेहसंभवो विपत्ति । दुक्खापनयनाकारप्पवत्तिलक्खणा
‘करुणा’, परदुक्खासहनरसा, अविहिंसापञ्चुपट्टाना, दुक्खाभिभूतानं अनाथभाव-
दस्सनपदट्टाना । विहिंसूपसमो तस्सा संपत्ति, सोकसंभवो विपत्ति । पमोदलक्खणा
‘मुदिता’, अनिस्सायनरसा, अरतिविघातपञ्चुपट्टाना, सत्तानं संपत्तिदस्सनपद-
ट्टाना । अरतिवूपसमो तस्सा संपत्ति, पहाससंभवो विपत्ति । सत्तेसु मज्झत्ताकारप्पवत्ति-
लक्खणा ‘उपेक्खा’, सत्तेसु सममावदस्सनरसा, पटिघानुनयवूपसमपञ्चुपट्टाना,
“कम्मस्सका सत्ता, ते कस्स रुचिया सुखिता वा भविस्सन्ति, दुक्खतो वा सुच्चि-

१ ९.१-९०. २ See ३.४३९ below. ३ Cf. विसु० ९.९१-१११.
४ PTS. M.— सिनिद्धति.

स्सन्ति, पत्तसम्पत्तितो न परिहायिस्सन्ती ?” [ ] ति एवं पवत्तकम्मस्सकता-
दस्सनपदट्ठाना । पटिघानुनयवूपसमो तस्सा संपत्ति, गेहसिताय अज्जाणुपेक्खाय
संभवो विपत्ति ।

(४०३) चतुन्नं पि पनेतेसं ब्रह्मविहारानं विपस्सनामुखं चेव भवसंपत्ति च
साधारणप्पयोजनं, व्यापादादिपटिघातो आवेणिकं । व्यापादपटिघातप्पयोजना हेत्थ
मेत्ता, विहिंसा-अरति-रागपटिघातप्पयोजना इतरा । वुत्तं पि चेत्तं—“निस्सरणं हेतं
आवुसो व्यापादस्स यदिदं मेत्ताचेतोविमुत्ति, निस्सरणं हेतं आवुसो विहेसाय
यदिदं करुणाचेतोविमुत्ति; निस्सरणं हेतं आवुसो अरतिया यदिदं मुदिताचेतो-
विमुत्ति, निस्सरणं हेतं आवुसो रागस्स यदिदं उपेक्खाचेतोविमुत्ती” [दी० ३.
२४८-४९] ति ।

(४०४) एकमेकस्स चेत्थ आसन्नदूरवसेन द्वे द्वे पच्चत्थिका । मेत्ताब्रह्म-
विहारस्स हि, समीपचारो विय पुरिस्सस्स सपत्तो, गुणदस्सनसमागताय रागो आसन्न-
पच्चत्थिको । सो लहुं ओतारं लभति । तस्मा ततो सुट्ठ मेत्ता रक्खितव्वा । पव्वतादि-
गहननिस्सितो विय पुरिस्सस्स सपत्तो समागविसमागताय व्यापादो दूरपच्च-
त्थिको । [194] तस्मा ततो निव्वमयेन मेत्तायितव्वं । मेत्तायिस्सति च नाम कोपं
च करिस्सती ति अट्टानमेतं ।

(४०५) करुणाब्रह्मविहारस्स “चक्खुविज्जेय्यानं रूपानं इट्ठानं कन्तानं
मनापानं मनोरमानं लोकाभिसपाटिसंयुत्तानं अप्पटिलाभं वा अप्पटिलाभतो
समनुपस्सतो पुब्बे वा पटिलद्धपुब्बं अतीतं निरुद्धं विपरिणतं समनुस्सरतो उप्पज्जति
दोमनस्सं । यं एवरूपं दोमनस्सं इदं वुच्चति गेहनिस्सितं दोमनस्सं” [म० ३.
२१८] ति आदेना नयेन आगतं गेहसितं दोमनस्सं विपत्तिदस्सनसमागताय आसन्न-
पच्चत्थिकं । समागविसमागताय विहेसा दूरपच्चत्थिका । तस्मा ततो निव्वमयेन
करुणायितव्वं । करुणं च नाम करिस्सति पाणिप्पहारादीहि च विहेसिस्सती ति
अट्टानमेतं ।

(४०६) मुदिताब्रह्मविहारस्स “चक्खुविज्जेय्यानं रूपानं इट्ठानं कन्तानं
मनापानं मनोरमानं लोकाभिसपाटिसंयुत्तानं पटिलाभं वा पटिलाभतो समनुपस्सतो
पुब्बे वा पटिलद्धपुब्बं अतीतं निरुद्धं विपरिणतं समनुस्सरतो उप्पज्जति सोमनस्सं ।
यं एवरूपं सोमनस्सं इदं वुच्चति गेहनिस्सितं सोमनस्सं” [म० ३.२१७] ति
आदिना नयेन आगतं गेहसितं सोमनस्सं संपत्तिदस्सनसमागताय आसन्नपच्च-
त्थिकं । समागविसमागताय अरति दूरपच्चत्थिका । तस्मा ततो निव्वमयेन मुदिता
भावेतव्वा । पमुदितो च नाम भविस्सति पत्तंसेनासनेसु च अधिकुसलधम्मसेसु च
उक्कण्ठिस्सती ति अट्टानमेतं ।

(४०७) उपेक्खाब्रह्मविहारस्स पन “चक्खुना रूपं दिस्वा उपपज्जति उपेक्खा बालस्स मूळहस्स पुथुजनस्स अनोधिजिनस्स अविपाकजिनस्स अनादीवदस्साविनो अस्सुतवतो पुथुजनस्स । या एवरूपा उपेक्खा रूपं सा नातिवत्तति । तस्मा सा उपेक्खा गेहनिस्सिता ति वुच्चती” [म० ३.२१९] ति आदिनयेन आगता गेहसिता अज्जाणुपेक्खा दोसगुणानं अविचारणवसेन समा-
गत्ता आसन्नपच्चत्थिका । समागविसंभागताय रागपटिघा दूरपच्चत्थिका । तस्मा ततो निब्बयेन उपेक्खितव्वं । उपेक्खितस्सति च नाम रज्जिस्सति च पटिहज्जि-
स्सति चा ति अट्ठानमेतं ।

(४०८) सब्बेसं पि च एतेसं कत्तुकम्यताँ-छन्दो आदि, नीवरणादि-विकल्पं मनं मज्झं, अप्पना परियोसानं, [195] पज्जत्तिधम्मवसेन एको वा सत्तो अनेके वा सत्ता आरम्भणं, उपचारे वा अप्पनाय वा पत्ताय आरम्भणवट्ठनं ।

(४०९) तत्रायं वट्ठनकमो । यथा हि कुसलो कस्सको^१ कमितव्वट्ठानं परि-
च्छिन्दित्वा कसति, एवं पटममेव एकं आवासं परिच्छिन्दित्वा तत्थ सत्तेसु ‘इमस्मिं
आवासे सत्ता अवेग होन्तू’ति आदिना नयेन भेत्ता भावेतव्व्या । तत्थ चित्तं मुटुं
कम्मनियं कत्वा द्वे आवासा परिच्छिन्दितव्व्या । ततो अनुक्रमेण तयो चत्तारो पञ्च
छ सत्त अट्ठ नव दस, एका रच्छा, उपट्ठगामो, गामो, जनपदो, रज्जं, एका
दिसा ति एवं याव एकचक्रवाळं, ततो वा पन भिय्यो तत्थ तत्थ सत्तेसु भेत्ता
भावेतव्व्या । तथा करुणादयो ति । अयमेत्थ आरम्भणवट्ठनकमो ।

(४१०) यथा पन कसिणानं निस्सन्दो आरेप्पा, समार्थीनं निस्सैन्दो
नेवसज्जानासज्जायतनं, विपस्सनानं निस्सन्दो फलसमापत्ति, समथविपस्स-
नानं निस्सन्दो निरोधसमापत्ति, एवं पुरिमब्रह्मविहारत्तयस्स निस्सन्दो एत्थ उपेक्खा-
ब्रह्मविहारो^२ । यथा हि थम्मे अनुस्सपेत्वा तुलासंघाटं अनारोपेत्वा न सक्का आकासे
कूटगोपानसियो ठपेतुं, एवं पुरिमेसु ततियज्झानं विना न सक्का चतुत्थं भावेतुं ।
कसिणेसु पन उपपन्नततियज्झानस्स एसां नुपपज्जति विसभागारम्भणत्ता ति ।

(४११) तत्थ सिया—‘कस्मा पनेता भेत्ता-करुणा-मुदिता-उपेक्खा ब्रह्म-
विहारा ति वुच्चन्ति ? कस्मा चतस्सो व ? को च एतासं कमो ? विमंगे^३ कस्मा
अप्पमज्जा ति वुत्ता ति ?

(४१२) वुच्चते—सेट्ठेन ताव निदोसभावेन चेत्य ब्रह्मविहारता वेदि-

१ सि०—अब्बाणस्स. २ See मूलटीका p. 101. ३ सि०—कसुंकांम्यता.

४ See विसु० ९.१०३. ५ सि०—रूपसमापत्ति. ६-६ सि०—अरूपसमाधिनिस्सन्दो.

७ See विसु० ९.१०४-१११. ८-८ म०, सी०—उपपन्नततियज्झानं निस्साय पेसा.

विसु० ९.१०४ omits this sentence. एसा=उपेक्खा (अ० यो० p. 125)

९ Ch. XIII. p. 272ff.

तब्बा । सत्तेसु हि सम्मापटिपत्तिभावेन सेट्ठा एते विहारा । यथा च ब्रह्मानो निहोस-
चित्ता विहरन्ति, एवं एतेहि संपयुत्ता योगिनो ब्रह्मसमा व हुत्वा विहरन्ती ति
सेट्ठेन निहोसभावेन च ब्रह्मविहारा ति वुच्चन्ति ।

(४१३) कस्मा चतस्सो ति आदि-पञ्चस्स पन इदं विस्सज्जनं—

विसुद्धिमग्गादिवसा चतस्सो । हितादिआकारवसा पनामं ।

कमो, पवत्तन्ति च अप्पमाणे । ता गोचरे येन तदप्पमञ्जा ति ॥

एतासु हि यस्मा मेत्ता व्यापादबहुलस्स, करुणा विहिंसंबहुलस्स, मुदिता
अरतिबहुलस्स, उपेक्खा रागबहुलस्स विसुद्धिमग्गो; यस्मा च हित्पसंहार-अहिता-
पनयन-[196]-संपत्तिमोदन-अनाभोगवसेन चतुव्विधो येव सत्तेसु मनसिकारो;
यस्मा च यथा माता दहर-गिलान-योव्वनप्पत्त-सकिच्चपसुतेसु चतूमु पुत्तेसु दहरस्स
अभिवुट्ठिकामा होति, गिलानस्स गेलञ्जापनयनकामा, योव्वनप्पत्तस्स योव्वनसंप-
त्तिया चिरद्वितिकामा, सकिच्चपसुत्तस्स किस्मिच्चि पि परियाये अब्यावटा होति,
तथा अप्पमञ्जाविहारिकेना पि सब्बसत्तेसु मेत्तादिवसेन भवितव्वं, तस्मा इतो
विसुद्धिमग्गादिवसा चतस्सो व अप्पमञ्जा ।

(४१४) यस्मा पन चतस्सो पेता भावेतुकामेन पठमं हिताकारप्पवत्तिवसेन
सत्तेसु पटिपज्जितव्वं, हिताकारप्पवत्तिलक्खणा च मेत्ता; ततो एव पत्थितहितानं
सत्तानं दुक्खाभिभवं दिस्वा वा सुत्वा वा संभावित्वा वा दुक्खापनयनाकारप्पवत्ति-
वसेन, दुक्खापनयनाकारपवत्तिकलक्खणा च करुणा; अथेवं पत्थितहितानं
पत्थितदुक्खापगमानं च नेसं संपत्तिं दिस्वा संपत्तिपमोदनवसेन, पमोदनलक्खणा
च मुदिता; ततो परं पन कत्तव्वाभावतो अज्झुपेक्खिकतासंस्सालेन मज्झत्ताकारेन
पटिपज्जितव्वं, मज्झत्ताकारप्पवत्तिलक्खणा च उपेक्खा; तस्मा इतो हितादि-
आकारवसा पनासं पठमं मेत्ता वुत्ता । अथ करुणा-मुदिता-उपेक्खा ति अग्रं कमो
वेदितव्वो ।

(४१५) यस्मा पन सब्बा पेता अप्पमाणे गोचरे पवत्तन्ति, अप्पमाणा हि
सत्ता एतासं गोचरभूता, 'एकसत्तस्स पि च एत्तके पदेसे मेत्तादयो भावेतव्वा' ति
एवं पमाणं अगहेत्वा सकलफरणवसेनेव पवत्ता ति, तेन वुत्तं—

विसुद्धिमग्गादिवसा चतस्सो । हितादिआकारवसा पनासं ।

कमो, पवत्ताति च अप्पमाणे । ता गोचरे येन तदप्पमञ्जा ति ॥

(४१६) एवं अप्पमाणगोचरताय एकलक्खणासु चापि एतासु पुरिमां
तिस्सो तिकचतुक्कञ्ज्ञानिका व होन्ति । कस्मा ? सोमनस्साविप्पयोगतो । कस्मा
पनासं सोमनस्सेन अविप्पयोगो ति ? दोमनस्ससमुट्ठितानं व्यापादादीनं निस्सरणत्ता ।
पच्छिमा पन अवसेसज्ज्ञानिका व । कस्मा ? उपेक्खावेदनासम्पयोगतो । न हि

सत्तेसु मज्झत्ताका-[197]-रप्पवत्ता ब्रह्मविहारूपेक्खा उपेक्खावेदनं विना वत्तती ति ।

ब्रह्मविहारकथा निट्ठिता ।

[असुभकथा*]

(४१७) इदानीं रागचरितसत्तानं एकन्तहितं नानारम्मणेषु एकेकज्ज्ञान-
वसेनेव पवत्तमानं रूपावचरकुसलं दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा कुसला [§ २६३]
ति आदि आरब्धं । तत्थ उद्धुमातकसञ्ज्ञासहगतं ति आदीसु, भस्तां विय
वायुना, उद्धं जीवितपरियादाना यथानुक्रमं समुगतेन सूनमावेन उद्धुमातत्ता
उद्धुमातं । उद्धुमातमेव उद्धुमातकं । पटिकूलत्ता वा कुच्छित्तं उद्धुमातं ति
उद्धुमातकं । तथारूपस्स छवसरीरस्सेतं अधिवचनं । विनीलं वुच्चति विपरिभिन्न-
वण्णं । विनीलमेव विनीलकं । पटिकूलत्ता वा कुच्छित्तं विनीलं ति विनीलकं ।
मंसुस्सदट्टानेसु रत्तवण्णस्स, पुब्बसन्निचयट्टानेसु सेतवण्णस्स, येमुय्येन च नीलवण्णस्स,
नीलट्टाने नीलसाटकपारुत्तस्सेव छवसरीरस्सेतं अधिवचनं । परिभिन्नट्टानेसु थिस्सन्द-
मानं पुब्बं विपुब्बं । विपुब्बमेव विपुब्बकं । पटिकूलत्ता वा कुच्छित्तं विपुब्बं ति
विपुब्बकं । तथारूपस्स छवसरीरस्सेतं अधिवचनं । विच्छिद्दं ति वुच्चति द्विधा-
छिन्दनेन अपवारितं^३, विच्छिद्दमेव विच्छिद्दकं । पटिकूलत्ता वा कुच्छित्तं विच्छिद्दं
ति विच्छिद्दकं । वेमज्झे छिन्नस्स छवसरीरस्सेतं अधिवचनं । इतो च एत्तो च
विविधाकरेण सोणभिगालादीहि खादितं विक्खायितं । विक्खायितमेव विक्खा-
यितकं । पटिकूलत्ता वा कुच्छित्तं विक्खायितं ति विक्खायितकं । तथारूपस्स
छवसरीरस्सेतं अधिवचनं । विविधं खित्तं विक्खित्तं । विक्खित्तमेव विक्खित्तकं ।
पटिकूलत्ता वा कुच्छित्तं विक्खित्तं ति विक्खित्तकं । ‘अञ्जेन हत्थं अञ्जेन पादं
अञ्जेन सीसं’ ति एवं ततो ततो श्वित्तस्स छवसरीरस्सेतं अधिवचनं । हतं च तं
पुरिमानयेनेव विक्खित्तकं चा ति हतविक्खित्तकं । काकपदाकरेण अंगपच्चंगेसु
सत्थेन [198] हनित्वा वुत्तनयेन विक्खित्तस्स छवसरीरस्सेतं अधिवचनं । लोहितं
किरति, विक्खित्तपति, इतो चितो च पग्घरती ति लोहितकं । पग्घरितलोहितमक्खित्तस्स
छवसरीरस्सेतं अधिवचनं । पुळ्ळो वुच्चन्ति किमियो । पुळ्ळे^५ किरती ति^६ पुळ्ळकं ।
किमिपरिपुण्णस्स छवसरीरस्सेतं अधिवचनं । अट्ठि येव अट्ठिकं । पटिकूलत्ता वा
कुच्छित्तं अट्ठी ति अट्ठिकं । अट्ठिसंखलिकाय पि एकट्ठिकस्सा पि एतं अधिवचनं ।

* Cf. विसु० ६.१-११. १ सि०, म०- भस्मा; M.-भस्था. २ सि०, सी०,
म०- छिन्नेन. ३ म०- अवट्टारितं; सि०- अवधारितं. ४ M.- पुलवा; सि०-
पुलुवा. ५ सी०, म०, सि०- पुलुवेडि. ६ सि०- विकीरियती ति; सी०, म०-
विकिरती ति.

(४१८) इमानि च पन उद्धुमातकादीनि निस्साय उप्पन्ननिमित्तानं पि निमित्तेसु पटिलद्धज्ज्ञानानं पि एतानेव नामानि । तत्थ उद्धुमातकनिमित्ते अप्पनावसेन उप्पन्ना सञ्जा उद्धुमातकसञ्जा । ताय उद्धुमातकसञ्जाय संपयोगेठ्ठेन सहगतं उद्धुमातकसञ्जासहगतं । विनीलकसञ्जासहगतादीसु [§ २६४] पि एसव नयो । यं पनेत्थ भावनाविधानं वत्तब्बं भवेय्य, तं सञ्जाकारेण पि विसुद्धिमग्गे [६.१२-८१] वुत्तमेव । अवसेसा पालिवण्णना हेट्ठा वुत्तनयेनेव वेदितब्बा । केवलं हि इध, चतुत्थज्ज्ञानवसेन उपेक्खीब्रह्मविहारे विय, पठमज्ज्ञानवसेन एकेकरिंम पञ्चवीसति पञ्चवीसति एकका होन्ति । असुमारम्मणस्स च अवड्डनियत्ता, परित्ते उद्धुमातकट्ठाने उप्पन्ननिमित्तारम्मणं परित्तारम्मणं, महन्ते अप्पमाणारम्मणं वेदितब्बं । सेसेसु पि एसेव नयो ।

[पकिण्णककथा]

(४१९) इति असुभानि सुभगुणो दससतलोचनेन युतैकित्ति ।

यानि अवोच दसवलो एकेकज्ज्ञानहेतूनि ॥

एवं पालिनयेनेव सब्बानि तानि जानित्वा ।

तेस्सेव अयं भिय्यो पकिण्णककथा पि विज्जेय्या^३ ॥

(४२०) एतेमु हि यत्थकत्थाचि अधिगतज्ज्ञानो सुविक्खाभितरागत्ता वीतरागो विय निल्लोलुप्पचारो होति । एवं सन्ते पि व्यायं असुभप्पभेदो वुत्तो, सो सरीरसभावप्पत्तिवसेन च रागचरितभेदवसेन चा ति वेदितब्बो ।

(४२१) छवसरीरं हि पटिकूलभावं आपज्जमानं उद्धुमातकसभावप्पत्तं वा सिया, विनीलकादीनं वा अज्जतरसभावप्पत्तं । इति यादिसं यादिसं सक्का होति लद्धुं [199] तादिसे तादिसे उद्धुमातकपटिकूलं विनीलकपटिकूलं ति एवं निमित्तं गण्हितब्बमेवा ति सरीरसभावप्पत्तिवसेन दसधा असुभप्पभेदो वुत्तो ति वेदितब्बो ।

(४२२) विसेसतो चेत्थ उद्धुमातकं सरीरसण्ठानविपत्तिप्पकासनतो सरीरसण्ठानरागिनो सप्पायं । विनीलकं छविरागविपत्तिप्पकासनतो सरीरवण्णरागिनो सप्पायं । विपुब्बकं कायवण्णपटिवद्धस्स दुग्गन्धभावस्स पकासनतो मालागन्धादिवसेन समुट्ठापितसरीरगन्धरागिनो सप्पायं । विच्छिद्दकं अन्तोसुसिरभावप्पकासनतो सरीरे घनभावरागिनो सप्पायं । विच्छिद्दकं अन्तोसुसिरभावप्पकासनतो सरीरे घनभावरागिनो सप्पायं । विक्खायितकं मंसूपचयसंपत्तिविनासप्पकासनतो थनादीसु सरीरप्पभेदेसु मंसूपचयरागिनो सप्पायं । विक्खित्तकं अंगपच्चंगानं विक्खेपप्पकासनतो अंगपच्चंगलीलारागिनो सप्पायं । हतविक्खित्तकं सरीरसंघाटभेदविकारप्पकासनतो सरीरसंघाट-

१ See ३.३९९ above. २ सि०, सी०, म०-युति^०. ३ See विसु० ६.८२-८८.

संपत्तिरागिनो सप्पायं । लोहितकं लोहितमक्खितपटिकूलभावप्पकासनतो अलंकार-
जनितसोमरागिनो सप्पायं । पुळ्वकं कायस्स अनेककिमिकुलसाधारणभावप्पकासनतो
काये ममत्तरागिनो सप्पायं । अट्ठिकं सरीरट्ठीनं पटिकूलभावप्पकासनतो दन्तसम्पत्ति-
रागिनो सप्पायं ति । एव रागचरितभेदवसेना पि दसधा असुमप्पभेदो वुत्तो ति
वेदितब्बो ।

(४२३) यस्मा पन दसविधे पि एतस्मिं असुभे सेय्यथा पि नाम अपरि-
सण्ठितजलाय सीर्षसोताय नदिया अरित्तवलेनेव^१ नावा तिट्ठति, विना अरित्तेन न
सक्का ठपेतुं, एवमेव दुब्बलत्ता आरम्भणस्स वितक्कवलेनेव चित्तं एकगं हुत्वा तिट्ठति,
विना वितक्केन न सक्का ठपेतुं, तस्मा पठमज्झानमेवेत्थ होति, न दुत्तियादीनि ।

(४२४) पटिकूले पि तस्मिं आरम्भणे 'अद्धा इमाय पटिपदाय जरामरणम्हा
परिमुच्चिस्सामी'ति एवं आनिसंसदस्साविताय चैव नीवरणसंतापप्पहानेन च पीति-
[200]-सोमनस्सं उप्पज्जति, 'बहुं दानि वेतनं लभिस्सामी'ति आनिसंसदस्सा-
विनो पुप्फळडुकस्स गूथरासिम्हि विय, उप्पन्नय्याधिदुक्खस्स रोगिनो वमनविरेचन-
प्पवत्तियं विय च ।

(४२५) दसविधं पि चेतं असुभं लक्खणतो एकमेव होति । दसविधस्सा
पि हि एतस्स असुचिदुग्गन्धजेगुच्छपटिकूलभावो एव लक्खणं । तदेतं इमिना
लक्खणेन न केवलं मतसरीरे, दन्तट्टिकदस्साविनो पन चेतियपव्वतवासिनो महा-
तिस्सत्थेरस्स विय, हत्थिक्खन्धगतंराजानं उल्लोकेन्तस्स संघरक्खितत्थेरुपट्टाक-
सामणेस्सै विय च, जीवमानकसरीरे पि उपट्टाति । यथेव हि मतसरीरं एवं जीव-
मानकं पि असुभमेव । असुभलक्खणं पनेत्थ आगन्तुकेन अलंकारेण पटिच्छन्नत्ता
न पज्जायती ति ।

असुभकथा निट्ठिता ।

(४२६) किं पन पठवीकसिणं आदिं कत्वा अट्टिकसज्जापरियोसाना^१वेसा
रूपावचरण्णना, उदाहु अज्जा पि अत्थी ति ? अत्थि; आनापानज्झानं च कायगता-
सतिभावना च इध न कथिता । किञ्चा पि न कथिता वायोकसिणे पन गहिते
आनापानज्झानं पि गहितमेव; वण्णकसिणेषु च गहितेषु केसादीसु चतुक्कपञ्चक-
ज्झानवसेन उप्पन्ना कायगता सति, दससु च असुभेषु गहितेषु द्वात्तिसाकारपटिकूल-
मनसिकारज्झानवसेन चैव नवसीवथिकर्वाण्णज्झानवसेन च पवत्ता कायगतासति

१ सि०— सिंघ०. २ See सु० नि० ३२१, वि० ६.८६. ३ सी०, म०,
PTS— उपसन्त०; M. उपसम्पन्न०. ४ For the story see वि० १.५५;
also ६.८८. ५ See वि० ६.८८. ६ म०— १.५६-५९; म०अ०— १.२७४.

गहिता'वा ति । सञ्जा पि रूपावचरण्णना इध कथिता व होती ति ।
रूपावचरकुसलकथा निट्ठिता ।

[आरुप्पकुसलकथा]

(४२७) इदानी अरूपावचरकुसलं दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा कुसला [§ २६५] ति आदि आरब्धं । तत्थ अरूपूपपत्तिया ति अरूपभवो अरूपं, अरूपे उपपत्ति अरूपूपपत्ति, तस्सा अरूपूपपत्तिया । मग्गं भावेती ति उपायं हेतुं कारणं उप्पादेति वट्ठेति । सव्वसो^३ ति सव्वाकारेन । सव्वासं वा अनवसेसानं ति अत्थो । रूपसञ्ज्ञानं ति सञ्जासीसेन वुत्तरूपावच-[201]-रञ्ज्ञानानं चेव तदारम्मणानं च । रूपावचरञ्ज्ञानं पि हि रूपं ति वुच्चति 'रूपी रूपानि पस्सती' ति [दी० २.७०, १११] आदीसु । तस्स आरम्मणं पि "बहिद्धा रूपानि पस्सति सुवण्णदुव्वण्णानी"^४ [दी० २.११०] ति आदीसु; तस्मा इध रूपे सञ्जा रूपसञ्जा ति एवं सञ्जासीसेन वुत्तरूपावचरञ्ज्ञानस्सेतं अधिवचनं । रूपं सञ्जा अस्सा ति रूपसञ्जं, रूपमस्स नामं ति वुत्तं होति । एवं पठवीकसिणादिभेदस्स तदारम्मणस्स चेत्तं अधिवचनं ति वेदितव्वं ।

(४२८) समतिक्रमा ति विरागा च निरोधा च । किं वुत्तं होति ? एतासं कुसलविपाककिरियावसेन पञ्चदसन्नं ज्ञानसंखातानं रूपसञ्ज्ञानं, एतासं च पठवीकसिणादिवसेन अट्ठन्नं^५ आरम्मणसंखातानं रूपसञ्ज्ञानं, सव्वाकारेन अनवसेसानं वा विरागा च निरोधा च विरागहेतु चेवं निरोधहेतु च आकासानञ्चायतनं उपसंपज विहरति । न हि सक्का सव्वसो अनतिक्रन्तरूपसञ्ज्ञेन एतं उपसंपज्ज विहरितुं ति । तत्थ यस्मा आरम्मणे अविरत्तस्स सञ्जासमतिक्रमो न होति, समतिक्रन्तासु च सञ्जासु आरम्मणं समतिक्रन्तमेव होति, तस्मा आरम्मणसमतिक्रमं अवत्वा "तत्थ कतमा रूपसञ्जा ? रूपावचरसमापत्तिं समापन्नस्स वा उपपन्नस्स वा दिट्ठधम्मसुखविहारिस्स वा सञ्जा सञ्ज्ञानना संजानितत्तं, इमा वुच्चन्ति रूपसञ्जायो । इमा रूपसञ्जायो अतिक्रन्तो होति, वीतिक्रन्तो, समतिक्रन्तो, तेन वुच्चति सव्वसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्रमा" ति एवं विमंगे [२६१] सञ्ज्ञानं येव समतिक्रमो वुत्तो । यस्मा पन आरम्मणसमतिक्रमेन पत्तव्वा एता समापत्तियो, न एकस्मिं येव आरम्मणे पठमञ्ज्ञानादीनि विय, तस्मा अयं आरम्मणसमतिक्रमनवसेना पि अत्थवण्णना कता ति वेदितव्वा ।

(४२९) पटिघसञ्ज्ञानं अत्थङ्गमा ति चक्खादीनं कथूनं रूपादीनं आरम्मणानं च पटिघातेन समुपपन्ना सञ्जा पटिघसञ्जा । रूपसञ्जादीनं एतं अधि-

१ This commenced with ३.३२६. २ Continues upto ३.४६०. ३ See विपु० १०.१३-२२. ४ विपु० १०.१४ reads नवन्नं.

वचनं । यथाह—“तथ कतमा पटिघसञ्ज्ञा ? रूपसञ्ज्ञा सदसञ्ज्ञा गन्धसञ्ज्ञा रससञ्ज्ञा फोट्ठव्वसञ्ज्ञा, इमा वुच्चन्ति पटिघसञ्ज्ञायो” [वि० २६१] ति । तासं कुसलविपाकानं पञ्चन्नं अकुसलविपाकानं पञ्चन्नं ति [202] सब्बसो दसन्नं पि पटिघसञ्ज्ञानं अत्थङ्गमा पहीना असमुप्पादा अप्पवत्ति कत्वा ति वुत्तं होति । कामं चेता पठमज्झानादीनि समापन्नस्सा पि न सन्ति—न हि तस्मिं समये पञ्चद्वारेण चित्तं पवत्तति—एवं सन्ते पि, अज्जत्थ पहीनानं सुखदुक्खानं चतुत्थज्झाने विय, सक्कार्य-दिट्ठादीनं ततियमग्गे विय च, इमस्मिं ज्ञाने उस्साहजननत्थं इमस्स ज्ञानस्स पसंसावसेन एतासं एत्थ वुत्तवचनं वेदितव्वं ।

(४३०) अथ वा किञ्चा पि ता रूपावचरं समापन्नस्स न सन्ति, अथ खो न पहीनत्ता न सन्ति । न हि रूपविरागाय रूपावचरभावना संवत्तति, रूपायत्ता च एतासं पवत्ति । अयं पन भावना रूपविरागाय संवत्तति । तस्मा ता एत्थ पहीना ति वत्तुं वट्ठति । न केवलं च वत्तुं, एकंसेनेव एवं धारेतुं पि वट्ठति । तासं हि इतो पुब्बे अप्पहीनत्ता एव पठमज्झानं समापन्नस्स “सद्दो कण्टको” [अं० ५.१३५] ति वुत्तो भगवता । इध च पहीनत्ता येव अरूपसमापत्तीनं आनेज्झता सन्तविमोक्खता च वुत्ता । आळारो च कालामो आरुपसमापन्नो पञ्चमत्तानि सकटसतानि निस्साय अतिक्रमन्तानि^१ नेव अद्दस, न पन सद्दं^३ अस्सोसी ति ।

(४३१) नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा [§ २६५] ति नानत्ते वा गोचरे पवत्तानं सञ्ज्ञानं नानत्तानं वा सञ्ज्ञानं । यस्मा हि एता “तथ कतमा नानत्तसञ्ज्ञा ? असमापन्नस्स मनोधातुसमङ्गिस्स वा मनोविज्जाणधातुसमङ्गिस्स वा सञ्ज्ञा सञ्ज्ञानना सञ्ज्ञानितत्तं, इमा वुच्चन्ति नानत्तसञ्ज्ञायो” [वि० २६१-६२] ति एवं विभंगे विभजित्वा वुत्तत्ता इध अधिप्पेता; असमापन्नस्स मनोधातु-मनो-विज्जाणधातुसंगहिता सञ्ज्ञा रूपसद्दादिभेदे नानत्ते नानासभावे गोचरे पवत्तन्ति; यस्मा चेता अट्ठ कामावचरकुसलसञ्ज्ञा, द्वादस अकुसलसञ्ज्ञा, एकादस कामावचरकुसलविपाकसञ्ज्ञा, द्वे अकुसलविपाकसञ्ज्ञा, एकादस कामावचरकिरियसञ्ज्ञा ति एवं चतुचत्ताळीसं^५ पि सञ्ज्ञा नानत्ता नानासभावा अज्जमज्जं असदिशा, तस्मा नानत्तसञ्ज्ञा ति वुत्ता । तासं सब्बसो नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा अनावज्जनो असमन्नाहारा अपचचेक्खणा । यस्मा ता नावज्जति, न मनसिकरोति, न पचचेक्खति, [203] तस्मा ति वुत्तं होति ।

(४३२) यस्मा चेत्थ पुरिमा रूपसञ्ज्ञा पटिघसञ्ज्ञा च इमिना ज्ञानेन निव्वत्ते भवे पि न विज्जन्ति, पगेव तस्मिं भवे इमं ज्ञानं उपसंपज विहरणकाले,

^१ See ३.३६४; also ३.३४८. ^२ सि० सी०— अतिक्रमन्तानि. ^३ See दो० २.१३०. ^४ M., PTS— चत्ताळीसं पि. ^५ सि० inserts hereafter अनाभोगा.

तस्मा तासं 'समतिक्रमा अत्थंगमा' ति द्वेधा पि अभावो येव वुत्तो । नानत्तसञ्जासु पन यस्मा अट्ठ कामावचरकुसलसञ्जा, नव किरियसञ्जा, दस अकुसलसञ्जा ति इमा सत्तवीसति सञ्जा इमिना ज्ञानेन निव्वत्ते मवे विज्जन्ति, तस्मा तासं अमनसिकारा ति वुत्तं ति वेदितव्वं । तत्रापि हि इदं^१ ज्ञानं उपसंपज विहरन्तो तासं अमनसिकारा येव उपसंपज विहरति । ता पन मनसिकरोन्तो असमापन्नो होती ति ।

(४३३) संखेपतो चेत्य 'रूपसञ्जानं समतिक्रमा' ति इमिना सब्बरूपावचरधम्मानं पद्धानं वुत्तं । 'पटिघसञ्जानं अत्थङ्गमा नानत्तसञ्जानं अमनसिकारा' ति इमिना सब्बेसं कामावचरचित्तचेतसिकानं च पद्धानं अमनसिकारो च वुत्तो ति वेदितव्वो^२ । इति भगवा 'पण्णरसन्नं रूपसञ्जानं समतिक्रमेन, दसन्नं पटिघसञ्जानं अत्थंगमेन, चतुचत्ताळीसाय नानत्तसञ्जानं अमनसिकारेणा' ति तीहि पदेहि आकासानञ्चायतनसमापत्तिया वण्णं कथेसि ।

(४३४) किं-कारणा ति चे, सोतूनं उस्साहजननत्थं च पलोमनत्थं च । सचे हि केचि अपण्डिता वदेय्युं 'सत्था आकासानञ्चायतनसमापत्तिं निव्वत्तेथा ति वदति, को नु खो एताय निव्वत्तिताय अत्थो ? को आनिसंसो ?' ति, ते एवं वत्तुं मा लभन्तू ति इमेहि आकारेहि समापत्तिया वण्णं कथेसि । तं हि तेसं सुत्वा एवं भविस्सति— 'एवं-सन्ता किर अयं समापत्ति, एवं-पणीता, निव्वत्तेस्साम नं' ति । अयं^३स्सो निव्वत्तनत्थाय उस्साहं करिस्सन्ती ति । पलोमनत्थं चा पि तेसं एतिस्सा वण्णं कथेसि, विसकण्टकवाणिजो विय ।

(४३५) विसकण्टकवाणिजो नाम गुळवाणिजो ति वुच्चति । सो किर गुळ-फाणित-खण्डसक्करादीनि सकटेनादाय पच्चन्तगामं गन्त्वा 'विसकण्टकं गण्हथ विसकण्टकं गण्हथा' ति उग्घोसेसि । तं सुत्वा गामिका 'विसं नाम कक्खळं, यो नं खादति सो मरति, कण्टको पि विज्झित्वा मारेति । उमो पेते कक्खळा, को एत्थ आनिसंसो' ति गेहद्वारानि थकेसुं, दारके च पलापेसुं । तं दिस्वा वाणिजो 'अवोहार-कुसला [204] इमे गामिका, हन्द ने उपायेन गण्हापेमी' ति 'अतिमधुरं गण्हथ अतिसादुं गण्हथा, गुळं फाणितं सक्करं समग्घं लब्भति, कूटमासक-कूट-कहापणादीहि पि लब्भती' ति उग्घोसेसि । तं सुत्वा गामिका हट्ठपहट्ठा निग्गन्त्वा बहुं पि मूलं दत्वा गण्हिसु ।

(४३६) तत्थ वाणिजस्स 'विसकण्टकं गण्हथा' ति उग्घोसनं विय भगवतो 'आकासानञ्चायतनसमापत्तिं निव्वत्तेथा' ति वचनं । 'उमो पेते कक्खळा, को एत्थ आनिसंसो ?' ति गामिकानं चिन्तनं विय 'भगवा आकासानञ्चायतनं निव्वत्तेथा ति आह, को एत्थ आनिसंसो ? नास्स गुणं जानामा' ति सोतूनं चिन्तनं ॥

१ M., म०-३मं. २ Here ends विसु० १०.२२. ३ सी०, म०, M. PTS.-अथ'स्स.

अथ'स्स वाणिजस्स 'अतिमधुरं गण्हा' ति आदिवचनं विय भगवतो रूप-
सञ्जासमतिक्रमादिकं आनिसंसप्पकासनं । इदं हि सुत्वा ते ब्रुं पि मूलं दत्वा,
गाभिका विय गुळं, इमिना आनिसंसेन पलोमितचित्ता महन्तं पि उस्साहं कत्वा
इमं समापत्तिं निब्बत्तेस्सन्ती ति उस्साहजननत्थं च पलोमनत्थं च कथेसि ।

(४३७) आकासानञ्चायतनसञ्जासहगतं [§ २६५] ति एत्थ नास्स
अन्तो ति अनन्तं । आकासं अनन्तं आकासानन्तं । आकासानन्तमेव आकासा-
नञ्चं । तं आकासानञ्चं अधिट्टानट्टेन आयतनमस्स ससम्पयुत्तधम्मस्स ज्ञानस्स,
देवानं देवायतनमिवा ति आकासानञ्चायतनं । इति आकासानञ्चं च तं आयतनं
चा ति पि आकासानञ्चायतनं । कसिणुग्घाटिमाकौसस्सेतं अधिवचनं । तस्मिं
आकासानञ्चायतने अप्पनापत्ताय सञ्जाय सहगतं आकासानञ्चायतनसञ्जासहगतं ।

(४३८) यथा पन अञ्जत्थ 'अनन्तो आकासो' ति वुत्तं, एवमिध अनन्तं
ति वा परित्तं ति वा न गहितं । कस्मा ? अनन्ते हि गहिते परित्तं न गय्हति,
परित्ते गहिते अनन्तं न गय्हति । एवं सन्ते आरम्भणचतुक्कं न पूरति, देसना
सोळसक्खचुका न होति । सम्मासंबुद्धस्स च इमस्मिं ठाने देसनं सोळसक्खचुक्कं
कातुं अज्झासयो, तस्मा अनन्तं ति वा परित्तं ति वा ति अवत्वा 'आकासानञ्चा-
यतनसञ्जासहगतं' ति आह । एवं हि सति उभयं पि गहितमेव होति । आरम्भण-
चतुक्कं पूरति, देसना सोळसक्खचुका सम्पजति । अवसेसो पालिअत्थो हेट्ठा वुत्त-
नयेनेव वेदितब्बो ।

(४३९) रूपावचरचतुत्थज्ज्ञान-निकन्ति-परियादानदुक्ख-[205]-ताय चेत्थ
दुक्खा पटिपदा, परियादिन्नानिकन्तिकस्स अप्पनापरिवाँसदन्धताय दन्धाभिञ्जा होति ।
विपरियायेन सुखा पटिपदा खिप्पाभिञ्जा च वेदितब्बा । परित्तकसिणुग्घाटिमाकासे
पन पवत्तं ज्ञानं परित्तारम्भणं विपुलकसिणुग्घाटिमाकासे पवत्तं अप्पमाणारम्भणं ति
वेदितब्बं । उपेक्खीब्रह्मविहारे विय च इधा पि चतुत्थज्ज्ञानवसेन पञ्चवीसति एकका
होन्ति । यथा चेत्थ एवं इतोपरेसु पि । विसेसमत्तमेव पन तेसु वण्णयिस्साम ।

(४४०) आकासानञ्चायतनं समतिक्रम्मा [§ २६६] ति, एत्थ ताव
पुब्बे वुत्तनयेनेव आकासानञ्चं आयतनमस्स अधिट्टानट्टेना ति ज्ञानं पि आकासान-
ञ्चायतनं । वुत्तनयेनेव आरम्भणं पि । एवमेतं ज्ञानं च आरम्भणं च उभयं पि
अप्पवत्तिकरणेन च अमनसिकारेण च समतिक्रमित्वा व यस्मा इदं विञ्जाण-
ञ्चायतनं उपसंपज्ज विहरितब्बं, तस्मा उभयं पेतं एकज्झं कत्वा 'आकासानञ्चा-
यतनं समतिक्रम्मा' ति इदं वुत्तं ति वेदितब्बं ।

(४४१) विञ्जाणञ्चायतनसञ्जासहगतं [§ २६६] ति, एत्थ पन

१ See विसु. १०.२४. २ See ३.३८७. ३ See ३.३७७, ३८०.
४ See ३.३९९, ४१८. ५ ३.४२७.

अनन्तं ति मनसिकातब्बवसेन नास्स अन्तो ति अनन्तं । अनन्तमेव आनञ्चं । विञ्जाणं आनञ्चं विञ्जाणानञ्चं ति अवत्वा विञ्जाणञ्चं ति वुत्तं । अयं हेत्थ रुळ्हिसदो । तदेव विञ्जाणञ्चं अधिट्टानट्टेन इमिस्सा सञ्जाय आयतनं ति विञ्जाणञ्चायतनं । तस्मिं विञ्जाणञ्चायतने पवत्ताय सञ्जाय सहगतं ति विञ्जाणञ्चायतनसञ्जासहगतं । आकासे पवत्तविञ्जाणारम्मणस्स ज्ञानस्सेतं अधिवचनं । इध आकासानञ्चायतनसमापत्तिया निकन्तिपरियादानदुक्खताय दुक्खा पटिपदा, परियादिन्ननिकन्तिकस्स अप्पनापरिवासदन्धताय दन्धामिञ्जा । विपरियायेन सुखा पटिपदा खिप्पामिञ्जा च । परित्तकसिणुग्घाटिमाकासारम्मणं समापत्तिं आरब्भ पवत्तिया परित्तरम्मणता, विपरियायेन अप्पमाणारम्मणता वेदितब्बा । सेसं पुरिमसदिसमेव ।

(४४२) विञ्जाणञ्चायतनं समतिकम्मा [§ २६७] ति एत्था पि पुब्बे वुत्तनयेनेव विञ्जाणञ्चायतनमस्स अधिट्टानट्टेना ति ज्ञानं^१ पि विञ्जाणञ्चायतनं । वुत्तनयेनेव आरम्मणं पि । एवमेतं ज्ञानं च आरम्मणं [206] चा ति उभयं पि अप्पवत्तिकरणेन च अमनसिकारेण च समतिकमित्वा व यस्मा इदं आकिञ्चञ्जायतनं उपसम्पज्ज विहातब्बं, तस्मा उभयं पेतं एकज्झं कत्वा 'विञ्जाणञ्चायतनं समतिकम्मा' ति इदं वुत्तं ति वेदितब्बं ।

(४४३) आकिञ्चञ्जायतनसञ्जाहगतं [§ २६७] ति एत्थ पन नास्स किञ्चनं ति अकिञ्चनं; अन्तमसो भेगमत्तं पि अस्स अवसिट्ठं नत्थी ति वुत्तं होति । अकिञ्चनस्स भावो आकिञ्चञ्जं । आकासानञ्चायतनविञ्जाणापगमारम्मणस्सेतं अधिवचनं । तं आकिञ्चञ्जं अधिट्टानट्टेन इमिस्सा सञ्जाय आयतनं ति आकिञ्चञ्जायतनं । तस्मिं आकिञ्चञ्जायतने पवत्ताय सञ्जाय सहगतं ति आकिञ्चञ्जायतनसञ्जासहगतं । आकासे पवत्तविञ्जाणापगमारम्मणस्स ज्ञानस्सेतं अधिवचनं । इध विञ्जाणञ्चायतनसमापत्तिया निकन्तिपरियादानदुक्खताय दुक्खा पटिपदा, परियादिन्ननिकन्तिकस्स अप्पनापरिवासदन्धताय दन्धामिञ्जा । विपरियायेन सुखापटिपदा खिप्पामिञ्जा च । परित्तकसिणुग्घाटिमाकासे पवत्तविञ्जाणापगमारम्मणताय परित्तरम्मणता, विपरियायेन अप्पमाणारम्मणता वेदितब्बा । सेसं पुरिमसदिसमेव ।

(४४४) आकिञ्चञ्जायतनं समतिकम्मा [§ २६८] ति एत्था पि पुब्बे वुत्तनयेनेव आकिञ्चञ्जं आयतनमस्स अधिट्टानट्टेना ति ज्ञानं^२ पि आकिञ्चञ्जायतनं । वुत्तनयेनेव आरम्मणं पि । एवमेतं ज्ञानं च आरम्मणं चा ति उभयं पि अप्पवत्तिकरणेन च अमनसिकारेण च समतिकमित्वा च यस्मा इदं नेवसञ्जानासञ्जायतनं उपसम्पज्ज विहातब्बं, तस्मा उभयं पेतं एकज्झं कत्वा 'आकिञ्चञ्जायतनं समतिकम्मा' ति इदं वुत्तं ति वेदितब्बं ।

१ See note on this in ३.४३९. २ See ३.४२७.

(४४५) नेवसञ्जानासञ्जासहगतं [§२६८] ति एत्थ पन याय सञ्जाय समावतो नं नेवसञ्जानासञ्जायतनं ति वुच्चति, यथा-पटिपन्नस्स सा सञ्जा होति, तं ताव दस्सेतुं विभंगे “नेवसञ्जी-नासञ्जी” ति पैदं उद्धरित्वा “तं येव आकिञ्चञ्जायतनं सन्ततो मनसि-[207]-करोति संखारावसेससमापत्तिं भावेति, तेन वुच्चति नेवसञ्जी-नासञ्जी ति” [वि० २६३] वुत्तं । तत्थ ‘सन्ततो मनसि-करोती’ति ‘सन्ता वतायं समापत्ति, यत्र हि नाम नत्थिभावं पि आरम्भणं कत्वा ठस्सती’ ति एवं सन्तारम्भणताय नं ‘सन्ता’ ति मनसिकरोति । सन्ततो चे मनसि-करोति, कथं समतिक्रमो होती ति ? अनावज्जितुकामतार्यं । सो हि किञ्चा पि तं सन्ततो मनसिकरोति, अथ ख्वस्स ‘अहमेतं आवज्जिस्सामि समापज्जिस्सामि अधिट्ठहिस्सामि वुट्ठहिस्सामि पच्चवेक्खिस्सामी’ति एस आमोगो समन्नाहारो मनसि-कारो न होति । कस्मा ? आकिञ्चञ्जायतनतो नेवसञ्जानासञ्जायतनस्स सन्त-तर-पणीतरताय ।

(४४६) यथा हि राजा महचराजानुभावेन हत्थिक्खन्धगतो नगरवीथियं विचरन्तो दन्तकारादयो सिप्पिके एकं वत्थं दळ्हं निवासेत्वा एकेन सीसं वेटेत्वा दन्तचुण्णादीहि समोकिण्णगत्ते अनेकानि दन्तविकतिआदीनि करोन्ते दिस्वा ‘अहो वत रे छेका आचरिया, ईदिसानि पि नाम सिप्पानि करिस्सन्ती’ति, एवं तेसं छेकताय तुस्सति, न च’स्स एवं होति—‘अहो वताहं रज्जं पहाय एवरूपो सिप्पिको भवेय्यं’ति । तं किस्स हेतु ? रज्जसिरिया महानिसंसताय । सो सिप्पिके समतिक्र-मित्वा व गच्छति । एवमेव एस किञ्चा पि तं समापत्तिं सन्ततो मनसिकरोति, अथ ख्वस्स ‘अहमेतं समापत्तिं आवज्जिस्सामि समापज्जिस्सामि अधिट्ठहिस्सामि वुट्ठ-हिस्सामि पच्चवेक्खिस्सामी’ति नेव एस आमोगो समन्नाहारो मनसिकारो होति । सो तं सन्ततो मनसिकरोन्तो पुब्बे^३ वुत्तनयेनेव^३ तं परमं सुखुमं अप्पनापत्तं सज्जं पापुणाति, याय ‘नेवसञ्जी-नासञ्जी नाम होति, संखारावसेसं समापत्तिं भावेती’ति वुच्चति । ‘संखारावसेससमापत्तिं’ति अच्चन्तसुखुमभावप्पत्तसंखारं चतुत्थारुप्पसमापत्तिं ।

(४४७) इदानीं यं तं एवं अधिगताय सञ्जाय वसेन नेवसञ्जानासञ्जा-यतनं ति वुच्चति, तं अत्थतो दस्सेतुं “नेवसञ्जानासञ्जायतनं ति नेवसञ्जानासञ्जा-यतनं समापन्नस्स वा, उपपन्नस्स वा, दिट्ठधम्मसुखविहारस्स वा चित्तचेतसिका धम्मा” [वि० २६३] ति वुत्तं । तेसु इध समापन्नस्स चित्तचेतसिका धम्मा अधि-प्पेता । वचनत्थो पनेत्थ—ओळारिकाय सञ्जाय अभावतो, सुखुमाय च भावतो, नेव’स्स ससम्पयुत्तधम्मस्स ज्ञानस्स सञ्जा, नासञ्जा ति नेवसञ्जानासज्जं । नेव-सञ्जानासज्जं च तं मनायतनधम्मायतनपरियापन्नत्ता आयतनं [208] चा ति नेव-सञ्जा-नासञ्जायतनं ।

१ See वि० १०.४४-५५. २ सी०, म० omit. ३ M.-अनापज्जितुकामतार्य.

(४४८) अथ वा या'यमेत्थ सञ्जा, सा पटुसञ्जाकिच्चं कातुं असमत्थ-
ताय नेव-सञ्जा, संखारावसेससुखुममावेन विज्जमानत्ता नासञ्जा ति नेव-सञ्जा-
नासञ्जा । नेव-सञ्जा-नासञ्जा च सा सेसधम्मानं अधिट्ठान्द्वेन आयतनं चा ति
नेव-सञ्जा-नासञ्जायतनं । न केवलं चेत्थ सञ्जा व ए'दिसी, अथ खो वेदना पि
नेव-वेदना-नावेदना, चित्तं पि नेव-चित्तं-नाचित्तं, फस्सो पि नेव-फस्सो-नाफस्सो । एस
नयो सेससम्पयुत्तधम्मेसु । सञ्जासीसेन पनायं देसना कता ति वेदितव्वा ।

(४४९) पत्तमक्खनतेलप्पमुतीहि च उपमाहि एस अत्थो विमावेतब्बो—
सामणेरो किल तेलेन पत्तं मक्खेत्वा टपेसि । तं यागुपानकाले थेरो 'पत्तमाहरा' ति
आह । सो 'पत्ते तेलमत्थि भन्ते' ति आह । ततो 'आहर, सामणेर, तेलनाळिं पूरे-
स्सामा' ति वुत्ते 'नत्थि भन्ते तेलं' ति आह । तत्थ यथा अन्तो वुत्थत्ता यागुया
सद्धिं अकप्पियट्ठेन तेलं अत्थी ति होति, नाळिपूरणादीनं अमाववसेन नत्थी ति
होति, एवं सा पि सञ्जा पटुसञ्जाकिच्चं कातुं असमत्थताय नेव-सञ्जा, संखा-
रावसेससुखुममावेन विज्जमानत्ता नासञ्जा होति ।

(४५०) किं पनेत्थ सञ्जाकिच्चं ति ? आरम्भणसञ्जाननं चेव विपस्सनाय
च विसयमावं उपगन्त्वा निब्बिदाजननं । दहनकिच्चमिव हि सुखोदके तेजोधातु,
सञ्जाननकिच्चं चेसा पटुं कातुं न सक्कोति । सेससमापत्तीसु सञ्जा विय विपस्स-
नाय विसयमावं उपगन्त्वा निब्बिदाजननं पि कातुं न सक्कोति । अज्जेसु हि
खन्धेसु अकताभिनिवेशो भिक्खु नेवसञ्जानासञ्जायतनक्खन्धे सम्मसित्वा निब्बिदं
पत्तुं समत्थो नाम नत्थि । अपि च आयस्मा सारिपुत्तो, पकतिविपस्सको पन
महापज्जो सारिपुत्तसदिसो व सक्कुणेय्य । सो पि "एवं किरिमे धम्मा अहुत्वा
सम्भोन्ति, हुत्वा पटिवेन्ती" ति [म० ३.२८] एवं कलापसम्मसनवसेनेव, नो अनुपद-
धम्मविपस्सनावसेन । एवं सुखुमत्तं गता एसा समापत्ति ।

(४५१) यथा च पत्तमक्खनतेलूपमाय एवं मग्गुदकूपमाय पि अयत्तमथो विमा-
वेतब्बो । [209] मग्गपटिपन्नस्स किर थेरस्स पुरतो गच्छन्तो सामणेरो थोकमुदकं
दिस्वा 'उदकं भन्ते, उपाहना ओमुच्चथा' ति आह । ततो थेरेन 'सचे उदक-
मत्थि, आहर नहानसाट्ठकं, नहायिस्सामा' ति वुत्ते 'नत्थि भन्ते' ति आह । तत्थ
यथा उपाहनतेमनमत्तट्ठेन उदकं अत्थी ति होति, नहानट्ठेन नत्थी ति होति, एवं पि
सा पटुसञ्जाकिच्चं कातुं असमत्थताय नेव-सञ्जा, संखारावसेससुखुममावेन विज्ज-
मानत्ता नासञ्जा होति । न केवलं च एताहेव, अज्जाहि पि अनुरुपाहि उपमाहि
एस अत्थो विमावेतब्बो ।

(४५२) इति इमाय नेवसञ्जानासञ्जायतने पवत्ताय सञ्जायं नेवसञ्जा-
नासञ्जायतनमूताय वा सञ्जाय सहगतं ति नेवसञ्जानासञ्जायतनसञ्जासहगतं ।

आकिञ्चञ्जायतनसमापत्तिआरम्भणस्स ज्ञानस्सेतं अधिवचनं । इध आकिञ्चञ्जायतन-
समापत्तिया निकन्तिपरियादानदुक्खताय दुक्खापटिपदा, परियादिन्ननिकन्तिस्स
अप्पनापरिवासदन्धताय दन्धाभिञ्जा । विपरियायेन सुखा पटिपदा खिप्पाभिञ्जा च ।
परित्तकसिण्णुग्घाटिमाकासे पवत्तितविञ्जाणापगमारम्भणं समापत्तिं आरम्भ पवत्तिताय
परित्तारम्भणता, विपरियायेन अप्पमाणारम्भणता वेदितव्वा । सेसं पुरिमसदिसमेव ।

[पकिण्णककथा]

(४५३) असदिसरूपो^३ नाथो आरुण्यं यं चतुब्बिधं आह ।

तं इति अत्वा तस्मिं पकिण्णककथा पि विञ्जेय्या ॥

(४५४) अरूपसमापत्तियो हि

आरम्भणातिक्रमतो चतस्सो पि भवन्ति'मा ।

अंगातिक्रममेतासं न इच्छन्ति विमाविनो ॥

एतासु हि रूपनिमित्तातिक्रमतो पटमा, आकासातिक्रमतो दुतिया, आकासे
पवत्तितविञ्जाणातिक्रमतो ततिया, आकासे पवत्तितविञ्जाणस्स अपगमातिक्रमतो
चतुत्था ति सब्बथा 'आरम्भणातिक्रमतो चतस्सो पि भवन्ति'मा' अरूपसमापत्तियो
ति वेदितव्वा । अंगातिक्रमं पन एतासं न इच्छन्ति पण्डिता । न हि रूपावचरसमा-
पत्तीसु विय एतासु अंगातिक्रमो अत्थि । सब्बासु पि हि एतासु उपेक्खाचित्तैकगता
ति द्वे एव ज्ञानंगानि होन्ति ।

(४५५) एवं सन्ते पि

सुप्पणीततरा होन्ति पच्छिमा पच्छिमा इध ।

उपमा तत्थ विञ्जेय्या पासादतल-साटिका ॥

[210] यथा हि चतुमूमकस्स पासादस्स हेट्ठिमतले दिब्बनच्चगीतवादित-
सुरभिगन्धमाला-सादुरसुपानभोजन-सयनच्छादनादिवसेन पणीता पञ्च कामगुणा
पञ्चुपट्ठिता अस्सु, दुतिये ततो पणीततरा, ततिये ततो पणीततरा, चतुत्थे सब्ब-
पणीता; तत्थ किञ्चा पि तानि चत्तारि पि पासादतलानेव, नत्थि तेसं पासादतल-
मावेन विसेसो, पञ्चकामगुणसमिद्धिविसेसेन पन हेट्ठिमतो हेट्ठिमतो उपरिमं उपरिमं
पणीततरं होति ।

(४५६) यथा च एकाय इत्थिया कन्तित-थूल-सण्ह-सण्हतर-सण्हतमसुत्तानं
चतुपल-तिपल-दुपल-एकपलसाटिका अस्सु, आयामेन च वित्थारेन च समप्पमाणा;
तत्थ किञ्चा पि ता साटिका चतस्सो पि आयांमतो च वित्थारतो च समप्पमाणा,
नत्थि तासं पमाणतो विसेसो, सुखसंफस्स-सुखुममाव-महग्घमावेहि पन पुरिमाय.

१ See ३.४४१, ४४३. २ See ३.४३९, ४४१, ४४३. ३ See विज्ज-
१०.५६-६६.

पुरिमाय पच्छिमा पच्छिमा पणीततरा होन्ति, एवमेव किञ्चा पि चतुसु पि एतासु उपेक्खा-चित्तेकगता ति एतानि द्वे येव अंगानि होन्ति, अथ खो भावनाविसेसेन तेसं अंगानं पणीत-पणीतरमावेन सुप्पणीततरा होन्ति पच्छिमा पच्छिमा इधा ति वेदितब्बा ।

(४५७) एवं अनुपुब्बेन पणीत-पणीता चेता

असुचिम्हि मण्डपे लग्गो एको तन्निमित्तो परो ।

अञ्जो बहि अनिस्साय तं तं निस्साय चापरो ॥

ठितो चतूहि एकेहि पुरिसोहि यथाक्कमं ।

समानताय जातब्बा चतस्सो पि विमाविना ॥

तत्रायमर्थयोजना— असुचिम्हि किर देसे एको मण्डपो । अथेको पुरिसो आगन्त्वा तं असुचिं जिगुच्छमानो तं मण्डपं हत्थेहि आलंघित्वा तत्थ लग्गो, लग्गितो विय अट्ठासि । अथापरो आगन्त्वा तं मण्डपलग्गं पुरिसं निस्सितो । अथ'ञ्जो आगन्त्वा चिन्तेसि— 'यो एस मण्डपलग्गो, यो च तं निस्सितो, उभो पेते दुट्ठिता; धुवो च नेसं मण्डपपाते पातो, हन्दाहं बहि येव तिट्ठामी' ति सो तं निस्सितं अनिस्साय बहि येव अट्ठासि । अथापरो आगन्त्वा मण्डपलग्गस्स तं-निस्सितस्स च अखेमभावं चिन्तेत्वा बहिट्ठितं च सुट्ठितं ति मन्त्वा तं निस्साय अट्ठासि ।

(४५८) तत्थ असुचिम्हि देसे मण्डपो विय कसिणुग्घाटिमाकासं दट्ठब्बं । असुचिजिगुच्छाय मण्डपलग्गो पुरिसो विय रूपनिमित्तजिगुच्छाय आकासारम्मणं आका-[211]-सानञ्जायतनं । मण्डपलग्गं पुरिसं निस्सितो विय आकासारम्मणं आकासानञ्जायतनं आरम्भ पवत्तं विञ्ज्जाणञ्जायतनं । तेसं द्विन्नं पि अखेमभावं चिन्तेत्वा अनिस्साय तं मण्डपलग्गं, बहि ठितो विय, आकासानञ्जायतनं आरम्भणं अकत्वा तदभावारम्मणं आकिञ्चञ्जायतनं । मण्डपलग्गस्स तं-निस्सितस्स च अखेमत्तं चिन्तेत्वा बहिठितं च 'सुट्ठितो'ति मन्त्वा तं निस्साय ठितो विय विञ्ज्जाणा-भावसंखाते बहि पदेसे ठितं आकिञ्चञ्जायतनं आरम्भ पवत्तं नेवसञ्जानासञ्जा-यतनं दट्ठब्बं ।

(४५९) एवं पवत्तमानं च

आरम्भणं करोतेव अञ्जामावेन तं इदं ।

दिट्ठदोसं पि राजानं वुत्तिहेतु यथा जनो ॥

इदं हि नेवसञ्जानासञ्जायतनं 'आसन्नविञ्ज्जाणञ्जायतनपच्चत्थिका अयं समापत्ती' ति एवं दिट्ठदोसं पि तं आकिञ्चञ्जायतनं अञ्जस्स आरम्भणस्स अमावा आरम्भणं करोतेव । यथा किं ? 'दिट्ठदोसं पि राजानं वुत्तिहेतु यथा जनो' । यथा हि असंयतं

फरसकायवचीमनोसमाचारं कश्चि सब्वादिसम्पत्तिं^१ राजानं 'फरससमाचारो अयं'ति एवं दिट्ठदोसं पि अञ्जत्थ वुत्तिं अलभमानो जनो वुत्तिहेतु तं निस्साय वत्तति, एवं दिट्ठदोसं पि तं आकिञ्चञ्जायतनं अञ्जं आरम्भणं अलभमानमिदं नेवसञ्जानासञ्जायतनं आरम्भणं करोतेव ।

(४६०) एवं कुरुमानं च

आरूढ्हो दीघनिस्सेणिं यथा निस्सेणिवाहुकं ।

पब्बतग्गं च आरूढ्हो यथा पब्बतमत्थकं ॥

यथा वा गिरिमारूढ्हो अत्तनो एव जण्णुकं ।

ओलुब्भति तथेवेतं ज्ञानमोलुब्भ वत्तती ति ॥

आरुप्पकुसलकथो^२ निट्ठिता ।

(४६१) इदानीं यस्मा सब्बानि पेतानि तेभूमककुसलानि हीनादिना पभेदेन वत्तन्ति, तस्मा नेसं तं पभेदं दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा कुसला ति [§ २६९] आदि आरब्धं । तत्थ हीनं [§ २६९] ति लामकं । तं आयूहनवसेन वेदितव्वं । [212] हीनुत्तमानं मज्झे भवं मज्झिमं । पधानं भावं नीतं पणीतं; उत्तमं ति अत्थो । तानि पि आयूहनवसेनेव वेदितव्वानि । यस्स हि आयूहनक्खणे छन्दो वा हीनो होति, विरियं वा, चित्तं वा, वीमंसा^३ वा, तं हीनं नाम । यस्स च ते धम्मा मज्झिमा पणीता, तं मज्झिमं चेव पणीतं च । यं पन कत्तुकम्भ्यतासंखातं छन्दं धुरं छन्दं जेट्ठकं छन्दं पुब्बंगमं कत्वा आयूहितं, तं छन्दाधिपतितो आगतत्ता छन्दाधिपतेय्यं नाम । विरियाधिपतेय्यादीसु पि^४ एसेव नयो ।

(४६२) इमस्मिं पन ठाने ठत्वा नया गणेतव्वा । सब्बपटमं विभत्तो हि एको नयो, हीनं ति एको, मज्झिमं ति एको, पणीतं ति एको, छन्दाधिपतेय्यं ति एको । इमे ताव छन्दाधिपतेय्ये पञ्च नया । एवं विरियाधिपतेय्यादीसु पी ति चत्तारो पञ्चका वीसति होन्ति । पुरिमो वा एको सुद्धिकनयो, हीनं ति आदयो तयो, छन्दाधिपतेय्यं ति आदयो चत्तारो, छन्दाधिपतेय्यं हीनं ति आदयो द्वादसा ति एवं पि वीसति नया होन्ति । इमे वीसति महानया कत्थ विभत्ता ति ? महापकरणे हीनत्तिके^५ विभत्ता ।

(४६३) इमस्मिं पन ठाने हीनत्तिकेतो मज्झिमरासिं गहेत्वा हीनमज्झिम-

१ PTS, M., सि०- दीपपत्ति. २ This commenced with ३.४२७.

३ म०- पट्टान°. ४ सी०, म०- वीमंस. ५ सि०- च. ६ See मूलटीका (p.104), मधु० (p.193) and अनुटीका (p.109) and as indicated there-
तिकपट्टान ii. 69-229.

पणीतवसेन तयो कोट्टासा कातब्बा । ततो पि मज्झिमरारिं ठपेत्वा हीन-पणीते गहेत्वा नव नव कोट्टासा कातब्बा । हीनस्मिं येव हि हीनं अत्थि मज्झिमं अत्थि पणीतं अत्थि । पणीतस्मिं पि हीनं अत्थि मज्झिमं अत्थि पणीतं अत्थि । तथा हीनहीनस्मिं हीनं, हीनहीनस्मिं मज्झिमं, हीनहीनस्मिं पणीतं । हीनमज्झिमस्मिं हीनं, हीनमज्झिमस्मिं मज्झिमं, हीनमज्झिमस्मिं पणीतं । हीनपणीतस्मिं हीनं, हीनपणीतस्मिं मज्झिमं, हीनपणीतस्मिं पणीतं ति अयमेको नवको । पणीतहीनस्मिं पि हीनं नाम अत्थि, पणीतहीनस्मिं मज्झिमं, पणीतहीनस्मिं पणीतं । तथा पणीतमज्झिमस्मिं हीनं, पणीतमज्झिमस्मिं मज्झिमं, पणीतमज्झिमस्मिं पणीतं । पणीतपणीतस्मिं हीनं, पणीतपणीतस्मिं मज्झिमं, पणीतपणीतस्मिं पणीतं ति । अयं दुतियो नवको ति द्वे नवका अट्ठारस । इमानि अट्ठारस क-[213]-म्मद्वारानि नाम । इमेहि पमावितत्ता, इमेसं वसेन, अट्ठारस खत्तिया, अट्ठारस ब्राह्मणा, अट्ठारस्स वेस्सा, अट्ठारस सुद्धा, अट्ठच्चत्ताळीस गोत्तचरणानि वेदितव्वानि ।

[पकिण्णककथा]

(४६४) इमेसु पन तेभूमकेसु कुसलेसु कामावचरकुसलं तिहेतुकं पि दुहेतुकं पि होति आणसम्पयुत्तविप्पयुत्तवसेन । रूपावचरारूपावचरं पन तिहेतुकमेव आणसम्पयुत्तमेव । कामावचरं चेत्य अधिपतिना सहा पि उप्पजति विना पि । रूपावचरारूपावचरं अधिपतिसंपयुत्तमेव होति । कामावचरकुसलेसु चेत्य आरम्भणाधिपति सहजाताधिपती ति द्वे पि अधिपतयो लब्भन्ति । रूपावचरारूपावचरेसु आरम्भणाधिपति न लब्भति, सहजाताधिपति येव लब्भति । तत्थ चित्तस्स चित्ताधिपतेय्यमावो सम्पयुत्तधम्मानं वसेन वुत्तो । द्विन्नं पन चित्तानं एकतो अमावेन संपयुत्तचित्तस्स चित्ताधिपति नाम नत्थि । तथा छन्दादीनं छन्दाधिपति-आदयो । केचि पन 'सचे चित्तवतो कुसलं होति, मय्हं मविस्सती ति एवं यं चित्तं धुरं कत्वा जेट्ठकं कत्वा अपरं कुसलचित्तं आयूहितं, तस्स तं पुरिमं चित्तं चित्ताधिपति नाम होति, ततो आगतत्ता इदं चित्ताधिपतेय्यं नामा' ति एवं आगमनवसेन अधिपतिं नामं इच्छन्ति । अयं पन नयो नेव पालियं न अट्ठकथाय दिस्सति । तस्मा वुत्तनयेनेव अधिपतिमावो वेदितव्वो ।

(४६५) इमेसु च एकूनवीसतिया महानयेसु पुरिमे सुद्धिकनये वुत्तपरिमाणा-

१ मधु० p. 193. २ Pāt. Mahā. on Pāpini 4.3.126. "चरणा-द्धर्मास्त्राययोरिति वक्तव्यम् । कठानं धर्मं आस्त्रायो वा काठकम् । कालापकम् मौदकम् पैप्पलादकमिति । Also अ० यो० p. 131—भारद्वाज—गोतमादयो गोत्ता च कपाला(१कालापा)दयो चरणानि." अनुटीका p. 109—"भारद्वाज-गोतमादयो अट्ठच्चत्ताळीस लोके गोत्तानि मूलभूतानि; तथा कठ-कालापादयो अट्ठच्चत्ताळीसेव चरणानि".

नेव चित्तानि^१ च नवकां च पाठवारो च होन्ति । तस्मा आणसम्पयुत्तेसु वुत्तपरिमाणतो वीसतिगुणो चित्त-नवक-वारभेदो वेदितव्यो, चतुसु आणविप्पयुत्तेसु सोळस-गुणो ति, अयं तेभूमककुसले पकिण्णककथा नामा ति ।

तेभूमककुसलं निवृत्तं ।

[लोकुत्तरकुसलं]

[पठमो मग्गो^२]

(४६६) एवं भवत्तयसंपत्तिनिव्वक्तं कुसलं दस्सेत्वा इदानीं सब्बभवसम-तिक्रमनाय लोकुत्तरं कुसलं दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा कुसला [§२७७] ति आदि आरब्धं । तथ लोकुत्तरं ति केनट्ठेन लोकुत्तरं? लोकं तरती ति, लो-[214]-कं उत्तरती ति लोकुत्तरं; लोकत्तयं समतिक्रम्म अभिमुय्य तिट्ठती ति लोकुत्तरं । ज्ञानं भावेती ति एकचित्तकखणिकं अप्पनाज्ञानं जनेति वड्ढेति । लोकतो निव्याति वड्ढतो निव्याती ति निव्यानिकं । निव्याति वा एतेना ति निव्यानिकं । तं-समङ्गी हि पुग्गलो दुक्खं परिजानन्तो निव्याति, समुदयं पजहन्तो निव्याति, निरोधं सच्छिकरोन्तो निव्याति, मग्गं भावेन्तो निव्याति । यथा पन तेभूमककुसलं वड्ढिंमं चुतिपटिसन्धियो आचिनति वड्ढेती ति आचयगामी नाम होति, न तथा इदं । इदं पन यथा एकस्मिं पुरिसे अट्टारसहत्थं पाकारं उपचिनन्ते अपरो महामुग्गरं गहेत्वा तेन चित्तचित्तानं अपचिनन्तो विद्धंसेन्तो गच्छेय्य, एवमेव तेभूमककुसलेन आचिता चुतिपटिसन्धियो पच्चयवेकल्लकरणेन अपचिनन्तं विद्धंसेन्तं गच्छती ति अपचयगामी ।

(४६७) दिट्ठिगतानं पढानाया [§२७७] ति, एत्थ दिट्ठियो एव दिट्ठिगतानि, गूथगतं मुत्तगतं ति आदीनि विय । द्वासट्ठिया वा दिट्ठिंनं अन्तो गधत्ता दिट्ठीसु गतानी ति पि दिट्ठिगतानि । दिट्ठिया व गतं एतेसं ति दिट्ठिगतानि । दिट्ठि-सदिसगमनानि दिट्ठिसदिसप्पवत्तानी ति अत्थो । कानि पन तानी ति? ससम्प-युत्तानि^३ सक्कायदिट्ठि-विचिकिच्छा-सीलव्वतपरामास-अपायगमनीय-रागदोसमोहा-कुसलानि । तानि हि याव पठममग्गाभावना ताव पवत्तिसव्भावातो दिट्ठिसदिसगम-नानी ति वुचन्ति । इति दिट्ठियो च दिट्ठिगतानि च दिट्ठिगतानि । तेसं दिट्ठि-गतानं । पढानाया ति समुच्छेदवसेन पजहन्तथाय ।

(४६८) पठमाया ति गणनवसेन पि पठमुप्पत्तिवसेन पि पठमाय । भूमिया ति “अनन्तरहिताय भूमिया” [म० २.५७] ति आदीसु ताव अयं महा-पठवी भूमी ति वुचति । “सुखभूमियं कामावचरे” [§ ९८४] ति आदीसु चित्तु-प्पादो । इध पन सामञ्जसलं अधिप्पेतं । तं हि संपयुत्तानं निस्सयभावतो ते धम्मा

१ See ३.३८०.३८५. २ Continues upto ३.५२४. ३ सि०-तं-सम्पयुत्तानि.

भवन्ति एत्था ति भूमि । यस्मा वा समाने पि लोकुत्तरमावे सयं पि भवति' उप्प-
ज्जति, न निब्बानं विय अपातुभावं, तस्मा पि भूमी ति वुच्चति; तस्सा पठमाय
भूमिया । पत्तिया ति सोतापत्तिफल-सं-[215]-खातस्स पठमस्स सामञ्जफलस्स
पत्तथाय पटिलाभत्थाया ति एवमेत्थ अत्थो वेदितव्वो । विविच्चा ति समुच्छेद-
विवेकवसेन विविच्चित्वा, विना दुत्वा ।

(४६९) इदानीं किञ्चा पि लोकियज्ज्ञानं पि न विना पटिपदाय इज्जति,
एवं सन्ते पि इध सुद्धिकनयं पहाय लोकुत्तरज्ज्ञानं पटिपदाय सद्धिं येव गरं कत्वा
देसेतुकामताय दुक्खापटिपदं दन्धाभिज्जां ति [§२७७] आदिमाह । तत्थ यो
आदितो किलेसे विक्खम्भेन्तो दुक्खेन ससंखारेन संपयोगेन किलमन्तो विक्खम्भेति
तस्स दुक्खापटिपदा; यो पन विक्खम्भितकिलेसो विपस्सनापरिवासं वसन्तो चिरेन
मग्गपातुभावं पापुणाति तस्स दन्धाभिज्जा होति । इति यो कोचि वारो दुक्खापटि-
पदा-दन्धाभिज्जो नाम कतो । कतमं पन वारं रोचेसुं ति ? यत्थ सक्किं विक्खम्भिता
किलेसा समुदाचरित्वा दुतियं पि विक्खम्भिता पुन समुदाचरन्ति, ततियं विक्खम्भिते
पन तथा विक्खम्भिते व कत्वा मग्गेन समुग्घातं पापेति, इमं वारं रोचेसुं । इमस्स
वारस्स दुक्खापटिपदा दन्धाभिज्जा ति नामं कतं ।

(४७०) एत्तकेन पन न पाकटं होति । तस्मा एवमेत्थ आदितो पट्टाय
विभावना वेदितव्वा—यो हि चत्तारि महाभूतानि परिग्गहेत्वा उपादारूपं परिग्गहाति,
अरूपं परिग्गहाति, 'रूपारूपं' पन परिग्गहन्तो दुक्खेन कसिरेन किलमन्तो परिग्गहेतुं
सक्कोति, तस्स दुक्खापटिपदा नाम होति । परिग्गहितरूपारूपस्स पन विपस्सना-
परिवासे मग्गपातुभावदन्धताय दन्धाभिज्जा नाम होति । यो पि रूपारूपं परिग्ग-
हेत्वा 'नामरूपं' ववत्थपेन्तो दुक्खेन कसिरेन किलमन्तो ववत्थापेति, ववत्थापिते च
नामरूपे विपस्सनापरिवासं वसन्तो चिरेन मग्गं उप्पादेतुं सक्कोति, तस्सा पि दुक्खा पटि-
पदा दन्धाभिज्जा नाम होति । अपरो नामरूपं ववत्थपेत्वा 'पच्चये' परिग्गहन्तो दुक्खेन
कसिरेन किलमन्तो परिग्गहाति, पच्चये च परिग्गहेत्वा विपस्सनापरिवासं वसन्तो
चिरेन म-[216]-ग्गं उप्पादेति, एवं पि दुक्खापटिपदा दन्धाभिज्जा नाम होति ।
अपरो पच्चये पि परिग्गहेत्वा 'लक्खणानि' पटिविज्जन्तो दुक्खेन कसिरेन किल-
मन्तो पटिविज्जति, पटिविद्धलक्खणो च विपस्सनापरिवासं वसन्तो चिरेन मग्गं
उप्पादेति, एवं पि दुक्खापटिपदा दन्धाभिज्जा नाम होति । अपरो लक्खणानि
पटिविज्जित्वा विपस्सनाजाणे तिक्खे सूरे पसन्ने च वहन्तो उप्पन्नं 'विपस्सना-
निकन्ति' परियादियमानो दुक्खेन कसिरेन किलमन्तो परियादियति, निकन्ति च
परियादियित्वा विपस्सनापरिवासं वसन्तो चिरेन मग्गं उप्पादेति, एवं पि दुक्खा-

१ PTS, M., सी०—omit. २ See ३.४३९, ४४१, ४४२. ३-३ M.,
PTS omit this passage. ४ See ३.४३९, ४४१, ४४३, ४६९.

पटिपदा दन्धाभिञ्जा नाम होति । इमं वारं रोचेसुं । इमस्स वारस्स एतं नाम कतं । इमिना व उपायेन परतो तिस्सो पटिपदा वेदितब्बा ।

(४७१) **फस्सो होती** [§२७७] ति आदीसु अनञ्जातञ्जस्सामीतिन्द्रियं, सम्मावाचा, सम्माकम्मन्तो, सम्माआजीवो ति चत्तारि पदानि अधिकानि । निद्देस-
वारे च वितक्कादिनिद्देसेसु 'मग्गङ्ग' [§२८३] ति आदीनि पदानि अधिकानि ।
सेसं सब्बं हेट्ठा [§२-५७] वुत्तसदिसमेव । भुम्मन्तरवसेन पन लोकुत्तरता व इध
विसेसो । तत्थ अनञ्जातञ्जस्सामीतिन्द्रियं ति 'अनमतग्गे संसारवट्ठे अनञ्जातं अमत-
पदं चतुसच्चधम्ममेव जानिस्सामी' ति पटिपन्नस्स इमिना पुब्बभागेन उप्पन्नं
इन्द्रियं । लक्खणादीनि पनस्स हेट्ठा पञ्चिन्द्रिये वुत्तयेनेव वेदितब्बानि ।

(४७२) सुन्दरा पसत्था वा वाचा **सम्मावाचा** [§२७७] । वचीदुच्चरित-
समुग्धातिकाय मिच्छावाचाविरतिया एतं अधिवचनं । सा परिगहलक्खणा
विरमणरसा मिच्छावाचापहानपच्चुपट्टाना । सुन्दरो पसत्थो वा कम्मन्तो **सम्मा-
कम्मन्तो** । मिच्छाकम्मन्तसमुच्छेदिकाय पाणातिपातादिविरतिया एतं नामं । सो
समुद्धानलक्खणो विरमणरसो मिच्छाकम्मन्तपहानपच्चुपट्टानो । सुन्दरो पसत्थो वा
आजीवो **सम्माआजीवो** । मिच्छाजीवविरतिया एतं अधिवचनं । सो बोदान-
लक्खणो आया-**[217]**-जीवप्पवत्तिरसो मिच्छाजीवप्पहानपच्चुपट्टानो । अपि च
हेट्ठा विरतिच्चे वुत्तवसेन पेत्य लक्खणादीनि वेदितब्बानि । इति इमेसं तिण्णं
धम्मानं वसेन हेट्ठा वुत्तं मग्गपञ्चकं^१ इध मग्गट्टकं वेदितब्बं । ये-वा-पनकेसु च
इमेसं अमावो । तथा करुणा-मुदितानं । इमे हि तयो धम्मा इध पालियं आग-
तत्ता व ये-वा-पनकेसु न गहिता । करुणामुदिता पन सत्तारम्मणा, इमे धम्मा
निब्बानारम्मणा ति ता पेत्य न गहिता । अयं ताव उद्देसवारे विसेसत्थो ।

(४७३) निद्देसवारे पन **मग्गङ्गं मग्गपरियापन्नं** [§२८३] ति एत्थ ताव
मग्गस्स अङ्गं ति मग्गङ्गं; मग्गकोट्टासो ति अत्थो । यथा पन अरञ्जे परियापन्नं
अरञ्जपरियापन्नं नाम होति, एवं मग्गे परियापन्नं मग्गपरियापन्नं । मग्गसन्निस्सितं
ति अत्थो । **पीतिसम्बोज्झंगो** [§२८५] ति एत्थ पीति येव सम्बोज्झंगो पीति-
सम्बोज्झंगो । तत्थ बोधिया बोधिस्स वा अङ्गो ति बोज्झंगो । इदं वुत्तं होति—
या'यं धम्मसामग्गी याय लोकुत्तरमग्गलक्खणे उप्पज्जमानाय लीनउद्धच्च-पटिट्ठानायू-
हन-कामसुख'त्तकिलमथानुयोग-उच्छेदसस्सताभिनिवेसादीनं अनेकेसं उपह्वानं पटि-
पक्खमूताय सति-धम्मविचय-विरिय-पीति-पस्सद्धि-समाधि-उपेक्खासंखाताय धम्म-
सामग्गिया अरियसावको बुज्झती ति कत्वा बोधी ति वुच्चति । बुज्झती ति किलेस-
सन्ताननिहाय उट्ठहति, चत्तारि वा अरियसच्चानि पटिविज्झति^२, निब्बानमेव वा

१ See ३.२२६-२२८. २ See ३.२५६. ३ See ३.३०३; (§८९).
४ M., PTS-°धम्म°. ५ सि०- पटिबुज्झति.

सञ्चिकरोति । तस्सा धम्मसामग्गिसंखाताय बोधिया अंगो ति पि बोज्झंगो, ज्ञानंग-मग्गंगादीनि विय । यो पेस यथावुत्तप्पकाराय एताय धम्मसामग्गिया बुज्झती ति क्त्वा अरियसावको बोधी ति वुच्चति, तस्स बोधिस्स अंगो ति पि बोज्झंगो; सेनंग-रथंगोदयो विय । तेनाहु अट्ठकथाचरिया—“बुज्झनकस्स पुग्गलस्स अंगानी ति बोज्झंगा” [ ] ति ।

(४७४) अपि च “बोज्झंगा ति केनट्टेन बोज्झंगा ? बोधाय संवत्तन्ती ति बोज्झंगा, बुज्झन्ती ति बोज्झंगा, अनुवु-[218]-ज्झन्ती ति बोज्झंगा, पटिबुज्झन्ती ति बोज्झंगा, संबुज्झन्ती ति संबोज्झंगा” [पटि० २-११५] ति इमिना पटिसंमिदानयेना पि बोज्झंगत्थो वेदितब्बो । पसत्थो सुन्दरो वा बोज्झंगो सम्बोज्झंगो । एवं पीति येव सम्बोज्झंगो पीतिसम्बोज्झंगो ति । चित्तेकग्गतानिहेसादीसु [§ २८७-२९५] पि इमिना व नयेन अत्थो वेदितब्बो ।

(४७५) तेसं धम्मानं [§ २९६] ति ये तस्मिं समये पटिवेधं गच्छन्ति चतुसच्चधम्मा, तेसं धम्मानं । अज्जातानं ति किञ्चा पि पटममग्गेन ते धम्मा जाता नाम होन्ति, यथा पन पकतिया अनागतपुब्बं विहारं आगन्त्वा विहारमज्झे ठितो पि पुग्गलो पकतिया अनागतभावं उपादाय ‘अनागतपुब्बं ठानं आगतो’ग्ही’ ति वदति, यथा च पकतिया अपिलब्धपुब्बं मालं पिलब्धत्वा, अनिवत्थपुब्बं वत्थं निवासेत्वा, अमुत्तपुब्बं मुञ्जित्वा, पकतिया अमुत्तभावं उपादाय अमुत्तपुब्बं भोजनं भुत्तो’ग्ही’ ति वदति, एवमिधा पि यस्मा पकतिया इमिना पुग्गलेन इमे धम्मा न जातपुब्बा तस्मा अज्जातानं ति वुत्तं । अदिट्ठादीसु पि एसेव नयो । तत्थ अदिट्ठानं ति इतो पुब्बे पज्जाचक्खुना अदिट्ठानं । अप्पत्तानं ति अधिगमनवसेन अप्पत्तानं । अविदितानं ति जणेन अपाकटकतानं । असच्छिककतानं ति अपचक्खकतानं । सच्छिकिरियाया ति पचक्खकरणत्थं । यथा च इमिना पदेन, एवं सेसेहि पि सद्धिं अज्जातानं जाणाय, अदिट्ठानं दस्सनाय, अप्पत्तानं पत्तिया, अविदितानं वेदाय ति योजना कातब्बा ।

(४७६) चतूहि वचीदुच्चरितेही [§ २९९] ति आदीसु वची ति वची-विञ्जति वेदितब्बा । तिण्णं दोसानं येन केनचि दुट्ठानि चरितानी ति दुच्चरितानि । वचीतो पवत्तानि दुच्चरितानि वचीदुच्चरितानि, वचिया वा निष्फादितानि दुच्चरितानि वचीदुच्चरितानि । तेहि वचीदुच्चरितेहि । आरका रमती ति आरति । विना तेहि रमती ति विरति । ततो ततो पटिनिवत्ता व हुत्वा तेहि विना रमती ति पटिविरति । उपसग्गवसेन वा पदं वड्ढितं । सम्बमिदं ओरमणभावस्सेव अधिवचनं । वेरं मनति, विनासेती ति वेरमणी । इदं पि ओरमणस्सेव वेवचनं । [219]

१ विन० ४.१०५, मि०- ३८.३९. २ मि० २७., विमु० १८.२८. ३ सि० alone inserts hereafter असच्छिकतानं सच्छिकिरियाय. ४ See ३.१०८.

याय पन चेतनाय मुसावादादीनि भासमानो करोति नाम, अयं लोकत्तरमगगविरति । उप्पजित्वा तं किरियं कातुं न देति, किरियापथं पच्छिन्दतीति अकिरिया । तथा तं करणं कातुं न देति, करणपथं पच्छिन्दतीति अकरण । याय च चेतनाय चतुब्धिं वचीदुच्चरितं भासमानो अज्झापज्जति नाम, अयं उप्पजित्वा तथा अज्झापज्जितुं न देतीति अनज्झापत्ति ।

(४७७) वेला अनतिक्रमोति एत्थ “ताय वेलाया” [सं० १.७६] ति आदीसु ताव कालो वेला ति आगतो । “उरुवेलायं विहरती” [सं० १.१०३] ति एत्थ रासि । “ठितधम्मो वेलं नातिवत्तती” [ ] ति एत्थ सीमा । इधा पि सीमा व । अनतिक्रमनियट्ठेन हि चत्तारि वचीसुचरितानि वेला ति अधिप्पेतानि । इति याय चेतनाय चत्तारि वचीदुच्चरितानि भासमानो वेलं अतिक्रमति नाम, अयं उप्पजित्वा तं वेलं अतिक्रमितुं न देतीति वेला, अनतिक्रमोति वुत्ता । वेलायतीति वा वेला, वेलयति^३ विद्धंसेतीति अत्थो । किं वेलायति ? चतुब्धिं वचीदुच्चरितं । इति वेलयनतो ‘वेला’ । पुरिसस्स पन हितसुखं अनतिक्रमत्वा पवत्ततीति ‘अनतिक्रमो’ । एवमेत्थ पदद्वयवसेना पि अत्थो वेदितब्बो । सेतुं हनतीति सेतुघातो; चतुन्नं वचीदुच्चरितानं पदघातो पच्चयघातोति अत्थो । पच्चयो हि इध सेतु ति अधिप्पेतो । तत्रायं वचनत्थो— रागादिको चतुन्नं वचीदुच्चरितानं पच्चयो वट्ठस्मिं पुग्गलं सिनोति बन्धतीति सेतु । सेतुस्स घातो सेतुघातो । वचीदुच्चरितपच्चय-समुग्घातिकाय विरतिया एतं अधिवचनं । अयं पन सम्मावाचासंखाता विरति पुब्बभागे नानाचित्तेसु लब्धमति । अज्जेनेव हि चित्तेन मुसावादा विरमति, अज्जेन पेसुज्जादीहि । लोकुत्तरमगगक्खणे पन एकचित्तरिंमेव येष लब्धमति । चतुब्धिधाय हि वचीदुच्चरितं चेतनाय पदच्छेदं कुरुमाना मगगङ्गं पूरयमाना एका व विरति उप्पज्जति ।

(४७८) कायदुच्चरितेही [§ ३००] ति कायतो पवत्तेहि कायेन वा निष्पादितेहि पाणातिपातादीहि दुच्चरितेहि । सेसं पुरिमनयेनेव वेदितब्बं । अयं पि सम्माकम्मन्तसंखाता विरति पुब्बभागे नानाचित्तेसु लब्धमति । अज्जेनेव हि चित्तेन पाणा-[220]-तिपाता विरमति, अज्जेन अदिन्नादान-मिच्छाचारेहि । लोकुत्तरमगगक्खणे पन एकचित्तरिंमेव येष लब्धमति । ति विधाय हि कायदुच्चरितचेतनाय पदच्छेदं कुरुमाना मगगङ्गं पूरयमाना एका व विरति उप्पज्जति ।

(४७९) सम्माआजीवनिद्देसे अकिरिया [§ ३०१] ति आदीसु याय चेतनाय मिच्छाजीवं आजीवमानो किरियं करोति नाम, अयं उप्पजित्वा तं किरियं कातुं न देतीति अकिरियाति । इमिना नयेन योजना वेदितब्बा । आजीवो च नामिस्स पाटियेक्को नत्थि, वाचाकम्मन्तेसु गहितेसु गहितो व होति, तप्पक्खिकत्ता । धुवपटिसेवनवसेन

१-१ PTS, M. omit all these words. २ म०, सी०—नातिक्रमती०.

३ म०, सि०—वेलयति. ४ PTS, M. omit this word. ५ PTS, M.—दुच्चरि०.

पनायं ततो नीहरित्वा दस्सितो ति । एवं सन्ते सम्माआजीवो सक्किच्चको न होति, अट्ठ मग्गङ्गानि न परिपूरेन्ति, तस्मा सम्माआजीवो सक्किच्चको कातब्बो, अट्ठ मग्गङ्गानि परिपूरेतब्बानी ति ।

(४८०) तत्रायं नयो—आजीवो नाम भिज्जमानो कायवचीद्वारेसु येव भिज्जति । मनोद्वारे आजीवभेदो नाम नत्थि । पूरयमानो पि तस्मिं येव द्वारद्वये पूरति । मनोद्वारे आजीवपूरणं नाम नत्थि । कायद्वारे पन वीतिकम्मो आजीवहेतुको पि अत्थि न आजीव-हेतुको पि । तथा वचीद्वारे । तथ यं राज-राजमहामत्ता खिड्ढापसुता सूरभावं दस्सेन्ता मिगवधं वा पन्थदूहनं वा परदारवीतिकम्मं वा करोन्ति, इदं अकुसलं कायकम्मं नाम । ततो विरति पि ‘सम्माकम्मन्तो’ नाम । यं पन न आजीवहेतुकं चतुब्बिधं वची-दुच्चरितं भासन्ति, इदं अकुसलं वचीकम्मं नाम । ततो विरति पि ‘सम्मावाचा’ नाम । यं पन आजीवहेतु नेसादमच्छब्बन्धादयो पाणं हनन्ति, अदिन्नं आदियन्ति, मिच्छाचारं चरन्ति, अयं मिच्छाजीवो नाम । ततो विरति ‘सम्माआजीवो’ नाम । यं पि लब्धं गहेत्वा मुसा भणन्ति, पेसुञ्ज-फरुस-सम्फप्पलापे पवत्तेन्ति, अयं पि मिच्छाजीवो नाम । ततो विरति सम्माआजीवो नाम ।

(४८१) महासीवत्थेरो पनाह—‘कायवचीद्वारेसु वीतिकम्मो [221] आजीव-हेतुको वा होतु नो वा आजीवहेतुको, अकुसलं कायकम्मं वचीकम्मं त्वेव संखं गच्छति । ततो विरति पि सम्माकम्मन्तो सम्मावाचा त्वेव वुच्चती’ति । आजीवो कुहिँति वुत्ते पन ‘तीणि कुहनवत्थूनि निस्साय चत्तारो पच्चये उप्पादेत्वा तेसं परि-भोगो’ति आह । अयं पन कोटिप्पत्तो मिच्छाजीवो । ततो विरति सम्माआजीवो नाम । अयं पि सम्माआजीवो पुब्बभागे नानाचित्तेसु लब्धमति, अञ्जेनेव हि चित्तेन कायद्वारवीतिकम्मा विरमति, अञ्जेन वचीद्वारवीतिकम्मा । लोकुत्तरमग्गक्खणे पन एकाचित्तरिं येव लब्धमति । कायवचीद्वारेसु हि सत्तकम्मपथवसेन उप्पन्नाय मिच्छाजीवसंखाताय दुस्सील्यचेतनाय पदच्छेदं कुरुमाना मग्गङ्गं पूरयमाना एका व विरति उप्पज्जती ति । अयं निद्देसवारे विसेसो ।

(४८२) यं पनेतं इन्द्रियेसु अनञ्जातञ्जस्सामीतिन्द्रियं वड्डितं, मग्गङ्गेसु च सम्मावाचादीनि, तेसं वसेन संगहँवारे “नविन्द्रियानि, अट्ठंगिको मग्गो” [५३३७अ] ति वुत्तं । सुञ्जतवारो पाकतिको येवा ति । अयं ताव सुद्धिकपटिपदाय विसेसो ।

(४८३) इतो परं सुद्धिकसुञ्जतं-सुञ्जतपटिपदा-सुद्धिकअप्पणिहितं-अप्प-णिहितपटिपदा ति अयं देसनाभेदो होति । तथ सुञ्जतं [५३४४] ति लोकुत्तरमग्गस्स नाम । सो हि आगमनतो सगुणतो आरम्मणतो ति तीहि कारणेहि नाम लभति ।

१ सी०- लब्ध. २ See ३.५८६, ५.१४०. For तिपिटकमहासीवत्थेर see DCm. ii.430, 511. ३ PTS., M- कह. ४ See ३.१; see note 1 on § 337 a. ५ § ३३९-३४३.

कथं ? इध भिक्खु अनत्ततो अभिनिविसित्वा अनत्ततो संखारे पस्सति । यस्मा पन अनत्ततो दिट्ठमत्तेनेव मग्गवुट्ठानं नाम न होति, अनिच्चतो पि दुक्खतो पि दट्ठमेव वट्ठति, तस्मा 'अनिच्चं दुक्खं अनत्ता' ति तिविधं अनुपस्सनं आरोपेत्वा सम्मसन्तो चरति । वुट्ठानगामिनीविपस्सना पन'स्स तेभूमके पि संखारे सुञ्जतो व पस्सति । अयं विपस्सना सुञ्जता नाम होति ।

(४८४) सा आगमनीयट्ठाने ठत्वा अत्तनो मग्गस्स 'सुञ्जतं' ति नामं देति । एवं मग्गो 'आगमनतो' सुञ्जतनामं लभति । यस्मा पन सो रागादीहि सुञ्जो तस्मा 'सगुणेनेव' सुञ्जतनामं लभति । निब्बानं पि रागादीहि सुञ्जत्ता सुञ्जतं ति वुच्चति । तं आरम्मणं कत्वा उप्पन्नत्ता मग्गो 'आरम्मणतो' सुञ्जतनामं लभति । तत्थ सुत्त-[222]-न्तिकपरियायेन सगुणतो पि आरम्मणतो पि नामं लभति । परियायदेसना हेसा । अभिधम्मकथा पन निप्परियायदेसना । तस्मा इध सगुणतो वा आरम्मणतो वा नामं न लभति, आगमनतो व लभति । आगमनमेव हि धुरं । तं दुविधं होति— विपस्सनागमनं मग्गागमनं ति । तत्थ मग्गस्स आगतट्ठाने विपस्सनागमनं धुरं, फलस्स आतगट्ठाने मग्गागमनं धुरं । इध मग्गस्स आगतत्ता विपस्सनागमनमेव धुरं जातं ।

(४८५) अप्पणिहितं [§ ३५१] ति, एत्था पि अप्पणिहितं ति मग्गस्सेतं नामं । इदं पि नामं मग्गो तीहेव कारणेहि लभति । कथं ? इध भिक्खु आदितो व दुक्खतो अभिनिविसित्वा दुक्खतो संखारे पस्सति । यस्मा पन दुक्खतो दिट्ठमत्तेनेव मग्गवुट्ठानं नाम न होति, अनिच्चतो पि अनत्ततो पि दट्ठमेव वट्ठति, तस्मा 'अनिच्चं दुक्खं अनत्ता' ति तिविधं अनुपस्सनं आरोपेत्वा सम्मसन्तो चरति । वुट्ठानगामिनी विपस्सना पन'स्स तेभूमकेसु संखारेसु पणिधिं सोसेत्वा परियादित्वा विस्सजेति । अयं विपस्सना अप्पणिहिता नाम होति ।

(४८६) सा आगमनियट्ठाने ठत्वा अत्तनो मग्गस्स 'अप्पणिहितं' ति नामं देति । एवं मग्गो 'आगमनतो' अप्पणिहितनामं लभति । यस्मा पन तत्थ रागदोसमोहपणिधयो नत्थि, तस्मा 'सगुणेनेव' अप्पणिहितं नामं लभति । निब्बानं पि तेसं पणिधीनं अमावा अप्पणिहितं ति वुच्चति । तं आरम्मणं कत्वा उप्पन्नत्ता मग्गो अप्पणिहितं ति नामं लभति । तत्थ सुत्तन्तिकपरियायेन सगुणतो पि आरम्मणतो पि नामं लभति । परियायदेसना हेसा । अभिधम्मकथा पन निप्परियाय-देसना । तस्मा इध सगुणतो वा आरम्मणतो वा नामं न लभति, आगमनतो व लभति । आगमनमेव हि धुरं । तं दुविधं होति— विपस्सनागमनं मग्गागमनं ति । तत्थ मग्गस्स आगतट्ठाने विपस्सनागमनं धुरं, फलस्स आग-[223]-तट्ठाने मग्गागमनं धुरं । इध मग्गस्स आगतत्ता विपस्सनागमनमेव धुरं जातं ।

(४८७) ननु च सुञ्जतो अनिमित्तो अप्पणिहितो ति तीणि मग्गस्स नामानि ? यथाह—“तयो’मे भिक्खवे विमोक्खो—सुञ्जतो विमोक्खो, अनिमित्तो विमोक्खो, अप्पणिहितो विमोक्खो” [पटि० २.३५] ति । तेसु इध द्वे मग्गे गहेत्वा आनिमित्तो कस्मा न गहितो ति ? आगमनाभावतो । अनिमित्ताविपस्सना हि सयं आगमनियद्धाने ठत्वा अत्तनो मग्गस्स नामं दातुं न सक्कोति । स्मग्गसम्बुद्धो पन अत्तनो पुत्तस्स राहुलत्थेरस्स

अनिमित्तं च भावेहि मानानुसयमुज्जह ।

ततो मानाभिसमया उपसन्तो चरिस्ससी [सु० ३४२] ति ॥

अनिमित्तविपस्सनं कथेसि । विपस्सना हि निच्चानिमित्तं धुवन्निमित्तं सुखनिमित्तं अत्तनिमित्तं च उग्घाटेति । तस्मा अनिमित्ता ति कथिता । सा पि किञ्चा पि तं निमित्तं उग्घाटेति, सयं पन निमित्तधम्मेषु चरती ति सनिमित्ता व होति । तस्मा सयं आगमनियद्धाने ठत्वा अत्तनो मग्गस्स नामं दातुं न सक्कोति ।

(४८८) अपरो नयो—अभिधम्मो नाम परमत्थदेसना । अनिमित्तमग्गस्स च परमत्थतो हेतुवेकल्लमेव होति । कथं ? अनिच्चानुपस्सनाय हि वसेन अनिमित्त-विमोक्खो कथितो । तेनेव विमोक्खेन सद्धिन्द्रियं अधिमत्तं होति । तं अरियमग्गे एकङ्गं पि न होति, अमग्गङ्गत्ता अत्तनो मग्गस्स परमत्थतो व नामं दातुं न सक्कोति । इतरेसु पन द्वीसु अनत्तानुपस्सनाय ताव वसेनेव सुञ्जतो विमोक्खो, दुक्खानुपस्सनाय वसेन अप्पणिहितो विमोक्खो कथितो । तेसु सुञ्जतविमोक्खेन पञ्चिन्द्रियं अधिमत्तं होति, अप्पणिहितविमोक्खेन समाधिन्द्रियं । तानि अरिय-मग्गस्स अङ्गत्ता अत्तनो मग्गस्स परमत्थतो नामं दातुं सक्कोन्ति । मग्गारम्भणत्तिके पि हि मग्गाधिपतिधम्मविभजने छन्दचित्तानं अधिपतिकाले तेसं धम्मानं अमग्गङ्गत्ता च मग्गाधिपतिभावो न वुत्तो । एवं-सम्पदमिदं वेदितव्वं ति । अयमेत्थ अट्ठकथा-मुत्तको एकस्साचरियस्स मतिविनिच्छयो^१ । [224] एवं सब्बथा पि अनिमित्तविप-स्सना सयं आगमनियद्धाने ठत्वा अत्तनो मग्गस्स नामं दातुं न सक्कोती ति अनिमित्त-मग्गो न गहितो ।

(४८९) केचि पन ‘अनिमित्तमग्गो आगमनतो नामं अलभन्तो पि सुत्तन्त-परियायेन सगुणतो च आरम्भणतो च नामं लभती’ ति आहंसु । ते इदं वत्वा पटिक्खत्ता—‘अनिमित्तमग्गे सगुणतो च आरम्भणतो च नामं लभन्ते सुञ्जत-अप्पणिहितमग्गा पि सगुणतो येव आरम्भणतो येव च इदं^३ नामं लभेय्युं । न पन लभन्ति । किं-कारणा ? अयं हि मग्गो नाम द्वीहि कारणेहि नामं लभति—सरसतो च पच्चनीकैतो च; समावतो च पटिपक्खतो चा ति अत्थो । तत्थ

१-२ सी०, सि०-अमग्गङ्गत्ता; अत्तनो.... २ सि०-पटिबिनिच्छयो. ३ म०, M., PTS-इय. ४ Cf. विमु० २१.१२१-१२२.

सुञ्जत-अप्पणिहितमग्गा सरसतो पि पच्चनीकतो पि नामं लभन्ति । सुञ्जत-अप्पणि-
हितमग्गा हि रागादीहि सुञ्जा, रागप्पणिधिआदीहि च अप्पणिहिता ति एवं
'सरसतो' पि नामं लभन्ति । सुञ्जतो च अत्ताभिनिवेसस्स पटिपक्खो, अप्पणिहितो
पणिधिस्सा ति एवं 'पच्चनीकतो' नामं लभन्ति । अनिमित्तमग्गो पन रागादि-
निमित्तानं निच्चनिमित्तादीनं च अभावेन सरसतो च नामं लभति, नो पच्चनीकतो ।
न हि सो संखारनिमित्तारम्मणाय अनिच्चानुपस्सनाय पटिपक्खो । अनिच्चानुपस्सना
पन'स्स अनुलोमभावे ठिता ति । एवं सब्बथा पि अभिधम्मपरियायेन अनिमित्त-
मग्गो नाम नत्थी ति ।

(४९०) सुत्तन्तिकपरियायेन पनेस एवं आहरित्वा दीपितो—यस्मिं हि वारे
मग्गवुट्ठानं होति, तीणि लक्खणानि एकावज्जनेन विय आपाथं आगच्छन्ति, तिण्णं
च एकतो आपाथगमनं नाम नत्थि । कम्मट्ठानस्स पन विभूतभावदीपनत्थं एतं
वुत्तं । आदितो हि यत्थकत्थचि अभिनिवेशो होतु, वुट्ठानगामिनी पन विपस्सना
यं यं सम्मसित्वा वुट्ठाति तस्स तस्सेव वसेन आगमनियट्ठाने ठत्वा अत्तनो मग्गस्स
नामं देति । कथं ? अनिच्चादीसु हि यत्थकत्थचि अभिनिविसित्वा इतरं पि
लक्खणद्वयं दट्ठुं वट्ठति येव । एवं लक्खणदस्सनमत्तेनेव हि मग्गवुट्ठानं नाम न
होति, तस्मा अनिच्चतो अभिनिविट्ठो [225] भिक्खु न केवलं अनिच्चतो व
वुट्ठाति, दुक्खतो पि वुट्ठाति, अनत्ततो पि वुट्ठाति^१ एव । दुक्खतो अनत्ततो अभि-
निविट्ठे पि एसेव नयो । इति आदितो यत्थकत्थचि अभिनिवेशो होतु, वुट्ठानगामिनी
पन विपस्सना यं यं सम्मसित्वा वुट्ठाति तस्स तस्सेव वसेन आगमनियट्ठाने ठत्वा
अत्तनो मग्गस्स नामं देति । तत्थ अनिच्चतो वुट्ठहन्तस्स मग्गो अनिमित्तो नाम
होति, दुक्खतो वुट्ठहन्तस्स अप्पणिहितो, अनत्ततो वुट्ठहन्तस्स सुञ्जतो ति । एवं
सुत्तन्तपरियायेन आहरित्वा दीपितो ।

(४९१) वुट्ठानगामिनी पन विपस्सना किमारम्मणा ति ? लक्खणारम्मणा
ति । लक्खणं नाम पञ्जत्तिगहितं, न-वत्तब्बधम्मभूतं । यो पन अनिच्चं दुक्खं
अनत्ता ति तीणि लक्खणानि सल्लक्खेति, तस्स पञ्चलक्खन्धा कण्ठे वैद्वकुणपं विय
होन्ति । संखारारम्मणमेव आणं संखारतो वुट्ठाति । यथा हि एको भिक्खु पत्तं
किणितुकामो पत्तवाणिजेन पत्तं आभतं दिस्वा हट्ठपट्ठो गण्हिस्सामी ति चिन्तेत्वा
वीमंसमानो तीणि छिद्धानि पस्सेय्य, सो न छिद्देसु निरालयो होति, पत्ते पन निरालयो
होति; एवमेव तीणि लक्खणानि सल्लक्खेत्वा संखारेसु निरालयो होति । संखारा-
रम्मणेनेव आणेन संखारतो वुट्ठाती ति वेदितव्वं । दुस्सोपमे^२ पि एसेव नयो ।

१ PTS, M. म०— एक०. २ See विसु० २१.८४. ३ म०, सि० -
व०ध०. ४ PTS, M.— दुस्सोपमाय.

(४९२) इति भगवा लोकुत्तरज्ज्ञानं भाजेन्तो सुद्धिकपटिपदाय चतुक्कनयं पञ्चकनयं ति द्वे पि नये आहरि^१ । तथा सुद्धिकसुञ्जताय सुञ्जतपटिपदाय सुद्धिक-
अप्पणिहिते अप्पणिहितपटिपदाया ति । कस्मा एवं आहरी ति ? पुग्गल'ज्ज्ञासयेन
चेव देसनाविलसेन च । तदुभयं पि हेट्ठा^२ वुत्तनयेन वेदितव्वं । एवं लोकुत्तरं ज्ञानं
भावेती ति एत्थ सुद्धिकपटिपदाय चतुक्कपञ्चकवसेन द्वे नया, तथा सेसेसू ति सव्वेसु
पञ्चसु कोट्ठासेसु दस नया भाजिता ।

[पकिण्णककथा]

(४९३) तत्रिदं पकिण्णकं^३ —

अज्झत्तं च बहिद्धा च रूपारूपेसु^४ पञ्चसु ।

सत्तट्ठंगपरिणामं निमित्तं^५ पटिपर्दा-पती^६ ति ॥

लोकुत्तरमग्गे हि अज्झत्तं अभिनिविसित्वा^७ अज्झत्तं [226] वुट्ठाति, अज्झत्तं अभि-
निविसित्वा बहिद्धा वुट्ठाति, बहिद्धा अभिनिविसित्वा बहिद्धा वुट्ठाति, बहिद्धा अभि-
निविसित्वा अज्झत्तं वुट्ठाति । रूपे अभिनिविसित्वा रूपा वुट्ठाति, रूपे अभिनिविसित्वा
अरूपा वुट्ठाति । अरूपे अभिनिविसित्वा अरूपा वुट्ठाति, अरूपे अभिनिविसित्वा
रूपा वुट्ठाति, एकप्पहारेन पञ्चहि खन्धेहि वुट्ठाति । 'सत्तट्ठंगपरिणामं' ति सो पनेस
मग्गे अट्ठङ्गिको पि सत्तङ्गिको पि होति । ब्रोज्झंगा पि सत्त वा होन्ति छ वा । ज्ञानं
पि पञ्चङ्गिकं वा होति चतुरङ्गिकं वा; तिवंगिकं वा दुवङ्गिकं वा । एवं सत्तट्ठादीनं
अंगानं परिणामो वेदितव्वो ति अत्थो । 'निमित्तं पटिपर्दा-पती' ति निमित्तं^८ ति
यतो^९ वुट्ठानं होति; 'पटिपर्दा-पती' ति पटिपर्दाय च अधिपतिनो च चलनाचलनं
वेदितव्वं ।

(४९४) तत्थ अज्झत्तं अभिनिविसित्वा अज्झत्तं वुट्ठाती^{१०} ति आदीसु ताव
इधेकचो आदितो व अज्झत्तं पञ्चसु खन्धेसु अभिनिविसति, अभिनिविसित्वा ते
अनिच्चादितो पस्सति, यस्मा पन न सुद्धअज्झत्तदस्सनमत्तेनेव मग्गवुट्ठानं होति,
बहिद्धा पि दट्ठव्वमेव, तस्मा परस्स खन्धे पि अनुपादिन्नसंखारेसु पि अनिच्चं
दुक्खमनत्ता ति पस्सति । सो कालेन अज्झत्तं सम्मसति कालेन बहिद्धा ति ।
तस्सेवं सम्मसतो अज्झत्तं सम्मसनकाले विपस्सना मग्गेन सद्धिं घटीयति । एवं

१ सी०-आहरी ति; म०, M.-आहरति. २ See ३.३६८, ३८३-८४; also
२.३९. ३ This continues upto ३.५२१; exposition in ३.४९४-
५२१. ४-४ ३.४९४. ५ ३.४९५-९६. ६ ३.४९७-५०६. ७ ३.५०७-
५१९. ८ ३.५२०. ९ ३.५२१. १० See वि० २१.८४. ११ सी०,
PTS, M. insert before this word तीसु. १२ M., PTS insert
hereafter पन नियतो. १३ See वि० ३१.८५-८७.

अज्ज्ञत्तं अभिनिविसित्वा अज्ज्ञत्तं वुट्ठाति नाम । सचे पन^१स्स बहिद्धा सम्मसनकाले विपस्सना मग्गेन सद्धिं घटीयति, एवं अज्ज्ञत्तं अभिनिविसित्वा बहिद्धा वुट्ठाति नाम । एसेव नयो बहिद्धा अभिनिविसित्वा बहिद्धा च अज्ज्ञत्तं च वुट्ठाने पि ।

(४९५) अपरो आदितो च रूपे अभिनिविसति अभिनिविसित्वा भूतरूपं च उपादारूपं च परिच्छिन्दित्वा अनिच्चादितो पस्सति, यस्मा पन न सुद्धरूपदस्सन-मत्तेन मग्गवुट्ठानं होति अरूपं पि दट्ठब्बमेव, तस्मा तं रूपं आरम्भणं [227] कत्वा उप्पन्नं वेदनं सज्जं संखारे विज्जाणं च इदं अरूपं ति परिच्छिन्दित्वा अनिच्चादितो पस्सति । सो कालेन रूपं सम्मसति कालेन अरूपं । तस्सेवं सम्मसतो रूपसम्मसन-काले विपस्सना मग्गेन सद्धिं घटीयति । एवं रूपे अभिनिविसित्वा रूपा वुट्ठाति नाम । सचे पनस्स अरूपसम्मसनकाले विपस्सना मग्गेन सद्धिं घटीयति, एवं रूपं अभिनिविसित्वा अरूपा वुट्ठाति नाम । एसेव नयो अरूपे अभिनिविसित्वा अरूपा च रूपा च वुट्ठाने पि । “यं किंचि समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” [म० १.३८०] ति एवं अभिनिविसित्वा एवमेव वुट्ठानकाले पन एकप्पहारेन पञ्चहि खन्धेहि वुट्ठाति नामा^१ ति । अयं तिक्खविपस्सकस्स महापज्जस्स भिक्खुनो विपस्सना ।

(४९६) यथा हि छातज्ज्ञत्तस्स पुरिसस्स मत्तैमज्जे गूथपिण्डं ठपेत्वा नानग्ग-रसभोजनपुण्णपातिं उपनेय्युं, सो व्यज्जनं हत्थेन वियूहन्तो तं गूथपिण्डं दिस्वा ‘किमिदं’ ति पुच्छित्वा गूथपिण्डो ति वुत्ते ‘धि धि अपनेथा’ ति मत्ते पि पातियं पि निरालयो होति । एवं-सम्पदमिदं दट्ठब्बं । भोजनपातिदस्सनस्मिं हि तस्स अत्तमन-कालो विय इमस्स भिक्खुनो बालपुथुज्जनकाले पञ्चक्खन्धे ‘अहं मम’ ति गहित-कालो । गूथपिण्डस्स दिट्ठकालो विय तिण्णं लक्खणानं सल्लक्खितकालो । मत्ते पि पातियं पि निरालयकालो विय तिक्खविपस्सकस्स महापज्जस्स भिक्खुनो “यं किंचि समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” [दी० १.११०] ति पञ्चहि खन्धेहि एकप्पहारेन वुट्ठितकालो वेदितब्बो ।

(४९७) ‘सत्तअट्ठङ्गपरिणामं’ ति एत्थ अयं वुत्तप्पमेदो अङ्गपरिणामो यथा होति तथा वेदितब्बो । संखारुपेक्खाजाणमेव हि अरियमग्गस्स बोज्झङ्ग-मग्गङ्ग-ज्ञानङ्गविसेसं नियमेती^१ । केचि पन थेरा ‘बोज्झङ्ग-मग्गङ्ग-ज्ञानङ्गविसेसं पादकज्ज्ञानं नियमेती’ ति वदन्ति । केचि ‘विपस्सनाय आरम्भणभूता खन्धा निय-मेन्ती’ ति वदन्ति । केचि ‘पुग्गलज्ज्ञासयो नियमेती’ ति वदन्ति । तेसं पि वादेसु अयं संखारुपेक्खासंखाता पुब्बभागा वुट्ठानगामिनी विपस्सना व नियमेती ति वेदितब्बा ।

(४९८) तत्रायं आनुपुब्बी कथा— विपस्सनानियमेन हि [228] सुक्ख-

१ Here ends विसु० २१.८७.

२ M, सी०, PTS— omit मत्त.

३ With ३.४९७-५०२ cf. विसु० २१.१११-११६.

विपस्सकस्स उप्पन्नमग्गो पि समापत्तिलाभिनो ज्ञानं पादकं अक्त्वा उप्पन्नमग्गो पि पठमज्झानं पादकं क्त्वा पक्किण्णकसंखारे सम्मसित्वा उप्पादितमग्गो पि पठमज्झानिको होति । सञ्चेसु सत्त बोज्झंगानि अट्ठ मग्गंगानि पञ्च ज्ञानंगानि होन्ति । तेसं पि हि पुब्बमागविपस्सना सोमनस्ससहगता पि उपेक्खासहगता पि हुत्वा बुट्ठानकाले संखासपेक्खामावप्पत्ता सोमनस्ससहगता व होति ।

(४९९) पञ्चकनये दुतियततियचतुत्थज्झानानि पादकानि क्त्वा उप्पादितमग्गोसु यथाक्कमेनेव ज्ञानं चतुरंगिकं तिवंगिकं च दुवंगिकं च होति । सञ्चेसु पन सत्त मग्गंगानि होन्ति, चतुत्थे छ बोज्झंगानि । अयं विसेसो पादकज्झाननियमेन चैव विपस्सनानियमेन च होति । तेसं पि हि पुब्बमागविपस्सना सोमनस्ससहगता पि उपेक्खासहगता पि होति । बुट्ठानगामिनी सोमनस्ससहगता व ।

(५००) पञ्चमज्झानं पादकं क्त्वा निब्बत्तितमग्गे पन उपेक्खा-चित्तेकगता-वसेन द्वे ज्ञानंगानि बोज्झंग-मग्गंगानि छ सत्त चैव । अयं पि विसेसो उभयनियम-वसेन होति । इमस्मिं हि नये पुब्बमागविपस्सना सोमनस्ससहगता वा उपेक्खा-सहगता वा होति, बुट्ठानगामिनी उपेक्खासहगता व । अरूपज्झानानि पादकानि क्त्वा उप्पादितमग्गे पि एसेव नयो । एवं पादकज्झानतो बुट्ठाय ये केचि संखारे सम्मसित्वा निब्बत्तितमग्गस्स आसन्नप्पदेसे बुट्ठिता समापत्ति अत्तनो सदिसमावं करोति, भूमिवण्णो विय गोधावण्णस्स ।

(५०१) दुतियत्थेरवादे पन यतो यतो समापत्तितो बुट्ठाय ये ये समापत्ति-धम्मे सम्मसित्वा मग्गो निब्बत्तितो होति तं तं समापत्तिसदिसो व होति, सम्मसित-समापत्तिसदिसो ति अत्थो । सचै पन कामावचरधम्मे सम्मसति पठमज्झानिको व होति । तत्रा पि विपस्सनानियमो वुत्तनयेनेव वेदितव्वो ।

(५०२) [229] ततियत्थेरवादे 'अहो वतायं सत्तङ्गिकं मग्गं पापुण्यं, अट्ठङ्गिकं मग्गं पापुण्यं' ति अत्तनो अज्झासयानुरूपेन यं यं ज्ञानं पादकं क्त्वा ये वा ये वा ज्ञानधम्मे सम्मसित्वा मग्गो निब्बत्तितो होति तं-तं-ज्ञानसदिसो व होति । पादकज्झानं पन सम्मसितज्झानं वा विना, अज्झासयमत्तेनेव तं न इज्झति । स्वायमत्थो नन्दकोवादसुत्तेन^१ दीपेतव्वो । वुत्तं हेतं^३— "सेय्यथा पि भिक्खवे तदहुपोसथे पण्णरसे न होति बहूनो जनस्स कंखा वा विमति वा 'ऊनो नु खो चन्दो पुण्णो नु खो चन्दा'ति, अथ खो पुण्णो चन्दो त्वेव होति, एवमेव खो भिक्खवे ता भिक्खुनियो नन्दकस्स धम्मदेसनाय अत्तमना चैव परिपुण्णसंकप्पा च । तासं भिक्खवे पञ्चजं भिक्खुनीसतानं या पच्छिमिका भिक्खुनी सा सोतापन्ना अविनिपात-

१ विमु०. २१.११४.

२ M. iii. 270-77 (no.146).

३ विमु०

२१.११६ does not quote the following passage. The agreement ends here.

धम्मा नियता संबोधिपरायणा” [म० ३.२७७] ति । तासु हि यस्सा भिक्खुनियता सोतापत्तिफलस्स उपनिस्सयो, सा सोतापत्तिफलेनेव परिपुण्णसंकप्पा होति^१, यस्सा ...पे०... अरहत्तस्स उपनिस्सयो सा अरहत्तेनेव । एवमेव अत्तनो अज्झासयानु-रूपेण यं यं ज्ञानं पादकं कत्वा ये वा ये वा ज्ञानधम्मे सम्मसित्वा मग्गो निव्वत्तितो तं-तं-ज्ञानसदिसो व होति । पादकज्ज्ञानं पन संमसितज्ज्ञानं वा विना, अज्झासय-मत्तेनेव तं न इज्झती ति । एत्था पि च विपस्सनानियमो वुत्तनयेनेव वेदितव्वो ।

(५०३) तत्थ ‘पादकज्ज्ञानमेव नियमेती’ ति एवं-वादिं तिपिटकचूळनागत्ये^२र^३ अन्तेवासिका आहंसु— ‘भन्ते, यत्थ ताव पादकज्ज्ञानं अत्थि तत्थ तं नियमेतु; यस्मिं पन पादकज्ज्ञानं नत्थि, तस्मिं अरूपमवे किं नियमेती ति ?’ ‘आवुसो तत्था पि पादकज्ज्ञानमेव नियमेती ति । यो हि भिक्खु अट्ठसमापत्तिलाभी पठमज्ज्ञानं पादकं कत्वा सोतापत्तिमग्गफलानि निव्वत्तेत्वा अपरिहीनज्ज्ञानो कालं कत्वा अरूपमवे निव्वत्तो, पठमज्ज्ञानिकाय सोतापत्तिफलसमापत्तिया वुट्ठाय विपस्सनं पट्टपेत्वा उपरि तीणि मग्गफलानि निव्वत्तेति, तस्स तानि पठमज्ज्ञानिकानेव होन्ति । दुतिय-ज्ज्ञानिकादीसु पि एसेव नयो । [230] अरूपे तिकचतुकज्ज्ञानं उप्पज्जति, तं च खो लोकुत्तरं न लोकियं । एवं तत्था पि पादकज्ज्ञानमेव नियमेति आवुसो’ ति । ‘सुकथितो भन्ते पञ्चो’ ति ।

(५०४) ‘विपस्सनाय आरम्भणभता खन्धा नियमेन्ति; यं यं हि सम्मसित्वा वुट्ठाति तं-तं-सदिसो व मग्गो होती’ ति एवंवादिं मोरवापिवासी-महादत्तत्थेरं पि अन्तेवासिका आहंसु ‘भन्ते, तुम्हाकं वादे दोसो पज्जायति— रूपं सम्मसित्वा वुट्ठितभिक्खुनो हि रूपसदिसेन अब्याकतेन मग्गेन भवितव्वं, नेवसज्जानासज्जा-यतननयतो परिगहेत्वा वुट्ठितस्स तं-सदिसेनेव नेवसज्जानासज्जायतनमावप्पत्तेन मग्गेन भवितव्वं’ ति । ‘न आवुसो एवं होति । लोकुत्तरमग्गो हि अप्पनं अप्पत्तो नाम नत्थि, तस्मा रूपं सम्मसित्वा वुट्ठितस्स अट्ठंगिको सोमनस्ससहगतो मग्गो होति, नेवसज्जानासज्जायतनं सम्मसित्वा वुट्ठितस्सा पि न सब्बाकारेण तादिसो होति, सत्तांगिको पन उपेक्खासहगतमग्गो होती’ ति ।

(५०५) ‘पुग्गलज्झासयो नियमेती’ ति वादिनो चूळाभयत्थेरस्स^४ पि वादं आहस्तिवा तिपिटकचूळनागत्ये^२र^३स कथयिंसु । सो आह— ‘यस्स ताव पादकज्ज्ञानं

१ M., PIS, सि०— अहोसि. २ Read the article on this in the Dictionary of Pali Proper Names by Malalasekara, vol. i. See Vis.xii.105; also below ३.५०५.५८७, ६३४. ३ See below ३.५८७, ६३५, ६४१. ४ Mentioned below in this para. as तिपिटक-चूळाभय^५; also in Vis.ii. 35, iii.53 (mentioned as belonging to महाविहार) xii. 89.

अत्थि तस्स पुग्गलज्झासयो नियमेतु, यस्स तं नात्थि तस्स कतरज्झासयो नियमेस्सती ति निद्धनस्स बुद्धिगवेसनकालो विय होती'ति । तं कथं आहरित्वा तिपिटकचूळा-
मयत्थेरस्स कथयिंसु । सो 'पादकज्झानवतो इदं कथितं आवुसो'ति आह ।

(५०६) यथा पन पादकज्झानवतो, सम्मसितज्झानवतो पि तथेव वेदितब्बं ।
पञ्चमज्झानतो बुट्ठा य हि पठमज्झानादीनि सम्मसतो उप्पन्नमग्गो पठमत्थेरवादेन
पञ्चमज्झानिको । दुतियवादेन पठमादिज्झानिको आपज्जती ति पि द्वे पि वादा
विरुज्जन्ति । ततियवादेन पनेत्थ 'यं इच्छति तज्झानिको होती'ति ते च वादा न
विरुज्जन्ति, अज्झासयो च सात्थिको^१ होती ति । एवं तयो पि थेरा पण्डिता ब्यत्ता
बुद्धिसम्पन्ना [231] व । तेन तेसं वादं तन्ति कत्वां ठपयिंसु । इध पन अत्थमेव
उद्धरित्वा तयो पेते वादे विपस्सना व नियामेती ति दस्सितं ।

(५०७) इदानी 'निमित्तं-पटिपदा-पती' ति एत्थ एवं अंगपरिणामवतो
मग्गस्स उप्पादकाले गोत्रभू कुतो बुट्ठाति ? मग्गो कुतो ति ? गोत्रभू ताव निमित्ततो
बुट्ठाति, पवत्तं छेत्तुं^२ न सक्कोति, एकतो-बुट्ठानो हेस । मग्गो निमित्ततो बुट्ठाति,
पवत्तं छिन्दती ति उमतो-बुट्ठानो हेस । तेसं अयं उप्पत्तिनयो— यस्मिं हि वारे
मग्गबुट्ठानं होति, तस्मिं अनुलोमं नेव एकं होति, न पञ्चमं । एकं हि आसेवनं न
लभति, पञ्चमं भवंगस्स^३ आसन्नत्ता पवेधति । तदा हि जवनं पतितं नाम होति ।
तस्मा नेव एकं होति न पञ्चमं । महापञ्जस्स पन द्वे अनुलोमानि होन्ति, ततियं
गोत्रभू, चतुत्थं मग्गचित्तं, तीणि फलानि, ततो भवंगोत्तरणं^४ । मज्झिमपञ्जस्स पन
तीणि अनुलोमानि होन्ति, चतुत्थं गोत्रभू, पञ्चमं मग्गचित्तं, द्वे फलानि^५, ततो
भवंगोत्तरणं । मन्दपञ्जस्स^६ चत्तारि^७ अनुलोमानि, पञ्चमं गोत्रभू, छट्ठं मग्गचित्तं,
सत्तमं फलं, ततो भवंगोत्तरणं ।

(५०८) तत्र महापञ्जमन्दपञ्जानं वसेन अकथेत्वा मज्झिमपञ्जस्स वसेन
कथेतब्बं । यस्मिं हि वारे मग्गबुट्ठानं होति, किरियहेतुकमनोविज्जाणधातु उपेक्खा-
सहगता मनोद्वारावज्जनं हुत्वा विपस्सनागोचरं खन्धे आरम्भणं कत्वा भवंगं आव-
हेति^८ । तदनन्तरं तेनावज्जनेन गहितक्खन्धे गहेत्वा उप्पज्जति पठमजवनं अनुलोम-
जाणं । तं तेसु खन्धेसु अनिच्चा ति वा दुक्खा ति वा अनत्ता [232] ति वा पव-
त्तित्वा ओळारिकोळारिकं सच्चपटिच्छादकं तमं^९ विनोदेत्वा तीणि लक्खणानि भिय्यो

१ म०—बुद्धिं; सी०, M.—बुद्धिं. २ M. सी०—सात्थिको ३ सि०—बुद्धिं.

४ See above ३.४९३. ५ M.—जहितुं. ६ M. PTS. जवनस्स. ७ सि०,
म० भवंगोत्तरणं. ८ See विसु० २२.१५. ९ See अट्ठसालिनी योजना p. 136

for this contradiction with what is said in विसु० २२.१२९-३०
where only three अनुलोमचित्तानि are allowed. १० सि०—आवज्जति.

११ विसु० २२.७.

भिय्यो पाकटानि कत्वा निरुज्झति । तदनन्तरं उप्पज्जति दुतियानुलोमं । तेषु पुरिमं अनासेवनं । दुतियस्स पुरिमं आसेवनं होति । तं तिक्खं सूरं पसन्नं हुत्वा तस्मिं येव आरम्मणे तेनेवाकारेन पवत्तित्वा मज्झिमप्पमाणं सच्चपटिच्छादकं तमं विनोदेत्वा तीणि लक्खणानि भिय्यो भिय्यो पाकटानि कत्वा निरुज्झति । तदनन्तरं उप्पज्जति ततियानुलोमं । तस्स दुतियं आसेवनं होति । तं पि लद्धासेवनत्ता तिक्खं सूरं विपस्सनं हुत्वा तस्मिं येवारम्मणे तेनेवाकारेन पवत्तित्वा तदवसेसं अणुसहगतं सच्चपटिच्छादकं तमं विनोदेत्वा निरवसेसं कत्वा तीणि लक्खणानि भिय्यो भिय्यो पाकटानि कत्वा निरुज्झति । एवं तीहि अनुलोमेहि सच्चपटिच्छादकतमे विनोदिते तदनन्तरं उप्पज्जति गोत्रभूजाणं निब्बानं आरम्भणं कुरुमानं ।

(५०९) तत्रायं उपमा— एको किर चक्खुमा पुरिसो नक्खत्तयोगं जानिस्सामी ति रत्तिमागे निक्खमित्वा चन्दं पस्सितुं उद्धं उल्लोकेसि । तस्स वलाहकेहि पटिच्छन्नत्ता चन्दो न पज्जायित्थ । अथेको वातो उट्ठित्वा थूले थूले वलाहके विद्धंसेसि । अपरो मज्झिमे । अपरो सुखुमे । ततो सो पुरिसो विगतवलाहके नभे तं चन्दं दिस्वा नक्खत्तयोगं अज्जासि ।

(५१०) तथ तयो वलाहका विय सच्चपटिच्छादकं थूलमज्झिमसुखुमकिलेसन्धकारं । तयो वाता विय तीणि अनुलोमचित्तानि । चक्खुमा पुरिसो विय गोत्रभूजाणं । चन्दो विय निब्बानं । एकेकस्स वातस्स यथाक्कमेन वलाहकत्तयविद्धंसनं विय एकेकस्स अनुलोमचित्तस्स सच्चपटिच्छादकतमविनोदनं । विगतवलाहके नभे तस्स पुरिसस्स विसुद्धचन्ददस्सनं विय विगते सच्च-[233]-पटिच्छादके तमे गोत्रभूजाणस्स विसुद्धनिब्बानं आरम्भणकरणं । यथेव हि तयो वाता चन्दपटिच्छादके वलाहके येव विद्धंसेतुं सक्कोन्ति, न चन्दं दट्ठुं, एवं अनुलोमानि सच्चपटिच्छादकं तमं येव विनोदेतुं सक्कोन्ति, न निब्बानं आरम्भणं कौतुं । यथा सो पुरिसो चन्दमेव दट्ठुं सक्कोति न वलाहके विद्धंसेतुं, एवं गोत्रभूजाणं निब्बानमेव आरम्भणं कौतुं सक्कोति न किलेसतमं विनोदेतुं^३ ।

(५११) एवं अनुलोमं संस्वारारम्भणं होति, गोत्रभू निब्बानारम्भणं । यदि हि गोत्रभू अनुलोमेन गहितारम्भणं गण्हेय्य पुन अनुलोमं तं अनुबन्धेय्या ति मग्गवुट्ठानमेव न भवेय्य । गोत्रभूजाणं पन अनुलोमस्स आरम्भणं अगहेत्वा तं अपच्छतो^४ पवत्तिकं^५ कत्वा सयं अनावज्जनं^६ पि समानं आवज्जनद्वाने ठत्वा एवं निब्बत्ताही ति मग्गस्स सज्जं दत्वा विय निरुज्झति । मग्गो पि तेन दिन्नसज्जं

१ See विमु० २२.८-१०. २ विमु० २२.१० reads दट्ठुं. ३ Here ends विमु० २२.१०. ४ M. PTS—omit. ५ सि०—पच्छतो पवत्तिं. ६ From here to the end of this para. the same as in विमु० २२.११.

अमुञ्चित्वा व अवीचिसन्ततिवसेन तं जाणं अनुप्पवन्धमानो अनिब्बिद्धपुब्बं अप्पदालितपुब्बं लोमक्खन्धं दोसक्खन्धं मोहक्खन्धं निब्बिज्झमानो व पदालयमानो व निब्बत्तति^१ ।

(५१२) तत्रायं उपमा^२— एको किर इस्सासो धनुसतमत्थके फलकसत्तं टपापेत्वा कथेन मुखं वेढेत्वा सरं सन्नद्धित्वा चक्कयन्ते अट्ठासि । अज्जो पुरिसो चक्कयन्तं आविज्झित्वा यदा इस्सासस्स फलकं अभिमुखं होति तदा तत्थ दण्डकेन सज्जं देति, इस्सासो दण्डकसज्जं अमुञ्चित्वा व सरं खिपित्वा फलकसत्तं निब्बिज्झति । तत्थ दण्डकसज्जं विय गोत्रभूजाणं । इस्सासो विय मग्गज्जाणं । इस्सासस्स दण्डकसज्जं अमुञ्चित्वा व फलकसतनिब्बिज्झनं विय मग्गज्जाणस्स गोत्रभूजाणेन दिन्नसज्जं अमुञ्चित्वा व निब्बानं आरम्भणं कत्वा अनिब्बिद्धपुब्बानं अप्पदालितपुब्बानं लोमक्खन्धादीनं निब्बिज्झनपदालनं ।

(५१३) [234] भूमिलद्धं-वट्ठसेतु-समुग्धातकरणं ति पि एतदेव । मग्गस्स हि एकमेव किञ्च अनुसयप्पजहनं । इति सो अनुसये पजहन्तो निमित्ता बुट्ठाति नाम, पवत्तं छिन्दति^३ नाम । ‘निमित्तं’ति रूप-वेदना-सज्जा-संस्वार-विज्जाणनिमित्तं । ‘पवत्तं’पि रूप-वेदना-सज्जा-संस्वार-विज्जाणप्पवत्तमेव । तं दुविधं होति— उपादिन्नकं अनुपादिन्नकं^४ ति ।

(५१४) तेसु मग्गस्स अनुपादिन्नकतो बुट्ठानच्छाया दिस्सती ति क्त्वा अनुपादिन्नकतो बुट्ठाती ति वदिंसु । सोतापत्तिमग्गेन हि चत्तारि दिट्ठिगतसम्पयुत्तानि विचिकिच्छासहगतं ति पञ्च चित्तानि पहीयन्ति । तानि रूपं समुट्ठापेन्ति । तं अनुपादिन्नकरूपक्खन्धो । तानि चित्तानि विज्जाणक्खन्धो । तं-सम्पयुत्ता वेदना-सज्जा-संस्वारा तयो अरूपक्खन्धा । तत्थ सचे सोतापन्नस्स सोतापत्तिमग्गो अमावितो अमविस्स तानि पञ्च चित्तानि छसु आरम्भणेषु परियुट्ठानं पापुण्यं । सोतापत्तिमग्गो पन तेसं परियुट्ठानुपत्तिं वारयमानो सेतुसमुग्धातं अमब्बुप्पत्तिक्रमावं कुरुमानो अनुपादिन्नकतो बुट्ठाति नाम । सकदागामिमग्गेन चत्तारि दिट्ठिविप्पयुत्तानि द्वे दोमनस्ससहगतानी ति ओळारिककामरागब्यापादवसेन छ चित्तानि पहीयन्ति । अनागामिमग्गेन अणुसहगतकामरागब्यापादवसेन तानि एव छ चित्तानि पहीयन्ति । अरहत्तमग्गेन चत्तारि दिट्ठिविप्पयुत्तानि उद्धञ्च-सहगतं चा ति पञ्च अकुसलचित्तानि पहीयन्ति । तत्थ सचे तेसं अरियानं ते मग्गा अमाविता अस्सु, तानि चित्तानि छसु आरम्भणेषु परियुट्ठानं पापुण्यं । ते

१ The same as in विसु० २२.११. २ See विसु० २२.१२-१३.

३ See ३.४१ above; also विसु० २२.८२-८८. ४ See विसु० २२.४४.

५ See विसु० ११.१०२; १२.१०४-११७.

पन तेसं मग्गो परियुट्ठानुप्पत्तिं^१ वारयमाना सेतुसमुग्घातं अमब्बुप्पत्तिकमावं कुरुमाना अनुपादिन्नकतो बुट्ठहन्ति नाम ।

(५१५) उपादिन्नकतो बुट्ठानच्छाया दिस्सती ति वत्वा उपा-[235]-दिन्नकतो बुट्ठाती ति पि वदिंसु । सचे हि सोतापन्नस्स सोतापत्तिमग्गो अमावितो अभविस्स, ठपेत्वा सत्त भवे अनमतग्गे संसारवट्ठे उपादिन्नकप्पवत्तं पवत्तेय्य । कस्मा ? तस्स पवत्तिया हेतूनं अत्थिताय । तीणि संयोजनानि दिट्ठानुसयो विचिकिच्छानुसयो ति इमे पन पञ्च किलेसे सोतापत्तिमग्गो उप्पज्जमानो व समुग्घतेति । इदानी कुतो सोतापन्नस्स रात्त भवे^२ ठपेत्वा अनमतग्गे संसारवट्ठे उपादिन्नकप्पवत्तं पवत्तिस्सति^३ ? एवं सोतापत्तिमग्गो उपादिन्नकप्पवत्तं अप्पवत्तं कुरुमानो उपादिन्नकतो बुट्ठाति नाम ।

(५१६) सचे सकदागामिस्स सकदागामिमग्गो अमावितो अभविस्स, ठपेत्वा द्वे भवे पञ्चसु भवेसु उपादिन्नकप्पवत्तं पवत्तेय्य । कस्मा ? तस्स पवत्तिया हेतूनं अत्थिताय । ओळारिकानि कामराग-पटिघसंयोजनानि ओळारिको कामरागानुसयो पटिघानुसयो ति इमे पन चत्तारो किलेसे सो मग्गो उप्पज्जमानो व समुग्घतेति । इदानी कुतो सकदागामिस्स द्वे भवे ठपेत्वा पञ्चसु भवेसु उपादिन्नकप्पवत्तं पवत्तिस्सति ? एवं सकदागामिमग्गो उपादिन्नकप्पवत्तं अप्पवत्तं कुरुमानो उपादिन्नकतो बुट्ठाति नाम ।

(५१७) सचे अनागामिस्स अनागामिमग्गो अमावितो अभविस्स, ठपेत्वा एकं भवं दुतियभवे उपादिन्नकप्पवत्तं पवत्तेय्य । कस्मा ? तस्स पवत्तिया हेतूनं अत्थिताय । अणुसहगतानि कामरागपटिघसंयोजनानि अणुसहगतो कामरागानुसयो पटिघानुसयो ति इमे पन चत्तारो किलेसे सो मग्गो उप्पज्जमानो व समुग्घतेति । इदानी कुतो अनागामिस्स एकं भवं ठपेत्वा दुतियभवे उपादिन्नकप्पवत्तं पवत्तिस्सति ? एवं अनागामिमग्गो उपादिन्नकप्पवत्तं अप्पवत्तं कुरुमानो उपादिन्नकतो बुट्ठाति नाम ।

(५१८) सचे अरहतो अरहत्तमग्गो अमावितो अभविस्स, रूपारूपभवेसु उपादिन्नकप्पवत्तं पवत्तेय्य । कस्मा ? तस्स पवत्तिया हेतूनं अत्थिताय । रूपरागो अरूपरागो मानो उद्धच्चं अविज्जा मानानुसयो भवरागानुसयो अविज्जानुसयो ति इमे पन अट्ठ किलेसे सो मग्गो उप्पज्जमानो व समुग्घतेति । इदानी कुतो खीणा-सवस्स पुनब्भवे उपादिन्नकप्पवत्तं पवत्तिस्सति ? एवं अरहत्त-[236]-मग्गो उपादिन्नकप्पवत्तं अप्पवत्तं कुरुमानो व उपादिन्नकतो बुट्ठाति नाम ।

(५१९) सोतापत्तिमग्गो चेत्थ अपायभवतो बुट्ठाति, सकदागामिमग्गो सुगतिकामभवेकदेसतो, अनागामिमग्गो कामभवतो, अरहत्तमग्गो रूपारूपभवतो

१ M., PTS- मग्गपरियुट्ठानुप्पवत्तिं.

२ सी०, M., PTS-omit.

३-५ M., PTS omit this passage. ४ See DCm. ii.543.

सब्बभवेहि पि बुद्धाति एवा ति वदन्ति । इमस्स पन^१त्थस्साविभावनत्थं अवं पालि— “सोतापत्तिमग्गजाणेन अभिसंखारविज्जाणस्स निरोधेन सत्त भवे ठपेत्वा अनमतगे संसारवट्टे येव उप्पज्जेयुं, नामं च रूपं च एत्थेते निरुज्झन्ति वूपसमन्ति अत्थं गच्छन्ति पटिप्पस्सम्मन्ति । सकदागामिमग्गजाणेन अभिसंखारविज्जाणस्स निरोधेन द्वे भवे ठपेत्वा पञ्चसु भवेसु येवै उप्पज्जेयुं, नामं च रूपं च एत्थेते निरुज्झन्ति वूपसमन्ति अत्थं गच्छन्ति पटिप्पस्सम्मन्ति । अनागामिमग्गजाणेन अभिसंखारविज्जाणस्स निरोधेन एक भवं ठपेत्वा कामधातुया द्वीसु भवेसु येवै उप्पज्जेयुं, नामं च रूपं च एत्थेते निरुज्झन्ति वूपसमन्ति अत्थं गच्छन्ति पटिप्पस्सम्मन्ति । अरहत्तमग्गजाणेन अभिसंखारविज्जाणस्स निरोधेन रूपधातुया वा अरूपधातुया वा येवै उप्पज्जेयुं, नामं च रूपं च एत्थेते निरुज्झन्ति वूपसमन्ति अत्थं गच्छन्ति पटिप्पस्सम्मन्ति । अरहतो अनुपादिसेसाय निब्बाणधातुया परिनिब्बायन्तस्स चरिमविज्जाणस्स निरोधेन पज्जा च सति च नामं च रूपं च एत्थेते निरुज्झन्ति वूपसमन्ति अत्थं गच्छन्ति पटिप्पस्सम्मन्ती” [ ] ति । अयं ताव निमित्तै विनिच्छयो ।

(५२०) ‘पटिपदो-पती’ति— एत्थ पन पटिपदा चलति न चलती ति ? चलति । तथागतस्स हि सारिपुत्तत्थेरस्स च चत्तारो पि मग्गा सुखापटिपदा खिप्पाभिज्जा अहेसुं । महामोग्गल्लानत्थेरस्स पठममग्गो सुखापटिपदो खिप्पाभिज्जो, उपरि तयो मग्गा दुक्खापटिपदा खिप्पाभिज्जा । कस्मा ? निहाभिभूतत्ता । सम्मासम्बुद्धो किर सत्ताहं दहरकुमारकं विय थेरं परिहरि । थेरो पि एकदिवसं निहायमानो निसीदि । अथ नं सत्था आह— “मोग्गल्लान पचलायसि नो त्वं ब्राह्मणी” ति । एवरूपस्स पि महामिज्जप्पत्तस्स सावकस्स [237] पटिपदा चलति, सेसानं किं न चलिस्सती ति ? एकच्चस्स हि भिक्खुनो चत्तारो मग्गा दुक्खापटिपदा दन्धाभिज्जा होन्ति, एकच्चस्स दुक्खापटिपदा खिप्पाभिज्जा, एकच्चस्स सुखापटिपदा दन्धाभिज्जा, एकच्चस्स सुखापटिपदा खिप्पाभिज्जा ति । एकच्चस्स पठममग्गो दुक्खापटिपदो दन्धाभिज्जो होति, दुतियमग्गो दुक्खापटिपदो खिप्पाभिज्जो, ततियमग्गो सुखापटिपदो दन्धाभिज्जो, चतुत्थमग्गो सुखापटिपदो खिप्पाभिज्जो ति ।

(५२१) यथा च पटिपदा एवं अधिपति^२ पि चलति एव । एकच्चस्स हि भिक्खुनो चत्तारो पि मग्गा छन्दाधिपतेय्या होन्ति, एकच्चस्स विरियाधिपतेय्या, एकच्चस्स चित्ताधिपतेय्या, एकच्चस्स वीमंसाधिपतेय्या । एकच्चस्स पन पठम-

१ See ५.३४ below and compare note on the same २ M., PTS omit. ३ See ३.४९३, ५०७ with which last para.

the explanation commenced; also see ३.५१३. ४ See ३.४९३ above. ५ See विद् २१.११८. ६ A.iv.85 reads मोग्गल्लान. ७ See ३.४९३ above; also cf. विद् २१.११९.

मग्गो छन्दाधिपतेय्यो होति, दुतियो विरियाधिपतेय्यो, ततियो चित्ताधिपतेय्यो, चतुत्थो वीमंसाधिपतेय्यो ति ।

पक्किणककथो निट्ठिता ।

(५२२) इदानीं यस्मा लोकुत्तरकुसलं भावेन्तो न केवलं उपनिज्झायनट्ठेन ज्ञानमेव भावेति, निज्झायनट्ठेन पन मग्गं पि भावेति, उपट्ठानट्ठेन सतिपट्ठानं पि, पदहनट्ठेन सम्मपधानं पि, इज्झनट्ठेन इद्धिपादं पि, अधिपतियट्ठेन इन्द्रियं पि, अकम्पियट्ठेन बलं पि, बुज्झनट्ठेन बोज्झंगं पि, तथट्ठेन सच्चं पि, अविकखेपट्ठेन समथं पि, सुज्जतट्ठेन धम्मं पि, रासट्ठेन खन्धं पि, आयतनट्ठेन आयतनं पि, सुज्ज-सभावनिस्सत्तट्ठेन धातुं पि, पच्चयट्ठेन आहारं पि, फुसनट्ठेन फस्सं पि, वेदयितट्ठेन वेदनं पि, संजाननट्ठेन सज्जं पि, चेतयितट्ठेन चेतनं पि, विजाननट्ठेन चित्तं पि भावेति, तस्मा तेसं एकूनवीसतियो नयाने दस्सनत्थं पुन कतमे धम्मा कुसला [§ ३५८] ति आदि वुत्तं ।

(५२३) एवं 'इदं पि भावेति, इदं पि भावेती' ति पुग्गलज्झासयेन चैव देसनाविलासेन च वीसतिं नया देसितो होन्ति । धम्मं सोतुं निसिन्नदेवपरिमाय हि ये उपनिज्झायनट्ठेन [238] लोकुत्तरं 'ज्ञानं' ति कथिते बुज्झन्ति, तेसं सप्पायवसेन ज्ञानं ति कथितं...पे०...ये विजाननट्ठेन 'चित्तं' ति पि वुत्ते बुज्झन्ति, तेसं सप्पाय-वसेन चित्तं ति कथितं । अयमेत्थ 'पुग्गलज्झासयो' । सम्मासम्बुद्धो पन अत्तनो बुद्धसुबोधिताय दसवल-चतुर्वेसारज-चतुपटिसम्भिदा-छासाधारणजाणयोगेन च देसनं यदिच्छकं नियमेत्वा दस्सेति । इच्छन्तो उपनिज्झायनट्ठेन लोकुत्तरं ज्ञानं ति दस्सेति, इच्छन्तो निज्झायनट्ठेन...पे०...विजाननट्ठेन लोकुत्तरं चित्तं ति । अयं 'देसनाविलासो' नाम । तत्थ यथेव लोकुत्तरं ज्ञानं ति वुत्तट्ठाने दसं नया विभत्ता, एवं मग्गादीसु पि ते येव वेदितव्वा । इति वीसतिया ठानेसु दस दस कत्वा द्वे नयसत्तानि विभत्तानि होन्ति ।

(५२४) इदानीं अधिपतिभेदं दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा कुसला [§ ३५९] ति आदि आरब्धं । तत्थ छन्दं धुरं जेट्ठकं पुब्बंगमं कत्वा निब्वत्तितं ज्ञानं छन्दाधिपतेय्यं नाम । सेसेसु पि एसेव नयो । इति पुरिमस्मि सुद्धिके द्वे

१ This commenced with ३.४९३. २ सी०, म०-एकूनवीसतिपदानं.
३ See २.३९, ३.३६८, ३.८३-३.८४. ४ See the list given in ३.५२२; also see note 5 on § 277 of Dhs. ५ सी०, म०-दस्सिता.
६ See ३.४९२.

नयसतानि^१ छन्दाधिपतेय्यादीसु द्वे द्वे ति नयसहस्सेन भाजेत्वा पठममगं दस्सेसि धम्मराजा ।

पठममगो^२ ।

[दुतियो मगो]

(५२५) इदानीं दुतियमगादीनं दस्सनत्थं पुन कतमे धम्मा कुसला [§३६२] ति आदि आरब्धं । तत्थ कामरागव्यापादानं तनुभावैया [§३६२] ति एतेसं किलेसानं तनुभावत्थाय । तत्थ द्वीहि कारणेहि तनुभावो वेदितब्बो— अधिच्चुप्पत्तिया च परियुट्ठानमन्दताय च । सकदागामिस्स हि, वट्टानुसारिमहाजनस्सेव, किलेसा अभिण्हं न उप्पज्जन्ति, कदाचि कदाचि उप्पज्जन्ति; उप्पज्जन्ता पि विरलाकारा हुत्वा उप्पज्जन्ति, विरलवापितक्खेत्ते अंकुरा विय । उप्पज्जमाना पि, वट्टानुसारिमहाजनस्सेव, मद्दन्ता फरन्ता छादेन्ता [239] अन्धकारं करोन्ता न उप्पज्जन्ति । द्वीहि पन मग्गेहि पहीनत्ता मन्दमन्दा उप्पज्जन्ति । तनुकाकारा हुत्वा उप्पज्जन्ति, अब्भपटलं विय मक्खिकापत्तं^३ विय च ।

(५२६) तत्थ केचि थेरा^४ वदन्ति— ‘सकदागामिस्स किलेसा किञ्चा पि चिरेन उप्पज्जन्ति, बहला व हुत्वा उप्पज्जन्ति, तथा हि’स्स पुत्ता च धीतरो च दिस्सन्ती’ ति । एतं पन अप्पमाणं । पुत्तधीतरो हि अंगपच्चंगपरामसनमत्तेन पि होन्ति । द्वीहि पन मग्गेहि पहीनत्ता नत्थि किलेसानं बहलत्ता ति । द्वीहि एव कारणेहि’स्स किलेसानं तनुभावो वेदितब्बो— अधिच्चुप्पत्तिया च परियुट्ठानमन्दताय चा ति । दुतियाया [§३६२] ति गणनावसेना पि दुतियुप्पत्तिवसेना पि दुतियाय । भूमिया पत्तिया ति सामञ्जसफलस्स पटिलामत्थाय । ततियचतुत्थासु पि एसेव नयो । विसेसमत्तं^५ येव पन वक्खाम । अज्झिन्द्रियं [§३६२] ति आजाननकं इन्द्रियं । पठममग्गेन आतमरियादं अनतिक्रमित्वा तेसं येव तेन मग्गेन आतानं चतुसच्चधम्मानं जाननकं इन्द्रियं ति वुत्तं होति । निद्देसवारे पि’स्स इमिना पि नयेन अत्थो वेदितब्बो । कोट्टासवारे इमिना पि सद्धिं नविन्द्रियानि होन्ति । सेसं पुरिमनयेनेव वेदितब्बं ।

दुतियमगो निट्ठितो ।

१ See ३.५२३ above. २ This commenced with ३.४६६. ३ M., PTS—तनुभावाय. ४ See DCm.ii.543 मच्छिकापत्तं and not ‘पुत्त as in PTS text. ५ See DCm.ii.543 where दीवमाणक-तिपिटक-महासीवत्थेर is quoted as the advocate of this view. ६ सी०, म०— विसेसमत्थं.

[ततियो मग्गो]

(५२७) ततिये अनवसेसप्पहानाया [§३६३] ति तेसं येव सकदागामि-
मग्गेन तनुभूतानं संयोजनानं निस्सेसपजहनत्थाय ।

[चतुत्थो मग्गो]

(५२८) चतुत्थे रूपराग-अरूपराग-मान-उद्ध-अविज्जाय अनवसेस-
प्पहानाया [§३६४] ति एतेसं पञ्चन्नं उद्धंभागियसंयोजनानं निस्सेसपजहन-
त्थाय । तत्थ रूपरागो पि रूपमवे छन्दरागो । अरूपरागो ति अरूपमवे छन्द-
रागो । मानो ति अरहत्तमग्गवज्जको मानो एव । [240] तथा उद्धच्चाविज्जा ।
इमेसु पन द्वीसु मग्गेसु नवमं^१ अज्जिन्द्रियमेव होति । सब्बमग्गेसु पदपटिपाटिया
समसट्ठि पदानि, चतूहि अपण्णकंगेहि सट्ठिं चतुसट्ठि होन्ति । असंभिन्नतो पन
तेत्तिंस । कोट्टासवार-सुञ्जतवारा पाकतिका एव । यथा च पठममग्गे एवं दुतिया-
दीसु पि नयसहस्समेवा ति चत्तारो मग्गे चतूहि नयसहस्सेहि भाजेत्वा दस्सेसि
धम्मराजा । सच्चविमंगे^२ पन सट्ठि नयसहस्सानि लोकुत्तरानि इमेसं येव वसेन
निकिखत्तानि । स्ततिपट्टानविमंगे वीसतिनयसहस्सानि लोकुत्तरानि, सम्मपधान-
विमंगे वीसति, इद्धिपादविमंगे दत्तिंस, बोज्झङ्गविमङ्गे दत्तिंस, मग्गविमंगे^३ अट्ठ-
वीसति नयसहस्सानि लोकुत्तरानि इमेसं येव वसेन निकिखत्तानि । इध पन चतूसु
मग्गेसु चत्तारि येव नयसहस्सानि ।

(५२९) तेसु पठमज्झानिके पठममग्गे अट्ठङ्गानि^३ भाजितानि; तथा दुतिया-
दीसु । तत्थ पठममग्गे सम्मादिट्ठि मिच्छादिट्ठिं पजहती ति सम्मादिट्ठि । सम्मा-
संकप्पादयो पि मिच्छासंकप्पादीनं पजहनट्ठेन वेदितव्वा । एवं सन्ते 'पठममग्गेनेव
द्वासट्ठिया दिट्ठिगतानं पहीनत्ता उपरिमग्गत्तयेन पहातव्वा दिट्ठि नाम नत्थि । तत्थ
सम्मादिट्ठि ति^४ नामं कथं होती'ति? 'यथा विसं अत्थि वा, होतु मा वा, अगदो'
'अगदो त्वेव वुच्चति, एवं मिच्छादिट्ठि अत्थि वा, होतु मा वा, अयं सम्मादिट्ठि येव
नाम' । 'यदि एवं नाममत्तमेवेतं होति, उपरिमग्गत्तये पन सम्मादिट्ठिया किञ्चा-
मावो आपज्जति, मग्गङ्गानि न परिपूरेन्ति, तस्मा सम्मादिट्ठि सकिच्चका कातव्वा
मग्गङ्गानि पूरेतव्वानी'ति ।

(५३०) सकिच्चका चेत्थ सम्मादिट्ठि यथालामनियमेन दीपेतव्वा । उपरि-
मग्गत्तयवज्जो हि एको मानो अत्थि, सो दिट्ठिट्ठाने तिट्ठति । सा तं मानं पजहती

१ In the list of Indriyas as given in §277. See note 1 on
p.96 of Dhs. २-२ वि०iv.7-11. ३ See §१७७. ४-४ सि०-सम्मादिट्ठि
नाम. ५-५ अ० बो० reads अलगादो ति सप्पो. ' । . . .

ति सम्मादिट्ठि । सोतापत्तिमग्गस्मिं हि सम्मादिट्ठि मिच्छादिट्ठिं पजहति । सोतापन्नस्स पन सकदागामिमग्गवज्झो मानो अत्थि, तं मानं पजहती ति सम्मादिट्ठि । तस्सेव सत्त-अकुसलचित्त-सहजातो संकप्पो अत्थि । तेहेव चित्तेहि वाचंगचोपनं अत्थि, कायङ्गचोपनं [241] अत्थि, पच्चयपरिमोगो अत्थि, सहजातवायामो अत्थि, असतिभावो अत्थि, सहजातचित्तेकग्गता अत्थि । एते मिच्छासंकप्पादयो नाम सकदागामिमग्गे संकप्पादयो । तेसं पढानेन सम्मासंकप्पादयो ति वेदितव्वा । एवं सकदागामिमग्गे अट्ठङ्गानि सक्किच्च-कानि कत्वा आगतानि । सकदागामिस्स अनागामिमग्गवज्झो मानो अत्थि । सो दिट्ठिट्ठाने तिट्ठति । तस्सेव सत्तहि चित्तेहि सहजाता संकप्पादयो । तेसं पढानेन अनागामिमग्गे अट्ठन्नं अंगानं सक्किच्चकता वेदितव्वा । अनागामिस्स अरहत्तमग्ग-वज्झो मानो अत्थि । सो दिट्ठिट्ठाने तिट्ठति । यानि पन^१स्स पच्च अकुसलचित्तानि, तेहि सहजाता संकप्पादयो । तेसं पढानेन अरहत्तमग्गे अट्ठन्नं अंगानं सक्किच्चकता वेदितव्वा ।

(५३१) इमेसु चतूसु मग्गेसु पटममग्गेन चत्तारि सच्चानि दिट्ठानि । ‘उपरि-मग्गत्तयं दिट्ठकमेव पस्सति, नो^२ अदिट्ठकं पस्सती’ति^३ अयं आचरियानं समान’-ट्ठकथा । चित्तण्डवादी पनाह ‘अदिट्ठं पस्सती’ ति । सो वत्तव्वो—‘पटमग्गे कतमं इन्द्रियं भाजेसी’ ति ? जानमानो ‘अनज्जातज्जस्सामीतिन्द्रियं’ति वक्खति । ‘उपरि-मग्गेसु कतरं ?’ ति वुत्ते पि ‘अज्जिन्द्रियं’ति वक्खति । सो वत्तव्वो—‘अदिट्ठ-सच्चदस्सने सति उपरिमग्गेसु पि अनज्जातज्जस्सामीतिन्द्रियमेव भाजेहि । एवं ते पज्झो समेस्सती’ ति । ‘किलेसे पन अज्जे अज्जो पज्जहति; पहीने^४ एव पजहती’ ति ? ‘अज्जे अज्जो पजहती’ति । ‘यदि अज्जे अज्जो, अप्पहीने किलेसे पजहति । सच्चानि पि अदिट्ठानेव पस्सती’ति एवंवादी पुग्गलो इदं पुच्छितव्वो—‘सच्चानि नाम कती’ ति ? जानन्तो ‘चत्तारी’ ति वक्खति । सो वत्तव्वो—‘तव वादे सोळस सच्चानि आपजन्ति । त्वं बुद्धेहि पि अदिट्ठं पस्ससि । बहुसच्चको नाम त्वं । एवं मा गण्हि^५ । सच्चदस्सनं नाम अपुब्बं नत्थि, किलेसे पन अप्पहीने पजहती’ति ।

(५३२) [242] तत्थ सच्चदस्सनस्स अपुब्बाभावे^६ पेलोपमं नाम गहितं—एकस्स च किर चत्तारो रतनपेला सारगब्भे ठपिता । सो रत्तिभागे पेलसु उप्पन्न-किच्चो द्वारं विवरित्वा, दीपं जालेत्वा, दीपेन विहते अन्धकारे, पेलसु पाकटभावं गतासु, तासु किच्चं कत्वा द्वारं पिदहित्वा गतो । पुन अन्धकारो अवत्थरि ।

१-२ M., PTS—अदिट्ठकं पस्सती ति ? दिट्ठकमेव पस्सती ति. ३ See § 277.
४ See §§ 562-64. ५ See ३.५३४-३५ below. ६ सि०— अप्पहीने.
७ सी०, म०— गण्ह. ८ M., PTS— अपुब्बभावे.

दुतियवारे पि ततियवारे पि तथेव अकासि । चतुत्थवारे द्वारे विवटे अन्धकारे पेला न पञ्जायन्ती ति वीमंसन्तस्सेव सुरियो उग्गञ्छि, सुरियोभासेन विहते अन्धकारे पेलासु किच्चं कत्वा पक्कमि ।

(५३३) तत्थ चत्तारो पेला विय चत्तारि सच्चानि । तासु किच्चे उप्पन्ने द्वारविवरणकालो विय सोतापत्तिमग्गस्स विपस्सनाभिनीहरणकालो । अन्धकारं विय सच्चच्छादकतमं । दीपोभासो विय सोतापत्तिमग्गोभासो । विगते अन्धकारे तस्स पुरिस्स पेलानं पाकटभावो विय मग्गजाणस्स सच्चानं पाकटभावो । मग्गजाणस्स पाकटानि पन मग्गसमङ्गिस्स पुग्गलस्स पाकटानेव होन्ति । पेलासु किच्चं कत्वा गतकालो विय सोतापत्तिमग्गस्स अत्तना पहातब्बकिलेसे पजहित्वा निरुद्धकालो । पुन अन्धकारावत्थरणं विय उपरिमग्गत्तयवज्जसच्चच्छादकतमं । दुतियवारे द्वारविवरणकालो विय सकदागामिमग्गस्स विपस्सनाभिनीहरणकालो । दीपोभासो विय सकदागामिमग्गोभासो । पेलासु किच्चं कत्वा गतकालो विय सकदागामिमग्गस्स अत्तना पहातब्बकिलेसे पजहित्वा निरुद्धकालो । पुन अन्धकारावत्थरणं विय उपरिमग्गद्वयवज्जसच्चच्छादकतमं । ततियवारे द्वारविवरणकालो विय अनागामिमग्गस्स विपस्सनाभिनीहरणकालो । दीपोभासो विय अनागामिमग्गोभासो । पेलासु किच्चं कत्वा गतकालो विय अनागामिमग्गस्स अत्तना पहातब्बकिलेसे पजहित्वा निरुद्धकालो । पुन अन्धकारावत्थरणं विय उपरिअरहत्तमग्गवज्जसच्चच्छादकतमं । चतुत्थवारे द्वारविवरणकालो विय अरहत्तमग्गस्स विपस्सनाभिनीहरणकालो । सुरियुग्गमनं विय अरहत्तमग्गुपादो । अन्धकारविधमनं विय अरहत्तमग्गस्स सच्चच्छादकतमविनोद-[२४३]-नं । विहते अन्धकारे तस्स पेलानं पाकटभावो विय अरहत्तमग्गजाणस्स चतुन्नं सच्चानं पाकटभावो । जाणस्स पाकटानि पन पुग्गलस्स पाकटानेव होन्ति । पेलासु किच्चं कत्वा गतकालो विय अरहत्तमग्गस्स सब्बकिलेसखेपनं । सुरियुग्गमनतो पट्ठाय आलोकस्सेव पवत्तिकालो विय अरहत्तमग्गस्स उप्पन्नकालतो पट्ठाय पुन सच्चच्छादकतमाभावो । इदं ताव सच्चदस्सनस्स अपुब्बाभावे ओपम्मं । दिट्ठकमेव हि पस्सति ।

(५३४) 'किलेसे पन अञ्जे अञ्जो पजहती' ति एत्थ खारोपमं^१ नाम गहितं । एको पुरिसो किलिङ्ग^२ वत्थं रजकस्स अदासि । रजको ऊसरैखारं छारिखारं गोमयखारं ति तयो खारे दत्वा खारेहि खादितमावं जत्वा उदके विक्खालेत्वा ओळारिको-ळारिकं मलं पवाहेसि । ततो न ताव परिसुद्धं ति दुतियं पि तथेव खारे दत्वा, उदके विक्खालेत्वा, ततो नातिसण्हतरं^३ मलं पवाहेसि । ततो न ताव परिसुद्धं ति ततियं पि ते खारे दत्वा उदके विक्खालेत्वा ततो सण्हतरं मलं पवाहेसि । ततो न

१ M., PTS—रजकोपमं. २ Cf. A.i. 209. ३ सि०—आसखारं; सी०—ऊसखारं. ४ M., PTS, सि०—सण्हतरं.

ताव परिसुद्धं ति चतुत्थं पि ते खारे दत्त्वा, उदके विक्खालेत्वा अंसुअब्भन्तरगतं पि निस्सेसं मलं पवाहेत्वा सामिकस्स अदासि । सो गन्धकरण्डके पक्खिपित्वा इच्छितिच्छित्तकाले परिदहति ।

(५३५) तत्थ किलिट्ठवत्थं विय किलेसानुगतं चित्तं । तिविधखारदानकालो विय तीसु अनुपस्सनासु कम्मप्पवत्तनकालो । उदके विक्खालेत्वा ओळारिकोळारिक-मलप्पवाहनं विय सोतापत्तिमग्गेन पञ्चकिलेसक्खेपनं । दुतियं पि तेसं खारानं अनुपदानं विय 'न ताव परिसुद्धं इदं चित्तं'ति तासु येव तीसु अनुपस्सनासु कम्म-प्पवत्तनं । ततो नातिसण्हतरमलप्पवाहनं विय सकदागामिमग्गेन ओळारिकसंयोजन-द्वयक्खेपनं । 'न ताव परिसुद्धं वत्थं'ति पुन खारत्तयदानं विय 'न ताव परिसु-[244]-द्धं इदं चित्तं'ति तासु येव तीसु अनुपस्सनासु कम्मप्पवत्तनं । ततो सण्हतरमलप्पवाहनं विय अनागामिमग्गेन अणुसहगतसंयोजनद्वयक्खेपनं । 'न ताव परिसुद्धं वत्थं'ति पुन खारत्तयदानं विय 'न ताव परिसुद्धं इदं चित्तं'ति तासु येव तीसु अनुपस्सनासु कम्मप्पवत्तनं । ततो विक्खालेनेन अंसुअब्भन्तरगते मले पवाहेत्वा परिसुद्धस्स रजत-पटसदिसस्स गन्धकरण्डके निक्खित्तस्स वत्थस्स इच्छितिच्छित्तक्खणे परिदहनं विय अरहत्तमग्गेन अट्ठन्नं किलेसानं खेपितत्ता परिसुद्धस्स खीणासवचित्तस्स इच्छिति-च्छित्तक्खणे फलसमापत्तिविहारेन वीतिनामनं । इदं 'अञ्जे अञ्जो किलेसे पज-हती'ति एत्थ ओपम्मं ।

(५३६) वुत्तं पि चेत्तं—“सेय्यथा पि आवुसो वत्थं संकिलिट्ठं मलग्गहितं, तमेनं सामिका रजकस्स अनुपदज्जेय्युं । तमेनं रजको दक्खो छेको ऊसे’ वा खारे वा गोमये वा सम्मदित्वा अच्छे उदके निक्खालेति । किञ्चा पि तं होति वत्थं परिसुद्धं परियोदातं, अथ ख्वस्स होति येव ‘अणुसहगतो ऊसगन्धो वा खारगन्धो वा गोमयगन्धो वा असमूहतो’ । तमेनं रजको सामिकानं देति । तमेनं सामिका गन्धपरिभाविते करण्डके निक्खिपन्ति’ । यो पि’स्स होति अणुसहगतो ओसगन्धो वा खारगन्धो वा गोमयगन्धो वा असमूहतो, सो पि’स्स समुग्घातं गच्छति । एवमेव खो आवुसो किञ्चा पि अरियसावकस्स पञ्च ओरंभागियानि संयोजनानि पहीनानि भवन्ति, अथ ख्वस्स होति येव पञ्चसु उपादानक्खन्धेषु अणुसहगतो ‘अस्मी’ति मानो, ‘अस्मी’ति छन्दो, ‘अस्मी’ति अनुसयो असमूहतो, सो अपरेन समयेन पञ्चसु उपादानक्खन्धेषु उदयब्बयानुपस्सी विहरति—‘इति रूपं, इति रूपस्स समुदयो, इति रूपस्स अत्थंगमो; इति वेदना...पे०...इति संज्ञा...पे०... इति संखारा...पे०... इति विज्जाणं, इति विज्जाणस्स समुदयो, इति विज्जा-णस्स अत्थङ्गमो’ ति । तस्सिमेसु पञ्चसु उपादानक्खन्धेषु उदयब्बयानुपस्सिनो विहरतो यो पि’स्स होति पञ्चसु उपादानक्खन्धेषु अणुसहगतो ‘अस्मी’ ति

मानो, 'अस्मी' ति छन्दो, 'अस्मी' ति अनुसयो असमूहतो, सो पि'स्स समुग्धातं गच्छती" [सं० ३.१३१] ति ।

(५३७) [245] तत्थ सोतापात्तिमग्गेन पञ्च अकुसलचित्तानि पहीयन्ति सद्धिं चित्तङ्गवसेन उप्पज्जनकपापधम्मेहि । सकदागामिमग्गेन द्वे सोमनस्ससहगत-चित्तानि तनूनि^१ भवन्ति सद्धिं चित्तंगवसेन उप्पज्जनकपापधम्मेहि । अनागामिमग्गेन तानि येव पहीयन्ति सद्धिं सम्पयुत्तधम्मेहि । अरहत्तमग्गेन पञ्च अकुसलचित्तानि पहीयन्ति सद्धिं चित्तङ्गवसेन उप्पज्जनकपापधम्मेहि । इमेसं द्वादसन्नं अकुसल-चित्तानं पहीनकालतो पट्ठाय खीणासवस्स चित्तङ्गवसेन पुन पच्छतो पवत्तनकिलेसो नाम न होति ।

(५३८) तत्रिद ओपम्मं—एको किर महाराजा पच्चन्ते आरक्खं दत्त्वा महानगरे इस्सरियं अनुभवन्तो वसति । अथ'स्स पच्चन्तो कुप्पितो^२ । तस्मिं समये द्वादसचोरजेट्ठका अनेकेहि पुरिससहस्सेहि सद्धिं रट्ठं विलुम्पन्ति । पच्चन्तवासिनो महामत्ता 'पच्चन्तो कुप्पितो' ति रज्जो पहिणिंसु । राजा 'विस्सत्था गण्हथ, अहं तुम्हाकं कत्तब्बं करिस्सामी' ति सासनं पहिणि । ते पठमसम्पहारेनेव अनेकेहि पुरिस-सहस्सेहि सद्धिं पञ्चचोरजेट्ठके घातयिंसु । सेसा सत्त जना अत्तनो अत्तनो परिवारे गहेत्त्वा पब्बतं पविसिंसु । अमच्चा तं पवत्तिं रज्जो पेसयिंसु । राजा 'तुम्हाकं कत्तब्बयुत्तं अहं जानिस्सामि, ते पि गण्हथा' ति धनं पहिणि । ते दुतियसम्पहारेनेव द्वे चोर-जेट्ठके पहरिंसु, परिवारे पि तेसं दुब्बले अकंसु । ते सञ्चे पि पलायित्वा पब्बतं पविसिंसु । तं पि पवत्तिं अमच्चा रज्जो पेसयिंसु । पुन राजा 'विस्सत्था गण्हन्तू' ति धनं पहिणि । ते ततियसम्पहारेन सद्धिं सहायपुरिसेहि द्वे चोरजेट्ठके घातयित्वा तं पवत्तिं रज्जो पेसयिंसु । पुन राजा 'अवसेसे विस्सत्था गण्हन्तू' ति धनं पेसेसि । ते चतुत्थसम्पहारेन स-परिवारे पञ्च चोरजेट्ठके घातयिंसु । द्वादसन्नं चोरजनानं घातित-कालतो पट्ठाय कोचि चोरो नाम नत्थि । खेमा जनपदा उरे पुत्ते नच्चन्ता^३ मज्जे विहरन्ति । राजा विजितसंगाभेहि योधेहि [246] परिवुतो वरपासादगतो महा-सम्पत्तिं अनुमवि ।

(५३९) तत्थ महन्तो राजा विय धम्मराजा । पच्चन्तवासिनो अमच्चा विय योगावचरकुलपुत्ता । द्वादस चोरजेट्ठका विय द्वादस अकुसलचित्तानि । तेसं सहाया अनेकसहस्सपुरिसा विय चित्तङ्गवसेन उप्पज्जनकपापधम्मा । रज्जो पच्चन्तो कुप्पितो ति पहितकालो विय आरम्मणे किलेसेसु उप्पन्नेसु 'मन्ते, किलेसो मे उप्पन्नो' ति सत्थु आरोचनकालो । 'विस्सत्था गण्हन्तू' ति धनदानं विय 'किलेसे निग्गण्ह भिक्खू' ति धम्मरज्जो कम्मट्ठानाचिक्खनं । सपरिवारानं पञ्चन्नं चोरजेट्ठकानं घालित-

१ सी०, ५०- तनुकानि. २ सी०, M., PTS- कुप्पि. ३ म०- इनिस्स.
४ See D. i.135, (सूदन्तसुत्त no 5, para. 11).

कालो विय सोतापत्तिमग्गेन ससंपयुत्तानं पञ्चन्नं अकुसलचित्तानं पहांनं । पुन रञ्जो पवत्तिपेसंनं विय सग्गमासंबुद्धस्स पटिलद्धगुणारोचनं । 'सेसके गण्हन्तू'ति पुन धनदानं विय भगवतो सकदागामिमग्गस्स विपस्सनाचिक्खनं । दुतियसम्पहारेन सपरिवारानं द्विन्नं चोरजेट्टकानं दुब्बलीकरणं विय सकदागामिमग्गेन सम्पयुत्तानं द्विन्नं दोमनस्सचित्तानं तनुमावकरणं । पुन रञ्जो पवत्तिपेसंनं विय सत्थुं पटिलद्धगुणारोचनं । विस्सत्था गण्हन्तू'ति पुन धनदानं विय भगवतो अनागामिमग्गस्स विपस्सनाचिक्खनं । ततियसम्पहारेन सपरिवारानं द्विन्नं चोरजेट्टकानं घातनं विय अनागामिमग्गेन सम्पयुत्तानं द्विन्नं दोमनस्सचित्तानं पहांनं । पुन रञ्जो पवत्तिपेसंनं विय तत्थागतस्स पटिलद्धगुणारोचनं । 'विस्सत्था गण्हन्तू'ति पुन धनदानं विय भगवतो अरहत्तमग्गस्स विपस्सनाचिक्खनं । चतुत्थसम्पहारेन सपरिवारानं पञ्चन्नं जेट्टकानं घाततकालतो पट्टाय जनपदस्स खेमकालो विय अरहत्तमग्गेन स-संपयुत्तेसु पञ्चसु अकुसलचित्तेसु पहीनेसु द्वादसन्नं अकुसलचित्तानं पहीनकालतो पट्टाय पुन चित्तङ्गवसेन उप्पज्जनकस्स अकुसलधम्मस्स अभावो । रञ्जो विजितसंगामस्स अमच्चगण-परिवुत्तस्स वरपासादे महासम्पत्तिअनुभवनं विय खीणासवपरिवुत्तस्स धम्मरञ्जो सुञ्जत-अनिमित्त-अप्पणिहित्तेमेदेसु समापत्ति-[247]-सुखेसु इच्छित्तिच्छित्तफल-समापत्तिसुखानुभवनं वेदितव्वं ति ।

कुसला धम्मा ति पदस्स वण्णना^३ निष्ठिता ।

[अकुसला धम्मा]

(५४०) इदानी अकुसलपदं भाजेत्वा दम्सेतुं कतमे धम्मा अकुसला [§३६५] ति आदि आरब्धं । तत्थ धम्मववत्थानादिवारप्पभेदो च हेट्ठा आगतानं पदानं अत्थविनिच्छयो च हेट्ठावुत्तनयेनेव वेदितव्वो । तत्थ तत्थ पन विसेसमत्तमेव वण्णयिस्साम । तत्थ समयववत्थाने ताव यस्मा, कुसलस्सं विर्यं, अकुसलस्स भूमि-भेदो नत्थि, तस्मा एकन्तकामावचरं पि समानं एतं 'कामावचरं' ति न वुत्तं । दिट्ठिगतसम्पयुत्तं [§३६५] ति एत्थ दिट्ठि येव दिट्ठिगतं 'गूथगतं मुत्तगतं' ति आदीनि विय । गन्तव्वीभावतो वा दिट्ठिया गतमत्तमेवेतं ति पि दिट्ठिगतं । तेन सम्पयुत्तं ति दिट्ठिगतसम्पयुत्तं ।

(५४१) तत्थ असद्धम्मसवनं, अकल्याणमित्तता, अरियानं अदस्सन-कामतादीनि अयोनिस्सो मनसिकारो ति एवमादीहि कारणेहि इमस्स दिट्ठिगतसंखा-तस्स मिच्छादस्सनस्स उप्पत्ति वेदितव्व्वा । ये हि एते दिट्ठिवादपटिसंयुत्ता असद्धम्मा

१ सी०, M, PTS- तथागतस्स. २ See ३.४८३-४९०. ३ This commenced with ३.१.१४ Continues upto ३.५७०. ५ See ३.१. ६-६ M., PTS omit. ७ i.e. बुद्धितत्त्वाभावतो (मूलटीका p. 112).

तेसं ब्रह्मानुपब्रंशमेन अतिक्रान्तमज्झत्तेन उपपरिक्खारहितेन सवनेन, ये च दिट्ठि-
विपक्षा अकल्याणमित्ता तं-सम्पवङ्कुसंखाताय अकल्याणमित्ताय, बुद्धादीनां अरियानां
चेव सप्पुरिसानां च अदस्सनकामताय चतुसतिपट्टानादिभेदे अरियधम्मं चेव सप्पुरिस-
धम्मं च अकोविदत्तेन पातिमोक्खसंवर-इन्द्रियसंवर-सतिसंवर-आणसंवर-पहानसंवर-
प्पभेदे अरियधम्मं चेव सप्पुरिसधम्मं च संवरभेदसंखातेन अविनयेन तेहेव कारणेहि
परिभाषितेन अयोनिस्सो-मनसिकारेन कोतूहलमंगलादिपसुतताय च एतं उप्पजती ति
वेदितव्वं । असंखारभावो-पन^१स्स चित्तरस्स हेट्ठा वुत्तनयेनेव वेदितव्वो ।

(५४२) [248] धम्मद्वेसवारे फस्सो [§ ३६५] ति अकुसलचित्तसहजातो
फस्सो । वेदनादीसु पि एसेव नयो । इति अकुसलमत्तमेव एतेसं पुरिमेहि
विसेसो । चित्तस्सेकगता होता ति पाणातिपातादीसु पि अविकिखत्तभावेन
चित्तस्स एकगता होति । मनुस्सा हि चित्तं समादियत्वा अविकिखत्ता हुत्वा अवि-
रज्जमानानि सत्थकानि पाणसरीरेसु निपातेन्ति, सुसमाहिता परसन्तकं हरन्ति, एक-
रसेन चित्तेन मिच्छाचारं आपजन्ति । एवं अकुसलपवत्तियं पि चित्तस्स एकगता
होति । मिच्छादिट्ठी [§ ३६५] ति अ-याथाव-दिट्ठि, विरज्जित्वा गहणतो वा
वितथा दिट्ठी ति मिच्छादिट्ठि । अनत्थावहत्ता पण्डितेहि जिगुच्छित्तो दिट्ठी ति पि
मिच्छादिट्ठि । मिच्छासंकप्पादीसु पि एसेव नयो । अपि च मिच्छा पस्सन्ति
ताय, सयं वा मिच्छा पस्सति, मिच्छादस्सनमत्तमेव वा एसा ति मिच्छादिट्ठि । सा
अयोनिस्सो-अभिनिवेशलक्खणा, परामासरसा, मिच्छाभिनिवेशपच्चुपट्टाना, अरियानां
अदस्सनकामतादिपदट्टाना; परमं वज्जं ति दट्ठव्वा । मिच्छासंकप्पादीसु 'मिच्छा'-ति
पदमत्तमेव विसेसो । सेसं कुसलाधिकारे^२ वुत्तनयेनेव वेदितव्वं ।

(५४३) अहिरिकवलं अनोत्तप्पवलं ति एत्थ बलत्थो निद्देसवारे^३
आविमविस्सति । इतरेसु पन— न हिरियती ति अहिरिको । अहिरिकस्स भावो
अहिरिकं । न ओत्तप्पं अनोत्तप्पं । तेसु अहिरिकं कायदुच्चरितादीहि अजिगुच्छन-
लक्खणं, अलज्जनलक्खणं वा । अनोत्तप्पं तेहेव असारज्जनलक्खणं अनुत्तासलक्खणं
वा । अहिरिकमेव बलं अहिरिकवलं । अनोत्तप्पमेव बलं अनोत्तप्पवलं । अयमेत्थ
संखेपत्थो । वित्थारो पन हेट्ठा^४वुत्तपटिपक्खवसेन वेदितव्वो ।

(५४४) लुब्भन्ति तेन, सयं वा लुब्भति, लुब्भनमत्त-[249]-मेव वा तं
ति लोभो । मुय्हन्ति तेन, सयं वा मुय्हन्ति, मुय्हनमत्तमेव वा तं ति मोहो ।
तेसु लोभो आरम्भणगहणलक्खणो मक्कटालेपो विय, अभिसंगरसो तत्तकपाले
खित्तमंसपेसी विय, अपरिचागपच्चुपट्टानो तेलज्जनरागो विय, संयोजिनयधम्मसु
अस्साददस्सनपदट्टानो । तण्हानदीभावेन वट्टमानो, सीघ्रोता नदी विय महासमुदं,

१ सि०, M., PTS— कुच्छिना. २ See ३.२३२. ३ See ३.५५३
below. ४ See ३.२३३-२३९.

अपायमेव गहेत्वा गच्छतीति दट्ठब्बो । मोहो चित्तस्स अन्धमावलक्खणो अज्जाण-
लक्खणो वा, असंपटिवेधरसो आरम्भणसभावच्छादनरसो वा, असम्मापटिपत्तिपच्चु-
पट्टानो अन्धकारपच्चुपट्टानो वा, अयोनिशो-मनसिकारपट्टानो । सब्बाकुसलानं मूलं
ति दट्ठब्बो ।

(५४५) अभिज्झायन्ति ताय, सयं वा अभिज्झायति, अभिज्झायनमत्तमेव
वा एसाति अभिज्झा । सा परसंपत्तीनं सककरणइच्छालक्खणा, तेनाकारेण एसम-
भावरसा, परसंपत्ति-अभिमुखभावपच्चुपट्टाना, परसंपत्तीसु अभिरतिपट्टाना । पर-
संपत्तिअभिमुखा एव हि सा उपट्ठहति । तासु च अभिरतिया सति पवत्तति,
परसंपत्तीसु चेतसो हत्थप्पसारो^१ विय दट्ठब्बा । समथो होतीति आदीसु अज्जेसु
किच्चेसु विक्खेपसमनतो समथो ति । अकुसलपवत्तियं चित्तं पग्गण्हातीति पग्गाहो ।
न विक्खिपतीति अविक्खेपो ।

(५४६) इमस्मिं चित्ते सद्धा, सति, पज्जा, छै युगलकानीति इमे धम्मा
न गहिता । कस्मा ? अस्सद्वियचित्ते पसादो नाम नत्थि । तस्मा ताव सद्धा न
गहिता । किं पन दिट्ठिगतिका अत्तनो अत्तनो सत्थारानं न सद्दहन्तीति ? । सद्द-
हन्ति । सा पन सद्धा नाम न होति, वचनसंपटिच्छनमत्तमेवेतं । अत्थतो अनुप-
परिक्खा [250] वा होति, दिट्ठि वा । अस्सद्वियचित्ते पन सति नत्थीति न
गहिता । किं दिट्ठिगतिका अत्तना कतकम्मं न सरन्तीति ? । सरन्ति । सा पन सति
नाम न होति । केवलं तेनाकारेण अकुसलचित्तप्पवत्ति । तस्मा सति न गहिता ।
अथ कस्मा मिच्छासतीति सुत्तन्ते वुत्ता ? सा पन अकुसलक्खन्धानं सतिविरहि-
तत्ता सतिपटिपक्खत्ता च मिच्छामग्गमिच्छत्तानं पूरणत्थं तत्थ परियायेन देसना
क्ता । निप्परियायेन पनेसा नत्थि । तस्मा न गहिता । अन्धबालचित्ते पन तस्मिं
पज्जा नत्थीति न गहिता । किं दिट्ठिगतिकानं वज्झना-पज्जा नत्थीति ? अत्थि ।
न पनेसा पज्जा, माया नभेसा होति । सा अत्थतो तण्हा व । इदं पन चित्तं
सदरथं गरुक्कं भारियं कक्खलं थद्धं अकम्मज्जं गिलानं वड्ढं कुटिलं । तस्मा पस्सद्धा-
दीनि^२ युगलकानि न गहितानि ।

(५४७) एत्तावता पदपटिपाटिया चित्तङ्गवसेन पालिं आरुल्लहानि द्वत्तिस
पदानि दस्सेत्वा इदानीं ये-वा-पनकधम्मे^३ दस्सेतुं ये वा पन तस्मिं समये
[§ ३६५] ति आदिमाह । तत्थ सब्बेसु पि अकुसलचित्तेसु छन्दो अधिमोक्खो
मनसिकारो मानो इस्सा मच्छरियं थीनं मिद्धं उद्धच्चं कुक्कुच्चं ति इमे दसेव ये-वा-
पनका^४ होन्ति धम्मा, सुत्तागता, सुत्तपदेसु दिस्सरे ति वुत्ता । इमस्मिं पन चित्ते

१ M., PTS—पसव°; सि०—पसंग°. २ सि०—हत्थप्पसारणं. ३ The
six pairs: कायपस्सदि चित्तपस्सदि...कायजुक्ता चित्तजुक्ता mentioned in § १.
४ M., PTS—दन्ध०. ५-५ सी०, PTS—तस्स सद्धादीनि. ६ Cf. ३.२५२.

छन्दो अधिमोक्खो मनसिकारो उद्धच्चं ति इमे अपण्णकंगसंखाता चत्तारो ये-वा-पनका होन्ति । तत्थ छन्दादयो हेट्ठा वुत्तनयेनेव वेदितव्वा । केवलं हि ते कुसला, इमे अकुसला । इतरं पन उद्धतस्स भावो 'उद्धच्चं' । तं चेतसो अवूपसमनलक्खणं वाताभिघातचलजलं विय, अनवट्ठानरसं वाताभिघातचलधजपताका विय, मन्तत्त-पच्चुपट्ठानं पासाणाभिघात-समुद्धत-भस्मं विय, चेतसो अवूपसमे अयोनिसो-मनसि-कारपदट्ठानं । चित्तविकल्पो ति दट्ठव्वं ।

(५४८) इति फस्सादीनि^१ द्वत्तिस, ये-वा-पनकवसेन वुत्तानि चत्तारी ति सब्बानि [251] पि इमस्मिं धम्मुद्देसवारे छत्तिस धम्मपदानि भवन्ति । चत्तारि अपण्णकंगानां हापेत्वा पालियं आगतानि द्वत्तिसमेव । अगहितैगहणेन पनेत्थ फस्सपञ्चकं, वितक्को विचारो पीति चित्तेकगता विरियिन्द्रियं जीवितिन्द्रियं मिच्छा-दिट्ठि लोमो मोहो अहिरिकं अनोत्तप्पं ति सोळस धम्मा होन्ति । तेषु सोळससु सत्त धम्मा अविमत्तिका^२ होन्ति, नव स-विमत्तिका । कतमे सत्त ? फस्सो सञ्जा चेतना विचारो पीति जीवितिन्द्रियं मोहो ति इमे सत्त अ-विमत्तिका । वेदना चित्तं वितक्को चित्तेकगता विरियिन्द्रियं मिच्छादिट्ठि अहिरिकं^३ अनोत्तप्पं^४ लोमो ति इमे नव स-विमत्तिका ।

(५४९) तेषु छ धम्मा द्वीसु ठानेसु विमत्ता, एको तीसु, एको चतूसु, एको छसु । कथं ? चित्तं वितक्को मिच्छादिट्ठि अहिरिकबलं^५ अनोत्तप्पबलं लोमो ति इमे छ द्वीसु ठानेसु विमत्ता । एतेसु हि चित्तं ताव फस्सपञ्चकं पत्वा चित्तं होती ति वुत्तं, इन्द्रियानि पत्वा मनिन्द्रियं ति । वितक्को ज्ञानज्ञानि पत्वा वितक्को होती ति वुत्तो, मग्गज्ञानि पत्वा मिच्छासंकप्पो ति । मिच्छादिट्ठि मग्गङ्गेषु पि कम्मपथेषु पि मिच्छादिट्ठि येव । अहिरिकं बलानि पत्वा अहिरिकबलं होती ति वुत्तं, लोक-नासकमूलं^६ पत्वा अहिरिकं ति । अनोत्तप्पे पि एसेव नयो । लोमो मूलं पत्वा लोमो होती ति वुत्तो । कम्मपथं पत्वा अभिज्ज्ञा ति । इमे छ द्वीसु ठानेसु विमत्ता । वेदना पन फस्सपञ्चकं पत्वा वेदना होती ति वुत्ता, ज्ञानंगानि पत्वा सुखं ति, इन्द्रियानि पत्वा सोमनस्सिन्द्रियं ति । एवं एको धम्मो तीसु ठानेसु विमत्तो । विरियं पन इन्द्रियानि पत्वा विरियिन्द्रियं होती ति वुत्तं, मग्गज्ञानि पत्वा मिच्छावायामो ति, बलानि पत्वा विरियबलं ति, पिट्ठिदुकं पत्वा पग्गाहो ति । एवं अयं एको धम्मो चतूसु ठानेसु विमत्तो । समाधि पन ज्ञानज्ञानि पत्वा चित्तस्सेकगता होती ति वुत्तो, इन्द्रियानि पत्वा समाधिन्द्रियं, मग्गंगानि पत्वा मिच्छासमाधी ति,

१ See ३.२५४. २ Cf. ३.२५६. ३ Cf. ३.२५७. ४ M., PTS-अहिरिकबलं. ५ M., PTS-अनोत्तप्पबलं. ६ सी०, म०.-अहिरिकं. ७ सी०, म०.-अनोत्तप्पं. ८ M.-लोकपालयदुकं.

बलानि पत्वा समाधिबलं ति, पिट्ठिदुकं पत्वा दुतिय-[252]-दुके एककवसनेव समथो ति, ततिये अविक्खेपो ति । एवमयं एको धम्मो छसु ठानेसु विभत्तो ।

(५५०) सब्बे पि पनेते धम्मा फस्सपञ्चकवसेन ज्ञानङ्गवसेन इन्द्रियवसेन मग्गङ्गवसेन बलवसेन मूलवसेन कम्मपथवसेन लोकनासकवसेन पिट्ठिदुकवसेना ति नव रासयो होन्ति । तत्थ यं वत्तब्बं तं पठमकुसलचित्तनिद्देसे [§ ३२-५७] वुत्तमेवा ति ।

धम्मद्देसवारकथा निट्ठिता ।

[निद्देसवारो]

(५५१) निद्देसवारो चित्तेकगगतानिद्देसे [§ ३७५] ताव सण्ठिति अव-
ट्ठिती ति वुत्तं । इदं द्वयं ठितिवेवचनमेव । यं पन कुसलनिद्देसे 'आरम्भणं
ओगाहेत्वा अनुपविसित्वा तिट्ठती ति अवट्ठिती' ति वुत्तं, तं इध न लब्भति । अकु-
सलस्मिं हि दुब्बला चित्तेकगगता ति हेट्ठा दीपितमेव । उद्धच्चविकिच्छावसेन
पवत्तस्स विसाहारस्स पटिपक्खतो अविसाहारो [३-२८२] ति एवरूपो पि अत्थो इध
न लब्भति । सहजातधम्मे पन न विसंहरती ति अविसाहारो । न विक्खिपती ति
अविक्खेपो । अकुसलचित्तेकगगतावसेन अविसाहट्ठमानसस्स भावो अविसाहट-
मानसता । सहजातधम्मेसु न कम्पती ति समाधिबलं । अ-याथाव-समाधानतो
मिच्छासमार्थी ति एवमिध अत्थो दट्ठब्बो । विरिन्द्रियनिद्देसे [§ ३७६] यो हेट्ठा
'निकमो चेतो कामानं पनुदनाया' ति आदिनयो वुत्तो, सो इध न लब्भति । सह-
जातधम्मेसु अकम्पनेट्ठेनेव विरियबलं वेदितव्वं ।

(५५२) मिच्छादिट्ठिनिद्देसे [§ ३८१] अ-याथाव-दस्सनट्ठेन मिच्छादिट्ठि ।
दिट्ठीसु गतं इदं दस्सनं, द्वासट्ठिदिट्ठिअन्तो गधत्ता ति दिट्ठिगतं । हेट्ठा पिस्स
अत्थो वुत्तो येव । दिट्ठि येव दुरतिक्रमनट्ठेन दिट्ठिगहनं, तिणगहन-वनगहन-पब्बत-
गहनानि विय । दिट्ठि येव सासङ्कसप्पटिभयट्ठेन दिट्ठिकन्तारो, चोरकन्तार-वाळ-
कन्तार-मरुकन्तार-निरुदककन्तार-[253]-दुब्भिकखकन्तारा विय । सम्मादिट्ठिया
विनिविज्झनट्ठेन विलोमनट्ठेन च दिट्ठिविसुकायिकं । मिच्छादस्सनं हि उप्पज्जमानं
सम्मादस्सनं विनिविज्झति चेव विलोभेति च । कदाचि सस्सतस्स कदाचि उच्छेदस्स
गहणतो दिट्ठिया विरूपं फन्दितं ति दिट्ठिविप्फन्दितं । दिट्ठिगतिको हि एकस्मि
पतिट्ठातुं न सक्कोति, कदाचि सस्सतं अनुपतति कदाचि उच्छेदं । दिट्ठि येव

१ Cf. ३.२६४ last four lines. २ Contrast this with लोक-
पालवसेन in ३.२६४; M., PTS- °नायक°. ३ See ३.२८१. ४ सि०-
विसाहरती ति. ५ See ३.२८५ (line 5) ६ See ३.५४०. ७ M., PTS
omit. Cf. जा० १.९९ which omits this and inserts अमनुस्स° after
the next.

बन्धनद्वेन संयोजनं ति । सुंसुमारादयो विय पुरिसं, आरम्भणं दब्धं गण्हाती ति गाहो । पतिट्ठहनतो पतिट्ठाहो । अयं हि बलवप्पवत्तिभावेन पतिट्ठहित्वा गण्हाति । निच्चादिवसेन अभिनिविसती ति अभिनिवेशो । धम्मसभावं अति-
क्कमिवा निच्चादिवसेन परतो आमसती ति परामासो । अनत्थावहत्ता कुच्छित्तो मग्गो, कुच्छित्तानं वा अपायानं मग्गो ति कुम्मग्गो । अ-याथावपथतो मिच्छा-
पथो । यथा हि दिसामूब्धेन अयं असुकगामस्स नाम पथो ति गहितो पि तं गामं न सम्पापेति, एवं दिट्ठिगतिकेन सुगतिपथो ति गहितो पि दिट्ठिसुगतिं न पापेती ति अ-याथावपथो, मिच्छापथो । मिच्छासमावतो मिच्छत्तं । तत्थेव परि-
ब्भमनतो तरन्ति एत्थ बाला ति तित्थं । तित्थं च तं अनत्थानं च आयतनं ति तित्थायतनं । तिथियानं वा सञ्जातिदेसद्वेन निवासनद्वेन च आयतनं ति पि तित्थायतनं । विपरियेसभूतो गाहो, विपरियेसतो वा गाहो ति विपरियेसगाहो;
विपल्लवगाहो ति अत्थो ।

(५५३) अहिरिकानोत्तप्पनिदेसेसु [§ ३८७-८८] हिरोत्तप्पनिदेसविपरि-
यायेन अत्थो वेदितब्बो । सहजातधम्मेसु पन अकम्पनद्वेनेव अहिरिकवलं अनो-
त्तप्पवलं च वेदितब्बं । लोभमोहनिदेसेसु [§ ३८९-९०] लुब्धता ति लोभो ।
लब्धना ति लुब्धनाकारो । लोभसम्पयुत्तं चित्तं, पुग्गलो वा लुब्धितो; लुब्धितस्स
भावो लुब्धितत्तं । सारज्जती ति सारागो । सारज्जनाकारो सारज्जना ।
सारजितस्स भावो सारज्जितत्तं । अभिज्झायनद्वेन अभिज्झा । पुन 'लोभ'-
वच्चेन [254] कारणं वुत्तमेव । अकुसलं च तं मूलं, अकुसलानं मूलं ति अकु-
सलमूलं ।

(५५४) जाणदस्मनपटिपक्खतो अब्जाणं अदस्सनं । अभिमुखो हुत्वा
धम्मेन न ममेति, न मग्गमा गच्छती ति अनभिसमयो । अनुरूपतो धम्मे
बुज्झती ति अनुबोधो । तप्पटिपक्खताय अननुबोधो । अनिच्चादीहि सद्धिं
योजेत्वा न बुज्झती ति असम्बोधो । अमन्तं असमं च बुज्झती ति पि अस-
म्बोधो । चतुसच्चधम्मं न पटिविज्झती ति अप्पटिवेधो । रूपादिषु एकधम्मं पि
अनिच्चादिसामञ्जसतो न संगण्हाती ति असंगाहना । तमेव धम्मं न परियो-
गाहती ति अपरियोगाहना । न समं पेक्खती ति असमपेक्खना । धम्मानं
समावं पति न पेक्खती ति अपेक्खवेक्खना । कुसलाकुसलकम्मेसु विपरीतवुत्तिया
समावतो गहणामावेन वा एकं पि कम्मं एतस्स पच्चक्खं नत्थि, सयं वा कस्सचि
कम्मस्स पच्चक्खकरणं नाम न होती ति अपेक्खक्खकम्मं । यं एतस्मिं अनु-
प्पज्जमाने चित्तसन्तानं मेज्झं भवेय्य, सुचि, वोदानं, तं दुट्ठं मेज्झं इमिना ति

१ See विमु० १.५.५, ७. २ See ३.२३३-२३९. ३ See ३.२८३;
also ३.२७५, २९०. ४-४ All authorities but सि०-अपेक्खती ति.

दुम्मेज्झं । बालानं भावो ति बाल्यं । मुह्यती ति मोहो । बलवतरो मोहो पमोहो । समन्ततो मुह्यती ति सम्मोहो । विज्जाय पटिपक्खमावतो न विज्जा ति अविज्जा । ओघ-योगत्थो वुत्तो^१ येव । थामगतद्वेन अनुसेती ति अनुसयो । चित्तं परियुट्ठाति, अभिमवती ति परियुट्ठानं । हितगहणामावेन हिताभिमुखं गन्तुं न सक्कोति, अञ्जदत्थु लंगति^२ येवा ति लंगी; खञ्जती ति अत्थो । दुरुग्घाटन^३-द्वेन वा लङ्गी । यथा हि महापलिषसंखाता लङ्गी दुरुग्घाता होति, एवमयं पि लंगी विद्या ति लंगी । सेसं उत्तानत्थमेव ।

(५५५) [255] संगहवार-सुञ्जतवारा पि हेट्ठो वुत्तनयेनेव अत्थतो वेदितव्वा ।

पठमंचित्तं निट्ठितं ।

(५५६) दुतियचित्ते [§ ३९९] ससंखारेना ति पदं विसेसं । तं पि हेट्ठो वुत्तत्थमेव । इदं पन चित्तं किञ्चा पि छसु आरम्भणेषु सोमनस्सितस्स लोभं उप्पादेत्वा 'सत्तो सत्तो' ति आदिना नयेन परामसन्तस्स उप्पज्जति, तथा पि ससंखारिकत्ता सप्पयोगेन सउपायेन उप्पज्जनतो—यदा कुलपुत्तो मिच्छादिट्ठिककुलस्स कुमारिकं पत्थेति । ते च 'अञ्जदिट्ठिका तुम्हे' ति कुमारिकं न देन्ति । अथ^४ ज्ञे जातका 'यं तुम्हे करोथ तमेवायं करिस्सती' ति दापेन्ति । सो तेहि सद्धिं तिथिये उपसंक्रमति । आदितो व वेमतिको होति । गच्छन्ते गच्छन्ते काले एतेसं किरिया मनापा ति लद्धिं रोचेति, दिट्ठिं गण्हाति—एवरूपे काले इदं लब्धती ति वेदितव्वं ।

(५५७) ये-वा-पनकेसु पनेत्थ थीनमिद्धं अधिकं । तत्थ थीनता 'थीनं' । मिद्धनता 'मिद्धं'; अनुस्साहनता सत्तिविघातो चा ति अत्थो । थीनं च मिद्धं च थीनमिद्धं । तत्थ थीनं अनुस्साहनलक्खणं, विरियविनोदनरसं, संसीदनपच्चुपट्टानं । मिद्धं^५ अकम्मञ्जतालक्खणं, ओनहनरसं, लीनतापच्चुपट्टानं पचलायिकनिहापच्चुपट्टानं वा । उभयं पि अरति-तन्दि-विजम्भिकादीसु अयोनि-सो-मनसिकारपदद्वानं ति ।

दुतियचित्तं ।

(५५८) ततियं [§ ४००] छसु आरम्भणेषु सोमनस्सितस्स लोभं उप्पादेत्वा 'सत्तो सत्तो' ति आदिना नयेन परामसन्तस्स निराजर्न-मल्लयुद्ध-नटसमज्जादीनि

१ See २.४५-४६. २ सी०, M.- लंगति. ३ See ३.३०१-३०८.
४ This commenced with ३.५४०. ५ See ३.३०९. ६ See ५.७९-९४ below; also see article by Prof. P. V. Bapat on 'Middha and Middhavādins,' in 'A Volume of Eastern and Indian Studies' pp.4-18. ७ म०, सि०-अपरामसन्तस्स. ८ Cf. Sanskrit नीराजन. सी०- निरंजन०, म० नारायणनिराजन०, सि०, अ० यो०- राज०

पस्सतो मनापियसद्-[256]-सवनादीसु पसुतस्स वा उप्पज्जति । इध मानेन सद्धिं पञ्च अपण्णकङ्गानि होन्ति । तत्थ मज्जती ति 'मानो' । सो उन्नतिलक्खणो, सम्प-ग्गहरसो, केतुकम्यतापच्चुपट्टानो, दिट्ठिविप्पयुत्तलोमपदट्टानो, उम्मादो विय दट्ठब्बो ति ।

ततियं ।

(५५९) चतुत्थं [§४०२] वुत्तप्पकारेसु येव ठानेसु यदा सीसे खेळं खिपन्ति, पादपंसुं ओक्किरन्ति, तदा तस्स तस्स परिहरणत्थं सउस्साहेन अन्तरन्तरा ओलोकैन्तानं राजनाटकेसु निक्खमन्तेसु उस्सारणाय वत्तमानाय तेन तेन छिहेन ओलोकैन्तानं चा ति एवमादीसु ठानेसु उप्पज्जति । इध मानथानमिद्धेहि सद्धिं सत्त ये-वा-पनका होन्ति । उभयत्था पि मिच्छादिट्ठि परिहायति । तं ठपेत्वा सेसानं वसेन धम्मगणना वेदितब्बा ति ।

चतुत्थं^१ ।

(५६०) पञ्चमं [§४०३] छसु आरम्भणेषु वेदनावसेन मज्झत्तस्स लोमं उप्पादेत्वा 'सत्तो सत्तो' ति आदिना नयेन परामसन्तस्स उप्पज्जति । सोमनस्सट्टाने पनेत्थ उपेक्खावेदना होति, पीतिपदं परिहायति । सेसं सब्बं पठमचित्तसदिसमेव ।

पञ्चमं ।

(५६१) छट्ठसत्तम^२ट्टमानि [§§४०९-४१२] वेदनं परिवत्तेत्वा पीतिपदं च हापेत्वा दुतिय-ततिय-चतुःथेसु वुत्तनयेनेव वेदितब्बानि ।

इमेसु अट्ठसु लोमसहगतचित्तेसु सहजाताधिपति आरम्भणाधिपती ति पि अधिपतयो लब्भन्ति ।

[छट्ठ-सत्तम-अट्टमानि]

(५६२) नवमं [§४१३] छसु आरम्भणेषु दोमनस्सितस्स पटिघं उप्पादयतो उप्पज्जति । तस्स समयैववत्थानवारे ताव दुट्ठु मनो, हीनवेदनत्ता वा कुच्छित्तं मनो ति दुम्मनो; दुम्मनस्स मावो दोमनस्सं । तेन सहगतं ति दोमनस्स-सहगतं । असंपियायनमावेन आरम्भणस्मिं पटिहज्जती ति पटिघं । तेन सम्पयुत्तं ति पटिघसम्पयुत्तं । [257] धम्मद्देसे^३ तीसु पि ठानेसु दोमनस्सवेदना व

१ See the explanations given in Vis.xiv.89-91. २ §४१३, first three lines. ३ § ४१३, 4th line onwards.

आगता । तत्थ वेदनापदं वुत्तथमेव । तथा दुक्खदोमनस्सपदानि । लक्खणादितो पन अनिट्ठारम्मणानुभवनलक्खणं दोमनस्सं, यथा तथा वा अनिट्ठाकारसंभोगरसं, चेतसिकावाधपच्चुपट्ठानं, एकन्तेनेव हृदयवत्थुपदट्ठानं । मूल-कम्मपथेसु यथा पुरिमचित्तेसु लोभो होति, अभिज्झा होती ति आगतं, एवं दोसो होति, व्यापादो होती ति वुत्तं । तत्थ दुस्सन्ति तेन, सयं वा दुस्सति, दुस्सनमत्तमेव वा तं ति दोसो । सो चण्डिकलक्खणो पट्टासीविसो विय, विसप्पनरसो विसनिपातो विय, अत्तनो निस्सयदहनरसो वा दावगि विय, दुस्सनपच्चुपट्ठानो लद्धोकासो विय सपत्तो, आघातवत्थुपदट्ठानो विससंसट्ठपूतिमुत्तं विय दट्ठब्बो । व्यापज्जति तेन चित्तं, पूतिभावं उपगच्छति, विनयति व्यापादयति वा विनयाचाररूपसंपत्तिहितसुखादीनी ति व्यापादो । अत्थतो पनेस दोसो येव ।

(५६३) इध पदपटिपाटिया एकूनत्तिं पदानि होन्ति । अगहितगहणेन चुद्दस । तेसं वसेन सविमत्तिकाविमत्तिकैरामिभेदो वेदितब्बो । ये-वा-पनकेसुं छन्दा-धिभोक्ख-मनसिकार-उद्धच्चादीनि नियतानि । इच्छा-मच्छरिय-कुक्कुच्चेसु पन अज्जतरेन सद्धिं पञ्च पञ्च हुत्वा पि उप्पज्जन्ति । एवं इमे पि तयो धम्मा अनियत-ये-वा-पनका नाम । तेसु इस्सती ति 'इस्सा' । सा परसम्पत्तीनं उसूयनलक्खणा, तत्थेव अनभिरतिरसा, ततो विमुखभावपच्चुपट्ठाना, परसम्पत्तिपदट्ठाना । संयोजनं ति दट्ठब्बा । मच्छेरस्म भावो 'मच्छरिय' । तं लद्धानं वा लभितव्वानं वा अत्तनो संपत्तीनं निगूहनलक्खणं, तासं येव परेहि साधारणभावअक्खमनरसं, सं-[258]-को-चनपच्चुपट्ठानं कटुकञ्चुकतापच्चुपट्ठानं वा, अत्तसंपत्तिपदट्ठानं । चेतसो विरूपभावो ति दट्ठब्बं । कुच्छित्तं कतं कुकतं । तस्स भावो 'कुक्कुच्चं' । तं पच्छानुतापनलक्खणं, कताकतानुसोचनरसं, विप्पटिसारपच्चुपट्ठानं, कताकतपदट्ठानं । दासव्यं विय दट्ठब्बं । अयं ताव उद्देसवारे विसेसो ।

(५६४) निद्देसवारे वेदनानिद्देसे [§४१५] असातं सातपटिपक्खवसेन वेदितव्वं । दोसनिद्देसे [§४१८] दुस्सती ति दोसो । दुस्सना ति दुस्सनाकारो । दुस्सितत्तं ति दुस्सितभावो । पकतिभावविजहनट्टेन व्यापज्जनं व्यापत्ति । व्यापज्जना ति व्यापज्जनाकारो । विरुज्जती ति विरोधो । पुनप्पुनं पटिविरु-ज्जती ति पटिविरोधो । विरुद्धाकारपटिविरुद्धाकारवसेन वा इदं वुत्तं । चण्डिको वुच्चति चण्डो, थद्धपुग्गलो; तस्स भावो चण्डिकं । न एतेन सुरोपितं वचनं होति, दुरुत्तं अपरिपुण्णमेव होती ति अ-सुरोपो^१ । कुद्धकाले हि परिपुण्णवचनं नाम

१ See २.१६; ३.१८४-१८७.

२ See २.१६; ३.३५९-३६४.

३ Cf. ३.२५७, ५४८.

४ Cf. ३.२५२, ५४७.

५ See ३.२७२.

६ See

५.१२१ below.

नथि । सचे पि कस्सचि होति तं अप्पमाणं । अपरे पन अस्सुजननट्ठेन अस्सुरोपनतो अस्सुरोपो ति वदन्ति । तं अकारणं, सोमनस्सस्सा पि अस्सुजननतो । हेट्ठावुत्त-
अत्तमनतापटिपक्खतो न अत्तमनता ति अनत्तमनता । सा पन यस्मा चित्तस्सेव,
न सत्तस्स, तस्मा चित्तस्सा ति वुत्तं । सेसमेत्थ संगह-सुञ्जतवारोसु
[§§४१९ अ-४२०] च हेट्ठा वुत्तनयेनेव वेदितव्वं ति ।

नवमं ।

(५६५) दसम [§४२१] ससंग्वारत्ता परेहि उस्साहितस्स वा, परेसं वा अपराधं सारितस्स, सयमेव वा परेसं अपराधं अनुस्सरित्वा अनुस्सरित्वा कुञ्ज-
मानस्स उप्पज्जति । इधा पि पदपटिपाटिया एकूनतिसं, अगहितगहणेन चुद्दसेव
पदानि होन्ति । ये-वा-पनकेसु पन थीनमिद्धं पि लब्भति । तस्मा एत्थ विना इस्सा-
मच्छरिय-कुक्कुच्चेहि चत्तारि अपण्णकङ्गानि थीनमिद्धं ति इमे छ इस्सादीनं
उप्पत्तिकाले तेसु अञ्जतरेन सद्धिं सत्त सत्त ये-वा-पनका एकक्खणे उप्पज्जन्ति ।
सेसं सब्बं सब्बवारोसु नवमसदिसमेव ।

इमेसु पन द्वीसु दोमनम्मचित्तेसु [259] सहजाताधिपति येव लब्भति,
नो आरम्भणाधिपति । न हि कुद्धो किञ्चि गरं करोती ति ।

दसमं ।

(५६६) एकादसमं [§४२२] छसु आरम्भणेसु वेदनावसेन मज्झत्तस्स
कंखापवत्तिकाले उप्पज्जति । तस्म समयवैवत्थाने विचिकिच्छासम्पयुत्तं ति पदं
अपुब्बं । तस्स'त्थो—विचिकिच्छाय सम्पयुत्तं ति विचिकिच्छासम्पयुत्तं ।
धम्मुद्देशे 'विचिकिच्छा होती' ति पदमेव विसेसो । तत्थ विगता चिकिच्छा ति
विचिकिच्छा । समावं वा विचिनन्तो एताय किञ्छति किलमती ति विचि-
किच्छा । सा संसयलक्खणा, कम्पनरसा, अनिच्छयपच्चुपट्ठाना अनेकंसगाह-पच्चु-
पट्ठाना वा, अयोनिसो-मनसिकारपदपट्ठाना । पटिपत्तिअन्तरायकरा ति दट्ठव्वा । इध
पदपटिपाटिया तेवीसति पदानि होन्ति । अगहितगहणेन चुद्दस । तेसं वसेन सवि-
भत्तिकाविभत्तिक-रासिर्वानिच्छयो वेदितव्वो । मनसिकारो उद्धच्चं ति द्वे येव
ये-वा-पनका ।

(५६७) निद्देशवारम्म चित्तेकगगतानिद्देशे [§४२४] यस्मा इदं दुब्बलं
चित्तं पवत्तट्ठित्तमत्तमेवेत्थ होति, तस्मा 'सण्ठिती'ति आदीनि अवत्वा चित्तस्स
'ठिती'ति एकमेव पदं वुत्तं । तेनेव च कारणेन उद्देशवारे पि 'समाधिन्द्रिय' ति

१ ३.२८०. २ ३.५५५. ३ §४२२, first three lines. ४ Cf.
३.२५७, ५४८, ५६३. ५ See foot-note २ on § 424.

आदि न वुत्तं । विचिकिच्छानिद्देसे [§४२५] कंखनवसेन कंखा । कंखाय आयना ति कंखायना । पुरिमकंखा हि उत्तरकंखं आयति^१ (?) नाम । आकार-वसेन वा एतं वुत्तं । कंखासमंगिचित्तं कंखाय आयितत्ता कंखायितं नाम । तस्स भावो कंखायितत्तं । विमती ति न-मति । विचिकिच्छा वुत्तत्थो एव । कम्पन-ट्टेन द्विधा एळयती ति द्वेळहकं । पटिपत्तिनिवारणेन द्वेधा पथो विया ति द्वेधा-पथो । 'निच्चं नु खो इदं, अनिच्चं नु खो' ति आदिप्पवत्तिया एकस्मिं आकारे सण्ठातुं असमत्थताय समन्ततो [260] सेती ति संसयो । एकंसं गहेतुं असमत्थ-ताय न एकंसगाहो ति अनेकंस-गाहो । निच्छेतुं असक्कोन्ती आरम्मणतो ओस-कती ति आसप्पना । ओगाहितुं असक्कोन्ती परि समन्ततो सप्पती ति परि-सप्पना । परियोगाहितुं असमत्थताय अपरियोगाहना । निच्छयवसेन आरम्मणे पवत्तितुं असमत्थताय थंभितत्तं; चित्तस्स थद्धभावो ति अत्थो । विचिकिच्छा हि उप्पज्जित्वा चित्तं थद्धं करोति । यस्मा पन सा उप्पज्जमाना आरम्मणं गहेत्वा मनं विलिखती विय, तस्मा मनोविलेखो ति वुत्तं । सेसं सब्बत्थ उत्तानत्थमेवा ति ।
एकादसमं ।

(५६८) द्वादसमे [§४२७] समयवक्त्याने उद्धच्चैन सम्पयुत्तं ति उद्धच्च-सम्पयुत्तं । इदं हि चित्तं छसु आरम्मणेसु वेदनावसेन मज्झत्तं हुत्वा उद्धत्तं होति । इध धम्मद्देसे 'विचिकिच्छा'-ठाने 'उद्धच्चं' होती ति आगतं । पदपटिपाटिया अट्ठवीसतिपदानि होन्ति । अगहितगहणेन चुद्दस । तेसं वसेन सविमत्तिकाविम-त्तिक-रौसिविधानं वेदितव्वं । अधिमोक्खो मनसिकारो ति द्वे व ये-वा-पनका । निद्देसवारस्स उद्धच्चनिद्देसे [§४२९] चित्तस्सा ति न सत्तस्स, न पोसस्स । उद्धच्चं ति उद्धत्ताकारो । न-वूपसमो ति अ-वूपसमो । चेतो विक्खिपती ति चेतसो विक्खेपो । भन्तत्तं चित्तस्सा ति चित्तस्स भन्तभावो, भन्तयान-भन्त-गोणादीनं विय । इमिना एकारम्मणस्मिं येव विष्फन्दनं कथितं । उद्धच्चं हि एकारम्मणे विष्फन्दति, विचिकिच्छा नानारम्मणे । सेसं सब्बवारिसु हेट्ठा वुत्तनये-नेव वेदितव्वं ।

[द्वादसमं]

(५६९) इदानीं इमस्मिं चित्तद्वये पकिण्णकविनिच्छयो होति । 'आरम्मणे

१ म०, सी० read so. Should this be आययति ? M., PTS, सि०-
आनेति. २ See ३.५६६ above. ३ § ४२७ first two lines. ४ Cf.
३.२५७, ५४८, ५६३, ५६६.

पवट्टकचित्तानि नाम कती ?' ति वुत्तस्मिं हि 'इमानेव द्वे'ति वत्तब्बं । तत्थ वि-
चिकिच्छा-[261]-सहगतं एकन्तेन पवट्टति, उद्धच्चसहगतं पन लद्धाधिमोक्खत्ता
लद्धपटिद्धो वै पवट्टति । यथा हि वट्ट-चतुरस्सेसु द्वीसु मणीसु पब्भारट्ठाने पवट्टेत्वा विस्स-
ट्ठेसु वट्टमणि एकन्तेनेव पवट्टति, चतुरस्सो पटिट्ठाय पतिट्ठाय पवट्टति, एवं-सम्पदमिदं
वेदितब्बं । सब्बेसु पि हीनादिभेदो [§ २६९] न उद्धट्ठो, सब्बेसं एकन्तहीनत्ता । सहजाता-
धिपति लब्भमानो पि न उद्धट्ठो, हेट्ठा दस्सितनयत्ता । आणाभावतो पनेत्थ वीमंसा-
धिपति नाम नत्थि । पच्छिमद्वये सेतो^१ पि नत्थि येव । कस्मा ? कंचि धम्मं धुरं
कत्वा अनुप्पज्जनतो, पट्ठाने [Cf. तिकप० ८६] च पटिसिद्धतो^२ ।

(५७०) इमेहि पन द्वादसहि अकुसलचित्तेहि कम्मे आयूहिते, ठप्पेत्वा
उद्धच्चसहगतं, सेसानि एकादसेव पटिसन्धि आकट्ठन्ति । विचिकिच्छासहगते अलद्धाधि-
मोक्खे दुब्बले पि पटिसन्धि आकट्ठमाने उद्धच्चसहगतं लद्धाधिमोक्खं बलवं कस्मा
नाकट्ठती ति ? दस्सनेन पहातब्बाभावतो । यदि हि आकट्ठेय्य 'दस्सनेन पहातब्ब'-
पदविभंगे आगच्छेय्य, तस्मा, ठप्पेत्वा तं, सेसानि एकादस आकट्ठन्ति । तेसु हि
येन-केनचि कम्मे आयूहिते तां चेतनां चतुसु अपायेसु पटिसन्धि होति । अकुसल-
विपाकेसु अहेतुकमनोविज्झाणधातु उपेक्खासहगता पटिसन्धि गण्हाति । इतरस्सा
पि एत्थेव पटिसन्धिदानं भवेय्य । यस्मा पन तं नत्थि, तस्मा 'दस्सनेन पहातब्ब'-
पदविभंगे नागतं ति ।

अकुसला धम्मा^३ ति पदस्स वण्णना निट्ठिता ।

[अव्याकतधम्मकर्था]

[(i) विपाककर्था]

(५७१) इदानी अव्याकतपदं भाजेत्वा दस्सेतुं कतमे धम्मा अव्याकता
ति [§ ४३१] आदि आरब्धं । तत्थ चतुब्बिधं अव्याकतं— विपाकं किरियं रूपं
निब्बानं ति । तेसु विपाकाव्याकतं । विपाकाव्याकते पि कुसलविपाकं । तस्मिं पि
परित्तविपाकं । तस्मिं पि अहेतुकं । तस्मिं पि पञ्चविज्झाणं । तस्मिं पि द्वारपटिपाटिया

१ सि० throughout—पवत्तक^०,...पवत्तति in this para. २-२ सि०—
लद्धपटिद्धं पटिट्ठाय पतिट्ठाय. ३ See ३.४६४, ५६१, ५६५ which mention
adhipati is not referred to in Dhs. §§ २६९, ४१२, ४२१, ४३०. Cf.
३.५७५, ५७९. ४ म०, सी०, सि०—विसेतो; but see मूलटीका pp. 114-15.
५ See ३.५८४. ६ See मूलटीका; M., PTS—पटिविद्धतो. ७ §§ 1002-1006;
also §§ 1254-57. ८ म०, मा०—सहगताय. ९ This commenced with
३.५४०. १० This continues till the end of the रूपकण्ड (४.११९).
११ Continues upto ३.६५८.

चक्खुवि-[262]-ज्जाणं । तस्सा पि, ठपेत्वा द्वारारम्मणादिसाधारणपच्चयं, असाधारणकम्मपच्चयवसेन उप्पत्तिं दीपेतुं कामावचरस्स कुसलस्स कम्मस्स कतत्ता ति आदि वुत्तं । तत्थ कतत्ता ति कतकारणा । उपचितत्ता ति आचितत्ता, वड्ढितकारणा । चक्खुविज्ज्जाणं ति कारणभूतस्स चक्खुस्स विज्ज्जाणं, चक्खुतो वा पवत्तं, चक्खुत्तिं वा निस्सितं विज्ज्जाणं ति चक्खुविज्ज्जाणं ।

(५७२) परतो सोतविज्ज्जाणादीसु पि एसेव नयो । तत्थ चक्खुसन्निस्सित-रूपविजाननलक्खणं चक्खुविज्ज्जाणं, रूपमत्तारम्मणरसं, रूपामिमुखभावपच्चुपट्टानं, रूपारम्मणाय किरियमनोधातुया अपगमपदट्टानं । परतो आगतानि सोतादि-सन्निस्सित-सद्दादि-विजाननलक्खणानि सोत-घाण-जिह्वा-कायविज्ज्जाणानि सद्दादि-मत्तारम्मणरसानि, सद्दादि-अभिमुखभाव-पच्चुपट्टानानि, सद्दादि-आरम्मणानं किरिय-मनोधातूनं अपगमपदट्टानानि ।

(५७३) इध पन पदपट्टिपाटिया दस पदानि होन्ति । अगहितगहणेन सत्त । तेसु पञ्च अविमत्तिकानि, द्वे सविमत्तिकानि । तेसु चित्तं फस्सपञ्चकवसेन चेव इन्द्रिय-वसेन च द्वीसु ठानेसु विमत्तिं गच्छति, वेदना फस्सपञ्चक-ज्ञानंग-इन्द्रियवसेन तीसु येव । गसयो पि इमे व तयो होन्ति । ये-वा-पनको एको मनसिकारो एव ।

(५७४) निद्देसवारे चक्खुविज्ज्जाणं पण्डरं ति [§४३६] वत्थुतो वुत्तं । कुसलं हि अत्तनो परिसुद्धताय पण्डरं नाम, अकुसलं भवंगनिस्सन्देन^१, विपाकं वत्थुपण्डरताय पण्डरं नाम । चित्तेकगगतानिद्देसे [§४३८] चित्तस्स ठिती ति एकमेव पदं वुत्तं । इदं पि हि दुब्बलं चित्तं पवत्ताट्टितिर्मत्तमेवेत्थ लब्धमिति, 'सण्ठिति-अवट्ठिति' माव पापुणितुं न सक्कोति ।

(५७५) मंगहवारे [§४४१ अ] ज्ञानंग-मग्गंगानि न उद्धयानि । कस्मा ? वितकपच्छिमक हि ज्ञानं नाम, हेतुपच्छिमको मग्गो नाम । पकतिया अवितकचित्ते ज्ञानंगं न लब्धमिति । अहेतुकचित्ते च मग्गज्ज्ञं । तस्मा इध [263] उभयं पि न उद्धटं । सत्त्वारक्खन्धो [§४४२] पनेत्थ चतुरंगिको येव भाजितो । सुज्जतवारो^२ पाकतिको येव । सोतविज्ज्जाणादिनिद्देसा पि इमिना व नयेन वेदितव्वा । केवलं हि चक्खुविज्ज्जाणादीसु 'उपेक्खा'भाजिता, कायविज्ज्जाणे 'सुखं' ति, अयमेत्थ विसेसो ।

(५७६) सो पि घट्टनवसेन होती ति वेदितव्वो । चक्खुद्वारादीसु हि चतूसु उपादा-रूपमेव उपादारूप घट्टेति, उपादारूपे येव उपादारूपं घट्टेन्ते पट्टिघट्टनानिधंसो ब्रलवा न होति । वतुन्न अधिकरणीनं उपरि चत्तारो कप्पासपिचुपिण्डे ठपेत्वा पिचुपिण्डेनेव

१ See chart accompanying our edition of Dhs. २ सी०, M.-वत्थारम्मणं. ३ M., PTS, सी०-^०निद्देसेन; cf. this explanation with that in ३.२७४. ४ See ३.५६७. ५ See ३.५५१; Dhs. §375. ६ Cf. ३.५७१, ५८१ below. ७ See note ३ on § 442.

पष्टकालो विय फुट्टमत्तमेव होति^१। वेदना मज्झत्तट्टाने तिट्ठति। कायद्वारे पन बहिद्धा महाभूतारम्मणं अज्झत्तिकं कायप्पसादं घट्टेत्वा पसादपच्चयेसु महामूतेसु पटिहज्जति। यथा अधिकरणीमत्थके कप्पासपित्तुपिण्डं ठपेत्वा कूटेन पहरन्तस्स कप्पासपित्तुपिण्डं भिन्दित्वा कूटं अधिकरणिं गण्हाति, निघंसो बलवा होति, एवमेव पटिघट्टनानिघंसो बलवा होति। इट्ठे आरम्भणे सुखसहगतं कायविज्जाणं उप्पज्जति, अनिट्ठे दुक्खसहगतं।

(५७७) इमेसं पन पञ्चन्नं चित्तानं वत्थुद्वारारम्मणानि निबद्धानेव होन्ति, वत्थादिसंक्रमनं नामेतथ नत्थि। कुसलविपाकं चक्खुविज्जाणं हि चक्खुप्पसादं वत्थुं कत्वा इट्ठे च इट्ठमज्झत्ते च चतुसमुट्ठानिकरूपारम्भणे दस्सनकिच्चं साधयमानं चक्खुद्वारे ठत्वा विपच्चति। सोतविज्जाणादीनि सोतप्पसादादयो वत्थुं कत्वा इट्ठ-इट्ठमज्झत्तेसु सहादीसु सवन-घायन-सायन-कुसनकिच्चानि साधयमानानि सेत-द्वारादीसु ठत्वा विपच्चन्ति। सहो पनेत्थ द्वि-समुट्ठानिको येव होति।

(५७८) मनोधातुनिहेसे [§४५५] समावसुज्जतनिस्सत्तट्टेन मनो येव धातु मनोधातु। सा चक्खुविज्जाणादीनं अनन्तरं रूपादिविजाननलक्खणा, रूपादीनं सम्पटिच्छनरसा, तथाभावपच्चुपट्टाना, चक्खुविज्जाणादि-अपगम-[264]-पदट्टाना। इध धम्मदेसे द्वादसपदानि होन्ति। अगहितगहणेन नव। तेसु सत्त अविमत्तिकानि द्वे सविमत्तिकानि। अधिमोक्खो मनसिकारो ति द्वे ये-वा-पनका।

(५७९) वितक्कनिहेसो [§४६१] अभिनिरोपनं पापेत्वा ठपितो। यस्मा पनेतं चित्तं नेव-कुसलं नाकुसलं, तस्मा सम्मासंक्कपो ति वा मिच्छासंक्कपो ति वा न वुत्तं। संगहवारे [§४६७अ] लब्धमानं पि ज्ञानङ्गं पञ्चविज्जाणमोते पतित्वा गतं ति न उद्धटं। मग्गङ्गं पर्नं न लब्धमति^२ एवा ति न उद्धटं। मुञ्जतवारो पाक-तिको येव।

(५८०) इमस्स चित्तस्स वत्थु निबद्धं हृदयवत्थुमेव होति। द्वारारम्मणानि अनिबद्धानि। तत्थ किञ्चा पि द्वारारम्मणानि संक्रमन्ति, ठानं पन एकं। संपटि-च्छनकिच्चमेव हेतं होति। इदं हि पञ्चद्वारे पञ्चसु आरम्भणेषु संपटिच्छनं हुत्वा विपच्चति। कुसलविपाकेसु चक्खुविज्जाणादीसु निरुद्धेषु तं-समनन्तरा तानेव ठान-प्पत्तानि रूपारम्मणादीनि संपटिच्छति।

(५८१) मनोविज्जाणधातुनिहेसेसु [§§४६९-४९७] पटममनोविज्जाण-धातुया 'पीति'-पदं [§४६९] अधिकं। वेदना पि 'सोमनस्स'-वेदना होति। अयं हि इट्ठारम्मणस्मिं येव पवत्तती ति। दुनियमनोविज्जाणधातु [§४८४] इट्ठमज्झत्तारम्मणे। तस्मा तत्थ 'उपेक्खा'-वेदना होति। पदानि मनोधातुनिहेस-सदिसानेव। उमयत्था

१ सि० adds after this न पहरन्तस्स. २ M., PTS, सी०-इट्ठानिट्ठ^०.

३ See मूलटीका p.118; Cf. ३.५७५. ४-४ P.Maung Tin suggests पि न. See ३.५८१ below.

पि पञ्चविज्जाणसोते पतित्वा गतत्ता येव ज्ञानज्ञानि न उद्धटानि । मग्गज्ञानि अ-
लामतो^१ येव । सेसं सम्बत्थ वुत्तनयेनेव वेदितब्बं । लक्खणादितो पनेसा दुविधा पि
मनोविज्जाणधातु अहेतुकविपाका, छळारम्मणविजाननलक्खणा, सन्तीरणादिरसा,
तथामावपच्चुपट्टाना, हृदयवत्थुपदट्टाना ति वेदितब्बा ।

(५८२) तत्थ पठमा [§ ४६९] द्वीसु ठानेसु विपच्चति । सा हि पञ्चद्वारे
कुसलविपाक-चक्खुविज्जाणादि-अनन्तरं, विपाकमनोधातुया तं आरम्मणं संपटि-
च्छित्वा निरुद्धाय, तस्मिं येवारम्मणे^२ सन्तीरणकिच्चं साधयमाना पञ्चसु द्वारेसु ठत्वा
विपच्चति । छसु द्वारेसु पन बल-[265]-वारम्मणे तदारम्मणं^३ हुत्वा विपच्चति । कथं ?
यथा हि चण्डसोते, तिरियं नावाय गच्छन्तिया, उदकं^४ छिजित्वा थोकं ठानं नावं
अनुबन्धित्वा यथासोतमेव गच्छति^५, एवमेव छसु द्वारेसु बलवारम्मणे पलोभयमाने
आपाथगते जवनं जवति । तस्मिं जविते भवंगस्स वारो । इदं पन चित्तं भवंगस्स
वारं अदत्त्वा जवनेन गहितारम्मणं गहेत्वा एकं द्वे चित्तवारे पवत्तित्वा भवंगमेव
ओतरति । गवक्खन्धे नदिं तरन्ते पि एवमेव उपमा वित्थारेतब्बा । एवमेसा यं
जवने गहितारम्मणं तस्सेव गहितत्ता तदारम्मणं नाम हुत्वा विपच्चति ।

(५८३) दुतिया [§ ४८४] पन पञ्चसु ठानेसु विपच्चति । कथं ? मनुस्स-
लोके ताव जच्चन्ध-जच्चवधिर-जच्चजळ-जच्चुम्मत्तक-उमतोव्यञ्जनक-नपुंसकानं पटि-
सन्धिगहणकाले (i) पटिसन्धि हुत्वा विपच्चति । पटिसन्धिया वीतीत्थत्ताय यावतायुकं
(ii) भवंगं हुत्वा विपच्चति । इट्ठमज्जत्ते पञ्चारम्मणवीथिया (iii) सन्तीरणं हुत्वा,
बलवारम्मणे छसु द्वारेसु (iv) तदारम्मणं हुत्वा, मरणकाले (v) चुति हुत्वा ति
इमेसु पञ्चसु ठानेसु विपच्चती ति ।

मनोविज्जाणधातुद्वयं निद्रितं ।

[अट्ठ महाविपाका]

(५८४) इदानी अट्ठ महाविपाकचित्तानि दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा
अव्याकता [§ ४९८] ति आदि आरब्धं । तत्थ पालियं नयमत्तं दस्सेत्वा सम्ब-
वारा संखित्ता । तेसं अत्थो हेट्ठा^१ वुत्तनयेनेव वेदितब्बो । यो पनेत्थ विसोतो तं
दस्सेतुं अलोभो अव्याकतमूलं [§ ४९८] ति आदि वुत्तं । यं पि न वुत्तं तं एवं

१ See ३.५७९ above. २ सी०, म०-तदारम्मणे. ३ म०, सि०-
तदारम्मणा. ४-४ For a parallel of this simile see वि० १४.१२२
(fourth line). ५ ३.१-३२४ excepting, of course, paragraphs
not applicable, as for example, those mentioned in the first
three foot-notes, or in foot-note no. ८, on the next page.

वेदितव्यं—यो हि कामावचरकुसलेषु कम्मद्वारं-कम्मपर्य-पुञ्जकिरियवत्थुभेदो वुत्तो सो इध नत्थि । कस्मा ? अविञ्जत्तिजनकतो^१ अविपाक-धम्मतो^२ तथा-अप्पवत्तितो^३ च । या पि ये-वा-[266]-पनकेसु करुणा-मुदिता वुत्ता, ता सत्तारम्मणत्ता विपाकेसु न सन्ति । एकन्तपरित्तरम्मणानि हि कामावचरविपाकानि । न केवलं च करुणा-मुदिता, विरतियो^४ पेत्य न सन्ति । 'पञ्च सिक्खापदानि कुसलानेवा' ति हि वुत्तं^५ । असंखार-संखारविधानं चेत्य कुसलतो चैव पच्चयभेदतो च वेदितव्यं । असंखारिकस्स हि कुसलस्स असंखारिकमेव विपाकं, संसंखारिकस्स संसंखारिकं । बलवयच्चयेहि च उप्पन्नं असंखारिकं, इतरेहि इतरं । हीनादिभेदे पि इमानि हीन-मज्झिम-पणीतेहि छन्दादीहि अनिष्कादितत्ता हीन-मज्झिम-पणीतानि नाम न होन्ति । हीनस्स पन कुसलस्स विपाकं हीनं, मज्झिमस्स मज्झिमं, पणीतस्स पणीतं । अधिपतिनो^६ पेत्य न सन्ति । कस्मा ? छन्दादीनि धुरं कत्वा अनुप्पादेतव्वतो । सेसं सब्बं अट्ठसु कुसलेसु वुत्तसदिसमेव ।

(५८५) इदानीं इमेसं अट्ठन्नं महाविपाकचित्तानं विपचनट्ठानं वेदितव्यं । एतानि हि चतूसु ठानेसु विपचन्ति—पटिसन्धियं, भवंगे, व्रुतियं, तदारम्मणे ति । कथं ? मनुस्सेसु ताव कामावचरदेवेसु च पुञ्जवन्तानं दुहेतुक-तिहेतुकानं पटिसन्धि-गहणकाले (i) पटिसन्धिं हुत्वा विपचन्ति । पटिसन्धिया वीतिवत्ताय पवत्ते सट्ठिं पि असीतिं पि वस्सानि असंखेय्यं पि आयुकालं (ii) भवङ्गं हुत्वा, बलवारम्मणे छसु द्वारेसु (iii) तदारम्मणं हुत्वा, मरणकाले (iv) व्रुतिं हुत्वा ति । एवं चतूसु ठानेसु विपचन्ति । तत्थ सब्बे पि सब्बञ्जुबोधिसत्ता पच्छिमपटिसन्धिगहणे पटमेन सोमनस्ससहगत-तिहेतुक-असंखारिक-महाविपाकचित्तेन पटिसन्धिं गणहन्ति । तं^७ पन मेत्ता-पुब्बभागाचित्तस्स विपाकं होति । तेन दिन्नाय पटिसन्धिया असंखेय्यं आयु । कालवसेन पन परिणमति^८ ।

(५८६) महासीवत्थेरो^९ पनाह—'सोमनस्ससहगततो उपेक्खासहगतं बलव-तरं । तेन पटिसन्धिं गणहन्ति । तेन गहितपटिसन्धिका हि महज्झासया होन्ति । दिब्बेसु पि आरम्मणेसु उप्पिलाविनो^{१०} न होन्ति, तिपिटकचूलनागतथेरा^{११}दियो [267]

१ ३.९२-११४. २ ३.११५-१७२. ३ ३.३१४-३२४; also ३.७३-८९.
 ४ These three words give respectively the reasons of the absence of the three terms mentioned in the preceding sentence. ५ ३.२५२. ६ ३.२५२. ७ Cf. वि० २९१. ८ See ३.४६१.
 ९ See note ५ on the last page; ३.१-३२४ i. e. Cm. on §§ 1-159.
 १० i. e. चिसं (म० यो०). ११ सि०, सी०— परिणामति. १२ See ३.४८१, ५.१४० and note on the former. १३ सि०— उच्चिलाविनो. १४ See note on this in ३.५०३.

विय' । अट्टकथायं पन— 'अयं थेरस्स मनोरथो,' 'नथि एतं'ति पटिखित्वा 'सब्बञ्जुबोधिसत्तानं हितूपचारो बलवां होति, तस्मा मेत्तापुब्बभाग-कामावचर-कुसलविपाक-सोमनस्ससहगत-तिहेतुक-असंखारिकचित्तेन पटिसन्धि गण्हन्ती'ति वुत्तं ।

[विपाकुद्धारकथा]

(५८७) इदानीं विपाकुद्धारकथायं मातिका ठपेतब्बा— (i) तिपिटक-चूळनागत्थेरो^१ ताव आह— एकाय कुसलचेतनाय सोळस विपाकचित्तानि उपपज्जन्ति । एत्थेव द्वादसकम्मो पि अहेतुकट्ठकं पी ति । (ii) मोरवापीवासी महादत्तत्थेरो^२ पनाह— एकाय कुसलचेतनाय द्वादस विपाकचित्तानि उपपज्जन्ति । एत्थेव दसकम्मो पि अहेतुकट्ठकं पी ति । (iii) तिपिटकमहाधम्मरत्थित्थेरो^३ आह— एकाय कुसलचेतनाय दस विपाकचित्तानि उपपज्जन्ति, एत्थेव अहेतुकट्ठकं ति^४ ।

(i)

(५८८) इमस्मिं ठाने साकेतपञ्चं नाम गण्हिसु । साकेते किर उपासका सालायं निसीदित्वा 'किं नु खो एकाय चेतनाय कम्मे आयूहिंते एका पटिसन्धि होति उदाहु नाना ?' ति पञ्चं समुट्ठापेत्वा निच्छेतुं असक्कोन्ता आमिधम्मिकत्थेरे उपसंक-मित्वा पुच्छिसु । थेरा 'यथा एकस्मा अम्भवीजा एको व अंकुरो निक्खमति, एवं एका व पटिसन्धि होती'ति सञ्जापेसुं । अथ एकदिवसं 'किं नु खो नानाचेतनाहि कम्मे आयूहिंते पटिसन्धियो नाना होन्ति उदाहु एका ?' ति पञ्चं समुट्ठापेत्वा निच्छेतुं असक्कोन्ता थेरे पुच्छिसु । थेरा 'यथा बहूसु अम्भवीजेसु रोपितेसु बहू अंकुरा निक्खमन्ति, एवं बहुका व पटिसन्धियो होन्ती'ति सञ्जापेसुं ।

(५८९) अपरं पि इमस्मिं ठाने उस्सदकित्तर्न^१ नाम गहिंतं । इमेसं हि सत्तानं लोभो पि उस्सन्नो होति, दोसो पि मोहो पि; अलोभो पि अदोसो पि अमोहो पि । तं पनेतं तेसं उस्सन्नभावं को नियामेती ति ? । पुब्बहेतु नियामेति । कम्मायूहन-क्खणे येव नानत्तं होति । कथं ? "यस्स हि कम्मायूहनक्खणे^२ लोभो बलवा होति अलोभो मन्दो, अदोसामोहा बलवन्तो दोसमोहा मन्दा, तस्स मन्दो अलोभो लोभं परियादातुं न [268] सक्कोति, अदोसामोहा पन बलवन्तो दोसमोहो परियादातुं सक्कोन्ति । तस्मा सो तेन कम्मेन दिन्नपटिसन्धिवसेन निब्बत्तो लुद्धो हेति, सुखसीलो अक्कोधनो, पञ्चवा पन वजिरूपमञ्जाणो ति ।

१ Cf. J. i. 172. २ Continues upto ३.६५०. ३ सि०— विपाकुद्धारिक^०. ४ ३.५०३. ५ See ३.५०४ above; ६३५-४१ below. ६ See ३.६१३, ६३५, ६४२, ६४६; also VbhCm. 81. ७ For a topical analysis of these views in ३.५८८-६३४, ६३५-६४१, ६४२-४५, see Appendix A. ८ See विमु० ३.८३. ९ See विमु० ३.८३-८५, MCm. iii. 373-74.

(५९०) “यस्स पन कम्मायूहनक्खणे लोभदोसा बलवन्तो होन्ति अलोमा-
दोसा मन्दा, अमोहो च बलवा मोहो मन्दो, सो पुरिमनयेनेव लुद्धो चेव होति दुट्ठो
च, पञ्जवा पन होति वजिरूपमञ्जाणो दत्तामयत्थेरो विय । यस्स पन कम्मायू-
हनक्खणे लोभादोसमोहा बलवन्तो होन्ति इतरे मन्दा, सो पुरिमनयेनेव लुद्धो चेव
होति दन्धो च, सुखसीलको पन होति अक्कोधनो । तथा यस्स कम्मायूहनक्खणे
तयो पि लोभदोसमोहा बलवन्तो होन्ति अलोमादयो मन्दा, सो पुरिमनयेनेव लुद्धो
चेव दुट्ठो च मूळ्हो च ।

(५९१) “यस्स पन कम्मायूहनक्खणे अलोभदोसमोहा बलवन्तो होन्ति
इतरे मन्दा, सो पुरिमनयेनेव अप्पकिल्लसो होति, दिब्बारम्मणं^२ पि दिस्वा निच्चलो,
दुट्ठो पन होति दन्धपञ्जो चा ति । यस्स पन कम्मायूहनक्खणे अलोभादोसमोहा
बलवन्तो होन्ति इतरे मन्दा, सो पुरिमनयेनेव अलुद्धो चेव होति, सुखसीलको
च, दन्धो पन होति । तथा यस्स कम्मायूहनक्खणे अलोभदोसमोहा बलवन्तो
होन्ति इतरे मन्दा, सो पुरिमनयेनेव अलुद्धो चेव होति पञ्जवा च, दुट्ठो पन होति
कोधनो । यस्स पन कम्मायूहनक्खणे तयो पि अलोमादयो बलवन्तो होन्ति
लोभादयो मन्दा, सो ‘महासंघरक्खितत्थेरो’^३ विय अलुद्धो अदुट्ठो पञ्जवा च
होती” ति ।

(५९२) अपरं पि इमस्मिं ठाने हेतुकित्तनं नाम गहितं । तिहेतुककम्मं हि
तिहेतुकं पि दुहेतुकं पि अहेतुकं पि विपाकं देति । दुहेतुककम्मं तिहेतुकं विपाकं न
देति, इतरे^४ देति । तिहेतुककम्मेन पटिसन्धि तिहेतुका पि होति, दुहेतुका पि;
अहेतुका न होति । दुहेतुकेन दुहेतुका पि होति अहेतुका पि; तिहेतुका न होति ।
असंस्वारिकं कुसलं^५ असंस्वारिकं पि संस्वारिकं पि विपाकं देति । [269]
संस्वारिकं संस्वारिकं पि असंस्वारिकं पि विपाकं देति । आरम्भणेन वेदना
परिवत्तेतब्बा । जवनेन तदारम्भणं नियामेतब्बं ।

(५९३) इदानीं तस्स तस्स थेरस्स वादे सोळस मग्गादयो^६ वेदितब्बा ।
पठमकामावचरकुसलसदिसेन हि पठममहाविपाकचित्तेन गहितपटिसन्धिकस्स
गम्भवासतो निक्खमित्वा संवरासंवरे पट्टपेतुं समत्थमावं उपगतस्स चक्खुद्धारस्मिं
‘इट्ठारम्मणे’ आपाथगते किरियमनोधातुयां भवङ्गे अनावट्ठिते येव अतिक्रमन-
आरम्भणानं पमाणं नत्थि । कस्मा एवं होति ? आरम्भणदुब्बलताय । अयं ताव
एको मोघवारो । सचे पन भवङ्गं आवट्ठिते, किरियमनोधातुया भवङ्गे आवट्ठिते,

१ M. PTS, सि० omit सुख. २ सी०- निब्बानारम्मणं. ३ Describ-
ed as free from impurities. See MCm. ii.373-74, Vis. iii.85.
४ सी०, म० इतरं. ५ M., PTS, सी०- omit. ६ This continues
upto ३.६४५. ७ See Prof. D. Kosambi's अधि० pp. ६६-७१.

वोढुपनं अपापेत्वा व, अन्तरा, चक्खुविञ्जाणे वा संपटिच्छने वा सन्तीरणे वा ठत्वा निवत्तिस्सती ति नेतं ठानं विज्जति । वोढुपने पन ठत्वा एकं वा द्वे वा चित्तानि पवत्तन्ति । ततो आसेवनं लभित्वा जवनट्टाने ठत्वा पुन भवंगं ओतरती ति इदं पि आरम्भणदुब्बलताय एव होति । अयं पन वारो 'दिट्ठं विय मे, सुतं विय मे' ति आदीनि वदनकाले लब्धमिति । अयं पि दुतियो मोघवारो ।

(५९४) अपरस्स किरियमनोधातुया भवंगे आवट्टिते वीथिचित्तानि उप्पज्जन्ति, जवनं जवति । जवनपरियोसाने पन तदारम्भणस्स वारो । तस्मिं अनुप्पन्ने येव भवङ्गं ओतरति । तत्रायं उपमा— यथा हि नदिया आवरणं बन्धित्वा महामातिकाभिमुखे उदके कते उदकं गत्वा उमोसु तीरेसु केदारे पूरेत्वा अतिरेकं कक्कटकमग्गादीहि पलायित्वा पुन नदिमेव ओतरति, एवमेतं दट्ठब्बं । एत्थ हि नदियं उदकप्पवत्तनकालो विय [270] भवंगवीथिप्पवत्तनकालो । आवरण-बन्धकालो विय किरियमनोधातुया भवङ्गस्स आवट्टनकालो । महामातिकाय उदकप्पवत्तनकालो विय वीथिचित्तप्पवत्ति । उभोसु तीरेसु केदारपूरणं विय जवनं । कक्कटकमग्गादीहि पलायित्वा पुन उदकस्स ओतरणं विय जवनस्स जवित्वा तदारम्भणे अनुप्पन्ने येव पुन भवंगोतरणं । एवं भवंगोतरण-चित्तानं पि गणनपथो नत्थि । इदं पि आरम्भणदुब्बलताय एव होति । अयं ततियो मोघवारो ।

(५९५) सचे पन बलवारम्भणं^१ आपाथगतं होति किरियमनोधातुया भवंगे आवट्टिते चक्खुविञ्जाणादीनि उप्पज्जन्ति । जवनट्टाने पटमकामावचरकुसलचित्तं जवनं हुत्वा छ सत्त वारे जवित्वा तदारम्भणस्स वारं देति । तदारम्भणं पतिट्ठहमानं तं-सदिसमेव महाविपाकचित्तं पतिट्ठाति । इदं द्वे नामानि लभति— पटिसन्धिचित्तसदिसत्ता 'मूलभवंगं' ति च, यं जवनेन गहितं आरम्भणं तस्स गहितत्ता 'तदारम्भणं' ति च । इमस्मिं ठाने चक्खुविञ्जाणं संपटिच्छनं सन्तीरणं तदारम्भणं ति चत्तारि विपाकचित्तानि गणनूपगानि होन्ति । यदा पन दुतिय-कुसलचित्तं^२ जवनं होति, तं-सदिसं दुतियविपाकचित्तमेव तदारम्भणं हुत्वा पतिट्ठाति^३ । इदं पि द्वे नामानि लभति । पटिसन्धिचित्तेन असदिसत्ता 'आगन्तुक-भवंगं' ति च पुरिमनयेनेव 'तदारम्भणं' ति च । इमिना सद्धिं पुरिमानि चत्तारि पञ्च होन्ति । यदा पन ततियकुसलचित्तं जवनं होति, तं-सदिसं ततियं विपाकचित्तं तदारम्भणं हुत्वा पतिट्ठाति । इदं पि वुत्तनयेनेव 'आगन्तुकभवंगं' 'तदारम्भणं' ति च द्वे नामानि लभति । इमिना सद्धिं पुरिमानि पञ्च छ होन्ति । यदा पन चतुत्थ-कुसलचित्तं^४ जवनं होति, तं-सदिसं चतुत्थं विपाकचित्तं तदारम्भणं हुत्वा पतिट्ठाति । इदं पि वुत्तनयेनेव 'आगन्तुकभवंगं' 'तदारम्भणं' ति च द्वे नामानि

१ Explained in अ० यो० as अतिमहन्तारम्भण. २ Dhs. §§1-145.

३ Dhs. §146. ४ सी०, म०— पवत्तति. ५ Dhs. §§147-48. ६ Dhs. §149.

लभति । इमिना सद्धिं पुरिमानि छ सत्त होन्ति ।

(५९६) यदा पन तस्मिं द्वारे 'इट्ठमज्झत्तारम्मणं' आपाथमागच्छति, तत्रा पि वुत्तनयेनेव तथो मोघवारा लभन्ति । यस्मा पन आरम्मणेन वेदना परिवत्तति तस्मा तत्थ उपेक्खासहगतं सन्तीरणं । चतुन्नं च उपेक्खासहगत-महाकुसलजवनानं परियोसाने चत्तारि उपेक्खासहगत-महाविपाकचित्तानेव तदारम्मणभावेन पतिट्ठहन्ति । तानि पि वुत्तनयेनेव 'आगन्तुकमवंगं' 'तदारम्मणं' ति च द्वे नामानि लभन्ति । 'पिट्ठिमवंगानी' ति पि वुचन्ति एव । इति इमानि पञ्च पुरिमेहि सत्तहि सद्धिं द्वादस होन्ति ।

(५९७) एवं चक्खुद्वारे द्वादस, सोतद्वारादीसु द्वादस द्वादसा ति, समसट्ठि होन्ति । एवं एकाय चेतनाय कम्मे आयूहिते सभसट्ठि विपाकचित्तानि उप्पज्जन्ति । अगहितगहणेन पन चक्खुद्वारे द्वादस, सोत-धान-जिह्वा-कायविज्जाणानि चत्तारी ति सोळस होन्ति ।

(५९८) इमस्मिं ठाने अम्बोपमं नाम गण्हिमु — एको किर पुरिमो फलितम्बरूक्खमूले ससीसं पारुपित्वा निपन्नो^१ निदायति । अथेकं अम्बपक्कं वण्टतो मुञ्चित्वा तस्स कण्णसक्खल्लिं पुञ्छमानं^२ विय 'धं'ति^३ भूमियं पतति । सो तस्स सहेन पबुञ्जित्वा उम्मीलेत्वा ओलोकेसि । ततो हत्थं पसारेत्वा फलं गहेत्वा मद्दित्वा उपसिंघित्वा परिमुञ्जि । तत्थ, तस्स पुरिसस्स अम्बरूक्खमूले निदायनकालो विय मवङ्गसमाङ्गिकालो । अम्बपक्कस्स वण्टतो मुञ्चित्वा कण्णसक्खल्लिं पुञ्छित्वा पतनकालो विय आरम्मणस्स पसादघट्टनकालो^४ । पतनसहेन पबुद्धकालो विय किरियमनोधातुया भवंगस्स आवट्टितकालो । उम्मीलेत्वा ओलोकितकालो विय चक्खुविज्जाणस्स दस्सनकिच्चसाधनकालो । हत्थं पसारेत्वा गहितकालो विय विपार्कमनोधातुया आरम्मणस्स संपटिच्छनकालो । गहेत्वा मद्दितकालो विय विपाकमनोविज्जाणधातुया आरम्मणस्स सन्तीरणकालो । उपसिंघितकालो विय किरियमनोविज्जाणधातुया आरम्मणस्स ववत्थापित-[272]-कालो । परिभुत्तकालो विय जवनस्स आरम्मणस्स अनुभवितकालो ।

(५९९) अयं उपमा किं दीपेति ? आरम्मणस्स पसादघट्टनमेव किञ्च । तेन पसादे घट्टिते किरियमनोधातुर्या भवंगावट्टनमेव, चक्खुविज्जाणस्स दस्सन-मत्तमेव, विपाकमनोधातुया आरम्मणसंपटिच्छनमत्तमेव, विपाकमनोविज्जाणधातुया आरम्मणसन्तीरणमत्तकमेव, किरियमनोविज्जाणधातुया आरम्मणववत्थापनमत्तक-

१ See Compendium of Philosophy by Z. Aung. Introd. p.30. २ M, PTS, म०— पुञ्जमानं, सि०— मुञ्जमानं. ३ सि०— omits. ४ M, PTS, सी०— भवंगस्स कालो. ५ See ३. ६१७ below; also cf. Vim. 100-101. ६ See Kosambi's अभि० p. ६६. विमु० १४.११५-१२२.

मेव किञ्च । एकन्तेन आरम्भणरसं जवनमेव अनुभवती ति दीपेति ।

(६००) एत्थ च 'त्वं भवंगं नाम होहि, त्वं आवज्जनं नाम, त्वं दस्सनं नाम, त्वं संपटिच्छनं नाम, त्वं सन्तीरणं नाम, त्वं वोट्ठपनं नाम, त्वं जवनं नाम, त्वं तदारम्भणं नाम होही'ति कोचि कत्ता वा करेता वा नत्थि ।

(६०१) इमस्मिं पन टाने पञ्चविधं नियामं नाम गण्हिसु—बीजनियामं उतुनियामं कम्मनियामं धम्मनियामं चित्तनियामं ति । तत्थ कुल्लथगच्छस्स उत्तरग्ग-भावो, दक्खिणवल्लिया दक्खिणतो रुक्खपरिहरणं, सुरियावट्ठपुष्फानं सुरियाभि-मुखभावो, मालुवल्लताय रुक्खाभिमुखगमनं, नाळिकेरस्स मत्थकच्छिद्दसम्भावो ति तेसं तेसं बीजानं तं-तं-सदिसफलदानं (i) बीजनियामो नाम । तस्मिं तस्मिं समये तेमं तेसं रुक्खानं एकप्पहारेण पुष्पफलपल्लवगहणं (ii) उतुनियामो नाम । तिहेतुक-कम्मं तिहेतुक-दुहेतुकाहेतुकं विपाकं देति । दुहेतुककम्मं दुहेतुकाहेतुकं विपाकं देति, तिहेतुकं न देती ति, एवं तस्स तस्स कम्मस्स तं-तं-सदिसविपाकदानमेव (iii) कम्मनियामो नाम ।

(६०२) अपरो पि कम्मसरिक्खक-विपाकवसेनेव कम्मनियामो होति । तस्स दीपनत्थं इदं वत्थुं^१ कथेन्ति—सम्मासंबुद्धकाले सावत्थिया द्वारगामो ज्ञायि । ततो पज्जलितं तिणकरळं^२ उट्ठित्वा आकासेन गच्छतो काकस्स गीवाय पट्टिमुञ्चि । सो विरवन्तो भूमियं पतित्वा कालमकासि । म-[273]-हासमुदे पि एका नावा निच्चला अट्ठासि । हेट्ठा केनचि निरुद्धभावं अपस्सन्ता काळकणिसलाकं चारेसुं । सा नाविकस्सेव उपासिकाय हत्थे पतिता । ततो एकस्सिस्सा कारणा सब्बे मा नस्मन्तु, उदके तं खिपामा ति आहंसु । नाविको 'न सक्खिस्साभि एतं उदके प्लवमानं पस्सितुं'ति वालिकाघटं गीवाय बन्धिपित्वा खिपापेसि । तं खणं येव नावा खित्तसरो विय निक्खन्ता । एको भिक्खु लेणे वसति । महन्त पञ्चतकूटं पतित्वा द्वारं पिदहि । तं सत्तमे दिवसे सयमेव अपगतं ।

(६०३) सम्मासंबुद्धस्स जेतवने निसीदित्वा धम्मं कथेन्तस्स इमानि तीणि वत्थूनि एकप्पहारेणैव आरोचेसुं । सत्था 'न एतं अञ्जेहि कतं, तेहि कतकम्म-मेव तं' ति अतीतं आह्रित्वा दस्सेन्तो आह—काको पुरिमत्तभावे मनुस्सो हुत्वा एकं दुट्ठगोणं दमेतुं असक्कोन्तो गीवायं पलालवेणिं बन्धित्वा अग्निं अदासि । गोणो तेनेव मतो । इदानी तं कम्मं एतस्स आकासेन गच्छतो पि न मञ्चितुं अदासि । मा पि इत्थी पुरिमत्तभावे एका इत्थी एव । एको कुक्कुरो ताय परिचितो हुत्वा अरञ्जं गच्छन्तिया सद्धिं गच्छति, सद्धिमेवागच्छति । मनुस्सा 'निक्खन्तो इदानी अम्हाकं सुनखलुद्धको' ति उप्पण्डेन्ति । सा तेन अट्ठियमाना कुक्कुरं निवारेतुं असक्कोन्ती वालिकाघटं गीवाय बन्धित्वा उदके खिपि । तं कम्मं तस्सा समुद्दमज्जे

१ Cf. Vin. 4.48. २ M चालयिसु, PTS-वारेसु, सि०-विचारेसु.

मुञ्चितुं नादासि । सोऽपि भिक्षुः पुरिमत्तभावे गोपालको हुत्वा खिलं पविट्ठाय गोधाय साखाभंगमुट्ठिया द्वारं थकेसि । ततो सत्तमे दिवसे सयमेव आगन्त्वा विवरि । गोधा कम्माना निक्खमि । करुणाय तं न मारेसि । तं कम्मं तस्स पव्वतन्तं पविमित्त्वा निसिन्नस्स मुञ्चितुं नादासि । इति इमानि तीणि वत्थूनि समोधानेत्वा इमं गाथमाह—

न अन्तलिक्खे न समुद्धमज्जे [274] । न पव्वतानं विवरं पविस्स ।

न विज्जेते सो जगतिप्पदेसो । यत्थट्ठितो मुच्चेय्य पापकम्मा [ध० १२७] ति ॥
अयं कम्मनियामो येव नाम । अज्जानि पि एवरूपानि वत्थूनि कथेतब्बानि ।

(६०४) ब्रौधिसत्तानं पन पटिसन्धिगहणे, मातुकुच्छित्तो निक्खमने, अभि-
सम्भोधिं तथागतस्स धम्मचक्रपवत्तने, आयुसंखाग्गस्स वोस्सज्जे, परिनिव्वाने च
दममदस्स चक्रवालकम्पने (१८) धम्मनियामो नाम । आरम्भणेन पन पसादे घट्टिते
‘त्वं आयज्जनं होहि ... प० ... त्वं जवनं नाम होही’ ति कोचि कत्ता वा कारेता
वा नत्थि, अत्तनो पन धम्मताय एव आरम्भणेन पन पसादस्स घट्टितकालतो पट्टाय
किरियमनोधातुचित्तं भवंगं आवट्टेति, चक्खुविज्जाण दस्सनकिच्चं साधेति,
विपाकमनोधातु संपटिच्छन्नकिच्चं साधेति, विपाकमनोविज्जाणधातु सन्तीरणकिच्चं
साधेति, किरियमनोविज्जाणधातु वोट्ठपनकिच्चं साधेति, जवनं आरम्भणरम्भं अनु-
भवती ति अयं (१८) चिन्तनियामो नाम । अयं इध अधिपेवो ।

(६०५) ससंन्यागिक-तिहेतुककुसलेनोऽपि उपेक्क्यामहगत-असंन्यागिक-ससंन्या-
गिककुसलचित्तेहि पि कम्मं आट्ठहिने तं-सदिमविपाकचित्तेहि दिव्वायै पटिसन्धिया एमेव
नयो । उपेक्क्यामहगतद्वयं पन पठमं ‘इट्ठमज्जत्तारम्भणवमेन’ पवत्तिं दस्सेत्वा पच्छा
‘इट्ठारम्भणवसेन’ दस्सेत्त्वा । एवं पि एकेकस्मिं द्वारे द्वादस द्वादसं हुत्वा सैममट्ठि
होन्ति । अगहितगहणेन मोल्लस विपाकचित्तानि उपपज्जन्ति ।

(६०६) इमस्मिं ठाने पञ्च-उच्छुनालि-यन्तोपमं नाम गण्हिमु । उच्छु-
पीळनसमये किर एकस्मा गामा एकादस यन्तवाहां निक्खमिस्वा एकं उच्छुवाटं
दिस्वा तस्स परिपक्कभायं जत्वा उच्छुसामिकं उपमं कम्मिन्वा ‘यन्त-[275]-वाहा
मयं’ ति आरोचेमुं । सो ‘अहं तुम्हे येव परिवेसामी’ ति उच्छुसालं ते गहेत्वा
अगमासि । ते तथ नाळियन्तं सज्जेत्वा ‘मयं एकादस जना, अपरं पि एकं लद्धुं
वट्ठति, वेतनेन गण्ह्या’ ति आहंमु । उच्छुसामिको ‘अहमेव सहायो भविस्सामी’
ति उच्छूनं सालं पूगपेत्वा तेमं सहायो अहोसि । ते अत्तनो अत्तनो किच्चानि कत्वा,
फाणितपाकेर्न उच्छुरसे पक्के, गुळबन्धकेन बद्धे, उच्छुसामिकेन तुल्यित्वा भागेसु

१ Described in Dhs. §§146, 150-55, 156. २ म०— आदित्राय.

३ See ३.५९६-९७ above. ४ M. पन्ननाळि, मि०— omits पञ्चउच्छु.

५ सी०, म०— यन्तवाहका. ६ M.— पाचकेन.

दिनेसु, अत्तनो अत्तनो भागं आदाय सालं^१ सालासामिकस्स पटिच्छापेत्वा, एते-
नेव उपायेन अपरासु पि चतूसु सालासु कम्मं कत्वा पक्कमिसु ।

(६०७) तत्थ पञ्च यन्तसाला विय पञ्च पसादा दट्ठब्बा । पञ्च उच्छुवाटा
विय पञ्च आरम्मणानि । एकादस विचरणयन्तवाहा विय एकादस विपाकचित्तानि ।
पञ्च उच्छुसालासामिको विय पञ्च विज्जाणानि । पठमसालायं सामिकेन सद्धिं द्वाद-
सन्नं^२ जनानं एकतो हुत्वा कतकम्मानं भागगहणकालो विय एकादसन्नं विपाक-
चित्तानं चक्खुविज्जाणेन सद्धिं एकतो हुत्वा चक्खुद्वारे रूपारम्भणे सकसककिच्च-
करणकालो । सालासामिकस्स सालाय संपटिच्छनकालो विय चक्खुविज्जाणस्स
द्वारसंकन्ति-अकरणं । दुतिय-ततिय-चतुत्थ-पञ्चमसालाय द्वादसन्नं^३ एकतो हुत्वा कत-
कम्मानं भागगहणकालो विय एकादसन्नं विपाकचित्तानं कायविज्जाणेन सद्धिं
एकतो हुत्वा कायद्वारे फोट्टव्वारम्भणे सकसककिच्चकरणकालो । सालासामिकस्स
सालाय संपटिच्छनकालो विय कायविज्जाणस्स द्वारसंकन्ति-अकरणं वेदितव्वं ।

एत्तावता तिहेतुककम्मेन पटिसन्धिं तिहेतुका होती ति वारो कथितो । या
पन तेन दुहेतुकपटिसन्धिं^४ होति, सा पटिच्छन्ना व हुत्वा गता ।

(६०८) इदानि दुहेतुककम्मेन दुहेतुकपटिसन्धिं होती ति वारो कथेतव्वो ।
दुहेतुकेन हि सोमनस्सहगतासंखारिकचित्तेन^५ कम्मे आयूहिते तं-सदिसेनेव दुहेतुक-
विपाकचित्तेन गहितपटिसन्धिकस्स वुत्तैनयेनेव [276] चक्खुद्वारे 'इट्ठारम्भणे'
आपाथमागते तयो^६ मोषवारा । दुहेतुक-सोमनस्सहगतासंखारिक-जवनावसाने तं-
सदिसमेव 'भूलभवंग'-संखातं तदारम्भणं । स-संखारिकजवनावसाने तं-सदिसमेव
'आगन्तुकभवंग'-संखातं तदारम्भणं । 'इट्ठमज्झत्तारम्भणे' द्विन्नं उपेक्खासहगतजव-
नानं अवसाने तादिसानेव द्वे तदारम्भणानि उप्पज्जन्ति ।

(६०९) इध एकेकस्मिं द्वारे अट्ठ अट्ठ कत्वा समचत्तालीसचित्तानि^७ ।
अगहितगहणेन पन चक्खुद्वारे अट्ठ, सोत-धान-जिह्वा-कायविज्जाणानि चत्तारी
ति द्वादस होन्ति । एवं एकाय चेतनाय कम्मे आयूहिते द्वादसं विपाकचित्तानि
उप्पज्जन्ति । अम्भोर्पिमं च निर्यामिकथा पाकतिका एव । दुहेतुक-सेसचित्तत्तर्यसदिस-
विपाकेन गहितपटिसन्धिके पि एसेव नयो । यन्तवाहोपरमार्थं पनेत्थ सत्त यन्तवाहा ।

१ सी०, ५०- उच्छु° । २ सी०, ५०- पटिच्छादेत्वा । ३ सि०- एकादसन्नं,
४ सि०-सामिकेन सद्धिं एकादसन्नं । ५ See ३.५९२ above. ६ Dhs. §§ 147-
48. ७ See ३.५९३-९४. ८ See ३.५९५ above. ९ Cf. with
द्वादस, समसद्धि and सोलम in ३.५९७, ६०५. १० Cf. ३.५८७ (first
view). ११ See ३.५९८ above. १२ See ३.६०१-६०४. १३ सि०-
चित्तद्वय° । PTS, M.-चित्तसदिस° See Dhs. §§ 149, 157-58, 159.
१४ See ३.६०६-०७.

तेहि सत्तयन्ते^१ नाम सज्जिते सालासामिकं अट्ठमं कत्वा वुत्तनयानुसारेनेव योजना वेदितव्वा ।

एत्तावता दुहेतुककम्मेन दुहेतुकपटिसन्धि होती ति वारो कथितो ।

(६१०) इदानीं अहेतुकपटिसन्धिकथा होति— चतुन्नं^२ हि दुहेतुक-कुसल-चित्तानं अज्जतरेन कम्मे आयूहिते कुसलविपाक-उपेक्खासहगत-अहेतुकमनोविज्जाण-धातुचित्तेन^३ गहितपटिसन्धिकस्स पटिसन्धि कम्मसदिसा ति न वत्तव्वा । कम्मं हि दुहेतुकं पटिसन्धि अहेतुका । तस्स वुट्ठिप्पत्तस्स चक्खुद्वारे 'इट्ठमज्झत्तारम्मणे'^४ आपाथमागते पुरिमनयेनेव^५ तयो मोघवारा वेदितव्वा । चतुन्नं पन दुहेतुक-कुसल-चित्तानं अज्जतरजवनस्स परियोसने अहेतुकचित्तं तदारम्मणभावेन पतिट्ठाति । तं 'मूलमवंगं' 'तदारम्मणं' ति द्वे नामानि लभति । एवमेत्थ चक्खुविज्जाणं संपटि-च्छनं उपेक्खासहगतं । सन्तीरणं तदारम्मणं पि उपेक्खासहगतमेवा^६ ति तेसु एकं गहेत्वा गणनूपगानि तीणेव होन्ति । 'इट्ठारम्मणे'^७ पन सन्तीरणं पि तदारम्मणं पि सोमनस्ससहगतमेव^८ । तेसु एकं गहेत्वा पुरिमानि तीणि चत्तारि होन्ति । एवं पञ्चसु द्वारेसु चत्तारि चत्तारि^९ कत्वा एकाय चेतनाय कम्मे आयूहिते वीसति विपाक-चित्तानि [277] उपपज्जन्ती ति वेदितव्वानि । अगहितगहणेन पन चक्खुद्वारे चत्तारि सोत-धान-जिह्वा-कायविज्जाणानि चत्तारी ति अट्ठ होन्ति । इदं 'अहेतुककट्टकं'^{१०} नाम । इदं मनुस्सलोकेन^{११} गहितं । चतूसु पन अपायेसु पवत्ते लब्धति ।

(६११) यदा हि महामोगल्लानत्थेरो निरये पदुमं मापेत्वा पदुमकणिकाय निसिन्नो नेरयिकानं^{१२} धम्मकथं कथेसि, तदा तेसं थेरं परसन्तानं कुसलविपाकं चक्खुविज्जाणं उपपज्जति । सद्दं सुणन्तानं सोतविज्जाणं, चन्दनवने दिवाविहारं निसीदित्वा गतस्स चीवरगन्धधायनकाले घ्राणविज्जाणं, निरयग्गि निब्बापेतुं देवं वस्सापेत्वा पानीयदानकाले जिह्वाविज्जाणं, मन्दमन्दवातसमुट्ठापनकाले काय-विज्जाणं ति एवं चक्खुविज्जाणादीनि पञ्च, एकं संपटिच्छनं, द्वे सन्तीरणानी ति अहेतुककट्टकं लब्धति । नाग-सुपण्ण-वेमानिक-पेतानं पि अकुसलेन पटिसन्धि होति । पवत्ते कुसलं विपच्चति । तथा चक्रवत्तिनो मंगलहत्थिअस्सादीनं ।

अयं ताव 'इट्ठ-इट्ठमज्झत्तारम्मणेषु'^{१३} कुसलजवनवसेन कथामग्गो ।

१ M., PTS, हत्थयन्ते, सि०- तत्थ यन्ते. २ See Chart 'चित्तुप्पादकण्ड At A Glance' accompanying Dhs. The Cittas mentioned in §§147-149, 157-59. ३ ibid §§ 484-497. ४ See ३.५९३-९४. ५ See ३.१९५. * Cf. Kosambi's अभि० pp. ७६-७७. ६ Cf. the corresponding numbers in ३.५९७, ६०९. ७ See ३.५८७. ८ सी०- मनुस्सलोके न but अ० यो० (p.149) 'मनुस्सलोकवसेन ..... मनुस्सलोके सन्धाय वुत्तं. ९ Cf. विमु० १७.१७८. १० सि०- °पान°. ११ M, सि०- omit.

(६१२) 'इट्ठारम्मणे' पन चतूसु सोमनस्ससहगत-अकुसलचित्तेसु जवितेसु कुसलविपाकं सोमनस्ससहगताहेतुकचित्तं तदारम्मणं होति । 'इट्ठमज्झत्तारम्मणे' चतूसु उपेक्खासहगत-लोभमंपयुत्तेसु जवितेसु कुसलविपाकं उपेक्खासहगताहेतुकचित्तं तदारम्मणं होति । यं पन 'जवनेन तदारम्मणं नियामेतब्बं'ति बुत्तं तं कुसलं सन्धाय बुत्तं ति वेदितब्बं । दोमनस्ससहगतजवनानन्तरं तदारम्मणं उप्पज्जमानं किं उप्पज्जती ति ? अकुसलविपाकाहेतुकमनोविज्जाणधातुचित्तं उप्पज्जति । इदं पन जवनं कुसलत्थाय वा अकुसलत्थाय वा को नियामेती ति ? आवज्जनं चैव वोट्टपनं च । आवज्जनेन हि योनिसो आवट्ठिते^१ वोट्टपनेन अयोनिसो ववत्थापिते जवनं अकुसलं भविस्सती ति अट्टानमेतं । आव-[278]-ज्जनेन अयोनिसो आवट्ठिते वोट्टपनेन योनिसो ववत्थापिते जवनं कुसलं भविस्सती ति अट्टानमेतं । उभयेन पन योनिसो आवट्ठिते ववत्थापिते जवनं कुसलं होति, अयोनिमो अकुसलं ति वेदितब्बं ।

(६१३) 'इट्ठारम्मणे' पन कंखतो उद्धतस्स च तदारम्मणं किं होती ति ? इट्ठारम्मणस्मिं कंखा होतु वा मा वा, उद्धतो वा होतु मा वा, कुसलविपाकाहेतुक-सोमनस्सचित्तमेव तदारम्मणं होति, 'इट्ठमज्झत्तारम्मणे' कुसलविपाकाहेतुक-उपेक्खासहगतं^२ति, अयं पनेत्थ संखेपतो अत्थदीपनो महाधम्मरक्खितत्थरेवादी^३ नाम । सोमनस्ससहगतस्मिं हि जवने जविते पञ्च तदारम्मणानि गवेसितब्बानि । उपेक्खासहगतस्मिं जवने जविते छ गवेसितब्बानि । अथ^४म्म यदा सोमनस्ससहगतपटि-सन्धिकस्स पवत्ते ज्ञानं निव्वत्तेत्वा पमादेन परिहीनज्ज्ञानस्स 'पणीतधम्मो मे नट्ठो'ति पच्चवेकखतो विप्पटिसारिवसेन दोमनस्स उप्पज्जति, तदा किं उप्पज्जति ? 'सोमनस्सानन्तरं हि दोमनस्स दोमनस्सानन्तरं च सोमनस्से' पट्टोने पटिसिद्धं^५ । महग्गतधम्मं आरब्ध जविते जवने तदारम्मणं पि तत्थेव पटिसिद्धं^६ ति ?

(६१४) कुसलविपाका वा अकुसलविपाका वा उपेक्खासहगताहेतुकमनो-विज्जाणधातु उप्पज्जति, किमस्सा आवज्जनं ति ? 'मवंगायज्जनानं विय नत्थस्सा आवज्जनकिच्चं' ति । 'एतानि ताव अत्तनो निव्वत्ती^७ च चिण्णत्ता च समुदा-चारत्ता च उप्पज्जन्ती^८, अयं कथं उप्पज्जती'ति ? 'यथा निरोधस्स अनन्तरपच्चयं नेवसज्जानासज्जायतनं, निरोधा बुट्ठहन्तस्से^९ फलसमापत्तिचित्तं, अरियमग्गचित्तं,

१ See Chart §§469-483. २ ibid. §§484-497. ३ See ३.५९२ last sentence. ४ Chart §§564-565. ५-६ सि०-कुसलत्थाय... अकुसल-त्थाय. ७ M., PTS-आवज्जिते. ८-९ See foot-notes १, २ on ३.६१२. १० Unlike सी०, म० PTS, सि० puts a stop after this. ११ See note on this in ३.५८७. १२ मूलटीका (p.123)—अवचनमेव पटिसेधो ति क्त्वा बुत्तं । * Cf. Prof. D. Kosambi's अभि० p. ७३. १३ See Miln. 57 (Transl. i.89). १४ सि०-उप्पज्जति. १५ See विष्णु० १७.७५.

मग्नान्तरानि कलचित्तानि, एवं असन्ते पि आवज्जने, निन्नचिण्णसमुदाचारभावेन उप्पज्जन्ति । विना हि आवज्जनेन चित्तं उप्पज्जति, आरम्भणेन पन विना नुप्पज्जती'ति । 'अथ किमस्सारम्भणं'ति ? 'रूपादीसु परित्तधम्मेसु अज्जतरं । एतेसु हि यदेव तस्मिं समये आपाथगतं होति, तं आरम्भ एतं चित्तं उप्पज्जती'ति वेदितव्वं ।

[पकिण्णक-नयो]

(६१५) इदानीं सब्बे-[279]-सं पि एतेसं चित्तानं पाकटभावत्थं अयं पकिण्णकनयो वुत्तो ।

सुत्तं दोवारिको च गामिल्लो^१ अम्बो कोलियकेन^२ च ।

जच्चन्धो पीठसप्पी च विसयग्गाहो च उपनिस्सयमत्थसो ति ॥

(६१६) तत्थ 'सुत्तं' ति, एको पन्थ-मक्कटको पञ्चसु दिसासु सुत्तं पसारित्वा जालं कत्वा मज्जे निपज्जति । पठमदिसाय पसारित्तमुत्ते पाणकेन वा पतंगेन वा मक्खिकाय वा पट्टे निपन्नट्टानतो चलित्वा निक्खमित्वा सुत्तानुसारेण गन्त्वा तस्स यूसं पिवित्वा पुनागन्त्वा तत्थेव निपज्जति । दुतियदिसादीसु पट्टकाले पि एवमेव करोति ।

(६१७) तत्थ पञ्चसु दिमासु पसारित्तमुत्तं विय पञ्च पगादा । मज्जे निपन्न-मक्कटको विय चित्तं । पाणकादीहि सुत्तघट्टनकालो विय आरम्भणेन पसारस्म घट्टितकालो । मज्जे निपन्नमक्कटस्स चलनं विय पमादघट्टनकं आरम्भणं गहेत्वा किरियमनोधातुया भवंगस्स आवट्टितकालो । सुत्तानुसारेण गमनकालो विय वीथि-चित्तस्स पवत्ति । सीसे विज्झित्वा यूसपिवनं विय जवनस्स आरम्भणे जवितकालो । पुनागन्त्वा मज्जे निपज्जनकालो विय चित्तस्स हृदयवत्थुमेव निस्साय पवत्तनं ।

(६१८) इदं ओपम्मं किं दीपेति ? आरम्भणेन पसादे घट्टिते पमाद-वत्थुकचित्ततो हृदयरूपवत्थुकचित्तं पठमतं उप्पज्जती ति दीपेति । एकेकं आरम्भणं द्वीसु द्वीसु द्वारेसु आपाथमागच्छती ति दीपेति ।

(६१९) 'दोवारिको' ति, एको राजा सयनगतो निदायति^३ । तस्स परिचारको पादे परिमज्जन्तो निसीदि । बधिरदोवारिको द्वारे ठितो । तयो पट्टिहारो पट्टिपाटिया ठिता । अथेको पच्चन्तवासी मनुस्सो पण्णाकारं आदाय आगन्त्वा द्वारं आकोटेसि । बधिरदोवारिको सहं न सुणाति । पादपरिमज्जको सज्जं अदासि । ताय सज्जाय द्वारं विवरित्वा पस्सि । पठमपट्टिहारो पण्णाकारं गहेत्वा दुतियस्म अदासि, दुतियो ततियस्स, ततियो रज्जो । राजा परिमुज्जि ।

(६२०) [280] तत्थ सो राजा विय जवनं दट्ठव्वं । पादपरिमज्जको विय

१ This continues up to ३.६३४. २ सि०- गामिलको. ३ सी०, म०-गोलियकेन. ४ See विमु० 101-102 for a closely parallel simile. ५ सी०- पाटिहारा.

आवज्जनं । ब्रधिरदोवारिको विय चक्खुविज्जाणं । तयो पटिहारा विय संपटिच्छना-
दीनि तीणि वीथिचित्तानि । पचन्तवासिनो पण्णाकारमादाय आगन्त्वा द्वाराकोटनं
विय आरम्भणस्स पसादघट्टनं । पादपरिमज्जकेन सञ्जाय दिन्नकालो विय किरिय-
मनोधातुया भवंगस्स आवट्टितकालो । तेन दिन्नसञ्जाय ब्रधिरदोवारिकस्स द्वार-
विवरणकालो विय चक्खुविज्जाणस्स आरम्भणे दस्सनकिच्चसाधनकालो । पठम-
पटिहारेण पण्णाकारस्म गहितकालो विय विपाकमनोधातुया आरम्भणस्स संपटिच्छन-
कालो । पठमेन दुतियस्स दिन्नकालो विय विपाकमनोविज्जाणधातुया आरम्भणस्स
सन्तीरणकालो । दुतियेन ततियस्स दिन्नकालो विय किरियमनोविज्जाणधातुया
आरम्भणस्स ववत्थापितकालो । ततियेन रज्जो दिन्नकालो विय वोट्टपनेन जवनस्स
निध्यादितकालो । रज्जो परिभोगकालो विय जवनस्स आरम्भणस्स रसानु-
भवनकालो ।

(६२१) इदं ओपम्मं किं दीपेति ? आरम्भणस्स पसादघट्टनमेव किच्चं,
किरियमनोधातुया भवंगावट्टनमेव, चक्खुविज्जाणादीनं दस्सन-संपटिच्छन-सन्तीरण-
ववत्थापनमत्तानेव किच्चानि । एकन्तेन जवनमेव आरम्भणरसं अनुभोतीति
इदं दीपेति ।

(६२२) 'गामिहो'ति, संबहुला गामदारका अन्तरवीथियं पंसुकीळं
कीळन्ति । तत्थेकस्स हत्थे कहापणो पटिहज्जि । सो 'मय्हं हत्थे पटिहत्तं', किं^१ नु
खो एतं ?'ति आह । अथेको 'पण्डरं एतं'ति आह । अपरो सह पंसुना गाळ्हं
गाण्ह । अज्जो 'पुथुलं चतुरस्सं एतं'ति आह । अपरो 'कहापणो एसो'ति आह ।
अथं नं आहरित्वा मातुया अदासि । सा कम्मे उपनेसि ।

(६२३) तत्थ संबहुलानं दारकानं अन्तरवीथियं कीळन्तानं निसिन्नकालो
विय भवंगचित्तप्पवत्ति दट्ठव्वा । कहापणस्स हत्थे पटिहत्तकालो विय आरम्भणेन
पसादस्स घट्टितकालो । 'किं नु खो एतं'ति वुत्तकालो विय तं आरम्भणं गहेत्वा
किरियमनोधातुया भवंगस्स आवट्टितकालो । 'पण्डरं एतं'ति वुत्तकालो विय
चक्खुविज्जाणेन दस्सनकिच्चस्स साधितकालो । सह पंसुना गाळ्हं गहितकालो विय
विपाकम-[281]-नोधातुया आरम्भणस्स संपटिच्छित्तकालो । 'पुथुलं चतुरस्सं
एतं'ति वुत्तकालो विय विपाकमनोविज्जाणधातुया आरम्भणस्स सन्तीरितकालो ।
'एसो कहापणो'ति वुत्तकालो विय किरियमनोविज्जाणधातुया आरम्भणस्स
ववत्थापितकालो । मातरा कम्मे उपनीतकालो^२ विय जवनस्स आरम्भणरसानु-
भवनं वेदितव्वं ।

(६२४) इदं ओपम्मं किं दीपेति ? किरियमनोधातु अदिस्वा व भवंगं

१ Cf. ३.५९६. २-२ म०, सी०- किं पटिहत्तं. ३ M., PTS- वीथि.
४ M., PTS- भावो.

आवष्टेति, विपाकमनोधातु अदिस्वा व सम्पटिच्छति, विपाकमनोविञ्जाणधातु अदिस्वा व सन्तीरेति, किरियमनोविञ्जाणधातु अदिस्वा व ववत्थपेति, जवनं अदिस्वा व आरम्भणरसं अनुमोति । एकन्तेन पन चक्खुविञ्जाणमेव दस्सनकिञ्च साधेती ति दीपेति ।

(६२५) 'अम्भो कोलियकेन चा'ति, इदं हेट्ठा वुत्तं अम्भोपमं च उच्छुसालासामिकोपमं^१ च सन्धाय वुत्तं ।

(६२६) 'जच्चन्धो पीठसप्पी^३ चा'ति, उभो पि क्खिरेते नगरद्वारे सालायं निसीदिसु । तत्थ पीठसप्पी आह— 'मो अन्धक, कस्मा त्वं इध मुस्समानो विचरसि, अमुको पदेमो सुभिक्षो ब्रह्मपानो, किं तत्थ गन्त्वा सुखेन जीवितुं न वट्ठी'ति ? । 'मय्हं ताव तया आचिक्खितं, तुय्हं पन तत्थ गन्त्वा सुखेन जीवितुं किं न वट्ठी'ति ? 'मय्हं गन्तुं पादा नत्थी'ति । 'मय्हं पि पस्सितुं चक्खूनि नत्थी'ति । 'यदि एव, तव पादा होन्तु, मम चक्खूनी'ति उभो पि 'माधू' ति संपटिच्छित्वा जच्चन्धो पीठसप्पी ग्वन्धं आरोपेसि । सो तस्स ग्वन्धे निसीदित्वा वामहत्थेन^४ रस्स सीसं परिक्खपित्वा दक्खिणहत्थेन 'इमस्मिं ठाने मूलं आवत्तिवा टितं, इमस्मिं पासाणो, वामं मुञ्च दक्खिणं गण्ह, दक्खिणं मुञ्च वामं गण्ह'ति भगं नियामत्वा आचिक्खति । एव जच्चन्धस्स पादा पीठसप्पिस्स चक्खूनी ति उभो पि संपयोगेन इच्छितट्ठानं गन्त्वा सुखेन जीविसु ।

(६२७) तत्थ जच्चन्धो विय रूपकायो, पीठसप्पी विय अरूपकायो । पीठसप्पिना विना जच्चन्धस्स दिसं गन्तुं गमनाभिसंखारस्स अनिब्ब-[282]-त्तित्त-कालो विय रूपस्स अरूपेन विना आदानगहणचोपनं पापेतुं असमत्थता । जच्चन्धेन विना पीठसप्पिस्स दिसं गन्तुं गमनाभिसंखारस्स अप्पवत्तनं विय पञ्चवोकारे रूपं विना अरूपस्स अप्पवत्ति । द्वित्रं पि संपयोगेन इच्छितट्ठानं गन्त्वा सुखेन जीवितकालो विय रूपारूपधम्मानं अञ्जमञ्जयोगेन सब्बकिञ्चेसु पवत्तिसम्भवो^५ ति । अयं पट्ठो पञ्चवोकारभववसेन कथितो ।

(६२७) 'विसयग्गाहो' चा ति, चक्खु रूपविसयं गण्हाति । सोतादीनि सहादिविसये ।

(६२८) 'उपनिस्सयमत्थसो'ति, 'उपनिस्सयतो' च 'अत्थतो' च । तत्थ असंभिन्नता चक्खुस्स, आपाथगतत्ता रूपानं, आलोकसन्निसित्तं, मनसिकारहेतुकं चतूहि पच्चयेहि^६ उपज्जति चक्खुविञ्जाणं, सद्धिं संपयुत्तधम्मेहि । तत्थ मतस्सा पि चक्खु संभिन्नं होति । जीवतो निरुद्धं पि, पित्तेन वा सेम्हेन वा रुधिरं वा पल्लिवुद्धं पि,

१ See ३.५९८. २ See ३.६०६. ३ See विमु० १८.३५. ४ सि०— अप्पवत्ति^०. ५ सि०— सभावो; म०— सम्भावो. ६ See विमु० १५.३९. विमु० p.110 and n.1 on the same.

चक्षुर्विज्ञाणस्स पञ्चयो भवितुं असक्कोन्तं 'संभिन्नं' नाम होति । सक्कोन्तं असंभिन्नं नाम । सोतादीसु पि एसेव नयो । चक्षुस्सिं पन असंभिन्ने पि बहिद्धा रूपारम्भणे आपाथं अनागच्छन्ते चक्षुर्विज्ञाणं नुप्पज्जति । तस्सिं पन आपाथं आगच्छन्ते पि आलोकसन्निरसये असति नुप्पज्जति । तस्सिं लद्धे^१ पि किरियमनोधातुया भवंगे अनावट्ठिते नुप्पज्जति । आवट्ठिते येव उप्पज्जति । एवं उप्पज्जमानं संपयुत्तधम्महि सद्धिं येव उप्पज्जती ति । इमे व चत्तारो पञ्चये लभित्वा उप्पज्जति चक्षुर्विज्ञाणं ।

(६२९) असंभिन्नत्ता सोतस्स, आपाथगतत्ता सद्धानं, आकाससन्निरसितं, मनसिकारहेतुकं चतूहि पञ्चयेहि उप्पज्जति सोतविज्ञाणं, सद्धिं संपयुत्तधम्महि । तत्थ 'आकाससन्निरसितं' ति आकाससन्निरसयं लद्धा व उप्पज्जति, न विना तेन । न हि पिहितकण्णाच्छिद्दस्स सोतविज्ञाणं पवत्तति । सेसं पुरिमनयेनेव वेदितव्वं । यथा चेत्थ एवं इतो परेसू पि । विसेसमत्तं पन वक्खाम ।

(६३०) असंभिन्नत्ता घाणस्स, आपाथगतत्ता गन्धानं, वायोसन्निरसितं, मनसिकारहेतुकं चतूहि पञ्चयेहि उप्पज्जति [283] घाणविज्ञाणं, सद्धिं सम्पयुत्तधम्महि । तत्थ 'वायोसन्निरसितं' ति घाणविल्लं वायुभिह पविसन्ते येव उप्पज्जति, तस्सिं असति नुप्पज्जती ति अत्थो ।

(६३१) असंभिन्नत्ता जिह्वाय, आपाथगतत्ता रसानं, आपोसन्निरसितं, मनसिकारहेतुकं चतूहि पञ्चयेहि उप्पज्जति जिह्वाविज्ञाणं, सद्धिं संपयुत्तधम्महि । तत्थ 'आपोसन्निरसितं' ति जिह्वा-तेमनं आपं लद्धा व उप्पज्जति, न विना तेन । मुक्खजिह्वानं हि मुक्खखादनिये जिह्वाय ठपिते पि जिह्वाविज्ञाणं नुप्पज्जते व ।

(६३२) असंभिन्नत्ता कायस्स, आपाथगतत्ता फोट्टब्बानं, पठवीसन्निरसितं, मनसिकारहेतुकं चतूहि पञ्चयेहि उप्पज्जति कायविज्ञाणं, सद्धिं सम्पयुत्तधम्महि । तत्थ 'पठवीसन्निरसितं' ति कायप्पसादपञ्चयं पठवीसन्निरसयं लद्धा व उप्पज्जति, न तेन विना । कायद्वारस्सिं हि बहिद्धा महाभूतारम्भणं अज्झत्तिकं कायप्पसादं षट्ठेत्वा पसादपञ्चयेसु महाभूतेसु पटिहज्जति ।

(६३३) असंभिन्नत्ता मनस्स, आपाथगतत्ता धम्मानं, वत्थुसन्निरसितं, मनसिकारहेतुकं चतूहि पञ्चयेहि उप्पज्जति मनोविज्ञाणं, सद्धिं सम्पयुत्तधम्महि । तत्थ 'मनो' ति भवंग-चित्तं । तं निरुद्धं पि, आवज्जनचित्तस्स पञ्चयो भवितुं असमत्थं मन्दथामगतमेव पवत्तमानं पि, संभिन्नं नाम होति । आवज्जनस्स पन पञ्चयो भवितुं समत्थं असंभिन्नं नाम । 'आपाथगतत्ता धम्मानं' ति धम्मरम्भणे आपाथगते । 'वत्थुसन्निरसितं' ति हृदयवत्थुसन्निरसयं लद्धा व उप्पज्जति, न तेन विना । अयं पि पञ्चो पञ्चवोकारमवं संधाय कथितो । 'मनसिकारहेतुकं' ति किरियमनो-विज्ञाणधातुया भवंगे आवट्ठिते येव उप्पज्जती ति अत्थो । अयं ताव 'उपनिस्सय-

मत्थसो' ति एत्थ 'उपनिस्सय'-वण्णना ।

(६३४) 'अत्थतो' पन चक्खु दस्सनत्थं, सोतं सवणत्थं, घाणं घावणत्थं, जिह्वा सायनत्था, कायो कु-[284]-सनत्थो, मनो विजाननत्थो । तत्थ दस्सनं अत्थो अस्सा ति दस्सनत्थं । तं हि तेन निष्पादेतब्बं ति दस्सनत्थं । सेसेमु पि एसेव नयो ति । एत्तावता तिपिटक-चूळनागत्थेरेवादे सोळसकमग्गो^१ निट्ठितो, सद्धिं द्वादसमग्गेन चैव अहेतुकट्ठकेन चा ति ।

(ii)

(६३५) इदानी मोरवापीवासि-महादत्तत्थेरेवादे द्वादसकमग्गकथा होति । तत्थ सक्रितपञ्च-उस्सदक्कित्तन-हेतुक्कित्तनानि^३ पाकतिकानेव । अयं पन थेरो अ-संखारिक-ससंखारिकेसु दोसं दिस्वा 'असंखारिकं असंखारिकमेव विपाकं देति, नो ससंखारिकं; ससंखारिकं पि ससंखारिकमेव विपाकं देति, नो असंखारिकं ति' आह । जवनेन चैस चित्तनिर्णयामं न कथेति । आरम्भणेन पन वेदनानिर्णयामं कथेति । तेन^२स्स विपाकुद्धारि^४ द्वादसकमग्गो^५ नाम जातो । दसकमग्गो पि, अहेतु-कट्ठकं^६ पि एत्थेव ।

(६३६) तत्रायं नयो— सोमनस्ससहगत-तिहेतुकासंखारिकचित्तेन^७ हि कम्मे आयूहिते तादिसेनेव विपाकचित्तेन गहितपटिसत्थिकस्स बुद्धिप्पत्तस्स चक्खुद्वारे 'इट्ठारम्भणे' आपाथगते हेट्ठा वुत्तर्नयेनेव तयो मोघवारा होन्ति । तत्थ कुसलतो चत्तारि सोमनस्ससहगतानि, अकुसलतो चत्तारि, किरियतो पञ्चा ति इमेसं तेरसत्थं चित्तानं अञ्जतरेन जवितपरियोसाने तदारम्भणं पतिट्ठहमानं सोमनस्समहगतासंखारिक-तिहेतुकचित्तं पि दुहेतुकचित्तं पि पतिट्ठाति ।

(६३७) एवमस्स चक्खुद्वारे चक्खुविज्झाणादीनि तीणि, तदारम्भणानि द्वे ति, पञ्च गणनूपगानि चित्तानि होन्ति । आरम्भणेन पन वेदनं परिवत्तेत्वा कुसलतो चतुन्नं, अकुसलतो चतुन्नं, किरियतो चतुन्नं ति, द्वादसत्थं उपेक्खासहगतचित्तानं अञ्जतरेन जवितावसाने उपेक्खासहगत-तिहेतुकासंखारिकविपाकं पि दुहेतुकासंखारिकविपाकं पि तदारम्भणं हुत्वा उप्पज्जति । एवमस्स चक्खुद्वारे उपेक्खासहगत-सन्तीरणं, इमानि द्वे तदारम्भणानी ति, इमानि तीणि गणनूपगचित्तानि होन्ति । तानि पुरिमेहि पञ्चहि [285] सद्धिं अट्ठ । सोतद्वारादीसु पि अट्ठ अट्ठा ति एकाय चेतनाय

१ All authorities except सि० omit. २ This commenced with ३.५९३. ३ See ३.५८८-९२. ४ Compare with what is said about this in ३.५९२ and note the difference. ५ सि०-विपाकद्वारे. ६-६ See ३.५८७ (ii). ७ This is what is described in Dhs. §§1-145. See the chart. ८ See ३.५९३-९४. ९ सि० inserts before this असंखारिकं.

कम्मे आयूहिते समचत्तालीस चित्तानि उप्पजन्ति । अगहितगहणेन पन चक्खु-
द्वारे अट्ठ, सोतविज्जाणादीनि चत्तारी ति, द्वादस होन्ति । तथ 'मूलभवंगता'
'आगन्तुकभवंगता' 'अम्बोपम-नियामक'था च वुत्तनयेनेव वेदितव्वा ।

(६३८) सोमनस्ससहगत-तिहेतुक-ससंखारिक-कुसलचित्तेन कम्मे आयूहिते
पि उपेक्खासहगत-तिहेतुक-असंखारिक-ससंखारिकेहि^१ कम्मे आयूहिते पि एसेव
नयो । तथ यन्तोपमं^२ पि एथ पाकतिकमेव । एत्तावता तिहेतुककम्मेन तिहेतुक-
पटिसन्धि^३ होती ति वारो कथितो । दुहेतुकां होती ति वारो पन पटिच्छन्नो^४
ह्वा गतो ।

(६३९) इदानीं दुहेतुककम्मेन दुहेतुकपटिसन्धिक'था होती । सोमनस्ससह-
गत-दुहेतुकासंखारिकचित्तेन^५ हि कम्मे आयूहिते तादिसेनेव विपाकचित्तेन गहितपटि-
संधिकस्म बुद्धिप्पत्तस्स चक्खुद्वारे इट्ठारम्मणे आपाथगते हेट्ठो^६ वुत्तनयेनेव तयो
भोषवारा होन्ति । दुहेतुकस्स पन जवन-'किरिया' नथि । तस्मा कुसलतो चत्तारि
सोमनस्ससहगतानि, अकुसलतो चत्तारी ति इमेसं अट्ठन्नं अज्जतरेन जवितपरि-
योसाने दुहेतुकमेव सोमनस्ससहगतासंखारिकं तदारम्मणं^७ होति । एवमस्स चक्खु-
विज्जाणादीनि तीणि, इदं च तदारम्मणं ति, चत्तारि गणनूपगचित्तानि होन्ति ।
'इट्ठमज्जत्तारम्मणे' पन कुसलतो उपेक्खासहगतानं चतुन्नं, अकुसलतो चतुन्नं ति,
अट्ठन्नं अज्जतरेन जवितपरियोसाने दुहेतुकमेव उपेक्खासहगतं असंखारिकं तदा-
रम्मणं^८ होति । एवमस्स उपेक्खासहगतं सन्तीरणं, इदं च तदारम्मणं ति, द्वे गणनू-
पगचित्तानि होन्ति । तानि हि पुरिमेहि चतूहि सद्धिं छ ।

(६४०) सोतद्वारादीमु पि छ छा ति एकाय चेतनाय कम्मे आयूहिते
समतिंस चित्तानि उप्पजन्ति । अगहितगहणेन पन चक्खुद्वारे छ, सोतविज्जाणादीनि
चत्तारी ति दस होन्ति । अम्बोपम-नियामकथा पाकतिका एव । यन्तोपमं^९ इध न
लभ्यती ति वुत्तं । सोमनस्ससहगत-दुहेतुक-ससं-[286]-खारिक-कुसलचित्तेन^{१०} कम्मे
आयूहिते पि उपेक्खासहगत-दुहेतुक-असंखारिक-ससंखारिकेहि^{११} कम्मे आयूहिते पि
एसेव नयो । एत्तावता दुहेतुककम्मेन दुहेतुकपटिसन्धि होती ति वारो कथितो ।

१-१ See ३.५९५-९६. २ See ३.५९८. ३ See ३.६०१-६०४.
४-६ These correspond to cittas in Dhs. §§146, 150-55, 156.
See chart. ७ See ३.६०६-६०७. ८ See ३.५९२; cf. ३.६०७.
९ सी०, म०, PTS-तिहेतुककम्मेन दुहेतुकपटिसन्धि, १० See ३.६०७. ११ See
३.५९२. This corresponds to ३.६०८. १२ Described in Dhs.
§§147-48. १३ See ३.६०८, ५९३-९४. १४ See ३.६०९, ६०६-६०७.
१५-१७ Described in Dhs. §§ 149, 157-158, 159.

(६४१) अहेतुकां होती ति वारो^१ पन एवं वेदितव्बो— कुसलतो चतूहि जाणविप्पयुत्तेहि कम्मे आयूहिंते, कुसलविपाकाहेतुक-मनोविञ्जाणधातुया उपेक्खा-सहगताय पटिसन्धिया गहिताय, कम्मसदिसा पटिसन्धी ति न वत्तव्वा । इतो पट्टाय हेट्ठा^२ वुत्तनयेनेव कथेत्वा इट्ठे पि इट्ठमज्झत्ते पि चित्तप्पवत्ति वेदितव्वा । इमस्स हि थेरस्स वादे पिण्डजवनं^३ जवति । सेसजवनं कुसलत्थाय वा अकुसलत्थाय वा को नियामेती ति आदिकथां सव्वा तत्थ वुत्तनयेनेव वेदितव्वा । एत्तावता मोरवापीवासि-महादत्तथेरवादे द्वादसकमग्गो निट्ठितो^४ साद्धिं दसकमग्गेन चेव अहेतुकट्ठकेन चा ति ।

(iii)

(६४२) इदानीं महाधम्मरक्खितथेरवादे दसकमग्गकथां होति । तत्थ साकेतपञ्च-उत्सदक्कित्तनानि^५ पाकतिकानेव । हेतुकित्तने पन अयं विसेसो । नि-हेतुककम्मं तिहेतुक-विपाकं पि दुहेतुकविपाकं पि अहेतुकविपाकं पि देति । दुहेतुक-कम्मं तिहेतुकमेव न देति, इतरं देति । तिहेतुककम्मेन पटिसन्धि तिहेतुका व हाति; दुहेतुकां, अहेतुका न होति । दुहेतुककम्मेन दुहेतुकाहेतुका होति, तिहेतुका न होति । असंस्वारिककम्मं विपाकं असंस्वारिकमेव देति, नो संस्वारिकं । संस्वारिक पि संस्वारिकमेव देति, नो असंस्वारिकं । आरम्भणेन वेदनीं परिवत्तेतव्वा । जेवनं पिण्डजवनमेव जवति^६ । आदितो पट्टाय चित्तानि कथेतव्वाणी ति ।

(६४३) तत्रायं कथा— एको पटमकुसलचित्तेन कम्मं आयूहिंति, पटम-विपाकचित्तेनेव पटिसन्धिं गण्हाति । अयं कम्ममदिसा पटिसन्धि । तस्स वुट्ठि-प्पत्तस्स चक्खुद्वारे 'इट्ठारम्भणे' आपाथगते वुत्तनयेनेव तयो मोघवारा होन्ति । अथ^७स्स हेट्ठा^८ वुत्तानं तेरसजं [287] सामनस्ससहगतजवनानं अज्जतरेन जयित-परियोसाने पटमविपाकचित्तमेव तदारम्भणं होति । तं 'मूलभवंगं' 'तदारम्भणं' ति द्वे नामानि लभति ।

(६४४) एवमस्स चक्खुविञ्जाणादीनि तीणि, इदं च तदारम्भणं ति,

- १ सी०.म०—अहेतुकपटिसन्धि. २ See ३.५९२; corresponds to ३.६१०.
 ३ See ३.६१०... ४ मूलटीका (p. 126)— पिण्डजवनं जवती ति कुसलाकुसल-
 क्रियजवनानि पिण्डत्वा कथितानि ति । तथा-कथितानि जवनानि पिण्डतानि विद्य वुत्तानि ।
 एतस्मिं वा तदारम्भणे पिण्डत्वा दस्सितानि हुत्वा जवितानेव वुत्तानि । ५-५ सि०—कुस-
 लताय...अकुसलताय. See ३.६१२. ६ This commenced with ३.६३५.
 ७ See ३.५८७. ८ See ३.५८८-५९१. ९ Differs from ३.५९२.
 १० Differs from ३.५९२ but agrees with ३.६३५. ११ Cf. with
 ३.५९२, ६३५. १२ म०—लभति. १३ Dhs. §§1-145. १४ See ३.५९३-
 ९४. १५ See ३.६३६. १६ See ३.५९५.

चत्तारि गणनूपगचित्तानि होन्ति । 'इट्ठमज्झत्तारम्मणे' हेट्ठा^१ वुत्तनेयेनेव द्वादसन्नं उपेक्खासहगतजवनानं अज्जतरेन जवितपरियोसने उपेक्खासहगतं तिहेतुकासंखारिकचित्तं तदारम्मणताय पतिट्ठाति । तं 'आगन्तुकैभवङ्गं' 'तदारम्मणं' ति द्वे नामानि लभति । एवमस्स उपेक्खासहगतसन्तीरणं इदं च तदारम्मणं ति द्वे गणनूपगचित्तानि । तानि पुरिमेहि चतूहि सद्धिं छ होन्ति । सोतद्वारादीसु^२ पि छ छा ति^३ । एवं एकाय चेतनाय कम्मे आयूहिते पञ्चसु द्वारेसु समतिस चित्तानि उप्पज्जन्ति । अगहितगहणेन चक्खुद्वारे छ, सोतविज्जाणादीनि चत्तारी ति दस होन्ति । अम्भोपर्म-नियामकथां पाकतिका येव ।

(६४५) दुतिय-ततिय-चतुर्थकुसलचित्तेहि कम्मे आयूहिते पि एत्तकानेव विपाकचित्तानि होन्ति । चतूहि उपेक्खासहगतचित्तेहि कम्मे आयूहिते पि एसेव नयो । इध पनं पठमं इट्ठमज्झत्तारम्मणं दस्सेतब्बं । पच्छा इट्ठारम्मणेन वेदना परिवत्तेतब्बा । तत्थ अम्भोपर्म-नियामकथां पाकतिका एव । यन्तोपर्मं न लब्धमिति । 'कुसलतो पन चतुन्नं जाणविप्पयुत्तानं अज्जतरेन कम्मे आयूहिते' पि इतो पट्ठाय सब्बं वित्थरेत्थी^४ अहेतुकट्ठकं कथेतब्बं^५ । एत्तावता महाधम्मरक्खितत्थेरवादे दसक-मग्गो निट्ठितो होति, सद्धिं अहेतुकट्ठकेना ति ।

(६४६) इमेसं पन तिण्णं थेरानं कतरस्स वादो गहेतब्बां ति ? न कस्सवि एकंसेन । सब्बेसं पन वादेसु युत्तं गहेतब्बं । पठमवादिमं हि ससंखारासंखारविधानं पच्चयभेदतो अधिप्पेतं । तेनेत्थ, असंखारिककुसलस्स दुब्बलपच्चयेहि उप्पन्नं ससंखारविपाकं, ससंखारिककुसलस्स बलवपच्चयेहि उप्पन्नं असंखारिकविपाकं च गहेत्वा, लब्धमानानि पि किरियजवनानि पहाय, कुसलजवनेहि तदारम्मणं आरम्मणेन च [288] वेदनं नियामेत्वा, सेक्ख-पुत्थुजनवसेन सोलसकमग्गो कथितो ।

(६४७) यं पनेत्थ अकुसलजवनावसाने^६ अहेतुकविपाकमेव तदारम्मणं दस्सितं, तं इतरेसु न^७ दस्सितमेव । तस्मा तत्थं तं^८, तेसु वुत्तं सहेतुकविपाकं च,

१ See ३.६३७. २ See ३.५९५. ३-३ This sentence is omitted by all authorities except सि०. ४ See ३.५९८-९९. ५ See ३.६०१-०४. ६-३ Described in Dhs. §§146-149, 150-159. ७ M., PTS. add अस्स. ८ See ३.६०६; agrees with ३.६४०. ९ Described in Dhs. §§147-49, 157-59. १० Corresponding to ३.६१०-६११, ६४१. ११ सी०, म०- गहेतब्बं. १२ Not mentioned here, but mentioned in ३.६३६, ६४३. १३-१३ See ३.६१२-१३. १४ See ३. ६३६-३७, ६४३. १५-१५ सी०, म०- तं तत्थ.

एत्था पि सब्बमिदं लब्धते^१ व । तत्रायं नयो— यदा हि कुसलजवनानं अन्तरन्तरा अकुसलं जवति, तदा कुसलावसाने आचिण्णसदिसमेव, अकुसलावसाने सहेतुकं तदारम्मणं युत्तं । यदा निरन्तरं अकुसलमेव तदा अहेतुकं । एवं ताव पठमवादे युत्तं गहेतब्बं ।

(६४८) दुतियवादे पन कुसलतो ससंखार-असंखारविधानं अधिप्पेतं । तेनेत्थ असंखारिककुसलस्स असंखारिकमेव विपाकं, ससंखारिककुसलस्स ससंखारिकमेव गहेत्वा, जवनेन तदारम्मणं अकर्त्तव्वा, सब्बेसं पि सेक्खासेक्खपुथुज्जनानं उप्पत्तिरैहो पिण्डजवनवसेनेव द्वादसकम्मगो कथितो । तिहेतुकजवनावसाने पनेत्थ तिहेतुकं तदारम्मणं युत्तं । दुहेतुकजवनावसाने दुहेतुकं, अहेतुकजवनावसाने अहेतुकं भाजेत्वा पन न युत्तं । एवं दुतियवादे युत्तं गहेतब्बं ।

(६४९) ततियवादे पि कुसलतो व असंखार-ससंखारविधानं अधिप्पेतं । ‘तिहेतुककम्मं तिहेतुकविपाकं पि दुहेतुकविपाकं पि अहेतुकविपाकं पि देती’ति पन वर्चनतो असंखारिक-तिहेतुकपटिसन्धिकस्स असंखारिकदुहेतुकेन पि तदारम्मणेन भवितब्बं । तं अदस्सेत्वा हेतुसदिसमेव तदारम्मणं दस्सितं । तं पुरिमाय हेतुकित्तनल्लद्धिया न युज्जति । केवलं दसकम्मगाविभावनत्थमेव युत्तं । इतरं पि पन लब्धते व । एवं ततियवादे पि युत्तं गहेतब्बं ।

(६५०) अयं च सब्बा पि पटिसन्धिजनकस्सेव कम्मस्स विपाकं मन्धाय तदारम्मणकथा । ‘सहेतुकमवंगं अहेतुकमवंगस्स अनन्तरपच्चयेन पच्चयो’ [दुकप० ४५] ति वचनतो पन नानाकम्मेन अहेतुकपटिसन्धिकस्सा पि सहेतुकविपाकं तदारम्मणं उप्पज्जति । तस्स उप्पत्तिविधानं महापकरणे [दुकप० ४९] आविभविस्सती ति ।

कामावचरकुसलविपाककथा निह्तिता ।

[रूपावचरारूपावचरविपाककथा]

(६५१) [289] इदानीं रूपावचरादिविपाकं दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा अब्ब्याकता ति आदि [§४९९-५०४] आरब्धं । तत्थ यस्मा कामावचर-

१ On this passage अ० यो० (p. 152) says:— ‘य पनेत्था’ ति एत्थ पठमवादस्मिं यं पन तदारम्मणं । ‘तं’ तदारम्मणं । ‘इतरेसु’ दुतियवादादीसु । आचरियेहि दस्सितं (? न दस्सितं) । तस्मा ‘तत्थ’ पठमवादस्मिं युत्तं अहेतुकतदारम्मणं । ‘तेसु’ दुतियवादादीसु युत्तं सहेतुकविपाकं च । ‘एत्था’ पि पठमवादस्मिं । ‘सब्बं इदं’ तदारम्मणं लब्धते व । २ M., PTS- आवज्जं०. ३ सि०- असंखार-ससंखारं०. ४ See ३.६३५. M., PTS- कत्वा. ५ M.- उत्पत्तारहो. ६ See ३.६४२ above. ७ सि०- ति-हेतुकं०. ८ ‘असंखारदुहेतुकतदारम्मणं’ (अ० यो० p. 152). ९ मूल-टीका (p. 126-27)- महापकरणे आगतपालिया पाकटं. १० म०- रूपावचरारूपावचरं, सी०- रूपावचरारूपावचरविधानं.

विपाकं अत्तनो कुसलेन सदिसं पि होति, असदिसं पि, तस्मा न तं कुसलानुगतिकं कत्वा भाजितं । रूपावचरारूपावचरविपाकं पन यथा हत्थि-अस्स-पञ्चतादीनं छाया हत्थिआदिसदिसा व होन्ति, तथा अत्तनो कुसलसदिसमेव होती ति कुसलानुगतिकं कत्वा भाजितं । कामावचरकम्मं च यदा कदाचि विपाकं देति, रूपावचरारूपावचरं पन अनन्तरा येव, दुतियमवस्सिं येव अत्तभावे, विपाकं देती ति पि कुसलानुगतिकमेव कत्वा भाजितं । सेसं कुसले वुत्तनयेनेव वेदितव्वं । अयं पि विसेसो— पटिपदादिभेदो च हीन-पणीत-मज्झिमभोवो च एतेसु ज्ञाना-गमनतो वेदितव्वो । छन्दादीनं पन अञ्जतरं धुरं कत्वा अनुप्पादनियत्ता निरधि-पतिकीनेव एतानी ति ।

रूपावचरारूपावचरविपाककथा निट्ठिता ।

[लोकुत्तरविपाककथा]

(६५२) लोकुत्तरविपाकं पि कुसलसदिसत्ता कुसलानुगतिकमेव कत्वा भाजितं । यस्मा पन तेभूमककुसलं चुतिपटिसन्धिवसेन वट्ठं आचिनाति^१ वट्ठेति, तस्मा तत्थ कतत्ता उपचितत्ता ति [§४९८-५०४] वुत्तं । लोकुत्तरं पन तेन आचितं पि अपचिनति, सयं पि चुतिपटिसन्धिवसेन न आचिनति, तेनेत्थ 'कतत्ता उपचितत्ता'ति अवत्वा कतत्ता भावितत्ता [§५०५] ति वुत्तं । सुञ्जतं [§५०५] ति आदीसु 'मग्गो' ताव 'आगमनतो सगुणतो आरम्मणतो ति तीहि कारणेहि नामं लभती'ति, इदं हेट्ठा^२ कुसलाधिकारे वित्थारितं । तत्थ सुत्तन्तिकपरियायेन सगुणतो पि आरम्मणतो पि नामं लभति । परियायदेसना हेसा । अभिधम्मकथा पन निप्परियायदेसना । तस्मा इध सगुणतो वा आरम्मणतो वा नामं न लभति, आगमनतो व लभति । आगमनमेव हि धुरं । तं दुविधं होति— विपस्सनागमनं मग्गागमनं ति । तत्थ मग्गस्स आगतट्ठाने विपस्सनागमनं धुरं, [290] फलस्स आगतट्ठाने मग्गागमनं धुरं ति, इदं पि हेट्ठा^३ वुत्तमेव । तेसु इदं फलस्स आगतट्ठानं, तस्मा इध मग्गागमनं धुरं ति वेदितव्वं ।

(६५३) सो पनेस मग्गो आगमनतो 'सुञ्जतं'ति नामं लभित्वा सगुणतो च आरम्मणतो च 'अनिमित्तो' 'अप्पणिहितो' ति पि वुच्चति । तस्मा सयं आगमनियट्ठाने ठत्वा अत्तनो फलस्स तीणि नामानि देति । कथं ? अयं हि सुद्ध-आगमनवसेनेव लद्धनामो 'सुञ्जतमग्गो' सयं आगमनियट्ठाने ठत्वा अत्तनो फलस्स

१ Dhs. §176 ff., 206 ff. २ Dhs. §§271-76. ३ See ३.६५५. for detailed discussion. ४ सि० inserts before this लोकुत्तर- ५ सी०, म० PTS- आचिनति. ६ See ३.४८३-८४. ७ See ३.४८४.

नामं ददमानो 'सुञ्जत' ति नामं अदासि । 'सुञ्जत-अनिमित्तमग्नो' सयं आगमनियद्वाने ठत्वा अत्तनो फलस्स नामं ददमानो 'अनिमित्त' ति नामं अकासि । 'सुञ्जत-अप्पणिहितमग्नो' सयं आगमनियद्वाने ठत्वा अत्तनो फलस्स नामं ददमानो 'अप्पणिहित' ति नामं अकासि । इमानि पन तीणि नामानि मग्गानन्तरे फलचित्तरिंमं येव इमिना नयेन लब्भन्ति, न अपरभागे वलज्जनफलसमापत्तिया ।

(६५४) अपरभागे पन अनिच्चादीहि तीहि विपस्सनाहिं विपस्सितुं सक्कोति । अथ'स्स वुट्ठित-वुट्ठित-विपस्सनावसेन अनिमित्त-अप्पणिहित-सुञ्जतसंखातानि तीणि फलानि उप्पज्जन्ति । तेसं तानेव संखारारम्भणानि । अनिच्चानुपस्सनादीनि आणानि गोत्रभू-आणानि नाम होन्ति । सां चायं सुञ्जतमग्ने वुत्तो । अप्पणिहितमग्ने पि एसेव नयो । अयं हि मुद्ध-आगमनवसेन लद्धनामो 'अप्पणिहितमग्ने' सयं आगमनियद्वाने ठत्वा अत्तनो फलस्स नामं ददमानो 'अप्पणिहित' ति नामं अकासि । 'अप्पणिहित-अनिमित्तमग्ने' सयं आगमनियद्वाने ठत्वा अत्तनो फलस्स नामं ददमानो 'अनिमित्त' ति नामं अकासि । 'अप्पणिहित-सुञ्जतमग्ने' सयं आगमनियद्वाने ठत्वा अत्तनो फलस्स नामं ददमानो 'सुञ्जत' ति ना-[291]-मं अकासि । इमानि पि तीणि नामानि मग्गानन्तरे फलचित्तरिंमं येव इमिना नयेन लब्भन्ति, न अपरभागे वलज्जनसमापत्तिया ति ।

(६५५) एवं इमस्मिं विपाकनिद्देसे कुमलचित्तेहि तिगुणानि विपाकचित्तानि वेदितव्वानि । यथा पन तेभूमककुसलानि अत्तनो विपाकं अधिपतिं लभापेतुं न सक्कोन्ति, न एवं लोकुत्तरकुसलानि । कस्मा ? तेभूमककुसलानं हि अज्जो आयू-हनकालो अज्जो विपचनकालो । तेनेतानि अत्तनो विपाकं अधिपतिं लभापेतुं न सक्कोन्ति । लोकुत्तरानि पन ताय सद्दाय, तस्मिं विरिये, ताय सत्तिया, तस्मिं समाधिस्मिं, ताय पज्जाय अवूपसन्ताय, अपण्णकं अविरुद्धं मग्गानन्तरमेव विपाकं पटिलमन्ति, तेन अत्तनो विपाकं अधिपतिं लभापेतुं सक्कोन्ति । यथा हि परिक्कस्स अग्गिनो कतट्टाने अग्गिस्मिं निब्बुतमत्ते येव उण्हाकारो निब्बायित्वा किञ्चि न होति, महन्तं पन आदित्तं अग्गिस्सखन्धं निब्बापित्वा गोमयपरिमण्डे कते पि उण्हाकारो अवूपसन्तो व होति, एवमेव तेभूमककुसले अज्जो कम्मस्वणो अज्जो विपाकस्वणो पत्तिअग्गिद्वाने उण्हमाव-निब्बुत-कालो विय होति । तस्मा तं अत्तनो विपाकं अधिपतिं लभापेतुं न सक्कोति । लोकुत्तरे पन ताय सद्दाय ... पे० ... ताय पज्जाय अवूपसन्ताय, मग्गानन्तरमेव फलं उप्पज्जति, तस्मा तं अत्तनो विपाकं लभापेती ति वेदितव्वं । तेनाहु पोराणा—

‘विपाके अधिपतिं नरिय ठपेत्वा लोकुत्तरं’ ति ।

१ सि०, म०- अनुलोमं. २ सी०, म०- गतं. ३ सि०- उण्हाकारनिब्बा-
पनं. ४ See ३.६५१ (last sentence).

(६५६) चतुत्थमगगफलनिर्देसे अज्जाताविन्द्रियं [§५५३आ] ति अज्जाताविनो चतूसु सच्चेसु निष्ठितज्जाणकिच्चस्स इन्द्रियं, अज्जातावीनं वा चतूसु सच्चेसु निष्ठितकिच्चानं चत्तारि सच्चानि अत्वा पटिविज्झित्वा ठितानं धम्मानं अब्भ-
[292]-न्तरे इन्दट्ठसाधनेन इन्द्रियं । निर्देसवारे पि'स्स अज्जातावीनं [§५५५] ति आजानित्वा ठितानं । धम्मानं ति संपयुत्तधम्मानं अब्भन्तरे । अज्जा ति आजानना, पज्जा पजानना ति आदीनि वुत्तत्थानेव* । मग्गङ्गं मग्गपरियापन्नं [§५५५] ति फलमग्गस्स अंगं, फलमग्गे च परियापन्नं ति अत्थो ।

(६५७) अपि चेत्थ इदं पक्किण्णकं—एकं इन्द्रियं एकट्ठानं गच्छति, एकं छट्ठानानि गच्छति, एकं एकट्ठानं गच्छति । एकं हि 'अनज्जातज्जस्सामीतिन्द्रियं' एकट्ठानं गच्छति सोतापत्तिमग्गं । एकं 'अज्जिन्द्रियं' हेट्ठा तीणि फलानि, उपरि तयो मग्गे ति छट्ठानानि गच्छति । एकं 'अज्जाताविन्द्रियं' एकं टानं गच्छति अर-
हत्तफलं । सच्चेसु पि मग्गफलेसु अत्थतो अट्ठ अट्ठ इन्द्रियाणी ति चतुसट्ठि लोकुत्तर-
इन्द्रियाणं कथितानि । पालितो [§२७७] पन नव नवं कत्वा द्वासत्तति होन्ति । मग्गे मग्गङ्गा ति वुत्तं । फले पि मग्गङ्गं । मग्गे ब्रोज्झङ्गो ति वुत्तो फले पि ब्रोज्झङ्गो । मग्गक्खणे पि आरति विरती ति वुत्ता फलक्खणे पि आरति विरती ति । तत्थ मग्गो मग्गभावेनेव मग्गो, फलं पन मग्गं उपादाय मग्गो नाम; फलङ्गं फलपरियापन्नं ति वत्तु पि वट्ठति । मग्गो बुज्जनकस्स अज्जो ति संब्रोज्झङ्गो, फले बुद्धस्स अंगो ति संब्रोज्झङ्गो । मग्गे आरमण-विरमणवसेनेव आरति विरति । फले पन आरति-विरतिवसेना ति ।

लोकुत्तरविपाककथा निष्ठिता ।

[अकुसलविपाककथा]

(६५८) इतो परानि अकुसलविपाकानि—पञ्च चक्खु-सोत-घाण-जिह्वा-काय-विज्जाणानि, एका मनोधातु, एका मनोविज्जाणधातु ति [§५५६-५६५] इमानि सत्त चित्तानि—पालितो च अत्थतो च हेट्ठो वुत्तेहि तादिसेहेव कुसलविपाकचित्तेहि सदित्तानि । केवलं हि तानि कुसलकम्मपच्चयानि इमानि अकुसलकम्मपच्चयानि । तानि च इट्ठ-इट्ठमज्जत्तेसु आरम्भणेषु वत्तन्ति, इमानि अनिट्ठानिट्ठमज्जत्तेसु । तत्थ च सुखसहगतं कायविज्जाणं, इध दुक्खसहग-[293]-तं । तत्थ च उपेक्खा-सहगता मनोविज्जाणधातु मनुस्सेसु जच्चन्धादीनं पटिसन्धि आदिं कत्वा पञ्चसु ठानेषु विपच्चति । इध पन एकादसविधेना पि अकुसलचित्तेन कम्मे आयूहिते कम्म-कम्मनिमित्त-गतिनिमित्तेसु अज्जतरं आरम्भणं कत्वा चतूसु अपायेसु (i) पटि-
सन्धिं हुत्वा विपच्चति; दुतियवारतो पट्ठाय यावतायुक्ं (ii) भवंगं हुत्वा, अनिट्ठा-

* ३.२८७. १ Also See §337 a. २ See २.५७१-८०, ५८३.

निष्ठमज्झत्तारम्मणाय पञ्चविज्जाणवीथिया (iii) सन्तीरणं हुत्वा, बलवारम्मणे लुसु द्वारेसु (iv) तदारम्मणं हुत्वा, मरणकाले (v) वुत्ति हुत्वा ति, एवं पञ्चसु ठानेसु विपच्चती ति ।

अकुसलविपाककथा निष्ठिता ।

[अव्याकतधम्मकथा]

[(ii) किरियकथा]

(६५९) इदानीं किरियाव्याकतं [§§५६६-५८२] भाजत्वा दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा अव्याकता [§५६६] ति आदि आरब्धं । तत्थ किरियां ति करणमत्तं । सव्वेसु येव हि किरियचित्तेसु यं पन जवनभावं अप्पत्तं तं वातपुण्णं विय । यं जवनभावप्पत्तं तं छिन्नमूलकरुक्खपुण्णं विय अफलं होति, तं-तं-किञ्च-साधनवसेन पवत्तत्ता पन करणमत्तमेव होति । तस्मा किरिया ति वुत्तं । नेव-कुसला-नाकुसला ति आदीसु कुसलमूलसंखातस्स कुसलहेतुनो अभावा 'नेव-कुसला'; अकुसलमूलसंखातस्स अकुसलहेतुनो अभावा 'नेव-अकुसला'; योनिमो-मनसिकार-अयोनिमोमनसिकार-संखातानं पि कुसलाकुसलपचयानं अभावा 'नेव-कुसला-नाकुसला' । कुसलाकुसलसंखातस्स जनकहेतुनो अभावा नेव-कम्मविपाका ।

(६६०) इधा पि चित्तेकगगतानिद्देसे^१ पवत्तिट्ठित्तिमत्तमेव लब्धमिति । द्वे पञ्चविज्जाणानि, तिस्रो मनोधातुयो, तिरसो मनोविज्जाणधातुयो, विचिकिञ्छा-सहगतं ति इमेसु हि सत्तरससु चित्तेसु दुब्बलत्ता 'सण्ठिति अवट्ठिती' [§११] ति आदीनि न लब्धमन्ति । सेसं सव्वं विपाकमनोधातुनिद्देसे [§४५५-६८] वु-[294]-त्त-नयेनेव वेदितव्वं, अज्जत्र उप्पत्तिट्ठाना । तं हि चित्तं पञ्चविज्जाणानन्तरं उप्प-ज्जति । इदं पन पञ्चद्वारे बलज्जनप्पवत्तिकाले सव्वेसं पुरे उप्पज्जति । कथं ? चक्खुद्वारे ताव इट्ठ-इट्ठमज्झत्त-अनिट्ठ-अनिट्ठमज्झत्तेसु रूपारम्मणेसु येन-केनचि पसादे घट्टिते तं आरम्मणं गहेत्वा आवजनवसेन पुरेचारिकं हुत्वा भवंगं आवट्टय-मानं उप्पज्जति । सोतद्वारादीसु पि एसेव नयो ति ।

किरियमनोधातुचित्तं निष्ठितं ।

(६६१) मनोविज्जाणधातु उप्पन्ना होति ... पे० ... सोमनस्स-सहगता [§५६८] ति, इदं चित्तं अज्जेसं असाधारणं । खीणासवस्सेव पाटि-पुगालिकं । लुसु द्वारेसु लब्धमिति । चक्खुद्वारे हि पधानसारुपं ठानं दिस्वा खीणा-

१ See ३.५८३. २ सी०-अवलं. ३ न च कम्मविपाका in §566.
४-४ See §§479, 464, 450, 424 which are implied here and included in पे० of § 566. ५ See ३.५७८-८०.

सर्वो इमिना चित्तेन सोमनस्मितो होति । सोतद्वारे भण्डभाजनियट्ठानं पत्वा महा-
सहं कत्वा लुद्धलुद्धेमुं गण्हन्तेमु 'एवरूपा नाम मे लोलुप्पतण्हा पहीना'ति इमिना
चित्तेन सोमनस्मितो होति । घाणद्वारे गण्धेहि वा पुप्फेहि वा चेतियं पूजेन्तो
इमिना चित्तेन सोमनस्मितो होति । जिह्वाद्वारे रससम्पन्नं पिण्डपातं लद्धं भाजित्वा
परिमुञ्जन्तो 'साराणीयधम्मो वत्त मे पूरितो'ति इमिना चित्तेन सोमनस्मितो होति ।
कायद्वारे अभिसमाचारिकवत्तं करोन्तो 'कायद्वारे मे वत्तं परिपूरितं'ति इमिना
चित्तेन सोमनस्मितो होति । एवं ताव पञ्चद्वारे लब्धमिति । मनोद्वारे पन अतीताना-
गतं आरब्ध उपपज्जति । जोतिपालमाणवै-मखादेवरार्ज-कण्हतापैसादिकालस्मिं हि
कतं कारणं आवज्जित्वा तथागतो मितं पात्वकासि । तं पन पुब्बेनिवासञ्जाण-सब्ब-
ञ्जुतञ्जाणानं किच्चं । तेसं द्विचं पन आणानं चिण्णपरियन्ते इदं चित्तं हासयमानं
उपपज्जति । अनागते 'तन्तिस्सरे' मुतिगं-[295]-सरो पच्चैकबुद्धो भविस्सती'ति
मितं पात्वकासि । तं पन अनागतसञ्जाण-सब्बञ्जुतञ्जाणानं किच्चं । तेसं पन
आणानं चिण्णपरियन्ते इदं चित्तं हासयमानं उपपज्जति ।

(६६२) निदेसवारे पन'स्स सेसअहेतुकचित्तेहि बलवतरताय चित्तेकगता
समाधिबलं पापेत्वा ठपित्ता । विरियं पि विरियबलं पापेत्वा । उद्देसवारे पन 'समाधि-
बलं होति विरियबलं होती'ति अनागतत्ता परिपुण्णेन बलद्वेनेतं द्वयं बलं नाम न
होति । यस्मा पन 'नेव-कुसलं-नाकुसलं' तस्मा बलं ति वत्ता न ठपितं । यस्मा पन
न निप्परियायेन बलं, तस्मा संगहवारे [§ ५७२ अ] पि 'द्वे बलानि होन्ती' ति न
वुत्तं । सेसं सब्बं सोमनस्ससहगताहेतुक-मनोविञ्जाणधातुनिदेसे [§ ४७०-८२]
वुत्तनयेनेव वेदितव्वं ।

(६६३) उपेक्खासहगता ति [§ ५७४] इदं चित्तं तीसु भवेसु सब्बेसं
सचित्तकसत्तानं साधारणं, न कस्सचि सचित्तकसत्तस्स न उपपज्जति नाम । उपपज्ज-
मानं पन पञ्चद्वारे वोट्टुपनं होति, मनोद्वारे आवज्जनं । छ असाधारणञ्जाणानि पि
इमिना गहितारम्मणमेव गण्हन्ति । महागजं^{१२} नामेतं^{१३} चित्तं; इमस्स अनारम्मणं
नाम नत्थि । 'असब्बञ्जुतञ्जाणं सब्बञ्जुतञ्जाणगतिकं नाम कतमं?' ति वुत्ते 'इदं'
ति वत्तव्वं । सेसमेत्थ पुरिमचित्ते वुत्तनयेनेव वेदितव्वं । केवलं हि तत्थ सप्पीतिकत्ता
नवंगिको [§ ५७३] संस्वारक्खन्धो विमत्तो । इध न-प्पीतिकत्ता अट्ठंगिको [§ ५७५] ।

१ सी०, M.- लद्धलद्धेसु. २ सी०, म०- साराणीय०. ३ जा० ३.४६३.
४ जा० १.१३७. ५ जा० ४-६. Also see ६.३२ below. ६ Not noted
in the Dictionary of Pali Proper Names. ७ सी०, म०- मुदिग०.
८ § ५७०. ९ § ५७१. १० M.-परिचिण्णेन. ११ See ३.५८१-८२.
१२-१३ M.- महाभजं तमेतं, सि०- महाराज; मूलटीका (p. 129)- महाविसयत्ता
महागजो विय महन्तं.

(६६४) इदानी यानि कुसलतो अट्ट महाचित्तानेव खीणासवस्स उप्पज्जन-
ताय किरिया [§ ५७६] ति जातानि, तस्मा तानि कुसलनिद्देसे' [§§ २-१५९]
वुत्तनयेनेव वेदितव्वानि ।

(६६५) इध एत्वा हसनकचित्तानि समोधानेतव्वानि । कति पनेतानि
होन्ती ति ? तेरसे । पुथुज्जना हि कुसलतो चतूहि सोमनस्ससहगतेहि, अकुसलतो
चतूही ति, अट्टहि चित्तेहि हसन्ति । सेक्खा कुसलतो चतूहि सोमनस्ससहगतेहि,
अकुसलतो द्वीहि दिट्ठिगतविप्पयुत्तसोमनस्ससहगतेही ति, छहि चित्तेहि हसन्ति ।
खीणासवा किरियतो पञ्चहि सोमनस्ससहगतेहि हसन्ती ति ।

(६६६) [296] रूपावचरारूपावचर-किरिया-निद्देसेसु [५७७-५८२]
दिट्ठधम्मसुखविहारं [§ ५७७] ति दिट्ठधम्मो, इमस्मिं येव अत्तभावे, सुखविहार-
मत्तकं । तत्थ खीणासवस्स पुथुज्जनकाले निव्वत्तितसमापत्ति याव नं न समापज्जन्ति
ताव कुसला व, समापन्नकाले किरिया होति । खीणासवकाले पन'स्स निव्वत्तित-
समापत्ति किरिया व होति । सेसं सत्थं तं-सदिसत्ता कुसलनिद्देसे [§§ १६०-२७६]
वुत्तनयेनेव वेदितव्वं ति ।

अट्टसालिनिया धम्मसंगहट्ठकथाय चित्तुप्पादकथा निट्ठिता ।

अव्याकतपदं पन नेव ताव निट्ठितं ति ।

चित्तुप्पादकण्डवण्णना निट्ठितौ ।

४

[अव्याकतधम्मकथा]

[(iii) रूप-अव्याकतकथा]

[रूपकण्डवण्णना]

(१) इदानी रूपकण्डं भाजेत्वा दस्सेतुं पुन कतमे धम्मा अव्याकता
[§ ५८३] ति आदि आरब्धं । तत्थ किञ्चा पि हेट्ठा चित्तुप्पादकण्डे विपाकाव्याकतं
चेव किरियाव्याकतं च निस्सेसं कत्वा भाजितं, रूपाव्याकत-निव्वानाव्याकतानि
पन अकथितानि, तानि कथेतुं चतुब्धिं पि अव्याकतं समोधानेत्वा दस्सेन्ती
कुसलाकुसलानं धम्मानं विपाका [§ ५८३] ति आदिमाह । तत्थ कुसला-
कुसलानं ति चतुभूमक-कुसलानं चेव अकुसलानं च । एवं ताव विपाकाव्याकतं
कुसलविपाकाकुसलविपाकवसेन द्वीहि पदेहि परियादित्वा दस्सितं । यस्मा पन

१ See ३-२६५-३२५; note 2 on § 576 and note ३ on § 498-
२ सो., म० insert before this बुद्धे. ३ See ३.३२६-४६५. ४ M.-
समत्ता. ५ Continues upto ४.११९.

तं सब्बं पि कामावचरं वा होति, रूपावचरादीसु वा अञ्जतरं, तस्मा 'कामावचरा'ति आदिना नयेन तदेव विपाकाव्याकृतं भुम्मन्तरवसेन परियादियित्वा दस्सितं । यस्मा पन तं वेदनाखन्धो पि होति ...पे०... विज्जाणकखन्धो पि, तस्मा पुन सम्पयुत्तचतुक्खन्धवसेन परियादियित्वा दस्सितं ।

(२) एवं विपाकाव्याकृतं कुसलाकुसलवसेन भुम्मन्तरवसेन संपयुत्तकखन्धवसेना ति तीहि नयेहि परियादाय दस्सेत्वा, पुन किरियाव्या-[297]-कृतं दस्सेन्तो ये च धम्मा किरिया [§५८३] ति आदिमाह । तत्थ 'कामावचरा रूपावचरा अरूपावचरा वेदनाखन्धो ...पे०... विज्जाणकखन्धो' ति वत्तब्बं भवेय्य । हेट्ठा पन गहितमेवा ति नयं दस्सेत्वा निस्सजितं । इदानि अविमत्तं दस्सेन्तो सब्बं च रूपं असंखता च धातू [§५८३] ति आह । तत्थ 'सब्बं च रूपं' ति पदेन पञ्चवीसति रूपानि छन्नेवुति रूपकोट्टासा निष्पदेसतो गहिता ति वेदितव्वा । 'असंखता च धातू' ति पदेन निव्वानं निष्पदेसतो गहितं ति । एत्तावता 'अव्याकता धम्मा' ति पदं निट्ठितं होति ।

(३) तत्थ कतमं सब्बं रूपं [§५८४] ति इदं कस्मा गहितं ? हेट्ठा रूपाव्याकृतं संखेपेनेव कथितं । इदानि तं एकक-दुक्क-तिक-चतुक्क ...पे०... एकादसकवसेन वित्थारतो भाजेत्वा दस्सेतुं इदं गहितं । तम्म'त्थो—यं वुत्तं 'सब्बं च रूपं, असंखता च धातू' [§५८३] ति, तस्मिं पदद्वये 'कतमं सब्बं रूपं नाम?', इदानि तं भाजेत्वा दस्सेन्तो चत्तारो च महाभूता [§५८४] ति आदिमाह । तत्थ चत्तारो ति गणनपरिच्छदो । तेन तेसं ऊनाधिकमात्रं निवारयति । 'च'-सहो सम्पिण्डनत्थो । तेन न केवलं 'चत्तारो महाभूता' व रूपं, अञ्चं पि अत्थी ति 'उपादारूपं' सम्पिण्डेति । महाभूता ति एत्थ महन्त-पातुमावादीहि कारणेहि महाभूतता वेदितव्वा । एतानि हि (i) महन्तपातुमावतो, (ii) महाभूतसामञ्जसतो, (iii) महापरिहारतो, (iv) महाविकारतो, (v) महन्त-भूतत्ता चा ति इमेहि कारणेहि महाभूतानी ति वुच्चन्ति ।

(४) तत्थ (i) 'महन्तपातुमावो'ति, एतानि हि (a) अनुपादिन्नकसन्ताने पि (b) उपादिन्नकसन्ताने पि महन्तानि पातुभूतानि । तेसं (a) अनुपादिन्नकसन्ताने एवं महन्तपातुमावता वेदितव्वा—एकं हि चक्कवाळं आयामतो च वित्थारतो च योजनानं द्वादससतसहस्सानि चतुत्तिससतानि पञ्चासं च योजनानि । परिकल्पितो पन^२

१ See ३.६५९-६६६, Cm.on §§566-82. २ See §§596,647 and मूलटीका p.130. ३ सि०, म०omit. ४ M., PTS-^०कारो. ५ With. ४.३-६ cf. विमु०११.९६-१०३. ६ विमु० reads महत्ता भूतत्ता च. ७ विमु०७.४०-४३-

[298] सत्त्वं सतसहस्सानि छत्तिसपरिमण्डलं ।
दस चैव सहस्सानि अद्भुतानि सतानि च ॥

तत्थ

दुवे सतसहस्सानि चत्तारि नहुतानि च ।
एत्तकं ब्रह्मलत्तेन संखाता'यं वसुन्धरा' ॥

तस्सा येव सन्धारकं

चत्तारि सतसहस्सानि अट्टेव नहुतानि च ।
एत्तकं ब्रह्मलत्तेन जलं वाते पतिट्ठितं ॥

तस्सा पि सन्धारको

नव सतसहस्सानि मालुतो नभमुग्गतो ।
सट्ठिं चैव सहस्सानि एसा लोकस्स सण्ठिति ॥

(५) एवं सण्ठिते चेत्थ योजनानं

चतुरासीति सहस्सानि अज्झोगाळ्हो महण्णये ।
अच्चुग्गतो तावदेव सिनेरुपव्वतुत्तमो ॥
ततो उपट्ठुपट्ठेन पमाणेन यथाक्कमं ।

अज्झोगाळ्हुग्गता दिव्वा नानारतनचित्तिता ॥
युग्गंथरो ईसथरो करवीको सुदस्सनो ।
नेमिन्धरो विनतको अस्सकण्णो गिग्गि ब्रह्मा ॥
एते सत्त महामेला सिनेरुस्स समन्ततो ।
महाराजानमावासा देवयक्खनिसेविता ॥
योजनानं मतानुच्चो हिमवा पञ्च पव्वतो ।
योजनानं सहस्मानि तीणि आयत-वित्थतो ॥
चतुरासीति-सहस्मेहि कूटेहि पतिमण्डितो ।
ति-पञ्च-योजनक्खन्ध-परिक्खेपा नगव्हया ॥
पञ्चासयोजनक्खन्ध-साखायामा समन्ततो ।
सत्तयोजनवित्थिण्णा तावदेव च उग्गता ।
जम्बू, यस्सानुभावेन जम्बुदीपो पक्कामितो ॥

(६) यं चेत्तं जम्बुया पमाणं तदेव असुरानं चित्तपाटलिया, गरळानं
सिम्बलिरुक्खस्स, अपरगोयाने कदम्बस्स, उत्तरकुरुस्स कप्पस्खस्स, पुव्वविदेहे
सिरीसस्स, तावत्तिसेसु पारिच्छत्तकस्सो ति ।

१ Also in विमु० ११.९७. २ M.-वाजि०. Cf. जा० ६.१२५. ३ सि०-
सत्त०. ४ जा० १.२०२.

[299] तेनाहु पोराणा—

पाटली सिम्बली जम्बू देवानं पारिछत्तको ।

कदम्बो कप्पस्खो च सिरीसेन भवति सत्तमो^१ ॥

द्वे असीतिसहस्सानि अज्झोगाळ्हो महण्वे ।

अच्चुग्गतो तावदेव चक्खवाळसिलुच्चयो ।

परिक्खित्वान तं सब्बं लोकधातुमयं ठितो^२ ति ॥

(७) (b) उपादिन्नकसंताने पि मच्छ-कच्छप-देव-दानवादिसरीरवसेन महन्तानेव पातुभूतानि । वुत्तं^३ हेतं भगवता— “सन्ति भिक्खवे महासमुदे योजनसतिका पि अत्तभावां ति” [विन० ४. २४०] आदि ।

(८) (ii) ‘महाभूतसामञ्जतो’ ति एतानि हि यथा मायाकारो अमणिं येव उदकं मणिं कत्वा दस्सेति, असुवणं येव लेडुं सुवणं कत्वा दस्सेति, यथा च सयं नेव यक्खो न पक्खी समानो यक्खभावं पि पक्खीभावं पि दस्सेति, एवमेव सयं अनीलानेव हुत्वा नीलं उपादारूपं दस्सेन्ति, अपीतानि... अलोहितानि... अनोदातानेव हुत्वा ओदातं उपादारूपं दस्सेन्ती ति मायाकारमहाभूतसामञ्जतो महाभूतानि । यथा च यक्खादीनि महाभूतानि यं परिगण्हन्ति नेव तेसं तस्स अन्तो न बहिट्ठानं^४ उपलब्धन्ति, न च तं निस्साय न तिट्ठन्ति, एवमेव एतानि पि नेव अञ्जमञ्जस्स अन्तो न बहिट्ठितानि हुत्वा उपलब्धन्ति, न च अञ्जमञ्जं निस्साय न तिट्ठन्ती ति । अचिन्तेय्यट्ठानताय यक्खादिमहाभूतसामञ्जतो पि महाभूतानि । यथा च यक्खिनीसंखातानि महाभूतानि मनापेहि वर्णसण्ठानविकल्हेपेहि अत्तनो भयानकभावं पटिच्छादेत्वा सत्ते वञ्छेन्ति, एवमेव एतानि पि इत्थिपुरिस-सरीरादीसु मनापेन छविवण्णेन, मनापेन अंगपचंगसण्ठानेन, मनापेन च हत्थपाद-अंगुलिभमुकविकल्हेपेन अत्तनो कक्खळादिभेदं सरसलक्खणं पटिच्छादेत्वा बालजनं वञ्छेन्ति, अत्तनो सभावं दट्ठुं न देन्ती ति । इति वञ्चनकत्तेन यक्खिनी-महाभूतसामञ्जतो पि महाभूतानि ।

(९) [300] (iii) ‘महापरिहारतो’ ति महन्तेहि पच्चयेहि परिहरितव्वतो । एतानि हि दिवसे दिवसे उपनेतव्वत्ता महन्तेहि घासच्छादनादीहि भूतानि पवत्तानी ति महाभूतानि । महापरिहारानि वा भूतानी ति पि महाभूतानि ।

(१०) (iv) ‘महाविकारतो’ ति भूतानं महाविकारतो । एतानि हि उपादिन्नानि पि अनुपादिन्नानि पि महाविकारानि होन्ति । तत्थ अनुपादिन्नानं

१ M., PTS. म०—सत्तम. २ Here ends विसु० ७. ४३. ३ Vinaya Texts, iii: 302. ४ See विसु० ११. ९८-१०३. ५ म०— बहिट्ठा. ६ सी० prefixes नाना^०, म०— नानाविराग^०.

कप्पवुट्टाने विकारमहत्तं पाकटं होति, उपादिन्नानं धातुक्खोमकाले । तथा हि

भूमितो^१ बुद्धिता याव ब्रह्मलोका विधावति ।
अच्चि अच्चिमतो लोके ड्य्हमानम्हि^२ तेजसा ॥
कोटिसतसहस्सेकं चक्कवाळं विलीयति ।
कुपितेन यदा लोको सलिलेन विनस्सति ॥
कोटिसतसहस्सेकं चक्कवाळं विकीरति ।
वायोधातुप्पकोपेन यदा लोको विनस्सति ॥
पत्थद्धो भवति कायो दट्ठो कट्ठमुखेन वा ।
पठवीधातुप्पकोपेन होति कट्ठमुखे व सो ॥
पूतिको भवति कायो दट्ठो पूतिमुखेन वा ।
आपोधातुप्पकोपेन होति पूतिमुखे व सो ॥
सन्तत्तो भवति कायो दट्ठो अग्गिमुखेन वा ।
तेजोधातुप्पकोपेन होति अग्गिमुखे व सो ॥
संछिन्नो भवति कायो दट्ठो सत्थमुखेन वा ।
वायोधातुप्पकोपेन होति सत्थमुखे व सो ॥

इति महाविकारानि भूतानी ति महाभूतानि ।

(११) (४) 'महन्त-भूतत्ता चा'ति एतानि हि महन्तानि महता वायामेन परिगृहेतव्यत्ता, भूतानि विज्जमानत्ता ति, महन्त-भूतत्ता च महाभूतानि^३ । एवं महन्तपातुभावादीहि कारणेहि महाभूतानि ।

(१२) चतुच्चं च महाभूतानं उपादाय रूपं [§५८१] ति उपयोगत्थे सामिवचनं । चत्वारि महाभूतानि उपादाय, निस्साय, अमुञ्चित्वा पवत्तं रूपं ति अत्थो । इदं बुच्चति सब्बं रूपं [§५८४] ति इदं चत्वारि महाभूतानि, पदपाटि-पाटिया निहिट्टानि तेवीसति^४ उपादा-रूपानी ति, सत्तवीसतिप्पभेदं सब्बं रूपं नाम ।

(१३) [301] इदानी तं वित्थारतो दस्सेतुं एकविधादीहि एकादसहि संगहेहि मात्तिकं ठपेन्तो सब्बं रूपं न-हेतु [§५८४] ति आदिमाह । तत्थ 'सब्बं रूपं'ति इदं पदं 'सब्बं रूपं न-हेतु' 'सब्बं रूपं अहेतुकं'ति एवं सब्बपदेहि सद्धिं योजेतब्बं । सब्बानेव चेतानि 'न-हेतु'ति आदीनि तेचत्ताळीस पदानि

१ M.-विष्पकार^०, म०-विकारे महत्तं. २ विमु० ११.१०२. ३ M, PTS-ड्य्हमानं पि. ४-५ Cf. सुवर्णप्रभासोत्तमवृत्त vi.12-13 (Jap. Ed. by Hokei Idzumi). ६ See note on this in ४.३. ७ Here ends विमु० ११.१०३. ८ See note २ on §596. ९ = 25 in ४.२. See §§596, 647-48.

उद्दृष्टानि । तेसु पट्टिपाटिया चत्ताळीसपदानि मातिकैतो गहेत्वा ठपितानि, अवसाने तीणि मातिकामुत्तकानी ति । एवं^३ ताव^३ पठमे संगहे पालिववत्थानमेव वेदितब्बं ।

(१४) तथा दुतियसंगहादीसु । तत्रायं नयो—दुतियसंगहे ताव सतं चत्तारो च दुका । तत्थ अत्थि रूपं उपादा, अत्थि रूपं नो उपादा [§ ५८५] ति आदयो आदिमिह चुदस दुका अज्जमज्जसंबंधामावतो पक्किण्णकदुका नाम । ततो अत्थि रूपं चक्खुसम्फस्सस्स वत्थू [§ ५८५] ति आदयो पञ्चवीसति दुका वत्थु-अवत्थु-उपपरिक्खणवसेन पवत्तत्ता वत्थुदुका नाम । ततो अत्थि रूपं चक्खु-सम्फस्सस्स आरम्मणं ति आदयो पञ्चवीसति दुका आरम्मणानारम्मण-उप-परिक्खणवसेन पवत्तत्ता आरम्मणदुका नाम । ततो अत्थि रूपं चक्खायतनं ति आदयो दस आयतनानायतन-उपपरिक्खणवसेन पवत्तत्ता आयतनदुका नाम । ततो अत्थि रूपं चक्खुधातू ति आदयो दस धातु-अधातु-उपपरिक्खणवसेन पवत्तत्ता धातुदुका नाम । ततो अत्थि रूपं चक्खुन्द्रियं ति आदयो अट्ठ इन्द्रियानिन्द्रिय-उपपरिक्खणवसेन पवत्तत्ता इन्द्रियदुका नाम । ततो अत्थि रूपं कायविज्जत्ती ति आदयो द्वादस सुखुमासुखुमरूप-उपपरिक्खणवसेन पवत्तत्ता सुखुमरूपदुका नामा ति । इदं दुतियसंगहे पालिववत्थानं ।

(१५) ततियसंगहे सतं तीणि च तिकानि । तत्थ दुतियसंगहे वुत्तेसु चुदससु पक्किण्णकदुकेसु एकं अज्झत्तिकदुकं सेसेहि तेरसहि योजेत्वा यं तं रूपं अज्झत्तिकं तं उपादा; यं तं रूपं बाहिरं तं अत्थि [302] उपादा, अत्थि नो-उपादा [§ ५८६] ति आदिना नयेन ठपिता तेरस पक्किण्णकतिका नाम । ततो तमेव दुकं सेसदुकेहि सद्धिं योजेत्वा यं तं रूपं बाहिरं तं चक्खुसंफस्सस्स न-वत्थु, यं तं रूपं अज्झत्तिकं तं अत्थि चक्खुसंफस्सस्स वत्थु, अत्थि चक्खु-संफस्सस्स न-वत्थू ति आदिना नयेन सेसत्तिका ठपिता । तेसं नामं च गणना च तेसं येव वत्थुदुकादीनं वसेन वेदितब्बा ति । इदं ततियसंगहे पालिववत्थानं ।

(१६) चतुत्थसंगहे द्वावीसति चतुक्का । तत्थ सब्बपच्छिमो^१ अत्थि रूपं उपादा अत्थि रूपं नो-उपादा [§ ५८७] ति एवं इध वुत्तमातिकं अनामसित्वा ठपितो । इतरे पन आमसित्वा । कथं ? ये ताव दुविधसंगहे पक्किण्णकेसु आदितो तयो दुका, तेसु एकेकं गहेत्वा यं तं रूपं उपादा तं अत्थि उपादिन्नं, अत्थि अनुपादिन्नं ति आदिना नयेन पञ्चहि पञ्चहि दुकेहि सद्धिं योजेत्वा दुक्तयमूलका आदिमिह पञ्चदसचतुक्का ठपिता । इदानीं यो^२यं चतुत्थो सनिदस्सनदुको सो यं तं रूपं सनिदस्सनं तं अत्थि सण्पट्ठिं, अत्थि अप्पट्ठिं ति आदिना

१ PTS., म०—पदपट्टिपाटिया. २ Cf. Dhs. §584 and note 4 on the same. ३-३ सी०, म०—एसावता. ४ The last चतुक्क (explained in § 961) दिट्ठं, सुत्तं etc.

नयेन परेहि वा, अत्थि उपादा अत्थि नो-उपादा ति आदिना नयेन पुरिमेहि वा, दुकेहि सद्धिं अत्थामावतो कमामावतो विसेसामावतो च योगं न गच्छति ।

(१७) सनिदस्सनं हि 'अप्पटिघं' नाम, 'नोपादा' वा नत्थी ति अत्थामावतो योगं न गच्छति । 'उपादिन्नं पन अनुपादिन्नं च अत्थी' ति तं कमामावतो योगं न गच्छति । सब्बदुका हि पच्छिम-पच्छिमेहेव सद्धिं योजिता । अयमेत्थ कमो । पुरिमेहि पन सद्धिं कमामावो ति । 'सति अत्थे कमामावो अकारणं । तस्मा उपादिन्नपदादीहि सद्धिं योजेतव्वो' ति चे—न, विसेसामावा; उपादिन्नपदादीनि हि इमिना सद्धिं योजितानि । तत्थ 'उपादिन्नं वा सनिदस्सनं, सनिदस्सनं वा उपादिन्नं' ति वुत्ते विसेसो नत्थी ति विसेसामावा पि योगं न गच्छति । तस्मा तं चतुत्थदुकं अनामसित्वा, ततो परेहि अत्थि रूपं सप्पटिघं [§५८५] ति आदीहि तीहि दुकेहि सद्धिं [303] यं तं रूपं सप्पटिघं तं अत्थि इन्द्रियं, अत्थि न-इन्द्रियं, यं तं रूपं अप्पटिघं तं अत्थि इन्द्रियं, अत्थि न-इन्द्रियं^१ ति आदिना नयेन युज्जमाने द्वे द्वे दुके योजेत्वा छ चतुक्का ठपिता ।

(१८) यथा चायं चतुत्थदुको योगं न गच्छति, तथा तेन सद्धिं आदिदुको पि । कस्मा ? अनुपादारूपस्स एकन्तेन अनिदस्सनत्ता । सो हि यं तं रूपं नो-उपादा तं अत्थि सनिदस्सनं, अत्थि अनिदस्सनं—एवं चतुत्थेन दुकेन सद्धिं योजियमानो योगं न गच्छति । तस्मा तं आतिक्रमित्वा पञ्चमेन सह योजितो । एवं यो येन सद्धिं योगं गच्छति, यो च न गच्छति सो वेदितव्वो ति । इदं चतुत्थसंगहे पालिववत्थानं ।

(१९) इतो परे पन पञ्चविधसंगहादयो सत्त संगहा असम्मिस्सा एव ।

एवं सकलाय पि मातिकाय पालिववत्थानं वेदितव्वं ।

(२०) इदानि तस्सा अत्थं भाजेत्वा दस्सेतुं सब्बं रूपं न-हेतुमेवा [§५९५] ति आदि आरद्धं । कस्मा पनेत्थ 'कतमं तं सब्बं रूपं न-हेतु' [§५८४] ति पुच्छा न कता ति ? भेदाभावतो । यथा हि दुकादीसु 'उपादारूपं' पि अत्थि 'नो-उपादारूपं' पि [§५८५], एवमिध 'न-हेतु पि सहेतु पी' ति भेदो नत्थि, तस्मा पुच्छं अकत्वा व विभत्तं । तत्थ 'सब्बं' ति सकलं, निरवसेसं । 'रूपं' ति अयमस्स सीतादीहि रूपनमावदीपनो सामञ्जसलक्षणनिद्देशो । न हेतुमेवा [§५९५] ति साधारणहेतुपटिक्खेपनिद्देशो ।

(२१) तत्थ हेतु-हेतु पच्चय-हेतु उत्तम-हेतु साधारण-हेतु ति चतुर्विधो हेतु । तेसु 'तयो कुसलहेतु, तयो अकुसलहेतु, तयो अब्याकतहेतु' [§१०५३]

१ सि०—सप्पटिघं; but See §617. २-२ सी० omits. ३ See note on §658. ४-४ सी०, म० omit. ५ सी०, म०—अहेतु पि.

ति अयं 'हेतुहेतु' नाम । "चत्तारो खो^१ भिक्खवे^२ महामूता हेतू, चत्तारो महामूता पच्चया रूपक्खन्धस्स पञ्चापनाया" [सं० ३.१०१] ति अयं 'पच्चयहेतु' नाम । "कुसलाकुसलं अत्तनो विपाकट्ठाने, उत्तमं इट्ठारम्मणं कुसलविपाकट्ठाने, उत्तमं अनि-ट्ठारम्मणं अकुलविपाकट्ठाने" [ ] ति अयं 'उत्तमहेतु' नाम । यथाह—[304] 'अतीतानागतपच्चुप्पन्नानं कम्मसमादानानं ठानसो हेतुसो विपाकं यथामूतं पजानाती' [सं० ५.३०४, अं० ३.४१७] ति, "एसेव हेतु एस पच्चयो संखारानं यदिदं अविज्जी" [ ] ति अविज्जा संखारानं पि साधारणहेतु हुत्वा पच्चयट्ठं फरती ति 'साधारणहेतु' नाम । यथा हि पठवीरसो आपोरसो च मधुरस्सा पि अमधुरस्सा पि पच्चयो, एवं अविज्जा कुसलसंखारानं पि अकुसलसंखारानं पि साधारणपच्चयो होति । इमस्मिं पन^३ त्थे 'हेतुहेतु' अधिप्पेतो ।

(२२) इति 'हेतू धम्मा न-हेतू धम्मा' ति मातिकाय [मा० २३] आगतं हेतुभावं रूपस्स नियमेत्वा पटिक्खिपन्तो 'न-हेतुमेवा' ति आह । इमिना नयेन सन्धपदेसु पि पटिक्खेपनिहेसो च अप्पटिक्खेपनिहेसो च वेदितब्बो । वचनत्थो पन सन्धपदानं मातिकावण्णनाय वुत्तो येव । सप्पच्चयमेवा [§ ५९५] ति एत्थ पन कम्मसमुद्धानं कम्मपच्चयमेव होति, आहारसमुद्धानादीनि आहारादिपच्चयानेवा ति एवं रूपस्सेव वुत्तचतुपच्चयवसेन अत्थो वेदितब्बो । रूपमेवा ति 'रूपिनो धम्मा अरूपिनो धम्मा' ति मातिकाय [मा० ३३] वुत्तं अरूपिभावं पटिक्खिपति । उप्पन्नं छहि विज्जाणेही ति पच्चुप्पन्नं रूपमेव चक्खुविज्जाणादीहि छहि वेदि-तब्बं । नियमो^४ पण चक्खुविज्जाणादीनि सन्धाय गहितो । न हि तानि अतीता-नागतं विजानन्ति । मनोविज्जाणं पन अतीतं पि अनागतं पि विजानाति । तं इमस्मिं पञ्चविज्जाणसोते पतित्वा सोतपतितमेव हुत्वा गतं ।

(२३) हुत्वा अभावट्ठेन पन अनिच्चमेव । जराय अमिभवितब्बधम्मकत्ता जराभिभूतमेव । यस्मा वा रूपकाये जरा पाकटा होति, तस्मा पि 'जराभिभूत-मेवा' ति वुत्तं । एवं एकविधेन रूपसंगहो ति एत्थ 'विधा'-सदो मान-सण्ठान-कोट्ठासेसु दिस्सति । "सेत्थोहमस्मी ति विधा, सदिसोहमस्मी ति विधा" [वि० ३६७] ति आदीसु मानो विधा नाम । "कथंविधं सीलवन्तं वदन्ति, कथंविधं पञ्चवन्तं वदन्ती" [सं० १.५३] ति आदीसु सण्ठानं । [305] 'कथं-विधं' ति हि पदस्स कथं-सण्ठितं ति अत्थो । 'एकविधेन जाणवत्थुं दुविधेन जाणवत्थुं' [वि० ३०६, ३०८] ति आदीसु कोट्ठासो विधा नाम । इधा पि कोट्ठासो व अधिप्पेतो ।

(२४) 'संगह'-सदो पि सजाति-सज्जाति-किरिया-गणनाय वसेन चतुब्बिधो ।

१ सि०-मे. २ S.iii.101 reads भिक्खु. ३ Cf. सं० २.७. ४ See २.३९. ५ सी०, म०-नियामो. ६ Also quoted in VbhCm. 496. ७ सी०, म०-सण्ठानं.

तत्थ “सब्बे खत्तिया आगच्छन्तु, सब्बे ब्राह्मणा सब्बे वेस्सा सब्बे सुद्धा आगच्छन्तु” [ ], “या चावुसो विसाख सम्मावाचा, यो च सम्माकम्मन्तो, यो च सम्मा-आजीवो— इमे धम्मा सीलक्खन्धे संगहिता” [म० १.३०१] ति अयं ‘सजातिसंगहो’ नाम । ‘एकजातिका आगच्छन्तु’ति वुत्तट्ठाने विय हि इध सब्बे जातिया एकसंगहं गता । “सब्बे कोसलका आगच्छन्तु, सब्बे मागधिका, सब्बे भारुकच्छका आगच्छन्तु [ ]”, “यो चावुसो विसाख सम्मावायामो, या च सम्मासति, यो च सम्मासमाधि— इमे धम्मा समाधिकक्खन्धे संगहिता” [म० १.३०१] ति अयं ‘सज्जातिसंगहो’ नाम । एकट्ठाने जाता संबद्धा सब्बदा आगच्छन्तु ति वुत्तट्ठाने विय हि इध सब्बे सज्जातिट्ठानेन वुत्थोकासेन एकसंगहं गता । “सब्बे हत्थारोहा आगच्छन्तु, सब्बे अस्सारोहा, सब्बे रथिका आगच्छन्तु”, [ ] “या चावुसो विसाख सम्मादिट्ठि, यो च सम्मासंकप्पो— इमे धम्मा पञ्चाखन्धे संगहिता” [म० १.३११] ति अयं ‘किरियासंगहो’ नाम । सब्बे व हेते अत्तनो किरियाकरणेन एकसंगहं गता । “चक्खायतनं कतमं खन्धगणनं गच्छति ? चक्खायतनं रूपक्खन्धगणनं गच्छति । हस्सि चक्खायतनं रूपक्खन्धगणनं गच्छति, तेन वत रे वत्तब्बे— चक्खायतनं रूपक्खन्धेन संगहितं” [क० २.३३५] ति, अयं ‘गणनसंगहो’ नाम । अयमिध अधिप्पेतो । एक-कौट्टासेन रूपगणना ति अयं हेत्थ अत्थो । एस नयो सब्बत्थ ।

(२५) इदानीं दुविधसंगहादीमु ‘अत्थि रूपं उपादा, अत्थि रूपं नो-उपादा’ [५८५] ति एवं भेदसम्भावतो^१ पुच्छापुब्बंगमं पदमाजनं दस्सेन्तो कतमं तं रूपं उपादा [§५९६] ति आदिमाह । तत्थ उपादियती ति ‘उपादा’; महाभूतानि गहेत्वा, अमुञ्चित्वा, तानि निस्साय पवत्तती ति अत्थो । [306] इदानीं तं पमेदतो दस्सेन्तो चक्खायतनं [§५९६] ति आदिमाह । एवं तेवीसैतिविधं उपादारूपं संखेपतो उद्दिष्टित्वा पुन तदेव वित्थारतो निद्दिशन्तो कतमं तं रूपं चक्खायतनं [§५९७-६००] ति आदिमाह । तत्थ दुविधं चक्खु—मंसचक्खु पञ्चाचक्खु च ।

(२६) एतेसु ‘बुद्धचक्खु समन्तचक्खु आणचक्खु दिब्बचक्खु धम्मचक्खु’ ति पञ्चविधं पञ्चाचक्खु । तत्थ “अहंसं खो^२ हं भिक्खवे बुद्धचक्खुना लोकं वोलीकेन्तो सत्ते अप्परजक्खे ... पे० ... दुविज्जापये” [म० १.१६९] ति इदं बुद्धचक्खु नाम । “समन्तचक्खु वुच्चति सब्बञ्जुतज्जाणं” [नि० २.३६०] ति इदं समन्तचक्खु नाम । “चक्खुं उदपादि आणं उदपादी” [दी० २.३३] ति इदं आणचक्खु नाम । “अहंसं खो अहं भिक्खवे दिब्बेन चक्खुना विसुद्धेना” [म० १.१७०] ति इदं

१ M., PTS, सी०—^०संभवतो. २ See ४.१२ above. ३ See पटि०.

दिब्वचक्खु नाम । “तस्मिं येवासने विरजं वीतमलं धम्मचक्खुं उदपादी” [दी० १.११०] ति इदं हेट्ठिममगत्तयसंखातं आणं धम्मचक्खु नाम ।

(२७) मंसचक्खु पि ससंभारचक्खु पसादचक्खु ति दुविधं होति । तस्य स्वायं अक्खिक्खूपके पतिट्ठितो हेट्ठा अक्खिक्खूपकट्ठिकेन, उपरि भमुकट्ठिकेन, उभतो अक्खिक्खूपेहि, अन्तो मत्थलुंगेन, बहिद्धा अक्खिलोमेहि परिच्छिन्नो मंसपिण्डो । संखेपतो ‘चतस्सो धातुयो, वण्णो गन्धो रसो ओजा, संभवो सण्ढानं, जीवितं भावो कायप्पसादो चक्खुप्पसादो’ ति चुद्दस संभारा । वित्थारतो ‘चतस्सो धातुयो, तन्नि-
स्सितवण्ण-गन्ध-रस-ओजा-सण्ढान-संभवा छ’ इति इमानि दस चतुसमुद्धानिकत्ता चत्ताळीसं होन्ति । जीवितं भावो कायप्पसादो चक्खुप्पसादो ति चत्तारि एकन्तं कम्मसमुद्धानानेवा ति इमेसं चतु-**[307]**-चत्ताळीसाय रूपानं वसेन चतुचत्ताळीस संभारा । यं लोको सेतं चक्खुं पुथुलं विसटं^१ वित्थिण्णं ‘चक्खुं’ ति संजानन्तो न चक्खुं सज्जानाति, वत्थुं चक्खुतो सज्जानाति, सो मंसपिण्डो अक्खिक्खूपे पतिट्ठितो, नहारुसुत्तकेन मत्थलुंगेन आयुद्धो, यत्थ सेतं पि अत्थि, कण्हं पि लोहितकं पि, पठवी पि आपो पि तेजो पि वायो पि, यं सेम्हुस्सदत्ता सेतं, पितुस्सदत्ता कण्हं, रुधि-
रुस्सदत्ता लोहितकं, पठवुस्सदत्ता पत्थिण्णं होति, आपुस्सदत्ता पग्गरति, तेजुस्स-
दत्ता परिदहति, वायुस्सदत्ता संभमति, इदं ससंभारचक्खु नाम ।

(२८) यो पन एत्थ-सितो एत्थ-पटिबद्धो चतुन्नं महाभूतानं उपादाय पसादो, इदं पसादचक्खु नाम । तदेतं तस्स ससंभारचक्खुनो^२ सेतमण्डलपरिक्खित्तस्स कण्ह-
मण्डलस्स मज्जे, अभिमुखे ठितानं सरीरसण्णानुप्पात्तिदेसभूते दिट्ठिमण्डले, सत्तसु पिचु-
पटलेसु आसित्तं तेलं पिचुपटलानि विय, सत्त अक्खिपटलानि व्यापेत्वा, धारण-नहा-
पन-मण्डन-वीजनकिञ्चाहि चतूहि धातीहि खत्तियकुमारो विय, सन्धारणा-आबन्धन-
परिपाचन-समुदीरणकिञ्चाहि चतूहि धातूहि कत्तूपकारं, उतुचित्ताहारेहि उपत्थंभिय-
मानं, आयुना अनुपालियमानं, वण्णगन्धरसादीहि परिवुत्तं, पमाणतो ऊकैसिरमत्तं,
चक्खुविज्जाणादीनं यथारहं वत्थुद्वारभावं साधयमानं तिट्ठति । वुत्तं पि चेतं धम्म-
सेनापतिना—

“येन चक्खुप्पसादेन रूपानि-मनु-पस्सति ।

परित्तं सुखुमं एतं ऊकासिरसैमूपमं” [ ] ति ॥

(२९) चक्खुं च तं आयतनं चा ति चक्खायतनं [§ ५९७] । यं चक्खुं चतुन्नं महाभूतानं उपादाय पसादो [§ ५९७] ति इधा पि उपयोगत्थे येव साभिवचनं; चत्तारि महाभूतानि उपादित्वा पवत्तप्पसादो ति अत्थो । इमिना पसादचक्खुमेव गण्हाति, सेसचक्खुं पटिक्खिपति । यं पन इन्द्रियगोचरसुत्ते [ ] “एकं महाभूतं **[308]** उपादाय पसादो पठवीधातुया तीहि महाभूतेहि

१ Dialogues i.135. २ सि०-विमहं. ३ See विमु० १४.४७-४८; विमु० ९६. ४ सि०, म०-दिट्ठं. ५ सि०-ओका. ६ विमु० ९६ reads only ऊका.

‘सुसंगहितो’ आपोधातुया च तेजोधातुया च वायोधातुया च,” चतुपरिवत्सुत्ते^१
 “द्विन्नं महाभूतानं उपादाय पसादो^३ पठवीधातुया च आपोधातुया च द्वीहि महा-
 भूतेहि सुसंगहितो तेजोधातुया च वायोधातुया चा[ ]”तिवुत्तं, तं परियायेन वुत्तं ।
 अयं हि सुत्तन्तिककथा नाम परियायदेसना । यो च चतुन्नं महाभूतानं उपादाय
 पसादो सो तेसु एकेकस्सा पि द्विन्नं पि पसादो येवा ति इमिना परियायेन तत्थ देसना
 आगता । अभिधम्मो पन निप्परियायदेसना नाम । तस्मा इध ‘चतुन्नं महाभूतानं
 उपादाय पसादो’ति वुत्तं । ‘अयं मे अत्ता’ ति बालजनेन परिगृहितत्ता अत्तभावो
 वुच्चति सरिरं पि खन्धपञ्चकं पि । तस्मिं परियापन्नो तं-निस्सितो ति अत्तभाव-
 परियापन्नो [§५९७] चक्खुविज्जाणेन पस्सितुं न सक्का ति अनिदस्सनो ।
 पटिघट्टननिधंसो एत्थ जायती ति सप्पटिघो ।

(३०) येना ति आदीसु अयं संखेपत्थो—येन कारणभूतेन चक्खुना अयं
 सत्तो इदं वुत्तप्पकारं रूपं अतीते पस्सि वा, वत्तमाने पस्सति वा, अनागते
 पस्सिस्सति वा, सचस्स अपरिभिन्नं चक्खुं भवेय्य, अथानेन आपाथगतं रूपं
 पस्से वा, अतीतं वा रूपं अतीतेन चक्खुना पस्सि, पच्चुप्पन्नं पच्चुप्पन्नेन पस्सति,
 अनागतं अनागतेन पस्सिस्सति, सचे तं रूपं चक्खुस्स आपाथं आगच्छेय्य चक्खुना
 तं रूपं पस्सेय्या ति इदमेत्थ परिकप्पवचनं । दस्सनपरिणायकट्ठेन चक्खुं पेत्तं,
 सज्जातिसमोसरणट्ठेन चक्खायतनं पेत्तं, सुञ्जतभावनिस्सत्तट्ठेन चक्खुधातु
 पेसा । दस्सनलक्खणे इन्दट्ठं कारेती ति चक्खुन्द्रियं पेत्तं । लुज्जनपलुज्जनट्ठेन
 लोको पेसो । वलज्जनट्ठेन द्वारा पेसा । अपूरणीयट्ठेन समुदो पेसो । परिमुद-
 ट्ठेन पण्डरं पेत्तं । फस्सादीनं अभिज्झायनट्ठेन खेत्तं पेत्तं । तेसं येव पतिट्ठट्ठेन
 वत्थुं पेत्तं । समविसमं दस्सेन्तं अत्तमावं नेती ति नेत्तं पेत्तं । तेनेव अट्ठेन नयनं
 पेत्तं । सक्कायपरि-[309]-यापन्नट्ठेन ओरिमं तीरं पेत्तं । बहुसाधारणट्ठेन अस्सा-
 मिकट्ठेन च सुज्जो गामो पेसो ति ।

(३१) एत्तावता ‘पस्सि वा’ति आदीहि चतूहि पदेहि चक्खुं पेत्तं ति
 आदीनि बुद्दस नामानि योजेत्वा चक्खायतनस्स चत्तारो वक्थ्यापननया वुत्ता ति
 वेदितव्वा । कथं ? एत्थ हि येन चक्खुना अनिदस्सनेन सप्पटिघेन रूपं
 सनिदस्सनं सप्पटिघं पस्सि वा चक्खुं पेत्तं...पे०... सुज्जो गामो
 पेसो, इदं तं रूपं चक्खायतनं [§५९७] ति अयमेको नयो । एवं सेसा पि
 वेदितव्वा ।

(३२) इदानीं यस्मा विज्जुनिच्छरणादिकालेसु अनोलोकेतुकामस्सा पि रूपं

१ सि०, म०—असंगहितो. २ Another name for बहुधातुकमुत्त (No. 115), See M. iii. 67, but we fail to trace this passage in this Sutta. ३ M., सी० insert hereafter चक्खुमेव गण्हाति, सेसचक्खुं.

चक्षुष्पसादं घट्टेति, तस्मा तं आकारं पकासेतुं दुतियो निद्देसवारो [§५९८] आरद्धो । तत्थ यम्हि चक्षुम्ही ति यम्हि अधिकरणभूते चक्षुम्हि । रूपं ति पच्चत्तवचनमेतं । तत्थ पटिहञ्जि वा ति अतीतत्थो । पटिहञ्जति वा ति पच्चुप्पन्नत्थो । पटिहञ्जिस्सती ति वा ति अनागतत्थो । पटिहञ्जे वा ति विकप्पन्नत्थो । अतीतं हि रूपं अतीते चक्षुस्मिं पि पटिहञ्जि नाम । पच्चुप्पन्नं पच्चुप्पन्ने पटिहञ्जति नाम । अनागतं अनागते पटिहञ्जिस्सति नाम । सचे तं रूपं चक्षुस्स आपाथमागच्छेय्य, चक्षुस्मिं पटिहञ्जेय्य तं रूपं ति अयमेत्थ विकप्पो^१ । अत्थतो पन पसादं घट्टयमानमेव रूपं पटिहञ्जति नाम । इधा पि पुरिमेनयेनेव चत्तारो वक्त्थापननया वेदितब्बा ।

(३३) इदानीं यस्मा अत्तनो इच्छाय ओलोकेतुकामस्स रूपे चक्षुं उप-संहरतो चक्षु रूपस्मिं पटिहञ्जति, तस्मा तं आकारं पकासेतुं ततियो निद्देसवारो [§५९९] आरद्धो । सो अत्थतो पाकटो येव । एत्थ पन चक्षु आरम्भणं सपटि-च्छमानमेव रूपस्मिं पटिहञ्जति नाम । इधा पि पुरिमेनयेनेव चत्तारो वक्त्थापननया वेदितब्बा ।

(३४) [310] इतो परं फस्सपञ्चकानं उप्पत्तिदस्सनवसेन पञ्च, तेसं येव आरम्भणपटिवद्ध-उप्पत्तिदस्सनवसेन पञ्चा ति, दस वारा दस्सिता । तत्थ चक्षुं निस्साया [§६००] ति चक्षुं निस्साय, पच्चयं कत्वा । रूपं आरब्भा ति रूपारम्भणं आगम्भ, सन्धाय, पटिच्च । इभिना चक्षुष्पसादवत्थुकानं फस्सादीनं पुरे-जातपच्चयेन चक्षुद्धार-जवनवीथि-परियापन्नानं आरम्भणाधिपति-आरम्भणूपनिस्सय-पच्चयेहि रूपस्स पच्चयमावो दस्सितो । इतरेसु पञ्चसु वारेसु रूपं आरम्भणमस्सा ति रूपारम्भणो ति एवं आरम्भणपच्चयमत्तेनेव पच्चयमावो दस्सितो । यथा पन पुरिमेसु तीसु, एवं इमेसु पि दससु वारेसु चत्तारो चत्तारो वक्त्थापननया वेदितब्बा । एवं कतमं तं रूपं चक्खायतनं [§५९७] ति पुच्छाय उद्धतं चक्षुं 'इदं तं' ति नानप्पकारतो दस्सेतुं, पुरिमा तयो, इमे दसा ति, तेरस निद्देसवारा दस्सिता । एकेकरिं चेत्य चतुन्नं चतुष्मं वक्त्थापननयानं आगतत्ता द्विपञ्जासनयेहि पटि-मण्डेत्वा व दस्सिता ति वेदितब्बा ।

(३५) इतो परेसु सोतायतनादिनिद्देसेसु [§६०१...] पि एसेव नयो । विसेसमतं पनेत्थ एवं वेदितब्बं—सुणाती ति सोतं [§६०१] । तं ससंभारसोत-बिलस्सै अन्तो तनुतम्बलोमाचिते अंगुलिवेठकसण्ठाने पदेसे वुत्तप्पकाराहि धातूहि कतूपकारं, उतुचित्ताहरेहि उपत्थंभियमानं, आयुना अनुपालियमानं, वर्णादीहि परिवुतं सोतविज्जाणादीनं यथारहं वत्थुद्धारमावं साधयमानं तिट्ठति । घायती ति:

१ सी०, म०, PTS- परिकप्पो; सि०- विकप्पन्नत्थो. २ See ४.३.१.
३ See विमु० १४.४९-५२.

घाणं [§६०५...]। तं संसंभारघाणविलसस अन्तो अजपदसण्ठाने पदेसे यथावुत्तप्पकारउपकार-उपत्थंमन-अनुपालनपरिवारं घाणविज्जाणा-[311]-दीनं यथारहं वत्थुद्वारमावं साधयमानं तिद्वति । सायनद्वेन जिह्वा [§६०९...] । सा संसंभारजिह्वामज्जसस उपरि उप्पलदलगसण्ठाने पदेसे यथावुत्तप्पकारउपकार-उपत्थंमन-अनुपालनपरिवारा जिह्वाविज्जाणादीनं यथारहं वत्थुद्वारमावं साधयमाना विद्वति । यावता पन इमस्मिं काये [§६१३...] उपादिन्नकरूपं नाम अत्थि, सब्बत्थ कायायतनं, कप्पासपटले सिनेहो विय, यथावुत्तप्पकार उपकार-उपत्थंमन-अनुपालनपरिवारमेव हुत्वा कायविज्जाणादीनं यथारहं वत्थुद्वारमावं साधयमानं तिद्वति^१ । अयमेत्थ विसेसो ।

(३६) सेसो पालिप्पमेदो च अत्थो च चक्खुनिहेसे [§५९७-६००] वुत्तनयेनेव वेदितब्बो । केवलं हि इध चक्खुपदस्स ठाने सोतपदादीनं, रूपपदस्स ठाने सद्दपदादीनि, पस्सती ति आदीनं ठाने सुणी [§६०१] ति आदि-पदानि आगतानि । 'नेत्तं पेतं, नयनं पेतं' [§५९७] ति इमस्स च पदद्वयस्स अभावा द्वादस द्वादस नामानि होन्ति । सेसं सब्बत्थ वुत्तसदिसमेव ।

(३७) तत्थ सिया—यावता इमस्मिं काये उपादिन्नकरूपं नाम अत्थि, सब्बत्थ कायायतनं, कप्पासपटले सिनेहो विय । 'यदि एवं सन्ते लक्खणसम्मिस्सता आपज्जती'ति ? 'न आपज्जती'ति । 'कस्मा ?' 'अज्जस्स अज्जत्थ अभावतो' । 'यदि एवं, न सब्बत्थ कायायतनं ति ?' 'नेव परमत्थतो सब्बत्थ । विनिम्भुजित्वा पन'स्स नानाकरणं पज्जापेतुं न सक्का, तस्मा एवं वुत्तं । यथा हि रूप-रसादयो, वालिकाचुण्णानि विय, विवेचेतुं असक्कुणेय्यताय अज्जमज्जव्यापिनो ति वुच्चन्ति, न च परमत्थतो रूपे रसो अत्थि । यदि सिया रूपग्गहणेनेव रसग्गहणं गच्छेय्य । एवं कायायतनं पि परमत्थतो नेव सब्बत्थ^२ अत्थि, न च सब्बत्थ नत्थि, विवेचेतुं असक्कुणेय्यताया ति । एवमेत्थ न लक्खणसम्मिस्सता आपज्जती ति वेदितब्बा^३ ।

(३८) [312] अपि च लक्खणादिववत्थापनतो पेतसें असम्मिस्सता वेदितब्बा—एतेसु हि रूपाभिघातारह-भूतप्पसादलक्खणं^४ ददुक्कामतानिदान-कम्म-समुद्धान-भूतप्पसादलक्खणं वा चक्खु, रूपेसु आविज्जनरसं, चक्खुविज्जाणस्स आधारभावपच्चुपट्टानं, ददुक्कामतानिदान-कम्मजभूतपदट्टानं । सद्दादिघातारह-भूत-प्पसादलक्खणं सोतुकामतानिदान-कम्मसमुद्धान-भूतप्पसादलक्खणं वा सोतं, सद्देसु आविज्जनरसं, सोतविज्जाणस्स आधारभावपच्चुपट्टानं, सोतुकामतानिदान-कम्मज-भूतपदट्टानं । गन्धाभिघातारह-भूतप्पसादलक्खणं घायितुकामतानिदान-कम्मसमुद्धान-

१ Here ends विसु० १४.५२. २ ति० inserts before this काये.

३ M., सी० insert hereafter विनिम्भुजित्वा. ४ See विसु० १४.३७-४१.

भूतप्पसादलक्खणं वा घाणं, गन्धेषु आविञ्जनरसं, घाणविञ्जाणस्स आधारभाव-
पच्चुपट्ठानं सायितुकामतानिदान-कम्मजभूतपदट्ठानं । रसाभिघातारह-भूतप्पसाद-
लक्खणा सायितुकामतानिदान-कम्मसमुट्ठान-भूतप्पसादलक्खणा वा जिह्वा, रसेसु
आविञ्जनरसा, जिह्वाविञ्जाणस्स आधारभावपच्चुपट्ठाना, सायितुकामतानिदान-
कम्मजभूतपदट्ठाना । फोढब्बाभिघातारह-भूतप्पसादलक्खणो फुसितुकामतानिदान-
कम्मसमुट्ठान-भूतप्पसादलक्खणो वा कायो, फोढब्बेसु आविञ्जनरसो, कायविञ्जा-
णस्स आधारभावपच्चुपट्ठानो, फुसितुकामतानिदानकम्मजभूतपदट्ठानो ।

(३९) केचि^१ पन 'तेजाधिकानं^२ भूतानं पसादो चक्खु, वायु-पटवी-आपाधि-
कानं भूतानं पसादा सोत-घाण-जिह्वा, कायो सब्बेसं' ति वदन्ति । अपरे 'तेजाधि-
कानं पसादो चक्खु, विवर-वायु-आप-पटवाधिकानं पसादा सोत-घाण-जिह्वा-काया'
ति वदन्ति । ते वत्तब्बा— 'सुत्तं आहरथा'ति । अद्धा सुत्तमेव न दक्खिस्सन्ति ।

(४०) केचि पनेत्थ 'तेजादीनं गुणेहि रूपादीहि अनुगग्हमावतो'ति कारणं^३
वदन्ति । ते वत्तब्बा— 'को पनेवं [३१३] आह—रूपादयो तेजादीनं गुणा ति ?
अविनिब्बोहेसु हि भूतेसु 'अयं इमस्स गुणो, अयं इमस्स गुणो' ति न लब्भा
वत्तु'ति ।

(४१) अथा पि वदेय्युं—'यथा तेसु तेसु संमारेसु तस्स तस्स भूतस्स अधिक-
ताय पटवी-आदीनं सन्धारणादीनि किञ्चानि इच्छथ, एवं तेजादि-अधिकेसु संमा-
रेसु रूपादीनं अधिकमावदस्सनतो इच्छितव्वमेवेतं रूपादयो तेसं गुणा'ति । ते
वत्तब्बा—'इच्छेय्याम, यदि आपाधिकस्स आसवस्स गन्धतो पटवीअधिके कप्पासे
गन्धो अधिकतरो सिया, तेजाधिकस्स च उण्होदकस्सं वण्णतो पि सीतूदकस्स
वण्णो परिहायेथ । यस्मा पनेतं उभयं पि नत्थि, तस्मा पैहायेतं एतेसं^४ निस्सय-
भूतानं विसेसकप्पनं, यथा अविसेसे पि भूतानं रूपरसादयो अञ्जमञ्जं विसदिसा
होन्ति, एवं चक्खुप्पसादादयो, अविञ्जमाने पि अञ्जहिंम विसेसकारणे ति गहे-
तव्वमेतं । किं पन तं यं अञ्जमञ्जस्स असाधारणं ? कम्ममेव तेसं विसेसकारणं ।
तस्मा कम्मविसेसतो एतेस विसेसो, न भूतविसेसतो । भूतविसेसे हि सति पसादो व
न उप्पज्जति । समानं^५ हि पसादो, न विसमानं^६ ति पोराणा' ।

(४२) एवं कम्मेविसेसतो विसेसवन्तेसु च एतेसु चक्खुसोतानि असंपत्त-

१ Here ends विसु० १४.४१. २ According to VisCm., वसुधम्म
of the Mahāsaṅgītikas. ३ For ४.३९-४२; see विसु० १४.४२-४६.
४ Refers to the views of the Vais'eṣikas. ५-५ See तर्कसंग्रह
५५१-५५२. ६ M., PTS, म०, सि०-पहायेथ तमेतेसं. ७-७ M. only reads so.
विसु० १४.४५ agrees with this. All other authorities read समानानं
...विसमानानं. ८ See Vim. p.100; स्फुटार्था १.८४-८६ on वसु० १.४२.

विसयगाहकानि अत्तनो निस्सयं अँनल्लीनिस्सये एव विसये विञ्जाणहेतुत्ता । घाण-जिन्हा-काया सम्पत्तविसयगाहका, निस्सयवसेन चैव सयं च अत्तनो निस्सयं अल्लीने येव विसये विञ्जाणहेतुत्ता ।

(४३) अट्ठकथायं पन “आपाथगतत्ता व आरम्मणं संपत्तं नाम । चन्द-मण्डलसुरियमण्डलानं हि द्वाचत्ताळीसयोजनसहस्समत्थके ठितानं वण्णो चक्खु-पसादं घट्टेति^३ । सो दूरे ठत्वा पञ्जायमानो पि संपत्तो येध नाम । तं-गोचरत्ता चक्खुसंपत्तगोचरमेव नाम । दूरे रुक्खं छिन्दन्तानं पि, रज्ज्कोनं च वत्थं धोवन्तानं दूरतो व कायविकारो पञ्जायति । सहो पन धातुपरंपराय आगन्त्वा सोतं घट्टेत्वा सणिकं ववत्थानं गच्छती” [ ] ति वुत्तं । [314] तत्थ किञ्चा पि आपाथगतत्ता आरम्मणं संपत्तं ति वुत्तं, चण्डमण्डलादिवण्णो पन चक्खुं असंपत्तो^४ दूरे ठितो व पञ्जायति । सहो पि सचे सणिकं आगच्छेय्य, दूरे उप्पन्नो पि चिरेन सुयेय्य, परम्परघट्टनाय आगन्त्वा सोतं घट्टेन्तो असुकदिसाय नामा ति न पञ्जायेय्य । तस्मा असंपत्तगोचरानेव तानि । अहि-आदि-समानानि पेतानि ।

(४४) यथा हि अहि नाम बहि सिँत्तसम्मट्ठट्ठाने नाभिरमति, संकारट्ठाने तिणपण्णगहनवम्मिकानि येव पविसित्वा निपन्नकाले अभिरमति, एकगंतं आप-ज्जति, एवमेव चक्खुं पेतं विसमज्झासयं मट्ठेसु सुवण्णमिच्छिआदीसु नाभिरमति, ओलोकेतुं पि न इच्छति, रूपचित्तपुप्फलताँविचित्तेसु येव पन अभिरमति । तादि-सेसु हि टानेसु चक्खुमिह अप्पहोन्ते मुखं पि विवरित्वा ओलोकेतुकामा होन्ति ।

(४५) सुसुमारो पि बहि निक्खन्तो गहेतब्बं न पस्सति, अवस्वीनि निम्भी-लेत्वा चरति । यदा पन व्यामसतमत्तं उदकं ओगाहत्वा ब्रिलं पविसित्वा निपन्नो होति, तदाँस्स चित्तं एकगं होति सुखं सुपति, एवमेव सोतं पेतं ब्रिलमज्झासयं आकाससन्निस्सितं कण्णच्छिद्दकूपके येव अज्झासयं करोति । कण्णच्छिद्दाकासो येव तस्स सहसवणे पच्चयो होति । अजटाकासो पि वट्टति येव । अन्तो लेणस्मि हि सज्झाये कयिरमानेँ नँ लेणछदनं भिन्दित्वा सहो बहि निक्खमति, द्वारवातपान-छिद्देहि पन निक्खमित्वा धातुपरंपरायेव घट्टेन्तो गन्त्वा सोतपसादं घट्टेति । अथ तस्मि काले ‘असुको नाम सज्झायती’ति लेणपिट्ठे निसिन्ना जानन्ति । एवं सन्ते संपत्तगोचरता होति ।

(४६) ‘किं पनेतं संपत्तगोचरं^{१०}’ ति? ‘आम, संपत्तगोचरं’ ति। ‘यदि एवं, दूरे मेरीआदीसु वज्जमानेसु दूरे सहो ति जाननं नँ मवेय्या’ ति? ‘नो न मवेय्ये ।

१ म०-अज्ञानं. २ Here ends विमु० १४.४६. ३ M. सन्धेति.
४ See ६.१९ below. ५ M.-सम्पत्तो. ६ सी०, म०-सिनिद्धं. ७ म०,
ति०-लतादिचित्तेसु. ८ सी०, म०-करीयमाने. ९ M., PTS omit. १० विमु०
१४.४६; विमु० 100-01. ११ सी०, म० omit. १२ All authorities but
सि०-भवति.

सौतप्पसादस्मिं हि घट्टिते दूरे सहो आसन्ने सहो, परतीरे सहो ओरमतीरे सहो ति तथा तथा जाननाकारो होति । धम्मता एसा' ति । 'किं एताय धम्मताय ? यतो यतो छिद्ं ततो [315] ततो सवनं होति, चन्दिमसुरियादीनं दस्सनं विया ति असम्पत्तगोचरमेवेत' ।

(४७) पक्खी पि रुक्खे वा भूमियं वा न रमति । यदा पन एकं वा द्वे वा लेडुपोते अतिक्रम्म अजटाकासं पक्खन्तो होति, तदा एकग्गचित्तं आपज्जति, एवमेव घाणं पि आकासज्ज्ञासयं वातूपनिस्सयगन्धगोचरं । तथा हि गावो नववुट्ठे देवे भूमिं घायित्वा आकासामिमुखा हुत्वा वातं आकङ्कन्ति । अंगुलीहि गन्धपिण्डं गहेत्वा पि च उपसिंघनकाले वातं अनाकङ्कन्तो नेव तस्स गन्धं जानाति ।

(४८) कुक्कुरो पि बहि विचरन्तो खेमट्ठानं न पस्सति लेडुप्पहारादीहि उपदुतो होति । अन्तोगामं पविसित्वा उद्धनट्ठाने^१ छारिकं वियूहित्वा निपन्नस्स पन फासुकं होति, एवमेव जिह्वा पि आपज्ज्ञासया आपोसन्निसितरसारम्मणा । तथा हि तियामरत्तिं समणधम्मं कत्वा पि पातो व पत्तचीवरमादाय गामं पविसितब्बं होति । सुक्खखादनीयस्स च न सक्का खेळेन असेदितस्स रसं जानितुं ।

(४९) सिगालो पि बहि चरन्तो रतिं न विन्दति, आमकसुसाने मनुस्समंसं खादित्वा निपन्नस्सेव पन'स्स फासुकं होति, एवमेव कायो पि उपादिन्नकज्ज्ञासयो पठवीसन्निसितफोट्टब्बारम्मणो । तथा हि अञ्जं उपादिन्नकं अलम्भमाना सत्ता अत्तनो व हत्थतले सीसं कत्वा निपज्जन्ति । अज्झत्तिकवाहिरा च'स्स पठवी आरम्मणगहणे पच्चयो होति । सुसण्ठितस्सा पि सैन्यनस्स, हत्थे ठितानं पि वा फलानं, न सक्का अनिसीदन्तेन वा अनिप्पीलेन्तेन वा थद्धमुदुभावो जानितुं ति । अज्झत्तिकवाहिरा पठवी एतस्स कायप्पसादस्स^२ फोट्टब्बजानने पच्चयो होति । एवं लक्खणादिववत्थानतो पेतसं असम्मिस्सता वेदितब्बा । अञ्जे येव हि चक्खुप्पसादस्स लक्खण-रस-पच्चुपट्टान-पदट्टान-गोचरज्ज्ञासय-निस्सया अञ्जे सो-[316]-तप्पसादादीनं ति असम्मिस्सानेव चक्खायतनादीनि ।

(५०) अपि. च नेसं असंमिस्सताय अयं उपमा पि वेदितब्बा— यथा हि पञ्चवण्णानानं धजानं उस्सापितानं किञ्चा पि छाया एकावद्धा विय होति, अञ्जमञ्जं पन असंमिस्सा व, यथा च पञ्चवण्णेन कप्पासेन वट्ठिं कत्वा दीपे जालिते किञ्चा पि जाला एकावद्धा विय होति, तस्स तस्स पन असुनो पाटियेक्कं जाला अञ्जमञ्जं असंमिस्सा व, एवमेव किञ्चा पि इमानि पञ्चायतनानि एकस्मिं अत्तमावे समोसटानि अञ्जमञ्जं पन असम्मिस्सानेव । न केवलं च इमानेव पञ्च, सेसरूपानि पि

१ M.- उद्धनद्वार. २ M., PTS, सि०-गामज्ज्ञासया. ३ सी० inserts before this अर्थन^०. ४ M., सि० omit. ५ See ४.३७ above.

असम्मिस्सानेव । इमस्मिं हि सरीरे हेट्ठिमकायो मज्झिमकायो उपरिमकायो ति तयो^१ कोट्ठासा^२ । तत्थ नाभितो पट्ठाय हेट्ठा हेट्ठिमकायो नाम । तस्मिं कायदसकं, मावदसकं, आहारसमुट्ठानानि अट्ठ, उतुसमुट्ठानानि अट्ठ, चित्तसमुट्ठानानि अट्ठा ति चतुचत्ताळीस रूपानि । नाभितो उद्धं याव गलवाटका मज्झिमकायो नाम । तत्थ कायदसकं, मावदसकं, वत्थुदसकं, आहारसमुट्ठानादीनि तीणि अट्ठकानी ति चतुपञ्चास रूपानि । गलवाटकतो उद्धं उपरिमकायो नाम । तत्थ चक्खुदसकं, सोतदसकं, घाणदसकं, जिह्वादसकं, कायदसकं, मावदसकं, आहारसमुट्ठानादीनि तीणि अट्ठकानी ति चतुरासीति रूपानि ।

(५१) तत्थ चक्खुप्पसादस्स पच्चयानि चत्तारि महाभूतानि, वण्णो गन्धो रसो ओजा, जीवितिन्द्रियं चक्खुप्पसादो ति इदं एकन्ततो अविनिम्भुत्तानं दसन्नं^३ निष्फन्नरूपानं वसेन चक्खुदसकं नाम । इमिना नयेन सेसानि पि वेदितव्यानि । तेषु हेट्ठिमकाये रूपं मज्झिमकाय-उपरिमकायरूपेहि सद्धिं असम्मिस्सं । सेसकायद्वये पि रूपं इतरेहि सद्धिं असम्मिस्समेव । यथा हि सायण्हसमये पब्वतच्छाया च रुक्खच्छाया च किञ्चा पि एकावद्धा विय होन्ति अञ्जमञ्जं पन असंमिस्सा व, एवं इमेसु कायेसु चतुचत्ताळीस चतुपञ्चास चतुरासीति च रूपानि किञ्चा पि एकावद्धानि विय होन्ति, अञ्जमञ्जं पन असम्मिस्सैनेवा ति ।

(५२) रूपायतननिर्देसे [§ ६१७] वण्णो व वण्णनिभा; निभाती ति वा निभा । चक्खुविञ्जाणस्स पाकटा होती ति अत्थो । [317] वण्णो व निभा वण्णनिभा । सद्धिं निदस्सनेन सनिदस्सनं, चक्खुविञ्जाणेन परिसत्तब्बं ति अत्थो । सद्धिं पटिधेन सप्पटिघं, पटिघट्टननिघंसजनकं ति अत्थो । नीलादीसु उम्मारपुप्फसमानं नीलं, कण्ठिकारपुप्फसमानं पीतकं, बन्धुजीवकपुप्फसमानं लोहितकं, ओसधितारकसमानं ओदातं । श्लामंगारसमानं कालकं, मन्दरत्तं सिन्धुवारकण-वीरमकुलसमानं मञ्जेट्टकं ।

“हरित्तच सामवण्णकामं सुमुख पक्कमो”ति

एत्थ पन किञ्चा पि ‘हरी’ति सुवण्णं वुत्तं, परतो पन’स्स जातरूपगहणेन गहितत्ता इध सामं हरि नाम । इमानि सत्त वत्थुं अनामसित्वा सभावेनेव दस्सितानि । हरिवण्णं ति हरितसद्वलवण्णं । अम्बंकुरवण्णं ति अम्बंकुरेन समानवण्णं । इमानि द्वे वत्थुं आमसित्वा दस्सितानि ।

(५३) दीघादीनि द्वादस वोहारतो दस्सितानि । सो च नेसं वोहारो उपनिधाय-सिद्धो चेव संनिवेससिद्धो च । दीघादीनि हि अञ्जमञ्जं उपनिधाय

१-१ वि० ६.३९ gives द्वे दिसा. २ M., PTS insert hereafter

न. ३ See ४.३८ above. ४ M., PTS- सिन्धुवार. म०, सि०- सिन्धवार.

५ जा. ५.३५९. गाथा ८९.

सिद्धानि, वट्टादीनि संनिवेशविसेसेन । तत्थ रस्सं उपनिधाय ततो उच्चतरं दीघं, तं उपनिधाय ततो नीचतरं रस्सं । थूलं उपनिधाय ततो खुद्दकतरं अणुं, तं उपनिधाय ततो महन्ततरं थूलं । चक्कसण्ठानं वट्टं, कुक्कुटण्डसण्ठानं परिमण्डलं । चतूहि अंसेहि युत्तं स्तुरस्सं । छल्लंसादीसु एसेव नयो । निन्नं ति ओनतं, थल्लं ति उन्नतं । तत्थ यस्मा दीघादीनि फुसित्वा पि सक्का जानितुं, नीलादीनि पनेव न सक्का, तस्मा न निष्परियायेन दीघं रूपायतनं; तथा रस्सादीनि । तं तं निस्साय पन तथा तथा ठितं दीघं रस्सं ति तेन तेन बोहारेन रूपायतनमेवेत्थ भासितं ति वेदितव्वं । छाया आतपो ति इदं अञ्जमञ्जपरिच्छिन्नं; तथा आलोको अन्धकारो च । अब्भा-महिका ति आदीनि चत्तारि वत्थुना व दस्सितानि । तत्थ 'अब्भा'ति वलाहको । 'महिका'ति हिमा । इमेहि चतूहि अब्भादीनं वर्णा दस्सिता ।

(५४) चन्दमण्डलस्स वर्णानिभा ति आदीहि तेसं तेसं पमा-[318]-वर्णा दस्सिता । तत्थ चन्दमण्डलादीनं वत्थूनं एवं विसेसो वेदितव्वो— मणिमयं रजतपटिच्छन्नं एकूनपण्णासयोजनायामवित्थारं चन्दस्स देवपुत्तस्स विमानं चन्दमण्डलं नाम । सोवर्णमयं फलिकपटिच्छन्नं समपञ्जासयोजनायामवित्थारं सुरियस्स देवपुत्तस्स विमानं सुरियमण्डलं नाम । सत्तरतनमयानि सत्तट्ठ-दस-द्वादस-योजनायामवित्थारानि तेसं तेसं देवपुत्तानं विमानानि तारकरूपानि नाम । तत्थ हेट्ठा चन्दो, सुरियो उपरि, उभिन्नं अन्तरं योजनं होति । चन्दस्स हेट्ठिमन्ततो सुरियस्स उपरिमन्तो योजनसत्तं होति ! द्वीसु पस्सेसु नक्खत्तारका गच्छन्ति । एतेसु पन तीसु चन्दो दन्धगमनो, सुरियो सीघगमनो, तारका सब्बसीघगमना । कालेन चन्दिमसुरियानं पुरतो होन्ति कालेन पच्छा । आदासमण्डलं ति कंसमयं । मणी ति ठपेत्वा वेळुरियं सेसो जोतिरसादिअनेकप्पभेदो । संखो ति सामुद्दिको; मुत्ता सामुद्दिका पि, सेसा पि । वेळुरियो ति वेळुवर्णमणि । जातरूपं वुच्चति सत्थुवण्णो । सत्था हि सुवर्णवण्णो, सुवर्णवण्णं पि सत्थुवण्णं । रजतं वुच्चति कहाण्णो— लोहमासको दारुमासको जतुमासको, ये 'बोहारं गच्छन्ती' ति वुत्तं तं सब्बं पि इध गहितं ।

(५५) यं वा पनञ्जं पी ति इमिना पालिआगतं ठपेत्वा सेसं तट्टिक-पिलोतिक-कण्णक-वर्णादिभेदं रूपं गहितं । तं हि सब्बं ये-वा-पनकेसु पविट्ठं । एवमेतं नीलादिभेदेन भिन्नं पि रूपं सब्बं लक्खणादीहि अभिन्नमेव । सब्बं हेतं चक्खु-पटिहननलक्खणं रूपं, चक्खुविञ्जाणस्स विसयमावरसं, तस्सेव गोचरपच्चुपट्टानं, चतुमहाभूतपदट्टानं । यथा चेत्तं तथा सब्बानि पि उपादारूपानि । यत्थ पन विसेसो अत्थि तत्थ वक्खाम । सेसमेत्थ चक्खायतननिहेसे [§५९६-६००] वुत्तनयेनेव

वेदितव्यं । [319] केवलं हि तत्थ चक्खुपुब्बंगमो निहेसो इध पन रूपपुब्बंगमो । तत्थ 'चक्खुं पेतं'ति आदीनि चुद्दस नामानि, इधा पि 'रूपं पेतं' ति आदीनि तीणि । सेसं तादिसमेव । यथा हि चतूहि नयेहि मण्डेत्वा चक्खुं ववत्थापेतुं तेरस वारा वुत्ता, इधा पि ते तथेव वुत्ता ति ।

(५६) सहायतननिहेसे [§ ६२१-२४] भेरिसहो ति महाभेरी-पट्टभेरीन सहो । मुर्तिग-संख-पणवसहा पि मुर्तिगादिपच्चया सहा । गीतसंखातो सहो गीतसहो । वुत्तावसेसानं वीणादीनं तन्तिब्रद्धानं सहो वादितसहो । सम्मसहो ति कंसताल-कट्टतालसहो । पाणिसहो ति पाणिप्पहारसहो । सत्तानं निग्घोससहो ति बहुन्नं सन्निपतितानं अपञ्जायमान-पदव्यञ्जन-निग्घोससहो । धातूनं सन्निधात-सहो ति रुक्खानं अञ्जमञ्जनिघंसन-गण्डिकाकोट्टनादिसहो । वातस्स वायतो सहो वातसहो । उदकस्स सन्दमानस्स वा पट्टिहत्तस्स वा सहो उदकसहो । मनुस्सानं सहापादिसहो मनुस्ससहो । तं ठपेत्वा सेसो सब्बो पि अमनुस्ससहो । इमिना पदद्वयेन सब्बो पि सहो परियादिन्नो ।

(५७) एवं सन्ते पि वंसफालन-पिलोतिकफालनादीसु पवत्तो पालियं अनागतसहो ये-वा-पनकट्टानं पविट्ठो ति वेदितव्वो । एवमयं भेरीसहादिना भेदेन भिन्नो पि सहो लक्खणादीहि अभिन्नो येव । सब्बो पि हेस सोतपट्टिहननलक्खणो सहो सोतविज्जाणस्स विसयभावरसो, तस्सेव गोचरपच्चुपट्टानो । सेसं चक्खायतननिहेसे [§§ ५९६-६००] वुत्तनयेनेव वेदितव्वं । इधा पि हि चतूहि चतूहि नयेहि पट्टिमण्डिता तेरस वारा वुत्ता । तेसं अत्थो सक्का वुत्तनयेनेव जानितुं ति न वित्थारितो ।

(५८) गन्धायतननिहेसे [§§ ६२५-२८] मूलगन्धो ति यं किञ्चि मूलं पटिच्च निब्बत्तो गन्धो । सारगन्धादीसु पि एसेव नयो । असिद्ध-दुस्सिद्धानं डाकादीनं गन्धो आमगन्धो । मच्छसकलिक-पूतिमंस-किलिट्ठसप्पिआदीनं गन्धो विस्सगन्धो । [320] सुगन्धो ति इट्ठगन्धो । दुग्गन्धो ति अनिट्ठगन्धो । इमिना पदद्वयेन सब्बो पि गन्धो परियादिन्नो । एवं सन्ते पि कण्णकगन्ध-पिलो-तिकगन्धादयो पालियं अनागता सब्बे पि गन्धा ये-वा-पनकट्टानं पविट्ठा ति वेदितव्वा । एवमयं मूलगन्धादीना भेदेन भिन्नो पि गन्धो लक्खणादीहि अभिन्नो येव । सब्बो पि हेस घ्राणपट्टिहननलक्खणो गन्धो, घ्राणविज्जाणस्स विसयभावरसो, तस्सेव गोचरपच्चुपट्टानो । सेसं चक्खायतननिहेसे [§§ ५९६-६०१] वुत्तनयेनेव वेदितव्वं । इधा पि हि तथेव द्विपञ्जासनयपाटिमण्डिता तेरस वारा वुत्ता । ते अत्थतो पाकटा येव ।

१ M., PTS, म० add चतूहि. २ See ४.३४. ३ म०, सी०-घण्डिका, M.- गतिका. ४-४ See ४.३१-३४. ५ Explained in अ० यो० as साकादीनं. See घेरी०- १; M., PTS- म०- ऊकादीनं. ६ See ४.३४.

(५९) रसायतननिर्देशे [§§ ६२९-३२] मूलरसो ति यं किञ्चि मूलं पटिच्च निम्बत्तरसो। खन्धरंसादीसु पि एसेव नयो। अम्बिलं ति तक्कम्बिलादि। मधुरं ति एकन्ततो गोसप्पिआदि। मधु पन कसावयुत्तं चिरनिक्खित्तं कसावं होति। फाणितं खारियुत्तं चिरनिक्खित्तं खारियं होति। सप्पि पन चिरनिक्खित्तं वण्णगन्धे जहन्तं पि रसं न जहती ति तदेव एकन्तमधुरं। तित्तकं ति निम्ब-पण्णादि। कटुकं ति सिंगिधेरमरिचादि। लोणिकं ति सामुहिकलोणादि। खारिकं ति वार्तिगणकळीरादि। लपिलं ति बदरसाळव-कपिट्टुसाळवादि। कसावं ति हरीटकादि। इमे सब्बे पि रसा वत्थुवसेन वुत्ता। तं-तं-वत्थुतो पनेत्थ रसो व अम्बिलादीहि नामेहि वुत्तो ति वेदितब्बो। साद् ति इट्ठरसो, असाद् ति अनिट्ठरसो। इमिना पदद्वयेन सब्बो पि रसो परियादिन्नो।

(६०) एवं सन्ते पि लेड्डुरस-भित्तिरस-पिलोतिकरसादयो पालियं अनागता सब्बे पि रसा ये-वा-पनकट्टानं पविट्ठा ति वेदितब्बा। एवमयं मूलरसादिभेदेन भिन्नो पि रसो लक्खणादीहि अभिन्नो येव। सब्बो पि हेस जिह्वापटिहननलक्खणो रसो, जिह्वाविज्जाणस्स विसयमावरसो, तस्सेव गोचरपच्चुपट्टानो। सेसं चक्खायतननिर्देशे [§§ ५९६-६०१] वुत्तनयेनेव वेदितब्बं। [321] इधा पि तथेव द्विपञ्चासैनय-पटिमाण्डता तेरसं वारा वुत्ता।

(६१) इत्थिन्द्रियनिर्देशे [§ ६३३] यं ति कारणवचनं। येन कारणेन इत्थिया इत्थिलिगादीनि होन्ती ति अयमेत्थ अत्थो। तत्थ 'लिंगं' ति सण्ठानं। इत्थिया हि हत्थ-पाद-गीवा-उदरादीनं सण्ठानं न पुरिसस्स विय होति। इत्थीनं हि हेट्ठिमकायो विसदो होति, उपरिमकायो अविसदो। हत्थपादा खुद्दका, मुखं खुद्दकं। निमित्तं ति सज्जाननं। इत्थीनं हि उरमंसं विसदं^१ होति, मुखं निम्मस्सु-दाटिकं। केसवन्धवत्थगहणं पि न पुरिसानं विय होति। कुत्तं ति किरिया। इत्थियो हि दहरकाले सुपमसलकेहि कीळन्ति, धीर्तालिकाय कीळन्ति, मत्तिकवाकेन सुत्तकं नाम कन्तन्ति। आकण्णो ति गमनादिआकारो। इत्थियो हि गच्छमाना अविसदं गच्छन्ति, तिट्ठमाना निपज्जमाना निसीदमाना खादमाना भुज्जमाना अवि-सदं भुज्जन्ति। पुरिसं पि अविसदं दिस्वा 'मातुगामो विय गच्छति तिट्ठति निप-ज्जति निसीदति खादति भुज्जती' ति वदन्ति। इत्थत्तं इत्थिभावो ति उभयं पि एकत्थं; इत्थिसभावो ति अत्थो। अयं कम्मजो पटिसन्धिसमुट्ठितो। इत्थिलिगादि पनै इत्थिन्द्रियं पटिच्च पवत्ते समुट्ठितं^२।

१ Mentioned in Vin. i.201. २ Referred to in Vin. iv.259.
३-३ See ४.३४. ४ सि०-उरं. ५ म०-अविसदं. ६ सी०, म०-चित्तधीत-
लिकाय. ७-७ म०, सि०-पन न इत्थिन्द्रियं विय; पवत्ते समुट्ठितं; PTS-पन न इत्थि-
न्द्रियं। इत्थिन्द्रियं पटिच्च पवत्ते समुट्ठितं।

(६२) यथा हि बीजे सति, बीजं पटिच्च, बीजपच्चया रक्खो वड्ढित्वा साखाविटपसंपन्नो हुत्वा आकारं पूरेत्वा तिट्ठति, एवमेव इत्थिभावसंखाते इत्थिन्द्रिये सति इत्थिलिंगादीनि होन्ति । बीजं विय हि इत्थिन्द्रियं, बीजं पटिच्च वड्ढित्वा आकासं पूरेत्वा ठितरक्खो विय इत्थिन्द्रियं पटिच्च इत्थिलिंगादीनि पवत्ते समुट्ठ-हन्ति । तत्थ इत्थिन्द्रियं न चक्खुविज्जेय्यं, मनोविज्जेय्यमेव । इत्थिलिंगादीनि चक्खुविज्जेय्यानि पि मनोविज्जेय्यानि पि । इदं तं रूपं इत्थिन्द्रियं ति इदं तं रूपं, यथा चक्खुन्द्रियादीनि पुरिसस्स पि होन्ति, न एवं; नियमतो पन इत्थिया येव इन्द्रियं ति 'इत्थिन्द्रियं' ।

(६३) पुरिसिन्द्रिये [§६३४] पि एसे-[322]-व नयो । पुरिसलिंगा-दीनि पन इत्थिलिंगादीनं पटिपक्खतो वेदितव्वानि । पुरिसस्स हि हत्थ-पाद-गीषा-उरादीनं सण्ठानं न इत्थिया विय होति । पुरिसानं हि उपरिमकायो विसदो होति हेट्ठिमकायो अविसदो, हत्थपादा महन्ता, मुखं महन्तं, उरमंसं अविसदं, मस्सु-दाटिका उप्पज्जन्ति । केसवन्ध-वत्थगहणं न इत्थीनं विय होति । दह्मकाले रथनंगला-दीहि कीळन्ति, वालिकपालिं कत्वा वापिं नाम खण्णित्ते, गमनादीनि विसदानि होन्ति । इत्थि पि गमनादीनि विसदानि कुरुमानं दिस्वा 'पुरिसो विय गच्छती' ति आदीनि वदन्ति । सेसं इत्थिन्द्रिये वुत्तसदिसमेव ।

(६४) तत्थ इत्थिभावलक्खणं इत्थिन्द्रियं, इत्थी ति पकासनरसं, इत्थिलिंग-निमित्त-कुत्ताकप्पानं कारणभावपच्चुपट्ठानं । पुरिसभावलक्खणं पुरिसिन्द्रियं, पुरिसो ति पकासनरसं, पुरिसलिंग-निमित्त-कुत्ताकप्पानं कारणभावपच्चुपट्ठानं । उभयं पेतं पठमकप्पिकानं पवत्ते समुट्ठाति । अपरभागे पटिसन्धियं । पटिसन्धिसमुट्ठितं पि पवत्ते चलति परिवत्तति । यथाह—“तेन खो पन समयेन अज्जतरस्स भिक्खुनो इत्थिलिंगं पातुभूतं होति । तेन खो समयेन अज्जतरिस्सा भिक्खुनिया पुरिसलिंगं पातुभूतं होति” [वि० ३. ३५] ति ।

(६५) इमेसु पन द्वीसु पुरिसलिंगं उत्तमं, इत्थिलिंगं हीनं । तस्मा पुरिसलिंगं बलवअकुसलकम्मेन अन्तरधायति, इत्थिलिंगं दुब्बलकुसलेन पतिट्ठाति । इत्थिलिंगं पन अन्तरधायन्तं दुब्बलअकुसलेन अन्तरधायति, पुरिसलिंगं बलवकुसलेन पति-ट्ठाति । एवं उभयं पि अकुसलेन अन्तरधायति, कुसलेन पतिट्ठाती ति वेदितव्वं ।

(६६) उमतोव्यञ्जनकस्स पन किं एकं इन्द्रियं उदाहु द्वे ति ? एकं । तं च खो इत्थि-उमतोव्यञ्जनकस्स इत्थिन्द्रियं, पुरिस-उमतोव्यञ्जनकस्स पुरिसि-न्द्रियं । 'एवं सन्ते दुतियव्यञ्जनकस्स अभावो आपज्जति । इन्द्रियं हि व्यञ्जनकारणं शुत्तं [ ] । तं च 'स्स नत्थी' ति ? 'न तस्स इन्द्रियं व्यञ्जनकारणं' । [323]

१ सि०-उर०. २ M., PTS-गणहन्ति. ३ अ०यो०saṃs-पठमपाराजिकाय विनीतवत्थुपाळियं. ४ M., PTS, सी०-इत्थिन्द्रियं. ५ Cf. निकपट्टानववण्णना p.50.

‘कस्मा’ ? ‘सदा अभावतो । इत्थि-उभतोव्यञ्जनकस्स हि यदा इत्थिया रागचित्तं उपपज्जति, तदा पुरिसव्यञ्जनं पाकटं होति, इत्थि-व्यञ्जनं पटिच्छन्नं गूळ्हं होति । तथा इतरस्स इतरं । यदि च तेसं इन्द्रियं दुतियव्यञ्जनकारणं भवेय्य, सदा पि व्यञ्जनद्वयं तिष्ठेय्य । न पन तिष्ठति । तस्मा वेदितव्वमेतं न तस्स तं व्यञ्जनकारणं । कम्मसहायं पन रागचित्तमेवेत्थ कारणं । यस्मा च’स्स एकमेव इन्द्रियं होति, तस्मा इत्थिउभतोव्यञ्जनको सयं पि गब्भं गण्हाति, परं पि गण्हापेति । पुरिस-उभतोव्यञ्जनको परं गब्भं गण्हापेति, सयं पन न गण्हाती’ति ।

(६७) जीवितिन्द्रियनिर्देसे [§६३५] यं वत्तव्वं तं हेट्ठां अरूपजीवितिन्द्रिये वुत्तमेव । केवलं हि तत्थ यो तेसं अरूपीनं धम्मानं [§१९] ति वुत्तं, इध रूप-जीवितिन्द्रियत्ता यो तेसं रूपीनं धम्मानं [§६३५] ति अयमेव विसेसो । लक्खणादीनि पन’स्स एवं वेदितव्वानि—सहजात-रूपानुपालनलक्खणं जीवितिन्द्रियं, तेसं पवत्तनरसं, तेसं येव ठपनपच्चुपट्टानं, यापयितव्वभूतपदट्टानं ति ।

(६८) कायविज्जत्तिनिर्देसे [§६३६] कायविज्जत्ती ति अत्थे ताव कायेन अत्तनो भावं विज्जापेन्तानं तिरच्छानेहि पि पुरिसानं, पुरिसेहि वा तिरच्छानानं पि कायगहणानुसारेण गहिताय एताय भावो विज्जायती ति ‘विज्जत्ति’ । सयं कायगहणानुसारेण विज्जायती ति पि ‘विज्जत्ति’ । “कायेन संवरो साधू” [४०३६१] ति आदीसु आगतो चोपनसंखातो कायो व विज्जत्ति ‘कायविज्जत्ति’ । कायविष्णन्दनेन अधिप्पायविज्जापनहेतुत्ता, सयं च तथा विज्जेय्यत्तां कायेन विज्जत्ती ति पि ‘कायविज्जत्ति’ ।

(६९) कुसलचित्तस्स वा ति आदीसु अट्ठहि कामावचरेहि अभिज्जाचित्तेन चा ति नवहि चित्तेहि कुसलचित्तस्स वा, द्वादसहि पि अकुसलचित्तेहि अकुसलचित्तस्स वा, अट्ठहि महाकिरियाहि द्वीहि परित्ताकिरियाहि अभिज्जापत्ताय एकाय रूपावचरकिरियाया ति एकादसहि किरियाचित्तेहि अब्बाकतचित्तस्स वा । इतो अज्ज्ञानि चित्तानि विज्जत्तिं न जनेन्ति । [324] सेक्खासेक्ख-पुथुज्जनानं पन एत्तकेहेव चित्तेहि विज्जत्ति होती ति एतेसं कुसलादीनं वसेन तीहि पदेहि ‘हेतुतो’ दस्सिता ।

(७०) इदानीं छहि पदेहि ‘फलतो’ दस्सेतुं अभिक्कमन्तस्स वा ति आदि वुत्तं । अभिक्कमादयो हि विज्जत्तिवसेन पवत्तत्ता विज्जत्तिफलं नाम । तत्थ ‘अभिक्कमन्तस्सा’ ति पुरतो कायं अभिहरन्तस्स । पटिक्कमन्तस्सा ति पच्छतो पच्चाहरन्तस्स । आलोकेन्तस्सा ति उज्जुक्कं पेक्खन्तस्स । विलोकेन्तस्सा ति इतो चित्तो च पेक्खन्तस्स । संमिज्जन्तस्सा ति संधियो संकोचेन्तस्स । पसारोन्तस्सा ति संधियो पटिप्पणामेन्तस्स ।

(७१) इदानीं छहि पदेहि 'समावतो' दस्सेतुं कायस्स थंमना ति आदि वुत्तं । तत्थ 'कायस्सा' ति सरीरस्स । कायं थम्मत्वा थद्धं करोती ति थम्मना । तमेव उपसगगेन वड्ढेत्वा सन्थम्मना ति आह । बलवतरा वा थम्मना 'सन्थम्मना' । सन्थम्मितत्तं ति सन्थम्मितमावो । विज्जापनवसेन विज्जत्ति । विज्जापना ति विज्जापनाकारो । विज्जापितमावो विज्जापितत्तं । सेसमेत्थं यं वत्तब्बं तं हेट्ठा द्वारकथाय वुत्तमेव ।

(७२) तथा वचीविज्जत्तियं [§ ६३७] । वचीविज्जत्ती ति पदस्स पन निहेसपदानं च अत्थो तत्थं न वुत्तो, सो एवं वेदितब्बो— वाचाय अत्तनो भावं विज्जापेत्तानं तिरच्छानेहि पि पुरिसानं, पुरिसेहि वा तिरच्छानानं पि, वचीगहणानुसारेण गहिताय एताय भावो विज्जायती ति विज्जत्ति । सयं वचीगहणानुसारेण विज्जायती ति पि विज्जत्ति । "साधु वाचाय संवरो" [ध० ३६१] ति आदीसु आगता चोपनसंखाता वची एव विज्जत्ति 'वचीविज्जत्ति' । वचीघोसेन अधिप्पाय-विज्जापनहेतुत्ता सयं च तथाविजेय्यत्ता वाचाय विज्जत्ती ति पि 'वचीविज्जत्ति' ।

(७३) वाचा गिरा ति आदीसु वुत्तती ति 'वाचा' । गिरियती ति 'गिरा' । व्यप्पथो ति वाक्यभेदो । वाक्यं च तं पथो च अत्थं जातुकामानं अपेतुकामानं चा ति पि 'व्यप्पथो' । उदीरियती ति उदीरणं । घुस्सती ति घोसो । करीयती ति कम्मं । घोसो व कम्मं ति घोसकम्मं । नानप्पकारेहि [325] कतो घोसो ति अत्थो । वच्चिया भेदो वचीभेदो । सो पन 'न भंगो, पमेदगता वाचा एवा' ति आपनत्थं वाचा वचीभेदो ति वुत्तं । इमेहि सब्बेहि पि पदेहि 'सद्दवाचा' व दस्सिता । इदानीं तां वाचाय सद्धिं योजेत्वा हेट्ठा वुत्तत्थानं विज्जत्तिआदीनं पदानं वसेन तीहाकारेहि समावतो तं दस्सेतुं या तां वाचाय विज्जत्ती ति आदि वुत्तं । तं हेट्ठा वुत्तनयत्ता उत्तानत्थमेव ।

(७४) इदानीं विज्जत्तिसमुट्ठापकचित्तेसु असंमोहत्यं द्वत्तिस-छब्बीस-एकून-वीस-सोळसपच्छिमांनी ति इदं पक्किण्णकं वेदितब्बं— द्वत्तिस चित्तानि हिं रूपं समुट्ठापेन्ति, इरियापथं उपत्थंमेन्ति, दुविधं पि विज्जत्तिं जनेन्ति । छब्बीसति विज्जत्तिमेव न जनेन्ति, इतरद्वयं करोन्ति । एकूनवीसति रूपमेव समुट्ठापेन्ति, इतरद्वयं न करोन्ति । सोळस इमेसु तीसु एकं पि न करोन्ति ।

(७५) तत्थ द्वत्तिसा ति हेट्ठा वुत्तानिव कामावचरतो अट्ठ कुसलानि, द्वादस अकुसलानि, किरियतो दस चित्तानि, सेक्खपुयुज्जनानं अभिज्जाचित्तं, खीणा-सवानं अभिज्जाचित्तं ति । छब्बीसा ति रूपावचरतो पञ्च कुसलानि, पञ्च किरियानि, अरूपावचरतो चत्तारि कुसलानि, चत्तारि किरियानि, चत्तारि मग्गचित्तानि,

१ See ३.९५-१०१. २ i.e. द्वारकथायं (अ० यो० p. 174). ३ See ४.७१. ४ M., PTS, सि०-पच्छिमा ति. ५ सि०-बहिरूपं.

चत्वारि फलचित्तानी ति । एकूनवीसा ति कामावचरकुसलविपाकतो एकादस, अकुसलविपाकतो द्वे, किरियतो किरियमनोधातु, रूपावचरतो पञ्च विपाकचित्तानी ति । सोळसा ति द्वे पञ्च विज्झाणानि, सब्बसत्तानं पटिसन्धिचित्तं, खीणासवानं चुतिचित्तं, आरूपे चत्वारि विपाकचित्तानी ति । इमानि सोळस रूपइरियापथविज्झात्तीसु एकं पि न करोन्ति । अज्झानि पि बहूनि आरूपे उप्पन्नानि अनोकासगतत्ता रूपं न समुट्ठापेन्ति । यानि पन कायविज्झात्तिं समुट्ठापेन्ति तानेव वचीविज्झात्तिं ति ।

(७६) आकासधातुनिद्देसे [§६३८] न कसति, न निकसति, कसितुं वा छिन्दितुं वा भिन्दितुं वा न सक्का ति आकासो । आकासो व [326] आकासगतं, खेळगतादीनि विय । आकासो ति वा गतं ति 'आकासगतं' । न हज्जती ति अघं, अवट्ठनीयं ति अत्थो । अघमेव अघगतं । छिद्दट्ठेन विवरो । विवरो व विवरगतं । असम्फुट्टं चतूहि महाभूतेही ति एतेहि असम्फुट्टं निज्झाकासं^१ कथितं । लक्खणादितो पन रूपपरिच्छेदलक्खणा आकासधातु, रूपपरियन्तप्पकासनरसा, रूपमरियादपञ्चुपट्ठाना असंफुट्टमाव-छिद्दविवरभावपञ्चुपट्ठाना वा, परिच्छिन्नरूपपदट्ठाना, याय परिच्छिन्नेसु रूपेसु 'इदमितो उद्धं अधो तिरियं' ति च होति ।

(७७) इतो परे रूपस्स लहुतादीनं [§६३९...] निद्देसा चित्तस्स लहुतादीसु [§४३...] वुत्तनयेनेव वेदितव्वा । लक्खणादितो पनेत्थ अदन्धतालक्खणा रूपस्स लहुता, रूपानं गरुभावविनोदनरसा, लहुपरिवत्तिता-पञ्चुपट्ठाना, लहुरूपपदट्ठाना । अथद्धतालक्खणा रूपस्स मुदुता, [§६४०] रूपानं थद्धमावविनोदनरसा, सब्बकिरियासु अविरोधितापञ्चुपट्ठाना, मुदुरूपपदट्ठाना । सरिरकिरियानुकूलकम्मज्जमावलक्खणा रूपस्स कम्मज्जवता [§६४१], अकम्मज्जताविनोदनरसा, अदुब्बलभावपञ्चुपट्ठाना, कम्मज्जरूपपदट्ठाना । एता पन तिस्सो न अज्जमज्जं विजहन्ति ।

(७८) एवं सन्ते पि यो अरोगिनो विय रूपानं लहुभावो, अदन्धता, लहुपरिवत्तिप्पकारो, रूपदन्धत्तकर-धातुक्खोम-पटिपक्खपच्चयसमुट्ठानो, सो रूपविकारो 'रूपस्स लहुता' । यो सुपरिमदितचम्मस्सेव रूपानं मुदुभावो सब्बकिरियाविसेसेसु वसवत्तनमावमहवप्पकारो रूपथद्धत्तकर-धातुक्खोम-पटिपक्खपच्चयसमुट्ठानो, सो रूपविकारो 'रूपस्स मुदुता' । यो पन सुद्धन्तसुवण्णस्सेव रूपानं कम्मज्जमावो सरिरकिरियानुकूलभावप्पकारो सरिरकिरिया-[327]-नं अननुकूलकर-धातुक्खोम-पटिपक्खपच्चयसमुट्ठानो, सो रूपविकारो 'रूपस्स कम्मज्जता' ति । एवमेतासं विसेसो वेदितव्वो ।

(७९) एता पन तिस्सो पि कम्मं कातुं न सक्कोन्ति, आहारादयो व करोन्ति ।

१ M. omits रूप. २ सि० inserts after this अरूपानि. ३ M., PTS - निस्सटा°, सि० - निस्सिता°. ४ See ३, २९५...

तथा हि योगिनो 'अज्ज अम्हेहि भोजनसप्पायं लद्धं, कायो नो लहु-मुदु-कम्मञ्जो' ति वदन्ति । 'अज्ज उतुसप्पायं लद्धं, अज्ज अम्हाकं चित्तं एकगं, कायो नो लहु-मुदु-कम्मञ्जो' ति वदन्ती ति ।

(८०) उपचयसन्ततिनिद्देशेसु [§§६४२-४३] आयतनानं ति अट्ठेकादसन्नं रूपायतनानं । आचयो ति निब्बत्ति । सो रूपास्स उपचयो ति यो आयतनानं आचयो पुनप्पुनं निब्बत्तमानानं, सो व रूपास्स उपचयो नाम होति; वट्ठी ति अत्थो । यो रूपास्स उपचयो सो रूपास्स सन्तती ति या एवं उपाचितानं रूपानं वट्ठी, ततो उत्तरितरं पवत्तिकाले सा रूपास्स सन्तति नाम होति; पवत्ती ति अत्थो । नदीतीरे खत्तकूपसिं हि उदकुग्गमकालो विय आचयो, निब्बत्ति; परिपुण्णकालो विय उपचयो, वट्ठी; अज्झोत्थरित्वा गमनकालो विय सन्तति, पवत्ती ति वेदितव्वा ।

(८१) एवं किं कथितं होती ति ? आयतनेन आचयो कथितो, आचयेन आयतनं कथितं । आचयो व कथितो आयतनमेव कथितं । एवं पि किं कथितं हांती ति ? चतुसन्तातेरूपानं आचयो उपचयो निब्बत्ति वट्ठी कथिता । अत्थतो हि उभयं पेतं जातिरूपास्सेवाधिवचनं । आकारनानत्तेन पन वेनेय्यवसेन च उपचयो सन्तती ति उद्देसदेसनं कत्वा यस्मा एत्थ अत्थतो नानत्तं नत्थि, तस्मा निद्देशे "यो आयतनानं आचयो सो रूपास्स उपचयो, यो रूपास्स उपचयो सा रूपास्स सन्तती" [§§६४२-४३] ति वुत्तं । यस्मा च उभयं पेतं जातिरूपास्सेवाधिवचनं तस्मा एत्थ आचयलक्खणो रूपास्स उपचयो, पुब्बन्ततो रूपानं उम्मुज्जापनरसो, नित्यातनपच्चुपट्टानो परिपुण्णभावपच्चुपट्टानो वा, उपाचितरूपपट्टानो । पवत्तिलक्खणा रूपास्स सन्तति, अनुप्पबन्धनरसा, अनुपच्छेदपच्चुपट्टाना, अनुप्पबन्धरूपपट्टाना ति वेदितव्वा ।

(८२) जरतानिद्देशे [§६४४] जीरणकवसेन जरा; अयमेत्थ [328] समावनिद्देशो । जीरणाकारो जीरणता । खण्डिच्चं ति आदयो तयो कालातिक्रमे किञ्चनिद्देशा । पच्छिमा द्वे पकतिनिद्देशौ । अयं हि 'जरा' ति इमिना पदेन समावतो दीपिता; तेन'स्सा'यं सभावनिद्देशो । 'जीरणता' ति इमिना आकारतो; तेन'स्सा'यं आकारनिद्देशो । खण्डिच्चं ति इमिना कालातिक्रमेन दन्तनखानं खण्डितमावकरणकिञ्चतो । पालिच्चं ति इमिना केसलोमानं पलितमावकरणकिञ्चतो । वलित्तचता ति इमिना मंसं मिलापेत्वा तच्चे वलिमावकरणकिञ्चतो दीपिता । तेन'स्सा' इमे 'खण्डिच्चं' ति आदयो तयो कालातिक्रमे किञ्चनिद्देशा । तेहि इमेसं विकारानं

१ See notes on §§642-43. २ M., सी०-कत°. ३ सि०, सी०-पवत्ती ति. ४ M., PTS, सि०-omit. ५ With ४.८२-८४, compare VbhCm. pp. 98-99 which closely agrees.

दस्सनवसेन पाकटीमूता पाकटजरा दस्सिता । यथेव हि उदकस्स वा अग्निनो वा तिणरुक्खादीनं संपग्गपल्लिमग्गताय वा झामताय वा गतमग्गो पाकटो होति, न च सो गतमग्गो तानेव उदकादीनि, एवमेव जराय दन्तादीसु खण्डिच्चादिवसेन गतमग्गो पाकटो, चक्खुं उम्मील्लिवा पि गय्हति, न च खण्डिच्चादीनेव जरा । न हि जरा चक्खुविञ्जेय्या होति ।

(८३) आयुनो संहानि इन्द्रियानं परिपाको ति इमेहि पन पदेहि काला-तिक्रमे येव अभिब्यत्ताय आयुक्खय-चक्खादिइन्द्रियपरिपाक-सञ्जिताय पकतिथा दीपिता । तेन'स्सिमे पच्छिमा द्वे पकतिनिहेसा ति वेदितब्बा । तत्थ यस्मा जरं पत्तस्स आयु हायति, तस्मा जरा 'आयुनो संहानी'ति फलूपचारेन वुत्ता । यस्मा च दहरकाले सुप्पसन्नानि, सुखुं पि अत्तनो विसयं सुखेनेव गण्हनसमत्थानि चक्खादीनि इन्द्रियानि जरं पत्तस्स परिपक्कानि आलुळितानि अविसदानि, ओळारिकं पि अत्तनो विसयं गहेतुं असमत्थानि होन्ति, तस्मा 'इन्द्रियानं परिपाको' ति पि फलूपचारे-नेव वुत्ता ।

(८४) सा पनायं एवं निहिट्ठा सब्बा पि जरा पाकटा पटिच्छन्ना ति दुविधा होति । तत्थ दन्तादीसु खण्डभावाददस्सनतो रूपधम्मेसु जरा पाकट-जरा नाम । अरूपधम्मेसु जरा तादिसस्स विकारस्स अदस्सनतो पटिच्छन्न-जरा नाम । पुन अ-वीचि स-वीची ति एवं पि दुविधा होति । मणि-कनक-रजत-पवाळ-चन्दिम-सुरियादीनं विय, मन्ददसकादीसु पाणिनं विय च, पुष्पफल-[३२९]-पल्लवादीसु च अपाणिनं विय, अन्तरन्तरा वर्णावसेसानं दुविञ्जेय्यत्ता जरा अ-वीचि जरा नाम; निरन्तरजरा ति अत्थो । ततो अञ्जेसु पन यथावुत्तेसु अन्तरन्तरा वर्णावसेसादीनं सुविञ्जेय्यत्ता जरा स-वीचि जरा नामा ति वेदितब्बा । लक्खणादितो पि रूपपरि-पाकलक्खणा रूपस्स जरता, उपनयनरसा, सभावानपगमे पि नवभावापगमपच्चु-पट्टाना, वीहिपुराणभावो विय परिपच्चमानरूपपट्टाना ति वेदितब्बा ।

(८५) अनिच्चतानिहेसे [§ ६४५] खयगमनवसेन खयो, वयगमनवसेन वयो, भिज्जनवसेन भेदो । अथवा, यस्मा तं पत्वा रूपं खिय्यति, वेति, भिज्जति च, तस्मा खिय्यति एतस्मिं ति 'खयो', वेति एतस्मिं ति 'वयो', भिज्जति एतस्मिं ति 'भेदो' । उपसग्गवसेन पदं वड्ढेत्वा भेदो व परिभेदो । हुत्वा अभावट्टेन, न निच्चं ति अ-निच्चं । तस्स भावो अनिच्चता । अन्तरधायति एत्था ति अन्तरधानं । मरणं हि पत्वा रूपं अन्तरधायति, अदस्सनं गच्छति । न केवलं च रूपमेव, सब्बे पि पञ्चक्खन्धा । तस्मा पञ्चन्नं पि खन्धानं अनिच्चताय इदमेव लक्खणं ति वेदितब्बं । लक्खणादितो पन परिभेदलक्खणा रूपस्स अनिच्चता, संसीदनरसा, खयवयपच्चु-

१ सि० inserts hereafter बातस्स वा. २ सि०, म०- खण्डिच्चादिनेव.

३ See विसु० २०.५०-५१.

पट्टाना, परिभिजमानरूपपदट्टाना ति वेदितव्वा । हेट्ठा जाति गहिता जरा गहिता, इमस्मिं ठाने मरणं गहितं । इमे तयो धम्मा इमेसं सत्तानं उक्खित्तासिकपच्चा-मित्तसदिसा ।

(८६) यथा हि पुरिसस्स तयो पच्चामित्ता ओतारं^१ गवेसमाना विचरेय्युं । तेसु एको एवं वदेय्य-‘एतं नीहरित्वा अटवीपवेसनं मय्हं भारो होतू’ ति । दुतियो ‘अटवीगतकाले पोथेत्वा पठवियं पातनं मय्हं भारो’ ति । ततियो ‘पठवीगतकालतो पट्टाय असिना सीसच्छेदनं मय्हं भारो’ ति । एवरूपा इमे जातिआदयो । नीहरित्वा अटवीपवेसनपच्चामित्तसदिसा हेत्थ जाति, तस्मिं तस्मिं ठाने निब्बत्तापनतो । अटवीगतं पोथेत्वा पठवियं पातनपच्चामित्तसदिसा जरा, निब्बत्तक्खन्धानं दुब्बल-पराधीन-मच्चपरायनभावकरणतो । पठवी-[330]-गतस्स असिना सीसच्छेदनक-पच्चामित्तसदिसं मरणं, जरापत्तानं खन्धानं जीवितक्खयं पापनतो ति ।

(८७) कवळिकाराहारनिदेसे [§६४६] कवळं^२ करीयती ति कवळिकारो । आहरीयती ति आहारो । कवळं कत्वा अज्झोहरीयती ति अत्थो । रूपं आहरती ति ‘आहारो’ । एवं वत्थुवसेन नामं उद्धरित्वा पुन वत्थुवसेनेवेतं पभेदतो दस्सेतुं ओदनो कुम्मासो ति आदि वुत्तं । ओदनादीनि हि फाणितपरियन्तानि द्वादस इधाधिप्पेतस्स आहारस्स वत्थूनि । पालियं अनागतानि मूलफलादीनि ये-वा-पनकं पविट्ठानि । इदानि तानि मूलफलादीनि कत्तव्वतो दस्सेतुं यम्मिह यम्मिह जनपदे ति आदिमाह । तत्थ मुखेन असितव्वं भुञ्जितव्वं ति मुख्वासियं । दन्तेहि विखादि-तव्वं ति दन्तविखादनं । गलेन अज्झोहरितव्वं ति गलज्झोहरणीयं । इदानि तं किच्चवसेन दस्सेतुं कुच्छिवित्थम्भनं ति आह । तं हि मूलफलादि ओदन-कुम्मासादि वा अज्झोहटं कुच्छि वित्थम्भेति । इदमस्स किच्चं । याय ओजाय सत्ता यापेन्ती ति हेट्ठा सब्बपदेहि सवत्थुकं आहारं दस्सेत्वा इदानि निब्बत्तिर्त-ओजमेव दस्सेतुं इदं वुत्तं ।

(८८) किं पनेत्थ वत्थुस्स किच्चं ? किं ओजाय ? परिस्सयहरण-पाल-नानि । वत्थुं हि परिस्सयं हरति पालेतुं न सक्कोति, ओजा पालेति परिस्सयं हरितुं न सक्कोति । द्वे पि एकतो हुत्वा पालेतुं पि सक्कोन्ति परिस्सयं पि हरितुं । को पनेस परिस्सयो नाम ? कम्मजतेजो । अन्तोक्कुच्छियं हि ओदनादिवत्थुरिंम असति, कम्मजतेजो उट्ठहित्वा उदरपटलं गण्हाति, ‘छातो’स्मि, आहारं देथा’ ति वदापेति । भुत्तकाले उदरपटलं मुञ्चित्वा वत्थुं गण्हाति । अथ सत्तो एकगो होति ।

(८९) यथा हि छायाक्खसो छायं पविट्ठं गहेत्वा देवसंखलिकाय बन्धित्वा अत्तनो भवने मोदन्तो छातकाले आगन्वा सीसे डंसति । सो डट्ठत्तो विरवति ।

१ सी०, म०- ओकानं. २ सि० अटवी^०. ३ M., PTS., सी०- कवळि.
४ M., PTS- विनिवट्ठित^०. ५ M., PTS- दट्ठत्ता.

तं विरवं सुत्वा 'दुःखप्पत्तो एत्थ अत्थी'ति ततो ततो मनुस्सा आगच्छन्ति । सो [381] आगतागते गहेत्वा खादित्वा भवने मोदति । एवं-सम्पदमिदं वेदि-तब्बं । छायास्खसो विय कम्मजतेजो, देवसंखलिकाय वन्धित्वा ठपितसत्तो विय उदरपटलं, पुन आगतमनुस्सा विय ओदनादिवत्थु, अत्तनो भवने मोदन्तेन छातकाले ओतरित्वा सीसे डंसनं विय कम्मजतेजस्स वत्थुतो मुत्तस्स उदरपटल-गहणं, डट्टस्स विरवनकालो विय 'आहारं देथा' ति वचनकालो, ताय सञ्जाय आगतागते गहेत्वा खादित्वा भवने मोदनकालो विय कम्मजतेजेन उदरपटलं मुञ्चित्वा वत्थुस्मिं गहिते एकग्गचित्ता ।

(९०) तत्थ ओळारिके वत्थुस्मिं ओजा मन्दा होति । सुखुमे बलवती । कुट्टस्सकमत्तादीनि हि मुञ्चित्वा मुहुत्तेनेव छातो होति । सप्पिआदीनि पिवित्वा टितस्स दिवसं पि भत्तं न रुचति । एत्थ च उपादायुपादाय ओळारिकसुखुमता वेदितब्बा । कुम्भीलानं हि आहारं उपादाय मोरानं आहारो सुखुमो । कुम्भीला किर पासाणे गिळन्ति । ते च नेसं कुच्छिप्पत्ता विलीयन्ति । मोरा सप्पविच्छिकादि-पाणे खादन्ति । मोरानं पन आहारं उपादाय तरच्छानं आहारो सुखुमो । ते किर तिवस्सछड्डितानि विसाणानि चेव अट्ठीनि च खादन्ति । तानि च नेसं खेळेन तेभित्तमत्तानेव कन्दमूलं विय मुदुकानि होन्ति । तरच्छानं पि आहारं उपादाय हत्थीनं आहारो सुखुमो । ते हि नानास्खसाखादयो खादन्ति । हत्थीनं आहारतो गवयगोकर्णमिगादीनं आहारो सुखुमो । ते किर निस्सारानि नानास्खपण्णादीनि खादन्ति । तेसं पि आहारतो गुन्नं आहारो सुखुमो । ते अल्लसुखवित्तिणानि खादन्ति । तेसं पि आहारतो ससानं आहारो सुखुमो । ससानं आहारतो सकुणानं आहारो सुखुमो ।

(९१) सकुणानं आहारतो पच्चन्तवासीनं आहारो सुखुमो । पच्चन्तवासीनं आहारतो गामभोजकानं आहारो सुखुमो । गामभोजकानं आहारतो राजराजमहा-मत्तानं आहारो सुखुमो । तेसं पि आहारतो चक्कवत्तिनो आहारो सुखुमो । चक्कवत्तिनो आहारतो भुम्मदेवानं आहारो सुखुमो । भुम्मानं देवानं आहारतो चातुम्महाराजिकानं आहारो सुखुमो । एवं याव परनिम्मितवस-[332]-वत्तीनं आहारो वित्थारेत्तब्बो । तेसं पनाहारो सुखुमो त्वेव निट्ठं पत्तो । लक्खणादितो पि ओजालक्खणो कवळिकाराहारो, रूपाहरणरसो, उपत्थमनपच्चुपट्टानो, कवळं कत्वा आहारितव्ववत्थुपट्टानो ति वेदितब्बो ।

(९२) नो-उपादानिहेसे [५६४७] यथा उपादारूपं उपादियतेव, न अञ्जेन उपादियति, एवमेतं न उपादियतेवा ति नो-उपादा । फुसितब्बं ति फोटुब्बं । फुसित्वा जानितब्बं ति अत्थो । फोटुब्बं च तं आयतनं चा ति फोटुब्बायतनं ।

आपो च तं निस्सत्त-सुञ्जतसमावट्ठेन धातु चा ति आपोधातु ।

(९३) इदानीं यस्मा तीणि रूपानि फुसित्वा जानितव्वानि तस्मा तानि भाजित्वा दस्सेतुं कतमं तं रूपं फोट्ठव्वायतनं ? पठवीधातू [§ ६४८] ति आदि-माह । तत्थ कक्खळत्तलक्खणा पठवीधातु, पतिट्ठानरसा, संपटिच्छनपच्चुपट्ठाना । तेजोधातु उण्हत्तलक्खणा, परिपाचनरसा, महवानुप्पदानपच्चुपट्ठाना । वायोधातु वित्थंमनलक्खणा, समुदीरणरसा, अभिनीहारपच्चुपट्ठाना । पुरिमा पन 'आपोधातु' पग्घरणलक्खणा, ब्रूहनरसा, संगहपच्चुपट्ठाना । एकेका चेत्य सेसत्तयपदट्ठाना ति वेदितव्वा । कक्खळं ति थद्धं । मुदुकं ति अ-थद्धं । सण्हं ति मट्ठं । फरुसं ति खरं । सुखसम्फस्सं ति सुखवेदनापच्चयं इट्ठफोट्ठव्वं । दुक्खसम्फस्सं ति दुक्ख-वेदनापच्चयं अनिट्ठफोट्ठव्वं । गरुकं ति भारियं । लहुकं ति अ-भारियं, सल्लहुकं ति अत्थो । एत्थ च 'कक्खळं मुदुकं सण्हं फरुसं गरुकं लहुकं' ति पदेहि पठवी-धातु एव भाजिता । "यदा'यं कायो आयुसहगतो च होति उस्मासहगतो च विज्जाण-सहगतो च तदा लहुतरो च होति मुदुतरो च [333] कम्मञ्जतरो चा" [ ] ति सुत्तन्ते पि लहुमुदुभूतं पठवीधातुमेव सन्धाय वुत्तं ।

(९४) 'सुखसम्फस्सं दुक्खसम्फस्सं' ति पदद्वयेन पन तीणि पि महाभूतानि भाजितानि । पठवीधातु हि सुखसम्फस्सा पि अत्थि दुक्खसम्फस्सा पि । तथा तेजोधातु-वायोधातुयो । तत्थ सुखसम्फस्सा पठवीधातु मुदुतलुणहत्थे दहरे पादे सम्भा-हन्ते अस्सादेत्वा अस्सादेत्वा 'सम्भाह तात, सम्भाह ताता' ति वदापनाकारं करोति । सुखसम्फस्सा तेजोधातु सीतसमये अंगारकपह्लं आहरित्वा गत्तं सेदेन्ते अस्सादेत्वा अस्सादेत्वा 'सेदेहि ताता' ति वदापनाकारं करोति । सुखसम्फस्सा वायोधातु उण्ह-समये वत्तसंपन्ने दहरे वीजनेन वीजन्ते अस्सादेत्वा अस्सादेत्वा 'वीज ताता' ति वदापनाकारं करोति । थद्धहत्थे पन दहरे पादे सम्भाहन्ते अट्ठीनं भिज्जनकालो विय होति । सो पि 'अपेही' ति वत्तव्वकं आपज्जति । उण्हसमये अंगारकपह्ले आभटे 'अपनेहि नं' ति वत्तव्वं होति । सीतसमये वीजनेन वीजन्ते 'अपेहि, मं मा वीजा' ति वत्तव्वं होति । एवमेतासं सुखसम्फस्सता दुक्खसम्फस्सता च वेदितव्वा । यं फोट्ठव्वं अनिदस्सनं सप्पटिघं [§ ६४८] ति आदिना नयेन वुत्ता पन चतूहि चतूहि नयेहि पतिमण्डिता तेरस्स वारा हेट्ठा रूपायतनादीसु वुत्तनयेनेव वेदितव्वा ।

(९५) किं पनेतानि तीणि महाभूतानि एकप्पहारेनेव आपाथमागच्छन्ति उदाहु नो ति ? आगच्छन्ति । एवं आगतानि कायप्पसादं घट्टेन्ति न घट्टेन्ती ति ? घट्टेन्ति । एकप्पहारेनेव तानि आरम्भणं कत्वा कायविज्जाणं उप्पजति नुप्पजती ति ? नुप्पज्जति । कस्मा ? आमुजितवसेन वा हि उस्सदवसेन वा आरम्भणकरणं होति ।

(९६) तत्थ आमुजितवसेन ताव, पत्तस्मिं हि ओदनेन पूरेत्वा आमटे एकं सित्थं गहेत्वा थद्धं वा मुदुकं वा ति वीमंसन्तो किञ्चा पि तत्थ तेजो पि अत्थि वायो पि अत्थि, पठवीधातुमेव पन आमुजति । उण्होदके हत्थं ओतोत्त्वा वीमंसन्तो किञ्चा पि तत्थ पठवी पि अत्थि वायो पि अत्थि, तेजोधातुमेव पन आमुजति । उण्हसमये वातपानं विवरित्वा वातेन सरीरं पहारापेन्तो ठितो मन्दमन्दे वाते [३३४] पहरन्ते किञ्चा पि तत्थ पठवी पि अत्थि तेजो पि अत्थि, वायोधातुमेव पन आमुजति । एवं आमुजनवसेन आरम्मणं करोति नाम ।

(९७) यो पन उपक्खलति^१ वा सीसेन वा ख्खं पहरति भुञ्जन्तो वा सक्खरं डंसति, सो किञ्चा पि तत्थ तेजो पि अत्थि वायो पि अत्थि, उस्सदवसेन पन पठवीधातुमेव आरम्मणं करोति । अग्निं अक्कमन्तो पि किञ्चा पि तत्थ पठवी पि अत्थि वायो पि अत्थि, उस्सदवसेन पन तेजोधातुमेव आरम्मणं करोति । ब्रह्मवातो कण्णसक्खलिं पहरित्वा बधिरभावं करोन्तो त्रिय होति । किञ्चा पि तत्थ पठवी पि अत्थि तेजो पि अत्थि, उस्सदवसेन पन वायोधातुमेव आरम्मणं करोति । यं किञ्चि धातुं आरम्मणं करोन्तस्स कायविञ्जाणं पि एकप्पहारेन नुप्पजति । सूक्कि-कलापेन विद्धस्स एकप्पहारेन कायो घट्टियति । यस्मिं यस्मिं पन ठाने कायप्पसादो उस्सन्नो होति, तत्थ तत्थ कायविञ्जाणं उप्पज्जति [§ ६५१] । यत्थ यत्था पि पटिघट्टननिघंसे बलवा होति तत्थ तत्थ पठमं उप्पज्जति । कुक्कुटपत्तेन वणे धोवियमाने^२ पि अंसु अंसु कायप्पसादं घट्टेति । यत्थ यत्थ पन पसादो उस्सन्नो होति, तत्थ तत्थेव कायविञ्जाणं उप्पज्जति । एवं उस्सदवसेन आरम्मणं करोति । उस्सदवसेनेव काय-विञ्जाणं उप्पज्जति नाम ।

(९८) कथं पन चित्तस्स आरम्मणतो संकन्ति होती ति ? द्वीहाकारेहि होति—अज्झासयतो वा विसयाधिमत्ततो वा । विहारपूजादीसु हि 'तानि चेतियानि चैव पटिमायो च वन्दिस्सामि, पोत्थकम्म-चित्तकम्मानी च ओलोकैस्सामी' ति अज्झासयेन गतो एकं वन्दित्वा वा पस्सित्वा वा इतरस्स वन्दनत्थाय वा दस्सनत्थाय वा मनं कत्वा वन्दितुं पि पस्सितुं पि गच्छति येव, एवं अज्झासयतो संकन्ति नाम । केलासकूटपटिमागं पन महींचेतियं ओलोकैन्तो ठितो पि अपरभागे सब्बतुरियेसु पग्गहितेसु रूपारम्मणं विस्सज्जेत्वा सहारम्मणं संकमति । मनुञ्जगंधेसु पुप्फेसु वा गन्धेसु वा आगतेसु सहारम्मणं विस्सज्जेत्वा गंधारम्मणं संकमति । एवं विसयाधिमत्ततो संकन्ति नाम ।

(९९) [३३५] आपोधातुनिद्देसे [§ ६५२] आपो ति सभावनिद्देसो । आपो व आपोगतं । सिनेहवसेन सिनेहो, सिनेहो व सिनेहगतं । बन्धनसं रूपस्सा ति पठवीधातु-आदिकस्स भूतरूपस्स बन्धनमावो । अयपिण्ड-आदीनि

१ M., PTS, सी०-पक्खलति, २ सि०-वाधियमाने, ३ See ३.७४ above.

हि आपोधातु आवन्धित्वा बद्धानि^१ करोति । ताय आवद्धत्ता तानि बद्धानि^१ नाम होन्ति । पासाण-पञ्चत-तालट्टि-हृथिदन्त-गोसिंगादीसु पि एसेव नयो । सब्बानि हेतानि आपोधातु एव आवन्धित्वा बद्धानि करोति । आपोधातुया आवद्धत्ता व बद्धानि होन्ति ।

(१००) किं पन पठवीधातु सेसधातूनं पतिट्ठा होन्ती फुसित्वा होति उदाहु अफुसित्वा ? आपोधातु वा अवसेसा बन्धमाना फुसित्वा बन्धति उदाहु अफुसित्वा ति ? पठवीधातु ताव आपोधातुया अफुसित्वा व पतिट्ठा होति, तेजोधातुया च वायोधातुया च फुसित्वा । आपोधातु पन पठवीधातुं पि तेजोधातु-वायोधातुयो पि अफुसित्वा व आबन्धति । यदि फुसित्वा आबन्धेय्य फोटुब्बायतनं नाम भवेय्य । तेजोधातु-वायोधातूनं पि सेसधातूसु सकसककिच्चकरणे एसेव नयो ।

(१०१) तेजोधातु हि पठवीधातुं फुसित्वा ज्ञापेति । सा पन न उण्हा हुत्वा ज्ञायति । यदि उण्हा हुत्वा ज्ञायेय्य उण्हत्तलक्खणा नाम भवेय्य । आपोधातुं पन अफुसित्वा व तापेति । सा पि तप्पमाना न उण्हा हुत्वा तप्पति । यदि उण्हा हुत्वा तप्पेय्य उण्हत्तलक्खणा नाम भवेय्य । वायोधातुं पन फुसित्वा व तापेति । सा पि तप्पमाना न उण्हा हुत्वा तप्पति । यदि उण्हा हुत्वा तप्पेय्य उण्हत्तलक्खणा नाम भवेय्य ।

(१०२) वायोधातु पठवीधातुं फुसित्वा वित्थंमेति, तथा तेजोधातुं । [336] आपोधातुं पन अफुसित्वा व वित्थंमेति । उच्छुरसं पचित्वा फाणितपिण्डे कथिरमाने आपोधातु थद्धा होति न होती ति ? न होति । सा हि पग्घरणलक्खणा । पठवीधातु कक्खळलक्खणा । ओमत्तं पन आपो अधिमत्त-पठवी-गतिकं जातं । सा हि रसाकारेन ठित्तमावं विजहति, लक्खणं न विजहति । फाणितपिण्डे विलीयमाने पि पठवीधातु न विलीयति । कक्खळलक्खणा हि पठवीधातु पग्घरणलक्खणा आपोधातु । ओमत्ता पन पठवी अधिमत्त-आप-गतिका होति । सा पिण्डिकाकारेन ठित्तमावं विजहति, लक्खणं न विजहति ।

(१०३) चतुन्नं हि महामूतानं भावञ्जथत्तमेव होति, लक्खणञ्जथत्तं नाम नत्थि । तस्स अमावो अट्टानपरिकप्पसुत्तेन [अं० १.२२२] दीपितो । वुत्तं हेतं—“सिया खो पनानन्द चतुन्नं महामूतानं अञ्जथत्तं, पठवीधातुया आपो-धातुया तेजोधातुया वायोधातुया; न त्वेव बुद्धे अवेच्चप्पसादेन समन्नागतस्स अरियसावकस्स सिया अञ्जथत्तं” ति । अयं हेत्थ अत्थो—आनंद, कक्खळत्त-लक्खणा पठवीधातु परिवत्तित्वा पग्घरणलक्खणा आपोधातु नाम भवेय्य, अरिय-सावकस्स पन अञ्जथत्तं नाम नत्थी ति । एवमेत्थ अट्टानपरिकप्पो आगतो ।

(१०४) इतो परेसु उपादिन्नरूपादिनिद्देसेसु उपादिन्नपदादीनं अत्थो

मातिकाकथाय वुत्तनयेनेव वेदितब्बो । चक्खायतनादीनि हेट्ठा^१ वित्थारितानेव । तत्थ तत्थ पन विसेसमत्तमेव वक्खाम । उपादिन्ननिद्देसे [§ ६५३] ताव चक्खायतनादीमि एकन्तं उपादिन्नत्ता वुत्तानि । भस्मा पन रूपायतनादीनि उपादिन्नानि पि अत्थि अनुपादिन्नानि पि, तस्मा तानि ^३यं वा पत्ता ति संखेपतो दस्सेत्वा पुन कम्मस्स कतत्ता रूपायतनं [§ ६५३] ति आदिना नयेन वित्थारितानि । इमिना उपायेन सब्ब-ये-वा-पनकेसु अत्थो वेदितब्बो ।

(१०५) कस्मा पन 'कम्मस्सकतत्ता' [§ ६५३] ति च 'न-कम्मस्स कतत्ता' [§ ६५४] ति च उभिन्नं पि निद्देसे 'जरता च अनिच्चता च' न गहिता, अनुपादिन्नादीनं [§ ६५४] येव निद्देसेसु गहिता ति ? न-[337]-कम्मस्स कतत्ता ति एत्थ ताव कम्मतो अञ्जपच्चयसमुद्धानं संगहितं । 'कम्मस्स कतत्ता' ति एत्थ कम्मसमुद्धानमेव । इमानि च द्वे रूपानि नेव कम्मतो न अञ्जस्मा रूपजनकपच्चया उप्पज्जन्ति, तस्मा न गहितानी ति । सा च नेसं अनुप्पत्ति परतो^४ आविर्भाविससति । अनुपादिन्नं ति [§ ६५४] आदीसु पन केवलं अनुपादिन्नादि-ग्गहणेन कम्मादिसमुद्धानता पटिक्खित्ता, न अञ्जपच्चयसमुद्धानता अनुज्जाता । तस्मा तत्थ गहितानी ति वेदितब्बानि ।

(१०६) चित्तसमुद्धाननिद्देसे [§ ६६७] कायविज्जत्ति-वचीविज्जत्ती ति इदं द्वयं यस्मा एकन्त-चित्तसमुद्धानानि भूतानि उपादाय पञ्जायति, तस्मा वुत्तं । परमत्थतो पन तस्स निस्सयभूतानेव चित्तसमुद्धानानि, तन्निस्सितत्ता । यथा अनि-च्चस्स रूपस्स जरामरणं अनिच्चं नाम होति, एवमिदं पि चित्तसमुद्धानं नाम जातं । चित्तसहभूनिद्देसे [§ ६६९] पि एसेव नयो । याव चित्तं ताव पञ्जायनतो इदमेव द्वयं वुत्तं । न पनेतं चित्तेन सहभूतानि विय, वेदनादयो विय च उप्पज्जति । चित्ता-नुपरिवत्तिताय [§ ६७१] पि एसेव नयो । याव चित्तं ताव पञ्जायनतो एव हेतं द्वयं चित्तानुपरिवत्ती ति वुत्तं ।

(१०७) ओळारिकं [§ ६७५] ति वत्थारम्मणभूतत्ता संघट्टनैवसेन गहे-तब्बतो थूलं । वुत्तविपल्लासतो सुखुमं [§ ६७६] वेदितब्बं । दूरे [६७७] ति घट्टन-वसेन अगगहेतब्बत्ता दुविज्जेय्यभावेन समीपे ठितं पि दूरे । इतरं पन घट्टनवसेन गहेतब्बत्ता सुविज्जेय्यभावेन दूरे ठितं पि सन्तिके [§ ६७८] । चक्खायतनादि-निद्देसा हेट्ठा वुत्तनयेनेव वित्थारतो वेदितब्बा ।

इदं ताव दुविधेन रूपसंगहे विसेमत्तं ।

१ See २.२० २ See ४.२५-५१, ६१-६७, ५२-६०, ९३-९४, ७६, ९९-१०३, ८०-८१, ८७-९१. ३ सि०, सी०, म०-यं यं. ४ See ४.११३-११७. ५ M., PTS-पसादसंघट्टन°. ६ M., PTS-दुप्परिज्जेय्य°. ७ M., PTS-सुपरिज्जेय्य°. ८ See ४.२५-६०, ९३-९४.

(१०८) तिविधसंगहो [§§७४२-८७६] उच्चातथो येव । चतुर्विध-संगहावसाने दिट्ठादीनं पच्छिमपदस्स भेदाभावेन आदितो पट्ठाय पुच्छं अकत्वा वै रूपायतनं दिट्ठं सहायतनं सुतं [§९६१] ति आदि वुत्तं । तत्थ रूपायतनं चक्खुना ओलोकेत्वा दक्खितुं सक्का ति 'दिट्ठं' नाम जातं । सहायतनं सोतेन सह सुत्वा जानितुं सक्का ति 'सुतं' नाम जातं । गन्धायतनादित्तयं घ्राण-जिह्वा-कायेहि पत्वा गहेतव्वतो मुनित्वा जानितव्वट्ठेन मुतं नाम जातं । फुसित्वा विज्जाणुप्पत्तिकारणतो 'मुतं' नामा ति वुत्तं । सब्बमेव पन रूपं मनोविज्जाणेन जानितव्वं ति मनसा विज्जातं नाम जातं ।

(१०९) पञ्चविधसंगहनिर्देशे [§§९६२-६६] कक्खल्लं ति थद्धं । खरमेव खरगतं^१, फरुसं ति अत्थो । इतरे द्वे पि सभावनिर्देशा येव । अज्झत्तं ति नियक-ज्झत्तं । बहिद्धा ति बाहिरं । उपादिन्नं ति कम्मसमुद्धानमेव । अविसेसेन पन सरीरट्ठकस्सेतं गहणं । सरीरट्ठकं हि उपादिन्नं वा होतुं अनुपादिन्नं वा, आदिन्नगहित-परामट्ठवसेन उपादिन्नमेव नाम जातं । तेजोगतं [§९६४] ति सब्बतेजेषु गतं उण्हत्त-लक्खणं, तेजो एव वा तेजोभावं गतं ति 'तेजोगतं' । उस्मा ति उस्माकारो । उस्मागतं ति उस्माभावं गतं । उस्माकारस्सेयत्तं नामं । उसुमं ति बलव-उस्मा । उसुममेव उसुमभावं गतं ति उसुमगतं । वायनकवसेन वायो [§९६५] । वायो एव वायोभावं गतत्ता वायोगतं । थंभितत्तं ति उप्पलनाळतत्तादीनं विय वात-पुण्णानं थंभितभावो रूपस्स ।

(११०) [339] छद्विधादिसंगहानं तिण्णं ओसानपदस्स भेदाभावतो आदितो पट्ठाय अपुच्छित्वा व निर्देशो कतो । तत्थ चक्खुविज्जाणेन जानितुं सक्का ति चक्खुविज्जेय्यं [§९६७] ...पे०... मनोविज्जेय्येन जानितुं सक्का ति मनोविज्जेय्यं ति । तिविधाय मनोधातुया जानितुं सक्का ति मनोधातुविज्जेय्यं [§§९६८-६९] । सब्बं रूपं ति एत्थ यस्मा एकं रूपं पि मनोविज्जाणधातुया अजानितव्वं नाम नत्थि, तस्मा 'सब्बं रूपं' ति वुत्तं । सम्मासंबुद्धेन हि अभिधम्मं पत्वा नयं कातुं युत्तट्ठाने नयो अकतो नाम नत्थि । इदं च एकरूपस्सा पि मनोविज्जाणधातुया अजानितव्वस्स अभावेन नयं कातुं युत्तट्ठानं नाम, तस्मा नयं करोन्तो 'सब्बं रूपं' ति आह । सुखसम्फस्सो [§९७०] ति सुखवेदनापटि-लाभपच्चयो । दुक्खसम्फस्सो ति दुक्खवेदनापटिलामपच्चयो । इधा पि फोट्ठब्बा-रम्मणस्स सुखदुक्खस्स सम्भावतो अयं नयो दिन्नो ।

(१११) नवके [§§९७१-७३] पन इन्द्रियरूपस्स नाम अत्थिताय नयो दिन्नो । तस्सेव सप्पटिघ-अप्पटिघताय दसके [§§९७४-९७७] नयो दिन्नो ।

१ M. reads so.   २ M.- खरिगतं.   ३ M., PTS.- भाव°.
४ M.- होति.

एकादसके [§§९७८-८०] अट्टेकादस आयतनानि विभक्तानि । तेसं तेसं निद्देश-
वारा हेद्वावुत्तनयेनेव वित्थारतो वेदितव्वा । सेसं सब्बत्थ उत्तानत्थमेव ।

(११२) इभेसु पन रूपेसु असंमोहत्थं

समोधानं समुद्धानं परिनिष्फन्नं च संखतं ति

इदं 'पक्किण्णकं' वेदितव्वं । तत्थ 'समोधानं' ति सब्बमेव हि रूपं समोधानतो
चक्खायतनं ... पे० ... कवल्लिकारो आहारो [§५९६], फोढुब्बायतनं आपोधातू
[§६४७] ति पञ्चवीसतिसंखं होति । तं वत्थुरूपेणं सद्धिं छब्बीसतिसंखं वेदितव्वं ।
[340] इतो अञ्जं रूपं नाम नत्थी ति । केचि^२ पन 'मिद्धरूपं नाम अत्थी' ति
वदन्ति । ते "अद्धा मुनी सि सम्बुद्धो नत्थी नीवरणा तवा" [सु० नि० ५४१]
ति आदीनि वत्वा मिद्धरूपं नाम नत्थी ति पटिसेधेतेव्वा । अपरे बलरूपेण सद्धिं
सत्तवीसति, संभवरूपेण सद्धिं अट्ठवीसति, जातिरूपेण सद्धिं एकूनर्तिसति, रोगरूपेण
सद्धिं समतिसं रूपानी ति वदन्ति । ते पि तेसं विसुं अभावं दस्सेत्वा पटिक्खिपि-
तव्वा । वायोधातुया हि गहिताय बलरूपं गहितमेव, अञ्जं बलरूपं नाम नत्थि ।
आपोधातुया संभवरूपं, उपचयसंततीहि जातिरूपं, जरता^३ निचत्ताहि गहिताहि रोग-
रूपं गहितमेव । अञ्जं रोगरूपं नाम नत्थि । यो पि कण्णरोगादि-आबाधो सो वा
विसमपच्चयसमुद्धितधातुमत्तमेव । न अञ्जो तत्थ रोगो नाम अत्थी ति समोधानतो
छब्बीसति चेव रूपानि ।

(११३) 'समुद्धानं' ति कति-रूपानि कति-समुद्धानानि ? दस एकसमु-
द्धानानि, एकं द्वि-समुद्धानं, तीणि ति-समुद्धानानि, नव चतु-समुद्धानानि, द्वे न
केनाचि समुद्दहन्ति । तत्थ चक्खुप्पसादो ... पे^४ ... जीवित्तिन्द्रियं ति इमानि अट्ठ
एकन्तेन कम्मतो व समुद्दहन्ति । कायविज्जात्ति-वचीविज्जात्ती ति द्वयं एकन्तेन
चित्ततो समुद्दाती ति दस 'एकसमुद्धानानि' नाम । सद्दो उतुतो च चित्ततो च
समुद्दाती ति एको 'द्विसमुद्धानो' नाम । तत्थ अविज्जाणकसद्दो उतुतो समुद्दाति,
सविज्जाणकसद्दो चित्ततो । लहुतादित्तयं पन उतुचित्ताहारेहि समुद्दाती ति तीणि
'ति-समुद्धानानि' नाम । अवसेसानि नव रूपानि तेहि कम्मेन चा ति चतूहि समुद्द-
हन्ती ति नव 'चतुसमुद्धानानि' नाम । जरता-अनिच्चता पन एतेसं एकतो पि न
समुद्दहन्ती ति द्वे 'न केनाचि समुद्दहन्ति' नाम । कस्मा ? अजायनतो ।

(११४) न हि एतानि जायन्ति । कस्मा ? जातस्स पाक-भेदत्ता । उप्पन्नं
हि रूपं अरूपं वा भिज्जती ति [341] अवस्सं पनेतं संपटिच्छित्तव्वं । न हि
उप्पन्नं रूपं वा अरूपं वा अक्खयं नाम दिस्सति । याव पन न भिज्जति ताव^५ स्स

१ See note २ on §596. २ 'अभयगिरिवासिनो' (अ० यो० p. 183).

३ See note १ on ३.५५७. ४ See विसु० १४.७१. विसु० ९५. ५ Cf. §६६१. ६ See ४-१०५ above; also विसु० १४.८०.

परिपाको ति सिद्धमेतं । 'जातस्स पाक-भेदत्ता' ति यदि च तानि^१ जायेय्युं तेसं पि पाक-भेदा भवेय्युं । न च पाको पचति, भेदो वा भिज्जती ति जातस्स पाक-भेदत्ता नेतं द्वयं जायति ।

(११५) तत्थ सिया—यथा 'कम्मस्स कतत्ता' ति आदिनिद्देसेसु 'रूपस्स उपचयो रूपस्स सन्तती' [§६५३] ति वचनेन 'जाति' जायती ति सम्पटिच्छितं होति, एवं 'पाको' पि पचतु 'भेदो' पि भिज्जतु^२ ति । 'न तत्थ 'जाति' जायती ति सम्पटिच्छितं । ये पन धम्मो कम्मादीहि निब्बत्तन्ति तेसं अभिनिब्बत्तिभावतो जातिया तप्पच्चयभाववोहारो अनुमतो । न पन परमत्थतो जाति जायति । जायमानस्स हि अभिनिब्बत्तिमत्तं जाती^३ ति ।

(११६) तत्थ सिया—'यथेव जाति येसं धम्मानं अभिनिब्बत्ति तप्पच्चय-भाववोहारं अभिनिब्बत्तिवोहारं च लभति, तथा पाक-भेदा पि येसं धम्मानं पाक-भेदा तप्पच्चयभाववोहारं अभिनिब्बत्तिवोहारं च लभन्तु । एवं इदं पि द्वयं कम्मादि-समुद्धानमेवा ति वत्तब्बं भाविस्सती^४ ति । 'न पाक-भेदा तं वोहारं लभन्ति । कस्मा ? जनकपच्चयानुभावकखणे^५ अभावतो । जनकपच्चयानं हि उप्पादेतब्ब-धम्मस्स उप्पादकखणे येव आनुभावो, न ततो उत्तारिं । तेहि अभिनिब्बत्तिते धम्मकखणस्मिं च जाति पज्जायमाना तप्पच्चयभाववोहारं अभिनिब्बत्तिवोहारं च लभति, तस्मिं खणे सम्भावतो; न इतरद्वयं, तस्मिं खणे अभावतो ति नेवेतं जायती^६ ति वत्तब्बं ।

(११७) "जरामरणं भिक्खवे अनिच्चं संखतं पटिच्चसमुप्पन्नं"^७ [सं० २.२६] ति आगतत्ता इदं पि द्वयं जायती ति चे—'न, परियायदेसितत्ता । तत्थ हि पटिच्चसमुप्पन्नानं धम्मानं जरामरणत्ता परियायेन तं पटिच्चसमुप्पन्नं^८ ति वुत्तं । 'यदि एवं, तय्ये^९ पेतं अजातत्ता सस-[342]-विसाणं विय नत्थि; निब्बानं विय वा निच्चं' ति चे—'न, निस्सयपटिवद्भवुत्तितो; पठवीआदीनं हि निस्सयानं भावे जाति-आदित्तयं पज्जायति, तस्मा नै नत्थि । तेसं च अभावे न पज्जायति, तस्मा न निच्चं । एतं पि च अभिनिवेसं पटिसेधेतुमेव इदं वुत्तं— "जरामरणं भिक्खवे अनिच्चं संखतं पटिच्चसमुप्पन्नं"^{१०} [सं० २-२६] ति । एवमादीहि नयेहि तानि द्वे रूपानि न केहिचि समुद्दहन्ती^{११} ति वेदितब्बानि ।

(११८) अपि च 'समुद्धानं' ति एत्थ अयमज्जो पि अत्थो । तस्सायं मातिका—'कम्मजं कम्मपच्चयं कम्मपच्चयउतुसमुद्धानं, आहारसमुद्धानं'^{१२} आहार-

१ i. e. जरता-अनिच्चतानि (अ० यो० 148). २ सी०, म०—omit.

३ PTS—पच्चयानुभवकखणे, M—पच्चयानुभवकखणे. ४ i. e. जाति-जरा-भंगसंखातं. (अ० यो० 186). ५ M., PTS alone give this word. Others omit.

६ This discussion commenced with ४.११४. ७ See विद्गु० ११. १४, १११.

पञ्चयं आहारपञ्चयउतुसमुद्धानं, उतुसमुद्धानं उतुपञ्चयं उतुपञ्चयउतुसमुद्धानं, चित्तसमुद्धानं चित्तपञ्चयं चित्तपञ्चयउतुसमुद्धानं'ति । तत्थ चक्खुप्पसादादि अट्ठविधं रूपं सद्धिं हृदयवत्थुना 'कम्मजं' नाम । केसमस्सु-हत्थिदन्ता-अस्सबाला-चामरि-बालानी ति एवमादि 'कम्मपञ्चयं' नाम । चक्करतनं देवतानं उय्यान-विमानानी ति एवमादि 'कम्मपञ्चयउतुसमुद्धानं' नाम । आहारतो समुद्धितं सुद्धट्ठकं 'आहार-समुद्धानं' नाम । कबळिकारो आहारो द्वित्रं पि रूपसन्ततीनं पञ्चयो होति आहार-समुद्धानस्स च उपादिन्नस्स च । आहारसमुद्धानस्स जनको हुत्वा पञ्चयो होति, कम्मजस्स अनुपालको हुत्वा ति इदं आहारानुपालितं कम्मजरूपं 'आहारपञ्चयं' नाम । विसमाणाहारं सेवित्वा आतपे गच्छन्तस्स काळकुट्टादीनि उप्पज्जन्ति, इदं 'आहारपञ्चयउतुसमुद्धानं' नाम । उतुतो समुद्धितं सुद्धट्ठकं 'उतुसमुद्धानं' नाम । तस्मिं उतु अञ्जं अट्ठकं समुद्गापेति, इदं [३४३] 'उतुपञ्चयं' नाम । तस्मिं पि उतु अञ्जं अट्ठकं समुद्गापेति, इदं 'उतुपञ्चयउतुसमुद्धानं' नाम । एवं तिस्सो येव सन्ततियो घट्ठे तुं सक्कोति । न ततो परं । इममत्थं अनुपादिनकेना पि दीपेतुं वट्ठति । उतुसमुद्धानो नाम वल्लाहको । उतुपञ्चया नाम बुद्धिधारा । देवे पन बुद्धे^१ बीजानि विरूहन्ति, पठवी गन्धं मुञ्चति, पब्बता नीला खायन्ति, समुद्दो वट्ठति, एधं उतु-पञ्चयउतुसमुद्धानं नाम । चित्ततो समुद्धितं सुद्धट्ठकं 'चित्तसमुद्धानं' नाम । "पच्छा-जाता चित्तचेतसिका धम्मा पुरेजातस्स इमस्स कायस्स पच्छाजातपञ्चयेन पञ्चयो"^२ [तिकप० ५] ति इदं 'चित्तपञ्चयं' नाम । आकासे अन्तलिक्खे हँत्थिं पि दस्सेन्ति, अस्सं पि दस्सेन्ति, रथं पि दस्सेन्ति, विविधं पि सेनाब्यूहं^३ दस्सेन्ती ति इदं 'चित्तपञ्चयउतुसमुद्धानं' नाम ।

(११९) 'परिनिष्फेज्जं' ति पण्णरसं रूपा परिनिष्फज्जा नाम, दस रूपा अपरिनिष्फज्जा नाम । 'यदि अपरिनिष्फज्जा, असंखता नाम भवेयुं' । 'तेसं येव पन रूपानि कायविकारो 'कायविञ्जति' नाम, वचीविकारो 'वचीविञ्जति' नाम, छिद्दं विवरं 'आकासधातु' नाम, लहुभावो 'लहुता' नाम, मुदुभावो 'मुदुता' नाम, कम्मज्जभावो 'कम्मज्जता' नाम, निब्बत्ति 'उपचयो' नाम, पवत्ति 'संतति' नाम, जीरणाकारो 'जरता' नाम, हुत्वा अभावाकारो 'अनिच्चता' नाम । इति सब्बं परि-निष्फेज्जं^४ संखतमेव होती' ति ।

अट्ठसालिनिषा धम्मसंगहट्ठकथाय

रूपकण्ड-वण्णना निट्ठिता ।

१ सी०, म०- तिलककालकुट्ट०. २ See विसु० ११.१०५, १७.१९३-९४.
३ सी०, M.- षट्ठे. ४-४ Cf. Ps.i.210; विसु० १२.२५; विसु० ८७. ५ See ४.११२. ६ See विसु० १४.७३. ७ All authorities read so. ८ i.e. निष्फजरूपानं (अ०यो०). ९ i.e. रूपं (अ०यो०). १० सि०- अपरिनिष्फेज्जं.

५

[निकलेपकण्डवण्णना]

[१. तिकवण्णना]

(१) एत्तावता कुसलत्तिको सब्बेसं कुसलादिधम्मानं पदमाजननयेन वित्थारितो होति । यस्मा पन खायं कुसलत्तिकस्स विभाजननयो वुत्तो, सेसत्तिकदुकानं पन एसेव विभाजननयो होति— यथा हि एत्थ, एवं 'कतमे धम्मा सुखाय वेदनाय संपयुत्ता ? यस्मिं समये कामावचरं कुसलं चित्तं उप्पन्नं होति सोमनस्स-सहगतं जाणसम्पयुत्तं रूपारम्भणं वा [344] ...पे०... ये वा पन तस्मिं समये अञ्जे पि अत्थि पटिच्चसमुप्पन्ना अरूपिनो धम्मा ठपेत्वा वेदनाखन्धं, इमे धम्मा सुखाय वेदनाय संपयुत्ता'ति आदिना अनुक्रमेण सब्बत्तिकदुकेसु सक्का पण्डितेहि विभाजननयं सल्लक्खेतुं— तस्मा तं वित्थारदेसनं निक्खिपित्वा, अञ्जेन नातिसंखेपवित्थारेण नयेन सब्बत्तिकदुकधम्मविभागं दस्सेतुं कतमे धम्मा कुसला [§९८१] ति निकलेपकण्डं आरब्धं । चित्तुप्पादकण्डं हि^१ वित्थारदेसनां, अट्ठकथा-कण्डं संखेपदेसना । इदं पन निकलेपकण्डं चित्तुप्पादकण्डं उपादाय संखेपो, अट्ठकथाकण्डं उपादाय वित्थारो ति नातिसंखित्तवित्थारधातुकं होति ।

(२) तयिदं, वित्थारदेसनं निक्खिपित्वा देसितत्ता पि, हेट्ठावुत्तकारणवसेना पि, निकलेपकण्डं नामा ति वेदितव्वं । वुत्तं हेतं—

मूलतो^२ खन्धतो चा पि द्वारतो चा पि भूमितो ।

अत्थतो धम्मतो चा पि नामतो चा पि लिंगतो ।

निक्खिपित्वा देसितत्ता निक्खेपो ति पवुच्चती ति ॥

इदं हि तीणि कुसलमूलानी ति आदिना नयेन मूलतो निक्खिपित्वा देसितं । तं-सम्पयुत्तो वेदनाखन्धो [§९८१] ति खन्धतो । तं-समुद्धानं कायकम्मं ति द्वारतो । कायद्वारप्पवत्तं हि कम्मं कायकम्मं ति वुचति । सुखभूमियं, कामावचरे [§९८४] ति^३ भूमितो निक्खिपित्वा देसितं । तत्थ तत्थ अत्थ-धम्म-लिंग-नामानं वसेन देसितत्ता अत्थादीनि निक्खिपित्वा देसितं नामा ति वेदितव्वं ।

(३) तत्थ कुसलपदानिहेसे ताव तीणी [§९८१] ति गणनपरिच्छेदो । कुसलानि च तानि मूलानि च, कुसलानं वा धम्मानं हेतु-पच्चय-पमव-जनक-

१ Continues upto ५.४४. २ Cf. §1. ३ M., PTS-वेदनं. Also cf. §984. ४-४ M., PTS-आहरित्वा दस्सिता. ५ M., PTS, सी० omit नाति. ६ See १.११ above. ७ M., PTS insert hereafter आदिना. ८ सि० inserts hereafter निक्खेपकण्ड.

समुद्रापक-निब्वत्तकट्ठेन मूलानी ति कुसलमूलानी ति । एवं अत्थवसेन दस्सेत्वा इदानी नामवसेन दस्सेतुं अलोभो अदोसो अमोहो ति आह । एत्तावता यस्मा मूलेन मुत्तं कुसलं नाम नत्थि, तस्मा चतुम्मिककुसलं तीहि मूलेहि परियादित्वा दस्सेसि धम्मराजा । [345] तं-सम्पयुत्तो तेहि अलोभादीहि संपयुत्तो । तत्थ अलोभेन संपयुत्ते संखारक्खन्धे, अदोसामोहा पि अलोभेन संपयुत्तसंखारक्खन्धगहणं येव गच्छन्ति । सेसद्वयवसेन सम्पयोगे पि एसेव नयो । इति चतुम्मिककुसलं पुन तं-सम्पयुत्तकचतुक्खन्धवसेन परियादित्वा दस्सेसि धम्मराजा । तं-समुद्धानं ति तेहि अलोभादीहि समुद्धितं । इमिना पि नयेन तदेव चतुम्मिककुसलं तिण्णं कम्मद्वारानं वसेन परियादित्वा दस्सेसि धम्मराजा । एवं ताव कुसलं तीसु ठानेसु परियादित्वा दस्सितं ।

(४) अकुसले पि एसेव नयो । द्वादसन्नं हि अकुसलचित्तानं एकं मूलेन मुत्तं नाम नत्थी ति मूलेन परियादित्वा दस्सेसि धम्मराजा । तं-सम्पयुत्तचतुक्खन्धतो च उद्धं अकुसलं नाम नत्थी ति तानेव द्वादस अकुसलचित्तानि चतुक्खन्धवसेन परियादित्वा दस्सेसि । कायकम्ममादिवसेन पन नेसं पवत्तिसम्भावतो कम्मद्वारवसेन परियादित्वा दस्सेसि धम्मराजा । यं पनेत्थ तदेकट्ठा च किलेसा [§ १८२] ति आदि वुत्तं, तत्थ एकस्मिं चित्ते पुग्गले वा ठितं ति 'एकट्ठं' । तत्थ एकस्मिं चित्ते ठितं सहजेकट्ठं नाम होति । एकस्मिं पुग्गले ठितं पहाँनिकट्ठं नाम । तेन लोभादिना अञ्जेन वा तत्थ तत्थ निहिट्ठेन सह एकस्मिं ठितं ति तदेकट्ठं ।

(५) तत्थ 'कतमे धम्मा संकिलिट्ठसंकिलेसिका ? तीणि अकुसलमूलानि— लोभो दोसो मोहो, तदेकट्ठा च किलेसा' ति संकिलिट्ठत्तिके [§ § ९९३-९९५]; 'कतमे धम्मा हीना ? तीणि अकुसलमूलानि— लोभो दोसो मोहो, तदेकट्ठा च किलेसा' ति हीनत्तिके [§ § १०२५-२७]; 'कतमे धम्मा अकुसला ? तीणि अकुसलमूलानि— लोभो दोसो मोहो, तदेकट्ठा च किलेसा' ति इमस्मिं कुसलत्तिके; [346] 'कतमे धम्मा संकलिट्ठा ? तीणि अकुसलमूलानि— लोभो दोसो मोहो, तदेकट्ठा च किलेसा' ति किलेसगोच्छके [§ १२४३]; 'कतमे धम्मा स-रणा ? तीणि अकुसलमूलानि— लोभो दोसो मोहो, तदेकट्ठा च किलेसा ति स-रणदुके' [§ § १२९४-९५] ति— इमेसु एत्तकेसु ठानेसु 'सहजेकट्ठं' आगतं ।

(६) दस्सनेन पहातव्वत्तिके [§ § १००२-१००८] पन 'इमानि तीणि संयोजनानि, तदेकट्ठा च किलेसा' ति, दस्सनेन पहातव्वहेतुकत्तिके [§ § १००९-१०१२] पि 'इमानि तीणि संयोजनानि, तदेकट्ठा च किलेसा' ति, पुन तत्थेव तीणि संयोजनानि— सक्कायदिट्ठि विचिकिच्छा सीलव्वतपरामासो ति, इमे धम्मा

१ See ५.३० below. २ § § ९८१-८३; ति०-अकुसलत्तिके. ३ § 1006. ४-४ M., PTS omit. ५ § 1010.

दस्सनेन पहातब्बा; तदेकट्ठा च लोमो^१ दोसो मोहो, इमे धम्मा दस्सनेन पहातब्ब-
हेतू; तदेकट्ठा च किलेसा तं-सम्पयुत्तो वेदनाखन्धो सञ्जाखन्धो संखारखन्धो
विञ्जाणखन्धो, तं-समुद्धानं कायकम्मं वचीकम्मं मनोकम्मं, इमे धम्मा दस्सनेन
पहातब्बहेतुका^२ ति; सम्मपधानविभंगे “तत्थ कतमे पापका अकुसला धम्मा ?
तीणि अकुसलमूलानि— लोमो दोसो मोहो, तदेकट्ठा च किलेसा” [वि० २०९]
ति— इमेसु पन एत्तकेसु ठानेसु ‘पहानेकट्ठं’ आगतं ति वेदितब्बं ।

(७) अव्याकृतपदनिद्देशो [§ ९८३] उत्तान्त्यो एवा ति ।

इमस्मिं तिके तीणि लक्खणानि तिस्सो पञ्चत्तियो कसिणुग्वाटिकासां
अजटाकासां आकिञ्चञ्जायतनस्स आरम्भणं निरोधसमापत्तिं च न लब्भन्ती ति वुत्तं^३ ।

(८) वेदनातिकनिद्देशे [§§ ९८४-९८६] सुखभूमियं ति एत्थ यथा तम्ब-
भूमि कण्हभूमि ति तम्ब-कण्हभूमियो व वुच्चन्ति, एवं सुखं पि सुखभूमि नाम ।
यथा उच्छुभूमि-सालिभूमि ति उच्छुसालीनं उप्पज्जनट्टानानि वुच्चन्ति, एवं सुखस्स
उप्पज्जनट्टानं चित्तं पि सुखभूमि नाम । तं इध अधिप्पेतं । यस्मा पन सा कामा-
च्चरा वा होति, रूपावचरादीसु वा, [347] तस्मा^४स्सा तं पमेदं दस्सेतुं कामावचरे
ति आदि वुत्तं । सुखवेदनं ठपेत्वा ति या सा सुखभूमियं सुखवेदना, तं ठपेत्वा ।
तं-सम्पयुत्तो ति तायेव ठपिताय सुखवेदनाय संपयुत्तो । सेसपदद्वये पि इमिना व
नयेन अत्थो वेदितब्बो । इमस्मिं तिके तिस्सो वेदना, सब्बं रूपं, निब्बानं ति इदं
न लब्भति^५ । अयं हि तिको कुसलत्तिके च अलब्भमानेहि इमेहि च तीहि कोट्टा-
सेहि मुत्तको नाम ।

(९) इतो-परेसु पन तिकदुकेसु पालितो च अत्थतो च यं वत्तब्बं सिया तं
सब्बं पदानुक्रमेण मातिकाकथाय चैव कुसलादीनं च निद्देशे वुत्तमेव । यं पन
यत्थ विसेसमत्तं तदेव वक्खाम ।

(१०) तत्थ विपाकत्तिके [§§ ९८७-८९] ताव किञ्चा पि अरूपधम्मा
विय रूपधम्मा पि कम्मसमुद्धाना अत्थि, अनारम्भणत्ता पन ते कम्मसरिक्खका न
होन्ती ति सारम्भणा अरूपधम्मा व कम्मसरिक्खकत्ता विपाका ति वुत्ता, बीज-
सरिक्खकफलं विय । सालिबीजस्मिं हि वापिते अङ्कुरप्पत्तादीसु निक्खन्तेसु पि
सालिफलं ति न वुच्चति । यदा पन सालिसीसं पक्कं होति परित्तं, तदा बीजसरि-
क्खको सालि एव सालिफलं ति वुच्चति । अङ्कुरप्पत्तादीनि पन बीजजातानि बीजतो-
निब्बत्तानी ति वुच्चन्ति, एवमेव रूपं पि कम्मजं ति वा उपादिन्नं ति वा वत्तुं वट्ठति ।

(११) उपादिन्नत्तिके [§§ ९९०-९९२] किञ्चा पि खीणासवस्स खन्धा
“अम्हाकं मातुलथेरो अम्हाकं चूळपितुथेरो” ति वदन्तानं परेसं उपादानस्स पच्चया

१-१ § 1010. २ “आचरियहि” (अत्थ० यो० p. 188). ३ See the
last paragraph of three lines in § 1373.

होन्ति, मग्ग-बल-निब्बानानि पन अग्गहितानि अपरामद्धानि अनुपादिन्नानेव । तानि हि, यथा दिवसं सन्तत्तो अयोगुळो मक्खिकानं अभिनिसीदनस्स पच्चयौ न होति, एवमेव तेजुस्सदत्ता तण्हामानदिट्ठिवसेन गहणस्स पच्चया न होन्ति । तेन वुत्तं—
इमे धम्मा अनुपादिन्न-अनुपादानियाँ [§ ९९२] ति । असंकिल्लिद्ध-असंकिल्ले-
सिकेसु [§ ९९५] पि एसेव नयो ।

(१२) वितक्कत्तिके [§§ ९९६-९९८] वितक्कसहजातेन विचारेण सद्धिं कुसलत्तिके अलब्भमाना व न लब्भन्ति । [348] पीतिसहगतत्तिके [§§ ९९९-१००१] पीति-आदयो अत्तना अत्तना सहजातधम्मानं पीतिसहगतादिभावं दत्त्वा सयं पिट्ठिवत्तका जाता । इमस्मिं तिके द्वे दोमनस्ससहगतच्चित्तुपादा दुक्खसहगतं कायविज्झाणं उपेक्खावेदना रूपं निब्बानं ति— इदं पि न लब्भति । अयं हि तिको कुसलत्तिके व अलब्भमानेहि इमेहि पञ्चहि कोट्ठासेहि मुत्तको नाम ।

(१३) दस्सनेन पहातब्बत्तिके [§§ १००२-१००८] संयोजनानी ति बन्धनाभि । सक्कायदिट्ठी ति विज्जमानट्ठेन सति खन्धपञ्चकसंखाते काये; सयं वा सैती तस्मिं काये दिट्ठी ति 'सक्कायदिट्ठि' । सीलेन सुज्झितुं सक्का, वतेन सुज्झितुं सक्का, सीलवतेहि सुज्झितुं सक्का ति गहितसमादानं पन सीलब्बतपरामासो नाम ।

(१४) इधा [§ १००३] ति पि देसापदेसे निपातो । स्वायं कथंचि लोकं उपादाय वुच्चति । यथाह— "इध तथागतो लोके उप्पज्जती" [दी० १.६२] ति । कथंचि सासनं । यथाह— "इधेव भिक्खवे समणो इध दुतियो समणो" [म० १.६३, अं० २.२३८] ति । कथंचि ओकासं । यथाह—

इधेव तिट्ठमानस्स देवभूतस्स मे सतो ।

पुनरायु च मे लद्धो एवं जानाहि मारिसा [दी० २.२८५] ति ॥
कथंचि पदपूरणमत्तमेव । यथाह— "इधाहं भिक्खवे भुत्तावी अस्सं पैवारितो" [म० १.१२] ति । इध पन लोकं उपादाय वुत्तो ति वेदितब्बो ।

(१५) अस्सुतवा पुथुज्जनो ति एत्थ पन

'आगमाधिगमाभावा जेरयो अस्सुतवा इति' ।

यस्स हि खन्ध-धातु-आयतन-पच्चयाकार-सतिपट्ठानादीसु उग्गह-परिपुच्छा विनिच्छय-
राहितत्ता दिट्ठिपटिसेधको नेव 'आगमो', पटिपत्तिया अधिगन्तब्बस्स अनधिगतत्ता
नेव 'अधिगमो' अत्थि, सो

१ Thus the question in § ९९२ should be corrected. २ i.e. अत्तनाग्रहिताकारस्स अविज्जमानताय सयमेव सती; न ताव गहितो अत्ता वा अत्तनियो वा ति अत्थो । अयं पन अत्थो सम्भवती ति कत्वा वुत्तो । पुरिमो एव पणानो [मूलटीका 149].

३ So read Burmese text and commentaries. ४ मूलटीका (p.149)
—इमिस्सा येव इन्दसालगुहायं तिट्ठमानस्स । ५ PTS, म० - असम्पवारितो.

‘आगमाधिगमामावा ज्ञेय्यो अस्सुतवा इति’ ।

(१६) पुथूनं जननादीहि^१ कारणेहि पुथुज्जनो ।

पुथुज्जनन्तो गधत्ता पुथुवायं^२ जनो इति^३ ॥

[349] सो हि पुथूनं नानप्पकारानं किलेसादीनं जननादीहि पि कारणेहि पुथुज्जनो । यथाह— “पुथुं किलेसे जनेन्ती ति पुथुज्जना । पुथु अविहतसक्कायदिट्ठिका ति पुथुज्जना । पुथु नाना सत्थारानं मुखुल्लोकिक्का ति पुथुज्जना । पुथु सन्नगतीहि अवु-ट्ठिता ति पुथुज्जना । पुथु नानाभिसंखारे अभिसंखरोन्ती ति पुथुज्जना । पुथु नाना-ओघेहि बुद्ध्यन्ती ति पुथुज्जनो । पुथु नानासंतापेहि संतप्पन्ती ति पुथुज्जना । पुथु नानापरिळाहेहि परिड्यहन्ती ति पुथुज्जना । पुथु पञ्चसु कम्मगुणेषु रत्ता गिद्धा गथिता मुच्छिता अज्झोपन्ना लग्गा लगिता पल्लुबुद्धा ति पुथुज्जना । पुथु पञ्चहि नीवरणेहि आवुता निवुता ओवुतो पिहिता पादेच्छन्ना पटिकुज्जिता ति पुथुज्जना” [नि० १४६, २४८] । पुथूनं वा गणनपथमतीतानं अरियधम्मपरम्मुखानं नीच-धम्मसमाचारानं जनानं अन्तो गधत्ता ति पि पुथुज्जना । पुथु* वा अयं— विसुं येव संखं गतो, विसंसट्ठो सीलसुतादिगुणयुत्तेहि अरियेहि— जनो ति पि पुथुज्जनो ।

एवमेतेहि ‘अस्सुतवा पुथुज्जनो’ ति द्वीहि पदेहि ये ते

द्वे पुथुज्जना वुत्ता बुद्धेनादिच्चबन्धुना ।

अन्धो पुथुज्जनो एको कल्याणको पुथुज्जनो^४ ति ॥

द्वे पुथुज्जना वुत्ता, तेसु अन्धपुथुज्जनो वुत्तो होती ति वेदितव्वो ।

(१७) अरियानं अदस्सावी ति आदीसु अरिया ति आर्कत्ता किलेसेहि, अनये न इरियनतो, अये इरियनतो, सदेवकेन लोकेन च अरणीयतो बुद्धा च पच्चेकबुद्धा च बुद्धसावर्का च वुच्चन्ति । बुद्धा एव वा इध अरिया । यथाह— “सदेवके भिक्खवे लोके ... पे० ... तथागतो अरियो ति पवुचती” [ ] ति । सप्पुरिसा ति एत्थ पन पच्चेकबुद्धा तथागतसावका च सप्पुरिसा ति वेदितव्व्या । ते हि लोकुत्तरगुणयोगेन सोमना पुरिसा ति सप्पुरिसा । [350] खब्बे व वा एते द्वेधा पि वुत्ता । बुद्धा पि हि अरिया च सप्पुरिसा च पच्चेकबुद्धा बुद्धसावका पि । यथाह—

यो वे कतञ्जूं कतवेदि^{१०} धीरो । कल्याणमित्तो दब्बहमप्ति च होति ।

दुक्खितस्स सक्कच्चं करोति किच्चं । तथाविधं सप्पुरिसं बदन्ती ति ॥

‘कल्याणमित्तो दब्बहमप्ति च होती’ ति एत्तावता हि बुद्धसावको वुत्तो । कतञ्जु-तादीहि पच्चेकबुद्धा-बुद्धा ति ।

१ सि०— स्वायं पुथुज्जनादीहि. २ PTS—चाय. ३ See DCm. i. 59. ४ M, PTS insert hereafter नाना. ५-५ M, PTS— पे०. ६ सि०— ओफुता. ७ DCm. i. 59. ८ Cf. म० १.२८०, अं० ४.१४५, वि० ३७२. ९ See विसु० १६.२०. १० See A. i. 61. * मो० ३.६१.

(१८) इदानीं यो तेसं अरियानं अदस्सनसीलो, न च दस्सने साधुकारी, सो अरियानं अदस्सावी ति वेदितब्बो । सो च चक्खुना अदस्सावी जाणेन अदस्सावी ति दुविधो । तेसु जाणेन अदस्सावी इध अधिप्पेतो । मंसचक्खुना हि दिब्बचक्खुना वा अरिया दिट्ठा पि अदिट्ठा व होन्ति, तेसं चक्खूनं वण्णमत्तगहणतो, न अरियमावगोचरतो । सोणसिगालादयो पि चक्खुना अरिये पस्सन्ति, न च ते अरियानं दस्साविनो ।

(१९) तत्रिदं वत्थु— चित्तलपब्बतवासिनो किर खीणासवत्थेरस्स उपट्ठाको पुट्ठपव्वजितो एकदिवसं थेरेन सद्धिं पिण्डाय चरित्वा थेरस्स पत्तचीवरं गहेत्वा पिठ्ठितो आगच्छन्तो थेरं पुच्छि— ‘अरिया नाम भन्ते कीदिसा?’ । थेरो आह— ‘इधेक्को महल्लको अरियानं पत्तचीवरं गहेत्वा वत्तपटिवत्तं कत्वा सहचरन्तो पि नेव अरिये जानाति, एवं दुज्जाना आवुसो अरिया’ति । एवं वुत्ते पि सो नेव अज्जासि । तस्मा न चक्खुना दस्सनं ‘दस्सनं’, जाणदस्सनमेव ‘दस्सनं’ । यथाह— “किं ते वक्कलि इमिना पूतिकायेन दिट्ठेन? यो खो वक्कलि धम्मं पस्सति, सो मं पस्सती” [सं० ३.१२०] ति । तस्मा चक्खुना पस्सन्तो पि, जाणेन अरियेहि दिट्ठं अनिच्चादिलक्खणं अपस्सन्तो, अरियाधिगतं च धम्मं अनधिगच्छन्तो, अरियकरधम्मानं अरियमावस्स च अदिट्ठत्ता ‘अरियानं अदस्सावी’ ति वेदितब्बो ।

(२०) [351] अरियधम्मस्स अकोविदो ति सतिपट्ठानादिभेदे अरियधम्मे अकुसलो । अरियधम्मे अविनीतो ति, एत्थ पन

दुविधो विनयो नाम एकमेकत्थ पञ्चधा ।

अभावतो तस्स अयं अविनीतो ति वुच्चति ॥

अयं हि संवरविनयो पद्धानविनयो ति दुविधो विनयो । एत्थ च दुविधे पि विनये एकमेको विनयो पञ्चधा भिज्जति । संवरविनयो पि हि सीलसंवरो सतिसंवरो जाणसंवरो खन्तिसंवरो विरियसंवरो ति पञ्चविधो । पद्धानविनयो पि तदंगप्पद्धानं विक्खंभनप्पद्धानं समुच्छेदप्पद्धानं पटिप्पस्सद्धिप्पद्धानं निस्सरणप्पद्धानं ति पञ्चविधो ।

(२१) तत्थ “इमिना पातिमोक्खसंवरेन उपेतो होति ममुपेतो” [वि० २४६] ति अयं सीलसंवरो । “रक्खति चक्खुन्द्रियं, चक्खुन्द्रिये संवरं आपज्जती” [दी० १.७०] ति अयं सतिसंवरो ।

“यानि सोतानि लोकस्सि (अजिता ति भगवा) सति तेसं निवारणं ।

सोतानं संवरं ब्रूमि पज्जायेते पिथीयेर” [सु० १.०३५] ति ॥

अयं जाणसंवरो । “खमो होति सीतस्स उप्पहस्सा” [म० १.१०] ति अयं खन्तिसंवरो । “उप्पन्नं कामवितक्कं नाधिवासेती” [म० १.११] ति अयं विरियसंवरो ।

सब्बो पि चायं संवरो यथासकं संवरितब्बानं विनेतब्बानं च कायदुच्चरितादीनं संवरणतो संवरो, विनयनतो विनयो ति वुच्चति । एवं ताव 'संवरविनयो' पञ्चधा भिज्जती ति वेदितब्बो ।

(२२) तथो यं नामरूपपरिच्छेदादीसु विपस्सनाजाणेसु पटिप्पस्वभावतो, दीपालोकेनेव तमस्स, तेन तेन विपस्सनाजाणेन तस्स तस्स अंगस्से पद्धानं, सेय्यथीदं— नामरूपवक्थानेन सक्कायदिट्ठिया^१, पच्चय-[352]-परिगहेन अहेतु-विसमहेतुदिट्ठिनं, तस्सेव अपरमागेन कंखावितरणेन कथंकथिभावस्स, कलापसम्मसनेन 'अहं ममा' ति गाहस्स, मग्गामग्गवक्थानेन अमग्गे मग्गसञ्जाय, उदयदस्सनेन उच्छेददिट्ठिया, वयदस्सनेन सस्सतदिट्ठिया, भयदस्सनेन समये अभयसञ्जाय, आदीनवदस्सनेन अस्सादसञ्जाय, निब्बिदानुपस्सनाय अभिरतिसञ्जाय, मुञ्चितुकम्यताजाणेन अमुञ्चितुकामताय, उपेक्खाजाणेन अनुपेक्खताय, अनुलोमेन धम्मट्ठितिया निब्बाने च पटिलोमगोहस्स, गोत्रभुना संखारनिमित्तगाहस्से पद्धानं, एतं 'तदंगप्पहानं' नाम । यं पन उपचारप्पनामेदेन समाधिना पवत्तिभावनिवारणतो, घटप्पहारेनेव उदकपिट्ठे सेवाल्हस्स, तेसं तेसं नीवरणधम्मनं पद्धानं, एतं 'विवक्खंभेनप्पहानं' नाम । 'यं चतुन्नं अरियमग्गानं भावितत्ता तं-तं-मग्गतो' अत्तनो संताने दिट्ठिगतानं पद्धानाया" [ ] ति आदिना नयेन वुत्तस्स समुदयपक्खिकस्स किलेसगणस्स अच्चगंतं अप्पवत्तिभावेन पद्धानं, इदं 'समुच्छेदप्पहानं' नाम । यं पन फलक्खणे पटिप्पस्सद्धत्तं किलेसानं, एतं 'पटिप्पस्सद्धिप्पहानं' नाम । यं सब्बसंखत-निस्सट्ठत्ता पहीनसब्बसंखतं निब्बानं, एतं 'निस्सरणप्पहानं' नाम ।

(२३) सब्बं पि चेत्तं पद्धानं यस्मा चागट्ठेन पद्धानं, विनयनट्ठेन विनयो, तस्मा 'पद्धानविनयो' ति वुच्चति । तं-तं-पद्धानवतो वा तस्स विनयस्स संभवतो पेतं पद्धानविनयो ति वुच्चति । एवं पद्धानविनयो पि पञ्चधा भिज्जती ति वेदितब्बो । एवमयं संखेपतो दुविधो, भेदतो च दसविधो विनयो, भिन्नसंवरत्ता, पद्धानवत्तस्स च अप्पहीनत्ता, यस्मा एतस्स अस्सुतवतो पुयज्जनस्स नत्थि, तस्मा अभावतो तस्स, अयं 'अविनीतो' ति वुच्चति ।

(२४) [353] एस नयो सप्पुरिसानं अदस्सावी सप्पुरिसधम्मस्स अकोविदो सप्पुरिधम्मे अविनीतो [§ १००३] ति एत्था पि । निन्नानाकरणं हेतं अत्थतो । यथाह— "ये व ते अरिया ते व ते सप्पुरिसा, ये व ते सप्पुरिसा

१ M., PTS—यथा. २ PTS अत्थस्स, म०, सि०—अनत्थस्स. ३ विसु०— २२.११२. ४ सि०— निब्बानेन. ५ सि०— भावस्स. ६ Last clause not found in विसु० and last but one is an improvement upon that in विसु० २२.११२. ७ विसु०— २२.१११. ८ M., PTS, म०— मग्गवतो, सि०— मग्गभावतो. ९ विसु०— २२.१२२.

ते व ते अरिया । यो एव सो अरियानं धम्मो सो एव सो सप्पुरिसानं धम्मो, यो एव सो सप्पुरिसानं धम्मो सो एव सो अरियानं धम्मो । ये व ते अरियविनया ते व ते सप्पुरिसविनया, ये व ते सप्पुरिसविनया ते व ते आरयविनया । अरिये^१ ति वा सप्पुरिसे ति वा, अरियधम्मे^२ ति वा सप्पुरिसधम्मे ति वा, अरियविनये^३ ति वा सप्पुरिसविनये ति वा, एसे^४ से एके एकट्ठे सभे समभागे तज्जाते^५ तं येवा^६] ति ।

(२५) रूपं अत्ततो समनुपस्सती [§ १००३] ति इधेकच्चो रूपं अत्ततो समनुपस्सति— ‘यं रूपं सो अहं, यो अहं तं रूपं’ ति रूपं च अत्तानं च अद्वयं समनुपस्सति । “सेय्यथा पि नाम तेलप्पदीपस्स ज्जायतो या अग्नि सो वण्णो, यो वण्णो सा अच्ची ति अग्निं च वण्णं च अद्वयं समनुपस्सति,” [पटि० १.१४३-४४], एवमेव इधेकच्चो रूपं अत्ततो ... पे० ... समनुपस्सती ति एवं रूपं अत्ता ति दिट्ठिपस्सनाय पस्सति । रूपवन्तं वा अत्तानं ति ‘अरूपं अत्ता’ ति गहेत्वा, छायावन्तं रुक्खं^७ विय, तं रूपवन्तं समनुपस्सती ति । अत्तनि वा रूपं ति ‘अरूपमेव अत्ता’ ति गहेत्वा, पुष्फस्मिं गन्धं^८ विय, अत्तनि रूपं समनुपस्सति । रूपस्मिं वा अत्तानं ति ‘अरूपमेव अत्ता’ ति गहेत्वा, करण्डके मणिं^९ विय, अत्तानं रूपस्मिं समनुपस्सति । वेदनादीसु पि एसेव नयो ।

(२६) तत्थ ‘रूपं अत्ततो समनुपस्सती’ ति सुद्धरूपमेव अत्ता ति कथितं । ‘रूपवन्तं वा अत्तानं, अत्तनि वा रूपं, रूपस्मिं वा अत्तानं; वेदनं अत्ततो ... पे० ... सज्जं, संखारे, विज्जाणं अत्ततो समनुपस्सती’ ति इमेसु सत्तसु ठानेसु ‘अरूपं अत्ता’ ति कथितं । [354] वेदनावन्तं वा अत्तानं, अत्तनि वा वेदनं, वेदनाय वा अत्तानं ति एवं चतूसु खन्धेसु तिण्णं तिण्णं वसेन द्वादससु ठानेसु ‘रूपारूपमिस्सको अत्ता’ कथितो । तत्थ ‘रूपं अत्ततो समनुपस्सती ति वेदनं ... पे० ... सज्जं, संखारे, विज्जाणं अत्ततो समनुपस्सती’ ति^{१०} पञ्चसु ठानेसु उच्छेददिट्ठि कथिता । अवसेसेसु सस्सतदिट्ठि । एवमेत्थ पण्णरस भवदिट्ठियो पञ्च विभवदिट्ठियो होन्ति । ता सब्बा पि सग्गावरणा, न सग्गावरणा, पटमसग्गावज्झा ति वेदितब्बा ।

(२७) सत्थरि कंखती [§ १००४] ति सत्थु सरीरे वा गुणे वा उभयत्थ वा कंखति । सरीरे कंखमानो ‘द्वत्तिसवरलक्खणपटिमण्डितं नाम सरीरं अत्थि नु खो नत्थी’ ति कंखति । गुणे कंखमानो ‘अतीतानागतपच्चुप्पन्नजाननसमत्थं सब्बञ्जुत-जाणं अत्थि नु खो नत्थी’ ति कंखति । उभयत्थ कंखमानो ‘असीति-अनुव्यञ्जन-व्यामप्पभानुरज्झिताय सरीरनिष्फत्तिया समन्नागतो सब्बजैय्यजाननसमत्थं सब्बञ्जुत-

१ म०, सि०— अरियो... सप्पुरिसो... विनयो... विनयो.... २-२ For these words see कथा० १.२६-२७. ३ For these similes see पटि० १.१४४-१४५. ४ M, PTS insert hereafter इमेसु.

जाणं पटिविज्झत्वा ठितो लोकतारको^१ बुद्धो नाम अत्थि नु खो नत्थी^२ ति कंखति । अयं हि^३स्स अत्तमावे गुणे वा कंखन्तो उभयत्थ कंखति नाम ।

(२८) विचिकिच्छती ति आरम्भणं निच्छेतुं असक्कोन्तो किच्छति किलमति । नाधिमुच्चती ति तत्थेव अधिमोक्खं न लभति । न संपसीदती ति चित्तं अनाविलं कत्वा पसीदितुं न सक्कोति, गुणेषु न पसीदति^४ । धम्मे कंखती ति आदीसु पन 'किलेसप्पजहना चत्तारो अरियमग्गा, पटिप्पस्सद्धकिलेसानि चत्तारि सामञ्जफलानि, मग्गफलानं आरम्भणपच्चयभूतं अमतमहानिब्बानं नाम अत्थि नु खो नत्थी' ति कंखन्तो पि 'अयं धम्मो निय्यानिको नु खो अनिय्यानिको' ति कंखन्तो पि धम्मे कंखति नाम । [355] 'चत्तारो मग्गट्टका चत्तारो फलट्टका ति इदं संघरतनं अत्थि नु खो नत्थी' ति कंखन्तो पि, 'अयं संघो सुपटिपन्नो नु खो दुप्पटिपन्नो' ति कंखन्तो पि, 'एतस्मिं संघरतने दिन्नस्स विपाकफलं अत्थि नु खो नत्थी' ति कंखन्तो पि संघे कंखति नाम । 'तिस्सो पन सिक्खा अत्थि नु खो नत्थी ति कंखमानो पि, 'तिस्सो सिक्खा सिक्खितपच्चयेन आनिसंसो अत्थि नु खो नत्थी' ति कंखन्तो पि सिक्खाय कंखति नाम ।

(२९) पुब्बन्तो बुचति अतीतानि खन्ध-धातायतनानि । अपरन्तो अनागतानि । तत्थ अतीतेसु खन्धादीसु 'अतीतानि नु खो, न नु खो' ति कंखन्तो पुब्बन्ते कंखति नाम । अनागतेसु 'अनागतानि नु खो, न नु खो' ति कंखन्तो अपरन्ते कंखति नाम । उभयत्थ कंखन्तो पुब्बन्तापरन्ते कंखति नाम । 'द्वादसपदिकं पच्चयवट्ठं अत्थि नु खो नत्थी' ति कंखन्तो इदप्पच्चयतापटिच्च-समुप्पन्नेसु धम्मेसु कंखति नाम । तत्रायं वचनत्थो— इमेसं^{*} जरामरणादीनं पच्चया 'इदप्पच्चया' । इदप्पच्चयानं भावो 'इदप्पच्चयता' । इदप्पच्चया एव वा 'इदप्पच्चयता'; जाति-आदीनं एतं अधिवचनं । जाति-आदीसु तं तं पटिच्च आगम्म समुप्पन्ना ति 'पटिच्चसमुप्पन्ना' । इदं वुत्तं होति— इदप्पच्चयताय च^५ पटिच्च-समुप्पन्नेसु च धम्मेसु कंखती ति ।

(३०) सील्लेना [§ १००५] ति गोसीलादिना । वतेना ति गोवता-दिना । सील्लब्बतेना ति तदुभयेन । सुद्धी ति किलेसमुद्धि; परमत्थमुद्धिभूतं वा निब्बानमेव । तदेकट्ठा [§ १००६] ति इध पहानेकट्ठं धुरं । इमिस्सा च पालिया [§ १००२] दिट्ठिसंकिलेसो विचिकिच्छाकिलेसो ति द्वे येव आगता ।

१ सि०- 'नायको. २-२ M., PTS omit, while सि०, सी०, म० give it. Our text of धम्मसंगणि as well as our sources do not contain these words commented upon. Perhaps, the Commentator's text contained these words. ३ M., PTS- वा. ४ See ५.४-६ above. * मो० ३.५५.

लोभो दोसो मोहो मानो थीनं उद्धचं अहिरिकं अनोत्तपं ति इमे अट्ठ अनागता । आहरित्वा दीपेतब्बा । एत्थ हि दिट्ठिविचिकिच्छासु पहीयमानासु अपायगमनीयो लोभो दोसो मोहो मानो थीनं उद्धचं अहिरिकं अनोत्तपं ति सब्बे पि^१मे पहानेकट्ठा हुत्वा पहीयन्ति । सहजेकट्ठं^२ पन आहरित्वा दीपेतब्बं । सोतापत्तिमग्गेन [356] हि चत्तारि दिट्ठिसहगतानि विचिकिच्छासहगतं चा ति पञ्च चित्तानि पहीयन्ति । तत्थ द्वीसु असंखारिकदिट्ठिचित्तेसु पहीयन्तेसु च तेहि सहजार्ता लोभो^३ मोहो उद्धचं अहिरिकं अनोत्तपं ति इमे किलेसा सहजेकट्ठवसेन पहीयन्ति । सेस-दिट्ठिकिलेसो च विचिकिच्छाकिलेसो च पहानेकट्ठवसेन पहीयन्ति । दिट्ठिसंपयुत्त-संखारिकचित्तेसु पि पहीयन्तेसु तेहि सहजार्ता लोभो^४ मोहो थीनं उद्धचं अहिरिकं अनोत्तपं ति इमे किलेसा सहजेकट्ठवसेन पहीयन्ति । सेसदिट्ठिकिलेसो च विचिकिच्छाकिलेसो च पहानेकट्ठवसेन पहीयन्ति । एवं पहानेकट्ठरिम येव सहजेकट्ठ लब्धमी ति इदं सहजेकट्ठ आहरित्वा दीपयिंसु ।

(३१) तं-सम्पयुत्तो [§१००६] ति तेहि तदेकट्ठेहि अट्ठहि किलेसेहि सम्पयुत्तो । विनिब्भोगं वा कत्वा तेन लोभेन तेन दोसेना ति एवं एकेकेन सम्प-युत्तता दीपितब्बा । तत्थ लोभे गहिते, मोहो मानो थीनं उद्धचं अहिरिकं अनोत्तपं ति अयं संखात्खन्धे किलेसगणो लोभसम्पयुत्तो नाम होति । दोसे गहिते, मोहो थीनं उद्धचं अहिरिकं अनोत्तपं ति अयं किलेसगणो दोससम्पयुत्तो नाम । मोहे गहिते, लोभो दोसो मानो थीनं उद्धचं अहिरिकं अनोत्तपं ति अयं किलेसगणो मोहसंपयुत्तो नाम । माने गहिते, तेन सहुप्पन्नो लोभो^५ मोहो थीनं उद्धचं अहिरिकं अनोत्तपं ति अयं किलेसगणो मानसंपयुत्तो नाम । इमिना उपायेन तेन थीनेन तेन उद्धचेन तेन अहिरिकेन तेन अनोत्तप्पेन संपयुत्तो तं-सम्पयुत्तो ति योजना कातब्बा ।

(३२) तं-समुद्धानं ति तेन लोभेन ...पे०... तेन अनोत्तप्पेन समुद्धितं ति अत्थो । इमे धम्मा दस्सनेन पहातब्बा ति [§१००६] एत्थ दस्सनं नाम सोतापत्तिमग्गो; तेन पहातब्बा ति अत्थो । 'कस्मा पन सोतापत्तिमग्गो दस्सनं नाम जातो' ति ? 'पठमं निव्वानदस्सनतो' । 'ननु गोत्रभू पठमतरं [357] पस्सती' ति ? 'नो न पस्सति; दिस्वा कत्तब्बकिच्चं पन न करोति, संयोजनानं अप्पहानतो । तस्मा पस्सती ति न वत्तब्बो । यत्थकत्थ चि र्जाजानं दिस्वा पि पण्णाकारं दत्त्वा

१ See ५.४-६ above. २ See Chart—Cittas under *akusala* described in §§365-399, 403-409, 422-26. ३ All but सि० read सहजार्तो. ४ सि० inserts hereafter दोसो. ५ M., PTS- मोहेन. ६-६ See २.२४ above.

किञ्चनिष्फत्तिया अदिदुत्ता 'अज्जां पि' राजानं न पस्सामी' ति वदन्तो चेत्थ जनपदपुरिसो निदस्सन्' ।

(३३) अवसेसो लोभो [§ १००७] ति दस्सनेन पहीनावसेसो । दोस-
मोहेसु पि एसेव नयो । दस्सनेन हि अपायगमनीया व पहीना । तेहि पन अज्जे
दस्सेतुं इदं वुत्तं । 'तदेकट्ठा' ति तेहि पालियं [§ १००७] आगतेहि तीहि किले-
सेहि संपयोगतो पि पहानतो पि एकट्ठा पञ्च किलेसा ।

(३४) नेव दस्सनेन न भावनाया [§ १००८] ति इदं संयोजनादीनं
विय तेहि मग्गेहि अप्पहातब्बत्तं^१ सन्धाय वुत्तं । यं पच्च "सोतापत्तिमग्गजाणेन
अभिसंखारविज्जाणस्स निरोधेन सत्तं भवे ठपेत्वा^२ अनमतग्गे संसारवट्ठे ये उप्पज्जेय्युं,
नामं च रूपं च एत्थेते निरुज्झन्ती" ति आदिना नयेन कुसलादीनं पि पहानं
अनुज्जातं, तं तेसं मग्गानं अभावितत्ता ये उप्पज्जेय्युं, ते उपनिस्सयपच्चयानं
किलेसानं पहीनत्ता पहीना ति इमं परियायं सन्धाय वुत्तं ति वेदितब्बं ।

(३५) दस्सनेन पहातब्बहेतुत्तिके [§§ १००९-१०१२] इमे धम्मा दस्सनेन
पहातब्बहेतुका ति निद्वुत्तेवा, पुन 'तीणि संयोजनानी' ति आदि पहातब्बे दस्सेत्वा,
तदेकट्ठभावेन हेतू चेव सहेतुके च दस्सेतुं वुत्तं । तत्थ 'किञ्चा पि दस्सनेन
पहातब्बेसु हेतूसु लोभसहगतो मोहो लोभेन सहेतुको होति, दोससहगतो मोहो दोसेन,
लोभदोसा च मोहेना ति पहातब्बहेतुकपदे ते'^३ संगहं गच्छन्ति, विचिकिच्छासहगतो
पन मोहो अज्जस्स सम्पयुत्तहेतुनो अभावेन हेतु येव, न सहेतुको ति तस्स पहानं
दस्सेतुं इमे धम्मा दस्सनेन पहातब्बहेतू [§ १०१०] ति वुत्तं । [358] दुतिय-
पदे उद्वच्चसहगतस्स मोहस्स पहानं दस्सेतुं इमे धम्मा भावनाय पहातब्बहेतू
[§ १०११] ति वुत्तं । सो हि अत्तना सम्पयुत्तधम्मे सहेतुके कत्वा पिट्ठिवट्ठको जातो,
विचिकिच्छासहगतो विय अज्जस्स सम्पयुत्तहेतुनो अभावा पहातब्बहेतुकपदं न
भजति । ततियपदे अवसेसा कुसलाकुसला [§ १०१२] ति पुन अकुसलगहणं
विचिकिच्छाउद्वच्चसहगतानं मोहानं संगहत्यं कतं । ते हि सम्पयुत्तहेतुनो अभावा
पहातब्बहेतुका नाम न होन्ति ।

(३६) परित्तारम्मणत्तिके [§§ १०२२-१०२४] आरब्भा ति आरम्मणं
कत्वा । सयं हि परित्ता वा होन्तु महग्गता वा, परित्ते धम्मे आरम्मणं कत्वा

१ सि०-omit. २ The last five out of the eight mentioned in line 5 in ५-३० above. See Maung Tin, ii. p. 460, note.

३ सि०-पहातब्बत्तं. ४ See ३.५१९ above. ५ See Points of Controversy p. 77, note 3 and 268, 271. ६ Cf. D.i. 223; Dialogues i. 283. ७ M., PTS-पेत्ते (पि+एत्ते). ८ M., PTS insert hereafter मोहो.

उप्पन्ना परित्तारम्मणा, महग्गते आरम्मणं कत्वा उप्पन्ना महग्गतारम्मणा, अप्पमाणे आरम्मणं कत्वा उप्पन्ना अप्पमाणारम्मणा । ते पन परित्ता पि होन्ति महग्गता पि अप्पमाणा पि ।

(३७) मिच्छत्तात्तिके [§§ १०२८-१०३०] आनन्तरिकानी ति अनन्तरायेन फलदायकानि; मातुघातकम्मादीनं^१ एतं अधिवचनं । एतेसु हि एकस्मिं पि कम्मे कते तं पटिवाहित्वा अञ्जं कम्मं अत्तनो विपाकस्स ओकासं कातुं न सक्कोति । सिनेरुप्पमाणे पि हि सुवण्णयूपे कत्वा चक्कवाळमत्तं वा रतनमवपाकारं विहारं कत्वा तं पूरेत्वा निसिन्नस्स बुद्धपमुखस्स भिक्खुसंघस्स यावजीवं चत्तारो पच्चये ददतो पि कम्मं एतेसं कम्मानं विपाकं पटिवाहितुं न सक्कोति एव । या च मिच्छादिट्ठि नियता [§ १०२८] ति अहेतुकवाद-अकिरियवाद-नत्थिकवादेसु अञ्जतरा । तं हि गहेत्वा ठितं पुग्गलं बुद्धसतं पि बुद्धसहस्सं पि बोधेतुं न सक्कोति ।

(३८) मग्गारम्मणत्तिके [§§ १०३१-३४] अरियमग्गं आरब्भा ति लोक्कुत्तरमग्गं आरम्मणं कत्वा । ते पन परित्ता पि होन्ति महग्गता पि । [359] मग्गहेतुकनिहेसे [§ १०३२-३३] पटमनयेन पच्चयट्ठेन हेतुना मग्गसंपयुत्तानं खन्धानं सहेतुकभावो दस्सितो । दुतियनयेन मग्गभूतेन सम्मादिट्ठिसंखातेन हेतुना सेसमग्गंगानं सहेतुकभावो दस्सितो । ततियनयेन मग्गे^२ उपन्नहेतुहि^३ सम्मादिट्ठिभा सहेतुकभावो दस्सितो ति वेदितव्वो ।

(३९) अधिपतिं करित्वा ति आरम्मणाधिपतिं कत्वा । ते च खो परित्ताधम्मा व होन्ति । अरियसावकानं हि अत्तनो मग्गं गरं कत्वा पच्चवेक्खणकाले आरम्मणाधिपतिं लब्धमिति । चेतोपरियजाणेन पन अरियसावको परस्स मग्गं पच्चवेक्खमानो गरं करोन्तो पि अत्तना पटिविद्धमग्गं विय गरं न करोति । ‘यमकपाटिहारियं करोन्तं तथागतं दिस्वा तस्स मग्गं गरं करोति न करोती’ ति ? करोति, न पन अत्तनो मग्गं विय । अरहा न किञ्चि कत्वा धम्मं गरं करोति ठपेत्वा मग्गं फलं निब्बानं ति । एत्था पि अयमेवत्थो । वीमंसाधिपतेय्यं^४ ति इदं सहजाताधिपतिं दस्सेतुं वुत्तं । छन्दं हि जेट्ठकं कत्वा मग्गं भावेन्तस्स छन्दो अधिपतिं नाम होति, न मग्गो । सेसधम्मा पि छन्दाधिपतिनो नाम होन्ति, न मग्गाधिपतिनो । चित्ते पि एसेव नयो । वीमंसं पन जेट्ठकं कत्वा मग्गं भावेन्तस्स वीमंसाधिपतिं चेव होति मग्गो चा ति । सेसधम्मा मग्गाधिपतिनो नाम होन्ति । विरिये पि एसेव नयो ।

१-१ सि०-अनन्तरा येव फलदायकानं मातुघातकम्मादीनं. २ सी०, सि०, म०-तेसु. ३ म० मग्गानं. ४-४ सि०-मग्गेन उप्पन्नहेतू ति, ५ All authorities but म०- वीमंसाधिपतेय्येना ति.

गता ति अत्थंगता । अब्भत्थंगता ति उपसग्गेन पदं वड्ढितं । उप्पज्जित्वा विगता ति निव्वत्तित्वा विगच्छिता । पुन अतीतवचने कारणं हेट्ठा वुत्तमेव । परतो अनागतादीसु [§ १०३९] पि एसेव नयो । अतीतसेन संगहिता ति अतीतकोट्टासेन गणनं गता । कतमे ते ति ? रूपा वेदना सञ्ज्ञा संखारा विज्झाणं । पुरतो अनागतादीसु [§ १०३९] पि एसेव नयो । अतीतारम्मण-त्तिकनिद्देसे [§ १०४१-४३] अतीते धम्मे आरम्भा ति आदीसु परित्त-महग्गता व धम्मा वेदितव्वा । ते हि अतीतादीनि आरम्भ उप्पज्जन्ति ।

(४४) अज्झत्तत्तिकनिद्देसे [§ १०४४-४६] तेसं तेसं ति पदद्वयेन सब्बसत्ते परियादियति । अज्झत्तं पच्चच्चं उभयं नियकज्झत्ताधिवचनं । नियका ति अत्तनि^१ जाता । पाटिपुगगलिका ति पाटियेकस्स पुगगलस्स सन्तका । उपा-दिन्ना ति सरीरट्ठका । ते हि कम्मनिव्वत्ता वा होन्तु मा वा, आदिन्नगहितपरामट्ठ-वसेन पन इध उपादिन्ना ति वुत्ता । परसत्तानं [§ १०४५] ति अत्तानं ठपेत्वा अवसेससत्तानं । परपुगगलानं ति तस्सेव वेवचनं । सेसं हेट्ठा वुत्तसदिसमेव । तदुभयं [§ १०४६] ति तं उभयं । अज्झत्तारम्मणत्तिकस्स पटमपदे [§ १०४७] परित्तमहग्गता धम्मा वेदितव्वा । [362] दुत्तिये अप्पमाणा पि । तत्तिये परित्त-महग्गता व । अप्पमाणा पन कालेन बहिद्धा कालेन अज्झत्तं आरम्भणं न करोन्ति । सनिदस्सनत्तिक-निद्देसो [§ १०५०-५२] उत्तानो येव ।

[२ दुक्कवण्णना^३]

[(i) अभिधम्मदुक्कं]

(४५) दुक्केसु अदोसनिद्देसे [§ १०५६] मेत्तायनवसेन मेत्ति । मेत्ताकारो मेत्तायना । मेत्ताय अयितस्स मेत्तासमंगिनो चित्तस्स भावो मेत्तायितत्तं । अनुदयती ति अनुद्दा, रक्खती ति अत्थो । अनुद्दाकारो अनुद्दायना । अनुद्दा-यितस्स भावो अनुद्दायितत्तं । हितस्स एसनवसेन हितेसिता । अनुकम्पनवसेन अनुकम्पा । सव्वेहि पि इमेहि पदेहि उपचारप्पनप्पत्ता मेत्ता व वुत्ता । सेसपदेहि लोक्कियलोकुत्तरो अदोसो कथितो ।

(४६) अमोहनिद्देसे [§ १०५७] दुक्खे जाणं ति दुक्खसच्चे पञ्जा । दुक्खसमुदये ति आदीसु पि एसेव नयो । एत्थ च दुक्खे जाणं सवनसम्मसन-पटिवेधपच्चवेक्खणासु वत्तति । तथा दुक्खसमुदये । निरोधे पन सवनपटिवेधपच्च-

१ See ३.२८३, २९०, ५५३; also ५.४०, ५०, ७९. २ PTS, म०, सि०- अत्तनो. ३ Continues to the end of निक्खेपकण्ड (५१५०). ४ Continues up to ५.१०६. ५ M., सी०-अनुद्दायकारो.

वेक्खणासु एव । तथा पटिपदाय । पुब्बन्ते ति अतीतकोट्ठासे । अपरन्ते ति अनागतकोट्ठासे । पुब्बन्तापरन्ते ति तदुभये । इदप्पच्चयता-पटिच्चसमुप्पन्नेसु धम्मेषु जाणं ति अयं पच्चयो, इदं पच्चयुप्पन्नं, इदं पटिच्च इदं निव्वत्तं ति, एवं पच्चयेसु च पच्चयुप्पन्नधम्मेषु च जाणं ।

(४७) लोमनिर्देशे पि [§ १०५९] हेट्ठा अनागतानं पदानं अयमत्थो—
रञ्जनवसेनं रागो । बलवरञ्जनट्ठेन सारागो । विसयेसु सत्तानं अनुनयनतो अनुनयो । अनुरुज्झती ति अनुरोधो, कामेती ति अत्थो । यत्थ कत्थचि भवे [363] सत्ता एताय नन्दन्ति, सयं वा नन्दन्ती ति नन्दी । नन्दी च सा रञ्जनट्ठेन रागो चा ति नन्दीरागो । तत्थ एकस्मिं आरम्भणे सकिं उप्पन्ना तण्हा ‘नन्दी’ । पुनप्पुनं उप्पज्जमाना ‘नन्दीरागो’ ति वुच्चति । चित्तस्स सारागो ति यो हेट्ठा बलवरञ्जनट्ठेन सारागो ति वुत्तो, सो न सत्तस्स, चित्तस्सेव सारागो ति अत्थो । इच्छन्ति एताय आरम्भणानी ति इच्छा । बहलकिलेसभावेन मुच्छन्ति एताय पाणिनो ति मुच्छा । गिल्ह्वा परिनिट्ठपेत्वा गहणवसेन अञ्जोसानं । इभिना सत्ता गिज्झन्ति, गेधं आपज्जन्ती ति गेधो; बहलट्ठेन वा गेधो । “गेधं वा पनं वनसण्डं” [ ] ति हि बहलट्ठेनेव वुत्तं । अनन्तरपदं उपसगवसेन वड्ढितं । सब्बतो-भागेन वा गेधो ति पल्लिगेधो । सज्जन्ति एतेना ति संगो; लग्नट्ठेन वा संगो । ओसीदनट्ठेन पंको । आकड्ढनवसेन एजा । “एजा इमं पुरिसं परिकड्ढति तस्स तस्सेव भवस्स अभिनिव्वत्तिया” [दी० २.२८३] ति हि वुत्तं । वञ्चनट्ठेन माया ।
(४८) वट्ठस्मिं सत्तानं जननट्ठेन जनिका ।

“तण्हा जनेति पुरिसं चित्तमस्स विधावती” [सं० १.३७] ति हि वुत्तं । वट्ठस्मिं सत्ते दुक्खेन संयोजयमाना जनेती ति सज्जननी । घट्टन-ट्ठेन सिव्वती ति सिव्वनी । अयं हि वट्ठस्मिं सत्ते चुतिपटिसंघिवसेन सिव्वति घट्टेति, तुल्लकारो विय पिलोतिकाय पिलोतिकं; तस्मा घट्टनट्ठेन सिव्वनी^३ ति वुत्ता । अनेकप्पकारं विसमजालं तण्हाविप्फन्दिनविसेससंखातं वा जालमस्स अत्थी ति जालिनी । आकड्ढनट्ठेन सीघसीता सरिता विया ति सरिता^४ । अल्लट्ठेन वा सरिता । वुत्तं हेतं—“सरितानि सिनेहितानि च सोमनस्सानि भवन्ति जन्तुनो” [ध० ३४१] ति । अल्लानि चैव सिनिद्धानि चा ति अयं हेत्थ अत्थो । [364] विसत्ता ति विसत्तिका । विसर्वा ति विसत्तिका । विसाला ति विसत्तिका । विस-क्कती ति विसत्तिका । विसंवादिका ति विसत्तिका । विसं हरती ति विसत्तिका ।

१ With ४.४७-५२ compare Mahāniddesa Commentary i.38-42, which closely agrees with our text. २ अं० १.१५४ reads गेधं वा महावनसण्डं वा. ३ Cf. सु० नि० १०४०. ४ Cf. अं० ४.१९९. ५ M. सी०—सल्लट्ठेन. ६ So M., PTS, but सी०, म०, सि०—विसटा.

विसमूला ति विसत्तिका । विसफला ति विसत्तिका । विसपरिभोगा ति विसत्तिका । विसप्पतीति^१ विसत्तिका । विसता वा पन सा तण्हा रूपे सद्दे गन्धे रसे फोट्ठब्बे धम्मे कुले गणे विसता वित्थता ति विसत्तिका । अनयव्यसनपापनैट्ठेन कुम्मानु-
बन्धनं सुत्तकं विद्या ति सुत्तं । वुत्तं हेतं—“सुत्तकं ति खो भिक्खवे नन्दिरागस्सेतं अधिवचनं” [सं० २.२२७] ति । रूपादीमु पि वित्थतट्ठेन विसटा ।

(४९) तस्स तस्स पट्टिलामत्थाय सत्ते आयूहापेती^२ ति आयूहनी । उक्कण्टितुं अप्पदानतो सहायट्ठेन दुतिया । अयं हि सत्तानं वट्ठस्मिं उक्कण्टितुं न देति, गतगतट्ठाने पियसहायो विद्य अभिग्मापेति । तेनेव वुत्तं—

“तण्हादुतियो पुरिसो दीघमद्धान संसरं ।

इत्थभावज्जथामावं संसारं नातिवत्तती [मु० नि० ७४०] ति ॥

पणिधानकवसेन पणिधि । भवनेत्ती ति भवरज्जु । एताय हि सत्ता, रज्जुया गीवायं बद्धा गोणा विद्य, इच्छितिच्छित्तट्ठानं नीयन्ति । तं तं आरम्भणं वनति भजति अल्लीयती ति वनं । याचती ति वा वनं । वनथो ति व्यज्जनेन पदं वट्ठितं । अनत्थरुक्खानं वा समुट्ठापनट्ठेन गहनट्ठेन च वनं विद्या ति ‘वनं’; ब्रलवतण्हायेतं नामं । गहनतरट्ठेन पन ततो ब्रलवतरो ‘वनथो’ नाम । तेन वुत्तं—

“वनं छिन्दथ मा रुक्खं वनतो जायते भयं ।

छेत्वा वनं च वनथं च निव्वना होथ भिक्खवो” [ध० २८३] ति ॥

सन्धवनवसेन संथवो; संसग्गो ति अत्थो । [365] सो दुविद्यो— तण्हासंथवो च भित्तसंथवो च । तेसु इध तण्हासंथवो अधिपेतो । सिनेहनवसेन सिनेहो । आलयकरणवसेन अपेक्खती ति अपेक्खा । वुत्तं पि चेत्त— “इमानि ते देव चतुरासीतिनगरसहस्सानि कुसावतीराजधानीपमुग्वानि । एत्थ देव छन्दं जनेहि, जीविते अपेक्खं कैरोही” [दी० २.१९०] ति । आलयं करोही ति अयं हेत्थ अत्थो । पाटियेक्के पाटियेक्के आरम्भणे बन्धती ति पटिवन्धु । जातकट्ठेन वा पाटियेक्को बन्धु ति पि पटिवन्धु । निच्चसन्निसितट्ठेन सत्तानं तण्हासमो बन्धु नाम नत्थि ।

(५०) आरम्भणानं आसनतो आसा । अज्झोत्थरणतो चैव तित्ति अनु-
पगत्त्वा व परिभुञ्जन्तो चा ति अत्थो । आसिंसनवसेन आसिंसना । आसिंसित-
भावो आसिंसितत्तं । इदानी तस्सा पवत्तिट्ठानं दस्सेतुं रूपासा ति आदि वुत्तं । तत्थ आसिंसनवसेन आसा ति आमाय अत्थं गहेत्वा रूपे आसा रूपासा ति एवं नव पि पदानि वेदितव्वानि । एत्थ च पुरिमानि पञ्च पञ्चकामगुणवसेन वुत्तानि । परिक्खारलोभवसेन छट्ठं । तं धिमेसतो पव्वजितानं । ततो पगानि तीणि पदानि

१ All but M, PTS omit. २ M, PTS— “आपादनं”. ३ सं०, M, PTS— कुम्भानु^३; सि०— कम्भानु^३. ४ M. — आयूहती ति. ५ See A ii.10. ६ सि०, म०— दुक्खानं. ७ Dialogues ii. 223.

अतित्तियवत्थुवसेन गहट्टानं । न हि तेसं धन-पुत्त-जीवितेहि पियतरं अत्थि । ‘इदं मय्हं एतं मय्हं’ ति वा ‘असुकेन मे इदं दिन्नं इदं दिन्नं’ ति वा एवं सत्ते जप्पापेती ति जप्पा । परतो द्वे पदानि उपसग्गेन वड्डितानि । ततो परं अञ्जेनाकारेण विम-जितुं आरद्धत्ता पुनं जप्पा ति वुत्ता । जप्पनाकारो जप्पना । जप्पितस्स भावो जप्पितत्तं । पुनप्पुनं विसये लुप्पति आकड्ढती ति लोलुपो । लोलुपस्स भावो लोलुप्पं । लोलुप्पाकारो लोलुप्पायना । लोलुप्पसमंगिनो भावो लोलुप्पायितत्तं ।

(५१) पुच्छञ्जिकता ति याय तण्हाय लामट्टानेसु, पुच्छं चालयमाना सुनखा विय, कम्पमाना विचरन्ति, तस्सा कम्पनतण्हाय नामं । साधु मनापमनापे विसये कामेती ति साधुकामो^३ । तस्स भावो साधुकम्यता । [366] माता-मातुच्छा ति आदिके अयुत्तट्टाने रागो ति अधम्मरागो । युत्तट्टाने पि बलवा हुत्वा उप्पन्नलोभो विसमलोभो । “रागो विसमं” [वि० ३६८] ति आदि-वचनतो वा युत्तट्टाने वा अयुत्तट्टाने वा उप्पन्नो छन्दरागो अधम्मट्टेन ‘अधम्म-रागो’, विसमट्टेन ‘विसमलोभो’ ति वेदितव्वो । आरम्मणानं निकामनवसेनं निकन्ति । निकामनाकारो निकामना । पत्थनवसेन पत्थना । पिहायनवसेन पिहना । सुट्ठु पत्थना सम्पत्थना । पद्धसु कामगुणेसु तण्हा कामतण्हा । रूपारूपमवे तण्हा भवतण्हा । उच्छेदसंखाति विमवे तण्हा विभवतण्हा । सुद्धे रूपमवस्मिं येव तण्हा रूपतण्हा । अरूपमवे तण्हा अरूपतण्हा । उच्छेददिट्ठिमहगतो रागो दिट्ठि-रागो । निरोधे तण्हा निरोधतण्हा । रूपे तण्हा रूपतण्हा । सद्धे तण्हा सद्ध-तण्हा । गन्धतण्हादीसु पि एसेव नवो । ओघादयो वुत्तथा वे ।

(५२) कुमलधम्मे आवरती ति आवरणं । छादनवसेन छादनं । सत्ते वट्ठिमं वन्धती ति वन्धनं । चित्तं उगगत्त्वा किलिस्सति किलिट्ठं करोती ति उपक्किलेसो । थामगतट्टेन अनुसेती ति अनुसयो । उप्पज्जमाना चित्तं परियुट्ठाती ति परियुट्ठानं; उप्पज्जितुं अप्पदानेन कुसल्वारं गण्हाती ति अत्थो । “चोरा मग्गे परियुट्ठिं सु धुत्ता मग्गे परियुट्ठिं” [ ] ति आदीसु हि मग्गं गण्दिस्सु ति अत्थो । एवमिथा पि गहणट्टेन परियुट्ठानं वेदितव्वं । पल्लिवट्टनट्टेन लता थिया ति लता । “लता उच्चिमज्ज तिट्ठती” [ध० ३४०] ति आगतट्टाने पि अयं तण्हा लता ति वुत्ता । विविधानि वत्थूनि इच्छती ति वेचिच्छं । वट्ठ-दुक्खस्स मूलं ति दुक्खमूलं । तस्सेव दुक्खस्स निदानं ति दुक्खनिदानं । तं दुक्खं इतो पमवती ति दुक्खपमवो । वन्धनट्टेन पासो थिया ति पासो । मारस्स

१ See ३.२८३, २९०, ५५३; also cf. ५.४०, ४३, ७९. २ सि०, M., PTS-उच्चिकता; म०-पुच्छञ्जिकता. ३ M., PTS-साधुकम्यो. ४ M., PTS-निकामना. ५ See २.४४अ-४६; २.५०. ६ म०-कुलचारं; नि०-कुमलाचारं. ७ Cf. थेरा अ० on verse 25 (थेरी No 22.).

पासो मारपासो । दुग्गिलनट्ठेन बलिसं विया ति बलिसं । मारस्स बलिसं मार-
बलिसं । तण्हाभिभूता मारस्स विसयं नातिक्रमन्ति, तेसं उपरि मारो वसं वत्तेती
ति इमिना परिचायेन मारस्स विसयो ति मार-[367]-विसयो । सन्दनट्ठेन तण्हा
व नदी तण्हानदी । अज्झोत्थरणट्ठेन तण्हा व जालं तण्हाजालं । यथा सुनखा
गद्दुल्लवद्धा यदिच्छकं नीयन्ति, एवं तण्हावद्धा सत्ता ति दब्बहवन्धनट्ठेन गद्दुलं
विया ति गद्दुलं । तण्हा व गद्दुलं तण्हागद्दुलं । दुप्पूरणट्ठेन तण्हा व समुदो ति
तण्हासमुदो ।

(५३) दोसनिहेसे [§ १०६०] अनत्थं मे अचरी ति अवुद्धिं मे अकासि ।
इमिना उपायेन सब्बपदेसु अत्थो वेदितब्बो । अट्ठाने वा पन आघातो ति
अकारणे कोपो— एकचो हि ‘देवो अतिवस्सती’ति कुप्पति, ‘न वस्सती’ति
कुप्पति, ‘मुरियो तप्पती’ति कुप्पति, ‘न तप्पती’ति कुप्पति, वाते वायन्ते पि कुप्पति,
अवायन्ते पि कुप्पति, सम्मज्झितुं असक्कोन्तो बोधिपण्णानं कुप्पति, चीवरं पारुपितुं
असक्कोन्तो वातस्स कुप्पति, उपक्खल्लिवा खाणुकस्स कुप्पती ति इदं सन्धाय वुत्तं—
अट्ठाने वा पन आघातो जायती ति । तत्थ हेट्ठो नवसुं ठानेमु सत्ते आरब्ध
उप्पन्नता कम्मपथभेदो होति । अट्ठानाघातो पन संखारे उप्पन्नो कम्मपथभेदं न
करोति । चित्तं आघातेन्तो उप्पन्नो ति चित्तस्स आघातो । ततो बलवतरो
पटिघातो । पटिहज्जनवसेन पटिघं । पटिविरुज्झती ति पटिविरोधो ।

(५४) कुप्पनवसेन कोपो । पकोपो संपकोपो ति उपसग्गवसेन पदं वड्ढितं ।
दुस्सनवसेन दोसो । पदोसो संपदोसो ति उपसग्गवसेन पदं वड्ढितं । चित्तस्स
व्यापत्ती ति चित्तस्स विपन्नता, विपरिवत्तनाकारो । मनं पदूसयमानो उप्पज्जती
ति मनोपदोसो । कुज्जनवसेन कोधो । कुज्जनाकारो कुज्जना । कुज्झितस्स
भावो कुज्झितत्तं । इदानी अकुसलनिहेसे वुत्तनयं दस्सेतुं दोसो दुस्सना ति
आदि वुत्तं । तस्मा “यो एवरूपो चित्तस्स आघातो ... पे० ... कुज्झितत्तं”
[§ १०६०] ति च इध वुत्तो, “दोसो दुस्सना” ति आदिना नयेन हेट्ठो वुत्तो,
अयं वुत्तति दोसो ति । एवमेत्थ योजना कातब्बा । एवं हि सति पुनरुत्तिदोसो
पटिसेधितो होति ।

(५५) [368] मोहनिहेसो [§ १०६१] अमोहनिहेसे वुत्तपटिपक्खनयेन
वेदितब्बो । सब्बाकारेण पनेस विमंगट्ठकथार्ये आविमविससति ।

(५६) तेहि धम्मेहि ये धम्मा सहेतुका [§ १०७३] ति तेहि हेतु-
धम्मेहि ये अज्जे हेतुधम्मा वा न हेतुधम्मा वा सहेतुका । अहेतुकपदे [§ १०७४]

१ PTS-नन्दन°. २-२ §1060 (first five lines). ३ See ३.५६४
(§418). ४ See ५.४६. ५ A very brief comment in VbhCm. 140.
६ PTS, म० insert ते after this.

पि एसेव नयो । एत्थ च हेतु हेतु येव च होति, तिण्णं वा द्विन्नं वा एकतो उप्पात्तिं सहेतुको च । विचिकिच्छुद्धच्चसहगतो पन मोहो हेतु अहेतुको । हेतु-संपयुत्तदुकनिद्देशे [§ १०७५-७६] पि एसेव नयो । संखतदुकनिद्देशे [§ १०८५-८६] पुरिमदुके वुत्तं असंखतधातुं सन्धाय यो एव सो धम्मो [§ १०८६] ति एकवचननिद्देशो कतो । पुरिमदुके पन बहुवचनवसेन पुच्छाय उद्धट्ता इमे धम्मा अप्पच्चया [§ १०८४] ति पुच्छानुसंधिनयेन बहुवचनं कतं । इमे धम्मा सनिदस्सना [§ १०८७] ति आदीसु पि एसेव नयो ।

(५७) केनचि विज्जेय्यदुकनिद्देशे [§ १०९५] चक्खुविज्जेय्या ति चक्खुविज्जाणेन विजानितब्बा । सेसपदेसु पि एसेव नयो । एत्थ च केनचि विज्जेय्या ति चक्खुविज्जाणादीसु केनचि एकेन चक्खुविज्जाणेन वा सोत-विज्जाणेन वा विजानितब्बा । केनचि न विज्जेय्या ति तेनेव चक्खुविज्जाणेन वा सोतविज्जाणेन वा न विजानितब्बा । 'एवं सन्ते द्विन्नं पि पदानं अत्थनानत्ततो दुको होती' ति हेट्ठो वुत्तत्ता 'ये ते धम्मा चक्खुविज्जेय्या न ते धम्मा सोतविज्जेय्या' [§ १०९५] ति अयं दुको न होति । रूपं पन चक्खुविज्जेय्यं सहो न चक्खु-विज्जेय्यो ति इममत्थं गहेत्वा 'ये ते धम्मा चक्खुविज्जेय्या न ते धम्मा सोत-विज्जेय्या, ये वा पन ते धम्मा सोतविज्जेय्या न ते धम्मा चक्खुविज्जेय्या' ति अयमेको दुको ति वेदितब्बो । एवं एकेकइन्द्रियमूलके चत्तारो चत्तारो कत्वा वीसति दुका धिमत्ता ति वेदितब्बा ।

(५८) [369] किं पन 'मनोविज्जाणेन केनचि विज्जेय्या केनचि न विज्जेय्या' ति नत्थि ? तेनेत्थ दुका न वुत्ता ति ? नै नत्थि, ववत्थानाभावतो पन न वुत्ता । न हि, यथा चक्खुविज्जाणेन अविज्जेय्या एवा ति ववत्थानं अत्थि, एवं मनोविज्जाणेना पी ति ववत्थानाभावतो एत्थ दुका न वुत्ता । मनोविज्जाणेन पन केनाचि विज्जेय्या चेव अविज्जेय्या चा ति अयमत्थो अत्थि । तस्मा सो अनुत्तो पि यथालाभवसेन वेदितब्बो । मनोविज्जाणं ति हि संखं गतेहि कामावचरधम्मेहि कामावचरा धम्मा एव ताव केहिचि विज्जेय्या केहिचि अविज्जेय्या । तेहि येव रूपावचरादिधम्मा पि केहिचि विज्जेय्या केहिचि अविज्जेय्या । रूपावचरेहि पि कामावचरा केहिचि विज्जेय्या केहिचि अविज्जेय्या । तेहि येव रूपावचरादयो पि केहिचि विज्जेय्या केहिचि अविज्जेय्या । अरूपावचरेहि पन कामावचरा रूपावचरा अपरियापन्ना च नेव विज्जेय्या । अवरूपावचरा पन केहिचि विज्जेय्या केहिचि अविज्जेय्या । ते पि च केचिदेव विज्जेय्या केचि अविज्जेय्या । अपरियापन्नेहि कामावचरादयो नेव विज्जेय्या । अपरियापन्ना पन निब्बानेन अविज्जेय्यत्ता केहिचि

१ सी०, म०- ०वसेन. २ See २.४२ last sentence. ३-३ सी०, सि०- नो, अत्थि. अ० यो०- नत्थि. ४-४ सी० omits.

विञ्जेय्या केहिचि अविञ्जेय्या । ते पि च मग्गफलानं अविञ्जेय्यत्ता केचिदेव विञ्जेय्या केचिदेव अविञ्जेय्या ति ।

(५९) आसवनिद्देसे [§§ १०९६-११००] पञ्चकामगुणिको रागो कामासवो नाम । रूपारूपमवेसु छन्दरागो ज्ञाननिकन्ति-सस्सतदिट्ठिसहजातो^१ रागो भववसेन पत्थना भवासवो नाम । द्वासट्ठि दिट्ठियो^२ दिट्ठासवो नाम । अट्ठसु ठानेसु अज्जाणं अविज्जासवो नाम । तत्थ तत्थ आगतेसु पन आसवेसु असम्मोहतं एकविधादिभेदो वेदितव्वो । अत्थतो हेते चिरपरिवासियट्ठेन आसवा ति एवं एकविधा व होन्ति । विनये पन “दिट्ठधम्मिकानं आसवानं संवराय संपरायिकानं आसवानं पटिघाताया” [विन० ३.२१; ५.१४३, २२३] ति दुविधेन आगता । सुत्तन्ते सत्तायतने ताव “तयो”मे आवुसो आसवा— कामासवो भवासवो अविजासवो” ति तिविधेन आगता । निब्बेधिकपरियाये “अत्थि भिक्खवे आसवा निरयगम-[370]-नीया, अत्थि आसवा तिरच्छान-योनियगमनीया, अत्थि आसवा पेत्तिविसयगमनीया, अत्थि आसवा मनुस्सलोक-गमनीया, अत्थि आसवा देवलोकगमनीया” [अं० ३.४१४] ति पञ्चविधेन आगता । छक्कनिपाते आहुनेय्यसुत्ते— “अत्थि आसवा संवरा पहातव्वा, अत्थि आसवा पटिसेवना पहातव्वा, अत्थि आसवा अधिवासना पहातव्वा, अत्थि आसवा परिवज्जना पहातव्वा, अत्थि आसवा विनोदना पहातव्वा, अत्थि आसवा भावना पहातव्वा” [Cf. अं० ३.३८७-९०] ति छव्विधेन आगता । सव्वासव-परियाये ‘दस्सना-पहातव्वेहि’ सद्धिं सत्तविधेन आगता । इध पनेते कामासवादि-भेदतो चतुर्विधेन आगता ।

(६०) तत्रायं वचनत्थो— पञ्चकामगुणसंखाते कामे आसवो ‘कामासवो’ । रूपारूपसंखाते कम्मतो च उपपत्तितो च दुविधे पि भवे आसवो ‘भवासवो’ । दिट्ठि एव आसवो ‘दिट्ठासवो’ । अविजा व आसवो ‘अविजासवो’ । कामेसु [§ १०९७] ति पञ्चसु कामगुणेषु । कामच्छन्दो ति कामसंखातो छन्दो, न कत्तुकम्यता छन्दो, न धम्मच्छन्दो । कामनवसेन रज्जनवसेन च कामो येव रागो कामरागो । कामनवसेन नन्दनवसेन च कामो व नन्दी ति कामनन्दी । एवं सब्बत्थ कामत्थं विदित्वा तण्हायनट्ठेन कामतण्हा, सिनेहनट्ठेन कामसिनेहो, परिदाहनट्ठेन कामपारिळाहो, मुच्छनट्ठेन काममुच्छा, गिलित्वा परिनिट्ठापनट्ठेन कामज्झोसानं वेदितव्वं । अयं वुच्चती ति अट्ठहि पदेहि विभत्तो कामासवो नाम वुच्चति ।

१ सि०—सहगतो. २ दी० 1st sutta 3.29. ३ See Vbh. 364, 362; P. Maung Tin, ii, p. 475, n. 3. ४ वि०, म०—पारिवासिय०. ५ सं० ४.१-२०४. ६ Cf. सं० ४.२५६. ७ म० १.६-१२. ८ म० १.७-९. ९ सी०, म०—परिडग्घन; सि०—परिदग्घन०.

(६१) भवेसु भवच्छन्दो [§ १०९८] ति रूपारूपभवेसु भवपत्यनावसेनेव पवत्तो छन्दो 'भवच्छन्दो' । सेसपदानि पि इमिना व नयेनेव वेदितव्यानि । सस्सतो लोको [§ १०९९] ति वा आदीहि दसहाकारेहि दिट्ठिप्पमेदो व वुत्तो । तत्थ सस्सतो लोको ति खन्धपञ्चकं लोको ति गहेत्वा 'अयं लोको निच्चो ध्रुवो सब्ब-कालिको' ति गण्हन्तस्स 'सस्सतं' ति गहणाकारप्पवत्ता दिट्ठि । [371] अस-स्सतो ति तमेव लोकं 'उच्छिज्जति विनस्सती' ति गण्हन्तस्स उच्छेदगहणाकार-प्पवत्ता दिट्ठि । अन्तवा ति परित्तकसिणलामिन्नो 'सुप्पमत्ते' वा सरावमत्ते' वा' कसिणे समापन्नस्स अन्तोसमापत्तियं पवत्तितरूपारूपधम्मे लोको ति च कसिण-परिच्छेदन्तेन च 'अन्तवा' ति गण्हन्तस्स 'अन्तवा लोको' ति गहणाकारप्पवत्ता दिट्ठि । सा सस्सतदिट्ठि पि होति उच्छेददिट्ठि पि । विपुलकसिणलामिन्नो पन कसिणे समापन्नस्स अन्तोसमापत्तियं पवत्तितरूपारूपधम्मे लोको ति च कसिणपरिच्छेदन्तेन च 'अनन्तो' ति गण्हन्तस्स 'अनन्तवा लोको' ति च गहणाकारप्पवत्ता दिट्ठि । सा सस्सतदिट्ठि पि होति, उच्छेददिट्ठि पि ।

(६२) तं जीवं तं सरीरं ति भेदनधम्मस्स सरीरस्सेव 'जीवं' ति गहितत्ता सरीरे उच्छिज्जमाने 'जीवं पि उच्छिज्जती' ति उच्छेदगहणाकारप्पवत्ता दिट्ठि । दुतियपदे सरीरतो अज्जस्स जीवस्स गहितत्ता सरीरे उच्छिज्जमाने पि 'जीवं न उच्छिज्जती' ति सस्सतगहणाकारप्पवत्ता दिट्ठि । होति तथागतो परं मरणा ति आदीसु सत्तो तथागतो नाम । सो परं मरणा होती ति गण्हतो पठमा सस्सत-दिट्ठि । न होती ति गण्हतो दुतिया उच्छेददिट्ठि । होति च न च होती ति गण्हतो ततिया एकचसस्सतदिट्ठि । नेव होति न न होती ति गण्हतो चतुत्थो अमराविकखेपदिट्ठि^३ । इमे धम्मा आसवा ति इमे कामासवा च भवासवा च रागवसेन एकतो कत्वा, संखेपतो तयो, वित्थारतो चत्तारो धम्मा आसवा नाम ।

(६३) यो पन ब्रह्मानं विमार्न-कप्परुक्खाभरणेसु छन्दरागो उप्पज्जति, सो कामासवो होति न होती ति ? न होति । कस्मा ? पञ्चकामगुणिकस्स रागस्स इधेव पहीनत्ता । हेतुगोच्छकं पन पत्वा लोभो हेतु नाम होति । गन्धगोच्छकं पत्वा अमिज्झा कायगन्धो नाम । किलेसगोच्छकं पत्वा लोभो किलेसो नाम होति । दिट्ठिसहजातो पन रागो कामासवो होति न होती ति ? न होति; दिट्ठिरागो नाम होति । वुत्तं हेतं "दिट्ठिरागरत्ते पुरिसपुग्गले दिन्नदानं नाम न महप्फलं होति, न [372] महानिसंसं" [पटि० १४२] ति । इमे पन आसवे किलेसपटिपाटिया पि आहरितुं वट्ठति, मगपटिपाटियां पि । किलेसपटिपाटिया कामासवो अनागामि-मग्गेन पहीयति, भवासवो अरहत्तमग्गेन, दिट्ठासवो सेतापत्तिमग्गेन, अविज्जासवो

१ विमु० ४.२२; विमु० ४४. २ So read all authorities. ३ दी० १.२४.२८. ४ See ५.७७ below. ५ Cf. ५.७६, १०३.

अरहत्तमग्गेन । मग्गपटिपाटिया सोतापत्तिमग्गेन दिट्ठासवो पहीयति, अनागामि-
मग्गेन कामासवो, अरहत्तमग्गेन भवासवो अविज्जासवो चा ति ।

(६४) संयोजनेसु माननिद्देसे [§ १११६] सेय्योहमस्मी ति मानो ति
उत्तमट्टेन 'अहं सेय्यो' ति एवं उप्पन्नमानो । सदिसोहमस्मी ति मानो ति
समसमट्टेन 'अहं सदिसो' ति एवं उप्पन्नमानो । हीनोहमस्मी ति मानो ति
लामकट्टेन 'अहं हीनो' ति एवं उप्पन्नमानो । एवं सेय्यमानो सदिसमानो हीनमानो
ति इमे तयो माना तिण्णं जनानं उप्पज्जन्ति । सेय्यस्सा पि हि 'अहं सेय्यो सदिसो
हीनो' ति तयो माना उप्पज्जन्ति । सदिसस्सा पि, हीनस्सा पि । तत्थ सेय्यस्स
सेय्यमानो व याथावमानो, इतरे द्वे अ-याथावमाना । सदिसस्स सदिसमानो व
... पे० ... हीनस्स हीनमानो व याथावमानो, इतरे द्वे अ-याथावमाना । इमिना किं
कथितं ? एकस्स तयो माना उप्पज्जन्ती ति कथितं । खुद्दकवत्थुके [वि० ३५३-
३५५] पन पठमकमानभाजनिये एक्को मानो तिण्णं जनानं उप्पज्जती ति कथितो ।

(६५) मानकरणवसेन मानो । मज्झना मज्झितत्तं ति आकारभाव-
निद्देसो । उस्सितट्टेन उण्णाति । यस्सुप्पज्जति तं पुग्गलं उण्णामेति, उक्खिपित्वा
ठपेती ति उण्णमो । समुस्सितट्टेन धजो । उक्खिपनट्टेन चित्तं सम्पग्गहाती ति
सम्पग्गाहो । केतु वुच्चति ब्रह्मसु धजेषु अच्चुग्गतधजो । मानो पि पुनप्पुनं उप्पज्ज-
मानो अपरापरे उपादाय अच्चुग्गतट्टेन केतु विया ति 'केतु' । केतु इच्छती ति
केतुकम्यं, तस्स भावो केतुकम्यता । सा पन चित्तस्स, न अत्तनो । तेन वुत्तं—
'केतुकम्यता चित्तस्सा' [§ १११६] ति । मानसंपयुत्तं हि चित्तं केतु इच्छति ।
तस्स च भावो केतुकम्यता; केतुसंखातो मानो ति ।

(६६) [373] इस्सा-निद्देसे [§ ११२१] या पर-लाम-सक्कार-गरु-
भाव-मानन-वन्दन-पूजनासु इस्सा ति या एतेसु परेसं^१ लामादीसु 'किं इमिना
इमेसं' ति परसंपत्तिखीयनलक्खणा इस्सा । तत्थ लामो ति चीवरादीनं चतुन्नं
पच्चयानं पटिलामो । इस्सुकी हि पुग्गलो परस्स तं लामं खीयति, 'किं इमस्स
इमिना' ति न इच्छति । सक्कारो ति तेसं येव पच्चयानं सुकतानं सुन्दरानं
पटिलामो । गरुकारो गरुकिरिया, भारियकरणं । माननं ति मनेन पियकरणं ।
वन्दनं ति पञ्चपैतिट्ठितेन वन्दनं । पूजना ति गन्धमालादीहि पूजना । इस्सायने-
वसेन इस्सा । इस्साकारो इस्सायना । इस्सायितभावो इस्सायितत्तं । उसूया-
दीनि इस्सादि-वेवचनानि । इमिस्सा पन इस्साय खीयनलक्खणं आगारिकेन पि
अनागारिकेन पि वेदितव्वं ।

१ M., PTS-परसु. २ सी०, म०, सि०, अ०यो० give this न which
is omitted by M. and PTS. ३ M., PTS, सी० omit भारिय. ४ See
note on १.५६. ५ M., PTS- इस्साकरण'. ६-६ सी०- अगारिकेना पि
अनगारिकेना पि.

(६७) आगारियो^१ हि^२ एकञ्चो कसिवाणिज्जादीसु अञ्जतरेन आजीवेन अत्तनो पुरिसकारं निस्साय भद्दकं यानं वा वाहनं वा लभति । अपरो तस्स अलाम-
त्थिको तेन लाभेन न तुस्सति । 'कदा नु खो एस इमिस्सा संपत्तिया परिहायित्वा
कपणो हुत्वा चरिस्सती' ति चिन्तेत्वा एकेन कारणेन तस्मिं तां सम्पत्तिया परि-
हीने अत्तमनो होति । अनागारियो पि एको इस्सायनको अञ्जं अत्तनो सुतपरियत्ति-
आदीनि निस्साय उप्पन्नलाभादिसम्पत्तिं दिस्वा 'कदा नु खो एस इमेहि लामादीहि
परिहायिस्सती' ति चिन्तेत्वा, यदा तं एकेन कारणेन परिहीनं पस्सति, तदा अत्तमनो
होति । एवं परसम्पत्तिस्वीयनलक्षणा 'इस्सा' ति वेदितव्या ।

(६८) मच्छरियनिद्देशे [§ ११२२] वयुतो मच्छरियदस्सनत्थं 'पञ्च मच्छ-
रियानि— आवासमच्छरियं' ति आदि वुत्तं । तत्थ आवासे मच्छरियं आवास-
मच्छरियं । सेसपदेसु पि एसेव नयो । आवासो नाम सकलारामो पि परिवेणं
पि एकोवरको पि रत्तिट्ठानादीनि^३ पि । तेसु वसन्ता सुखं वसन्ति पञ्चये लभन्ति ।
एको भिक्खु वत्तसम्पन्नस्सेव पेसलस्स भिक्खुनो तत्थ आगमनं न इच्छति ।
आगतो पि [374] 'खिपं गच्छतू' ति इच्छति । इदं 'आवासमच्छरियं' नाम ।
भण्डनकारकादीनं पन तत्थ वासं अनिच्छतो आवासमच्छरियं नाम न होति ।

(६९) कुलं ति उपट्ठाककुलं पि जातिकुलं पि । तत्थ अञ्जस्स उपसंक-
मनं अनिच्छतो कुलमच्छरियं होति । पापपुग्गलस्स पन उपसंकमनं अनिच्छतो
पि मच्छरियं नाम न होति । सो हि तेसं पसादमेदाय पटिपज्जति । पसादनं
रक्खितुं समत्थस्सेव पन भिक्खुनो तत्थ उपसंकमनं अनिच्छन्तो मच्छरी नाम
होति । लाभो ति चतुपच्चयलाभो व । तं अञ्जस्मिं सीलवन्ते लभन्ते येव 'मा
लभतू' ति चिन्तेन्तस्स लाभमच्छरियं होति । यो पन सद्भादेय्यं विनिपातेति, अपरि-
भोगदुप्परिभोगादिवसेन विनासेति, पूतिमावं गच्छन्तं पि अञ्जस्स न देति, तं
दिस्वा 'सचे इमं एस न लभेय्य, अञ्जो सीलवा लभेय्य, परिभोगं गच्छेय्या' ति
चिन्तेन्तस्स मच्छरियं नाम नत्थि । वण्णो नाम सरीरवण्णो पि गुणवण्णो पि ।
तत्थ सरीरवण्ण-मच्छरिपुग्गलो 'परो पासादिको रूपवा' ति वुत्ते तं न कथेतु-
कामो होति । गुणवण्ण-मच्छरी सीलेन धुतंगेन पटिपदाय आचारेन वण्णं न कथेतु-
कामो होति ।

(७०) धम्मो ति परियत्तिधम्मो च पटिवेधधम्मो च । तत्थ अरिय-
सावका पटिवेधधम्मं न मच्छरायन्ति, अत्तना पटिविद्धधम्मे सदेवकस्स लोकस्स
पटिवेधं इच्छन्ति । तं पन पटिवेधं 'परे जानन्तू' ति इच्छन्ति । तन्तिधम्मे येव

१-१ सि०— आगारिको पि. २ सी० म० insert hereafter रतनं वा ।
३ M., PTS— रत्तिट्ठान-लेणादीनि पि; सी०, म०— रत्तिट्ठान-दिवाठानादीनि पि ।
४ सी०, म०, M.— लभन्तू. ५ See note on this in ५.७१.

पन धम्ममच्छरियं नाम होति । तेन समन्नागतो पुग्गलो यं गूळ्हं गन्थं वा कथा-
मगं वा जानाति तं अञ्जं न जानापेतुकामो होति । यो पन पुग्गलं उपपरि-
क्खित्वा धम्मानुग्गहेन, धम्मं वा उपपरिक्खित्वा पुग्गलानुग्गहेन न देति, अयं धम्म-
मच्छरी नाम न होति । तत्थ एकच्चो पुग्गलो लोलो होति, कालेन समणो होति,
कालेन ब्राह्मणो, [375] कालेन निगण्ठो । यो हि भिक्खु 'अयं पुग्गलो पवोणिआगतं
तन्ति सण्हं सुखुमं धम्मत्तरं भिन्दित्वा आलुळिस्सती' ति न देति, अयं पुग्गलं
उपपरिक्खित्वा धम्मानुग्गहेन न देति नाम । यो पन 'अयं धम्मो सण्हो सुखुमो,
सचायं पुग्गलो गण्हिस्सति अञ्जं व्याकरित्वा अत्तानं आविक्त्वा नस्सिस्सती' ति
न देति, अयं धम्मं उपपरिक्खित्वा पुग्गलानुग्गहेन न देति नाम । यो पन
'सचायं इमं धम्मं गण्हिस्सति, अम्हाकं समयं भिन्दितुं समत्थो भविस्सती' ति
न देति, अयं धम्ममच्छरी नाम होति ।

(७१) इमेसु पञ्चसु मच्छरियेसु आवासमच्छरियेन ताव यक्खो वा पेतो
वा हुत्वा तस्सेव आवासस्स संकारं सीसेन उक्खिप्पित्वा विचरति । कुलमच्छरियेन
तस्मिं कुले अञ्जेसं दानमाननादीनि करोन्ते दिस्वा 'भिन्नं वतिदं कुलं ममा' ति
चिन्तयतो लोहितं मुखतो उग्गच्छति, कुच्छिविरेचनं पि होति, अन्तानी पि
खण्डखण्डानि हुत्वा निक्खमन्ति । लाममच्छरियेन संघस्स वा गणस्स वा सन्तके
लामे मच्छरायित्वा पुग्गलिकपरिभोगं विय परिभुञ्जित्वा यक्खो वा पेतो वा महा-
अजगरो वा हुत्वा निव्वत्तति । सरीरवण्ण-गुणवण्णमच्छरेन पन परियत्तिधम्ममच्छ-
रियेन च अत्तनो वण्णं वण्णेति^१, परेसं वण्णे^२ 'क्किं-वण्णो एसो' ति दोसं वदन्तो
परियत्तिं च कस्सचि किञ्चि अदेन्तो दुव्वण्णो चेव एल्लमूगो च होति ।

(७२) अपि च आवासमच्छरियेन लोहगेहे पच्चति । कुलमच्छरियेन
अप्पलामो होति । लाममच्छरियेन गूथनिरये निव्वत्तति । वण्णमच्छरियेन भवे भवे
निव्वत्तस्स वण्णो नाम न होति । धम्ममच्छरियेन कुकुलनिरये निव्वत्तति ।

(७३) मच्छरायनवसेन मच्छेरं । मच्छरायनाकारो मच्छरायना । मच्छ-
रेन^३ आयितस्स मच्छेरसमंगिनो भावो मच्छरायितत्तं । 'मय्हेव होन्तु मा
अञ्जस्सा' ति सब्बा पि अत्तनो संपत्तियो व्यापेतुं न इच्छती ति विविच्छो । विवि-
च्छस्स भावो वेविच्छं, मुदुमच्छरियस्सेतं नाम । [376] कदरियो वुच्चति
अनादरो^४ । तस्स भावो कदरियं । थद्धमच्छरियस्सेतं नाम । तेन हि समन्ना-
गतो पुग्गलो परं पि परेसं ददमानं निवारति । वुत्तं पि चेत्तं —

१ M., PTS- येव नाम. २ सि० inserts hereafter पुग्गलस्स वा.
३ See Vim. p. 123 (ix) and note on the same. ४-४ सि०- वण्णो
हि, न परेसं वण्णो ति. ५ See S.i. 209, S.iii. 177, Jā.v. 143. ६ सी०-
मच्छरेन अयितस्स, M.- मच्छेरायितस्स. ७ M., PTS, सी०- अनरियो.

कदरियो पापसंकप्पो मिच्छादिद्वि अनादरो ।

ददमानं निवारेति याचमानान भोजनं^१ [सं० १.९६] ति ।

(७४) याचके दिस्वा कटुकभावेन चित्तं अञ्चति संकोचेती ति कटुकञ्चुको । तस्स भावो कटुकञ्चुकता । अपरो नयो—कटुकञ्चुकता^२ वुच्चति कटञ्चु-गाहो । समतित्तिक्कपुण्णाय हि उक्खालिया भत्तं गण्हन्तो सब्बतो-भागेन संकुटितेन अगगैकटञ्चुना गण्हाति, पूरेत्वा गहेतुं न सक्कोति; एवं मच्छरिपुग्गलस्स चित्तं संकुचति । तस्मिं संकुचिते कायो पि तथेय संकुचति, पटिकुटति, पटिनिवत्तति, न सम्पसारियती ति मच्छेरं 'कटुकञ्चुकता' ति वुत्तं ।

(७५) अगगहित्तं चित्तस्सा ति परेसं उपकारकरणे दानादिनाकारेन यथा न सम्पसारियति, एवं आवरित्वा गहितभावो चित्तस्स । यस्मा पन मच्छरी पुग्गलो अत्तनो सन्तकं परेसं अदातुकामो होति परसन्तकं गण्हितुकामो, तस्मा 'इदं अच्छरियं मय्हमेव होतु, मा अञ्जस्सा'^३ति पवत्तिवसेन^४स्स अत्तसंपत्तिनिगूहण-लक्खणता परेसंपत्तिगहणलक्खणता वा वेदतिव्वा । सेसं इमस्मिं गोच्छके उत्तानत्थमेव ।

(७६) इमानि पन संयोजनानि किलेसैपटिपाटिया पि आहरितुं वट्टति मग्ग-पटिपाटिया पि । किलेसपटिपाटिया कामरागपटिघसंयोजनानि अनागामिमग्गेन पहीयन्ति, मानसंयोजनं अरहत्तमग्गेन, दिट्ठिविचिकिच्छासीलब्धतपरामासा सोता-पत्तिमग्गेन, भवरागसंयोजनं अरहत्तमग्गेन, इस्सामच्छरियानि सोतापत्तिमग्गेन, अविज्जा अरहत्तमग्गेन । मग्गपटिपाटिया दिट्ठिविचिकिच्छासीलब्धतपरामासा-इस्सा-मच्छरियानि सोतापत्तिमग्गेन पहीयन्ति, [३७७] कामरागपटिघा अनागामिमग्गेन, मानभवरागअविज्जा अरहत्तमग्गेना ति ।

(७७) गन्धगोच्छके [§§११३५-५०] नामकायं गन्धेति, चुतिर्पटिसन्धि-वसेन वट्टस्मिं घट्टेती ति कायगन्धो । सब्बञ्जुभासितं पटिक्खित्वा सस्सतो लोको इदमेव सत्त्वं मोघमज्जं^५ ति इमिना आकारेन अभिनिविसती ति इदं-सत्त्वाभिनिवेसो । यस्मा पन अभिज्ज्ञा-कामरागानं विसेसो अत्थि, तस्मा अभिज्ज्ञाकायगन्धस्स पदमाजने "यो कामेसु कामच्छन्दो कामरागो"^६ [§१०९७] ति अवत्वा यो रागो सारागो [§११३६] ति आदि वुत्तं । इमिना यं हेट्ठां वुत्तं 'ब्रह्मानं विमानादीसु छन्दरागो कामासवो नाम न होति, गन्धगोच्छकं पत्वा अभिज्ज्ञा कायगन्धो होती' ति तं सु-वुत्तं ति वेदितव्वं । परतो किलेसगोच्छके [§§१२२९-१२५३] पि एत्थेव नयो । ठपेत्वा सीलब्धतपरामासं [§११३९] ति इदं

१ Kindred Sayings i. 120. २ सि० - कटञ्चुकता. ३ M., सी० - अगगणं. ४ All authorities but सि० read अत्तं. ५ Cf. ५.६३, १०३. ६ सि० omits चुति. ७ See ५.६३ above.

यस्मा सीलव्वतपरामासो 'इदमेव सच्चं' ति आदिना आकारेन नाभिनिविसति, 'सीलेन सुद्धी' ति आदिना एव पन अभिनिविसति, तस्मा मिच्छादिट्ठिमूतं पि तं पटिक्खिपन्तो 'ठपेत्वा' ति आह ।

(७८) नीवरणगोच्छकस्स थीनमिद्धनिद्देसे [§११५५-५७] चित्तस्स अकल्यता [§११५६] ति चित्तस्स गिलानमावो । गिलानो हि अकल्यको ति वुच्चति । विनये पि वुत्तं— "नाहं मन्ते' अकल्यको" ति [ ] । अकम्म-
ज्जता ति चित्तगेलज्जसंखातो व अकम्मज्जताकारो । ओलीयना ति ओलीयना-
कारो । इरियापथिकचित्तं हि इरियापथं सन्धारेतुं असक्कोन्तं, रुक्खे वग्गुली
विय, खीले लगितफाणित्तवारको विय च, ओलीयति । तस्स तं आकारं सन्धाय
ओलीयना ति वुत्तं । दुतियपदं उपसग्गवमेन वड्ढितं । लोनं ति अविष्फारिकताय
पटिकुटितं । इतरे द्वे आकारमावनिद्देसा । थीनं ति सप्पिपिण्डो विय अविष्फारिक-
ताय घनमावेन ठितं । थीयना ति आकारनिद्देसो । थीयितमावो थीयितत्तं, अवि-
ष्फारवसेनेव थद्धता ति अत्थो ।

(७९) [378] कायस्सा [§११५७] ति खन्धत्तयसंखातस्स नामकायस्स ।
अकल्यता अकम्मज्जता ति हेट्ठा वुत्तनयेनेव । मेधो विय आकासं कायं
ओनय्हाती ति ओनाहो । सब्बतो-भागेन ओनाहो परियोनाहो । अब्बन्तरे
समोरुन्धती ति अन्तोसमोरोधो । यथा हि नगरे रुन्धित्वा गहिते मनुस्सा बहि
निक्खमितुं न लभन्ति, एवं मिद्धेन समोरुद्धा धम्मा विष्फारवसेन निक्खमितुं न
लभन्ति । तस्मा अन्तोसमोरोधो ति वुत्तं । मेधती ति मिद्धं^१; अकम्मज्जमावेन
विहिंसती ति अत्थो । सुपन्ति तेना ति सोप्पं । अक्खिदलादीनं पचलमावं करोती
ति पचलायिका । सुपना सुपितत्तं ति आकारमावनिद्देसा । यं पन तेसं पुरतो
'सोप्प'-पदं तस्स पुन वचने कारणं वुत्तमेव ।

(८०) इदं वुच्चति थीनमिद्धनीवरणं ति इदं थीनं च मिद्धं च एकतो
क्त्वा आवरणद्वेन थीनमिद्धनीवरणं ति वुच्चति । यं येमुय्येन सेक्खपुयुज्जनानं
निदाय पुब्बभागअपरमाणेसुं उप्पज्जति तं अरहत्तमग्गेन समुच्छिज्जति । खीणा-
सवानं पन करजकायस्स दुब्बलमावेन भवंगोतरणं होति, तस्मिं असम्मिस्से वत्त-
माने ते सुपन्ति, सी नेसं निद्दा नाम होति । तेनाह भगवा— "अभिजानामि खो
अहं अग्गिवेस्सन्, गिम्हानं पच्छिमे मासे चतुग्गुणं संघाटिं पज्जापेत्वा दक्खिणेन

१ Cf. वि० ३.६२, which omits this word. २ सि० °पानीय°.

३ ५.७८. ४ See note on this on ३.५५७. ५ See ३.२८३, २९०;
Also cf. ३.५५३, ५.४०, ४३, ५०. ६ See Middha and Middhavādins
(referred to in note on ३.५५७) pp. 8-12. ७ सं० अ० १.१५.
८ M., PTS— या.

पस्सेन सम्पजानो निदं ओक्कमिता” [म० १.२४९] ति । एवरूपो पनायं करजकायस्स दुब्बलभावो न मग्गवज्झो, उपादिन्नके पि अनुपादिन्नके पि लब्भति । उपादिन्नके लब्भमानो यदा खीणासवो दीघमग्गं गतो होति, अज्जतरं वा पन कम्मं कत्वा किलन्तो, एवरूपे काले लब्भति । अनुपादिन्नके लब्भमानो पण्णपुण्फेसु लब्भति । एकच्चानं हि रुक्खानं पण्णानि सुरियातपेन पसारियन्ति रत्तिं पटिकुटन्ति, पदुमपुष्पादीनि सुरियातपेन पुष्फन्ति, रत्तिं पुन पटि-[379]-कुटन्ति । इदं पन मिद्धं अकुसलत्ता खीणासवानं न होती ति ।

(८१) तत्थ सिया—‘न मिद्धं अकुसलं । कस्मा ? रूपत्ता । रूपं हि अव्याकृतं । ईदं च रूपं । तेनेवेत्थ ‘कायस्स अकल्यता अकम्मज्जता’ति कायग्गहणं कृतं’ति ।

(८२) ‘यदि ‘कायस्सा’ति वुत्तमत्तेनेतं रूपं, कायपस्सद्धादयो पि धम्मा रूपमेव भवेय्युं । ‘मुखं च कायेन पटिसंवेदेति’ ‘कायेन च परमत्थसच्चं सच्छि-करोती’ति रूपपटिसंवेदन-परमत्थसच्चसच्छिकरणानि पि रूपकायेनेव सियुं । तस्मा न वत्तब्बं एतं ‘रूपं मिद्धं’ ति । नामकायो हि एत्थ कायो नाम’ ।

(८३) ‘यदि नामकायो, अथ कस्मा ‘सोपं पचलायिका’ [§ ११५७] ति वुत्तं ? न हि नामकायो सुपति, न पचलायती’ति ।

(८४) ‘लिंगादीनि विय इन्द्रियस्स, तस्स फलत्ता । यथा हि ‘इत्थिलिगं इत्थिनिमित्तं इत्थिकुत्तं इत्थाकप्पो’ति इमानि लिंगादीनि इत्थिन्द्रियस्स फलत्ता वुत्तानि, एवं इमस्सा पि नामकायगेलज्जसंखातस्स मिद्धस्स फलत्ता सोप्पादीनि वुत्तानि । मिद्धे हि सति तानि होन्ती ति । फलूपचारेन, मिद्धं अरूपं पि समानं ‘सोपं पचलायिका सुपना सुपितत्तं’ [§ ११५७] ति वुत्तं । ‘अक्खिदलादीनं पचल-भावं करोती ति पचलायिका’ [५.७९] ति वचनत्थेना पि चायं अत्थो साधितो येवा ति न रूपं मिद्धं । ओनाहादीहि पि च’स्स अरूपभावो दीपितो येव । न हि रूपं नामकायस्स ‘ओनाहो परियोनाहो अन्तोसमोरोधो’ होती’ति ।

(८५) ‘ननु च इमिना व कारणेनेतं रूपं ? न हि अरूपं कस्साचि ओनाहो, न परियोनाहो, न अन्तो-समोरोधो होती’ति ।

(८६) ‘यदि एवं, आवरणं पि न भवेय्या । तस्मा न होति’ । यथा काम-च्छन्दादयो अरूपधम्मा आवरणट्ठेन नीवरणा, एवं इमस्सा पि ओनाहादि-अत्थेन ओनाहादिता वेदितव्वा । अपि च “पञ्च नीवरणे पहाय चेतसो उपक्खिलेसे पज्जाय

१ The lengthy but interesting discussion on this continues upto ५.९४. Paragraphs with even numbers represent the orthodox view and those with odd numbers contain the opponents’ objections and their views. २-२ सि०- ईदं च रूपं तेने-वेत्थ...कायग्गहणं गतं’ ति । ३ PTS, म०, सि० omit.

दुब्बलीकरणे” [वि० २४५, २५६, सं० ५.१६०] ति वचनतो पेतं अरूपं । न [380] हि रूपं चित्तुपक्विलेसो, न पञ्जाय दुब्बलीकरणं होती’ति ।

(८७) ‘कस्मा न होति ? ननु वुत्तं— “सन्ति भिक्खवे एके समणब्राह्मणा सुरं पिबन्ति मेरयं, सुरामेरयपाना अप्पटिविरता, अयं भिक्खवे पठमो समणब्राह्मणानं उपाक्विलेसो” [अं० २.५३] ति ? अपरं पि वुत्तं “छ खो’मे गहपतिपुत्त आदीनवा सुरामेरयमज्जपमादट्ठानानुयोगे— सन्दिट्ठिकां धनजानि, कलहप्पवट्ठनी, रोगानं आयतनं, अकित्तिसज्जननी, हिरिकोपीननिदंसनी, पञ्जाय दुब्बलीकरणी त्वेव छट्ठं पदं भवती” [दी० ३.१८२] ति । पच्चक्खतो पि चेतं सिद्धमेव । यस्मा मज्जे उदरगते, चित्तं संक्विलेस्सति, पञ्जा दुब्बला होति, तस्मा मज्जं विय मिद्धं पि चित्तसंक्विलेसो चेव पञ्जाय दुब्बलीकरणं च सिया’ति ।

(८८) ‘न, पच्चयनिद्देसतो । यदि हि मज्जं संक्विलेसो भवेय्य, सो “इमे पच्च नीवरणे पहाय चेतसो उपाक्विलेसे” ति वा, “एवमेव खो भिक्खवे पच्चिमे चित्तस्स उपाक्विलेसा, येहि उपाक्विलेसेहि उपाक्विलिट्ठं चित्तं न चेव मुदु होति, न च कम्मनियं, न च पमस्सरं, न च पमंगु, न च सम्मा समाधियति आसवानं खयाय । कतमे पच्च ? कामच्छन्दो भिक्खवे चित्तस्स उपाक्विलेसो” [सं० ५.९२, अं० ३.१६] ति वा, “कतमो च भिक्खवे चित्तस्म उपाक्विलेसो ? अमिज्झाविगमलोभो चित्तस्स उपाक्विलेसो [Of. अं० २.६७]” ति वा— एवमादीमु उपाक्विलेसनिद्देसेमु निद्देसं आगच्छेय्य । यस्मा पन तस्मिं पि ते क्विलेसो उपपज्जन्ति ये^३ चित्तसंक्विलेसा चेव पञ्जाय च दुब्बलीकरणा होन्ति, तस्मा तं तेसं पच्चयत्ता पच्चयनिद्देमतो एवं वुत्तं । मिद्धं पन सयमेव चित्तसंक्विलेसो चेव पञ्जाय दुब्बलीकरणं चा ति अरूपमेव मिद्धं । किं च भिय्यो ? सम्पयोगवचनतो । “थीनमिद्धनीवरणं अविज्जा-नीवरणेन नीवरणं चेव नीवरणसंपयुत्तं चा [§ ११७०]” ति हि वुत्तं । तस्मा सम्पयोगवचनतो नयिदं रूपं । न हि रूपं ‘संपयुत्त’-संखं लभती’ ति !

(८९) अथा पि सिया— ‘यथा-[381]-लामवसेनेतं वुत्तं । यथा हि “सिप्पिकसम्बुक्कं पि सक्खरकटलं पि मच्छगुम्भं पि चरन्ते पि तिट्ठन्तं पी” [म० १.२७९] ति एवं एकतो क्त्वा यथालामवसेन वुत्तं । सक्खरकटलं हि तिट्ठति येव न चरति, इतरद्वयं तिट्ठति पि चरति पि । एवं इथा पि मिद्धं नीवरणमेव, न सम्पयुत्तं, थीनं नीवरणं पि सम्पयुत्तं पी ति सब्बं एकतो क्त्वा यथालामवसेन “नीवरणं चेव नीवरणसम्पयुत्तं चा” [§ ११७०] ति वुत्तं । मिद्धं पन यथा सक्खर-कटलं तिट्ठतेव न चरति, एवं नीवरणमेव, न सम्पयुत्तं । तस्मा रूपमेव मिद्धं’ ति ।

(९०) ‘न, रूपमार्वासिद्धितो । सक्खरकटलं हि न चरती ति विना पि

१ So reads D. iii. 182. २ सी०, म०—उपाक्विलेसा. ३ M omits.
४ See अभि० वि० p. 49. ५-५ All but सी०, म० omit. ६ M., PTS रूपभाव०.

सुत्तेन सिद्धं । तस्मा तत्थ यथालाभवसेन'त्थो होतु । मिद्धं पन' रूपं ति असिद्ध-
मेतं । न सक्का तस्स इमिना सुत्तेन रूपभावो साधेतुं ति मिद्धस्स रूपभावासिद्धितो
न इदं यथालाभवसेन वुत्तं ति अरूपमेव मिद्धं । किं च भिय्यो ? 'चत्तत्ता' ति
आदिवचनतो । विभंगस्मिं हि "विगतथीनमिद्धो ति तस्स थीनमिद्धस्स चत्तत्ता
वन्तत्ता सुत्तत्ता पहीनत्ता पटिनिस्सट्ठत्ता, तेन वुच्चति विगतथीनमिद्धो" [वि० २५४]
ति च, "इदं चित्तं इमम्हा थीनमिद्धा सोधेति विसोधेति परिसोधेति मोचेति
विमोचेति परिमोचेति, तेन वुच्चति थीनमिद्धा चित्तं परिसोधेति" [वि० २५४] चा
ति— एवं 'चत्तत्ता' ति आदि वुत्तं । न च 'रूपं' एवं वुच्चति, तस्मा पि अरूप-
मेव मिद्धं' ति ।

(९१) 'न, चित्तजस्सासम्भववचनतो । तिवियं हि मिद्धं— चित्तजं उतुजं
आहारजं' च । तस्मा यं तत्थ चित्तजं तस्स विभंगे ज्ञानचित्तेहि असम्भवो
वुत्तो, न अरूपभावो साधितो ति रूपमेव मिद्धं ति ।

(९२) 'न, रूपभावसिद्धितो वै । मिद्धस्स हि रूपभावे सिद्धे सक्का एतं
लद्धुं । तत्थ चित्तजस्स असम्भवो' वुत्तो । सो एव च न सिज्झती ति अरूप-
मेव मिद्धं । किं च भिय्यो ? 'पहान'-वचनतो । भगवता हि "छ भिक्खवे धम्मे
पहाय मव्वो [382] पठमं ज्ञानं उपसंपज्ज विहरितुं; कतमे छ ? कामच्छन्दं, व्यापादं,
थीनमिद्धं, उद्धच्चं, कक्कच्चं, विचिकिच्छं; कामेसु खो पन'स्स आदीनवो
सम्पप्पज्जाय सुदिट्ठो होती" [अ० ३.४२८] ति च, "इमे पञ्च नीवरणे पहाय
ब्रलवतिया पज्जाय अत्तत्थं वा परत्थं वा जस्सती" [अ० ३.६४] ति आदीसु च
मिद्धस्सा पि पहानं वुत्तं । न च रूपं पहातव्वं । यथाह— "रूपक्खन्धो अभि-
ज्जेय्यो, परिज्जेय्यो, न पहातव्वो, न भावेत्तव्वो" [Cf. सं० ३.२६] ति इमस्सा
पि 'पहान'-वचनतो अरूपमेव मिद्धं' ।

(९३) 'न, रूपस्सा पि पहानवचनतो । "रूपं भिक्खवे न तुम्हाकं, तं पज-
हथा" [सं० ३.३३] ति । एत्थ हि रूपस्सा पि पहानं वुत्तमेव । तस्मा अकारणमेतं' ति ।

(९४) 'न, अज्जथा वुत्तत्ता । तस्मिं हि सुत्ते "यो भिक्खवे रूपे छन्दराग-
विनयो तं तत्थ पहानं" [Cf. सं० ३.२८] ति एवं छन्दरागपहानवसेन रूपस्स
पहानं वुत्तं, न यथा "छ धम्मे अप्पहार्यं पञ्च नीवरणे पहाया" [Cf. अ० ३.६४]
ति एवं पहातव्वमेव वुत्तं ति, अज्जथा वुत्तत्ता, न रूपं मिद्धं । तस्मा यनेतानि
'सो इमे पञ्च नीवरणे पहाय चेतसो उपक्खिलेसे" [वि० २४५, २५६] ति

१ Cf. विमु० p.48. २ वि० २५४—चित्तं...थीनमिद्धा सोधेति...; also im-
plied by the words चत्तत्ता etc. ३-३ M.—अरूपभावासिद्धितो व. ४ अ० यो०
(p.206)—एतं ति 'तत्थ चित्तजमिद्धस्स असम्भवो वुत्तो' ति वचनं लद्धुं सक्का । तत्थ विभंगे
चित्तजस्स रूपस्स असम्भवो भगवता वुत्तो । ५ M.—चित्तजस्स सम्भवो, ६ सी० म०
insert hereafter न सच्छिकातव्वो. ७ सी० म०—पहाय.

आदीनि सुत्तानि^१वुत्तानि, एतेहि चेव अञ्जेहि च सुत्तेहि अरूपमेव मिद्धं ति वेदितव्वं । तथा हि— “पञ्चिमे भिक्खवे आवरणा नीवरणा चेतसो अज्झारूढ्हं पञ्जाय दुब्बलीकरणा । कतमे पञ्च ? कामच्छन्दो भिक्खवे...पे०...थीनमिद्धं भिक्खवे आवरणं नीवरणं चेतसो अज्झारूढ्हं पञ्जाय दुब्बलीकरणं” [अ० ३.६३, सं० ५.९६] ति च, “थीनमिद्धं नीवरणं भिक्खवे अन्धकरणं अचक्खुकरणं अज्जाणकरणं पञ्जानिरोधिकं विघातपक्खिकं अनिब्बानसंवत्तनिकं” [Cf. म० १.११५] ति च, “एवमेव खो ब्राह्मण यस्मिं समये थीनमिद्धपरियुट्ठितेन चेतसा विहरति थीनमिद्धपरेतेना” [अ० ३.२३२] ति च, “अथोनिं सो भिक्खवे मनसि-करोतो अनुप्पन्नो चेव कामच्छन्दो उप्पज्जति...पे०... [383] अनुप्पन्नं चेव थीन-मिद्धं उप्पज्जती” [सं. ५.९३] ति च, “केवलो हायं भिक्खवे अकुसलरासि यदिदं पञ्च नीवरणानी” [Cf. अ० ३.६५] ति च— एवमादीनि च अनेकानि एतस्स अरूपमावजोतनकानेव सुत्तानि वुत्तानि । यस्मा चेतं अरूपं तस्मा आरूपे पि उप्पज्जति । वुत्तं हेतं महापकरणपट्टाने—“नीवरणं धम्मं पटिच्च नीवरणो धम्मो उप्पज्जति, न पुरेजातपच्चया” [दुक० २९१] ति एतस्स विमंगे “आरूपे कामच्छन्दनीवरणं पटिच्च थीनमिद्धं...उद्धच्चं अविज्जानीवरणं” [दुक० २९१] ति सव्वं वित्थारेतव्वं । तस्मा सन्निट्ठानमेत्थ गन्तव्वं अरूपमेव मिद्धं ति ।

(९५) कुक्कुच्चनिहेसे [§ ११६०] अकप्पिये कप्पियसज्जिता ति आदीनि मूलतो कुक्कुच्चदस्सनत्थं वुत्तानि । एवं-सज्जिताय हि कते वीतिकम्मे, निट्ठिते वत्थु^२ज्झाचारे, पुन सज्जातसतिनो ‘दुट्ठं मया कतं’ ति एवं अनुत्तप्पमानस्स पच्छानुतापवसेनेतं उप्पज्जति । तेन तं मूलतो दस्सेतुं ‘अकप्पिये कप्पियसज्जिता’ ति आदि वुत्तं । तत्थ अकप्पियमोजनं कप्पियसज्जी हुत्वा परिभुज्जति, अकप्पिय-मंसं कप्पियमंससज्जी हुत्वा, अच्छमंसं ‘सूकरमंसं’ ति, दीपिमंसं वा ‘मिगमंसं’ ति खादति; काले वीतिवत्ते कालसज्जाय, पवारेत्वा अप्पवारितसज्जाय, पत्तस्मिं रजे पतिते पटिग्गहितसज्जाय भुज्जति— एवं ‘अकप्पिये कप्पियसज्जिताय’ वीतिक्रमं करोति नाम । सूकरमंसं च अच्छमंससज्जाय खादमानो, काले च विकालसज्जाय भुज्जमानो ‘कप्पिये अकप्पियसज्जिताय’ वीतिक्रमं करोति नाम । अनवज्जं पन किञ्चिदेव वज्जसज्जिताय, वज्जं च अनवज्जसज्जिताय करोन्तो ‘अनवज्जे वज्जसज्जिताय वज्जे अनवज्जसज्जिताय’ वीतिक्रमं करोति नाम । यस्मा पनेतं “अकतं वत मे कल्याणं, अकतं कुसलं, अकतं भीरुत्ताणं, कतं पापं, कतं सुद्धं^३, कतं किब्बिसं” [अ० २.१७४] ति एवं अनवज्जे वज्जसज्जिताय पि कते वीति-

१ M PTS अज्झारोहा. २ This discussion commenced with ५.८०-८१ ३ सी० म०, सि०- बुद्धं.

कमे उपपजति, तस्मा'स्स अञ्जं पि वत्थुं अनुजानन्तो यं एवरूपं [§११६०] ति आदिमाह ।

(९६) [384] तत्थ कुक्कुच्चपदं वुत्तथमेव । कुक्कुच्चायनाकारो कुक्कुच्चायना । कुक्कुच्चेन अयितस्स मावो कुक्कुच्चायितत्तं । चेतसो विप्पटिसारो ति एत्थ कताकतस्स सावज्जानवज्जस्स वा अभिमुखगमनं 'विप्पटिसारो' नाम । यस्मा पन सो कतं वा पापं अकतं न करोति, अकतं वा कल्याणं कतं न करोति, तस्मा विरूपो कुच्छित्तो वा पटिसारो ति 'विप्पटिसारो' । सो पन चेतसो, न सत्तस्सा ति आपनत्थं 'चेतसो' विप्पटिसारो ति वुत्तं । अयमस्स सभावनिर्देशो । उपपज्जमानं पन कुक्कुच्चं आरग्गमिव कंसपत्तं मनं विलिखमानमेव उपपज्जति, तस्मा मनोविलेखां ति वुत्तं । अयमस्स किच्चनिर्देशो । यं पन विनये "अथ खो आयस्मा सारिपुत्तो भगवता पटिक्खित्तं अनुवासित्वा आवसथपिण्डं परिमुञ्जितुं" [विन० ४.७०] ति कुक्कुच्चायन्तो न पटिग्गहेसी ति कुक्कुच्चं आगतं, न तं नीवरणं । न हि अरहतो 'दुट्ठु मया इदं कतं' ति एवं अनुतापो अत्थि । नीवरण-पटिरूपकं पनेतं 'कप्पति न कप्पती' ति वीमंसनसंखातं विनयकुक्कुच्चं नाम ।

(९७) "कतमे धम्मा नीवरणा चेव नीवरणसंपयुत्ता चा" [§११७०] ति पदस्स निर्देशे यस्मा थीनमिद्धं अञ्जमञ्जं न विजहति, तस्मा थीनमिद्धनीवरणं अविज्जानीवरणेन नीवरणं चेव नीवरणसम्पयुत्तं चा ति अभिन्दित्वा वुत्तं । यस्मा पन उद्धच्चे सति पि कुक्कुच्चस्साभावा कुक्कुच्चेन विना पि उद्धच्चं उपपज्जति, तस्मा तं भिन्दित्वा वुत्तं । यं च येन संपयोगं न गच्छति, तं न योजितं ति वेदितव्वं । इमे पन नीवरणे किलेसपटिपाटियाँ पि आहरितुं वट्ठति मग्गपटिपाटियाँ पि । किलेसपटिपाटियाँ कामच्छन्दब्यापादा अनागामिमग्गेन पहीयन्ति, थीनमिद्धुद्धच्चानि अरहत्तमग्गेन, कुक्कुच्चविचिकिच्छा सोतापत्तिमग्गेन, अविज्जा अरहत्तमग्गेन । मग्गपटिपाटियाँ सोतापत्तिमग्गेन कुक्कुच्चविचिकिच्छा पहीयन्ति, अनागामिमग्गेन कामच्छन्दब्यापादा, अरहत्तमग्गेन थीनमिद्धुद्धचाविज्जा ति ।

(९८) [385] परामासगोच्छके [§§११७४-११८४] ते धम्मे ठपेत्था [§११७६] ति धुँच्छासमागेन बहुवचनं कतं ।

(९९) उपादाननिर्देशे [§§१२१३-१२२८] वत्थुसंखातं कामं उपादियती ति कामुपादानं । [§१२१३] कामो च सो उपादानं चा ति पि कामुपादानं । उपादानं ति दब्बहगहणं । दब्बहत्यो हि एत्थ 'उप'-सद्दो 'उपायास-उपकट्ठा'दीसु विय । तथा दिट्ठि च सा उपादानं चा ति विट्ठुपादानं । दिट्ठि

१ Vin. iv. 70 reads मुञ्जितुं. २ See ५.६३, ७६, १००, १०३.
३ See ५.५६ (§§1084, 1087).

उपादियती ति दिट्ठुपादानं । 'सस्सतो अत्ता च लोको चा' ति आदीसु हि पुरिम-
दिट्ठिं उत्तरदिट्ठिं उपादियती । तथा सीलब्धतं उपादियती ति सीलब्धतुपादानं ।
सीलब्धतं च तं उपादानं चा ति पि सीलब्धतुपादानं । गोसील-गोवतादीनि हि 'एवं
सुद्धी' ति अभिनिवेशतो सयमेव उपादानानि । तथा, वदन्ति एतेना ति 'वादो';
उपादियती ति 'उपादानं' । किं वदन्ति, उपादियन्ति वा ? अत्तानं । अत्तनो वादु-
पादानं अत्तवादुपादानं; 'अत्तवादमत्तमेव वा अत्ता' ति उपादियन्ति एतेना ति
अत्तवादुपादानं । यो कामेसु कामच्छन्दो [§ १२१४] ति एत्था पि वत्थुकामां व
अनवसेसतो कामा ति अधिपेता । तस्मा वत्थुकामेसु कामच्छन्दो इध कामुपादानं ति
अनागामिनो पि तं सिद्धं होति । पञ्चकामगुणवत्थुको पन'स्स कामरागो व नत्थी ति ।

(१००) दिट्ठुपादाननिद्देसे [§ १२१५] नत्थि दिञ्चं ति । दिञ्चं नाम

अत्थि, सक्का कस्सचि किञ्चि दातुं ति जानाति; दिञ्चस्स पन फलविपाको नत्थी
ति गण्हाति । नत्थि यिट्ठं ति । यिट्ठं वुच्चति महायागो । तं याजितुं सक्का ति
जानाति; यिट्ठस्स पन फलविपाको नत्थी ति गण्हाति । हुतं ति आहुनपाहुनमंगल-
किरिया । तं कातुं सक्का ति जानाति; तस्स फलविपाको नत्थी ति गण्हाति ।
सुकटदुक्कटानं ति एत्थ दस कुसलकम्मपथा सुकटकम्मानी नाम । दस अकु-
सल-कम्मपथा दुक्कट- [386]-कम्मानी नाम । तेसं अत्थिमावं जानाति फल-
विपाकं पन नत्थी ति गण्हाति । नत्थि अयं लोको ति परलोके ठितो इमं लोकं
नत्थी ति गण्हाति । नत्थि परलोको ति इध लोके ठितो परलोकं नत्थी ति
गण्हाति । नत्थि माता नत्थि पिता ति मातापितॄनं अत्थिमावं जानाति, तेसु
कतपञ्चयेन कौचि फलविपाको नत्थी ति गण्हाति । नत्थि सत्ता ओपपातिका
ति चवनकउप्पज्जनकसत्ता नत्थी ति गण्हाति । सम्मग्गता सम्मापटिपन्ना
ति अनुलोमपटिपदं पटिपन्ना धम्मिक-समणब्राह्मणा लोकरिंम नत्थी ति गण्हाति ।
ये इमं च लोकं ... पे० ... पवेदेन्ती ति इमं च लोकं परं च लोकं अत्तना व
अभिविसिट्ठेन जाणेन अत्ता पवेदनसमत्थो सव्वञ्जू बुद्धो नाम नत्थी ति गण्हाति ।
इमानि पन उपादानानि किलेसपटिपाटिया पि आहारितुं वड्ढति मग्गपटिपाटिया पि ।
किलेसपटिपाटिया कामुपादानं चतुहि मग्गेहि पहीयति, सेसानि तीणि सोतापात्ति-
मग्गेन । मग्गपटिपाटिया सोतापात्तिमग्गेन दिट्ठुपादानादीनि पहीयन्ति, चतुहि
मग्गेहि कामुपादानं ति ।

(१०१) किलेसगोच्छके [§§ १२२९-५३] किलेसा एव किलेसवत्थूनि ।
वसन्ति वा एत्थ अखीणासवा सत्ता लोमादीसु पतिट्ठित्ता ति 'वत्थूनि' । किलेसा
चैव सत्तापटिपादानं सत्तानं वत्थूनि चा ति 'किलेसवत्थूनि' । यस्मा चेत्थ अनन्तर-

पचयादिभावेन उप्पज्जमाना किलेसा पि वसन्ति एव नाम, तस्मा किलेसानं वत्थूनी ति पि 'किलेसवत्थूनि' ।

(१०२) तत्थ कतमो लोभो ? यो रागो सारागो [§१२३०] ति अयं पन लोभो हेतुगोच्छके गन्थगोच्छके इमस्मिं किलेसगोच्छके ति तीसु ठानिमु अतिरेकपदसतेन निदिट्ठो । आसव-संयोजन-ओघ-योग-नीवरण-उपादानगोच्छकेसु अट्ठहि अट्ठहि पदेहि निदिट्ठो । स्वायं अतिरेकपदसतेन निदिट्ठुत्ताने पि अट्ठहि अट्ठहि पदेहि निदिट्ठुत्ताने पि निप्पदेसतो व गहितो ति वेदितव्यो । [387] तेसु हेतु-गन्थ-नीवरण-उपादान-किलेसगोच्छकेसु चतुमगवज्झा तण्हा एकेनेव कोट्ठासेन ठिता । आसव-संयोजन-ओघ-योगेसु चतुमगवज्झा पि द्वे कोट्ठासा हुत्वा ठिता । कथं ? आसवेसु कामासवो मवासवो ति, संयोजनेसु कामरागसंयोजनं भवराग-संयोजनं ति, ओघेसु कामोघो भवोघो ति, योगेसु कामयोगो भवयोगो ति ।

(१०३) इमानि पन किलेसवत्थूनि किलेसपटिपाटिया पि आहरितुं वैट्ठति मग्गपटिपाटिया पि । किलेसपटिपाटिया लोभो चतूहि मग्गेहि पहीयति, दोसो अनागामिमग्गेन, मोह-माना अरहत्तमग्गेन, दिट्ठिविचिकिच्छा सोतापत्तिमग्गेन, रथीनादीनि अरहत्तमग्गेन । मग्गपटिपाटिया सोतापत्तिमग्गेन दिट्ठिविचिकिच्छा पही-यन्ति, अनागामिमग्गेन दोसो, अरहत्तमग्गेन सेसा सत्ता ति ।

(१०४) कामावचरनिर्देशे [§१२८०] हेट्ठतो ति हेट्ठामागेन । अवीचि-निरयं ति वा अग्गिजालानं वा सत्तानं वा दुक्खवेदनाय वीचि, अन्तरं, छिद्दं एत्थ नत्थी ति अ-वीचि । सुखसंखातो अयो एत्थ नत्थी ति निरयो । निरति-अट्ठेन पि निरस्सादेट्ठेन पि^१ निरयो । परियन्तं करित्वा ति तं अवीचिसंखातं निरयं अन्तं कत्वा । उपरितो ति उपरिमागेन । परनिमित्तवसवत्तिदेवे ति परनिमित्तेसु कामेसु वसं वत्तनतो एवं-लद्ध-वोहारे देवे । अन्तो करित्वा ति अन्तो पक्खिपित्वा । यं एतस्मिं अन्तरे ति ये एतस्मिं ओकासे । एत्थावचरा ति इमिना यस्मा एतस्मिं अन्तरे अज्जे पि चरन्ति कदाचि कत्थचि संभवतो, तस्मा तेसं असंगणह-नत्थं 'अवचरा' ति वुत्तं । तेन ये एतस्मिं अन्तरे ओगाळ्हा हुत्वा चरन्ति सब्बत्थं सदा च संभवतो, अधोमागे च चरन्ति अवीचिनिरयस्स हेट्ठाभूतुपादाय पवत्तिभावेन, तेसं संगहो कतो होति । तेहि अवगाळ्हा व चरन्ति, अधोमागेव चरन्ती ति अवचरा । एत्थ-परियापन्ना ति इमिना पन यस्मा एते एत्थावचरा अज्जत्था पि अवचरन्ति, न पन तत्थ परियापन्ना होन्ति, तस्मा तेसं अज्जत्था पि अवचरन्तानं परिगहो कतो होति । इदानी ते एत्थ-परियापन्नधम्मे [388] रासि-सुज्जत-पच्चय-भावतो चेवं समावतो^२ चे दस्सेन्तो खन्धा ति आदिमाह ।

१ Cf. ५.६३.७६, ९७, १००. २ सि०- वट्ठन्ति. ३ Sk. निर् + ऋत्.

४ M., PTS omit. ५-५ M., PTS omit.

(१०५) रूपावचरनिहेसे [§ १२८२] ब्रह्मलोकं ति पठमज्ज्ञानभूमिसंखातं ब्रह्मद्वानं । सेसमेत्थ कामावचरनिहेसे [§ १२८०] वुत्तनयेनेव वेदितब्बं । समापन्नस्स चा ति आदीसु पठमपदेन कुसलज्ज्ञानं वुत्तं, दुतियेन विपाकज्ज्ञानं, ततियेन किरियज्ज्ञानं वुत्तं ति वेदितब्बं । अरूपावचरनिहेसे [§ १२८४] आकासानञ्चाय-तनूपगे ति आकासानञ्चायनसंखातं मवं उपगते । दुतियपदे पि एसेव नयो । सेसं हेट्ठा वुत्तनयेनेव वेदितब्बं ।

(१०६) सरणदुकनिहेसे [§§ १२९४-९५] ख्वायं तीसु अकुसलमूलेसु मोहो, सो लोभसंपयुत्तो च लोभेन स-रणो, दोससंपयुत्तो च दोसेन स-रणो । विचि-किच्छाउद्धचसंपयुत्तो पन मोहो दिट्ठिसंपयुत्तेन चैव रूपरागअरूपरागसंखातेन च रागरणेन पहानेकट्ठभावतो स-रणो स-रजो ति वेदितब्बो ।

[(ii) सुत्तन्त-दुकं]

(१०७) सुत्तन्तिकदुक-मातिकाकथाय [§ १२९६...] अत्थतो च विवे-चितत्ता यानि च नेसं निहेसपदानि तेसं पि हेट्ठावुत्तनयेनेव सुविज्जेय्यत्ता येमुय्येन उत्तानत्थानि येव । इदं पनेत्थ विसेसमत्तं—विज्जूपमदुके [§§ १२९८-९९] ताव चक्खुमा किर पुरिसो मेघन्धकारे मग्गं पटिपज्जि । तस्स अन्धकारताय मग्गो न पज्जायि । विज्जु निच्छरित्वा अन्धकारं विद्धंसेसि । अथ'स्स अन्धकारविगमा मग्गो पाकटो अहोसि । सो दुतियं पि गमनं अभिनीहरि । दुतियं पि अन्धकारो ओत्थरि । मग्गो न पज्जायि । विज्जु निच्छरित्वा तं विद्धंसेसि । विगते अन्धकारे मग्गो पाकटो अहोसि । ततियं पि गमनं अभिनीहरि । अन्धकारो ओत्थरि । मग्गो न पज्जायि । विज्जु निच्छरित्वा अन्धकारं विद्धंसेसि ।

(१०८) तत्थ चक्खुमतो पुरिसस्स अन्धकारे मग्गपटिपज्जनं विय अरिय-सावकस्स सोतापत्तिमग्गत्थाय विपस्सनारम्भो । अन्धकारे मग्गस्स अपज्जायन-कालो विय सच्चच्छादकतमं । विज्जुया निच्छरित्वा अन्धकारस्स विद्धंसितकालो विय सोतापत्तिमग्गोभासेन उप्पज्जित्वा सच्चच्छादकतमस्स विनोदितकालो । विगते अन्धकारे मग्गस्स पाकटकालो [389] विय सोतापत्तिमग्गस्स चतुल्लं सच्चानं पाकटकालो । मग्गस्स पाकटं पन मग्गसमंगिपुग्गलस्स पाकटमेव । दुतियगमना-भिनीहारो विय सकदागामिमग्गत्थाय विपस्सनारम्भो । अन्धकारे मग्गस्स अपज्जा-यनकालो विय सच्चच्छादकतमं । दुतियं विज्जुया निच्छरित्वा अन्धकारस्स विद्धंसितकालो विय सकदागामिमग्गोभासेन उप्पज्जित्वा सच्चच्छादकतमस्स विनो-दितकालो । विगते अन्धकारे मग्गस्स पाकटकालो विय सकदागामिमग्गस्स चतुल्लं सच्चानं पाकटकालो । मग्गस्स पाकटं पन मग्गसमंगिपुग्गलस्स पाकटमेव । ततिय-

१ Continues upto the end of निखलेपकण्ड (५.१५०).

गमनाभिनीहारो विय अनागाभिमग्गत्थाय विपस्सनारंभो । अन्धकारे मग्गस्स अपञ्जायनकालो विय सच्चच्छादकतमं । ततियं विज्जुया निच्छरित्वा विद्धंसितकालो विय अनागाभिमग्गोभासेन उप्पज्जित्वा सच्चच्छादकतमस्स विनोदितकालो । विगते अन्धकारे मग्गस्स पाकटकालो विय अनागाभिमग्गस्स चतुन्नं सच्चानं पाकटकालो । मग्गस्स पाकटं पन मग्गसमंगिपुग्गलस्स पाकटमेव ।

(१०९) वजिरस्स [§१२९९] पन पासाणो वा मणि वा अभेज्जो नाम नत्थि । यत्थ पतति तं विनिविद्धमेव होति । वजिरं खेपेन्तं असेसेत्वा खेपेति । वजिरेन गतमग्गो नाम पुन पाकतिको न होति । एवमेव अरहत्तमग्गस्स अवज्झकिलेसो नाम नत्थि । सब्बकिलेसे विनिविज्झति वजिरं वियं । अरहत्तमग्गो पि किलेसे खेपेन्तो असेसेत्वा खेपेति । वजिरेन गतमग्गस्स पुन पाकतिकत्ताभावो विय अरहत्तमग्गेन पहीनकिलेसानं पुन पच्चुदावत्तनं नाम नत्थी ति ।

(११०) बालदुकनिद्देशे [१३००-०१] बालेसु अहिरिकानोत्तप्पानि पाकटानि, मूलानि च सेसानं बालधम्मानं । अहिरिको हि अनोत्तप्पी च न किञ्चि अकुसलं न करोति नामा ति । एतानि द्वे पठमं येव विसुं वुत्तानि । सुक्कपक्खे [§१३०१] पि अयमेव नयो । तथा कण्हदुके [§§१३०२-०३] ।

(१११) तपनीयदुकनिद्देशे [§§१३०४-०५] कतत्ता च अकतत्ता च तपनं वेदितव्वं । [390] कायदुच्चरितादीनि [§१३०४] हि कतत्ता तपन्ति, कायसुचरितादीनि [§१३०५] अकतत्ता । तथा हि पुग्गलो 'कतं मे कायदुच्चरितं' ति तप्पति, 'अकतं मे कायसुचरितं' ति तप्पति । 'कतं मे वचीदुच्चरितं' ति तप्पति, ...पे०... 'अकतं मे मनोसुचरितं' ति तप्पति । अतपनीये [§१३०५] पि एसेव नयो । कल्याणकारी हि पुग्गलो 'कतं मे कायसुचरितं' ति न तप्पति, 'अकतं मे कायदुच्चरितं' ति न तप्पति । 'कतं मे वचीसुचरितं' ति न तप्पति ...पे०... 'अकतं मे मनोदुच्चरितं' ति न तप्पति ।

(११२) अधिवचनदुकनिद्देशे [§§१३०६-०७] या तेसं तेसं धम्मानं ति सब्बधम्मगहणं । संखायती ति संखा, संकथीयती ति अत्थो । किं ति संकथीयति ? अहं ति ममं ति परो ति परस्सा ति सत्तो ति भावो ति पोसो ति पुग्गलो ति नरो ति माणवो ति तिस्सो ति दत्तो ति, 'मच्चो पीठं भिसि बिम्बोहनं' ति, ति, 'विहारो परिवेणं द्वारं वातपानं' ति एवं अनेकेहि आकारेहि संकथीयती ति 'संखा' । सम्मा आयती ति समञ्जा । किं ति समञ्जायति ? 'अहं ति ममं ति ...पे०... द्वारं वातपानं' ति सम्मा आयती ति 'समञ्जा' । पञ्जापियती ति पञ्जत्ति । बोहरीयती ति बोहारो । किं ति बोहरीयति ? 'अहं ति ममं ति ...पे०... द्वारं वातपानं' ति बोहरीयति । नामं ति चतुब्बिधं^१ नामं — सामञ्ज-

१ M., PTS - गावो. २ See other four kinds in विदु०.७.५४.

नामं गुणनामं कित्तिमनामं ओपपातिकनामं ति ।

(११३) तथ पठमकप्पिकेसु महाजनेन सम्मन्नित्वा ठपितत्ता महासम्मतो ति रञ्जो नामं 'सामञ्जनामं' नाम । यं सन्धाय वुत्तं— 'महाजनसम्मतो' ति खो वासेट्ठ महाजनसम्मतो त्वेव पठमं अक्खरं उपनिब्बत्तं [दी० ३.९३] ति । [391] धम्मकथिको पंसुकूलिको विनयधरो तेपिटको सद्धो पसन्नो ति एवरूपं गुणतो आगतनामं 'गुणनामं' नाम । भगवा अरहं सम्मासंबुद्धो ति आदीनि पि तथागतस्स अनेकानि नामसतानि गुणनामानेव । तेन वुत्तं—

“असंखेय्यानि नामानि सगुणेन महेसिनो ।

गुणेन नामं उद्धेय्यं अपि नामसहस्सतो” [ ] ति ॥

यं पन जातस्स कुमारकस्स नामगहणदिवसे दक्खिणेय्यानं सक्कारं कत्वा समीपे ठिता जातका कप्पेत्वा पक्कप्पेत्वा 'अयं असुको नामा' ति नामं करोन्ति, इदं 'कित्तिमं नामं' नाम । या पन पुरिमपञ्जत्ति अपरपञ्जत्तियं पतति, पुरिमवोहारो पच्छिमवोहारे पतति, सेय्यथीदं— पुरिमकप्पे पि चन्दो चन्दो' येवै नामं, एतरहि चन्दो येव । अतीते सुरियो...समुद्धो...पठवी...पब्बतो पब्बतो' येवै, एतरहि पब्बतो येवा ति इदं 'ओपपातिकनामं' । इदं चतुध्विधं पि नामं एत्थं नाममेव होति ।

(११४) नामकम्मं ति नामकरणं । नामधेय्यं ति नामठपनं । निरुत्ती ति नामानिस्सत्ति । ब्यञ्जनं ति नामव्यञ्जनं । यस्मा पनेतं अत्थं ब्यञ्जयति तस्मा एवं वुत्तं । अभिलापो इति नामामिलापो व । सब्ब व धम्मा अधिवचनपथा ति अधिवचनस्स नो-पथ-धम्मा नाम नत्थि । एकधम्मो सब्बधम्मेषु निपतति, सब्बधम्मा एकधम्मस्मिं निपतन्ति । कथं ? अयं हि नामपञ्जात्ति एकधम्मो, सो सब्बेषु चतुष्पमिकधम्मेषु निपतति । सत्तो पि संखारो पि नामतो मुत्तको नाम नत्थि । अटवीपब्बतादीसु रुक्खो पि जानपदानं भारो । ते हि 'अयं रुक्खो किं नामा' ति पुट्ठा 'खदिरो' 'पलासो' ति अत्तना जाननकनामं कथेन्ति । यस्स नामं न जानन्ति तं पि 'अनामको' नामा ति वदन्ति । तं पि तस्स नामधेय्यमेव हुत्वा तिट्ठति । समुद्धे मच्छकण्डपादीसु पि एसेव नयो । इतरे द्वे [§§ १३०७-०८] दुका इमिना समानत्थी एव ।

(११५) [392] नामरूपदुके [§§ १३०९-१०] नामकरणट्ठेन च नमनट्ठेन च नामनट्ठेन च नामं । तत्थ चत्तारो ताव खन्धा नामकरणट्ठेन 'नामं' ।

१ सि० again repeats महाजनसम्मतो. २ सि० - उपादाय निब्बत्तं. ३ M.- सट्ठो, PTS- सट्ठो. ४-४ म०, नि० नाममुद्धेय्यं. ५-५ M., PTS omit. ६ म०, सि० PTS- एक°; M.- एकत्ता नाममेव... ७ सी० - पठवी°. ८ सी०, सी०, म० - किं रुक्खो. ९ सि० - पनसो. १० See २.३९, ५४ as to why these dukas are added.

यथा हि महाजनसम्मत्ता महासम्मत्तस्स महासम्मतो ति नामं अहोसि, यथा वा मातापितरो 'अयं तिस्सो नाम होतु, पुस्सो नाम होतु' ति एवं पुत्तस्स किञ्चिन्नामं करोन्ति, यथा वा 'धम्मकथिको' 'विनयधरो' ति गुणतो नामं आगच्छति, न एवं वेदनादीनं । वेदनादयो हि महापठवीआदयो विय अत्तनो नामं करोन्ता व उप्पज्जन्ति । तेषु उप्पन्नेसु तेषं नामं उप्पन्नमेव होति । न हि वेदनं उप्पन्नं 'त्वं वेदना नाम होही' ति कोचि मणति । न च तस्सा नामगहणकिच्चं नत्थि । यथा पठविया उप्पन्नाय 'त्वं पठवी नाम होही' ति नामगहणकिच्चं नत्थि, चक्कवाळे सिनेरुहि चन्दिमसुरियनक्खत्तेसु उप्पन्नेसु 'त्वं चक्कवाळं नाम...त्वं नक्खत्तं नाम होही' ति नामगहणकिच्चं नत्थि, नामं उप्पन्नमेव होति, ओपपातिकपञ्जत्तियं' निपतति, एवं वेदनाय उप्पन्नाय 'त्वं वेदना नाम होही' ति नामगहणकिच्चं नत्थि । ताय उप्पन्नाय वेदना ति नामं उप्पन्नमेव होति । सञ्जादीसु एसेव नयो । अतीते पि हि वेदना वेदना येव, सञ्जा...संखारा...विज्जाणं विज्जाणमेव । अनागते पि, पच्चुप्पन्ने पि । निब्बानं पन सदा पि निब्बानमेव । इति 'नामकरणट्ठेन' नाम । 'नमनट्ठेना' पि चेत्य चत्तारो खन्धा नामं । ते हि आरम्भणाभिमुखा नमन्ति । 'नामनट्ठेन' सब्बं पि नामं । चत्तारो हि खन्धा आरम्भणे अज्जमज्जं नामेन्ति । निब्बाणं आरम्भणाधिपतिपच्चयताय अत्तनि अनवज्जधम्मे नामेति ।

(११६) अविज्जा-भवतण्हा [§§१३११-१२] वट्ठमूलसमुदाचारदस्स-नत्थं गहिता । भविस्सति अत्ता च लोको चा [§१३१३] ति खन्धपञ्चकं अत्ता च लोको चा ति गहेत्वा 'तं भविस्सती' ति गहणाकारेण निविट्ठा सस्सतदिट्ठि [१३१५] । दुतिया 'न भविस्सती' ति आकारेण निविट्ठा उच्छेददिट्ठि [§१३१६] [393] पुब्बन्तं आरब्भा [§१३१९] ति अतीतकोट्ठासं आरम्भणं करित्वा । इमिना ब्रह्मजाले^१ आगता अट्ठारसं पुब्बन्तानुदिट्ठियो^२ गहिता । अपरन्तं^३ आरब्भा [§१३२०] ति अनागतकोट्ठासं आरम्भणं करित्वा । इमिना तत्थेव आगता चतु-चत्तालीसं अपरन्तानुदिट्ठियो^३ गहिता ।

(११७) दोवचस्सतानिद्देसे [§१३२५] सहधम्मिके वुच्चमाने ति सहधम्मिकं नामं यं भगवता पञ्चत्तं सिक्खापदं, तस्मिं वत्थुं दस्सेत्वा आपत्तिं आरोपेत्वा 'इदं नाम त्वं आपन्नो, इध देसेहि वट्ठाहि पाटिकरोही' ति वुच्चमाने । दोवचस्सायं ति आदीसु एवं चोदियमानस्स पाटिचोदनाय वा अप्पदक्खिणगाहि-ताय वा दुब्बचस्स कम्मं दोवचस्सायं । तदेव दोवचस्सं ति पि वुच्चति । तस्स भावो दोवचस्सियं । इतरं तस्सेव वेवचनं । विण्णटिकूलगाहिता ति विलोमगाहिता ।

१ See ५.११३-११४ above. २ D. i. first Sutta. ३ D. i. 12-30. ४-४ D. i. 30-38.

विलोमगहणसंखातेन विपच्चनीकेन सातं अस्सा ति विपच्चनीकसातो । 'पटाणिक-
गहणं गहेत्वा एकपदेनेव तं निस्सद्दमकासि' ति सुखं पटिलमन्तस्सेतं अधिवचनं ।
तस्स भावो विपच्चनीकसातता । ओवादं अनादियनवसेन अनादरस्स भावो
अनादरियं । इतरं तस्सेव वेवचनं । अनादियनाकारो वा अनादरता । गरुवासं
अवसनवसेन उप्पन्नो अगारवभावो अगारवता । स-जेट्ठकवासं अवसनवसेन उप्पन्नो
अप्पटिस्सवभावो अप्पटिस्सवता । अयं वुच्चती ति अयं एवरूपा दोवच-
स्सता नाम वुच्चति । अत्थतो पनेसा तेनाकारेन पवत्ता चत्तारो खन्धा, संखार-
क्खन्धो येव वा ।

(११८) पापमित्ततादीसु [§ १३२६] पि एसेव नयो । दोवचस्सता
पापमित्ततादयो हि विसुं चेतसिकधम्मा नाम नत्थि । [394] नत्थि एतेसं सद्भा
ति असद्भा; बुद्धादीनि वत्थूनि न सद्दहन्ती ति अत्थो । दुस्सीला ति सीलस्स
दुट्ठं नाम नत्थि, निस्सीला ति अत्थो । अप्पस्सुता ति सुतविरहिता । पञ्च मच्छ-
रियानि एतेसं अत्थी ति मच्छरिनो । दुप्पज्जा ति निप्पज्जा । सेवनकवसेन
सेवना । बलवसेवना निसेवना । सब्बतो-भागेन सेवना संसेवना । उपसग्ग-
वसेन वा पदं वड्ढितं । तीहि पि सेवना व कथिता । भजना ति उपसंकमना ।
संभजना ति सब्बतो-भागेन भजना । उपसग्गवसेन वा पदं वड्ढितं । भत्ती ति
दब्बहमत्ति । संभत्ती ति सब्बतो-भागेन भत्ति । उपसग्गवसेन वा पदं वड्ढितं ।
द्वीहि पि दब्बहमत्ति एव कथिता । तं-संपवंकता ति तेषु पुग्गलेसु कायेन चेव
चित्तेन च संपवंकभावो; तन्निवृत्ता तप्पोणता तप्पभारता ति अत्थो । सोवचस्सता-
दुक्कनिहेसो [§ १३२७-२८] पि वुत्तपटिपक्खनयेन वेदितब्बो ।

(११९) पञ्च पि आपत्तिकखन्धा [§ १३२९] ति मात्तिकानिहेसेन
'पाराजिकं संघादिसेसं पाचित्तियं पाटिदेसनीयं दुक्कटं' ति इमा पञ्च आपत्तियो ।
सत्त पि आपत्तिकखन्धा ति विनयनिहेसेन 'पाराजिकं संघादिसेसं थुल्लच्चयं पाचि-
त्तियं पाटिदेसनीयं दुक्कटं दुब्भासितं' ति इमा सत्त आपत्तियो । तत्थ सह वत्थुना
तासं आपत्तीनं परिच्छेदजाननकपज्जा आपत्तिकुसलता नाम । सह कम्मवाचाय
आपत्तिबुद्धानपरिच्छेदजाननकपज्जा पन आपत्तिबुद्धानकुसलता [§ १३३०]
नाम । समापज्जितब्बतो समापत्ति [§ १३३१] । सह परिकम्मेन अप्पना-
परिच्छेदजाननकपज्जा पन समापत्तिकुसलता नाम । 'चन्दे वा सुरिये वा
नक्खत्ते वा एत्तकं ठानं गते बुद्धहिस्सामी' ति अविरज्झित्वा तस्मिं येव समये
बुद्धानकपज्जाय अत्थिताय समापत्तिबुद्धानकुसलता नाम । [395] अट्टा-
रसन्नं धातूनं उग्गह-मनसिकार-सवण-धारण-परिच्छेदजाननकपज्जा धातुकुसलता

१ सि०-पथानिक, ° M.—पठति (१ नि)°, PTS—पठति°. Cf. DCm. i.77.
२ M., म०—अप्पतिस्स°. ३ M., PTS—दुब्भामं. ४ ५.६८-७२ (§1122).

[§१३३३] नाम । तासं येव उग्गह-मनसिकारजाननकपञ्ञा **मनसिकारकुसलता** [§१३३४] नाम । द्वादसन्नं आयतनानं उग्गह-मनसिकार-सवण-धारण-परिच्छेदजाननकपञ्ञा **आयतनकुसलता** [§१३३५] नाम । तीसु पि वा एतासु कुसलतासु उग्गहो मनसिकारो सवणं संमसनं पटिवेधो पच्चवेक्खणा ति सव्वं वट्ठति । तत्थ सवण-उग्गह-पच्चवेक्खणा लोकिया, पटिवेधो लोकुत्तरो । सम्मसन-मनसिकारा लोकियलोकुत्तरमिस्सका । ‘अविज्जापच्चया संखारा’ति आदीनि पटिच्च-समुप्पादविमंगे’ आविमविस्सन्ति । ‘इमिना पच्चयेन इदं होती’ति जाननकपञ्ञा **पटिच्चसमुप्पादकुसलता** [§१३३६] नाम ।

[१२०] ठानाठानकुसलतादुक्कनिद्देसे [१३३७-३८] हेतू पच्चया ति उभयं पेतं अञ्जमञ्जवेवचनं । चक्खुप्पसादो हि रूपं आरम्भणं कत्वा उप्पज्जनकस्स चक्खुविज्जाणस्स हेतु चेव पच्चयो च । तथा च सोतप्पसादादयो सोत-विज्जाणादीनं, अम्बवीजादीनि अम्बफलादीनं । दुतियनये [§१३३८] ये धम्मा ति विसभागपच्चयधम्मानं निदस्सनं । **येसं येसं** ति विसभागपच्चयसमुप्पन्नधम्म-निदस्सनं । **न-हेतू न-पच्चया** ति चक्खुप्पसादो सहं आरम्भणं कत्वा उप्पज्जनकस्स सोतविज्जाणस्स न-हेतु न-पच्चयो । तथा सोतप्पसादादयो अवसेसविज्जाणानं । अम्बादयो च तालादीनं उप्पत्तिया ति एवमत्थो वेदितव्वो ।

(१२१) अजवमह्वनिद्देसे [§§१३३९-४०] **नीचचित्तता** ति पदमत्तमेव विसेसो । तस्स’त्थो— मानामावेन नीचं चित्तं अस्सा ति नीचचित्तो । नीचचित्तस्स भावो नीचचित्तता । सेसं चित्तुजुक्ता-चित्तमुदुतानं [§१५१, ४५] पद-भाजनीये आगतमेव । खन्तिनिद्देसे [§१३४१] खमनकवसेन खन्ति । खमनाकारो **खमनता** । अधिवासेन्ति एताय, अत्तनो उपरि आरोपेत्वा वासेन्ति, न पटि-बाहन्ति, न पच्चनीकृताय तिट्ठन्ती ति [396] **अधिवासनता** । अचण्डभावो **अचण्डिक्कं** । **अनसुरोपो** ति अ-सुरोपो^१ वुच्चति न सम्मारोपितत्ता दुरुत्तवचनं । तप्पटिपक्खतो अनसुरोपो सुरुत्तवाचा ति अत्थो । एवमेत्थ फलूपचारेन कारणं निदिट्ठं । **अत्तमनता चित्तस्सा** ति सोमनस्सवसेन चित्तस्स सक-मनता, अत्तनो चित्तस्स भावो येव, न ब्यापन्नचित्तता ति अत्थो ।

(१२२) सोरश्चनिद्देसे [§१३४२] **कायिको अवीतिकमो** ति तिविधं काय-सुचरितं । **वाचसिको अवीतिकमो** ति चतुब्बिधं वचीसुचरितं । **कायिकवाचसिको** ति इमिना कायवचीद्वारसमुट्ठितं आजीवैट्ठमकं सीलं परिया-दियति । **इदं वुच्चति सोरश्चं** ति इदं पापतो सुट्ठु ओरतत्ता सोरश्चं नाम वुच्चति । **सव्वो पि सीलसंवरो** ति इदं यस्मा न केवलं कायवाचाहेव अनाचारं आचरति मनसा पि आचरति एव, तस्मा मानसिकसीलं परियादाय दस्सेतुं वुत्तं ।

१ वि० १३५. २ See ३.५६४. ३ See वि० १.२७ and Cm. on it.

(१२३) साखत्यनिद्देसे [§ १३४३] अण्डका ति यथा सदोसे रक्खे अण्डकानि उट्ठहन्ति, एवं सदोसताय खुसनवंपनादिवचनेहि अण्डका जाता । कक्कसा ति पूतिकक्कसा । यथा नाम पूतिरक्खो कक्कसो होति पग्घरितचुण्णो एवं कक्कसा होति । सोतं धंसमाना विय पविसति । तेन वुत्तं 'कक्कसा' ति । परकटुका ति परेसं कटुका अमनापा दोसजननी । पराभिसज्जनी ति कुटिलकण्टकसाखा विय चम्मेसु विज्झित्वा परेसं अभिसज्जनी, गन्तुकामानं पि गन्तुं अदत्वा लग्नकारी । कोधसामन्ता ति कोधस्स आसन्ना । असमाधिसंवत्तनिका ति अप्पनासमाधिसस वा उपचारसमाधिसस वा असंवत्तनिका । इति सब्बानेवेतानि सदोसवाचाय वेवचनानि । तथारूपिं वाचं पहाया ति इदं फरुसवाचं [397] अप्पजहित्वा ठितस्स अन्तरन्तरे पवत्ता पि सण्हवाचा असण्हवाचा एव नामा ति दीपनत्थं वुत्तं ।

(१२४) नेळा ति एळी वुच्चति दोसो । नास्सा एळा ति नेळा; निद्दोसा ति अत्थो । "नेळंगो सेतपच्छादो" [उ० ७.५] ति एत्थ वुत्तसीलं विय । कण्णसुखा ति व्यञ्जनमधुरताय कण्णानं सुखा, सूचिविज्झनं विय कण्णसूलं न जनेति । अत्थमधुरताय सरीरे कोपं अजनेत्वा पेमं जनेती ति पेमनिया । इदयं गच्छति, अप्पटिहञ्जमाना सुखेन चित्तं पविसती ति हृदयंगमा । गुणपरिपुण्णताय पुरे भवा ति पोरी । पुरे संवड्ढनारी विय सुकुमारो ति पि पोरी । पुरस्स एसा ति पि पोरी; नगरवासीनं कथा ति अत्थो । नगरवासिनो हि युत्तकथा होन्ति । पितुंमत्तं पिता ति मातुंमत्तं भाता ति वदन्ति । एवरूपी कथा बहुनो जनस्स कन्ता होती ति बहुजनकन्ता । कन्तभावेनेव बहुनो जनस्स मनापा चित्तवुट्ठिकरा ति बहुजनमनापा । या तत्था ति या तस्मिं पुगले । सण्हवाचता ति मट्ठवाचता । सखिलवाचता ति मुदुवाचता । अफरुसवाचता ति अकक्खळवाचता ।

(१२५) पटिसन्थारनिद्देसे [§ १३४४] आमिसपटिसन्थारो ति आमिसअलाभेन अत्तना सह परेसं छिद्दं यथा पिहितं होति पटिच्छन्नं एवं आमिसेन पटिसन्थरणं । धम्मपटिसन्थारो ति धम्मस्स अप्पटिलाभेन अत्तना सह परेसं छिद्दं यथा पिहितं होति पटिच्छन्नं, एवं धम्मेन पटिसन्थरणं । पटिसन्थारको होती ति द्वे येव हि लोकसंनिवासस्स छिद्धानि, तेसं पटिसन्थारको होति । आमिसपटिसन्थारेन वा धम्मपटिसन्थारेन वा ति इमिना दुविधेन पटिसन्थारेन पटिसन्थारको होति, पटिसन्थरति, निरन्तरं करोति ।

(१२६) तत्रायं आदितो पट्टाय कथा—पटिसन्थारकेन हि भिक्खुना आगन्तुकं आगच्छन्तं दिस्वा व पच्चुगन्त्वा [398] पत्तचीवरं गहेतब्बं, आसनं दातब्बं,

१-१ M., PTS—पूत्रिका । सा. २ M., PTS—अन्तरे. ३ सि०, म०—एळ-
४ सि०—सुकुमारी. ५-५ सि०, म०— पितिमत्तं.....भातिमत्तं.

तालवण्टेन वीजितब्बं, पादा धोवित्वा तेलेन मक्खेतब्बा, सप्पिफाणिते सति भेसजं दातब्बं, पानीयेन पुच्छितब्बो, आवासो पटिजग्गतब्बो । एवं एकदेसेन आमिस-पटिसन्थारो कतो नाम होति । सायं पन नवकतरे पि^१ अत्तनो उपट्ठानं अनागते येव, तस्स सन्तिकं गन्त्वा निसीदित्वा अविसये अपुच्छित्वा तस्स विसये पञ्चो पुच्छितब्बो । ‘तुम्हे कतरमाणका’ ति अपुच्छित्वा ‘आचरियुपज्झाया कतरं गन्थं वल्लेन्ती’ ति पुच्छित्वा पहोनकट्टाने पञ्चो पुच्छितब्बो । सचे कथेतुं सकोति इचेतं कुसलं । नो चे सकोति सयं कथेत्वा दातब्बं । एवं एकदेसेन धम्मपटिसन्थारो कतो नाम होति । सचे अत्तनो सन्तिके वसति तं आदाय निव्वद्धं पिण्डाय चरितब्बं । सचे गन्तुकामो होति पुनदिवसे गमनसमागेन तं आदाय एकस्मिं गामे पिण्डाय चरित्वा उय्योजेतब्बो । सचे अज्जस्मिं दिसामागे भिक्खू निमन्तिता होन्ति तं भिक्खुं इच्छमानं आदाय गन्तब्बं । ‘न मय्हं एसा दिसा समागा’ ति गन्तुं अनिच्छन्ते सेसभिक्खू पेसेत्वा तं आदाय पिण्डाय चरितब्बं । अत्तना लद्धामिसं तस्स दातब्बं । एवं ‘आमिसपटिसन्थारो’ कतो नाम होति ।

(१२७) आमिसपटिसन्थारकेन पन अत्तना लद्धं कस्स दातब्बं ति ? आगन्तुकस्स ताव दातब्बं । सचे गिलानो वा अ-वस्सिको वा अरिथि, तेसं पि दातब्बं । आचरियुपज्झायानं दातब्बं । मण्डं गाहकस्स दातब्बं । साराणीयधम्म-पूरकेन पन सतवारं पि सहस्सवारं पि आगतागतानं थेरासनतो पट्टाय दातब्बं । पटिसन्थारकेन पन येन येन न लद्धं, तस्स तस्स दातब्बं । बहिगामं निक्खमित्वा जिण्णकं वा अनायं वा भिक्खुं वा भिक्खुनिं वा दिस्वा तेसं पि दातब्बं ।

(१२८) तत्रिदं वत्थु—चोरेहि किर गुत्तसालगामे पढेते तं-खणं येव एका निरोधतो बुद्धिता खीणासवत्थेरो दहरभिक्खुनिया मण्डकं गाहापेत्वा महाजनेन सद्धिं मग्गं पटिपजित्वा ठितमज्झान्तिके नकुलन-[399]-गरगामद्वारं पत्वा रुक्खमूले निसीदि । तस्मिं समये कालवल्लिमण्डपवासी महानागतथेरो नकुलनगरगामे पिण्डाय चरित्वा निक्खमन्तो थेरिं दिस्वा भत्तेन आपुच्छि । सा ‘पत्तो मे नत्थी’ ति आह । थेरो ‘इमिना व मुज्झथा’ ति सह पत्तेन अदासि । थेरी भत्तकिच्चं कत्वा पत्तं धोवित्वा थेरस्स दत्त्वा आह—‘अज्ज ताव भिक्खाचारेन किलामिस्सथ, इतो पट्टाय पन वो भिक्खाचारपरित्तासो नाम न भविस्सति ताता’ ति । ततो पट्टाय थेरस्स ऊन-कहापणग्घनको पिण्डपातो नाम न उप्पन्नपुब्बो । अयं ‘आमिसपटिसन्थारो’ नाम ।

(१२९) इमं पटिसन्थारं कत्वा भिक्खुना संगहपक्खे ठत्वा तस्स भिक्खुनो कम्मट्ठानं कथेतब्बं, धम्मो वाचेतब्बो, कुक्कुच्चं विनोदेतब्बं, उप्पन्नकिच्चं करणीयं कातब्बं, अब्भान-बुट्ठान-मानत्त-परिवासा दातब्बा । पब्बज्जारहो पब्बजितब्बो

१ M., PTS-हि. २ M.-निव्वद्धं. ३ M., PTS-आभत भतेन.
४ M., PTS, सी०-omit.

उपसंपदारहो उपसंपादेतब्बो । भिक्खुनिया पि अत्तनो सन्तिके उपसंपदं आकंख-
मानाय कम्मवाचं कातुं वट्ठति । अयं 'धम्मपटिसन्थारो' नाम ।

(१३०) इमेहि द्वीहि पटिसन्थारेहि पटिसन्थारको भिक्खु अनुप्पन्नं
लामं उप्पादेति, उप्पन्नं यावरं करोति, समय्यद्वाने अत्तनो जीवितं रक्खति
चोरनागरञ्जो^१ पत्तगहणहत्थेनेव अगं गहेत्वा पत्तेनेव मत्तं आकिरन्तो थेरो विय ।
अल्लद्वलामुप्पादने पन इतो पलायित्वा परतीरं गतेन महानागरञ्जा एकस्स थेरस्स
सन्तिके संगहं लभित्वा पुन आगन्त्वा रज्जे पतिट्ठितेन सेतम्बङ्गणे^२ यावजीवं पव-
त्तितं महाभेसज्जदानवत्थु कथेतब्बं । उप्पन्नलामयावरकरणे दीघमाणक-अमयै-
न्थेरस्स हत्थतो पटिसन्थारं लभित्वा चेति यपव्वत्ते चोरेहि मण्डकस्स अविलुत्तमावे
वत्थु कथेतब्बं ।

(१३१) इन्द्रियेसु अगुत्तद्वारता-निहेसे [§ १३४५] चक्खुना रूपं दिस्वा
ति कौरणवसेन चक्खू ति लद्धवोहारेन रूपदस्स-[400]-नसमथेन चक्खुविञ्जाणेन
रूपं दिस्वा । पोराणा पनाहु--“चक्खु रूपं न पस्सति, अचित्तकत्ता; चित्तं न पस्सति,
अचक्खुकत्ता; द्वारारम्मणसंघट्टेनेन पन पसादवत्थुकेन चित्तेन पस्सति । ईदिसी पनेसा
'धनुना विज्झती' ति आदीसु विय ससंमारकथा नाम होति । तस्मा चक्खुविञ्जाणेन
रूपं दिस्वा”[ ] ति अयमेवेत्थ अत्थो । निमित्तग्गाही ति इत्थिपुरिसनिमित्तं वा
सुमनिमित्तादिकं वा किलेसवत्थुभूतं निमित्तं छन्दरागवसेन गण्हाति, दिट्ठमत्ते येव
न सण्ठाति । अनुव्यञ्जनग्गाही ति किलेसानं अनुव्यञ्जनतो पाकटभावकरणतो
अनुव्यञ्जनं ति लद्धवोहारं हत्थपाद-सित-हसित-कथित-आलोकितं-विलोकितदिभेदं
आकारं गण्हाति । यत्त्वाधिकरणमेनं ति आदिभिह यं-कारणा यस्स चक्खुन्द्रियं
असंवरस्स हेतु, एतं पुगलं सतिकवाटेन चक्खुन्द्रियं असंवुत्तं अपिहित्त-
चक्खुद्वारं हुत्वा विहरन्तं एते अभिज्झादयो धम्मा अन्वास्सवेय्युं अनुप्प-
बन्धेय्युं अज्झोत्थरेय्युं । तस्स संवराय न पटिपज्जती ति तस्स चक्खु-
न्द्रियस्स सतिकवाटेन पिदहनत्थाय न पटिपज्जति । एवं-भूतो एव च न रक्खति
चक्खुन्द्रियं, चक्खुन्द्रिये न संवरं आपज्जतां ति वुच्चाति ।

(१३२) तत्थ किञ्चा पि चक्खुन्द्रिये संवरो^३ वा असंवरो वा नत्थि, न हि
चक्खुप्पसादं निस्साय सति वा मुट्ठसच्चं वा उप्पज्जति । अपि च यदा रूपारम्मणं
चक्खुस्स आपाथं आगच्छति तदा मवंगे द्विक्खत्तुं उप्पज्जित्वा निरुद्धे किरिया-
मनोधातु आवज्जनकिच्चं साधयमाना उप्पज्जित्वा निरुज्झति । ततो चक्खुविञ्जाणं

१ म०-सारसंक०-सि० साहसिक०. २ महावंस ३४.११. ३ महावंस ३३.४१.
४ सी०, PTS- पेनम्बङ्गणे. ५ See DCm. ii-530; for this story, see
समन्त० २.४७४. ६ With ५.१३१-१३३ of. विसु० १.५३-५४, ५६-५९.
७ M., PTS, म०- omit. ८ M., PTS- पिहित०. ९ विसु० १.५७-५८.

दस्सनकिच्चं, ततो विपाकमनोधातु संपटिच्छनकिच्चं, ततो विपाकाहेतुकमनो-
विज्जाणधातु सन्तीरणकिच्चं, ततो [401] किरियाहेतुकमनोविज्जाणधातु बोद्ध-
पनकिच्चं साधयमाना उपपज्जित्वा निरुज्झति । तदनन्तरं जवनं जवति । तत्रा पि
नैव भवंगसमये न आवज्जनादीन अज्जतरसमये संवरो वा असंवरो वा अत्थि ।
जवनक्खणे पन दुस्सील्यं वा मुट्ठसच्चं वा अज्जाणं वा अक्खन्ति वा कोसज्जं वा
उपपज्जति, असंवरो होति । एवं होन्तो पन सो 'चक्खुन्द्रिये असंवरो'ति वुच्चति ।

(१३३) कस्मा ? यस्मा तस्मिं सतिद्वारं पि अगुत्तमेव होति, भवंगं पि,
आवज्जनादीनि वीथिचित्तानि पि । यथा किं ? यथा नगरे चतूसु द्वारेषु असंवृतेषु
किञ्चा पि अन्तो घरद्वार-कोट्टक-गम्भादयो सुसंवृता, तथा पि अन्तो नगरे सच्चं भण्डं
अरक्खितं अगोपितमेव होति । नगरद्वारेण हि पविसित्वा चोरा यदिच्छन्ति^१ तं
करेय्युं । एवमेव जवने दुस्सील्यादीषु उपपज्जेसु तस्मिं असंवरे सति द्वारं पि अगुत्तं
होति, भवंगं पि, आवज्जनादीनि पि वीथिचित्तानी^२ ति । सोतेन सह सुत्वा ति
आदीषु पि एसेव नयो । या इमेसं ति एतं सवरं अनापज्जन्तस्स इमेसं छन्नं
इन्द्रियानं या अगुत्ति या अगोपना यो अनारक्खो यो असंवरो, अ-थकनं,
अ-पिदहनं ति अत्थो ।

(१३४) भोजने अमत्तञ्जुतानिद्देशे [§ १३४६] इधेकच्चो ति इमस्मिं
सत्तलोके एकच्चो । अप्पटिसंखा ति पटिसंखानपज्जाय अजानित्वा अनुपधा-
रेत्वा । अयोनिस्सो ति अनुपायेन । आहारं ति असित-पीतादि-अज्ज्ञोहरणीयं ।
आहारेती ति परिमुज्जति अज्ज्ञोहरति । दवाया ति आदि अनुपायदस्सनत्थं
वुत्तं । अनुपायेन हि आहारेन्तो दवत्थाय मदत्थाय मण्डनत्थाय विभूसनत्थाय च^३
आहारेति, नो इदमत्थितं पटिच्च । या तत्थ असन्तुट्ठिता ति या तस्मिं अयोनिस्सो
आहारपरिभोगे [402] असन्तुस्सना असन्तुट्ठिमावो । अमत्तञ्जुता ति अमत्तञ्जु-
मावो, पमाणसंखाताय मत्ताय अजाननं । अयं वुच्चती ति अयं अपच्चवेक्खित-
परिभोगवसेन पवत्ता भोजने अमत्तञ्जुता नाम वुच्चति ।

(१३५) इन्द्रियेषु गुत्तद्वारतानिद्देशे [§ १३४७] चक्खुना ति आदि
वुत्तनयेनेव वेदितव्यं । न निमित्तग्गाही होती ति छन्दरार्गवसेन वुत्तप्पकारं
निमित्तं न गण्हाति । एवं सेसपदानि पि वुत्तपटिपक्खनयेन वेदितव्यानि । यथा च
हेट्ठो 'जवने दुस्सील्यादीषु उपपज्जेसु तस्मिं असंवरे सति, द्वारं पि अगुत्तं होति;
भवंगं पि, आवज्जनादीनि पि वीथिचित्तानी' ति वुत्तं, एवमिध तस्मिं सीलादीषु
उपपज्जेसु द्वारं पि गुत्तं होति, भवंगं पि, आवज्जनादीनि पि वीथिचित्तानि^४ ।

१ म०- यदिच्छकं. २ Here ends the corresponding passage-
in वि० १.५७-५८. ३ सी०, सि०, म०- वा. ४ See ५.१३१.
५ See ५.१३३. ६ M, PTS insert hereafter पि.

यथा किं? यथा नगरद्वारेषु संवृतेषु, किञ्चापि अन्तो घरादयो असंवृतौ होन्ति, तथापि अन्तो नगरे सर्व्वं भण्डं सुरक्खितं सुगोपितमेव होति—नगरद्वारेषु हि पिहितेषु चोरानं पवेशो नत्थि—एवमेव जवने सीलादीषु उप्पलेषु द्वारं पि गुत्तं होति, भवंगं पि, आवज्जनादीनि पि वीथिचित्तानि। तस्मा जवनक्खणे उप्पज्जमानो पि ‘चक्खु-न्द्रिये संवरो’ ति वुत्तो। **सोतेन सहं सुत्वा** ति आदीषु पि एसेव नयो।

(१३६) भोजने मत्तञ्जुतानिहेसे [§१३४८] **पटिसंखा यानिसो आहारं आहारेती** ति पटिसंखानपञ्चाय जानित्वा उपायेन आहारं परिमुञ्जाति। इदानी उपायं दस्सेतुं **नेव दवाया** ति आदि वुत्तं। तत्थ ‘नेव दवाया’ ति दव-त्थाय न आहारेति। तत्थ नट-लंघकादयो दवत्थाय आहारेन्ति नाम! यं हि भोजनं मुत्तस्स नच्चगीतकब्बसिलोकसंखातो दवो अतिरेकतेरेन पटिभाति, तं भोजनं अधम्मेन विसमेन परियेसित्वा ते आहारेन्ति। अयं पन भिक्खु न एवं आहारेति। [403] **न मदाया** ति मानमदपुरिसमदानं वड्डनत्थाय न आहारेति। तत्थ राज-राजमहामत्ता मदत्थाय आहारेन्ति नाम। तेहि अत्तनो मानमदपुरिसमदानं वड्डनत्थाय पिण्डरसभोजनादीनि पणीतभोजनानि भुञ्जन्ति। अयं पन भिक्खु न एवं आहारेति। **न मण्डनाया** ति सरीरमण्डनत्थाय न आहारेति। तत्थ रूपपजीविनियो मातुगामा अन्तेपुरिकादयो च सप्पिकाणितं नाम पिवन्ति, सिनिद्धं मुदुमन्दभोजनं आहारेन्ति ‘एवं नो अंगुलट्ठि^१ सुसण्ठिता भविस्सति, सरिरे छविवण्णो पसन्नो भविस्सती’ ति। अयं पन भिक्खु एवं न आहारेति। **न विभूसनाया** ति मंसविभूसनत्थाय न आहारेति। तत्थ निब्बुद्धमल्ल-मुट्ठिक-मल्ल-चेटकादयो सुसिनिद्धेहि मच्छमंसादीहि सरीरं पीणेन्ति ‘एवं नो मंसं उस्सदं भविस्सति पहारसहनत्थाया’ ति। अयं पन भिक्खु एवं सरीरे मंसविभूसनत्थाय न आहारेति।

(१३७) **यावदेवा** ति आहाराहरणे पयोजनस्स परिच्छेदनियमदस्सनं। **इमस्स कायस्स ठितिया** ति इमस्स चतुमहाभूतिककरजकायस्स ठपनत्थाय आहारेति। इदमस्स आहाराहरणे पयोजनं ति अत्थो। **यापनाया** ति जीवित्तिन्द्रिययापनत्थाय आहारेति। **विहिंसूपरतिया** ति विहिंसा नाम अभुत्तपच्चया उप्पज्जनक्खुदा। तस्सा उपरतिया वूपसमत्थाय आहारेति। **ब्रह्मचरियानु-ग्गहाया** ति ब्रह्मचरियं नाम तिरसो सिक्खा, सकलं सासनं, तस्स अनुगण्हनत्थाय आहारेति। **इती** ति उपायनिदस्सनं; इमिना उपायेना ति अत्थो। **पुराणं च**

१ See विमु० १.५८. २ M., PTS—सुसंयुता. ३ With ५.१३६-१३९ compare विमु० १.८९-९४ and note the difference. ४ M.—पिपन्ति. ५ M., PTS—मुदुमद्वं. ६ सि०—अंगसन्धि. ७ M., सी०—वेठकादयो. ८ PTS—पीनेन्ति.

वेदनं पटिहंखामी ति पुराणवेदना नाम अमुत्तपच्चया उप्पज्जनकवेदना । तं पटिहनिस्सामी ति आहारेति । नवं च वेदनं न उप्पादेस्सामी ति नववेदना नाम अतिभुत्तपच्चयेन उप्पज्जनकवेदना । तं न उप्पादेस्सामी ति आहारेति । अथ-वा, 'नववेदना' नाम [404] भुत्तपच्चयेन उप्पज्जनकवेदना । तस्सा अनुप्पन्नाय अनुप्पज्जनत्थमेव आहारेति । याच्चा च मे भविस्सती ति यापना च मे भविस्सति । अनवज्जता चा ति एत्थ अत्थि सावज्जं अत्थि अनवज्जं ।

(१३८) तत्थ अधम्मिकपरियेसना अधम्मिकपटिग्गहणं अधम्मेन परिभोगो ति इदं 'सावज्जं' नाम । धम्मेन परियेसित्वा धम्मेन पटिग्गहेत्वा पच्चवेक्खित्वा परिमुञ्ज्जं 'अनवज्जं' नाम । एकच्चो अनवज्जे एव सावज्जं करोति, 'लद्धं मे' ति कत्वा पमाणातिक्रन्तं मुञ्जति । तं पि जिरापेतुं असक्कोन्तो उद्धंविरेचन-अधोविरेचनादीहि किलमति । सकलविहारे भिक्खू तस्स सरीरपटिजग्गन-भेसज्जपरियेसनादीसु उस्सुकं आपज्जन्ति । 'किं इदं' ति वुत्ते 'असुकस्स नाम उदरं उद्धुमात्' ति आदीनि वदन्ति । 'एस निच्चकालं पि एवं-पकतिको येव, अत्तनो कुच्छिप्पमाणं नाम न जानाती' ति निन्दन्ति गरहन्ति । अयं अनवज्जे येव सावज्जं करोति नाम । एवं अकत्वा 'अनवज्जता च भविस्सती' ति आहारेति ।

(१३९) फासुविहारो चा ति एत्था पि अत्थि फासुविहारो अत्थि अफासुविहारो । तत्थ 'आहर-हत्थको अलं-साटको तत्थ-वट्टको काकमासको भुत्त-वमित्तको' ति इमेसं पञ्चन्नं ब्राह्मणानं भोजनं न फासुविहारो नाम । एतेसु हि 'आहरहत्थको' नाम बहुं भुज्जित्वा अत्तनो धम्मताय उट्ठातुं असक्कोन्तो 'आहर हत्थं' ति वदति । 'अलं-साटको' नाम अच्चुद्धुमात्कुच्छिताय उट्ठितो पि साटकं निवासेतुं न सक्कोति । 'तत्थ-वट्टको' नाम उट्ठातुं असक्कोन्तो तत्थेव परिवट्टति । 'काकमासको' नाम यथा काकेहि आमसितुं सका होति, एवं याव मुखद्वारा आहारेति । 'भुत्तवामित्तको' नाम मुखेन सन्धारेतुं असक्कोन्तो तत्थेव वमति । एवं अकत्वा 'फासुविहारो च मे भविस्सती' ति आहारेति । फासुविहारो नाम चतूहि पञ्चहि आलोपेहि ऊनूदरता । एत्तकं हि भुज्जित्वा पानीयं पिवतो^३ चत्तारो इरिया-पथा सुखेन पवत्तन्ति । तस्मा धम्मसेनापति एवमाह—

[405] चत्तारो पञ्च आलोपे अभुत्वा उदकं पिवे ।

अलं फासुविहाराय पटित्तस्स भिक्खुनो^१ [थेर० ९८३] ति ॥

(१४०) इमस्मिं पन टाने अंगानि समोधानेतब्बानि । 'नेव दवाया' ति एकं अंगं, 'न मदाया' ति एकं, 'न मण्डनाया' ति एकं, 'न विभूसनाया' ति एकं, 'वावदेव इमस्स कायस्स टितिया यापनाया' ति एकं, 'विहिसूपरतिया ब्रह्म-

१ See विसु० १.९३. २ सि०—अभुद्धमात्^८. ३ M., PTS—पिवित्वा.

४ See also विसु० १.९४.

चरियानुग्गहाया' ति एकं, 'इति पुराणं च वेदनं पटिहंखामि नवं च वेदनं न उप्पादेस्सामी' ति एकं, 'यात्रा च मे भविस्सती' ति एकं । अनवज्जता च फासु-विहारो चा ति अयमेत्थ भोजनानिसंसे । महासीवत्थेरो' पनाह— हेट्ठा चत्तारि अंगानि पटिपक्खो नाम । उपरि पन अट्ठ अंगानि समोधानेतब्बानि— तत्थ 'याव-देव इमस्स कायस्स ठितिया' ति एकं अंगं, 'यापनाया' ति एकं, 'विहिंसूपरतिया ति' एकं, 'ब्रह्मचरियानुग्गहाया' ति एकं, 'इति पुराणं च वेदनं पटिहंखामी' ति एकं, 'नवं च वेदनं न उप्पादेस्सामी' ति एकं, 'यात्रा च मे भविस्सती' ति एकं, 'अनवज्जता' चा ति एकं । फासुविहारो पन भोजनानिसंसे ति । एवं अट्ठंगैसमन्ना-गतं आहारं आहारेन्तो भोजने मत्तञ्जू नाम होति । अयं बुच्चती ति अयं परि-येसन-पटिग्गहण-परिभोगेसु युत्तप्पमाणजाननवसेन पवत्तो पच्चवेक्खितपरिभोगो भोजने मत्तञ्जुता नाम ।

(१४१) मुट्ठसच्चनिद्देसे [§१३४९] असती ति सतिविरहिता चत्तारो खन्धा । अननुस्सति अप्पटिस्सती ति उपसग्गवसेन पदं वड्ढितं । असरणता ति असरणाकारो । आधारणता ति धारेतुं असमत्थता । ताय हि समन्नागतो पुग्गलो अधारणप्पत्तो^३ निधानक्खमो न होति । उदके अलाबुकटाहं विय आर-म्मणे पिलवती ति पिलापनता । सम्मुस्सनतो^४ ति नट्टमुट्ठस्सतिता । ताय हि समन्नागतो पुग्गलो निक्खित्तमत्तो विय काको, निक्खित्तमंसो विय च सिगालो^५ होति । भावनावलनिद्देसे [§१३५४] कुसलानं धम्मानं [406] ति बोधिपक्खिय-धम्मानं । आसेवना ति आदिसेवना । भावना ति वड्डना । बहुलीकम्मं ति पुन-प्पुनं करणं ।

(१४२) सीलविपत्तिनिद्देसो [§१३६१] सीलसम्पदा^१-निद्देस-[§१३६३]-पटिपक्खतो वेदितब्बो । दिट्ठिविपत्तिनिद्देसो [§१३६२] च दिट्ठिसंपदापटिपक्खतो [§१३६४] । दिट्ठिसंपदानिद्देसो दिट्ठपादाननिद्देस-[§१२१५]-पटिपक्खतो । सीलविसुद्धिनिद्देसो [§१३६५] किञ्चा पि सीलसंपदानिद्देसेन [§१३६३] समानो, तत्थ पन विसुद्धिसंपापकं पातिमोक्खसंवरसीलं कथितं, इध विसुद्धिप्पत्तं सीलं । सति च सम्पजज्जं च, पटिसंखानब्रलं च भावनावलं च, समथो च विपस्सना च, समथ-निमित्तं च पग्गाहनिमित्तं च, पग्गाहो च अविक्खेपो च, सीलसंपदा च दिट्ठिसंपदा चा ति इमेहि पन छहि^२ दुकेहि^३ चतुम्मिका पि लोकियलोकुत्तरधम्मा व कथिता ।

१ See ३.४८१, ५८६ as well as note on the former. २ Cf. विमु० १२ and note the difference. ३ PTS- आधारण°; सी०, म०- आधारण°; सि०- आधार°. ४ सी०, म०, सि०- पमुस्सनतया; M.- पमुस्सनता. ५ All authorities but सी०- सिंगालो. ६ M., PTS, सि०- सोरच्च°. ७-७ §§१३५१-६४.

(१४३) दिट्ठिविसुद्धिनिहेसे [§ १३६६] कम्मस्सकतं जाणं ति 'इदं कम्मं सकं, इदं नो सकं' ति जाननपञ्ञा । तत्थ अत्तना वा कतं होतु परेन वा सब्बं पि अकुसलकम्मं नो सकं । कस्मा ? अत्थमज्जनतो अनत्थजननतो च । कुसलकम्मं पन अनत्थमज्जनतो अत्थजननतो च 'सकं' नाम । तत्थ यथा नाम सधनो सभोगो पुरिसो अद्धानमग्गं पटिपजित्वा अन्तरामग्गे गामनिगमादीसु नक्खत्ते संघुट्ठे 'अहं आगन्तुको, किं नु खो निस्साय नक्खत्तं कील्लेय्यं' ति अचिन्तेत्वा यथा यथा इच्छति तेन तेन नीहा-
रेन नक्खत्तं कील्लन्तो सुखेन कन्तारं अतिक्रमति, एवमेव इमस्मिं कम्मस्सकतजाणे ठत्वा इमे सत्ता बहुं वट्टगामिकम्मं आयूहित्वा सुखेन सुखं अनुभवन्ता अरहत्तं पत्ता गणनपथं वीतिवत्ता । [407] सच्चानुलोभिकजाणं [§ १३६६] ति चतुन्नं सच्चानं अनुलोमं विपरसनाजाणं । मग्गलमङ्गिस्स जाणं फलसमङ्गिस्स जाणं ति मग्गजाण-फलजाणानि येव ।

(१४४) 'दिट्ठिविसुद्धि खो पना' ति पदस्स निहेसे या पञ्ञा पजानना ति आदीहि पदेहि हेट्ठां वुत्तानि कमस्सकतजाणादीनेव चत्तारि जाणानि विम-
त्तानि । 'यथा-दिट्ठिस्स च पधानं' [§ १३६६] ति पदस्स निहेसे यो चेतसिको विरियारंभो ति आदीहि पदेहि निहिट्ठं विरियं पञ्ञागतिकमेव; पञ्ञाय लोकिय-
ट्ठानि लोकियं लोकुत्तरट्ठानि लोकुत्तरं ति वेदितव्वं ।

(१४५) संवेगदुकानिहेसे [§ १३६६ इ-ई] जातिभयं ति जातिं भयतो दिस्वा ठितजाणं । जराभयादीसु पि एमेव नयो । अनुप्पन्नानं पापकानं ति आदीहि जातिआदीनि भयतो दिस्वा जातिजराध्याधिमरणेहि मुञ्चितुकामस्स उपायपधानं कथितं । पदभाजनियस्स पन अत्थो विभंगदुर्कथायं आविमविस्सति ।

(१४६) 'अमन्तुट्ठिता च कुसलेसु धम्मेषू' [§ १३६७] ति पदनिहेसे भिय्योकम्भ्यता विसेसकामता । इधेकच्चो आदितो व पक्खिन्नपमत्तं वा सलाकमत्तं वा उपोसथिकं वा पाटिपदिकं वा देति, सो तेन असन्तुट्ठो हुत्वा पुन धूरमत्तं संघमत्तं वस्सावासिकं देति, आवासं कारेति, चत्तारो पि पच्चये देति । तत्रा पि असन्तुट्ठो हुत्वा सरणानि गण्हाति, पञ्ञ सीलानि समादियति । तत्रा पि असन्तुट्ठो हुत्वा पब्बजति । पब्बजित्वा एकं निकायं द्वे निकाये ति तेपिटकं बुद्धवचनं गण्हाति, अट्ठ समापत्तियो भावेति, विपरसनं वट्टेत्वा अरहत्तं गण्हाति । अरहत्तपत्तितो पट्ठाय महासन्तुट्ठो नाम होति । एवं याव अरहत्ता विसेसकामता 'भिय्यो-
कम्भ्यता' नाम ।

(१४७) 'अप्पटिवानिता च पधानस्मि' [§ १३६७ अ] ति पदनिहेसे यस्मा पन्तसेनासेसु अधिकुसलानं धम्मानं भावनाय उक्कण्ठमानो पधानं पटि-

१ M. सी०-कम्मस्सकता. २, See ३.२८७ (Cm. on § 16). ३ सी०, म०, सि० insert मरण after जरा. ४ See VbhCm. p. 502. ५ सि०-धुव०.

वापेति^१ [408] नाम, अनुक्कण्ठमानो पटिवापेति^२ नाम, तस्मा तं नयं दस्सेतुं या कुसलानं धम्मानं ति आदि वुत्तं । तत्थ सक्कच्चकिरियता ति कुसलानं करणे सक्कच्चकारिता । सातच्चकिरियता ति सततमेव करणं । अट्टितकिरियता ति खण्डं अकत्वा अट्टेत्वा करणं । अनोलीनवुत्तिता ति अलीनजीविता, अलीन-प्पवत्तिता वा । अनिक्खित्तच्छन्दता ति कुसलच्छन्दस्स अनिक्खिपनं । अनि-क्खित्तधुरता ति कुसलकरणे विरियधुरस्स अनिक्खिपनं ।

(१४८) 'पुब्बेनिवासानुस्सति-आणं विजा' [§१३६७ आ] ति एत्थ पुब्बे-निवासो ति पुब्बेनिवुत्थक्खन्धा च खन्धपटिवद्दं च । पुब्बेनिवासस्स अनुस्सति पुब्बेनिवासानुस्सति । ताय सम्पयुत्तं आणं पुब्बेनिवासानुस्सतिआणं । तयिदं पुब्बे-निवुत्थक्खन्धपटिच्छादकं तमं विज्झती ति विज्जा । तं तमं विज्झित्वा ते खन्धे विदिते पाकटे करोती ति विदितकरणट्ठेन पि विज्जा । चुत्तूपपाते आणं ति चुत्तियं च उपपाते च आणं । इदं पि सत्तानं चुत्तिपटिसन्धिच्छादकं तमं विज्झती ति पि विज्जा । तं तमं विज्झित्वा सत्तानं चुत्तिपटिसन्धियो विदिता पाकटा करोती ति विदितकरणट्ठेन पि विज्जा । आसवानं खये आणं ति सब्बकिलेसानं स्वयवये^३ आणं । तयिदं चतुसस्वच्छादकं तमं विज्झती ति पि विज्जा । तं तमं विज्झित्वा चत्तारि सच्चानि विदितानि पाकटानि करोती ति विदितकरणट्ठेन पि विजा ।

(१४९) [409] 'चित्तस्स च अधिमुत्ति निब्बानं चा' [§१३६७ इ] ति एत्थ आरम्भणे अधिमुच्चनट्ठेन, पच्चनीकधम्मोहि च सुट्ठु-मुत्तट्ठेन अट्ठ समापत्तियो चित्तस्स अधिमुत्ति नाम । इतरं पन 'नरिथ एत्थ तण्हासंखातं वानं,' 'निग्गतं वा तस्मा वाना' ति निब्बानं । तत्थ अट्ठ समापत्तियो सयं थिक्खम्मिमतकिलेसेहि विमुत्तत्ता विमुत्ती ति वुत्ता, निब्बानं पन सब्बकिलेमेहि अस्वत्ताविमुत्तत्ता विमुत्ती ति ।

(१५०) मग्गसमङ्गिस्स आणं ति [§१३६७ ई] चत्तारि मग्गवाणानि । फलसमङ्गिस्स आणं [§१३६७ उ] ति चत्तारि फलवाणानि । तत्थ पठम-मग्गवाणं पञ्च किलेसे खेपेत्तं निरोधेत्तं^४ वूपसमेत्तं पटिप्पस्सम्भेत्तं उप्पज्जती ति खये आणं नाम जातं । दुतियमग्गवाणं चत्तारो किलेसे । तथा ततियमग्गवाणं । चतुर्थमग्गवाणं पन अट्ठ किलेसे खेपेत्तं निरोधेत्तं^५ वूपसमेत्तं पटिप्पस्सम्भेत्तं उप्पज्जती ति 'खये आणं' नाम जातं । तं तं मग्गफलवाणं पन तेसं तेसं किले-सानं खीणन्ते निरुद्धन्ते वूपसमन्ते पटिप्पस्सम्भन्ते अनुप्पादन्ते^६ अप्पवत्तन्ते^७ उप्पञ्चं

१ M.— पटिवापेति, सी०, म०— पटिवापेति; २ M. also reads so; सी०, म०— पटिवापेति. ३ सी०— खये; म०, सि०— खयसमये. ४ सी०, M., PTS— निरोधेत्तं. ५ सी०, also reads .so. ६ M. PTS— निरुद्धन्ते. ७ M., PTS— अनुप्पादे अप्पवत्ते. ८ M., PTS— उप्पज्जता.

ति अनुप्पादे जाणं [१३६७ उ] नाम जातं ति ।

अट्ठसालिनिया धम्मसंगहट्ठकथाय

निकखेपकण्डवण्णना निट्ठिता ।

६

[अट्ठकथाकण्डवण्णना]

(१) इदानीं निकखेपकण्डानन्तरं ठपितस्स अट्ठकथाकण्डस्स वण्णनाक्कमो अनुप्पत्तो । कस्मा पनेतं अट्ठकथाकण्डं नाम जातं ति ? तेपिटक्कस्स बुद्धवचनस्स अत्थं उद्धरित्वा ठपितत्ता । तीसु पि हि पिटकेसु धम्मन्तरं आगतं अट्ठकथाकण्डे-नेव परिच्छिन्दित्वा विनिच्छिरा सुविनिच्छित्तं नाम होति । सकले अभिधम्मपिटके नयमगं महापकरणे पञ्चुद्धारं गणनवारं असल्लक्खेन्तेना पि अट्ठकथाकण्डतो येव समानेतुं वट्ठति । [410] कुतो-पमवं पनेतं ? सारिपुत्तत्थेरप्पमवं । सारिपुत्तत्थेरो हि एकस्स अत्तनो सद्विविहारिकस्स निकखेपकण्डे अत्युद्धारं सल्लक्खेतुं अमक्को-न्तस्स अट्ठकथाकण्डं कथेत्वा अदासि ।

(२) इदं पन महाअट्ठकथाय पटिक्खित्वा इदं वुत्तं— अभिधम्मो नाम न सावकविसयो, न सावकगोचरो; बुद्धविसयो एस, बुद्धगोचरो । धम्मसेनापति पन सद्विविहारिकेन पुच्छितो तं आदाय सत्थु सन्तिकं गत्वा सम्मासम्बुद्धस्स कथेसि । सम्मासम्बुद्धो तस्स भिक्खुनो अट्ठकथाकण्डं कथेत्वा अदासि । कथं ? भगवा हि 'कतमे धम्मा कुसला' [§ १३६८] ति पुच्छि । 'कुसला धम्मा नाम कतमे' ति सल्लक्खेसी ति अत्थो । अयंस्स तुण्हीभूतस्स 'ननु यं मया कतमे धम्मा कुसला ? यस्मिं समये कामावचरं कुसलं चित्तं उप्पन्नं होती [§ १] ति आदिना नयेन भूमिभेदतो कुसलं दस्सितं, सब्बं पि तं चत्थसु भूमीसु कुसलं, इमे धम्मा कुसला' [§ १३६८] ति इमिना नयेन कण्णिकं कण्णिकं घटं घटं गोच्छकं गोच्छकं कत्वा अत्युद्धारवसेन कुसलादिधम्मे दस्सेन्तो कथेत्वा अदासि । तत्थ चत्थसु ति कामावचर-रूपावचर-अरूपावचर-अपरियापन्नेसु । कुसलं ति फस्सादिमेदं कुसलं । इमे धम्मा कुसला ति सब्बे पि तासु भूमीसु वुत्ता फस्सा-दयो धम्मा कुसला नाम ।

१ PTS. inserts hereafter अप्पवत्ते उप्पन्नं. २ M. PTS.-परिच्छिज्ज.

(३) अकुसलानं पन भूमिवत्तेन भेदामावतो द्वादस अकुसलचित्तुप्पादा [§ १३६९] ति आह । तत्थ उप्पज्जती ति उप्पादो । चित्तमेव उप्पादो चित्तुप्पादो । देसनासीसमेव चेतं । यथा पन 'राजा आगतो' ति वुत्ते अमच्चादीनं पि आगमनं वुत्तमेव होति, एवं 'चित्तुप्पादा' ति हि वुत्ते तेहि संपयुत्तधम्मा पि वुत्ता व हन्तीति । सब्बत्थं चित्तुप्पादग्गाहणेन स-सम्पयुत्तधम्मं चित्तं गहितं ति वेदितव्वं । इतो-परं चत्तुसु भूमीसु विपाको [§ १३७०] ति आदीनं सब्बेसं पि तिकदुक्क-भाजनीयपदानं अत्थो, वेदनातिकादीसु च सुखादीनं न-वत्तव्वतो हेट्ठो वुत्तनयेनेव पालि-[411]-यत्थं वीमंसित्वा वेदितव्वा । विसेसमत्तमेव पन वक्खाम ।

(४) तत्थ परित्तरम्मणत्तिके [§ १४०६-८] ताव सब्बो कामावचरस्स विपाको ति एत्थ द्वे पञ्चै-विज्जाणानि चक्खुप्पसादादर्थो निस्साय नियमेनेव इट्ठा-निट्ठादि भेदे रूपसहगन्धरसकोट्टव्वधम्मे आरब्ध पवत्तन्ती ति परित्तरम्मणानि । कुसला-कुसलविपाका पन द्वे मनोधातुयो हृदयवत्थं निस्साय चक्खुविज्जाणादीनं अनन्तरा नियमतो रूपादीनेव आरब्ध पवत्तन्ती ति परित्तरम्मणा । कुसलविपाकाहेतुक-मनोविज्जाणधातु सोमनस्ससहगतो पञ्चद्वारे सन्तीरणवत्तेन छसु द्वारेसु तदारम्मणवत्तेना ति नियमतो रूपादीनि छ परित्तरम्मणानेव आरब्ध पवत्तन्ती ति परित्तरम्मणा । उपेक्खासहगतं-कुसलाकुसलविपाकाहेतुकमनोविज्जाणधातुर्द्वयं पञ्चद्वारे सन्तीरणवत्तेन छसु द्वारेसु तदारम्मणवत्तेन नियमतो रूपादीनि छ परित्तरम्मणानेव आरब्ध पवत्तन्ति । पटिसन्धिवत्तेन पवत्तमानं पि परित्तं कम्मं कम्मनिमित्तं गतिनिमित्तं वा आरम्मणं करोति, पवत्तियं भवंगवत्तेन, परियोसाने चुतिवत्तेन पवत्तमानं पि तदेव आरम्मणं करोती ति परित्तरम्मणं । अट्ठ पन सहेतुकविपाकचित्तुप्पादा एत्थ वुत्तनयेनेव तदारम्मणवत्तेन पटिसन्धि-भवंग-चुतिवत्तेन च परित्तधम्मे येव आरब्ध पवत्तन्ति । किरिया मनोधातु [§ १४०६] पञ्चद्वारे रूपादीनि आरब्ध पवत्तन्ति । सोमनस्ससहगता अहेतुक-किरिया-मनोविज्जाणधातु छसु द्वारेसु पच्चुप्पत्ते मनोद्वारे अतीतानागते पि परित्ते रूपादिधम्मे येव आरब्ध खीणासवानं पट्टाकारं कुरुमाना पवत्तन्ती ति परित्तरम्मणा । एवमिमे पञ्चवीसति चित्तुप्पादा एकत्तेनेव परित्तरम्मणा ति वेदितव्वा ।

(५) विज्जाणञ्चायतन-नेवसञ्जानासञ्जायतन-धम्मा अत्तनो

१ See ३.४३. २-२ See § 1373; also see ५.८. ३ See §§ 431-54, 556-61. ४ M. PTS.- चक्खायतनादयो. ५ See Chart. § 455-468, 562-63. ६ See §§ 469-483. ७-७ म०, सि० omit. ८ §§ 484-497, 564-65. ९ सि० inserts hereafter कुसल. १० See Chart, § 498. ११ § 566-67. १२ § 568-573. १३ 25 = 2 × 5 + 2 + 1 + 2 + 8 + 1 + 1 as enumerated in this para.

अत्तनो हेट्ठिम-समापत्ति आरब्ध प-[412]-वत्तनतो महग्गतारम्मणा [§ १४००] । मग्ग-फल-धम्मा निब्बानारम्मणत्ता अप्पमाणारम्मणा [§ १४०८] । कुसलतो चत्तारो किरियतो चत्तारो ति अट्ठ आणविप्पयुत्तचित्तुप्पादा सेक्ख-पुथुज्जन-खीणा-सवानं असक्कच्चदान-पच्चवेक्खण-धम्मस्सवनादीसु कामावचरधम्मे आरब्ध पवत्तन-काले परित्तिारमणो । अतिपगुणानं पठमज्झानादीनं पच्चवेक्खणकाले महग्गता-रम्मणा । कसिणनिमित्तादिपण्णात्तिपच्चवेक्खणकाले न-वत्तब्बारम्मणा । अकुसलतो चत्तारो दिट्ठिगतसंपयुत्तचित्तुप्पादा पच्चपण्णासाय कामावचरधम्मानं 'सत्तो सत्तो' ति परामसनअस्सादनामिनन्दनकाले परित्तिारम्मणा । तेनेव आकारेण सत्तवीसति महग्गते धम्मे आरब्ध पवत्तिकाले महग्गतारम्मणा । पण्णात्तिधम्मे आरब्ध पवत्तन-काले सिया न-वत्तब्बारम्मणा । दिट्ठिविप्पयुत्तानं ते येव धम्मे आरब्ध केवलं अस्सादनामिनन्दनवसेन, पवत्तियं पटिघसंपयुत्तानं दोमनस्सवसेन, विचिकिच्छाय संपयुत्तचित्तुप्पादस्स अ-निट्ठं-गतवसेन, उद्धच्चसहगतस्स विक्खेपवसेन अवूपसम-वसेन च पवत्तियं परित्त-महग्गत-न-वत्तब्बारम्मणता वेदितव्वा । एतेसु पन एकधम्मो पि अप्पमाणे आरब्ध पवत्तितुं न सककोति, तस्मा न अप्पमाणारम्मणा ।

(६) कुसलतो चत्तारो किरियतो चत्तारो ति अट्ठ आणसंपयुत्तचित्तुप्पादा [§ १४०८] सेक्खपुथुज्जनखीणासवानं सक्कच्चदान-पच्चवेक्खण-धम्मस्सवनादीसु यथावुत्तप्पकारे धम्मे आरब्ध पवत्तिकाले परित्त-महग्गत-न-वत्तब्बारम्मणा होन्ति । गोत्रमूकाले पन लोकुत्तरधम्मं पच्चवेक्खणकाले च नेसं अप्पमाणारम्मणता वेदितव्वा । यं पनेतं रूपावचरचतुत्थज्झानं [§ १४०८] तं सब्बत्थ-पादक-चतुत्थं आकास-कसिणचतुत्थं आलोककसिणचतुत्थं ब्रह्मविहारचतुत्थं आनापानचतु-[413]-त्थं इद्धि-विधचतुत्थं दिब्बसोतचतुत्थं चेतोपरियजाणचतुत्थं यथाकम्मूपगजाणचतुत्थं दिब्ब-चक्खुआणचतुत्थं पुब्बेनिवासजाणचतुत्थं अनागतंसजाणचतुत्थं ति कुसलतो पि किरि-यतो पि द्वादसविधं होति ।

(७) तत्थ 'सब्बत्थ-पादकचतुत्थं' नाम अट्ठसु कसिणेषु चतुत्थज्झानं । तं हि विपस्सनाय पि पादकं होति, अभिज्झानं पि, निरोधस्सा पि, वट्ठस्सो पि पादकं होति येवा ति सब्बत्थ-पादकं ति वुत्तं । 'आकासकसिण-आलोककसिणचतुत्थानि' पन विपस्सनाय पि अभिज्झानं पि वट्ठस्सा पि पादकानि होन्ति, निरोधपादकानेव न होन्ति । 'ब्रह्मविहार-आनापानचतुत्थानि' विपस्सनाय चैव वट्ठस्स च पादकानि होन्ति, अभिज्झान पन निरोधस्स च पादकानि न होन्ति । तत्थ दसविधं पि कसिण-

१ See Chart §§ 147-49 and the corresponding four in §576. २ M., PTS, सी० insert hereafter तेनेवाकारेण सत्तवीसतिमहग्गत-धम्मे आरब्ध पवत्तिकाले महग्गतारम्मणा । ३ §§ 365-399, 403-409. ४ अ० यो० (224) i. e. अट्ठसु आणविप्पयुत्तचित्तुप्पादादीसु. ५ सी०- मग्गस्सा पि.

ज्ज्ञानं कसिणपण्णत्तिं आरब्ध पवत्तत्ता, ब्रह्मविहारचतुत्थं 'सत्त'-पण्णत्तिं आरब्ध पवत्तत्ता, आनापानचतुत्थं निमित्तं आरब्ध पवत्तत्ता परित्तादिवसेन न-वत्तब्बारम्मणतो न-वत्तब्बारम्मणं नाम होति । 'इद्विविधचतुत्थं' परित्त-महग्गतारम्मणं होति । कथं ? तं हि यदा कायं चित्तसन्निहितं कत्वा अदिस्समानेन कायेन गन्तुकामो चित्तवसेन कायं परिणामेति, महग्गतचित्ते समोदहति, समारोपेति, तदा उपयोगलद्धारम्मणं होती ति कत्वा रूपकायारम्मणतो परित्तारम्मणं होति । यदा चित्तं कायसन्निहितं कत्वा दिस्समानेन कायेन गन्तुकामो कायवसेन चित्तं परिणामेति, पादकज्ज्ञानचित्तं रूपकाये समोदहति, समारोपेति, तदा उपयोगलद्धारम्मणं होती ति कत्वा महग्गतचित्तारम्मणतो महग्गतारम्मणं होति ।

(८) 'दिब्बसोतचतुत्थं' सद्दं आरब्ध पवत्तत्ता एकन्तपरित्तारम्मणमेव । 'चेतोपरियजाणचतुत्थं' परित्त-महग्गत-अप्पमाणारम्मणं होति । कथं ? [414] तं हि परेसं कामावचरचित्तजाननकाले परित्तारम्मणं होति, रूपावचरारूपावचरचित्त-जाननकाले महग्गतारम्मणं, मग्गफलजाननकाले अप्पमाणारम्मणं होति । एत्थ च पुथुज्जनो सोतापन्नस्स चित्तं न जानाति, सोतापन्नो वा सकदागामिस्स ति एवं याव अग्गत्ता नेतव्वं । अरहं पन सब्बेसं चित्तं जानाति । अब्बो पि च उपरिमो हेट्ठिमस्स ति अयं विसेसो वेदितव्वो । 'यथाकम्मूपगजाणचतुत्थं' कामावचर-कम्मजाननकाले परित्तारम्मणं होति, रूपावचरारूपावचरजाननकाले महग्गतारम्मणं । 'दिब्बचक्खुजाणचतुत्थं' रूपारम्मणत्ता एकन्तपरित्तारम्मणमेव ।

(९) 'पुब्बेनिवासजाणचतुत्थं' परित्त-महग्गत-अप्पमाण-न-वत्तब्बारम्मणं होति । कथं ? तं हि कामावचरक्खन्धानुस्सरणकाले परित्तारम्मणं होति । रूपावचरारूपावचरक्खन्धानुस्सरणकाले महग्गतारम्मणं । अतीते अत्तना वा परेहि वा भावित-मग्गं सच्छिकतफलं च अनुस्सरणकाले अप्पमाणारम्मणं । अतीते बुद्धा मग्गं भावयित्तुं, फलं सच्छाकंसु, निब्बानधातुया परिनिब्बायिसू ति छिन्नवट्टमकानुस्सरण-वसेन मग्गफलनिब्बानपच्चवेक्खणतो पि अप्पमाणारम्मणं । अतीते 'विपस्सी' नाम भगवा [415] अहोसि । तस्स बन्धुमती नाम नगरं अहोसि, बन्धुमा नाम राजा पिता, बन्धुमती नाम माता' ति आदिना नयेन नामगोत्तपटवीनिमित्तादि-अनुस्सरणकाले न-वत्तब्बारम्मणं होति । 'अनागतंसजाणचतुत्थे' पि एसेव नयो । तं पि हि 'अयं हि अनागते कामावचरे निब्बत्तिस्सती'ति जाननकाले परित्तारम्मणं होति । 'रूपावचरे वा अरूपावचरे वा निब्बत्तिस्सती' ति जाननकाले महग्गतारम्मणं होति । 'मग्गं भावेस्सति फलं सच्छिकरिस्सती' ति 'निब्बानधातुया परिनिब्बायिस्सती'ति जाननकाले अप्पमाणारम्मणं । अनागते 'मेत्थयो नाम भगवा उप्पज्जिस्सति, सुब्रह्मा नाम'स्स ब्राह्मणो पिता भविस्सति, ब्रह्मवती नाम

१. Cf. विन. १३.११०. २ Cf. दी० २.६, ५०-५१.

ब्राह्मणी माता' ति आदिना नयेन नामगोत्तजाननकाले न-वत्तव्वारम्भणं होति ।

(१०) अरूपावचरचतुत्थं पन आसवानं खयचतुत्थं च पालिया आगत-
ट्टाने येव कथीयति^१ । किरियाहेतुकमनोविज्झाणधातु उपेक्खासहगता सव्वेसं पि
एतेसं कुसलाकुसल-किरियचित्तानं पुरेचारिका । तस्सा तेसु वुत्तनयेनेव आरम्भण-
भेदो वेदितव्वो । पञ्चद्वारे पन वोट्टपनवसेन पवत्तियं एकन्तपरित्तारम्भणा व
होति । रूपावचरतिकचतुक्कज्झानादीनि परित्तादिभावेन न-वत्तव्वं धम्मं आरब्ध
पवत्तितो न-वत्तव्वारम्भणानि । एत्थ हि रूपावचरानि पठवीकसिणादीसु पवत्तन्ति,
आकासानञ्चायतनं उग्घाटिमाकासे, आकिञ्चज्जायतनं विज्झाणापगमे ति ।

(११) मंगारम्मणत्तिके [§§१४१५] आदिहि वुत्ता अट्ट **आणसंप-
युत्तचित्तुप्पादा** सेक्खसेक्खानं अत्तना पटिविद्धमगं पच्चवेक्खणकाले मग्गा-
रम्मणा, मग्गेन पन असहजातत्ता न मग्गहेतुका, अत्तना पटिविद्धमगं गरं कत्वा
पच्चवेक्खणकाले आरम्मणाधिपतिवसेन मग्गाधिपतिनो, अञ्जममारम्मणकरणकाले
न वत्तव्वा मंगारम्मणा ति पि मग्गाधिपतिनो ति पि । चत्तारो अरियमग्गा मग्ग-
संखातस्स मग्गसंपयुत्तस्स वा हेतुनो अत्थिताय एकन्ततो मग्गहेतुका^२ । विरियं पन
वीमंसं [416] वा जेट्टकं कत्वा मग्गभावनाकाले सहजाताधिपतिना सिया मग्गा-
धिपतिनो, छन्दचित्तानं अञ्जतरजेट्टककाले सिया न वत्तव्वा मग्गाधिपतिनो
ति । द्वादसविधे रूपावचरचतुत्थज्झाने सव्वत्थं-पादकचतुत्थादीनि नवज्झानानि नेव
मंगारम्मणानि न मग्गहेतुकानि न मग्गाधिपतीनि ।

(१२) चेतोपरियआण-पुव्वेनिवासआण-अनागतंसज्जाणचतुत्थानि पन अरि-
यानं मग्गचित्तजाननकाले मंगारम्मणानि होन्ति, मग्गेन पन असहजातत्ता न मग्ग-
हेतुकानि, मग्गं गरं कत्वा अप्पवत्तितो न मग्गाधिपतीनि । कस्मा पनेतानि न
मग्गं गरं करोन्ती ति ? अत्तनो महग्गतताय । यथा हि राजानं सव्वो लोको गरं
करोति, मातापितरो पन न करोन्ति । न हि ते राजानं दिस्वा आसना बुट्टहन्ति,
न अञ्जलिकम्मादीनि करोन्ति, दहरकाले वोहरितनयेनेव वोहरन्ति । एवं एतानि
पि अत्तनो महग्गतताय न मग्गं गरं करोन्ति । किरियाहेतुकमनोविज्झाणधातु पि
अरियानं मग्गपच्चवेक्खणकाले पच्चवेक्खणपुरेचारिकत्ता मंगारम्मणा होति, मग्गेन
असहजातत्ता पन न मग्गहेतुका, तं गरं कत्वा अप्पवत्तितो न मग्गाधिपति । कस्मा
न गरं करोती ति ? अत्तनो अहेतुकताय हीनताय जल्लताय । यथा हि राजानं
सव्वो लोको गरं करोति, अन्तोपरिजना पन खुब्जवामनकचेटकादयो अत्तनो
अज्जाणताय पण्डितमनुस्सा विय नातिगरं करोन्ति, एवमेव इदं पि चित्तं अत्तनो
अहेतुकताय हीनताय जल्लताय मग्गं गरं न करोति । आणविप्पयुत्त-कुसलादीनि

१ Cf. अनागतवंस, verse 96. २ सी०, म०-कथेस्सामि. ३ म०-अज्जा^०.
४ म०, सी० add व. ५ See ६.६ above.

आणामावेन चैव लोकियधम्मारम्मणताय च मग्गारम्मणादिभावं न लभन्ति, न-
वत्तब्बारम्मणानेव हौन्ती ति वेदितव्वानी ति ।

(१३) [417] अतीतारम्मणत्तिके [§ १४१८] विज्जाणञ्चायतन-नेव-
सज्जानासज्जायतनधम्मा हेट्ठा अतीतसमापत्तिं आरब्ध पवत्तित्तो एकन्तेन अतीता-
रम्मणा व । नियोगा अनागतारम्मणा नत्थी ति नियमेन पाटियेकं चित्तं
अनागतारम्मणं नाम नत्थि । ननु च अनागतसंज्ञाणं एकन्तेन अनागतारम्मणं,
चेतोपरियञ्जाणं पि अनागतं आरब्ध पवत्तती ति ? नो नप्पवत्तति । पाटियेकं पन
एतं एकं चित्तं नाम नत्थि । रूपावचरचतुत्थज्ज्ञानेन संगहितत्ता अज्झेहि महग्गत-
चित्तेहि मिस्सकं होति । तेन वुत्तं 'नियोगा अनागतारम्मणा नत्थी' [§ १४१८]
ति । हे पञ्चविज्जागानि, तिस्सो च मनोधातुयो पच्चुप्पन्नेसु रूपादीसु
पवत्तित्तो पच्चुप्पन्नारम्मणा नाम ।

(१४) दस चित्तुप्पादा ति एत्थ अट्ठ ताव सहेतुका देवमनुस्सानं
पटिसन्धिगहणकाले कम्मं वा कम्मनिमित्तं वा आरब्ध पवत्तियं अतीतारम्मणा ।
मवंग-चुतिकालेसु पि एसेव नयो । गतिनिमित्तं पन आरब्ध पटिसन्धिगहणकाले ततो-
परं मवंगकाले च पच्चुप्पन्नारम्मणा । तथा पञ्चद्वारे तदारम्मणवसेन पवत्तियं । मनो-
द्वारे पन अतीतानागतपच्चुप्पन्नारम्मणानं जवनानं आरम्मणं गहेत्वा पवत्तित्तो अतीता-
नागतपच्चुप्पन्नारम्मणा । 'कुसलविपाकाहेतुक-उपेक्खासहगत-मनोविज्जाणधातुयं'
पि एसेव नयो । केवलं हि सा मनुस्सेसु जच्चन्धादीनं पटिसन्धि होति । पञ्चद्वारे पि
सन्तीरणवसेना पि पच्चुप्पन्नारम्मणा होती ति अयमेत्थ विसेसो । 'सोमनस्ससहगता'
पन पञ्चद्वारे सन्तीरणवसेन तदारम्मणवसेन च पच्चुप्पन्नारम्मणा होति । मनोद्वारे
तदारम्मणवसेन सहेतुकविपाका विद्य अतीतानागतपच्चुप्पन्नारम्मणा ति वेदितव्वा ।

(१५) 'अकुसलविपाकाहेतुकमनोविज्जाणधातु' पन कुसलविपाकाय उपेक्खा-
सहगताहेतुकाय समानगतिका एव । [418] केवलं हि सा आपायिकानं पटि-
सन्धि-मवंग-चुतिवसेन पवत्तती ति अयमेत्थ विसेसो । 'किरियाहेतुकमनोविज्जाण-
धातु' सोमनस्ससहगता खीणासवानं पञ्चद्वारे पट्टाकारं कुरुमाना पच्चुप्पन्नारम्मणा
होति । मनोद्वारे अतीतादिभेदे धम्मे आरब्ध हसितुप्पादवसेन पवत्तियं अतीतानागत-
पच्चुप्पन्नारम्मणा होति । कामावचरकुसलं [§ १४१८] ति आदीसु कुसलतो
ताव चत्तारो आणसंपयुत्तचित्तुप्पादा । सेक्खपुयुज्जनानं अतीतादिभेदानि खन्ध-धातु-
आयतनानि सम्मसन्तानं पच्चवेक्खन्तानं अतीतानागतपच्चुप्पन्नारम्मणा होन्ति ।
पण्णत्तिनिब्बानपच्चवेक्खणे न-वत्तब्बारम्मणा । आणविप्पयुत्तेसु पि एसेव नयो ।
केवलं हि तेहि मग्ग-कल-निब्बानपच्चवेक्खणा नत्थि । अयमेवेत्थ विसेसो ।

(१६) अकुसलतो चत्तारो दिट्ठिगतसंपयुत्त-चित्तुप्पादा अतीतादिभेदानं

खन्ध-धातु-आयतनानं अस्सादनाभिनन्दन-परामासकाले अतीतादिआरम्भणा होन्ति । पण्णत्ति आरब्ध अस्सादेन्तस्स अभिनन्दन्तस्स 'सत्तो सत्तो'ति परामसित्वा गण्हन्तस्स न-वत्तब्बारम्भणा होन्ति । दिट्ठिविप्पयुत्तेसु पि एसेव नयो । केवलं हि तेहि परामासगहणं नत्थि । द्वे पटिघसंपयुत्तचित्तुप्पादा अतीतादिमेदे घम्मे आरब्ध दोमनस्सितानं अतीतादि-आरम्भणा, पण्णत्ति आरब्ध दोमनस्सितानं न-वत्तब्बारम्भणा । विचिकिच्छा-उद्धच्चसंपयुत्ता तेसु येव घम्मेसु अ-निट्ठं-गतमाधेन चैव उद्धतभावेन च पवत्तियं अतीतानागत-पच्चुप्पन्न-न-वत्तब्बारम्भणा ।

(१७) किरियतो अट्ठ सहेतुकचित्तुप्पादा कुसलचित्तुप्पाद-गतिका एव । किरियाहेतुकमनोविज्जाणधातु उपेक्खासहगता पञ्चद्वारे वोट्टपनवसेन पवत्तियं पच्चुप्पन्नारम्भणा [419] व । मनोद्वारे अतीतानागतपच्चुप्पन्नारम्भणानं चैव पण्णत्ति-आरम्भणानं च जवनानं पुरेचारिककाले अतीतानागतपच्चुप्पन्न-न-वत्तब्बारम्भणा । यथावुत्तप्पमेदे रूपावचरज्ज्ञाने सब्बत्थेपादकचतुत्थं आकासकसिणचतुत्थं आलोककसिणचतुत्थं ब्रह्मविहारचतुत्थं आनापानचतुत्थं ति इमानि पञ्च न-वत्तब्बारम्भणा-नेव । 'इद्धिविधचतुत्थं' कायत्रसेन चित्तं परिणामेन्तस्स अतीतं पादकज्ज्ञानचित्तं आरब्ध पवत्तनतो अतीतारम्भणं । महाधातुनिधाने महाकस्सपत्थेरादीनं विय अनागतं अधिट्ठहन्तानं अनागतारम्भणं होति ।

(१८) महाकस्सपत्थेरो किर महाधातुनिधानं करोन्तो अनागते अट्ठारस-वस्साधिकानि द्वेवस्ससतानि इमे गन्धा मा सुस्सिस्सुं, पुष्फानि मा मिलायिंसु, दीपा मा निब्बायिंसु ति अधिट्ठहि । सब्बं तथेव अहोसि । अस्सगुत्तत्थेरो वत्तनियेसेनासने भिक्खुसंघं सुक्खभत्तं मुज्जमानं दिस्वा 'उदकसोण्ड दिवसे पुरेमत्तं दधिरसं' होतू' ति अधिट्ठहि । पुरेमत्तं गह्मितं दधिरसं होति पच्छाभत्ते पाकतिकमेव । कायं पन चित्तसन्निस्सितं कत्वा अदिस्समानेन कायेन गमनकाले, अज्जस्स वा पाटिहारि-यस्स करणकाले, कायं आरब्ध पवत्तत्ता पच्चुप्पन्नारम्भणं होति । दिव्वसोतचतुत्थं विज्जमानसद्वमेव आरब्ध पवत्तितो पच्चुप्पन्नारम्भणं होति । चेतोपरियजाणचतुत्थं अतीते सत्तदिवसव्भन्तरे अनागते सत्तदिवसव्भन्तरे परेसं चित्तं जानन्तस्स अतीता-रम्भणं अनागतारम्भणं च होति । सत्तदिवसातिककमे पन तं जानितुं न सक्कोति । अतीतानागतसंजाणानं हि एस विसयो । एतस्स पच्चुप्पन्नजाननकाले पन पच्चुप्पन्नारम्भणं होति ।

१ Cf. ६.५. २ See ६.६-१०. ३-३ See Dialogues, ii. 185; Mv. 31. 20-21. ४ सि०- नस्सिस्सु. Cf. DCm. ii. 612; Mv. 31. 120. ५ Miln. 14. ६ सी०- दधिरसा, M., PTS- दधिरसं. ७ M., PTS- वित्तसन्तति. ८-८ M., PTS omit.

(१९) [420] पञ्चुप्पन्नं च नामेतं तिविधं^१—खणपञ्चुप्पन्नं सन्तति-
पञ्चुप्पन्नं अद्धापञ्चुप्पन्नं च । तत्थ उप्पादट्ठितिमंगप्पत्तं 'खणपञ्चुप्पन्नं' । एक-
द्वि-सन्ततिवारपरियापन्नं 'सन्ततिपञ्चुप्पन्नं' । तत्थ अन्धकारे निसीदित्वा आलोक-
द्वानगतस्स न ताव आरम्भणं पाकटं होति; याव पन तं पाकटं होति, एत्थन्तरे
एक-द्वि-सन्ततिवारा वेदितव्वा । आलोकद्वाने चरित्वा ओवरकं पविट्ठस्सा पि न ताव
सहसा रूपं पाकटं होति; याव तं पाकटं होति, एत्थन्तरे एक-द्वि-सन्ततिवारा वेदि-
तव्वा । दूरे ठत्वा पन रजकानं^२ हत्थविकारं गण्डिं^३ भेरि-आदि-आकोटनविकारं च
दिस्वा पि न ताव सद्दं सुणाति; याव पन तं सुणाति, एतस्मिं पि अन्तरे एक-द्वि-
सन्ततिवारा वेदितव्वा । एवं ताव मज्झिममाणका ।

(२०) संयुत्तमाणका पन 'रूपसन्तति अरूपसन्तती' ति द्वे सन्ततियो
वत्त्वा, 'उदकं अतिक्कमित्वा गतस्स याव तीरे अक्कन्तउदकलेखा न विप्पसी-
दति, अद्धानतो आगतस्स याव काये उसुमभावो न वूपसम्मति, आतपा
आगन्त्वा गम्भं पविट्ठस्स याव अन्धकारभावो न विगच्छति, अन्तो गम्भे कम्मद्वानं
मनसि-करित्वा दिवा वातपानं विवरित्वा ओलोकैन्तस्स याव अक्खीनं फन्दनभावो
न वूपसम्मति, अयं रूपसन्तति नाम; द्वे तयो जवनवारा अरूपसन्तति नामा' ति
वत्त्वा 'तदुभयं पि सन्ततिपञ्चुप्पन्नं नामा' ति वदन्ति ।

(२१) एकमवपरिच्छिन्नं पन अद्धापञ्चुप्पन्नं नाम । यं सन्धाय भद्देकरत्तसुत्ते
“यो चावुसो मनो ये च धम्मा संपयुत्तो, उमयमेतं पञ्चुप्पन्नं । तस्मिं पञ्चुप्पन्ने
छन्दरागपटिवद्धं होति विज्झाणं, छन्दरागपटिवद्धत्ता विज्झाणस्स तदभिनन्दति,
तदभिनन्दन्तो पञ्चुप्पन्नेसु धम्मेषु संहरीत्ती” [म० ३.१९७] ति वुत्तं । [421]
सन्ततिपञ्चुप्पन्नं चेत्थ अट्टकथासु आगतं । अद्धापञ्चुप्पन्नं सुत्ते ।

(२२) तत्थ केचि 'खणपञ्चुप्पन्नं चित्तं चेतोपरियञ्जाणस्स आरम्भणं होती'
ति वदन्ति । किं-कारणा ? यस्मा इद्धिमस्स च परस्स च एकक्खणे चित्तं उप्प-
ज्जती ति । इदं च नेसं ओपम्मं—यथा आकासे खित्ते पुष्फमुट्ठिहि अवस्सं एकं
पुष्फं एकस्सं वण्टेन वण्टं पटिविज्जति, एवं परस्स चित्तं जानिस्सामी ति रासिवसेन
सहाजनस्स चित्ते आवज्जिते अवस्सं एकस्स चित्तं एकेन चित्तेन उप्पादक्खणे वा
टितिक्खणे वा मंगक्खणे वा पटिविज्जती ति । तं पन वस्ससत्तं पि वस्ससहस्सं पि
आवज्जेन्तो येन चित्तेन आवज्जेति, येन च जानाति तेसं द्विन्नं सहद्वानाभावतो
आवज्जनजवनानं च अनिट्ठे ठाने नानारम्भणमावप्पत्तिदोसतो अयुत्तं ति अट्ट-
कथासु पटिक्खित्तं । सन्ततिपञ्चुप्पन्नं पन अद्धापञ्चुप्पन्नं च आरम्भणं होती ति

१ With ६.१९-२४, cf. विसु० १३.१११-११९, १२१-२२. २ See
४.४३. ३ सी०, म०-वण्डि०. ४ सी०, म०-चायं आवुसो. ५ M. iii. 197
omits. ६ सी०-संहरीती ति. ७ सी०, म० insert hereafter वण्डं पटिविज्जति.

वेदितव्यं । तत्थ यं वत्तमानजवनवीथितो अतीतानागतवसेन द्वि-ति-जवनवीथि-परिमाणकाले परस्स चित्तं, तं सव्वं पि सन्ततिपच्चुप्पन्नं नाम । अद्धापच्चुप्पन्नं पन जवनवारेन दीपेतव्वं ति यं अट्ठकथाय वुत्तं तं सुट्ठु वुत्तं ।

(२३) तत्रायं दीपना—इद्धिमा परस्स चित्तं जानितुकामो आवज्जति । आवज्जनं खणपच्चुप्पन्नं आरम्भणं कत्वा तेनेव सह निरुज्झति । ततो चत्तारि पञ्च जवनानि येसं पच्छिमं इद्धिचित्तं, सेसानि कामावचरानि । तेसं सव्वेसं पि तदेव निरुद्धं चित्तं आरम्भणं होति । न च तानि नानारम्भणानि होन्ति । अद्धापच्चुप्पन्न-वसेन पच्चुप्पन्नारम्भणत्ता एकारम्भणानि । एकारम्भणत्ते पि च इद्धिचित्तमेव परस्स चित्तं जानाति, न इतरानि; यथा चक्खुद्वारे चक्खुविज्जाणमेव रूपं परस्सति, न इतरानी ति । इति इदं सन्ततिपच्चुप्पन्नस्स चेव अद्धापच्चुप्पन्नस्स च वसेन पच्चुप्पन्ना-[422]-रम्भणं होति । यस्मा वा सन्ततिपच्चुप्पन्नं पि अद्धापच्चुप्पन्ने येव पतति, तस्मा अद्धापच्चुप्पन्नवसेनेतं पच्चुप्पन्नारम्भणं ति वेदितव्वं ।

(२४) पुब्बेनिवासजाणचतुत्थं नामगोत्तानुत्तरणे निव्वाननिमित्तपच्च-वेक्खणे च न-वत्तब्बारम्भणं, सेसकाले अतीतारम्भणमेव । यथाकम्मूपगजाणचतुत्थं पि अतीतारम्भणमेव । तत्थ किञ्चा पि पुब्बेनिवासचेतोपरियजाणानि पि अतीतारम्भणानि होन्ति, अथ खो तेसं पुब्बेनिवासजाणस्स अतीतक्खन्धा खन्धपटिवद्दं च किञ्चि अनारम्भणं नाम नत्थि । तं हि अतीतक्खन्ध-खन्धुपनिब्रद्धेसु धम्मेषु सब्बञ्जुत-जाणसममतिकं होति । चेतोपरियजाणस्स च सत्तादेवसव्वमन्तरातीतं चित्तमेव आरम्भणं । तं हि अज्जं खन्धं वा खन्धपटिवद्दं वा न जानाति, मग्गसंपयुत्त-चित्तारम्भणत्ता पन परियायतो मग्गारम्भणं ति वुत्तं । यथाकम्मूपगजाणस्स अतीत-चेतनामत्तमेव आरम्भणं ति । अयं विसेसो वेदितव्वो । अयमेत्थ अट्ठकथानयो ।

(२५) यस्मा पन “कुसला खन्धा इद्धिभिषजाणस्स चेतोपरियजाणस्स पुब्बे-निवासानुत्तरतिजाणस्स यथाकम्मूपगजाणस्स अनागतसजाणस्स आरम्भणपच्चयेन पच्चयो”ति पट्ठाने[तिक० १५४] वुत्तं, तस्मा चत्तारो पि खन्धा चेतोपरियजाण-यथा-कम्मूपगजाणानि आरम्भणं होन्ति । तत्रा पि यथाकम्मूपगजाणस्स कुसलाकुसला एवो ति । दिव्वचक्खुजाणचतुत्थं विज्जमानवण्णारम्भणत्ता पच्चुप्पन्नारम्भणमेव । अना-गतसजाणचतुत्थं अनागतारम्भणमेव । तं हि अनागतक्खन्ध-खन्धुपनिब्रद्धेसु धम्मेषु

१ विमु० १३.११७ says सयुत्तट्ठकथाय. २ Here ends the close agreement of the passage in विमु० १३.१११-११९. In the following paragraphs there is only a general agreement with the subsequent paragraphs of विमु०. ३ सि०, म०- खन्धपटिवद्देसु. ४ सी०, M., PTS insert before this किञ्चा पि. See विमु० १३.१२१-१२२. ५ Here ends विमु० १३.१२२.

पुञ्जेनिवासजाणं त्रिय सब्बञ्जुतजाणसमंगिकं होति । तत्थ किञ्चा पि चेतोपरिय-
जाणं पि अनागतारम्मणं होति, तं पन सत्तादिवसम्भन्तरे उप्पज्जनकचित्तमेव [423]
आरम्मणं करोति । इदं पन अनागते कप्पसतसहस्से उप्पज्जनकचित्तं पि खन्धे पि
खन्धपटिवद्धं^१ पि । रूपावचरतिकचतुक्कज्झानादीनि अतीतानागतपच्चुप्पन्नेसु
एकधम्मं पि आरम्भ अप्पवत्तितो एकन्त-न-वत्तव्वारम्मणानेवा ति वेदितव्वानि ।

(२६) अज्झत्तत्तिके [§§१४१८ अ-१४२०] अनिन्द्रियवद्धरूपं च
निव्वानं च बहिद्धा ति इदं यथा इन्द्रियवद्धं परपुगलसन्ताने बहिद्धा ति बुच्चमानं
पि तस्स अत्तनो सन्तानपरियापन्नत्ता नियक'ज्झत्तं पि होति, एवं न येन केनचि परि-
यायेन अज्झत्तं होती ति नियक'ज्झत्तपरियायस्स अमावेन बहिद्धा ति वुत्तं, न नियक'
ज्झत्तनत्तस्स असंभवतो । नियक'ज्झत्तमत्तस्स पन असंभवमत्तं सन्धाय अज्झत्ता-
रम्मणत्तिके बहिद्धारम्मणता वुत्ता । अज्झत्तधम्मापगममत्ततो वै आकिञ्चञ्जायतना-
रम्मणस्स अज्झत्तमावं बहिद्धामावं पि अज्झत्तबहिद्धामावं पि अननुजानित्वा
आकिञ्चञ्जायतनं न वत्तव्वं अज्झत्तारम्मणं ति पी [§१४२० अ] ति
आदि वुत्तं । तत्थ न केवलं तदेव न-वत्तव्वारम्मणं, तस्स पन आवज्जनं पि, उप-
चारचित्तानि पि, तस्सारम्मणस्स पच्चवेक्खणचित्तानि पि, तस्सेव अस्सादनादिवसेन
पवत्तानि अकुसलचित्तानि पि न-वत्तव्वारम्मणानेव । तानि पन तस्मिं वुत्ते वुत्ता-
नेव होन्ती ति विमुं न वुत्तानि ।

(२७) कथं वुत्तानेव होन्ती ति ! एतं हि आकिञ्चञ्जायतनं, यं च तस्स
पुरेचारिकं आवज्जन-उपचारादिवसेन पवत्तं, तेन सह एकारम्मणं भवेय्य । तं सव्वं
अतीतारम्मणत्तिके 'कामावचरकुसलं, अकुसलं, किरियतो नव चित्तुपादा, रूपा-
वचरचतुत्थज्झानं' [§१४१८] ति एवं वुत्तानं एतेसं चित्तुपादानं 'सिवा न-
वत्तव्वा अतीतारम्मणा ति पी' [§१४१८] ति आदिना नयेन न-वत्तव्वारम्मण-
मावस्स अनुज्जातत्ता, आकिञ्चञ्जायतनस्स च 'आकिञ्चञ्जायतनं, चत्तारो मग्गा
अपरियापन्ना, चत्तारि च सामञ्जफलानि, इमे धम्मा न वत्तव्वा अतीतारम्मणा ति
पी' [§१४१८] ति एवं एकन्तेन न-वत्तव्वारम्मणत्तवचनतो न-वत्तव्वारम्मणं
ति वुत्तं । [424] इदानीं तं अज्झत्तारम्मणत्तिके [§१४१९-१४२० अ] एकं पि
बुच्चमानं यस्मा हेट्ठं^२ तेन सह एकारम्मणमावं पि सन्धाय कामावचरकुसलादीनं न-
वत्तव्वारम्मणता वुत्ता, तस्मा इधा पि तेसं न-वत्तव्वारम्मणमावं दीपेति । को हि
तेन सह एकारम्मणानं न-वत्तव्वारम्मणमावे अन्तरायो ति ! एवं तस्मिं वुत्ते
'वुत्तानेव होन्ती' ति वेदितव्वानि । सेसमेत्थ अज्झत्तारम्मणत्तिके पालितो उत्तानमेव ।

(२८) आरम्मणविभागैर्न विज्झाणञ्जायतनं नेवसज्झानासज्जायतनं

१ See note ३ on p.331. २ सी०, म०-च. ३ i. e. in §1418.

४ M., PTS- विभागे पन.

[§ १४१९] ति इमेसं^१ ताव^२ कुसल-विपाक-किरियावसेन छन्नं चित्तुप्पादानं अत्तनो सन्तानसम्बद्धं हेट्ठिमसमापत्तिं आरब्ध पवत्तितो अज्झत्तारम्भणता वेदितव्वा । एत्थ च किरिय-आकासानञ्चायतनं किरियविज्झाणञ्चायतनस्सेव आरम्भणं होति, न इतरस्स । कस्मा ? आकासानञ्चायतनकिरियसमङ्गिनो कुसलस्स वा विपाकस्स वा विज्झाणञ्चायतनस्स अभावतो । कुसलं पन कुसल-विपाक-किरियानं तिण्णं पि आरम्भणं होति । कस्मा ? आकासानञ्चायतनकुसलं निव्वत्तेत्वा टितस्स ततो-उदं तिविधस्सा पि विज्झाणञ्चायतनस्स उप्पत्तिसम्भवतो । विपाकं पन न कस्सपि आरम्भणं होति । कस्मा ? विपाकतो उद्धत्त्वा चित्तस्स अभिनीहारासंभवतो । नेवसज्जानासज्जायतनस्स आरम्भणकरणे पि एमेव नयो । **रूपावचरतिकचतुद्व-ज्झानादीनं** [§ १४२०] सव्वेसं पि नियक^३ज्झत्ततो बहिद्दामवेन बहिद्दा-भूतानि पठवीकसिणादीनि आरब्ध पवत्तितो बहिद्दारम्भणता वेदितव्वा ।

(२९) सव्वे व कामावचरा कुसलाकुसलाव्याकता घम्मा, रूप-वचरचतुत्थज्झानं [§ १४२० अ] ति एत्थ कुसलतो ताव चत्तारो जाणसेपयुत्त-चित्तुप्पादा अत्तनो खन्धादीनि पच्चवेक्खन्तस्स अज्झत्तारम्भणा । परेसं खन्धादि पच्चवेक्खणे पन पण्णात्तिनिव्वानं पच्चवेक्खणे च बहिद्दारम्भणा । तदुमयवसेन अज्झत्तबहिद्दारम्भणा । जाणविप्पयुत्तेसु पि एसेव नयो । केवलं हि तेसं निव्वान-
[425]-पच्चवेक्खणं नत्थि ।

(३०) अकुसलतो चत्तारो दिट्ठिसंपुत्तचित्तुप्पादा अत्तनो खन्धादीनं अस्सादनाभिनेन्दन-परामासग्गहणकाले अज्झत्तारम्भणा, परस्स खन्धादीसु केव अनिन्द्रियबद्धरूप-कसिणादीसु च तथेव पवत्तिकाले बहिद्दारम्भणा, तदुमयवसेन अज्झत्तबहिद्दारम्भणा । दिट्ठिविप्पयुत्तेसु पि एसेव नयो । केवलं हि तेसं परामास-गहणं नत्थि । द्वे पटिवसंपयुत्ता अत्तनो खन्धादीसु दोमनस्मितस्स अज्झत्तारम्भणा, परस्स खन्धादीसु केव अनिन्द्रियबद्धरूप-पण्णत्तीसु च बहिद्दारम्भणा, उमयवसेन अज्झत्तबहिद्दारम्भणा । विचिकिच्छुद्वच्चसम्पयुत्तानं पि वुत्तप्पकारेसु घम्मेसु विचि-किच्छन-फन्दनमाववसेन पवत्तियं अज्झत्तादि-आरम्भणता वेदितव्वा ।

(३१) द्वे पञ्च-विज्झाणानि, तिरसो च मनोधातुयो ति, इमे तेरस चित्तुप्पादा अत्तनो रूपादीनि आरब्ध पवत्तियं अज्झत्तारम्भणा, परस्स रूपादीसु पवत्ता बहिद्दा-रम्भणा, तदुमयवसेन अज्झत्त-बहिद्दारम्भणा । सोमनस्ससहगताहेतुकविपाकमनो-विज्झाणधातु पञ्चद्वारे सन्तीरणतदारम्भणवसेन अत्तनो पञ्च रूपादिधम्मे, मनोद्वारे तदारम्भणवसेनेव अज्जे पि अज्झत्तिके कामावचरवग्गे आरब्ध पवत्तियं अज्झत्ता-

१ M., PTS-इमे सत्त च. २ सं०, M. PTS-बहि°. ३ For this, consult the chart 'चित्तुप्पादकण्ड- At A Glance' given at the end of Dhs. ४ M., PTS insert hereafter पवत्तियं.

रम्मणा, परेसं धम्मेषु पवत्तमाना बहिद्धारम्मणा, उभयवसेन अज्झत्तबहिद्धारम्मणा । उपेक्खासहगतविपाकाहेतुकमनोविज्झाणधातुद्वये पि एसेव नयो । केवलं पनेता सुगतियं दुग्गतियं च पटिसन्धि-भवंग-चुतिवसेना पि अज्झत्तादिभेदेसु कम्मादीसु पवत्तन्ति । अट्ट महाविपाकचित्तानि पि एतासं येव द्वित्रं समानगतिकानि । केवलं पनेतानि मन्तीरणवमेन नप्पवत्तन्ति । पटिसन्धि-भवंग-चुतिवसेनेव एतानि सुगतियं येव पवत्तन्ति ।

(३२) भोमनस्ससहगताहेतुककिरिया पञ्चद्वारे अत्तनो रूपादीनि आरब्ध पट्टाकारकरणवसेन पवत्तियं अज्झत्तारम्मणा, [426] परस्स रूपादीसु पवत्ता बहिद्धारम्मणा । मनोद्वारे तथागतस्स जोतिपालमाणव-मखादेवरार्ज-कण्हतापमादिकालेसु अत्तना कतकिरियं पच्चवेक्खन्तस्स हसितुप्पादवमेन पवत्ता अज्झत्तारम्मणा । मल्लिकार्यं देविया सन्ततिमहामत्तस्स सुमनर्माळाकारस्सा ति एवमादीनं किरियाकरणं आरब्ध पवत्तिकाले बहिद्धारम्मणा । उभयवसेन अज्झत्तबहिद्धारम्मणा । उपेक्खासहगतकिरियाहेतुकमनोविज्झाणधातु पञ्चद्वारे वोट्टपनवसेन मनोद्वारे च आवज्जनवसेन पवत्तियं अज्झत्तादि-आरम्मणा । अट्ट महाकिरिया कुसलचित्तगतिका एव । केवलं हि ता खीणासवानं उप्पज्जन्ति, कुसलानि सेक्खपुथुज्जनानं ति एत्तकमेवेत्थ नानाकरणं ।

(३३) वुत्तपपकारे रूपाधवरचतुत्थज्झाने सध्वत्थ-पादकचतुत्थादीनि^१ पञ्चज्झानानि इमस्मिं तिके ओकामं लभन्ति । एतानि हि कमिणपण्णत्तिनिमित्त-आरम्मणत्ता बहिद्धारम्मणानि । ‘इद्विविचवतुत्थं’ कायवसेनं चित्तं, चित्तवसेनं वा कायं परिणामनकाले अत्तनो कुमारक्वण्णादि-निम्मानकाले च सककायचित्तानं आरम्मणकरणतो अज्झत्तारम्मणं, बहिद्धा इत्थिअस्सोदिदस्सनकाले बहिद्धारम्मणं, कालेन अज्झत्तं कालेन बहिद्धा, पयत्तियं अज्झत्तबहिद्धारम्मणं । ‘दिध्वसोत्तवतुत्थं’ अत्तमो कुण्डिसदसवनकाले अज्झत्तारम्मणं, परेसं सदसवनकाले बहिद्धारम्मणं, उभयवसेन अज्झत्तबहिद्धारम्मणं । ‘वेतोपरियजाणचतुत्थं’ परेसं चित्तारम्मणतो बहिद्धारम्मणमेव । अत्तनो चित्तजानने पन तेन पयोजनं नत्थि । ‘पुज्जेनिवासचतुत्थं’ अत्तनो खन्धानुत्सरणकाले अज्झत्तारम्मणं, परस्स खन्धे, अनिद्रियबद्धरूपं, तिसो च पण्णत्तियो अनुत्सरणतो बहिद्धारम्मणं, उभयवसेन अज्झत्तबहिद्धारम्मणं । [427] ‘दिध्वचक्खुचतुत्थं’ अत्तनो कुण्डिगतदिरूपदस्सनकाले अज्झत्तारम्मणं,

१ See note on this in ३.३६१. २ Jā. iii. 405 ff. (no.415).

३ प० अ० ३.७८. ४ प० अ० २.४० See ३.३२४ above. ५-६ M.—अट्ट-

महाकुसलकिरियचित्तगति; सी० म०—अट्टमहाक्रियकुसलचित्तगतिक्का. ६ सि०—^०विपाक^०.

७ See ३.३ above. ८ Ps ii. 209. ९ Ps ii. 210. १० Ps. ii.

210. ११ See विम० १३.१२४.

अवसेसरूपदस्सनकाले बहिद्वारम्मणं, उभयवसेन अज्झत्तवहिद्वारम्मणं । 'अनागतं-
जाणचतुत्थं' अत्तनो अनागतक्खन्धानुस्सरणकाले अज्झत्तारम्मणं, परस्स अनागत-
क्खन्धानं वा अनिन्द्रियवदस्स वा रूपस्स अनुस्सरणकाले बहिद्वारम्मणं, उभयवसेन
अज्झत्तवहिद्वारम्मणं । आकिञ्चज्जायतनस्स न-वत्तव्वारम्मणताय कारणं हेट्ठा वुत्तमेव ।

(३४) हेतुगोच्छकनिर्देशे [§§१४२४-३५] तयो कुसलहेतू ति आदिना
नयेन हेतू दस्सेत्वा ते एव उपत्तिट्ठानतो दस्सेतुं चतूसु भूमीसु कुसलेसु
उप्पज्जन्ती ति आदि वुत्तं । इमिना उपायेन सेसगोच्छकेसु पि देसनानयो
वेदितव्वो । यत्थ द्वे तयो आसवा एकतो उप्पज्जन्ती [§१४५६] ति
एत्थ तिविधेन आसवानं एकतो उप्पत्ति वेदितव्व्या । तत्थ चतूसु दिट्ठिविप्पयुत्तेसु
अविज्जासवेन, दिट्ठिसंपयुत्तेसु दिट्ठासवाविज्जासवेहि सद्धिं ति कामासवो दुविधेन
एकतो उप्पज्जति । मवामयो चतूसु दिट्ठिविप्पयुत्तेसु अविज्जासवेन सद्धिं ति एकधा
व एकतो उप्पज्जति ।

(३५) यथा चेत्थ एवं यत्थ द्वे तीणि संयोजनानि एकतो उप्प-
ज्जन्ती [§१४६८] ति एत्था पि

संयोजनानं उप्पत्ति एकतो दसधा भवे ।

तत्थ कामरागो चतुधा एकतो उप्पज्जति, पटिघो तिधा, मानो एकधा । तथा
विचिकिच्छा चेव भवरागो च । कथं ? कामरागो ताव मानसंयोजन-अविज्जासंयो-
जनेहि चेव, दिट्ठिसंयोजनाविज्जासंयोजनेहि च, सीलव्वतपरामास-अविज्जासंयोजनेहि
च, अविज्जासंयोजनमत्तेनेव च सद्धिं ति एवं चतुधा एकतो उप्पज्जति ।
पटिघो पन इस्सासंयोजन-अविज्जासंयोजनेहि चेव, मच्छरियसंयोजन-अविज्जा-
संयोजनेहि च, अविज्जासंयोजनमत्तेनेव सद्धिं ति एवं तिधा एकतो उप्पज्जति ।
मानो भवरागाविज्जासंयोजनेहि सद्धिं एकधा व एकतो [428] उप्पज्जति । तथा
विचिकिच्छा । सा हि अविज्जासंयोजनेन सद्धिं एकधा उप्पज्जति । मधरागो पि एसेव
नयो । एवमेत्थ द्वे तीणि संयोजनानि एकतो उप्पज्जन्ति [§१४६८] ।

(३६) यमेतं नीवरणगोच्छके यत्थ द्वे तीणि नीवरणानि एकतो
उप्पज्जन्ती [§१४९४] ति वुत्तं, तत्था पि अट्ठधा नीवरणानं एकतो उप्पत्ति
वेदितव्व्या । एतेसु हि कामच्छन्दो दुविधा एकतो उप्पज्जति, व्यापादो चतुधा,
उद्धव्वं एकधा । तथा विचिकिच्छा । कथं ? कामच्छन्दो ताव असंस्वारिकप्पित्तसु
उद्धव्वनीवरण-अविज्जानीवरणेहि, संस्वारिकेसु यीनमिद्ध-उद्धव्व-अविज्जानीवरणेहि
सद्धिं दुविधा एकतो उप्पज्जति । यं पनेतं द्वे तीणी [§१४९४] ति वुत्तं, सं
हेट्ठिमपरिच्छेदवसेन वुत्तं । तस्मा चतुन्नं पि एकतो उप्पज्जती ति वचनं युज्जति^१

१ See ६.२७ above. २ M., PTS- एत्थ. ३-३ M., PTS--
उप्पत्तिं युज्जति ।

एव । व्यापादो पन असंखारिकचित्ते उद्धचनीवरण-अविज्जानीवरणेहि, संसंखारिके थीनमिद्ध-उद्धच-अविज्जानीवरणेहि, असंखारिके येव उद्धच-कुक्कुच-अविज्जानीवरणेहि, संसंखारिके एव च थीनमिद्ध-उद्धच-कुक्कुच-अविज्जानीवरणेहि सद्धिं ति चतुथा एकतो उप्पज्जति । उद्धचं पन अविज्जानीवरणमत्तेन सद्धिं एकधा व एकतो उप्पज्जति । विचिकिच्छा उद्धच-अविज्जानीवरणेहि सद्धिं एकधा व एकतो उप्पज्जति ।

(३७) यं पि'दं किलेसगोच्छके यत्थ द्वे तयो किलेसा एकतो उप्पज्जन्ती [§ १५६०] ति वुत्तं, तत्थ 'यत्थ द्वे किलेसा अज्जेहि, तयो वा किलेसा अज्जेहि किलेसेहि सद्धिं उप्पज्जन्ती' ति एवमत्थो वेदितव्वो । कस्मा ? द्वित्रं तिण्णं येव वा एकतो उप्पत्तिया असंभवतो । तत्थ दसधा किलेसानं एकतो उप्पत्ति होति । एत्थ हि लोभो छधा एकतो उप्पज्जति । पटिघो द्विधा । तथा मोहो ति वेदितव्वो । कथं ? लोभो ताव असंखारिके दिट्ठिविप्पयुत्ते मोह-उद्धच-अहिरिक-अनोत्तप्पेहि, संसंखारिके मोह थीन-उद्धच-अहिरिक-अनोत्तप्पेहि, असंखारिके^१ येव मोह-मान-उद्धच अहि-[429]-रिक-अनोत्तप्पेहि, संसंखारिके येव मोह मान थीन-उद्धच-अहिरिक-अनोत्तप्पेहि, दिट्ठिसंपयुत्ते पन असंखारिके मोह-उद्धच-दिट्ठि-अहिरिक-अनोत्तप्पेहि, संसंखारिके मोह-दिट्ठि-थीन-उद्धच-अहिरिक-अनोत्तप्पेहि सद्धिं ति छधा एकतो उप्पज्जति । पटिघो पन असंखारिके मोह-उद्धच-अहिरिक-अनोत्तप्पेहि, संसंखारिके मोह-थीन-उद्धच-अहिरिक-अनोत्तप्पेहि सद्धिं ति एवं द्विधा एकतो उप्पज्जति । मोहो पन विचिकिच्छासंपयुत्ते विचिकिच्छा-उद्धच-अहिरिक-अनोत्तप्पेहि, उद्धचसंपयुत्ते उद्धच-अहिरिक-अनोत्तप्पेहि सद्धिं ति एवं द्विधा एकतो उप्पज्जति । सेसं सब्बत्थ उत्तानत्थमेवा ति ।

अट्टसालिनिया धम्मसंगहट्टकथाय

अट्टकथाकण्डवण्णना निट्ठिता ।

[निगमनं]

(१) एत्तावता च

चित्तं रूपं च निक्खेपं अत्थुद्धारं मनोरमं ।

यं लोकनाथो भाजेन्तो देसेसि धम्मसंगणिं ॥

अभिधम्मस्स संगय्ह धम्मे अनवसेसतो ।

ठिताय तस्सा आरद्धा या मया अत्थवण्णना ॥

१ M. omits. २-२ M. omits. ३ M. omits अहिरिक. ४ M. PTS- धम्मसंगणियट्टकथाय.

अनाकुलानमत्थानं संभवा अट्टसालिनी ।
इति नामेन सौ एसौ सन्निट्ठानमुपागता ॥
एकूनचत्ताळीसाय पालिया माणवारतो ।
चिरिट्ठित्थं धम्मस्स निट्ठापेत्तेन तं मया ॥

[480] यं पत्तं कुसलं तस्स आनुमावेन पाणिनो ।
सब्बे पि धम्मराजस्स जत्वा धम्मं सुखावहं ॥
पापुणन्तु विसुद्धाय सुखाय पटिपत्तिया ।
असोकं अनुपायासं निब्बानसुखमुत्तमं ॥
चिरं तिट्ठतु सद्धम्मो धम्मे होन्तु सगारवा ।
सब्बे पि सत्ता कालेन सम्मा देवो पवस्सतु ॥
यथा रक्खिसु पोराणा सु-राजानो तथेविमं ।
राजा रक्खतु धम्मेन अत्तनो व पजं पजं ति ॥

(२) परमविसुद्धसद्धबुद्धिविरियपटिमण्डितेन सीलाचारज्वमद्वादिगुणसमु-
दयसमुदितेन सकसमयसमयन्तरगहनज्ज्ञोगाहनसमत्थेन पञ्ञा-वेय्यत्ति-समन्नागतेन
तिपिटकपरिपत्तिपभेदे साट्ठकथे स्तयुसासने अप्पटिहत्तजाणप्पमावेन महावेय्या-
करणेन करणसंपत्तिजनित-सुखविनिग्गत-मधुरोदारैवचनलावण्ययुत्तेन युत्तमुत्त-
वादिना वादिवरेण महाकविना पभिन्नपटिसंभिदापरिवार-छलभिज्झादिपभेदगुणपटि-
मण्डिते उत्तरिमनुस्सधम्मे सुप्पतिट्ठितबुद्धीनं थेरवंसप्पदीपानं थेरानं महाविहार-
वासीनं वंसालंकारभूतेन विपुलविसुद्धबुद्धिना बुद्धधोमो ति गरुहि गहितनामधेय्येन
थेरेन कता अयं अट्टसालिनी नाम धम्मसंगहट्ठकथा ।

(३) ताव तिट्ठतु लोकस्मिं लोकनित्थरणेसिनं ।
दस्सेन्ती कुलपुत्तानं नयं पञ्ञा-विमुद्धिया ॥
याव 'बुद्धो' ति नामं पि सुद्धचिन्तस्स तादिनो ।
लोकमिह लोकजेट्ठस्स पवत्तति महेसिनो ति^३ ॥

१ M.- भासन्ती. २ सि०- मधुरोत्थार. ३ म० adds-
चतुकण्डमण्डिताय पालिया अत्थदीपको ।
मुन्दरट्ठो अयं गन्थो चिरकालं पतिट्ठतु ॥ for which, PTS
substitutes इमं लिखितपुञ्ञेन मेत्तेय्यं उपसंक्रमि ।
पतिट्ठित्वा सरणेसु पतिट्ठामि सामने ॥
मम माता पिता चरिया हिता च अहिता च मे ।
पुञ्ञं तं अनुमोदित्वा चिरं रक्खन्तु ते मम ॥
सिद्धिरस्तु.....मंगलमस्तु...

M. omits all these lines and simply adds-
सिद्धिरस्तु.....मंगलमस्तु...सुगतवच्छर-नामिगोत्र.

[Entries common to two or three columns are indicated in letters spaced out under those columns,]

I	साकेतपञ्चो	(i)	तिपिटक- चूळनागत्थेर	(ii)	मोरवापीवासी महादत्तत्थेर	(iii)	तिपिटक- महाधम्मरत्खित्थेर
II	उत्सदकित्तनं		५८८		६३५		६४२
III	हेलुकित्तनं		५८९		”		”
	(i) तिहेतुकंक्रमं विपाकं देति		ति हे तु कं, दु हे तु कं, अ हे तु कं		”		”
	(ii) दुहेतुकं ” ” ”		ति हे तु कं, दु हे तु कं, इ त रे		”		”
	(iii) तिहेतुकक्रमेन पटिसन्धि		ति हे तु का, दु हे तु का; अ हे तु का न । तिहेतुका व; दुहेतुका अहेतुका न		”		”
	(iv) दुहेतुकं ” ” ”		दु हे तु का, अ हे तु का; ति हे तु का न		”		”
	(v) असंखारिकं कुसलं विपाकं देति		असंखारिकं, संसंखारिकं ।		”		”
	(vi) संसंखारिकं ” ” ”		” ” ”		”		”
	(vii) आरम्भणेन परिवत्तेतब्बा		वेदना		”		”
	(viii) जवनेन		तदारम्भणस्स नियामो		वेदना		वेदना

IV एकाय कुसलचैतनाय विपाकचित्तानि

(1) तिहेतुककम्भेन तिहेतुकपटिसन्धि

(a) पठममहाविपाकचित्तेन गहितपटिसन्धिकरस्

(i) चक्खुद्वारे विपाकचित्तानि

इट्टारम्भणे मोघवारा

” विपाकचित्तानि

इट्टमज्झत्तारम्भणे मोघवारा

” विपाकचित्तानि

(ii) सब्बेसु द्वारेसु विपाकचित्तानि

(iii) अगहितगहणेन ”

उपमा

(b) अञ्जेहि तीहि तिहेतुकचित्तेहि गहितपटिसन्धिकरस्

(i) चक्खुद्वारे विपाकचित्तानि

(ii) सब्बेसु द्वारेसु ”

(iii) अगहितगहणेन ”

उपमा

यन्तवाहा, एकादस

”पञ्चउच्छुनाळियन्त ६०६-७

यन्तोपमं

६३८

यन्तोपमं न लब्धमिति

६४५

सोळस ५८७ द्वादस ६३७ दस ६४४
(सोळसकमगो ६३४) (द्वादसकमगो ६४२, ६४५)
६३५, ६४१)

५९३ क म्म स दि सा प टि स न्धि ६४३

६३६

द्वादस ५९७

तयो ५९३-९४

सत्त ५९५

तयो ५९६

पञ्च ”

समसट्ठि ५९७

सोळस ”

अ भो

५९८-९९

क म्म स दि सा प टि स न्धि

द्वादस ६०५

समसट्ठि ”

सोळस ”

यन्तवाहा, एकादस

”पञ्चउच्छुनाळियन्त ६०६-७

यन्तोपमं

६३८

यन्तोपमं न लब्धमिति

६४५

• विपाकुद्धारकथा

APPENDIX A

(i)	(ii)	(iii)
तिपिटक-	मोत्वापीवासी	तिपिटक-
चूळनागत्थेर	महादत्तत्थेर	महाधम्मगविसत्थेर
प टि च्छ ना व हु त्वा ग ता । ६०७	द स क म ग्गो	न होति ६४२
(2) तिहेतुककम्मेन दुहेतुकपटिसन्धि	६३८	
(3) दुहेतुककम्मेन दुहेतुकपटिसन्धि	द स क म ग्गो	
(a) सोमनस्सहगत-असंखारिक-दुहेतुकविपाकचित्तेन गहितपटिसन्धिकस्स	६०८ क म्म स दि सा	प टि स न्धि ६४५
(i) चक्खबुद्धारे विपाकचित्तानि	अट्ठ ६०९	
इट्ठारम्मणे मोघवारा	छ ६३९	
” विपाकचित्तानि	तयो ६३९	
इट्ठमज्झत्तारम्मणे विपाकचित्तानि	चत्तारि ६४०	
(ii) सब्बेसु द्वारेसु विपाकचित्तानि	द्वे	
(iii) अगहितगहणेन ”	समात्तिस ”	
उपमा	दस ”	
(b) सेसवित्तत्तय-दुहेतुकविपाकचित्तेन गहितपटिसन्धिकस्स	प मा ६४०	The same as in IV (1) in this column; ६४५.
विपाकचित्तानि	दस ६४०	
उपमा	यन्तोपमं न लब्धमिति	
(सत्त यन्तवाहा)	६४०	

(4) दुहेतुककम्मेन अहेतुका पटिसन्धि

दुहेतुककुसलचित्तेहि कम्मे आयूहिते
कुसलविपाक-उपेक्खासहगत-अहेतुक-
मनोविज्जाणधातुचित्तेन गहितपटिसन्धिकरस

(i) चक्खुद्वारे विपाकचित्तानि

इट्ठ-सञ्चत्तारम्भणे मोघवारा
" विपाकचित्तानि

इट्ठारम्भणे विपाकचित्तानि

(ii) सब्बेसु द्वारेसु विपाकचित्तानि

(iii) अगहितगहणेन "

V पक्किणकनयो

अ हे तु क ङ्ग
प टि स न्धि क म्म स दि सा ति न व त्त व्या
६१० ६४१ ६४५

चत्तारि ६१०

तयो "

तीणि "

एकं "

वीसति "

अट्ठ "

६१५-६३४

विपाकुद्धारकथा

The same view as of

तिष्ठिक-चूलनागत्ये (६१०) in IV. 4
except that there is पिण्डजनन (६४१).

APPENDIX B

(i) A list of important passages containing points of discussion or subjects of controversy.

- (१) Inclusion of कथावत्थु in the Abhidhamma-piṭaka. [१.५-९]
- (२) Is अभिधम्म the authorised 'Word' of the Buddha ? Is there any निदान for the same ? [१.७०-८९]
- (३) किं पनेतानि 'कुसला'ति वा 'धम्मा'ति वा आदीनि एकत्थानि उदाहु नानत्थानि ? [२.११-१३]
- (४) तत्थ सिया— 'यं वुत्तं अनेकहेतुतो वुत्तिं दीपेती' ति तं न युत्तं । [३.१९]
- (५) ये पन अनापाथगता रूपादयो पि धम्मारम्मणाभिच्चेव वदन्ति, ते इमिना सुत्तेन पटिक्खिपितव्वा । [३.५४]
- (६) वितण्डवादी पनाह— अकुसलं कायकम्मं मनोद्वारे पि समुट्ठाति । [३.१२३-१२७]
- (७) वितण्डवादी पनाह— अकुसलं वचीकम्मं मनोद्वारे पि समुट्ठाति । [३.१२९-१३१]
- (८) के चि पन थेरा बोज्झङ्ग-मग्गङ्ग-ज्ञानङ्गविसेसं पादकज्झानं नियमेती ति वदन्ति, etc. [३.४९७-५०६]
- (९) तत्थ केचि थेरा वदन्ति— 'सकदागामिस्स किलेसा किञ्चा पि चिरेन उप्पज्जन्ति,...etc. [३.५२६]
- (१०) उपरिमग्गतयं दिट्ठकमेव पस्सति, नो अदिट्ठकं पस्सती ति अयं आचरियानं समानट्ठकथा । वितण्डवादी पनाह— अदिट्ठं पस्सती ति । [३.५३१-५३५]
- (११) यावता इमस्मिं काये उपादिन्नकरूपं नाम अत्थि, सब्बत्थ कायायतनं... । [४.३७]
- (१२) केचि पन तेजाधिकानं भूतानं पसादो चक्खु,...अपरे...केचि पनेत्थ... न विसमानं ति पोराणा । [४.३९-४१]
- (१३) चक्खादि-इन्द्रियाणं सम्पत्तासम्पत्तविसयग्गहणं । [४.४२-४६]
- (१४) केचि पन मिद्धरूपं नाम अत्थी ति वदन्ति (४.११२); (for मिद्धस्स रूपारूपकथा see ५.७९-९४) अपरे बलरूपेण सद्धि...रोगरूपेण सद्धिं ..... । [४.११२]
- (१५) न हि एतानि (जरता-अनिच्छता) जायन्ति । [४.११४-११७]

Knotty or Tricky Passages

(ii) Scholastic Discursions on

- (१) समय [३.१३-२४]
- (२) चित्त [३.३३-३९]
- (३) उप्पन्न [३.४०-४२; ५.४०-४२]
- (४) आरम्भणं— दानमयं, सीलमयं, भावनामयं [३.७३-९१]
- (५) द्वारकथा [३.९२-१७२]
- (६) विपाकुद्धारकथा [३.५८७-६४१]
- (७) किं पनेतानि तीणि महाभूतानि एकप्पहारेनेव आपाथमागच्छन्ति उदाहु ति ? [४.९५-९७]
- (८) किं पन पठवीधातु सेसधातूनं पतिट्ठा होन्ती फुसित्वा होति उदाहु अफु-
सित्वा ? [४.१००-१०३]
- (९) मिद्धस्स रूपारूपकथा [५.७९-९४]
- (१०) पच्चुप्पन्न [६.१९-२२]

(iii) Scholastic Quibbling or Jugglery of Words

- (१) किं पनेतानि 'कुसला'ति वा 'धम्मा'ति वा आदीनि एकत्थानि उदाहु
नानत्थानि ? [२.११-१३]
- (२) नेव दस्सनेन न भावनाय पहातब्बो हेतु ..... [२.२५]
- (३) अतिरित्तं खो पना ति पदं... [२.४१]
- (४) कस्मा पनेत्थ मात्तिकायं विय 'कुसला धम्मा'ति अवत्वा 'धम्मा कुसला'ति
पदानुक्रमो कतो ति ? [३.११]
- (५) 'असामगियं अहेतूनं सामगियं पि अहेतुभावापत्तितो' etc. [३.१९]

(iv) Knotty or Tricky Passages

- (१) किं पनेतानि 'कुसला'ति वा 'धम्मा'ति वा आदीनि एकत्थानि उदाहु
नानत्थानि [२.११-१३]
- (२) नेव-दस्सनेन-न-भावनाय-पहातब्बो हेतु एतेसं ति... [२.२५]
- (३) तत्र यदेतं न-हेतू धम्मा सहेतुका पि अहेतुका पी ति सिद्धे... [२.४१]
- (४) असामगियं अहेतूनं सामगियं पि अ-हेतुभावापत्तितो... [३.१९]
- (५) सो वत्तब्बो— किं पनेतं सुत्तं नेय्यत्थं उदाहु नीतत्थं ति ? ..... निट्ठ-
मेत्थ गन्तब्बं [३.१३०-१३१]

INDEX

[All words from the Dhammasangani commented upon in this text are not necessarily enlisted here. In fact, from 3.265 onwards, such words are almost always left out, as this index is considered to be supplementary to that of Dhs. References to paragraphs of Dhs. are noted in the headline on the inner side of the pages of this text, and hence paragraphs referred to in the index of Dhs. can easily be located here. In the following, the first figure before the point refers to the Division and the subsequent figures to the paragraphs in that Division. Sim. is an abbreviation for Simile.]

अंस ४.५३	अक्खिकूपक ४.२७
अंसु ३.५३४; ४.५०, ९७	अक्खितारका ३.३९६
अकक्खळ ५.१२४	अक्खित्त १.८१
अकक्खळता ३.२९६	अक्खिदल ५.७९, ३८४
अकनिट्टभवन ३.३२१	अगद ३.५२९
अकल्यक ५.७८	अगमनीयद्वान ३.१४६
अकल्याणमित्त ३.५४१	अगेलञ्ज ३.२४९
अकित्ति ५.८७	अग्गसावक १.४०
अकिरियावाद ५.३७	अग्गसुख ३.३५१
अकुसल १.११, ३६, ६९	अग्गि (Sim.) ४.८२
कम्मपथ ३.१४२-१६२	अग्गि, परित्तकं ३.६५५
अकुसलवित्त ३.५३९, ५५४-५६८	अग्गिमुख ४.१०
अकुसलरासि ५.९४	अग्गिवेस्सन ५.८०
अकुसला धम्मा ३.५४०-५७०	अंकुर (Sim.) ३.५२५, ५८८
अक्कोधन ३.५८९, ५९०	अंकुरप्पत्त ५.१०
अक्कोसना ३.१५२	अंगपच्चंग १.५८; २.८
अक्खय ४.११४	अंगविजापाठक ३.३७०, ३७२
अक्खर ५.११३	अंगानि (नव) १.४५ ६६

INDEX

अंगार ३.१८३
 अंगारकपल्ल ४.९४
 अंगुत्तर १.४६, ६१, ६४
 अंगुलिद्वि ५.१३६
 अंगुलिवेठक ४.३५
 अचिन्तेय्यानि (चत्तारि) १.५९
 अचिरवती ३.२७७
 अच्चायिक ३.१९२
 अचि ४.१०; ५.२५
 अच्छमंस ५.९५
 अच्छरिय १.६६, ६८
 अजगर ५.७१
 अजटाकास १.३३; ४.४५, ४७; ५.७
 अजपद ४.३५ °दण्ड ३.३५३
 अजपदसंठान ४.३५
 अजपालनिग्रोधरुक्ख १.८८
 अजिगुच्छन ३.५४३
 अजित ५.२१
 अजिम्हता ३.२४९
 अजेळका (अज + एळका) ३.२४७
 अजव निग० २
 अजवो २.५६
 अज्झत्त २.३६; ३.३४१, ३९०,
 ३९२, ३९७, ४९३, ४९४
 अज्झत्तिक २.४९; ३.८५
 अज्झाचार ५.९५; कायिक°, वाच-
 सिक° १.४७; °पटिपक्खभूत १.५२
 अज्झापज्जति ३.४७६
 अज्झासय ३.३८३, ५०२; °अनुसय
 १.५२; वेनेय्य °अनुलोम १.४८
 अज्झासयवसेन २.३९
 अज्झोगाळ्ह ४.५
 अज्झोत्थट १.३४; ४.८७

अज्झोत्थरेय्युं ५.१३१
 अज्झोहरणीय ५.१३४
 अज्झोहरीयति ४.८७
 अज्जन १.३२
 अज्जलि १.१
 अज्जलिकम्म ३.१३२; ६.१२
 अज्जयामाव ५.४९
 अज्जमज्जपच्चय १.१७
 अज्जाकोण्डज्जत्थेर १.८८
 अज्जाताविन्द्रिय ३.६५७
 अज्जिन्द्रिय ३.६५७
 अटवी ४.८६; ५.११४
 अट्ट १.७६
 अट्टियमान ३.६०३
 अट्टकथा १.१, ११, ८६; ३.२१,
 १४९, १८०, १९५, १९७, २२५,
 ३३१, ३९१, ४६४, ५८६; ४.
 ४३; ५.१; ६.२१-२२;
 °आचरिया ३.१०५, २२९, ४७३;
 °नय ३.३३९; ६.२४
 अट्टकथाकण्ड ६.१-३७
 अट्टकथामुत्तक ३.६१, १७६, ४८८
 अट्टंगिक १.३; २.३२
 अट्टचत्ताळीस गोत्त-चरणानि ३.४६३
 अट्टमुख-वादयुत्ति १.६
 अट्टसालिनी End of Divisions 3-6;
 निग० १, २
 अट्टहि लक्खणेहि ३.२०
 अट्टानकुसलता २.५६
 अट्टानपरिकप्प ४.१०३
 अट्टारस °ब्राह्मणा, °खत्तिया etc.,
 ३.४६३
 अट्टु ४.४

INDEX

- अणु ३.५३६
 अण्डक ५.१२३
 अतच्छ ३.१४८
 अतपनीया २.५४
 अति १.२; °छत्त १.२ °देव, °ध्वज
 १.२; °ब्रह्मा १.२
 अतिक्रम, अंग°, आरम्भण° ३.४५४
 अतित्तियवत्थु ५.५०
 अतिधावन्त १.५९
 अतिपगुण ६.५
 अतिपरित्ता ३.२१
 अतिरित्त २.४१
 अतिरेकचीवर ३.४२
 अतिरेकत्थ २.४१
 अतीत २.३४
 अतीतानागतसंज्ञाण ६.१८
 अतीतारम्भण २.३५
 अत्तकिलमथ ३.२४४, ४७३
 अत्तमाव ४.७; ४.२९
 अत्तमनता ३.५६४
 अत्त-सुञ्जता ३.२४५
 अत्ता १.५९; ५.२५-२६
 अत्थ १.४८ ५५; ३.६१५, ६३४;
 ५.२; °अनुरूप १.५५; °गंभीरमाव
 १.५३; °जात १.५५; °पटिसंभिदा
 १.५५
 अर्थगम ३.३५९
 अर्थजोतकत्त २.१३
 अर्थजोतना १.११
 अर्थजोतिका १.५५
 अर्थतो १.११
 अर्थरण १.५९, ३.६०
 अर्थवण्णना १.१; ३.३५४; निग० १
 अत्थादीनि ५.२
 अत्थिपच्चय १.१७
 अत्थुद्धार १.१०, ११; ६.२
 अ-थकन ५.१३३
 अ-थेय्यचित्त ३.४५
 अ-दन्ध ४.७७
 अ-दन्धनता ४.७७, २९५
 अदिट्ठजोतना ३.४
 अदिन्न ३.१०२
 अदुक्ख ३.३६५
 अद्धा ३.९
 अद्धापच्चुप्पन्न ६.२१, २२, २३
 अधिकरण ३.२४
 °समथ ३.२८२
 अधिकरणी ३.५७६
 अधिकार २.३६
 अधिगम ५.१५
 अधिचित्तसिक्खा १.५३
 अधिच्चुप्पत्ति ३.५२५, ५२६
 अधिपञ्जासिक्खा १.५३
 अधिपति ३.२३७, ४६१-६४, ४९३,
 ५२१, ६५५
 अधिपतिपच्चय १.१७
 अधिप्पाय १.५५, ५९; २.३६
 अधिमत्त १.३८; °गतिमा, °धितिमा,
 °सतिमा ४.१०२
 अधिमुत्ति ५.१४९
 अधिमोक्ख ३.२५४, ५.२८
 अधिवचन २.१५, १९, २१, २६,
 २७, २८, ४४, ५४
 अधिवचनपथा २.५४
 अधिसीलसिक्खा १.५३
 अधोविरेचन ५.१३८

INDEX

- अनञ्जातञ्जस्सामीतिन्द्रियं १.६९; ३.६५७
 अनतिक्कम ३.४७७
 अनत्ता ३.२४५, ३.१५, ४८३
 अनत्थविञ्जापिका ३.१५३
 अनुच्छविक १.८८
 अनन्तरपच्चय १.१७; ५.१०१
 अनन्तरहित ३.४६८
 अनन्तवा-दिट्ठि २.५५
 अनन्तानि, चत्तारि ३.३२१
 अनपायिनी ३.४५
 अनमतग्ग १.२५; ३.४७१, ५१५,
 ५१९; ५.३४
 अनय ५.१७
 अनल्लीन ४.४२
 अनल्लीयमान ३.१७९
 अनवज्ज २.८; ५.११०, १३७, १३८;
 °सञ्जिता ५.९५; °सुखविपाक-
 संखात २.१३
 अनवज्जट्ठ ३.३०
 अनवज्जसञ्जी १.५९
 अनवस्सुत ३.४५
 अनाकुल निग० १
 अनागत २.३४
 अनागतंस-आण ३.६६१; ६.१३;
 °चतुत्थ ६.९, १२, १३, १८,
 २५, ३३
 अनागामी ५.१०८
 अनागारिक ५.६६, ६७
 अनाचार ५.१२२
 अनादर ५.७३
 अनादिय ५.११७
 अनापत्ति १.६७, ७०
 अनापाथगत ३.५४
 अनामट्ठता ३.५१
 अनाभोग-रसा ३.३५४
 अनामक ५.११४
 अनामय २.८
 अनारम्भण २.४९
 अनारूढह ३.३७
 अनासव २.४३
 अनिघंस ३.५७६
 अनिच्चमेव ४.२३
 अनिच्चानुपस्सना ३.६५४
 अ-निट्ठं-गत ६.५, १६
 अ-निट्ठा ६.१३
 अनिदस्सन-सप्पटिघ २.३८
 अनिन्द्रियवद्ध २.३६; -रूप ६.२६,
 ३०, ३३
 अनिष्फज्जन ३.३५
 अनिष्फादित्त ३.५८४
 अनिब्बिस १.४४
 अनिमित्त ३.४८७, ५३९, ६५३,
 ६५४; -मग्ग ३.४८९
 अनिमिस १.२९ -सत्ताह १.८८
 अनियत २.३१
 अनिय्यानिक २.५२
 अनीघ ३.१३५
 अनुच्छविक १.८७
 अनुताप ५.९६
 अनुत्तर २.५२
 अनुदाकर ५.४५
 अनुपकुट्ठ १.८१
 अनुपज्जात्ति १.४७
 अनुपपरिक्खन्त १.५८
 अनुपवज्ज ३.१४४

INDEX

- अनुपादिन्न ४.१०९, २१०
 अनुपादिन्नकसंतान ४.४
 अनुपादिसेस ३.५१९
 अनुपुब्बपदवण्णना २.१४; ३.१३,
     ३३९
 अनुप्पन्न २.३३
 अनुव्यञ्जन ५.२७
 अनुमति-पुच्छा ३.७
 अनुमति-वोहार-सिद्धि २.१३
 अनुलोम १.१९, २३, ५५; ५.२२
     चित्तानि ३.५०७; -पच्चनीय
     १.२१-२३; -पटिपदा ५.१००
 अनुलोमिक १.६२
 अनुसंधि ३.२६३; ५.५६
 अनुसंधिवसेन १.६७
 अनुसयपटिपक्खता १ ५३
 अनुसयप्पहान १.५३
 अनुसययमक १.१६
 अनेकंस-गाह ३.५६६
 अनेकानुसंधिक (सुत्त) १.६७
 अनोत्त १.१, ३९
 अनोत्तप्प २.५५; ३.५४३
 अनोधिजिन ३.४०७
 अनोम-सत्त ३.२९०
 अनोमा (नदी) १.८७
 अनोसक्कनता २.५८
 अन्त ५.७१
 अन्तरापत्ति १.६७
 अन्तराय १.१
 अन्तरायिक (धम्म) १.५९
 अन्तलिक्ख १.४४
 अन्तवा-दिट्ठि २.५५
 अन्तेवासिका ३.५०३
 अन्तोकरणाय २.४३
 अन्तो करित्वा ५.१०४
 अन्तोगघ २.५२
 अन्ध (Sim). जच्चा° ३.६२६
     हत्थिदस्सक° ३.१८९
 अन्धक ३.६२६
 अन्धकार ५.१०७; ६.२०
 अन्धवाल ३.५४६
 अन्वास्सवेय्यं ५.१३१
 अपक्खपातजननी ३.३५१
 अपच्चय २.२६
 अपचित्ति १.८; ३.३१८
 अपञ्चायन ५.१०८
 अपण्णक ३.५४७, ५४८, ५५८;
     -अंग ३.२५३, ५२८;
     -जातक १.६६
 अपद ३.३७
 अपदान १.४६
 अपरगोयान ४.६
 अपरन्तानुदिट्ठि २.५५; ५.११६;
     यो (चत्ताळीस) ५.११६
 अपरमाग ३.३७७
 अपरिणायिका ३.३०७
 अपरिनिष्फन्न ४.११९
 अपरियापन्न २.५२; ५.५८
 अपादक ३.३६
 अपाय ३.५७०, ६१०
 अ-पिदहन ५.१३३
 अपिलब्ध ३.४७५
 अप्पच्चय २.४; २.४२
 अप्पटिक्खेपनिहेस ४.२२
 अप्पटिघ ४.१७
 अप्पटिवानिता २.५८

INDEX

अप्पटिस्सवमाव ५.११७
 अप्पणिहित ३.५३९, ६५३, ६५४
 अप्पत्त ५.४१
 अप्पदक्खिणगाहिता ५.११७
 अप्पना ३.१, २, ६२, ८०, ३९७,
 ४४१, ४५२; °पत्त ५.४५
 अप्पमञ्जा १.३; ३.४१३, ४१५;
 -विभंग १.१२
 अप्पमत्तिका १.५
 अप्पमाण ३.३९१; २.२८
 अप्पमाद १.४४
 अप्पयोग ३.७३
 अप्पवत्तन्त ५.१५०
 अप्पवारित ५.९५
 अप्पसावज्ज ३.१४३
 अप्पहोन्त ४.४४
 अप्पेसक्ख १.४१
 अप्पोस्सुककता १.८८
 अफासुक ३.८६
 अफासुविहार ५.१३९
 अब्बोच्छिन्न १.२५
 अब्बोहारिक ३.१२२, १३२, १३३,
 १३५
 अब्भपटल (Sim.) ३.५२५
 अब्भाच्चिकखति १.५९
 अब्याकत १.३६, ६९; चतुर्विध°
 ३.५७१; ४.१; °धम्मकथा
 ३.५७१; ४.११९
 अब्यापज्ज ३.१३५
 अब्भान ५.१२९
 अब्भुतधम्म १.६६
 अयन्न ३.५१४
 अमय ३.८३

अमयत्येर ५.१३०; दीघमाणक°
 ५.१३०
 अभयानक-आकार २.५५
 अभि १.२, ४९
 अभिक्कन्त १.२, ४९
 अभिक्कमन्त ४.७०
 अभिज्झा ३.११४, १३२, १५४, ५४५
 अभिज्जा १.१; ६.७; दन्धा° ३.३७५,
 ३७७, ३७८; खिप्पा° ३.३७५,
 ३७७, ३७८
 अभिज्जाण ३.१८८
 अभिज्जात १.४९
 अभिज्जात्रल १.८२
 अभिधम्म १.५, २, ५, ९, २४, २७,
 ४२, ४३, ४९; ३.४८८; ४.११०;
 निग० १. -कथा १.१, ७१; ३.
 ४८६; -तन्ति १.२७; -दुक्क ५.
 ४५-१०६; -देसना १.४२; -नय-
 समुह १.८७; °परियाय ३.४८०;
 -पिटक १.४६, ५०, ५२, ५३,
 ५९, ६५, ६६, ६७, ६८, ६९;
 (बुद्धमासित) १.७०-८०; -माज-
 निय १.१२; -सुत्त १.७०
 अभिनिपात ३.१७७
 अभिनिव्रत्ति ४.११५, ११६
 अभिनिविसति ३.४९५
 अभिनिवेश ३.१८९
 अभिनीहार १.७९; ५.१०८; ६.२८
 अभिमायतन २.३९२; ३.३९०
 अभिभुय्य ३.३९१
 अभिमुख १.५५
 अभिलाप २.५४ धम्म- २.१३;
 कुसल- २.१३

INDEX

- अभिसंखरण ३.३०५
 अभिसंखरोति ३.११४
 अभिसज्जनी ५.१२३
 अभिसमय १.५५; ३.४८७
 अभिसमाचारिकवत्त ३.६६१
 अभिसंबोधि १.७३
 अमक्खेत्वा १.४३
 अमच्चपुत्तो (Sim.) ३.३७०-३७३
 अमणि ४.८
 अमत १.८५
 अमतपान १.८८
 अमतप्पकासन १.४४
 अमतमहानिब्बान ५.२८
 अमनसिकार २.३६
 अमर (नगर) १.८२
 अमरवती १.८१
 अमराविकखेपदिट्ठि ५.६२
 अ-मित्त २.१०
 अम्ब ३.६१५, ६२५; ५.१२०;
 —उपमा (Sim.) ३.५९८, ६०९,
 ६२५, ६२७, ६४४, ६४५; —बीज
 (Sim.) ३.५८८
 अय ५.१०४; ५.१७; °पिण्डि ४.९९
 अयाथावदस्सन ३.५५२
 अयाथावपथ ३.५५२
 अयोग ३.७१
 अयोगुळ ५.११; (Sim.) २.२३९
 अय्यक १.८१
 अ-रण १.१८; २.५२
 अरगी ५.१७
 अरति ३.५५७
 अरहत्तमग ३.५१८
 अरहत्तफलधम्म २.२७
 अरहा १.२७; ५.३९; ६.८
 अरित्त (Sim.) ३.५२३
 अरिय ५.१७; °अट्ठंगिकमग ३.११७;
 °विहार ३.२४४
 अरियपरियेसनसुत्त १.८८
 अरियफल २.५८
 अरूपजीवितिन्द्रिय ४.६७
 अरूपपराग ३.५२८
 अरूपसज्जी ३.३९०, ३.३९२; ३.९७
 अरूपसन्तति ६.२०
 अरूपावचर २.५२; ३.११३; ६.१०;
 °कुसल, °धम्मा ३.४२७-४६०,
 ६५१, ६६६
 अरूपिनो २.४२
 अलं-साटक ५.१३९
 अलगद्द, —अत्थिक १.५८; —उपमा
 १.५७, ५८; —गवेसी १.५८;
 —परियेसन १.५८
 अलाबु ५.१४१
 अलोणक ३.१२७
 अल्ल ४.९०; ५.४८
 अल्लीन ४.४२
 अल्लीयति ५.४९
 अवगाळ्ह ५.१०४
 अवचर ५.१०४
 अवट्ठिति ३.५५१
 अवबोध १.५५
 अवसेस ५.३३, ३५
 अवस्सं २.३३
 अ-वस्सिक ५.१२७
 अवस्सुत ३.४८
 अवहारा, छ ३.१४४
 अविक्खेप २.५७; ३.१७६, २५०,

INDEX

- ३४०; ३.५४५
 अविगतपच्चय १.१७
 अविचार ३.४४४, ३.४५
 अविज्ञा १.२५; २.५५; ३.५२८
 अविज्ञात्ति ३.५८४
 अविज्ञाण ४.११३
 अवितक्क ३.३४४, ३.४५
 अवितक्क-अविचार २.२२
 अविनिष्मुक्त ४.५१
 अविनिष्मोग २.४२; ४.४०
 अविपरीत, °अवबोधसंखात १.५५;
 -सभाव १.५५
 अविपाकजिन ३.४०७
 अविपाकत्थजोतकत्त २.१३
 अविष्कारिक ५.७८
 अविमत्त ४.२
 अविमत्तिक ३.२५७, ५.६६, ५.६८,
 ५.७३, ५.७८
 अविरज्झित्वा ५.११९
 अविसद ४.६१, ६२
 अविसय १.२७
 अवीचि ३.५११
 अवुद्धि ५.५३
 अवेकल ३.१९
 अवेर ३.१३५
 असंयोजनिय २.४४
 असंवर ३.९२; ५.१३२, १३३
 °द्वारानि ३.१३९-१४०
 असंवरा, अट्ठ ३.१३९-१४०
 असक्कच्चदान ६.५
 अ-सक्खिक १.७६
 असंखत २.४२
 असंखतधातु ५.५६
 असंखारिक ३.५१, ३.१०, ३.१२, ५.५८
 असंखिय १.८२
 असंखेय्य १.८१; ५.११३; (चत्तारि)
 १.२९
 अ-संगहित १.१३
 असद्ध ५.११८
 असनि (Sim.) ३.२८८
 असप्पाय ३.२४४
 अ-सम्पज्ज २.५७
 असम्पत्त ४.४२, -गोचर ४.४६
 असम्मिस्स ४.१९, ४.९, ५.०
 असम्मिस्सता ४.३८, ५.०
 असम्मोह १.५५
 असम्मोहत्थ ४.११२, १.१८
 असाधारणपच्चय ३.७७१
 अमुक ३.१८८, ६.२६; ५.११३
 अमुख ३.३६५
 असुम २.३१
 असुभकथा ३.४१७-४२५
 असुर ४.६
 अ-सुरोप ५.१२१
 असुवण्ण ४.८
 असेक्ख २.२७; ३.६४८
 अ-सोक निग० १
 अस्स ६.३३
 अस्सकण्ण ४.५
 अस्सगुत्तथेर ६.१८
 अस्सन्नाला ४.११८
 अस्सम १.८३
 अस्सारोह ४.२४
 अस्सु, °जनन ३.५६४; °रोपन ३.५६४
 अहि (Sim.) ४.४४
 अहिरिक २.५५; ३.५४३

INDEX

- अहेतुक २.३९; ३.६४२
 अहेतुकट्टक ३.५८७, ६१०, ६११
 ६३४, ६३५, ६४१, ६४५,
 अहेतुकमनोविज्ञानधातु ३.५७०
 अहेतुकवाद ५.३७
 आकंखमान १.५८
 आकङ्कन्ति ३.५७०
 आकप्प १.३९; ४.६१, ६४
 आ-कार २.४३
 आकारविकार ३.९८
 आकासकसिणचतुत्थ ६.७, १७
 आकासगंगा १.३६
 आकाससन्निस्सित ३.६२९-६३३
 आकोटन ३.१९८
 आगन्तुक ३.४५, १९४, २१८; २७४,
 ४२५; ५.१२७; -भवंग ३.५९५,
 ५९६, ६०८, ६४४
 आगम ५.१५
 आगमट्टकथा १.१; ३.१०९, ३९०,
 ३९१
 आगमनतो ३.४८४; ६५२
 आगारिक ५.६६, ६७
 आघात ३.५६२
 आचय २.२६; ३.४६६; -गामि
 २.२६; -गामित्तिक २.२६
 आचरिय १.४; ३.१२२, १२८, ५३१;
 -परंपरा १.७९, ८०; °भरिया
 ३.२४७
 आचिण्ण ३.८३
 आजीव ३.३०४, ४८०; ५.६७;
 -पूरण, -भेद, -हेतुक ३.४८०
 आजीवट्टमक ५.१२२
 आणत्ति ३.१३६; °क ३.३२३; १४३,
 १४९
 आणादेसना १.५१
 आणारह १.५२
 आथब्बनिद्धि ३.१२७
 आदान ३.१४४
 आदास (Sim.) ३.२८१
 आदिच्च १.१
 आदित्त (Sim.) ३.३५३
 आनन्द १.८, ३८, ६६, ८६; २.३६;
 ३.११६; ४.१०३
 आनापान ३.४२६; -चतुत्थ ६.७, १७
 आनेञ्जता ३.४३०
 आपत्ति १.६७; °यो(पञ्च, सत्त) ५.११९
 आपत्तिकुसलता २.५६
 आपत्तिक्खन्ध २.५६; -मातिका (सत्त)
 १.४७
 आपत्तिवुट्ठानकुसलता २.५६
 आपाथ ३.५५; ५.१३२; -गत
 ३.५९३, ५९५, ६१४; ४.३०
 आपायिक ६.१५
 आभिधम्मिक १.४४, ७१.७२ °त्थेरा
 ३.५८८; °भिक्खु १.४२
 आमुजित ३.६८; ४.९४, ९६
 आमोग ३.३९०, ४४५
 आमकसुसान ४.४९
 आमन्ता १.६
 आमसित्वा ४.१६
 आमसन्ति २.४८
 आयतन २.३६; ३.८५, ५५२;
 इस्सर- ३.२७५; मन- ३.२७५;
 वासुदेव- ३.२७५; सुवण्ण-
 -३.२७५; (दस) १.६९; (द्वादस)
 १.७५

INDEX

- आयतनकुसलता २.५६
 आयतनपञ्चति १.१४
 आयतनयमक १.१६
 आयतनविभंग १.१२
 आयति ३.५६७;
 आयपोत्थक १.८१
 आयित्त ३.५६७
 आयुसंस्वार ३.२१, ६०४
 आयूहति ३.११४, ६४३;
 आयूहन ३.१९०, ४६१
 आयूहित ५.४२
 आरग्य (Sim.) ५.९६
 आरति ३.१०७, ६५७
 आरब्ध ५.३६
 आरम्भ ३.२८४
 आरम्भण २.२१; ३.८२, ५९४; (छ)-
 ३.५८१; -तो ३.४८४, ४८९,
 ६५२; -दुक ४.१४; नील-,
 पीतक- ३.१७३; -पच्चय
 १.१७; -पच्चयभूत २.२१;
 बलव- ३.५८२; -माव २.२१;
 -रस ३.६२१; -वट्टन ३.४०८,
 ४०९
 आरुप ३.५०; -कुसलकथा ३.४२७-
 ४५२; (चत्तारो आरुपा) १.३३
 आरूढसुत्त, तयो संगहे- ३.१२३,
 १२९
 आरोग्य २.८
 आलय ५.४९
 आलिङ्ग, सुवण्ण- १.८, ७१
 आलुब्ध ३.४६०
 आलुळित ३.२६३; ४.८३
 आलुळिस्सति ५.७०
 आलोक १.३४
 आलोककसिणचतुत्थ ६.७, १७
 आलोका, चत्तारो २.२८९
 आलोकेन्त ४.७०
 आलोप ५.१३९
 आवज्जन ३.६००, ६१२
 आवज्जनट्टान २.२४
 आवरण १.७२; ५.९४
 आवसथपिण्ड ५.९६
 आवुसो १.८, ७१
 आविज्जनरस ४.३८
 आसव २.४३; ४.४१; ५.५९, ६०;
 (मदिरादयो) आसवा (Sim.) २.४३
 आसवगोच्छक २.४
 आसवानं उप्पत्ति ६.३४
 आसवानं खयचतुत्थं ६.१०
 आसाळ्हपुण्णमा १.८८
 आसिमित २.३१
 आसीविस (Sim.) ३.५६२
 आसेवनपच्चय १.१७
 आहच्च १.१८
 आहरहत्थक ५.१३९
 आहार ३.३०२, ३०३; ४.८७, ९१;
 ५.१३६; -पच्चय १.१७
 आहुन ५.१००
 आहुनेय्य ५.५९
 आळार १.८७, ८८; ३.४३०
 आळहक १.२६
 इंघ ५.११७
 इट्ठिय १.८०
 इट्ठ ३.५७७; -आरम्भण ३.५९३
 इट्ठकवट्ठकी (Sim.) २.२६
 इट्ठमज्झत्त ३.५७७; -आरम्भण

INDEX

- ३.५८१, ५९६, ६०५
 इट्टाकार ३.१८४
 इति ५.१३७
 इतिवादप्पमोक्खानिसंस १.५८
 इतिवुत्तक १.४६, ६६
 इत्थमाव ५.४९
 इत्थाकप्प ५.८४
 इत्थि २.८; -इन्द्रिय ३.२८३
 इत्थि (Sim.) ३.६०३; ५.८४
 इदप्पच्चयता ५.२९, ४६
 इदमात्थिता ५.१३४
 इद्धि, अधिष्ठान-१.३५; -चित्त ६.२३;
 दसविधा- ३.१२४; -पाद १.३
 इद्धिपादविमंग ३.५२८; १.१२
 इद्धिमन्त ३.२३८
 इद्धिमा ६.२३
 इद्धिविधचतुत्थ ६.७, १७, ३३
 इध ५.१४
 इन्दली (Sim.) ३.२५४
 इन्दट्ठ ३.२१७, २२०, २२४, ६५६
 इन्द्रिय १.३; -गोचरमुत्त ४.२९; दस-
 १.६९; ५.५७; -पच्चय १.१७;
 -बद्ध २.३६; (बावीसति) १.७५
 इन्द्रियपञ्चति १.१४
 इन्द्रिययमक १.१६
 इन्द्रियविमंग १.१२
 इन्द्रियेषु अगुत्तद्वारता २.५६
 इरिया ५.१७; -पथा ५.१३९
 इसिपतन १.८८
 इससरवा ३.१८६
 इससरायतन ३.२७५
 इससरिय, -ट्टान २.३६; -संपत्ति ३.३७३
 इससा ३.५६३
 इससायनक ५.६७
 इससास ३.२२८, ५१२
 इससुकी ५.६६
 ईसधर ४.५
 उक्कट्टनिदेस ३.५०
 उक्कण्टमानो ५.१४७
 उक्कण्टितुं ५.४९
 उक्खलि ५.७४
 उक्खित्तसिर (Sim.) ३.३५४
 उक्खेपनियकम्म १.७२
 उग्गह ५.११९
 उग्गहण १.४२
 उग्गहित १.७०
 उग्घाटिम ३.४३७, ४३९, ४५८; ५.७;
 -आकास ६.१०
 उग्घाटेति ३.४८७
 उच्चय २.१६
 उच्चार-पस्साव ३.२३९
 उच्छु, -रस ३.६०६; ४.१०२; -वाट
 ३.६०६, ६०७; -सामिक ३.६०६,
 ६०९; -साला ३.६०६, ६२५
 उच्छुनालि-यन्तोपमा ३.६०६, ६०७,
 ६३८, ६४०, ६४५
 उच्छेद ३.४७३; -दिट्ठि २.५५
 उज्जु २.५६; -क ३.२४९; -ता
 ३.२९६
 उज्जोतन ३.३५
 उण्हाकार ३.६५५
 उण्होदक ४.४१, ९६
 उतु ३.९४
 उत्तर २.४२, ५२
 उत्तरकुरु १.३९; ४.६
 उत्तरवड्डमानपव्वत ३.१६५

INDEX

- उत्तरिमनुस्सधम्म १.२७
उत्तान ४.१०८; ५.१०७; -अत्य ५.७५; ६.३७
उत्तिय १.८०
उदक (Sim.) ३.२३१; ४.८२
उदक १.२६; -कखन्ध १.२६; -धारा १.३६; -परियन्त १.६८; -प्पसा-
दकमाणि ३.२१३; -सोण्डि ६.१८
उदकानि, नाना ३.२७७
उदरपटल ४.८८
उदान १.२७, ४४, ६६
उदान १.४४
उदायि ३.३२७
उदासीनपक्ख ३.२४५
उदाहरण १.७३
उदि ३.३४२
उदीरण ३.१०७, १०८
उदक १.८७, ८८
उद्दान ३.२६; -संगह १.६८
उद्देस १.३८; ३.१९७, २६५
उद्देसवार ३.४७२
उद्धच्च ३.५२८
उद्धट ३.५७९, ५८१
उद्धन ४.४८
उद्धविरेचन ५.१३८
उन्नामेत्वा १.७१
उपक १.८८
उपकट्ट ५.९९
उपकार ३.२६०
उपक्किलेस ५.८६, ८७
उपक्खलति ४.९७
उपघात ३.१२३; चित्त- ३.३६१
उपचार ३.३६०, ३६१, ३६२, ३६३ ३७६; ५.४५; -खण ३.३६०
उपचित्तता २.८
उपच्छेद ३.३७७, ३७८
उपत्थंभ, थूणा- ३.२१८
उपत्थंभन ४.३५
उपानिज्झाय ३.५२२
उपनिधाय ४.५३
उपनिव्वत्त ५.११३
उपनिस्सय ३.५०२; ५.३४; -पच्चय १.१७; -मत्थसो ३.६१५; ६२८
६३३, ६३४
उपपत्ति ३.२४३, ३२६
उपपरिक्खन्ति १.५८
उपयोगत्थ ४.१२, २९
उपयोगलद्ध ६.७
उपरितो ५.१०४
उपसग्ग ५.४०, ४३, ४७, ५०, ५४
उप-सद् ५.९९
उपसम्पज्ज ३.३३८
उपसम्पदा ५.१२९
उपसम्पादेन्त १.७०
उपसिंघनकाल ४.४७
उपसिंघित्वा ३.५९८
उपहार ३.७९
उपादा २.४९; तेवीसति-रूपं ४.१२, २५
उपादानगोच्छक २.५
उपादाना २.५०; ५.९९
उपादिन्न २.२०; ४.१०, १७, १०९
उपादिन्नक ३.९४; ४.४९; ५.८०;
अन^० ५.८०; -प्पवत्त ३.५१६,
५१७, ५१८; -रूप ४.३७;
-संतान ४.४-६, ७
उपादिन्नचित्तक ५.११

INDEX

- उपादिन्नरूप ४.१०४
 उपाय, पधान- ५.१४५
 उपायास ५.९९
 उपारंभ, -आदिहेतुपरियापुट १.५८;
 -आनिसंस १.५८
 उपासिका ३.६०२
 उपाहना ३.४५१
 उपेक्खक ३.३४९, ३५६
 उपेक्खता २.२३; ३.९९, ३४९-५४,
 ४०७; अञ्जाण- ३.४०२; कल्ल-
 ग- ३.३४९, ३५०, ३५१
 उपोसथ ३.५०२
 उपोसथक्खन्धक ३.१२९
 उपोसथिक (भत्त) ५.१४६
 उपपजनक ५.१००
 उपपत्ति ३.१६६; -अरह ३.६४८
 उपपन्न २.३३; ३.४२; -बल २.५७
 उपपल (Sim.) १.३२; -दल ४.३५;
 -नाल ४.१०९; -पत्त ३.१५२
 उपपाद २.१५
 उपपादिनो २.३३
 उपपादो ६.३; चित्त- ६.३
 उपपिलाविनो ३.५८६
 उपपीळिन्त ३.२७०
 उमतोव्यञ्जनक ३.५८३, ४.६६;
 इत्थि-, पुरिस- ४.६६
 उमयसम्बन्ध ३.६१, ६४
 उम्माद १.५९
 उम्मापुष्क (Sim.) १.३२
 उम्मार ४.५२
 उम्मुजापन ४.८१
 उय्यान १.३४; -कीळा १.८७
 उर ३.५३८
 उरुवेला ३.४७७
 उसु, कुसल-इस्सासखित्त ३.२२८
 उसुमभाव ६.२०
 उस्मा ३.१८३; ४.९३
 उस्सद ४.९४, ९७
 उस्सदकित्तन ३.५८९-५९१
 उस्सन्न ३.६३५, ६४२
 उस्सारणा ३.५५९
 उस्साह ३.४२९, ४३४, ४३६
 उस्सुक ५.१३८
 उस्सोळ्हि ३.२८५
 उळारच्छन्दविरियचित्तपञ्जा २.२८
 ऊकासिर ४.२८
 ऊनूदरता ५.१३९
 ऊमि १.२७
 ऊस ३.५३६
 ऊहन ३.१९८
 एक्कंसतो ३.१८५
 एक २.१८; -कारणवाद ३.१८; -देस
 १.२; -पपहार १.४२
 एकग्ग ४.८८
 एकट्ठ ५.२४; ५.३३
 एकत्त २.१२
 एकत्थ २.११, १२; -नानत्थता २.१३
 एकनिपात १.१८, ६८
 एकानुसंधिक (सुत्त) १.६७
 एकाबद्ध ४.५०
 एकेक-अंगातिरेकवसेन १.६४
 एकोदि ३.३४२, ३४३, ३४५
 एत्तक १.७०
 एत्थावचर ५.१०४
 एव-कारो ३.३२९, ३३०
 एसन ३.५४५

INDEX

- एसिका (Sim.) ३.२२३
 एळमूग ५.७१
 एळयति ३.५६७
 एळा ५.१२४
 ओकप्पना ३.२८१, २८३
 ओकास १.७०; -तो २.४३
 ओक्कन्ति १.७३
 ओक्कमित ५.८०
 ओगाळ्ह ५.१०४
 ओघतरणसुत्त १.४६, ६३ अ
 ओघनिय २.४५
 ओजा ३.९४; ४.८७, ८८, ९०, ९१;
 -दान ३.८५
 ओत्तप्प २.५५; ३.२३४-२४०
 ओत्तप्पितब्ब २.५५
 ओपपातिक ५.१००; ५.११५; -नाम
 ५.११२, ११३
 ओपम्म ३.२६४, ६१७; ६.२२
 ओभासा, चत्तारो ३.२८९
 ओमत्त ४.१०२
 ओरभाग १.८४
 ओरमण ३.४७६
 ओरंभागीय ३.३४८
 ओवरक ५.६८; ६.१९
 ओसगंध ३.५३६
 ओसधितारका ४.५२
 ओसान २.४३; -करण २.१०
 ओळारिक ३.२००, ४४७; ४.९०;
 -तो ३.३६८
 कंस ३.२०१; ४.५४, ५६; -पत्त ५.९६
 कक्कटक ३.५९४
 कक्खळ ३.४३५, ४३६; -ता ४.८;
 -त्त ४.९३
 कंखति ५.२८; कंखा १.४४
 कच्चान १.८
 कच्छप ४.७; ५.११४
 कटच्छु ३.३९०; ५.७४
 कटाह ३.२८६; ५.१४१
 कट्टमुख ४.१०
 कण्टक (Sim.) ३.२०१, ४३०;
 ५.१२३; विस- ३.४३५-३६
 कण्ण, -सक्खलि ३.५९८; ४.९७;
 -सुख ३.१५०; -सूळ ५.१२४;
 (Sim.) ३.३७१
 कण्णकगंध ४.५८
 कण्णालिह- कूपक ४.४५
 कण्णवीर ४.५२
 कणिका ४.५५; ६.२; कूटागार-
 ३.२११
 कणिकार ४.५२; (Sim.) १.३२
 कण्ह, -दुक ५.११०; -पक्ख १.४२;
 -विपाक ३.११७
 कण्हतापस ३.६६१; ६.३२
 कण्हा २.५४
 कतञ्जू ५.१७
 कतत्त, कम्मस्स- ४.१०५
 कतमे धम्मा ३.३६८
 कतवेदि ५.१७
 कतिपय १.५९
 कत्तब्बकिच्च २.२४
 कत्ता ३.६००
 कत्तुकम्पता ३.४०८
 कथंक्थिमाव ५.२२
 कथाभेद १.५१
 कथावत्थु १.४, ५, ६, ९, ३०; -पकरण
 १.१५

INDEX

- कथेतुकम्यतापुच्छा ३.८
 कदम्ब ४.६
 कदरिय ५.७३
 कद्रूसक ४.९०
 कन्ता ५.१२४
 कन्तार ५.१४३; चोर-, वाळ-, मरु-,
 निरुदक-, दुग्धिमक्ख- ३.५५२
 कन्तित ३.४५६
 कन्थक १.८७
 कन्दन्त (अरञ्जे) (Sim.) १.७६
 कन्दमूल (Sim.) ३.७८
 कपण ५.६७
 कपाल ३.५४४
 कपिट्ट ४.४९
 कप्प १.२९; कप्पक १.८७
 कप्परुक्ख १.३४; ४.६; ५.६३, ७७
 कप्पवुद्धान ४.१०
 कप्पास ३.५७६; ४.४१, ५०; -पच्छि
 १.७३; -पटल (Sim.) ४.३५, ३७
 कप्पियसञ्जी ५.९५
 कबळ ४.८७, ९१
 कवळिकार १.३९; ३.३०२; ४.११८
 कब्ब ५.१३६
 कम्म ६.४, १४; -आयूहन ३.५८९
 -९१; -ञ्ज ४.७७; -दायाद
 ३.३८; -नान्त ३.३६; -निमित्त
 ३.६५८; ६.४, १४; वट्टगामि-
 ५.१४३
 कम्मट्टानानि १.१; -अट्टत्तिंस ३.३३९
 कम्मद्वार ३.१३६
 कम्मद्वाराणि, (अट्टारस) ३.४६३; तीणि
 ३.९३-११४; नव ३.७७, ८२
 कम्मन्तर १.७२; ५.५३
 कम्मपच्चय १.१७; असाधारण- ३.५७१
 कम्मपथ ३.२४६, २५८; अकुसल-
 ३.१४२-१६२; कुसल- ३.१६३
 -१७२; सत्त- ३.४८१
 कम्मस्सकतजाण २.५७; ५.१४३
 कम्माकम्मं (Sim.) १.५२
 कम्मानी, तीणि ३.११५-१३६
 करजकाय ५.८०, १३७
 करण, -चित्ता ३.३८ -पथ ३.४७६
 करणसम्पत्ति निग० २
 करण्डक ३.५३६; गन्ध- ३.५३४
 करवीक ४.५
 करळ ३.६०२
 करुणा १.१; ३.३९९, ४०५
 कललीभूत ३.२१४
 कलहप्पवट्टनी ५.८७
 कलापसम्मसन ३.४५०; ५.२२
 कल्याणकारी ५.१११
 कल्याणमिच्छ ५.१७; -ता २.५५
 कवाट ५.१३१
 कसट ३.९९
 कसिग ३.१९६, ३८६-३८८, ३९८;
 ६.३०, ३३; आकास- ३.३८७;
 आपो- ३.३८६; -करण ३.३९४
 -निमित्त ६.५; पठवी- ३.३७५,
 ३८३; -लामी ५.६१; विञ्जाण-
 ३.३८६;
 कसिर ३.४७०
 कस्सक (Sim.) ३.४०९
 कस्सपदसवल १.४२
 कहापण १.८१; ३.६२२, ६३३;
 ४.५४; ५.१२८; कूट- ३.४३५
 काक ३.६०३; ५.१३९, १४१; -पद

INDEX

- ३.४१७;—बलि (Sim.) ३.३२४; किञ्चट्ट ३.१८१
 —स्स गीवाय ३.६०२, ६०३ कित्तक १.३५
 काकमासक ५.१३९ कित्ति ३.१४९; थुत— ३.४१९
 काणकच्छप (Sim.) ३.२० कित्तिम (नाम) ५.११२, ११३, ११५
 काम ३.२६, ३.२९—३.३४; —गुण किब्बिस ५.९५
 ५.६०, ५.९९; गुणिक ५.५९, किरियमनोधातु ३.५९३, ५९४, ५९५
 ६०, ६३; वत्थु—, किलेस— ३.२६ किरियमनोविज्जाणधातु ३.६२०,
 कामन ५.६० ६२३, ६२४; ६.४
 कामसुख ३.४७३ किरिया ५.१२२; —पथ ३.४७६
 कामसुखल्लिकानुयोग ३.२४४ किरियाव्याकत ३.६५९-६६६; ४.१
 कामावचर ३.११३; —कुसल १.११; किरियामनोविज्जाणधातु ५.१३२
 ३.१—३.२५; —धम्म २.२८ किलञ्ज ३.३०, ३.९१
 कामावचरा २.५२ किलेस, —अन्धकार २.५४; —आतु-
 काय ५.७९—८३; नाम—५.७९; —कम्म रता ३.२९; —गेलञ्ज ३.२९;
 ३.८१, १०२; —दुच्चरित ३.११९; —गोच्छक २.५; —जात ३.४१;
 —दुच्चरितविरति ३.२५५; —द्वार —पटिपाटि ५.६२, ७६, ९७, १००,
 ३.१३६; —प्पसाद ३.६३२; १०३; —वत्थु ५.१३१; —सन्तान
 —वेय्यावटिककम्म ३.३१५, ३.१९; ३.४७३
 —सक्खि १.३६; —समाचार २.८; किलेसा ६.३७
 हेट्ठिम—, मज्झिम—, उपरिम—४.५० किसागोतमी १.८७
 कायिककरण ३.९८ कुक्कुच्च ३.५६३; ५.९५—९७
 कायेन ३.३५६ कुक्कुट, —अण्ड ४.५३; —पत्त ४.९७;
 कारण ५.४३ १३१ —सूकरा ३.२४७
 करेता ३.६०० कुक्कुर ३.६०३; (Sim.) ४.४८
 कालकच्छक ३.९० कुक्कुल ५.७२
 कालं कत्वा १.४२ कुंकुम (Sim.) १.३२
 कालपरित्ता ३.२१ कुच्छि ३.१२३, २०६; (Sim.
 कालाम ३.४३० ६.३३; —विरेचन ५.७१
 कासिपुर १.८८ कुच्छित २.१०; ५.९६
 काल १.८७ कुड्ड ३.१४९
 काल, —कुट्ट ४.११८; —तिलक ३.१८८ कुणप (कण्ठे बद्ध Sim.) ३.४९१
 कालकणिसल्लाका ३.६०२ कुत्त ४.६१, ६४; ५.८४
 कालवल्लिमण्डप ५.१२८ कुद्दाल (Sim.) १.५०; —पिटक १.५०

INDEX

- कुड ३.५६५
 कुद्रसक ३.५९
 कुन्द (Sim.) १.३२
 कुमारक, दहर ३.३१०, ३११
 कुमारकवण्ण ६.३३
 कुमारिका ३.१०६, ५५६; थुल्ल-
 ३.१०६
 कुमुद (Sim.) १.३२
 कुंमकार (Sim.) ३.२०१
 कुमील (Sim.) ३.२१५; ४.९०
 कुम्भ ५.४८
 कुल ५.६९; उपट्टाक—, जाति—५.६९;
 —तन्ति ३.७४, ७९, ८६; —परिवट्ट
 १.८१; —पुत्त १.४१; ३.२३८
 (Sim) ३.२३९; —प्पवेणि ३.७४,
 ७९, ८६; —वंस ३.७४, ७६,
 ७९, ८६
 कुलत्थ ३.६०१
 कुलुंबसुत्त ३.१२३
 कुस (Sim.) २.१०
 कुसल १.६९; ३.३६८, ५४२; —अधि-
 कार ३.१४, ५४२, ६५२; (दस)—
 कम्पपथ ३.१६३; ५.१००; —चेतना
 ३.५८७; —जवनघसेन ३.६११
 कुसलधम्मा ३.१—५३९; (परोपण्णास)
 ३.४३, १४, ३.६५२
 कुसलानुगतिक ३.६५१
 कुसावती ५.४९
 कुसावहारो ३.१४४
 कुहनवत्थु ३.४८१
 कूट ३.५७६
 कूट, —कहापण ३.४३५; —मासक
 ३.१७७, २११, ४३५; ४.५
 कूटागार (Sim.) ३.२११
 कूपक ४.२७
 केतु ५.६५
 कैदार ३.५९४
 केनचि न विज्जेय्य २.४२; ५.५७-५८
 केनचि विज्जेय्य २.४२; ५.५७-५८
 केलासकूट ४.९८
 कैवट्ट ३.२३५
 कोटि २.४३; नङ्गल— वंक ३.२९७
 कोट्टक ५.१३३
 कोट्टास १.२७, ६७; २.६; ३.१६,
 ३०१; —तो ३.१५७; —वार
 ३.५२६, ५२८
 कोतुहल ३.५४१
 कोप ५.५३
 कोलियक ३.६१५, ६२५
 कोसज ३.१३९, २३३
 कोसलक ४.२४
 कोसल ३.२९, ३०; —संभूत ३.२९
 कोसलत्थ १.४७; वचनत्थ— १.४७
 कोसियपुत्त १.८०
 खुंसन ५.१२३
 खजोपनक (Sim) १.३४
 खज्जति ३.५५४
 खण, —त्तयं ५.४३; —पच्चुप्पन्न ६.१९,
 २२, २३; —प्पत्त ५.४१
 खण्डसक्करा ३.४३५
 खतकूप ४.८०
 खदिर ५.११४
 खन्ध ३.१३२
 खन्ध ५.१०४; —पञ्चक ४.२९; ५.६१,
 ११६; —पञ्जति १.१४; —पटिबद्ध
 ५.१४८; ६.२४, २५; पुब्बे—

INDEX

निवृत्त्य- ५.१४८
 स्वन्धका (द्वावीसति) १.४६, ६६
 स्वन्धतो १.११; ५.२
 स्वन्धयमक १.१६
 स्वन्धविमंग १.१२
 खम ५.२१
 खमन्ति १.५८
 खयचतुर्थं, आसवानं ६.१०
 खय-वय ३.७७, ८१, ८६
 खये जाणं २.५८; ५.१५०
 खाणुक ५.५३
 खार (तिविध) ३.५३४, ५३५
 खारोपमा (Sim.) ३.५३४
 खिड्ढापसुत ३.४८०
 खीणासव १.५८, ७९; ३.३५०,
 ६६१; ६.४
 खीयन ५.६६, ६७
 खुज्ज ६.१२
 खुदा ५.१३६
 खुद्दक ३.१४३; -वग्गुलि १.४२
 खुद्दकनिकाय १.४६, ६१, ६५, ६८,
 ६९
 खुद्दकपाठ १.४६, ६५
 खुद्दकवत्थुक ५.६४
 खुद्दकविमंग १.१२
 खुरधारा (Sim.) ३.३५५
 खेत्तसामी ३.१९१
 खेपेन्त ५.१५०
 खेम (जनपद) ३.५३८
 खेल ३.५५९; ४.४८, ९०
 खेलगत ४.७६
 खो पन २.४१
 गंगा (Sim.) ३.२७४, २७७

गच्छ, कुल्लथ- ३.६०१
 गज, महा- ३.६६३
 गणन, -चार १.११, -वार १.४३;
 ६.१
 गणनूपगचित्त ३.६३९, ६४४
 गणनूपगानि ३.५९५, ६१०, ६३७
 गण्डम्ब १.२९
 गण्डि ६.१९
 गण्डिका ४.५६
 गति २.२६; -निमित्त ३.६५८; ६.४
 गहुल ५.५२
 गन्थ २.४, ४४
 गन्ध ५.२५; ६.१८
 गन्धन्वपुरिस (Sim.) ३.३७२
 गम्भ १.८१; ५.१३३; ६.२०
 गमनाभिसंखार ३.६२७
 गमियचित्त ३.४२
 गंभीरमाव १.५१; (चतुर्विध) १.५३
 गरु ३.४६९, ५३९, ५६५; ६.११;
 -मारा ३.२०४; -माव ५.६६
 गरुं करोति (Sim.) ६.१२
 गरुल ४.६
 गवक्खन्ध ३.५८२
 गवय ४.९०
 गवेसन्त १.२९, ४४
 गहकारक १.४४
 गहकूट १.४४
 गहण ३.३५
 गहन, तिण-, वन-, पब्बत- ३.५५२
 गाथा १.६६; -बन्ध १.६७
 गामदारक ३.६२२, ६२३
 गाममोजक ४.९१
 गामिल्ल ३.६१५, ६२२, ६२३

INDEX

- गावो ४.४७
गाह ३.२१२
गिम्ह ५.८०
गिरिकण्डक ३.२०४
गिलान ५.१२७
गीवा १.७१
गुण २.९; -नाम ५.११२, ११३
गुत्तसालगाम ५.१२८
गुत्तिक, नगर- (Sim.) ३.१९४
गुळ, -काणित ३.४३५; -ब्रंधक ३.६०६; -वाणिज ३.४३५
गूथगत ३.४६७, ५४०
गूथ, -निरय ५.७२; -पिण्ड ३.४९६
गोण्डुक (Sim.) ३.२०३; पट्टाचित्र- ३.२०३
गेय १.६६
गेलञ्ज ५.७८, ८४
गेह (Sim.) ३.२२६; -निश्चित ३.४०४, ४०७
गोकर्ण ४.९०
गोचर ३.४१३, ४१५; -अञ्जित २.३६; बुद्ध-, सावक- ६.२; -विसय ३.५४
गोच्छक ६.२; आसव- २.४३; उपादान- २.५०; औध- २.४५; किलेस- २.५१; गन्ध- २.४४
अ; नीवरण- २.४७; पगमास- २.४८; योग- २.४६; गंधोजन- २.४४; हेतु- २.३९
गोण ३.१६५; (Sim.) ५.४९; दुष्ट- (Sim.) ३.३६३; -सिगाला ३.२४७
गोतम ३.२८४, ३२७
गोत्तचरण ३.४६३
गोत्रमू २.२४, ४३; ३.५०७, ६५४; ५.३२; -जाण ३.५०८, ५१०
गोधा ३.६०३; -वण्ण ३.५००
गोधावरी (Sim.) ३.२७४
गोप ३.३६३
गोपानसियो ३.१७७, ४१०; (Sim.) ३.२११
गोपालक ३.६०३
गोमय ३.५३६, ६५५; -पिण्ड (Sim.) २.२८
गोमुत्त ३.२९६; -वक्क ३.२९६-९७
गोवत्त ५.३०, ९९;
गोसिंग ४.९९; -स्वाध्वन १.७१
गोसील ५.३०, ९९
घट ६.२
घटा (Sim.) २.४
घटीयति ३.४९४, ४९५
घट्टन ३.५७६; परि- ३.५७६
घण्टा, -अनुरय, -अभिघात, ३.२००
घनविनिष्मोग ३.११; -पट्टिसंभिदा-
जाण ३.११
घरावास ३.३७२
घाणविल ३.६३०
घोस, -कम्म ३.१०७, १०८
च ३.३४७; ४.३
चक्क (Sim.) ३.४५ -यन्त ३.५१२;
-रतन ४.११८; -वत्ति १.७३;
३.२१३, ६११; ४.९१; -वत्ति-
राजा (Sim.) ३.२१४
चक्रन-उपासक ३.१६४
चक्रवाळ १.३६; ४.४, १०; ५.३७
चक्खु ४.२५; धम्म-४.२६; पञ्जा-
४.२५, २६; मंस- ४.२६; मंस-

INDEX

संभार-, पसाद- ४.२७, २८.
 चक्षुद्वार (Sim.) ६.२३
 चक्षुष्पसाद ३.५५; ४.२८; ५.१२०,
 १३२
 चक्षुभूत १.८
 चक्षुमा (Sim.) ३.५०९; ५.१०७
 चक्षुर्विज्ञाण ३.३४५
 चंकम १.८३
 चंकमन-सत्ताह १.८८
 चण्ड ३.५८२
 चण्डिक ३.५६२, ५६४
 चतुचक्र ३.१५; -संखात ३.२०
 चतुर्थ (ज्ञान) ३.३६७
 चतुर्परिवत्सुक्त ४.२९
 चतुष्पद ३.३७
 चतुर्भूमक ४.१
 चतुरस्स ३.५६९, ६२२, ६२३
 चतुरोष-निस्तरण १.७९
 चतुर्वीमलिंगमन्तपट्टान १.३१; -पञ्चया
 ३.१७
 चतुसच्चधम्म ३.४७१
 चत्त ५.९०
 चत्तारि चक्रानि ३.१५
 चन्द ४.४३, ५४; ५.११३; (Sim.)
 ३.५०२, ५०९; -पटिच्छादक
 ३.५१०; -लेखा ३.३६६; -लेखा-
 वंक ३.२९७
 चन्दन (Sim.) ३.२४१; -वन १.३९;
 ३.६११
 चम्म ४.७८
 चर, थल-, जल- ३.२७
 चरण २.६५; गोत्त- ३.४६३;
 -संखात ३.३५

चवन ५.१००
 चरियनिद्देस ३.३९२
 चरिया १.१ -अधिमुत्तक १.५२
 चरियापिटक १.४६
 चाग ३.२४४
 चातुम्महाराज ४.९१
 चातुम्महाराजिक १.३३
 चामरि-वाला ४.११८
 चिक्खल्लिकनिकाय १.६२
 चिण्ण ३.६१४
 चित्त २.४९; ३.३३-३९, ४३-४६;
 -कम्म ३.३५; ४.९८; -चरण
 ३.३५; महागज- ३.६६३;
 -विकल्प १.५९
 चित्त-, करणता ३.३५; -कार ३.३५;
 -ता ३.३४; -तिलक ३.२७०
 चित्त-, परिग्राहान १.४६, ६४; -पाण्डि
 ४.६; -यमक १.१६;
 चित्तलपच्चत ५.१९
 चित्तवारमाजन १.६७
 चित्तविभक्ति १.१०, ११
 चित्तविमसद्ध २.४९
 चित्तसंसद्ध २.४९; -समुद्धान २.४९;
 -समुद्धानमहमुनो २.४९; -समु-
 द्धानुपरिवत्तिनो २.४९
 चित्तमञ्जा ३.३५
 चित्तममुद्धान १.३५; २.४९
 चित्तसहमुनो २.४९
 चित्तस्सेकगता ३.५४२
 चित्ताधिपतेय्य ३.३४
 चित्तानि, एकूननवुत्ति १.११; -सोळस
 ३.२१
 चित्तानुपरिवत्ति २.४९; ४.१०६

INDEX

- चित्तुपक्विलेस ५.८६
 चित्तुप्पादकण्ड १.११; २.२; ३.१-
 ६६६; ४.१
 चिर, —परिवासिक २.४३; —प (पा)
 रिवासियट्ट २.४३; ५.५९
 चीन-पिट्ट (Sim.) १.३२
 चीवरगहणं १.३९
 चुति २.२६
 चुतूपपातजाण १.८७
 चुल्लवेदल्ल १.६६
 चूलनागत्येर, तिपिटक— ३.५०३,
 ५०५, ५८६, ५८७, ६३४
 चूलन्तरदुका २.४
 चूलपितुत्थेर ५.११
 चूलाभयत्थेर ३.५०५
 चेटक ५.१३६; ६.१२
 चेतना ३.१०२, ११२, ११३, ११६,
 १९०
 चेतसिक २.४९; ३.२५५, २८४, ३०२
 चेतिय ३.६६१; ४.९८; —पब्बत
 ३.४२५; ५.१३०; महा— ३.५६,
 ७४, २०३; ४.९८; —वन्दनकाल
 (Sim.) ३.५६
 चेतोपरियजाण ५.३९; —चतुत्थ ६.८,
 १२, १८, ३३
 चोपन ३.११९, ५३०, ६२७; ४.३८,
 ७२; —काय ३.१३९, १७१; का-
 यंग—, वाचंग— ३.५३०
 चोर ३.५३८, ५३९; ५.५२, १३३;
 —जेट्टक ३.५३८, ४३९
 क्षोरनागराजा ५.१३०
 छक्कनिपात ५.५९
 छत्त (Sim.), अति— १.२
 छत्तिसपरिमण्डलं ४.४
 छन्द ३.२५४; ५.३९
 छन्दाधिपतेय्य ३.३४, ४६१, ४६२
 छन्न १.८७; —सहाय १.८७
 छवसरीवर (Sim.) ३.४१७
 छवि-वण्ण १.३५; ४.८
 छळमिञ्जा १.५९
 छात ४.८८, ८९; —ज्झत्त ३.४९६
 छाया (Sim.) ३.४५; ४.५०; (Sim.)
 ३.६५१; ४.८९; —रक्खसो ४.८९
 छारिका ४.४८
 छिद्द ५.१०४, १२९
 छिन्नवटुमक ६.९
 छेक २.८; ३.२२०, ४४६, ५३६;
 —सारथि (Sim.) ३.९७
 जच्चजल ३.५८३
 जच्चन्ध ३.५८३, ६१५, ६२६,
 ६२७, ६५८; ६.१४
 जच्चवधिर ३.५८३
 जच्चुम्मत्तक ३.५८३
 जण्णु ३.२८५; —क ३.४६०
 जनकपच्चय ४.११६
 जनपद ३.५३८; ५.३२
 जम्बुदीप १.८०
 जम्बू ४.६
 जयसुमन (Sim.) १.३२
 जरा ४.८२, ८३, ८४; पाकट—४.८२;
 पटिच्छन्न—४.८२; निरन्तर—४.८४
 जरा—अमिमूत ४.२३; —धम्म २.१९
 जल, —चुण्ण १.२७; —बिन्दु (Sim.)
 ३.२४१; —वाताभिघातचल— ३.
 ५४७; —सागर १.२४, २६
 जव ३.२१

INDEX

- जवन ३.१३९; -किरिया ३.६३९;
 -ट्टान ३.५९३, ५९४; -वीथि ३.३३
 जातक १.४६, ६६, ७३, ७९
 जाति, -जरासमाव २.१९; -रूप ४.
 ११२; -वाद १.८१
 जानपद ५.११४
 जानि ३.३८; ५.८७
 जाल ३.८६
 जिगुच्छन ३.३४७
 जिगुच्छा ३.२३९
 जिन, -चक्र १.७२; ३.१३०; -वचन
 १.१८
 जिया ३.११९
 जीवितट्टान ३.८५
 जेगुच्छ ३.४२५
 जेट्टक ३.४४; ५.३९; ६.११
 जेट्टसिस्स (Sim.) ३.१९२
 जेट्टिका ३.४४
 जेतवन ३.६०३
 जोतनमाव २.१३
 जोतिपाल ३.६६१; ६.३२
 ज्ञान १.३; ३.३३७; -चतुक्क ३.३२६-
 ३६७; तिवंगिक- ३.३४६; दुवं-
 गिक- ३.३६७; -पञ्चक ३.३६८-
 ३७३
 ज्ञानंग १.७५; ३.२५८, ४९७
 ज्ञानपच्चय १.१७
 ज्ञानविमंग १.१२
 ज्ञामंगार ४.५२
 ज्ञायति ४.१०१
 जाण २.९; ५.१५०; -वत्थु १.३;
 -विप्पयुत्त ३.३०, ३१०; -विमंग
 १.१२; -सम्पयुत्त ३.३०, ५०;
- सागर १.२४
 जाय ३.४७२
 ठान, -कुसलता २.५६; -सो ३.४२
 ठिति (Sim.) ३.२१२, ५६७, ६६०;
 -मागिनी ३.३८०
 डंस ३.३६१
 डट्ट ४.८९
 डाक ४.५८
 तक्कम्बिल ४.५९
 तच्छक (Sim.) ३.१८९
 तच्छकानं सुत्त (Sim.) १.४८
 तज्ज ३.१५१
 तज्जनियकम्म १.७२
 तज्जा ३.२७२
 तट्टिक ४.५५
 तण्हा १.५३; ५.४८; -दुतिय ५.४९
 तत्रमज्झत्ता ३.२५५
 तत्थवट्टक ५.१३९
 तथागत १.३६, ३९; ३.३६८; ५.३९,
 ६२; ६.३२; -रूप ३.६९; -वचन
 १.६६
 तदंग १.५३
 तदधिमुत्तता ३.७०, ७२
 तशरम्मण ३.५९५, ६१०
 तदुपचार २.५४
 तदेकट्ट ५.४, ३३
 तनु, -करण २.१०; -माव ३.५२५,
 ५२६; -भूत ३.५२७
 तनूनि ३.५३७
 तन्ति १.१, ५, २७, ५४; ३.५०६;
 ४.५६; ५.७०
 तन्तिस्सर ३.६६१
 तन्दि ३.५५७

INDEX

- तपन ५.१११
 तपनीया २.५४
 तप्पति ५.१११
 तप्पोणता ५.११८
 तम २.५३; ३.५०८, ५१०; ५.१०८;
     चतुसच्चच्छादक- ५.१४८
 तम्बपणि १.१
 तम्बलोम ४.३५
 तरच्छ ४.९०
 तलुण ४.९४
 तादि निग० ३
 तापसपम्बजा १.८१
 तायति १.४८
 तारक १.२७; -प्पमा १.३४
 ताल, कंस-, कट्ट- ४.५६
 ताल (रुक्ख) ५.१२०; -पण्ण ३.९९
 तालवण्ट (Sim.) १.३२; ३.२०,
     ३७०-७१; ५.१२६
 तावर्तिस १.३३, ३६, ७६, ७९, ८९;
     ४.६
 तिक, अतीत-, आरम्भण- २.७;
     वेदनातिक २.७; -च्छेद १.६७
 तिकतिकपट्टान १.१९
 तिकदुकमाजन १.६७
 तिकपट्टान १.१९, २०
 तिकवण्णना ५.१-४४
 तिक्ख ३.५०८; -विपस्सक ३.४९५
 तिट्ठेव ५.४१
 तिण (Sim.) ४.८२; -करळ ३.६०२;
     -मुट्ठि १.८७
 तिथिय ३.५५२, ५५६
 तिदस १.१
 तिदिवक्कम १.७३
 तिन्दुकाचीर ३.१३
 तिपिटक १.४५-६०; -धर १.३८
 तिपिटक-चूळनागत्येर ३.५०३, ५०५,
     ५८६, ५८७, ६३४
 तिपिटक-चूळामयत्थेर ३.५०५
 तिभिगल-महामच्छ १.३१
 तिमिय, महानाग- तिस्सदत्त १.२७
 तिमिरतिभिगलमहामच्छ १.३१
 तिरच्छान १.६२; ३.१००; ४.६८
 तिल (पत्थरन्त) (Sim.) ३.३९१
 तिलक, काळ- ३.१८८; चित्त- ३.२७०
 तिस्स ५.११२, ११५
 तिस्सदत्त, महानागतिमिय- १.२७
 तिस्सभूतित्थेर १.७४
 तीर (Sim.) ३.२१५, ३२९
 तीरणरस ३.३५५
 तुट्ठि १.६६
 तुन्नकार (Sim.) ५.४८
 तुरिय ३.७८; ४.९८
 तुलामंघाट ४.४१०
 तुवट्ठकमुत्त १.६६
 तुसित १.८५; -काय १.८६; -पुर
     १.८९; -भवन १.८४; सं- १.८५
 तेजाधिक ४.३९
 तेजोधातु ३.८४
 तेपिटक १.११; ५.११३
 तेभूमक २.३०; -कुसल ३.१-४६५;
     -वट्ठ २.५२; ३.२६
 तेमन ३.४५१, ६३१; उपाहन-
     ३.४५१
 तेमित ४.९०
 तेल, -अञ्जनराग ३.५४४; -नाळि
     ३.१४८, ४४९, ४५१; -प्पदीप

INDEX

३.२२६; ५.२५
 तेलानि, नाना ३.२७७
 थकेसि ३.६०३
 थद्ध ४.४९; ७७, ९३; अ- ४.९३;
 -पुग्गल ३.५६४
 थम्मन ३.९५
 थम्मित ४.१०९
 थम्मी (Sim.) ३.१७७
 थावर ५.१३०; ३.१४३, १४९
 थावरिय ३.१९१
 थीनमिद्ध ५.९७
 थुल्ल ३.१०६; ५.११९
 थुल्लच्चय ५.११९
 थूणा (Sim.) ३.२१८; उपत्थंम-
 ३.२१८
 थूप ५.३७; सुवग्ग- ५.३७
 थेव्यं ३.१४४
 थेरगाथा १.४६
 थेरम्बत्थल ३.३८९
 थेरवंस, निग० २
 थेरीगाथा १.४६, ६६
 थेरुपट्टान ३.३०९
 दक्खिणवल्लि ३.६०१
 दक्खिणापथ ३.२७५
 दक्खिणाविसुद्धियो, चतस्तो ३.३२४
 दक्खिणेय्य ५.११३
 दण्डक (इस्सामस्स) ३.५१२
 दत्त ५.११२
 दत्तामयत्थेर ३.५९०
 दधिरस ६.१८
 दन्त, -आवरण १.३७ -कट्ट १.३९;
 -कार ३.४४६
 दन्धत्त ४.७८

दव ५.१३६
 दसकम्मग ३.५८७, ६४२, ६४५,
 ६४९
 दसबल १.८, ६८; ३.४१९; -चतु-
 वेसारज १.८७
 दया १.१
 दससतलोचन ३.४१९
 दससहस्सचक्काळकम्पन ३.६०४
 दस्सनपरिणायक ४.३०
 द्दमुत्तर १.१८
 दस्सनेन २.२४; -पहातब्बहेतुक २.२५
 दब्ब ५.९९; -गाह २.५०; -मत्ति ५.१७
 दब्बहीकम्म १.४७; ३.२७०
 दाठिका ४.६३
 दानव ४.७
 दारक (Sim.) ३.१५२, ३९५
 दारा (गरुनं) ३.२४७
 दारु ३.१८८, २१८
 दावग्गि (Sim.) ३.५६२
 दासक १.८०
 दिट्ठ ३.६१; -धम्मिक ५.५९; -संस-
 न्दन २.५; -सुतसंबंध ३.६४
 दिट्ठक, ३.५३१, ५३३; अ-३.५३१
 दिट्ठधम्म ३.४४७; -सुखविहार २.१५;
 ३.३८७, ६६६
 दिट्ठि (द्वासट्ठि) १.५२, ५३; ५.२६;
 -उज्जुक्कम्म ३.३१४, ३१६, ३१७,
 ३१८, ३२०; उच्छेद-, सस्सत-
 भव-, विमव- ५.२६; -पटि-
 सेवक ५.१५; -मण्डल ४.२८;
 -राग ५.६३; -विनिवेटन १.५२;
 -विपात्ति २.५७; -विसुद्धि २.५७;
 -सम्पदा २.५७

INDEX

- दिज्ञ ५.१००
 दिव्यचक्रवृत्तचतुर्थ ६.८, २५, ३३
 दिव्यसोतचतुर्थ ६.८-१८, ३३
 दिवाविहार १.३९, ४१; ३.६, ११
 दिसामूह (Sim.) ३.५५२
 दीघनिकाय १.९, १५, ४६, ६१, ६२,
     ६३, ६५, ६८
 दीघमाणक ३.२९७, ३१७
 दीघ-मज्झिमनिकाय १.३७
 दीघ, -रत्त १.५८; -संतान २.२८;
     -सुत्त १.७०
 दीप ६.१८; -ना, अपर ३.२७०
 दीपंकरदसवल १.७७, ८१
 दीपंकरपादमूल १.८९
 दीपालोक ५.२२
 दुक, अधिवचन-, निवृत्ति-, पञ्जति-,
     नामरूप-, २.७; पिट्ठि- २.५
 दुक, -निपात १.१८, ६८; -पट्टान
     १.१९; -वण्णना ५.४५-१५०
 दुकतिकपट्टान १.१९
 दुकट ५.१००
 दुक्ख २.१६; -सच्च १.६९
 दुक्खोगाळ्हा १.५४
 दुग्गाहीत १.५९, ७०
 दुच्चरित १.५३; ३.४७६
 दुट्ठ ३.५९०; -गोण ३.६०३
 दुट्ठगामणि- अमय ३.८३
 दुत्तिय (ज्ञानं) ३.३४६
 दुपट्ठ १.३९
 दुप्पञ्च १.५५
 दुष्पटिप्पन्न १.५९
 दुब्बलीकरण ५.८६
 दुब्भासित ५.११९
 दुम्भन ३.५६२
 दुस्सत्त ३.५६४; -वचन ५.१२१
 दुस्सन ३.५६२
 दुस्सीलमाव १.५९
 दुस्सील्य ३.११८, १६८, ४८१;
     ५.१३३, १३५
 दुस्सोपमा ३.४९१
 दूरे-निदान १.८९
 देय्यधम्म ३.७४
 देवतासंयुत्त १.६३ अ
 देव, -दूत १.८७; -देव १.१; -परिसा
     ३.३६८; -पुत्त ४.५४, (विस्स-
     कम्म) १.८७; -संखलिका ४.८९
 देवायतन (Sim.) ३.४३७
 देवो ५.५३; निग० १
 देवोरोहण १.७३
 देसना १.५२, ५५; ३.१७८; आणा-
     वोहार-, परमथ- १.५२; आरुण्य-
     ३.३८६, ३८७; -गंभीरमाव
     १.५३; निप्परियाय- परियाय-
     ३.४८४, ४८६, ६५२; ४.२९;
     रूपावचर- ३.३८७; -विलास
     २.३९; ३.४३, ३६८, ३८४,
     ३९२, ४९२, ५२३; सोळसक्खत्तुक-
     ३.३९१
 दोवचस्सता २.५५
 दोवारिक (Sim.) ३.२२३, ६१५,
     ६१९, ६२०
 दोसारोपणकारण २.१३
 द्वत्तिसाकार ३.४२६
 द्वादस, -आयतनानि १.३; -क-मग्ग
     ३.५८७, ६३५, ६४१; -पदिको
     पचयाकारो १.३, ७५

द्वार ३.१०३, ६०७; ५.११२; -कथा
 ३.९२-१७२; ४.७१; फल्स-
 ३.१०४; संवर-; अंसवर-३.१०४
 द्वारतो १.११; ५.२
 द्वारा ४.३०
 द्वि, -पद ३.३७; -पादक ३.३६
 द्वे कामा ३.२६
 द्वेच्छकजात ३.६
 चं ३.५९८
 धज (Sim) १.२; ३.९९; ५.६५;
 पञ्चवर्ण- ४.५०
 धनवद्भुक् २.५४
 धम्म १.३६, ५४, ५.२, ७०; -अन्तर
 १.७२; -उद्देश ३.१; -कथा १.६९;
 ३.७९; -कथिक १.७१; ३.७८;
 ५.११३, ११५; -कलन्धसहस्रानि
 (चतुरासीति) १.४५, ६७; -गणना
 ३.५५९; -गम्भीरमावो १.५४;
 -चक्र १.८८; -चक्र-पवत्तन १.७३,
 ७७; ३.६०४; -चिन्ता १.५९;
 -जात १.५५; -तो १.११; ५.२;
 -पटिग्गाहक १.८; -पटिपाटि ३.१६
 -पटिवेध ५.७०; -पटिसंमिदा १.
 ५५; -परियत्ति, -मच्छरी ५.७०
 धम्मपद १.४६, ६५, ६६, ७१, ७३;
 ३.२५६; -माणक १.४४
 धम्मियमक १.१६
 धम्मराज ३.८१, ८३, २५२, ५२८,
 ५३९; ५.३, ४; निग० १
 धम्मवक्त्थान ३.५४०
 धम्मसंगणि १.४, १०, २०, ४६; २.२;
 निग० १
 धम्मसंगहङ्गकथा; end of chapters

३-६; निग० २
 धम्मसवण ३.७९; ६.५, ६
 धम्मसामग्गी ३.४७३
 धम्मसेनापति १.१८, ४०; ४.१८;
 ५.१३९; ६.२
 धम्महृदयविमंग १.१२
 धम्माभिस् २.५६
 धम्मायतन १.७५
 धम्मारम्भण ३.५४
 धम्मालाप १.५५
 धम्मिय १.८०
 धाती (Sim) ३.२३१; ४.२८
 धातु, १.३; -यो (अट्टारस) १.७५
 धातुकथा १.४, ३०; -पकरण १.१३
 धातु, -कुसलता २.५६; -कलौभ
 ४.१०; -पञ्जति १.१४; -परम्परा
 ४.४३, ४५
 धातु, -यमक १.१६; -विमंग १.१२
 धारण ५.११९
 धीर ५.१७
 धुतवाद ३.२३७
 धुत्त ५.५२
 धुर ३.४८४, ४८६, ५२४, ६५१;
 ५८४, ६५२
 धुरमत्त ५.१४६
 धुरा ३.४४-४५
 ध्रुवपञ्चय ५.४१
 धेनु (Sim.) १.४८
 धेनुपको वच्छो (Sim.) ३.३५५
 नकुलनगर ५.१२८
 नक्खत्त ५.११९, १४३; -तस्स
 ४.५४; -योग ३.५०९
 नगरगुत्तिक (Sim.) ३.१६४

INDEX

- नंगल ४.६३; -कोटिवंक ३.२९७
 नंगुठ १.५८
 नच्चगीत २.८; ५.१३६
 नट ३.५५८; ५.१३६
 नत्थिकवाद ५.३७
 नत्थिपच्चय १.१७
 नदी (Sim.) -आवरणं ३.५९४;
 सीघ्रोता- ३.५४४
 मन्दकोवादसुत्त ३.५०२
 मन्दन ५.६०; (वन) २.१५
 नपुंसक ३.५८३
 मनन ५.११५
 नय १.४०, ५३; ३.१०४, ५२२;
 -सहस्र ३.५२४; -सागर १.२४
 नया, एकूनवीसति - ३.५२२; दस-
 ३.५२३; द्वे सतानि- ३.५२४;
 वीसति- ३.५२३
 मलाट ३.२७०
 नवक ३.३९३, ३९८, ४६५
 नवकतर ५.१२६
 न-वत्तब्ब ६.४, ७; -आरम्भण ६.२६,
 २७; -आरम्भणता ६.३३
 नवमो खणो ३.२०
 नववेदना ५.१३७
 नहारु ३.२८५
 नहुत १.३३; ४.४
 न-हेतु २.३९;
 नाग ३.६११; -राज १.८७; -लता
 १.३३
 नागरिको (Sim.) ३.२३६
 नागसेन ३.१९८, २१४, २१८, २७७
 नाटक १.८७
 नाथ ३.४५३
 नानत्त १.४१
 नानत्तानि, चत्तारि ३.२६८, २६९
 नानत्थ २.११
 नानप्पकार, -कोसल १.५१; -तो १.६०
 नानाकरण ६.३२
 नाम १.७५; २.५५; ५.२, ११२;
 -करण ५.११५; -काय ५.७७;
 -गोत्त ६.९; -पण्णक ३.१८८
 नामतो १.११; ५.२
 नामन ५.११५
 नामरूप ३.४७०; -परिच्छेद १.५२;
 -परिच्छेदकथा १.५२
 नालकसुत्त १.६६
 नावा १.२७; (Sim.) ३.५८२, ६०२;
 (अरित्तबल्लेन) ३.४२३
 नाविक ३.६०२
 नाळि (Sim.) ३.२२९
 नाळिकेर ३.६०१
 निकन्ति ३.४३९, ४४१, ४५२; ५.
 ५१, ५९
 निकाय १.१, ४५, ६०; ३.३९; एक-
 १.६२; पंच-१.४५, ६१, ६९
 निक्खिपित्वा १.११; ५.१, २
 निक्खेप १.११, १८; २.५५; -कण्ड-
 वण्णना ५.१-१५०; ५.२
 निक्खेपरासि १.१०, ११
 निगण्ठ ५.७०
 निग्गह १.६
 निग्गायकसुत्त १.६६
 निच्चल ३.५९१
 निच्चोल ३.३७०
 निच्छारेत्वा १.७१
 निज्झान १.५८; ३.६५

INDEX

- निट्टा ३.१२७
 निट्ठित ३.६५६
 निदस्सन २.३८
 निदान १.७३; -किञ्च १.७३; -को-
 सल्ल १.७७; निदानानि, तीणि
 १.८९; (द्वे), अधिगम-, देसना-
 १.७७, ८१, ८७, ८९
 निहा ५.८०
 निहायति ३.५९८
 निहायन्त १.७०
 निद्देस १.४६, ६६; ३.१९७, ३३१
 निद्देस-, पद ५.१०७; -वार ३.४७३,
 ५२६; ४.३४
 निद्धन ३.५०५
 निज ३.६१४; ५.११८
 निज्जानत्थ २.१२
 निज्जानाकरण ५.२४
 निपच्चकार १.१
 निपतति ५.११४
 निपात ५.१४
 निप्पञ्जा ५.११८
 निप्पदेस १.२, ७५; २.६, ७; -तो ४.
 २; ५.१०२
 निप्पयोजन २.११
 निप्परियाय ३.३०, ९०, ६६२; -देसना
 ३.४८४, ४८६, ६५२; ४.२९
 निष्फन्नरूप ४.५१
 निष्फादक २.४२
 निष्फादनक-भाव २.२६
 निबद्ध ३.९१; ५.१२६
 निबद्धानि ३.५७७, ५८०; अ- ३.५८०
 निब्बान २.१५, २४, २६, ३२, ५७;
 ३.५०८, ५१०, ५११, ५१२;
 ४.२, ११७; ५.८, १२, २२, ३०,
 ५८, ११५, १४९; निग० १; -घातु
 ३.५१९; ६.९, १५, २६; -नि-
 मित्त ६.२४
 निब्बानाव्याकृत ४.१
 निब्बुत १.८७
 निब्बुद्धमल्ल ५.१३६
 निब्बेधभागिय ३.३२६
 निब्बेधिकपरियाय ५.५९
 निब्बेमतिक ३.३५३
 निमित्त १.४२; ३.४९३, ५०७, ५१३;
 ४.६१; कम्म-, गति- ६.४;
 -ग्गाहमत्तक १.४२
 निम्मस्सुदाठिक ४.६१
 निम्मानरति १.३३
 निम्मित १.३९; -बुद्ध १.४१
 नियक ४.१०९; -अञ्जित्त ६.२६, २८
 नियत २.५२
 नियम ३.१७३
 नियमित ३.६८
 नियाम, पञ्चविध- ३.६०१-६०४,
 ६३५, ६३७, ६४०, ६४५
 नियामको (Sim.) ३.२३१
 निव्यातन ४.८१
 निव्यानिक २.५२; ५.२८; अ- ५.२८
 निरय-अग्नि ३.६११
 निरति ५.१०४
 निरवसेस ४.२०
 निरस्साद ५.१०४
 निराजन ३.५५८
 निरालय ३.४९१, ४९६
 निरुत्ति २.५४; -पथ २.५४
 निरोध ३.३६०, ६१४; ५.४३; -सच्च

INDEX

१.६९; -समापत्ति ५.७
 निलीयमान (Sim.) ३.५५
 निहोलुप्पचार ३.४२०
 निवास, समूह- १.६२
 निविट्ट ५.११६
 निस्सगिय ३.१४३, १४९
 निस्सत्त-निजीवता २.९
 निस्सन्द ३.४१०
 निस्सय ३.४७, ५६२; ४.४१, ४२,
 १०६, ११७; -कम्म १.७२; -पच्चय
 १.१७
 निस्सरणत्था परियत्ति १.५७, ५८
 निस्सितक ३.१५२
 निस्सील ५.११८
 निस्सेणि ३.४६०
 नील ३.३९४; -उप्पलहत्थक (Sim.)
 ३.७८; -पेय्याल १.२७; -वत्थ
 (Sim.) ३.३४२
 नीवरण २.४, ४७; ५.९४; ६.३६;
 (पञ्च-) ५.९४
 नीवरणिया २.४७
 नीहार १.३५, ४३; ५.१४३
 नेमिन्धर ४.५
 नेरञ्जरा १.८७
 नेरथिक ३.६११
 नेव दस्सनेन न भावनाय पहातब्बहेतुक
 २.२५
 नेसाद ३.४८०
 नेल्लंग ५.१२४
 नो, -आसव २.४३; -उपादा २.४९;
 ४.१६, १७; -उपादान २.५०;
 -गन्था २.४४ अ; -पथ ५.११४;
 -संयोजन २.४४; -सुत्तनामिका

सुद्धिकगाथा १.६६
 पंसु, -कीळा ३.६२२, ६२३; -कूलिक
 ५.११३
 पकतञ्जू ३.१३०
 पकरण १.४, ९; सत्त- १.९, ४२;
 महा- १.२३, ३१
 पक्किण्णक ३.५६९, ६५७; ४.१४, ७४,
 ११२; -कथा ३.१६१, ४००,
 ४१६, ४१८, ४५३, ४६०, ४६३,
 ४६५, ४९३, ५२१; -तिक ४.१५,
 १६; -नय ३.६१५-६३४; -सं-
 खार ३.४९८
 पक्ख, -पासक ३.१७७; -प्पसारण,
 -विक्खेप (Sim.) ३.२००
 पक्खिक ३.८६
 पक्खियमत्तं ५.१४६
 पक्खी ४.८; (Sim.) ३.२००; ४.४७
 पग्गाह २.५७; ३.२५०, ५४५; -नि-
 मित्त २.५७; ५.१४२
 पचलभाव ५.७९
 पचलायति ५.८३; पचलायसि ३.५२०
 पचलायिक ३.५५७; ५.८३
 पचुरापराध १.५२
 पच्चक्ख, -करण ३.५५४; -सिद्ध ३.१९
 पच्चत्त ५.४३; -वचन ४.३२
 पच्चत्थिक, आसन्न- ३.४०४, ४०७;
 दूर- ३.४०४
 पच्चनीक, -ता ५.१२१; -तो ३.४८९;
 -धम्म २.५७
 पच्चनीयपट्टान १.२०
 पच्चनीयानुलोम १.२२, २३
 पच्चन्त, (Sim.) कुप्पित ३.५३८, ५३९;
 ४.९१; -वासी ३.६१९, ६२०

INDEX

- पञ्चय १.४४; ३.३६३, ६२८; -परि-
मोग ३.५३०; -वट्ट ५.२९; -वेकल-
करण ३.४६६
पञ्चाकार १.३; -वट्ट १.७५; -वि-
भंग १.१२
पञ्चवेक्खण ५.४६, ११९; ६.५, ६
पञ्चामित्त ४.८५, ८६; उक्खित्ता-
सिक- ४.८५
पञ्चुदावत्तन ५.१०९
पञ्चुपट्टान ३.३२, ३६५
पञ्चुप्पन्न २.३४; तिविध- ६.१९
पच्छा १.७०; -अनुताप ५.९५; -जात-
पञ्चय १.१७
पच्छि १.७३
पच्छिम, -क ३.५७५; -बुद्धवचन १.
४४, ६८
पच्छिमिका ३.५०२
पजा, निग० २
पजोता, चत्तारो ३.२८९
पञ्च, -क्खन्ध १.२; -पतिट्ठित ३.५६;
५.६६; -वगिगय १.८८; -वीसति-
संखं रूपं ४.११२; -वोकार-मव ३.
६२७, ६३३; -सत्तति ३.३९८
पञ्जली १.८५
पञ्जति (See also पणति) १.५५;
२.५४; ३.८५, २७७, ४०८; ५.
७, ११३, ११४; -मत्तक ३.१६
पञ्जा १.५९; ३.२२७; -चक्खु
४.२६; -दसक ३.७१
पञ्जाससंगह १.६८
पञ्जुत्तरा (धम्मा) ३.४६
पञ्ह, -कम्म १.७७; -वार १.५
पङ्हा ३.१३१; -पुच्छक १.३, १२; -पुच्छन १.६७
पङ्हुद्धार ६.१
पटपटसह ३.९०
पटहमेरी ४.५६
पटाणिक ५.११७
पटिकरोहि ५.११७
पटिकार ५.१२१
पटिकुजित ५.१६
पटिकुटति ५.७४, ८०
पटिकमन्त ४.७०
पटिविखत्त १.५९
पटिक्खेप ४.२०; -न ३.२६८; -निदेस
४.२२; -वचन २.३९
पटिघ ६.३०
पटिचोदन ५.११७
पटिच्चसमुप्पाद ५.११९; -कुसलता
२.५६
पटिजग्गन १.३९
पटिञ्जा १.८७
पटिनिदेस ३.१७६, ३०१
पटिपक्ख ५.१३९
पटिपत्ति ३.५६६
पटिपदा ३.४९३, ५०७, ५२०, ५२१;
दुक्खा- ३.३७५, ३७८
पटिपरिवत्तिता १.५८
पटिपाटि ३.१५८; ४.१२, १३; किञ्जेस-
मग्ग- ५.६३, ९७, १००
पटिप्पणामेत्त ४.७०
पटिमा ४.९८
पटिलोम १.२३; ५.२२
पटिवापेति ५.१४७
पटिविस ३.२६४
पटिविज्झितव्व १.५५

INDEX

- पटिविभिक्षत्वा ३.६५६
 पटिविद्धाकुप्प १.५८
 पटिवेध १.५४, ५५; ३.४७५; ५.४६,
 ११९; -गंभीरभाव १.५३
 पटिसंवेदेति ३.३५६
 पटिसंखान ५.१३४; -बल २.५७;
 ५.१४२; -संखात २.५७
 पटिसन्धार २.५६; ५.१२५, १३०
 पटिसन्धि २.२६; ३.६०७, ६०८,
 ६१०
 पटिसम्भिदा १.३, ४०, ४६, ५९; २.९;
 ३.४७४; -मग्ग ३.३९७; -वि-
 भंग १.१२
 पटिसरण ३.५४
 पटिसार ५.९६
 पटिसिद्ध ३.५६९, ६१३
 पटिसेधसहित २.२०
 पटिसेवन्त १.५९
 पटिहंखामि ५.१३७
 पटिहञ्जति ४.३२
 पटिहार ३.६१९, ६२०
 पटु ३.४४९, ४५१
 पट्टान १.४, १७, १८, २३; ३.१०९,
 ५६९, ६१३; ६.२५
 पठम, -अभिसंबुद्ध १.७४; -बुद्धवचन
 १.४४, ६८
 पठवी १.३३; -निमित्त ६.९; -क-
 सिण ३.३३८, ३३९; -धातु ३.८४
 पणक ३.२१३, २१४
 पणिधानक ५.४९
 पणिधि ३.४८५, ४८६, ४८९
 पणीत २.३०; -धम्म ३.६१३; -भो-
 जन ५.१३६
 पण्डर ३.५७४, ६२२, ६२३; ४.३०
 पण्डव-पञ्चत १.८७
 पण्डित १.७३; २.५४; ३.२३५;
 -मनुस्स ६.१२
 पण्डुकम्बल १.१, ३६; -सिला १.७६,
 ८९
 ण्ण ३.१४९, १८८
 पण्णत्ति (See also पञ्जत्ति) ३.२७६;
 ६.५, १५, १६, १७, २९, ३०, ३३;
 कसिण- ६.७; -निब्बान ६.२९;
 -यो, तिस्रो ६.३३; सत्त- ६.७
 पण्णरस-उपोसथ ३.५०२
 पण्णसाला १.८२
 पण्णाकार ३.६१९, ६२०; ५.३२
 पतंग ३.६१६, ६१७
 पताका ३.५४७
 पतिट्ठा १.५४; ४.१००
 पतिट्ठाह ३.५५२
 पति (=अधिपति) ३.४९३, ५०७,
 ५२०, ५२१
 पतोद ३.९७
 पत्त १.३९; -गहण १.३९; -मक्खन
 (Sim.) ३.४४९, ४५१; -वाणिज
 ३.४९१
 पत्ति ३.३१४, ३१६, ३२०
 पत्थद्ध ४.१०
 पद, -ट्टान ३.३२; -त्थुति ३.२७०;
 -भाजन ४.२५; ५.१; -भाज-
 निय १.६७; ३.१; ५.१४५
 पदालयमान ३.५११
 पदिक १.७५
 पदीप (Sim) ३.२२६, २२८, २२९;
 -ओमास (Sim.) ३.३२९

INDEX

- पटुट्ट ३.४५
 पटुम (Sim.) ३.२००; -कणिका ३.
 ६११
 पदेस (दसविध) १.७४; -विहारसुत्त
 १.७४
 पधान २.५८; ३.६६१; ५.१४४,
 १४५, १४७
 पन्त ३.४०६
 पन्थ, -दूहन ३.४८०; -मकटक ३.६१६
 पपञ्चसञ्जासंखा १.८
 पब्ब १.२७
 पब्बजा ५.१२९; -सुत्त १.८८
 पब्बत्त ५.११३; -च्छाया (Sim.) ४.५१
 पब्बाजेन्त १.७०
 पब्भार १.४२; ३.५६९; -ता ५.११८
 पमंगु ५.८८
 पमस्सर १.३२; ३.४५, २७४; ५.८८
 पमा १.३४; (Sim.) ३.३६६
 पमेद १.६८; -तो ३.११; -वचनतो
 १.५९
 पमादविहार ३.२०
 पय्यक १.८१
 पयोगा (छ) ३.१४३, १४४
 पयोजन २.५४
 पर, -दारवीतिक्रम ३.४८०; -निम्मित
 वसवत्ती १.३३; ४.९१; -पुगल-
 संतान ६.२६; -मण्ड ३.१५४;
 -लोक ५.१००; -वाद १.७, ९;
 ३.१०२; -वादी १.७०, ७३, ७६;
 -सन्तक ५.७५
 परमत्थ ५.३०; -कुसल १.५२; -तो
 ३.१४३; -देसना १.५२; ३.४८८;
 -सच्च ५.८२
 परामट्टा २.४८
 परामासगहण ६.१६, ३०
 परामासा २.४८
 परायत्तवुत्तिता ३.२३
 परिकस्सति ३.४५
 परिकखार ५.५०
 परिक्षिपन्त १.७०
 परिकखेप ४.४, ५
 परिगह १.६३
 परिचारक ३.६१९, ६२०
 परिच्चत्त ३.५१
 परिच्छिन्न १.२७, ४९
 परिच्छेद २.३; -न ५.११९
 परिञ्जातक्खन्ध १.५८
 परिणमति ३.५८५
 परिणामन ३.१५४
 परिणामित ३.६८
 परिणायकरतन ३.२२२
 परित्त २.२८, ३.३९१; -आरम्भण
 २.२९; ३.३८१, ३९०, ३९१;
 -धम्म ३.६१४
 परित्तास ५.१२८
 परिदीपना १.५२
 परिनिट्ठापन ५.६०
 परिनिष्फन्न ४.११२, ११९
 परिनिब्बान १.७, ९, ४४; ३.६०४
 परिपाक ४.११४
 परिपुच्छकता ३.७२
 परिबाहिर १.७१
 परिब्भमन (Sim.) ३.२००
 परिभण्ड ३.६५५
 परियत्ति १.५०, ५१, ५७, ६०; २.९;
 ५.७१; तिपिटक- निग० २

INDEX

- परियन्त ५.१०४
 परियादातुं ३.५८९
 परियादिन्न ४.५६
 परियादियति ५.४४
 परियादियित्वा ३.४८५, ४८६
 परियापन्न २.५२; ५.१०४
 परियापुट १.५८
 परियापुणन्ति १.५८
 परियापुणस्सु १.७०
 परियाय-देसना ३.४८४, ४८६, ६५२;
 ४.२९
 परियुट्टान ३.५१४, ५२५, ५२६
 परिवार १.६६; (सोळम-) १.४६
 परिवास ३.४३९, ४४१, ४४३, ४५२;
 ५.१२९
 परिवेण ५.६८; ५.११२
 परिसा १.७०
 परिस्सय ४.८८
 परिहार ४.९
 परिळाहसमय ३.१३
 परुपघात ३.१२४
 परोपण्णास ३.४३, १९७, २५१, २५२
 पल, एक...चतु- ३.४५६
 पलाल, -वेणि ३.६०३; -सकट १.७३
 पलास ५.११४
 पलिघ ३.५५४; -उग्घाटन ३.२८५
 पलित ४.८२
 पलिवुद्ध ३.६२८
 पलिवोध ३.३७७, ३७८; (दस)-
 ३.३३९
 पलिवेठन ५.५२
 पलुञ्जन २.४२
 पल्ल ४.९४
 पल्लंका १.४४
 पवट्टक-चित्तानि ३.५६९
 पवट्ठति ३.५६९
 पवत्त ३.५१३, ५१४, ६१०
 पवत्ति ३.६६०
 प-वन ३.१३
 पवारित ५.१४
 पवाळ ४.८४
 पवेणि १.५८; ३.७४, ७९, ८६; ५.७०
 पसत्थ ३.२३२, ४७२
 पसवति १.५९
 पसाद ३.६३, १३९, ५९९; ४.४१;
 ५.१३१; -घट्टनकिच्च ३.५६, ६०
 पसादनीय ३.२४९
 पसारेन्त ३.९५; ४.७०
 पस्सद्धि ३.१८४
 पस्साव ३.२२९
 पट्ट ६.४; -आकार ६.१५, ३२
 पट्टान १.५१; ३.३५९, ३६०; ५.९२
 पट्टानानि, तीणि १.५३
 पट्टानेकट्ट २.५२; ५.४, ६, ३०
 पट्टार ३.४२
 पट्टीनकिलेस १.५८
 पट्टीनकट्टान ५.१२६
 पाकट १.७३; ३.१००, २३९, ३४०;
 ५.१०९, ५७९
 पाकभेद ४.११४, ११५
 पाकार २.२६; ३.४६६
 पाचित्तिय ५.११९
 पाटलिपुत्त १.२९
 पाटिदेसनीय ५.११९
 पाटिपदिक ५.१४६
 पाटिपुगलिक २.३६; ३.६६१

INDEX

- पाट्येक ३.२७७, ४७९; ५.४९;
 ६.१३
 पाटिहारिय १.२९; ६.१८; यमक-
 १.२९
 पाटिहीर १.१
 पाठवार ३.४६५
 पाणक ३.६१६, ६१७
 पाणसञ्जिनो ३.१४३
 पाणातिपात ३.१०२
 पाणि (Sim.) ३.१८०
 पातिमोक्ख ३.३१५, ३७२; ५.२१,
 १४२; उभय- १.४६; -उद्देस
 १.४७; -संवर ३.५४१
 पातुरहोसि १.६८
 पाद, -परिमज्जक ३.६१९, ६२०;
 -पिट्टिका ३.५६
 पादक ६.७३; -ज्ज्ञान ३.४९७, ४९९,
 ५०३; ६.१७
 पानदान ३.८५
 पानागार ३.३७०
 पापक, -धम्मा २.१०
 पाप, -कम्म ३.६०३; -भित्तता २.५५
 पापुरण १.५९; ३.६०, ६३
 पामोक्ख ३.२११
 पायास १.८७
 पाराजिक १.४७; ५.११९
 पारिच्छत्तक १.१; ४.६; -मूल १.३६,
 ७६, ८९
 पारिजुञ्ज ३.३७२
 पालन ३.२९१
 पालि १.६; ३.२५२, ३९७; ६.१०,
 २७; -तो ३.६५७, ६५८
 पालिमहक (Sim.) १.३२
 पालियं अनागत ४.५७, ५८, ६०, ८७
 पालिववत्थान ४.१३, १४, १५
 पास ३.२७४; (Sim.) ५.५२
 पासक, पक्ख- ३.१७७
 पासाण ५.१०९
 पासाद ३.१७७; -तलसाटिका (Sim.)
 ३.४५५
 पासादिक १.८१; ५.६९
 पाहुन ५.१००
 पिङ्गल ३.१६५
 पिचु, -पटल ४.२८, ३७; -पिण्ड
 ३.५७६
 पिटक १.४५, ५०, ६०, -अत्थविदू
 १.५०
 पिठ्ठि, -दुक ३.२६०, २६२, ५४९,
 ५५०; -मवंग ३.५९६; -वट्टक
 ५.३५; -वत्तक ५.१२
 पिण्ड ३.११४; -जवन ३.६४१,
 ६४२, ६४८; -पात ३.९०
 पिण्डिका ४.१०२
 पित्त ३.६२८
 पिता ५.१००, १२४
 पितुच्छाधीता १.८७
 पितुसन्तक १.८१
 पिथीयरे ५.२१
 पिय, -जाली, -दस्सी, -पाल १.८०
 पियभाव ३.१५०
 पियसहाय (Sim.) ५.४९
 पिलन्धन ३.१८८
 पिलवन्ति ३.७१
 पिलोतिका ४.५५; ५.४८
 पिहित ५.१२५
 पीठ ५.११२; -सप्पी ३.६१५, ६२६,

INDEX

- ६२७
 पीत ३.३९४
 पीति १.२७; २.२३; ३.७०, २०२,
 ३४७; -सहगत २.२३; -सुख
 ३.३३६, ३४६
 पुगल १.५९; २.२६; ३.१७३, ३८३;
 ५.११२; -अज्ज्ञासय ३.४९२,
 ४९७, ५०५, ५२३; -अनुगह
 ५.७०; -वाद १.६
 पुगलपञ्जति १.४, १४, ३०
 पुच्छ ५.५१
 पुच्छा ३.१, ३
 पुच्छितपत्रह १.७१
 पुच्छमान ३.५९८
 पुञ्ज ३.२२
 पुञ्ज १.८५; छब्बिध- ३.३२३
 पुञ्जकिरिय-वत्थूनि, ३.७७; तीणि-
 ३.३१८; दस- ३.३१४, ३१७
 पुञ्जायूहन (छब्बिध) ३.३२३
 पुण्णक-सेट्ठि (Sim.) ३.३२४
 पुण्णचन्द (Sim.) ३.२४१; सस्सिरिक-
 १.७१
 पुण्णवलिक ३.२०३
 पुथु ५.१६; -जन १.७९; ३.६४६,
 ६४८; ६.८; -त्त ३.३७; -ल
 ३.६२२, ६२३; ४.२७
 पुनवचने कारण ३.२८३, २९०, ५५३;
 ५.४०, ४३, ५०, ७९
 पुनरुत्ति ५.५४
 पुष्क (Sim.) ३.६५९; ५.२५; -क-
 णिका (Sim.) २.४; -छडुक ३.
 ४२४; -दाम (Sim.) १.४४;
 -मुट्ठि ६.२२
 पुब्बंगम ३.४४
 पुब्बनिमित्तानि (पञ्च) १.८५
 पुब्बन्तानुदिट्ठि २.५५; ५.११६
 पुब्बभागविपस्सना ३.४९८, ५००
 पुब्बयोग १.४२
 पुब्बविदेह ४.६
 पुब्बे ३.३५९
 पुब्बेनिवासजाण १.८७; -चत्तुथ ६.९,
 १२, २४, ३३
 पुरिमकोटि १.२५
 पुरिस (Sim.) २.२६; ३.२१०;
 २४१; ४.६३; ५.१४३; -कार
 ५.६७; -मद ५.१३६; -चित्तं
 विद्धंसयमान- (Sim.) २.२६
 पुरे, -चारिक ६.२७; -जात पच्चय
 १.१७; ५.९४
 पुस्स ५.११५
 पुलवा ३.४१७
 पूजारहा १.४९
 पूति ३.५६२; -ककस ५.१२३; -काय
 ५.१९
 पूतिमुख ४.१०
 पूरणकथा ३.१४८
 पूरितवत्थि (Sim.) ३.२०६
 पेटक ३.३३३
 पेत ३.३६४, ६११
 पेतवत्थु १.४६
 पोत्ति ३.२४३; -विसय ५.५९
 पेय्यालसंगह १.६८
 पेला ३.१८६ (Sim.) ३.५३२,
 ५३३; रतन- ३.५३२
 पेसल ५.६८
 पेसुञ्ज ३.११२, ४७७, ४८०; -माव

INDEX

३.१५०
 पोक्खरणीतीर १.८७
 पोद्गुपाद ५.४१
 पोण ५.११८
 पोणिकनिकाय १.६२
 पोतलिपुत्त ३.११६
 पोत्थक १.१५
 पोत्थकम्म ४.९८
 पोथेत्वा ४.८६
 पोनोमविक ३.४७
 पोराणा (राजानो) निग० १
 पोराणा ३.१०३, १९१, ६५५; ४.६,
 ४१; ५.१३१
 पोरिस ३.७५
 पोस ३.३०८; ५.११२
 फरति ४.२१
 फस ३.११२; ४.१०९
 फलक ३.५१२
 फल, -विपाक ५.१००; -समापत्ति २.
 ३६; -समापत्ति-चित्तं ३.६१४
 फलाफलं (Sim.) १.५२
 फालिक ४.५४
 फलूचर ४.८३; ५.८४, १२१
 फस्स १.५९; ३.३४०, ३४६, ३५८;
 -द्वारानि (छ) ३.१३८; -पञ्चक
 ४.३४
 फाणित ३.७८; ४.५९; -पाक ३.६०६;
 -पिण्ह ४.१०१; -वारक (Sim.)
 ५.७८
 फालन, पिलोतिक-, घंस- ४.५७
 फासुक १.४४
 फासुबिहार ५.१३९
 फुसित्वा ४.१००, १०२

केनपिण्ड (Sim.) ३.१२३
 कोट्टब्ब ४.११२; -दान ३.८४
 बदर ४.५९
 बधिर ३.६१९, ६२०
 बद्ध ४.९९
 बन्धु ५.४९; -जीवक (Sim.) १.३२;
 ४.५२
 बन्धुमती ६.९
 बन्धुमा ६.९
 बलरूप ४.११२
 बलव ३.५८२, ५८९, ५९५
 बलिपुरिस ३.१९१
 बलिस ५.५२
 बहल ५.४७
 बहिद्धा २.३६; ३.३९०, ४९३; -आ-
 रम्भण ६.२६, २८, ३०, ३१, ३२
 बहुपद ३.३७
 बहुल ३.१०६
 बहुलीकम्म ५.१४१
 बहुसञ्चक ३.५३१
 बाला २.५४
 बाहा १.५८
 बाहितिकसुत्त ३.३०
 बाहिर २.४९
 बाहुसञ्च ३.२३५
 बाळ्हा १.२, ४९
 बिन्दु ३.२७०
 बिम्बोहन ५.११२
 बिल ४.३५
 बीज (Sim.) ३.२१६; ४.६२; ५.१२०
 बुद्ध, -आदिञ्चबन्धु ५.१६; -आर-
 म्भण ३.२०३, २०५; -जाण ३.
 ३२१; -मासित १.७, ८, ९, ७०,

INDEX

- ७३;—वचन १.११, २७, ६५, ६६,
६७, ६८, (तेपिटक) ५.१४६;—६.१
बुद्धघोस १.१; निग० २
बुद्धन्तर १.४२
बुद्धरक्खितत्थेर ३.१६५
बुद्धवंस १.४६, ८२
बुब्बुल्लक ३.९९
दोष्कङ्ग १.३; ३.७०, ४९७, ६५७;
—विमंग १.१२
बोधि १.२९; ३.४७३;—पण ५.५३;
—मण्ड १.८७;—मूल १.७९;—सत्त
१.८६
व्यञ्जन ३.१८६, २६७, ४९६; ४.६६;
५.४९, ११४
व्यञ्जनक, उभतो— ३.५८३
व्यञ्जयति ५.११४
व्यपथ ३.१०७, १०८
व्यापन्नचित्ता ५.१२१
व्यापाद ३.११४
व्याम ४.४५; ५.२७
ब्रह्मघोस १.७१
ब्रह्मजाल १.४६, ६२; ५.११६
ब्रह्म, —कान ५.१०५; —भूत १.८;
—लोक १.२३; ५.१०५; —समा
३.४१२
ब्रह्मवती ६.९
ब्रह्मविहार ३.२४४, ३९७, ४०५;—कथा
३.३९९, ४००; —चतुत्थ ६.७,
१७;—निहेस ३.२५५, ३९९-४१६
ब्रह्मा १.८८; ३.९, ४१२; ५.६३
ब्रह्मुत्तम ३.४००
ब्राह्मणसिप्प १.८१
भगवा १.८, २९, ३९, ४४, ५२, ५९;
५.८०; ६.९
मंग १.४९
मजन ५.११८
मण्ड (Sim.) ५.१३३, १३५;—अगा-
रिक १.५७, ५८; ३.७४, १८८;
(Sim.) ३.२२१
मण्डक ५.१२८, १३०; —गाहक ५.
१२७
मण्डनकारक ५.६८
मण्डभाजनियट्ठान ३.६६१
भत्त ३.११९; ५.१४६;—अनुमोदन
१.३७
मात्ति ५.११८
भद्दजि १.८०
भद्दनाम १.८०
भद्दालि ३.१३
भद्देकरत्तसुत्त ६.२१
मन्त, (Sim.)—गोण, —यान ३.५६८
भमुक ३.९८; ४.८, २७
मयानि, चत्तारि ३.२४०; ५.१४५
भव २.५५;—अग २.४३; —तण्हा
२.५५;—दिट्ठि २.५५; ५.२६
भवंग १.३७; ३.५०७, ५८२, ५९३,
५९४;—चलन ३.५५;—निस्सन्द
३.५७४
मस्ता (Sim.) ३.४१७
मागी १.५९
माणवार १.६, ११; निग० १
माता ५.१२४
भार ३.३८९; ५.११४
माव ४.२७; ५.११२;—अब्जथत्त
४.१०३
भारतयुद्ध ३.१५३, १६१

INDEX

- भारियकरण ५.६६
भारुकच्छक ४.२४
भावना २.२४; ३.३१९, ३२७; -बल
२.५७; -मया इद्धि १.३५; -वि-
धान ३.३३९
भावितमग्ग १.५८
भिक्षाचार १.३९; ५.१२८
भिक्षु (Sim) ३.४९१
भिसक्को (Sim.) ३.२२७
भिसि ५.११२
भीरुत्ताण ५.९५
मुत्तवमितक ५.१३९
मुम्म ३.२४; -निहेस ३.१३
मुम्मन्तर १.३; ३.१२६, ४७१; ४.१, २
मुसं २.५०
भूतपिट्ठक ३.१३२
भूतापगत-उण्ण ३.४०
भूमि ३.४१; ५.८; (Sim.) ३.३५५;
-क ३.१८०; -तो १.११; ५.२;
-लद्ध ३.४१, ५१३; -वण्ण ३.५००
भूरि ३.७१. भूरी (Sim.) ३.२८८
भेद ३.३५२; -कर-वत्थूनि (अट्ठारस)
१.७२
भेरी १.८१; ३.७८, ७९, १९८; ४.
४६, ५६; ६.१९; -सद्द ३.७८
भोग १.५८
भोजने, -अमत्तञ्जुता २.५६; ५.१३४;
-मत्तञ्जुता ५.१३६-१४०
भंसपेसि ३.५४४
भकर ३.२१५
भकस ३.३६१
भक्कटालेप (Sim.) ३.५४४
भ-कार २.१७
भकुल-समान ४.५२
भक्ख ३.२६८
भक्खिका ३.६१६; -पत्त (Sim.)
३.५२५
भस्सादेवराज ३.६६१; ६.३२
भग्गधराजा १.८७
भग्गर, ३२; ३.३२६, ५९४; ५.१०७;
-अंग ३.४७१, ४९७, ६५७;
-अट्ठक ३.४७२; -अधिपति २.
३२; ५.३९; ६.११, १२; अरिय-
३.३४८; -आरम्मण २.३२; -उद-
कूपमा ३.४५१; -ओमास ५.१०८;
चतुरंगिक- ३.३४६; -दसक ३.
५८७, ६३५, ६४०, ६४१, ६४२,
६४४; -द्वादसक ३.५८७, ६०९,
६३५, ६३७; -पच्चय १.१७;
-पञ्चक ३.४७२; -पटिपाटि ५.
९७; -बुद्धान ३.४८३, ४८५,
४९०; -सच्च १.६९; सोलसक-
३.५९३-६३४; -हेतुक २.३२
भग्गविमंग १.१२; ३.५२८
भंगल ३.५४१; ५.१०४; -अस्स,
-हत्थि ३.६११
भंगलसुत्त १.६६
भच्छ ४.७; -कच्छ ५.११४; -गहण
३.११९; -गुम्भ ५.८९, ९०
भच्छरिय ३.५६३
भच्छरी ५.६९, ७५
भज्ज ५.८८
भज्जत्त ३.१६१, ५६६; -आकार २.
२३; -रस ३.३६५
भज्झिम २.३०; -बुद्धवचन १.४४, ६८
भज्झिमनिकाय १.३७, ४६, ६१, ६३

INDEX

मज्झिममाणक ६.१९

मञ्ज ५.११२; —पीठ ३.६०

मञ्जेठ १.३२; ४.५२

मट्ट ४.४४

मण्डप ३.४५७, ४५८

मण्डलारामवासी १.७३

मणि ४.८; ५.२५, १०९; उदक-
प्पादक—(Sim.) ३.२१३, २१४;
वट्ट—(Sim.) ३.५६९

मत्तञ्जु ५.१४०

मत्ता ५.१३४

मत्थक १.९, १८, ३६, ३८, ८१

मत्थलुंग ४.२७

मदिरादयो (Sim.) २.४३

मद्व, २.५६; निग० २

मधु ४.५९

मधुपिण्डिक १.८

मनसिकार ३.१७, २५४, ५१९; —कु-
सलता २.५६

मनाप ३.९०; ४.८

मन्द १.५४; —दसक ४.८४

मन्दालक ३.२१०

मनु ४.२८

मनोकम्म ३.८०, ८१, १३२, १३३;
—द्वार ३.११३-११४, १२१, १२३,
१२९, १३३; पञ्चविध—३.११८

मनोपुद्बंगम ३.४५

मनोसिला १.३९; ३.५६, २७०

मम्मच्छेदक ३.१५२

मरण १.५८; ५.१४५

मरिच ४.५९

मल्ल, निब्बुद्ध—, सुट्टिक— ५.१३६;
—युद्ध ३.५५८

मल्लिका १.३२; (Proper name)

३.१३; ६.३२

महग्गत २.२८; —धम्म ३.६१३

महग्गसो (Sim.) ३.३९१

महज्झासय ३.५८६

महत्त-पच्चवेक्खण ३.२४०

महन्तपातुमाव ४.४

महन्तरदुक २.४९

महल्लक ५.१९

महा, —अट्टकथा ३.९२, १०९, १७५,
३१३; —कच्चान १.८; —कस्सप
१.१, ६८; ६.१७, १८; —कवि
निग० २; —किरिया ३.३३;
६.३२; —कुसल ३.६७; —गज
३.६६३; —गोसिंगसुत्त १.७१;
—चित्त ३.५१, ५५; —चेतिय ३.
५६, ७४; ४.९८; —जन ३.१०३;
—जनसम्मत्त ५.११३; —तिस्स
३.२०३, ४२५; —तुला (Sim.)
३.२२९; —थेर ३.१९४; —दत्त-
त्थेर [मोरवापीवासी] ३.५०४,
५८७, ६३५; —धम्म १.५; —
धम्मरक्खितत्थेर ३.५८७, ६१३,
६४२; —धातुकथा १.५; —धातु-
निधान ६.१७, १८; —नया(वीसित)
३.४६२; —नाग १.८०; —नाग-
—तिमिय-तिस्सदत्त १.२७; —नाग-
राजा ५.१३०; —पकरण १.११,
१७, ४३; ३.११३, ४६२, ६५०;
५.९४; ६.१; —पञ्ज १.८०;
—पठवी १.६८; ५.११५; —पठवी-
कम्पन १.८४; —पधान १.८७; —परि-
हारतो ४.९; —पुण्णम(—सुत्त) १.६६;

INDEX

- बोधि १.२७; —बोधि-निदान १. ७४;—बोधिपल्लं १.४४, ७७, ८१; —बोधिमण्ड १.७५; —ब्रह्मा १.३४, ८८; ३.३२१; —भूत ३.८४, ६३२; ४.१-१२; —भेरी ४.५६; —भेसज्जदान ५.१३०; —मच्छ १. ३१; —मातिका ३.५९४; —मुखं (पूरेत्वा) १.७१; —मुग्गर ३.४६६; मोग्गल्लान १.७१; ३.५२०, ६११ —योधो (Sim.) ३.२१५; —राजा (Sim.) ३.५३८; —राजानमावासा ४.५; —रोहणगुत्तथेर ३.३८९; —वड्ढकी ३.१९२; —वारा ३.१, ३०९, (तयो) ३.३०८; —वाल ३.१६५; —विकार ४.१०; —विपाक ६.३१; —विपाकचित्त ३.५८४-६५०, ५९५; —विलोकनानि (पञ्च) १.८५; —विहार १.१; —विहार-वासी निग० २; —वीर १.८५; —वेदल्ल १.६६; —वेय्याकरण निग० २; —संघरक्खित्तथेर ३.५९१; —सन्तुट्ठो ५.१४६; —सम्मत्त ५.११३, ११५; —समुद्द १.५४, ५५; (Sim.) १.५५; (Sim.) ३.६०२ —सकुलु-दायिसुत्त ३.३८६; —सावज्ज ३. १४३; —सीवत्थेर ३.४८१, ५८६; ५.१३९
- महालि २.१५
महिन्द १.१, १०
महिस ३.२८
मही ३.२७७
महेसक्ख १ ४१
महेसी १.१, २७; निग० ३
- मस्सु-शटिका ४.६३
मागधिक ४.२४
माता (Sim.) ३.४१३, ६२२, ६२३; ५.१००; —पितरो (Sim.) ६.१२
मातिका १.३, ६, ७, ९, १८, ६७; २.२; ३.२३४, ५८७; ४.१३, १९, २२, १०४, ११८; —ठपन ३.९२, ११५; ५.११९; महा- ३.५९४
मातु, ५.५१; —कुच्छि १.८६; —गाम (Sim.) ४.६१; ५.१३६; —घा-तक ५.३७; —सन्तक १.८१
मातुच्छा ३.२४७
मातुलथेर ५.११
मातुलानी ३.२४७
मान ३.५२८; —अनुसय ३.४८७; —अभिसमय ३.१३; —मद ५.१३६
मानत्त ५.१२९
मानस ३.२७४
मायाकार (Sim.) ४.८
मार ३.९; —बल १.८७; —सेना १.४४
मारिस ५.१४
मालुतो ४.४
मालुवलता ३.६०१
मासक ४.५४; कूट- ३.४३५; जतु-दाह-; लोह- ४.५३.
मिगपोतक ३.१८९
मिच्छत्तानियत २.३१
मिच्छा, —आचार ३.१०२; —दिट्ठि ३.५४२; —दिट्ठिकुसल ३.५५६; —संकप्प ३.५४२.
मित्त २.१०; —अनुकूल ३.२४१; —संथव ३.४८
मिद्ध ५.८०-९४; आहारज- ५.९१;

INDEX

उतुज- ५.९१; -रूप ४.११२
 मिलापेत्वा ४.८२. मिलायिसु ६.१८
 मुख, -आदान १.३७; उल्लोकिक- ५.
 १६; -मत्त ३.६५; -वट्टि ३.१७७
 मुचलिद १.८८
 मुहसच्च २.५७; ३.२३३; ५.१३२
 मुष्टिक-मल्ल ५.१३६
 मुण्डिकापुत्त ३.१३
 मुर्तिग ३.७८, ६६१
 मुत्त ३.५६२; -गत ३.४६७, ५४०
 मुत्तक, मातिका- ४.१३; नामतो- ५.
 ११४
 मुत्ता, -आवुणनं (Sim.) ३.२१; -हार
 १.८८
 मुदिता ३.४०१, ४०४, ४०६
 मुसा ३.११२
 मुहुत्तिक ३.१४६
 मूल, -कम्मपथ ३.५६२; -तो १.११;
 ५.२; -परियायमुत्त १.४६, ६३;
 -मवंग ३.५९५, ६०८, ६१०,
 ६४३, ६४४; ५.४१; -यमक
 १.१६
 मूलह ३.५९०
 मेघ (Sim.) ५.७९, १०७
 मेचकपट (Sim.) १.३२
 मेज्झ ३.५५४
 मेण्ड (Sim.) ३.१८०
 मेत्ता १.४९; ३.३९९; -कार ५.४५;
 -पुब्बमाग ३.५८५
 मेत्तायन ५.४५
 मेत्तेय्य ५.४२; ६.९
 मेघति ५.७९
 मेरय ५.८७

मोग्गल्लान १.७२; ३.५२०
 मोग्गलिपुत्त १.५, ७, ९, ८०
 मोघ ५.७७; -पुरिस १.५८; -वार
 ३.५९३, ५९४, ५९६, ६०८,
 ६१०, ६३६, ६४३
 मोर ४.९०; मोरवापीवासी-महादत्तत्थेर
 ३.५०४, ५८७, ६३५, ६४१
 मोहो ३.५४४
 यक्ख ३.२७०; -, यक्खिनी ४.८
 यट्ठिकोटि ३.२७०
 यथा, -अनुलोम १.५२; -अपराध
 १.५२; -कम्मपगजाण-चतुत्थ
 ६.८, २४; -गतमग्गो ३.३०४;
 -धम्म १.५५; -धम्मसासन १.५२;
 -रुत्त ३.२५६ -लाम ५.५८,
 ८९, ९०
 यन्त, -उपमा ३.६०६, ६०७, ६३८,
 ६४०, ६४५; -वाह ३.६०६,
 ६०७, ६०९; -साला (Sim.) ३.
 ६०७
 यमक, -साला १.४४; -पाटिहारिय
 १.२९, ४२
 यमक १.४, १६; -प्पकरण १.२९,
 ३०, ७३; ५.३९
 यमुना ३.२७७
 याग ५.१००
 यागु ३.४४९
 याथाव, -गहणकुसल ३.२४५; -मान
 ५.६४. -समाव ३.२४२.
 यान (Sim.) गोण-, मन्त-, ३.५६८
 यापन ३.२९१
 याम १.३३
 यायन्त ३.३८

INDEX

- वावदेव ५.१३७
 यिद्ध ५.१००
 युग ३.९७
 युगन्धर १.१; ४.५
 युगलकानि (छ) ३.५४६
 युत्त, -गोण ३.९७; -मुत्तवादी निग० २
 युत्ति १.६
 यूप-उत्सापन (Sim.) ३.२८४
 यूसपिवन (Sim.) ३.६१७
 ये-वा-पनक ३.९९, २५२, २५४,
 २५६, ४७२, ५४७, ५४८, ५५७,
 ५५९, ५६३, ५६५, ५६६, ५६८,
 ५७३, ५७८, ५८४; ४.५५, ५७
 योग २.४, ४६; ३.७१
 योगिनिय ५.४६
 योगावचर ३.१९८; (Sim.) ३.२१४
 योजना ३.१७३
 योनि ३.२१९; -सो २.५८
 योव्वन ३.२४४
 रक्खस ३.२१५
 रक्खितत्थेर ३.३८९
 रजक ३.५३४, ५३६; ४.४३; ६.१९
 रजनीयसह ३.७८
 रजुट्टानट्टान ३.२८१
 रज्जन ३.३५; ५.४७
 रण, रणन्ति २.५२
 रतन १.३०, ७३; ३.१८८, २२१,
 २५२; -आवलि (Sim.) १.४४;
 -घर १.७९; -त्तय १.१
 रतनसुत्त १.६६
 रत्तकम्बल (Sim.) १.३२
 रथ २.८; (Sim.) ३.३८; -अंग
 (Sim.) ३.४७३
 रथिक २.२४; ४.२४
 रस ३.३२; -अनुमवन ३.६२०;
 उच्छु- ३.६०६; -वत्थु ३.८३
 रस्मि १.३०, ३२, ३३, ४१
 रागचरित ३.४१७
 राज, -कुमार १.२; -नाटक ३.५५९;
 -महामत्त (Sim.) ३.४८०; ४.९१;
 -वह्लम (Sim.) ३.१९८
 राजगह १.७३, ८७
 राजा (Sim.) २.२४; ३.४३, १८६;
 ५.३२; ६.३; -अरह १.७३;
 दिट्ठदोसो- ३.४५९; पण्डितो- ३.
 २६४; हत्थिक्खन्धगतो- ३.४४६
 राजायतन १.८८
 रासिवट्ठक १.८१
 राहुल, -कुमार १.८७; -त्थेर ३.४८७
 रक्ख ४.४३; (Sim.) ५.२५, १२३;
 -छाया (Sim.) ४.५१; -पुष्क
 (Sim.) ३.६५९
 रधिर ३.६२८
 रुप्पन २.४२
 रूप २.५५; ४.१२; -अव्याकत ४.१;
 -उपपत्ति १.४९ -कण्ड १.११;
 ४.१-११९; -कोट्टासा (छब्बुत्ति)
 ४.२; -भाव ५.९२; -राग ३.५२८;
 -विमत्ति १.१०.११; -सज्जा ३.
 ४२८; -सन्ताति ६.२०
 रूप-अव्याकतकथा ४.१-११९
 रूपानि, छब्बीसति- ४.११२; पञ्च-
 वीसति- ४.२; सत्तवीसति- ४.१२
 रूपारूप ३.४७०, ४९३; -परिच्छेद
 १.७२
 रूपावचर २.५२; ३.११३; -किरिया

INDEX

- ३.६६६; -कुसल ३.३२६-४२६;
 -चतुर्थ ६.६-९, ११, १३, २७,
 ३३; -विपाक ३.६५१
 रुपिनो २.४२. रुपी ३.३९६
 रुळिह ३.३०, ४४१
 रे ४.२४
 रेवत १.८०
 रोग ३.१६४; -रूप ४.११२
 लक्खण ३.३२; ५.२७; - सम्मिस्सित
 ४.३७
 लघु १.३७
 लंगति, लंगी ३.५५४;
 लंघक, -नट ५.१३६
 लच्छन ३.१८६
 लट्ठी ३.९७
 लतापुष्प (Sim.) १.३८
 लाखा ३.१८३; - रस (Sim.) १.३२
 लातव्व २.१०
 लावु ३.२८६
 लाम ३.५४४; ५.६९
 लामक ३.४६१; ५.६४
 लिंग ३.३६; ४.६१; ५.२; -तो १.
 ११; ५.२; - नानत्त ३.३६;
 -सञ्जा ३.३८
 लुब्बन-पलुब्जन २.४२; ४.३०
 लुल्लित ३.२१४
 लूख ३.७०
 लेखा ३.३५
 लेबु ३.१००; ४.८, ४७, ४८, ६०
 लेण ३.६०२; ४.४५
 लोक १.५९, ६२; २.४२; ४.३०;
 ५.१००; -जेट्ट निग० ३; -तारक
 ५.२७; -धम्म ३.३७; -धातु
 १.३३, ३४; ३.२२६; -माथ
 १.३५; -नासक ३.५४९, ५५०;
 -पाल ३.२४७, २५८
 लोकिय १.५५; २.४२; - देसना ३.
 ४५, ४६; - धम्मा २.४२
 लोकुत्तर २.४२; ३. ११३; -कुसल ३.
 ४६६-५३९; - विपाक ३.६५२-
 ६५७
 लोल ५.७०. लोलुप्प ३.६६१
 लोहगेह ५.७२. लोहपासाद १.७६
 वंस ३.७४, ७६, ७८, ८०; -अनु-
 रक्खण १.५८
 वक्कलि ५.१९
 वग्गसंगह १.६८
 वग्गुलि १.४२; (Sim.) ५.७८
 वंक ३.५४६; गोमुत्त-, चन्दलेखा-,
 नङ्गलकोटि- ३.२९७; -भाव
 ३.२९६
 वचन निग० २; अतीत- ५.४३
 वचनत्थकोसल्लत्थ १.४७, ४८, ४९
 वचीमेद १.३६
 वच्छ ३.२८; धेनुपक-(Sim.) ३.३५५
 वजिर ५.१०९; -उपमजाण ३.५८९,
 ५९०; -उपमा २.५४
 वज ३.५४२; ५.९५; अन- ५.९५;
 -सञ्जिता ५.९५
 वञ्चन ५.४७; -क-त्त ४.८
 वञ्चना-फञ्जा ३.५४६
 वटुमक ६.९
 वट्ट २.४२, ४४, ४५, ४६; ३.६५२;
 ५.४८, ५२, ७७; -अनुसारि ३.
 ५२५; -गामिकम्म ५.१४३; -तो
 २.५२; -माणि ३.५६९; -मूल

INDEX

- २.५२; ५.११६; -सेतु ३.५१३
 वट्टि ४.५०; -स्नेह (Sim.) ३.२३१
 वट्टकि ३.१८८; महा- ३.१९२
 वट्टि ४.८०, ८१
 वण ४.९७
 वण्ट ३.५९८; ६.२२
 वण्ण ५.६९; -पोक्खरता १.८१;
 -भणन ३.३४८
 वत्त, -पटिवत्त ५.१९; -सम्पन्न ५.
 ६८; -सीस ३.७८, ८०
 वत्तकालक ३.२०४
 वत्तन ३.३५, २९१
 वत्तनियसेनासन ६.१८
 वत्तमानुप्पन्न ३.४०, ४२
 वत्थ, किलिद्ध- (Sim.) ३.५३४-५३६
 वत्थु १.३५, ६७, ६८; ३.१६४;
 -काम ३.३३१-३३२; ५.९९;
 -दुक ४.१४; -प्पणीतता ३.१४४;
 -विसदकिरिया ३.७२; -सम्पत्ति
 ३.३२४
 वत्थूनि, किलेसानं ५.१०१
 वनच्छाया (Sim.) ३.२२९
 वपयन्ति १.४४
 वमनविरेचन ३.४२४
 वम्भन ५.१२३
 वय ४.८५; -धम्म १.४४
 वलज्जन १.७३; ३.६५३, ६६०;
 ४.३०. वलज्जेन्ति ५.१२६
 वलाहक ३.५०९; ४.५३, ११८
 वलि ४.८२. वल्लि ३.१६४
 ववत्थपेत्वा १.६८
 ववत्थानं ५.५८
 ववत्थापन ४.३२, ३३
 ववत्थितं ३.१०३
 वसवत्तिता ३.२३
 वसी १.१
 वसुन्धरा ४.४
 वत्सावासिक ५.१४६
 वहन्त ३.४५
 वा ३.३५९
 वाचनामग्ग १.११, १४, १६, ४३
 वात, -पान ४.९६; ५.११२; ६.२०;
 -बुद्धि (Sim.) ३.३७१
 वाता, तयो- ३.५१०
 वातिगण ४.५९
 वाद ५.९९; -युत्ति (अट्टमुखा) १.६
 वादिवर, निग०-२
 वानं ५.१४९
 वापित ५.१०
 वामनक ६.१२
 वायाम ३.१४९; ४.११
 वायोधातु ३.८४; -प्पकोप ४.१०
 वार ३.११३
 वारा (तेरस) ४.३४, ५५, ५७, ५८,
 ६०, ९४
 वालण्डुपक, चुण्णतेल- ३.२०१
 वालिका, -घट ३.६०२, ६०३; -चुण्ण
 ४.३७
 वासना ३.३२७
 वासी ३.१०५, १६५
 घासुदेव-आयतन ३.२७५
 विकल ३.३९
 विकारमहत्त ४.१
 विकुब्बन, इद्धि- ३.३८९
 विक्खम्भन १.५३; ३.३८०
 विगतपच्चय १.१७

INDEX

विधात १.५९; ३.१३०; -पवित्रक
५.९४

विधासाद १.७२

विचार ३.३४१

विजग्मिका ३.५५७

विज्जमानकवत्थु ३.७५, ७९

विज्ञा (अट्ट) २.५३, ५८; (तिस्सो)
१.५९; -भागिनो २.५३

विजितसंगम ३.५३८

विज्जु ४.३२; ५.१०७; -उपमा
२.५४; -ओभास ३.२१

विज्जन्नपतोद (Sim.) ३.२८८

विज्जत्ति, काय- ३.९५, ९८, १००,
१०१; वची- ३.१०८, १११

विज्जाण २.४२; -अपगम ६.१०;
-द्वारानि ३.१३७; पञ्च- ३.
१३७, १७२

विज्जेय्य ५.५७, ५८

वितक २.२२; ३.३४१

वितण्डवादी १.५; ३.१२३, १२९,
५३१

वित्त (Sim.) ३.२१६

वित्थग्भन ४.९३

वित्थारकथा ३.११५

विधा ४.२३

विधूपयन्त १.४४

विद्धंसेसि ५.१०७

विनतक ४.५

विनय १.२७, ४७; ५.२०, २३,
५९, ७८, ९६; -अट्टकथा ३.

१४३; -आचार ३.५६२; -धर

५.११३, ११५; -परियाय ३.४५;

-पिटक १.४६, ५०, ५२, ५३,

५९, ६५, ६७, ६८, ७०

विनायक १.१

विनिब्भोग ३.२७७; ५.३१

विपच्चन ३.५८५

विपच्चनीक ५.११७; -सात २.५५

विपत्ति १.४१, ५७, ५९, ६०

विपन्नता ५.५४

विपरिणामधम्म ३.७

विपल्लत्थ ३.५५२

विपल्लास ३.२९२; ४.१०७

विपस्सना १.१, २७; २.५७; ३.४९८,
४९९, ५०१; -गोचर ३.५०८;

-जाण ३.४७०; -नियम ३.५०१,
५०२; -परिवास ३.४६९, ४७०

विपाक २.१९; ३.५९८, ६५५; ५.
४१; -अन्तर १.७२; -अव्याकत

४.१; -अहेतुकमनोविज्जाणधातु
५.१३२; -उद्धार ३.६३५; -उ-

द्धारकथा ३.५८७-६५०; -कथा
३.५७१-६५८; -कम्म ५.४१;

-चित्तानि (दस) ३.५८७; (द्वा-
दस) ३.५८७; (सोळस) ३.५८७,

५९७, ६०५; -त्तिक २.१९;
५.१०; -दान २.३१; दुविध-

५.४१; -धम्मधम्म २.१९; ध्रुव-
अद्भुव- ५.४२; -पच्चय १.१७;

-माव २.१९; -मनोधातु ५.
१३२; -मनोविज्जाणधातु ३.

५९८; ६२०; -समाव २.१९

विप्पकार १.८७

विप्पटिसार ५.९६

विप्पयुत्त १.१३; -पच्चय १.१७

विप्फन्दित ५.४८

INDEX

- विमंग १.४, ४७; ३.३३१, ३३२, ३३३, ३३५, ३३६, ३३८, ३४१, ३४३, ३४४, ३६६, ४११, ४३१, ४४५; ५.९०, ९१; -अट्टकथा ५.५५, १४५; उमतो- १.६६; (द्वे विमंगा) १.४६; -पकरण १.१२, ३०
 विमत्त ३.२५७-२६२
 विमत्ति १.१०; ३.२६३, २६६, २६७
 विमवदिट्ठि २.५५
 विभाजन ५.१
 विभावना १.५२; ३.३२७, ४७०
 विभाविनो ३.४५४
 विमति, -च्छेदना ३.६; -पक्खन्त ३.६
 विमान १.३४; ४.५४, ११८; ५.६३
 विमानवर्यु १.४६
 विमुत्ति २.५८; ५.१४९
 विमोक्खकथा ३.३९५-३९८
 विरति ३.२५३, ४७८, ५८४, ६५७; तिविधा-३.१६३; -तय ३.४७२; समुच्छेद- ३.१६६
 विरल ३.५२५; -वापितक्खेत्त ३.५२५
 विरवन्त ३.६०२
 विराग २.१५; ३.३४७
 विरिय, -आधिपतेय्य ३.३४, ४६१, ४६२
 विलिखति ३.५६७; विलिखमान ५.९६
 विलोकगाहिता ५.११७
 विलोकेन्त ४.७०
 विवट ३.३६६
 विवण्णेतुकाम १.७०
 विवर ३.६०३
 विविच्छ ५.७३
 विवेकज ३.३३५
 विवेचित ५.१०७
 विसंवादन ३.१४८
 विस (Sim.) ३.५२९; -कण्टक-वाणिज (Sim.) ३.४३४, ४३५; -निपात (Sim.) ३.५६२; -संसट्ट ३.५६२
 विसंखत, विसंखार १.४४
 विसद ४.६१, ६३
 वि-समाग ५.१२०; -आरम्भणत्त ३.४१०
 विसम ३.३६१; ४.४१
 विसय १.२७, ७३; ६.२; -ग्गाह ३.६१५, ६२७
 विसाख ४.२४
 विसाखपुण्णमा १.८७; -सी १.७९
 विसाण ४.९०
 विसाहट ३.२८२
 विसाहार ३.२८२, ५५१
 विसुकायिक ३.५५२
 विसुद्धि २.५७; ३.२४९, ४१३; -प्पत्त ५.१४२
 विसुद्धिमग्ग १.१; ३.३३९, ३७७, ३८६, ३८८, ३८९, ३९२, ३९४, ३९९
 विसुं ३.३३२; ५.११०
 विसेस ३.१७२
 विस्सकम्म १.८७
 विस्सज्जन १.६७, ७१
 विस्सट्ट ३.५३८, ५३९
 विस्सासिक ३.१५१
 विहरति ३.३३८
 विहार ५.११२

INDEX

वीचि (Sim.) ३.२०३; ४.८४; ५.
१०४

बीजन ४.२८, ९४

बीणा ३.३७०; ४.५६

वीतिक्रम १.२७, ५३; ५.९५

वीतिवत्त १.२९

वीथि ३.५९४; अन्तर-३.६२२, ६२३;

-चित्त ५.१३५; मवंग-३.५९४

वीमंसन्त ४.९६; वीमंसा ३.४७; ६.

११; -अधिपतेय्य ३.३४

वीहि ४.८४

वुडान ५.१२९; -गामिनी विपस्सना

३.४८४, ४८५, ४८९, ४९७,

४९९; -च्छाया ३.५१४, ५१५

वुट्ठिधारा ४.११८

वुड्ढपम्बजित ५.१९

वुट्ठि, -गवेसन ३.५०५; -प्पत्त २.२७

वुत्तिहेतु ३.४५९

वूपसम ३.३४१

वेकल्ल ३.१९

वेतन ३.२६४, ६०६

वेति ४.८५

वेदना २.३, १६, २३; ३.३६७;

-तिक ५.८

वेदल्ल, चुल्ल-, महा- १.६६

वेदेहमुनि १.१

वेमव्य ३.२८७

वेमतिक ३.५५६

वेमानिक ३.६११

वेय्यत्ति निग० २

वेय्याकरण १.६६, ६९; महा-निग० २

वेय्यावच्च ३.३१४, ३१५, ३१८

वेय्यावटिक ३.३१५, ३१९

वेरमणी ३.१६८

वेरी ३.२४५

वेलन्त (वेला+अन्त) १.४०

वेलयन, वेलायति ३.४७७

वेवचन ५.४०, १२३

वेवाणियं १.८५

विसारज्ज ३.३८४; -जाण १.७२

वेहप्फल १.३३

वेळुरिय ४.५४

वोकार ३.१९४; चतु-; पञ्च-३.१९४

वोकिण्ण ३.४७, २३८

वोट्टपन ३.५९३, ६१२, ६६३; ६.१७

वोदान ३.३१, ४७२

वोस्सजन ३.६०४

वोहरीयति ५.११२

वोहार ३.३६; ४.५३, ५४, ११६;

५.१०४, ११२, ११३, १३१;

तप्पच्चयभाव- ४.११६; -तो ३.

१४३; -देसना १.५२; ३.११;

-नान्त ३.३६; -मत्तक ३.१६

वोहारिक, अ-(अब्बोहारिक) ३.१२२,

१३२, १३३, १३५

संयुत्त, -अंगुत्तरिका (द्वे महानिकाया)

१.३७; -निकाय १.४६, ६१,

६३ अ; -माणक ६.१९; -संगह

१.६३ अ, ६६, ६८

संयोजन २.४, ४४; ३.३४८; ५.६४-

७६; संयोजनानं उप्पत्ति ६.३५

संयोजनिय २.४४

संवड्ढनारी ५.१२४

संवर ५.१३१, १३२, १३५; (अट्ठ)-

३.१४१; -असंवर १.५२; -द्वा-

रानि ३.१४१; (पंचविध) ३.११८

INDEX

संवेग १.८७; २.५८
 संवेजनियद्वान २.५८
 संसद् ३.४७, ४८
 संसन्दन ३.५, १६९
 संसन्दिद्यमान १.८
 संसादेन्ति १.७१
 संसार, -वद् १.२५; ३.४७१, ५१५
 ५१९; -सागर १.२४
 संसीदन ३.५५७
 संसुद्रगहगिक १.८१
 सेहीरति ६.२१
 स-उत्तर २.५२
 सक ५.१४३; -मनता ३.२८०;
 ५.१२१; -वाद १.७, ९, १५
 सकट (Sim.) ३.९७
 सकलाराम ५.६८
 सकलिका ४.५८
 सकिचक ३.५२९, ५३०
 सर्कि ५.४७
 सकुण (Sim.) ३.५५; ४.९०
 सकच्चदान ६.५
 सकपञ्च १.६६
 सकायदिष्टि ५.१३
 सक्खरा ४.९७; -कठल ५.८९
 सक्खलि, कण्ण- ३.५९८; ४.९७
 सक्खिमब्बता ३.२७५
 सक्खराजकुल १.८५
 सखिलभाव २.५६
 सगाथकवग्ग १.६६
 स-गारव निग० १
 सगुण ५.११३; -तो ३.४८९, ६५२
 सगुणेत्त ३.४८४
 सग्ग २.१५

संकन्ति ३.६०७; ४.९८
 संकम्पि १.६८
 संकर १.४९; -द्वान ४.४४
 संकार ३.३७०; ५.७१
 संकिलेस २.२१; -पक्ख २.१०
 संकुटित ५.७४
 संकोचेन्त ४.७०
 संखत २.४२; ३.९८; ४.११२,
 ११७, ११९
 संखा (छब्दीसति) ४.११२
 संखार १.४४; ३.१६०, २४५, ३२६;
 ५.११४; -अवसेससमापत्ति ३.
 ४४६, ४४९, ४५१; -उपेक्खा
 ३.४९७, ४९८; -माजनिय १.६६;
 -यमक १.१६
 संगति (तिण्ण) ३.१८२
 संगह १.१३; ४.२४; -वार १.३०१-
 ३०६; ३.४८२
 संगहित १.१३; ४.२४
 संगीति १.१, १५, १८, ६८, ८०
 संघ १.१; -मत्त ५.१४६
 संघट्टन ३.१७९; ४.१०७
 संघरक्खित ३.४२५
 संघ-रतन ५.२८
 संघाट ३.१७७; संघाटि ५.८०
 संघुट्ट ५.१४३
 सच्च १.३, ७५; ५.१०८; -किरिया
 ३.१५२; -छादक ५.१०८; -प-
 ज्जत्ति १.१४; -विमंग १.१२;
 ३.५२८
 सच्चयमक १.१६
 सच्छिकत, -निरोध १.५८; -परमत्थ
 १.६

INDEX

- स-नेट्टक ५.११७
 सज्जेय ३.१२०
 सज्झाय ४.४५
 सञ्चरित्त-पेय्यालं १.२७
 सञ्जातप्पमोद १.६८
 सञ्जाति ४.२४. सञ्जात्ति ३.१२५
 सञ्जा ३.१८८; चतुचत्ताळीस- ३.
 ४३१; तिस्सो-३.२४३; -नानत्त
 ३.३६; -मय ५.४१
 सणिकं ४.४३
 सण्ठपेतव्व २.३६
 सण्ठान ४.२३. सण्ठिति ३.५६७
 सण्ह १.२७, ३२, ३५; वचन-(ता)
 ३.१५२; -वाचा ५.१२३
 सतपत्त १.८
 सति २.५७; ३.२५०; -उप्पाद ३.
 ३५५; -पारिसुद्धि ३.३६६; -मा
 ३.३५६, ३.५७; -विप्पवास २.५७
 सतिपट्ठान १.३; ३.५२८; चतु-१.७५;
 -विमंग १.१२
 सतुप्पाद (सति+उप्पाद) ३.७१
 सतो ३.३५५
 सत्त ५.६२, १००, ११२; ६.५, ७
 सत्तट्ठंगपरिणाम ३.४९३, ४९७
 सत्त-पकरण १.४, ९, १८, ४२
 सत्ताह, अनिमिस-, चंकमन- १.८८
 सत्ति ३.११९. सत्तो ३.५६०
 सत्थ, स- (अवचर) ३.२६
 सत्थकं ३.५४२
 सत्थमुख ४.१०
 सत्था १.६, ८, ९, २७, २९, ३०, ३२,
 ३६, ३८, ४०, ४१, ४३, ७१; ३.
 ३६८; ६.२
 सह, ४.५६; -कण्टक ३.४३०; -दान
 ३.७८, ७९; पालियं अनागत ४.५७
 सदायतन ३.८१
 सद्धम्म १.१; निग० १
 सद्धिन्द्रिय ३.२१३
 सद्धिविहारिक १.४१; ६.१, २
 सनिदस्सन ४.१७; -सण्णटिघ २.३८
 सन्तक ३.५४२
 सन्तजन ३.३७३
 सन्तति, -पञ्चुप्पन्न ६.१९, २०, २२,
 २३; -वार ६.१९
 सन्ततिमहामत्त ६.३२
 सन्तत्त ४.१०; ५.११
 सन्तानसम्बद्ध ६.२८
 सन्तीरण ३.६००
 सन्थर, सुमनपुष्प- १.२७
 सन्थव ५.४९. सन्देह १.८०
 सन्धारक ४.४. सन्धि ४.७०
 सन्निट्ठान ३.११४, ११७; ५.९४;
 निग० १; सन्निट्ठापक ३.१६१
 सन्निपात ३.१७९, १८२
 सन्निवेससिद्ध ४.५३
 सपत्त ३.४०४; लद्धोकास- ३.५६२
 सप्प ३.२७०; (Sim.) ३.३५३
 सप्पन्चय २.४; २.४२
 सप्पटिघ २.३८
 सप्पटिस्सव ३.२४०
 सप्पदेस २.६, ७
 सप्पाय ३.३७७
 सप्पिपिण्ड ५.७८
 सब्बकालिक ५.६१
 सब्बञ्जुताण १.२८, २९, ७२, ८७
 सब्बञ्जु, -बुद्ध १.७३; -बोधिसत्त

INDEX

- ३.५८५, ५८६
 सव्वञ्जू १.१८; ५.७७, १००
 सब्बत्थपादकचतुत्थ ६.६-११, ३३
 सब्बनिमित्त २.३६
 सब्बसो ३.४२७
 सब्बासव ५.५९
 सब्बहाचारी ३.५९
 सभाग ५.९८
 सभावधारण २.१३
 समक (मग्ग) ३.१९१
 समजा ३.५५८
 समतिक्रम ३.४२८
 समतिक्तिक ५.७४
 समथ २.५७; ३.५४५; तिविध-
 ३.२८२; -निमित्त २.५७
 समनन्तरपच्चय १.१७
 समन्तपट्टान १.२३, २७
 समन्तपासादिका ३.१४३, १४४
 समन्नाहार ३.४४५
 समय ३.१३-२४; सक-पर- निग०
 २; -निद्देस ३.१, २; -ववत्थान
 ३.५४०
 समवाय ३.१४, १८
 समाधि ३.३६९; -ज ३.३४६; ति-
 विध- ३.२०७; -सम्पदा १.५९
 समान ४.४१; -अट्टकथा ३.१२२,
 १२८, ५३१; -अधिकरण ३.२८३;
 -कथा १.४
 समापत्ति २.५६; ३.४७, ३६३; -कु-
 सलता, -बुद्धान-कुसलता २.५६
 समापन्न ५.१०५
 समारम्भ ३.२८४
 समाहित २.३६
 सामिद्धि ३.११६
 समुद्धान ४.११२, ११३, ११८
 समुदयसच्च १.६९
 समुदाचार ३.६८, ६१४; ५.११६
 समुद् १.४०; महा- १.२६
 समोधान ४.११२; -मत्त ३.१९
 समोरोध ५.७९, ८३, ८४
 समोसटानि ४.५०
 समोसरण ३.२७५
 सम्पकम्पि १.६८
 सम्पजञ्ज २.५७; ५.१४२
 सम्पजानो ३.३५५
 सम्पटिच्छन ३.६००
 सम्पत्त ४.४२, ४३; -गोचर ४.४५, ४६
 सम्पत्ति १.४१, ५७, ६०
 सम्पदान, पिट्ठक- १.५०
 सम्पयुत्त १.१३; २.१८; -पच्चय १.
 १७; -धम्म २.५३
 सम्पयोग १.१३; -वचन ५.८८
 सम्पराय २.५४
 सम्परायिक ३.१३; ५.५९
 सम्पवक्क ३.५४१; -ता ५.११८
 सम्पवेधि १.६८
 सम्पसादन ३.३४२, ३४३
 सम्पिण्डन ४.३
 सम्फ ३.११२, १५०
 सम्फत्सा (छ) ३.१३८
 सम्बल १.८०
 सम्बाहन्त ४.९४
 सम्बुक् ५.८९
 सम्बुद्ध १.१, ९; ४.११२
 सम्बोद्धंशानि (सत्त) ३.११७, ६५७
 सम्भवरूप ४.११२

INDEX

- सम्मार ३.१४३, १४४, १४७, १४९,
१५१, १५६; ४.४१
- सम्मिन्न ३.६२८; अ- ३.६२८-३३
- सम्भेद ३.२४७
- सम्मत्तनियत २.३१
- सम्मप्यधान १.३; ३.५२८; ५.६;
-विभंग १.१२
- सम्मसन ३.७८, ४९४, ४९५; ५.४६,
११९
- सम्मसितट्टान १.३०
- सम्मा (Sim.) ३.१८०
- सम्मा, -आजीव ३.११८; -दिट्ठि १.
६६; २.३२; -सम्बुद्ध १.५, ६,
९, १९, ३८, ४०, ४१, ४२, ४४;
३.३८३; ६.२
- सम्मिञ्जन्त ४.७०. सम्मिञ्जेन्त ३.९५
- सम्मुखाविनयो ३.२८२
- सर १.४२; -कुत्ति १.३९; -मञ्ज
३.५७, ७८, ७९; -भेसज्ज ३.७८
- सर (Sim.) ३.२७९, ६०२
- स-रज ५.१०६
- स-रण १.११, १८; २.५२; ५.१०६
- सरण ३.२८६; ५.१४६
- सरभू ३.२७७
- सरस, -तो ३.४८९; -माव ३.५२
- सराव ५.६१
- सरिक्ख ३.२८०; -क ५.१०; -ता
३.३०२
- सरीरट्ठक ४.१०९; ५.४४
- सलक्खण १.५५
- सलन ३.२९. सलयन्ति २.१०
- सल्लाक ३.८६; -मत्तं ५.१४६
- सल्लाप ४.५६
- सवण ५.११९. सवन ५.४६
- सवाति १.४८
- स-विचार ३.३३५
- सविञ्जाण ४.११३
- सवितक्क ३.३३५
- सविमत्तिक ३.२५७, ५४८, ५६६,
५६८, ५७३, ५७८
- सस (Sim.) १.५४, ५५; ३.१६४;
४.९०, ११७
- स-संखार ३.५१, ३०९, ३११, ५५६,
५६५
- ससम्मार ५.१३१; -सोत ४.३५
- सस्स (Sim.) १.४८
- सस्सत, -अभिनिवेस ३.४७३ -गहण
५.६२; -दिट्ठि २.५५
- सस्मिरिक १.७१
- स-सीस ३.५९८
- सहजात ३.११४; -पच्चय १.१७
- सहजेकट्ठ ५.४, ५
- सह, -धम्मिक १.७३; ५.११७; -मू
२.४९
- सहम्पति (ब्रह्मा) १.८८
- सहेतुक २.३९. सहेतुधम्म १.४४
- सळायतन ५.५९
- साकेतपञ्च ३.५८८, ६३५, ६४२
- साखव्य २.५६
- साखा, -पलास १.८; -भंगमुट्ठि ३.६०३
- सागरा, चत्तारो १.२४-२९
- साटक ३.२१०; ५.१३९
- साटिका ३.४५५, ४५६
- साट्टकथा (स+अट्टकथा) १.८८
- सात ३.२७२, ५६४; ५.११७
- सातिसार १.७

INDEX

- सादु-रस ३.८३
 साधक १.६२
 साधारणफल ३.१९
 साधु, -कार १.६८, ७१; -कारी ५.१८
 सान २.१०
 सापतेय्य ३.२२१
 सामग्री ३.१९, २४; खण- ३.२०;
 पञ्चय- ३.१५
 सामञ्ज ५.११२; -फल ३.४६८
 सामायिकपरिसा १.६९
 सामि, -भाव ३.१८५; -वचन ४.
 १२, २९
 सामुक्कंसिक १.१८
 सारक्खा ३.१४६
 सार, -अधिक, -गवेसि १.८
 साराथि (Sim.) ३.२५४
 सारम्मण २.५; २.४९
 साराणीयधम्म ३.६६१
 सारिपुत्त १.१, १८, ४०, ४१, ४३,
 ७१, ८०; ३.३२६, ४५०, ५२०;
 ५.९६; ६.१
 सारुप ३.६६१
 साला-साभिक ३.६०६, ६०७, ६०९
 सालि-बीज ५.१०
 सावज्ज २.१३; ५.१३७
 स्वावत्थि १.४१; ३.६०२
 सासन १.५१, ६२, ६८, ७१
 सासव २.४३; -कम्मनिव्वत्त २.२०
 साहत्थिक ३.१४३, १४४, १४९, ३२३
 साळव, कपिट्ट- , बदर- ४.५९
 सिक्खा १.५१, ५३; -पद १.३, २७;
 ३.१३३, १३४, १६५; ५.११७;
 -पदविभंग १.१२
 सिक्खितसिक्खा १.७८
 सिगाल ५.१८, १४१
 सिग्गव १.८०
 सिगाल (Sim.) ४.४९
 सिगिबेर ४.५९
 सिघाटक ३.१९४
 सित ५.१३१
 सिथिलकरण १.४७
 सिद्ध, उपनिधाय-, सन्निवेस- ४.५३
 सिद्धत्थ १.२९
 सिनेरु १.७०; ५.३७; -पञ्चतुत्तम
 ४.५; -मत्त ३.३११
 सिनेह (Sim.) ४.३५, ३७
 सिन्धुवार ४.५२
 सिप्पिक ३.२६४, ४४६
 सिप्पिका ५.८९
 सिब्बति ५.४८
 सिम्बलिरुक्ख ४.६
 सिरिमा (सम्बुद्धो) १.१
 सिखिण्डुक २.५४
 सिरी १.८७
 सिरीस ४.६
 सिलोक ५.१३६
 सिव ३.१३२
 सिस्सानुसिस्स १.८०
 सीताहरण ३.१५३, १६१
 सीतूदक ४.४१
 सीमा ३.१९१
 सील १.५९; -आचार निग० २;
 -कखन्ध १.५८; -विपत्ति १.५७;
 -सम्पदा २.५७
 सीवथिका (नव) ३.४२६
 सीहलदीप ३.१६४

INDEX

सुसुमार (Sim.) ४.४५

सुकट ५.१००

सुक २.५४; ३.११७, २४७; -पक्ख
१.४२; ५.११०

सुक्ख, -भत्त ६.१८; -विपस्सक ३.
४९८

सुख २.१५; ३.२०८-२१०, ३५६;
-विहार ३.६६६; -संकस्स १.५९;
-सील ३.५८९, ५९०, ५९१

सुखुम १.२७, ३२; -रूपदुक ४.१४

सूत्रि ४.९७; -विज्झन ५.१२४

सुजाता १.८७

सुज्ज १.८५

सुज्जत ३.५३९, ६५३, ६५४; -भाव-
निस्सत्त ४.३०; -वार ३.१, ३०७-
३०८, ४८२, ५२८, ५६४

सुज्जतो ३.४८३, ४८४, ४८७

सुज्जत्त २.३६

सुत ३.६१; -विरहित ५.११८

सुत्त १.४८, ६२, ६६, ६८; (Sim.)
३.६१५-६१७; ५.४८; -क
५.४८; नो- (नामिका) १.६६;
-पद १.८६; -सभाग १.४८

सुत्तनिपात १.४६, ६६, ७३

सुत्तन्त १.२, ३, ७०; -माजनिय १.३,
१२; -पिटक १.४६, ५३, ६८

सुत्तन्तिक १.१८; -कथा ४.२९;
-देसना ३.३०४; -परियाय ३.
४८४, ४८६, ४९०, ६५२

सुत्तापिटक १.५०, (५९)

सुदत्त १.८०

सुदस्सन ४.५

सुद्ध, -अट्ठक ४.११८; -रूप ५.२६

सुद्धावास १.३३

सुद्धिकनय ३.४६२, ४६५

सुद्धिकनवक ३.३७४

सुनख (Sim.) ५.५१, ५२; -लुहक
३.६०३

सुपच्चक्ख १.३९

सुपण्ण ३.६११

सुप्प ५.६१. सु-प्पटिपन्न १.५९

सुम ३.३९७; -विमोक्ख ३.३९७

सुमन (Sim.) १.३२; -मालाकार
(Sim.) ३.३२४; ६.३२

सुमनदेवत्थेर १.७६

सुमुख ४.५२

सुभेध १.८१, ८३

सुरा ५.८७

सु-राजानो निग० १

सुरिय (Sim.) ३.१९५, ३६६; ४.
४३, ५४; -आवट्टपुष्प ३.६०१

सुरुत्तवाचा ५.१२१

सु-रोपित ३.५६४

सुवण्ण (Sim.) १.८, ३३; ४.७८;
-आलिङ्ग १.८, ७१; -खचित ३.
७४; -दुब्बण्ण ३.३९१; -वण्ण
४.५४

सुसानभूमि ३.१२७

सूकरमंस ५.९५

सूचनतो १.४८

सूचि ३.१०५

सूद (Sim.) ३.१८६. सूदति १.४८

सूनमावं ३.४१७

सूप-व्यञ्जन ४.१८६

सूर १.४४; ३.४७०, ५०८; -माव
३.४८०

INDEX

- से ५.२४
 सेख ३.६४६, ६४८
 सेकख १.७९; २.२७
 सेतपच्छाद ५.१२४
 सेतम्बङ्गण ५.१३०
 सेतु, -घात ३.४७७; -समुग्घात ३.५१४
 सेद १.८५; ४.९४
 सेना (Sim.) ३.२११, २१४, २१८;
 -अंग ३.२११, ४७३; -निगम
 १.८७; -व्यूह ४.११८
 सेम्ह ३.६२८
 सेलमय १.३९
 सेवाल ३.२१३, २१४; ५.२१
 सोण ५.१८; -क १.८०; -सिगाल
 ३.४१७
 सोत ३.५८२; (Sim.) ५.१२३;
 -पतित ४.२२
 सोतापत्तिमग्ग २.२४; -आण ५.३४
 सोत्थिय १.८७. सोमित १.८०
 सोमनस्स १.२७; ३.३५९; -इन्द्रिय
 १.६९; -आण १.६६
 सोरच्च २.५७
 सोवचस्सता २.५५
 सोवथिकत्तय ३.३५३
 सोलसकमग्ग ३.६३४
 हस्त्रि ४.२४
 हत्थ (Sim.) ३.२१६; -प्पदेस २.
 १०; -प्पसार ३.५४५; -महा
 ३.१३६
 हत्थारोह ४.२४
 हत्थि ४.९०; ६.३३; -क्खन्धगत
 (Sim.) २.२४; ३.४४६; -दन्त
 ४.९९, ११८
 हृदयवत्थु- ३.५६२, ५८०, ५८१,
 ६१७; ४.११८; ६.४; -क(चित्त)
 ३.६१८, ६३३
 हन्द १.४४
 हय ३.४८
 हरिताल ३.५६. हरित्त ४.५२
 हरीटक ४.५९
 हवे १.४४
 हसनक-चित्तानि ३.५६५
 हसित ५.१३१; -उप्पाद ६.१५, ३२
 हस्साधिप्पाय ३.१४८
 हासयमान ३.६६१
 हितुपचार ३.५८६
 हिम ४.५३. हिमवा ४.५
 हिरि ३.२३४, २४०; -कोपीन ५.८७
 हीन २.३०
 हीळित ३.२३९
 हुत ५.१००
 हेट्ठतो ५.१०४; हेट्ठा ३.११२, ११४
 हेतु २.९; ३.११६; ४.२१; -कित्तन
 ३.५९२, ६३५, ६४२, ६४९;
 -गोच्छक २.४; -पच्चय; १.१७;
 -वज्ज २.२५; -विप्पयुत्त २.३९;
 -संपयुत्त २.३९; -सो ४.२१
 हेतु-धम्मा २.३९

Corrections and Additions

[Attention is particularly invited to corrections in
३.११५, १८२, ३०३.]

१

<i>Para.</i>	<i>Line</i>	<i>For</i>	<i>Read</i>
२	३	Add to note 7—S.v. 177	
५	२	मोगलिपुत्त	मोगलिपुत्त
६	throughout	सच्छिकत्थ	सच्चिकत्थ
८	२	परिसं	पुरिसं
८		To note 14, add—Cf. DCm. ii.449	
१७	८	Drop । (दण्ड) after अविगतपच्चयो ति	
१८	८	ठेपन्तो	ठपेन्तो
४९	६	Add to note 3—S. v. 177	
४९	७	In square brackets insert— म० १.२०.	
७१	note २	सुवण्णालिंग	सुवण्णलिंग
७३	५	Add a foot.note	See' ६.२.
		on विसयो	

२

३९	२	मा० २३-३८	मा० २३-२८
४२	last	Add a foot-note	See ५.५७.
५२	„	Add a note : (ब्रह्मचारी) नो परिशायी स्यान्न गायन्तो न नर्तनो न स-रणो न निष्ठीवेत । (गोपथब्राह्मण, पूर्वभाग २.७)	
५२	११	On पहानेकट्टता, add a foot-note—Cf. ५.४, ६, ३०.	

CORRECTIONS AND ADDITIONS

३

<i>Para.</i>	<i>Line</i>	<i>For</i>	<i>Read</i>
१३	last	On पटिवेधो, add a foot-note— = DCm i.31-32, = MCm. i.7-8, = SCm. i.9-10, = ACm. i. 11-12; but paras. 14-24 differ from the comment in all the Nikāyas.	
२५	२	पर... वस्सवति ...	पर... वसवति
२९	१	Add to foot-note २—Cf. DCm. iii.883	
३५	२	On चरण, add a note—गहेत्वा चरितव्वपटो (मूल-टीका p. 63).	
३५	४	लेखा-गहण	लेखागहण
४२	८-९	Read “उप्पन्नं... दुप्पटिविनोदनीयं” [अ० ३.१८५]; “उप्पन्नप्पन्ने पापके.....अन्तरधापेती” [सं० ५.३२२] ति एत्थ....	
४३	२	On राजा आगतो, add a note—See ६.३.	
४५	last but one	Add a foot-note—Cf. शिक्षासमुच्चय 121.14-15	
५४	note ३	अ० या०	अ० यो०
७१	१	उपपत्तितो	उपपत्तितो
७४	५	On महाचेतिय, add a foot-note— See ३.३०३; ४.९८.	
८९	३	हाति	होति
९९	४-६	Add a foot-note—Cf. ४.८२.	
११५	१	तीणि कम्मद्वारानि	तीणि कम्मनि
१३०	१	At the end of note 3, add—Cf. शिक्षासमुच्चय, p.7; मध्यमकवृत्ति (Bib. Buddhica) pp.41-44.	
१३२	३	On खन्ध-सिवादयो add a foot-note—Cf. Ud-Cm. 351—खन्ददेवसिवादिपरिचरणं.	
१३२	३-४	On परिभण्ड, add a foot-note—गोमय-लेपनादि-परिभण्डं (अ० यो० p. ९0)	
१३७	foot-note 1	२-९२	३-९२
१३९	५	उप्पन्नो	उप्पन्ने
१४०	४	संखं	संखं ^३ , and add a foot-note—३ सि०,म०-संखं.

CORRECTIONS AND ADDITIONS

<i>Para.</i>	<i>Line</i>	<i>For</i>	<i>Read</i>
१४२	१	अदिज्ञादान	अदिज्ञादानं
१४३-४४		On the last line, add a foot-note—= MCm. i.198-99 = SCm. ii.145; Cf. समन्त० ii.370-71 which differs slightly.	
१४६	१	अगमनीयद्वान	अगमनीयद्वानं
१४६	१	Add to foot-note 4—With ३.१४६-१४७, Cf. DCm. iii. 1048-49.	
१४८	५	यमत्थ	यमत्थं
१६५	३	वेदितच्चा	वेदितच्चा
१६५	७	गुरुनो	गरुनो
१८२	२	संगतिया	संगति
२००	३ from below	अनुमज्जती ति	अनुमज्जती”ति
२०३	३	महाचैतियं	महाचैतियं and add a foot-note—See ३.७४; ४.९८.
२११	९	On सेना, add a foot-note—Cf. ३.२१८.	
२१८		To foot-note 5, add—Cf. ३.२११	
२२१	४	To foot-note 1, add— MCm.i.82-83 quotes a passage from Miln. similar in meaning but differing in words.	
२३४	५	हिरि	हिरि ^१ and insert in foot-note ५, after २२८, ६. Add at the end— Also MCm. ii. 313.
२४७	last	Add a foot-note—Also quoted in MCm. ii.313-14.	
२५८	६	Add a foot-note on लोकपाल—See ३.२४७.	
२६८	६ from below	Read “चत्तारो सम्मपधाना-इध भिक्खु...	
२६८	५ from below	Read “चित्तं पग्गण्हाति पदहती” [वि०२०८] ति	
२७२	६	कथ	कथं
२७४	५	तुम्हं	तुम्हं

CORRECTIONS AND ADDITIONS

<i>Para.</i>	<i>Line</i>	<i>For</i>	<i>Read</i>
२७७	५	पुरिस्सो	पुरिसो
२८४	3rd line after the verse	Insert in square brackets—Cf. सं० १७६	
२८९	६	एकोमासा	एकोमासा
३०३	last	च लब्धन्ति	न लब्धन्ति
३१०	last	On पाकतिक, put a foot-note— Cf. ३.६०९, ६३५, ६४२.	
३१४	४	To foot-note 5, add—See DCm. iii.999-दिट्टुज्जगत; also see Prof. D. Kosambi's अभि० ५.२५.	
३१६	२-६	किं पनेवं...वेदितब्बा – not found in DCm. iii. 999-1000.	
३१७	२	होती'ति	होती' [दी०अ०३.१०००] ति ।
३१८	१	To foot note 3, add—also A. iv 241	
३१८	last	To foot-note 4, add DCm. iii. 1000	
३२४	१	Add a foot-note on दक्खिणाविमुद्धियो—M.iii 256 gives an altogether different list and explanation.	
३३९	६ from below	आणाधिगममत्थाय	आणाधिगममत्थाय
३४४	६	पुन 'वुत्तं अवितकं...	पुन वुत्तं 'अवितकं...
३४९	२	On उपेक्खा, add a foot-note— Cf. VinCm. i. 150.	
३५४	३	On सा, add a foot-note—Cf. VinCm.1.151	
३६१	६	After दोमनस्सिन्द्रियस्स, add a dash (—).	
३६८	२	To foot note 3, add—३.५९३.	
३७७	last but 2	अपरभागे	अपरभागे
३८४	१	To foot-note 5, add ३.५२३	
३८५	३-४	Remove the inverted commas and brackets.	
३९५	६	विस्सट्ठा अंग...	विस्सट्ठ अंग...
४१५	५	पवत्तति	पवत्तन्ति

CORRECTIONS AND ADDITIONS

Para.	Line	For	Read
४४६	१	On the word राजा, add a foot-note—See विसु० १०.४६.	
४६३	last, foot-note २,		
	3rd line	पैप्पलादकमिति ।	पैप्पलादकमिति” ।
४६३	,,	p.131—भारद्वाज-	p.131—“भारद्वाज-
४७५	५	अपिलम्बपुम्ब	अ-पिलम्बपुम्ब
४७७	२	उरुवेलायं	उरुवेलायं
४८४	५	Add a foot-note on सगुणतो— See विस० २१. १२०, १२३, १२४.	
५०३	१	To foot-note २, add— With ३. ५०३-५०५, Cf. Vis. 21.111-116 and Dhammapāla's comment on the same which confirms the names of the advocates of these views.	
५०७	last but one	Add to foot-note 9— The author of सच्चसंज्ञेय refers to this passage of our text. (See JPFS, 1917-19, p.23, Verses 357-358).	
५०७	last but one	विसु० २२.१२९-३०	विसु० २१.१२९-१३०; २२.४, १५-१७.
६०३	३	On आह, add a foot-note— See DhpCm. iii. 38-43; Burlingame, Buddhist Legends, part ii (Vol.29, Harvard Oriental Series), pp. 286-91.	
६०४	५	Delete पन	
६०६	१	पञ्च-उच्छुनालि यन्तोपमं	पञ्च-उच्छु-नाळियन्तोपमं
६१२	last	जवन	जवनं
६२७	After the end	(६२७)	(६२७) अ
६३५	४	To foot-note 4, add— See Prof. D. Kosambi's अभि० ५.३०.	
६५८	७	On जच्चन्धादीनं, add a foot-note—See Prof. D. Kosambi's अभि० ५.२७ (pp. 99-100).	
६५९	२	किरियां	किरिया

CORRECTIONS AND ADDITIONS

४

Para.	Line	For	Read
१२	१	[§ ५८१]	[§ ५८४]
२२	१	पण	पन
२४	१	On संग्रह, add a foot-note—See Dhātukathā-Commentary, pp. 115-116.	
२५	५	To note 2, add—For the omission of हृदयरूप see Z. Aung's 'Compendium of Philosophy,' pp. 277-78.	
३०	९	On द्वारा, add a note—Cf. Vedic द्वार (fem.)	
५२	८	सामवणकामं	सामवण कामं
		To note 5, add—reads हेमवण for सामवण	
५४	last but one	कहापणो...वुत्तं तं	कहापणो...वुत्तं, तं and
		add a foot-note—See Vin. iii.238; DCom. i.78; SCm. iii 304. Also see Dr. D. B. Bhandarkar's Lectures on Ancient Indian Numismatics,' (Cambridge Lectures, 1921). pp. 76-166.	
६४	last	[वि०...]	[विन०...]
६५	१	On इमेसु, add a foot-note—See VinCm. i. 274.	
७७	२	अदन्धता...	अदन्धनता
८२	३	To foot-note 5, add—Also = SCm. ii.11-12 = MCm. i. 215-16.	
८२	last but 2	On गतमग, add a foot-note—See ३.९९.	
९०	२	On कुट्टसक, add a foot-note—paras. ९०-९१ agree with MCm. i.208.	
९८	६	To foot-note ३, add—३.२०३; also विसु० ३.३०४; ४९५	
११२	६	To foot-note ३, add—also see ५.७९-९४.	
११८	१२	In foot-note 2	
		विसु० ११.१०५,	विसु० ११.१०५;

CORRECTIONS AND ADDITIONS

५

Para.	Line	For	Read
१७	१	On अरिया, add a foot-note—५.१७. २६ = SCm. ii. 251-55.	
१७	४	[ ]	[Cf. सं० ५.१४०]
१७	१०	On वदन्ती ति, add a foot-note—J& v.146.	
१९	४-५	सह-चरन्तो	सह चरन्तो
२२	१२-१३	“यं चतुर्षं... पद्मानाया [ ] ति	यं चतुर्षं... सन्ताने “दिट्ठि- गतानं पद्मानाया” [§२७७] ति...
२४	२	सत्पुत्रिधम्मे	सत्पुत्रिसधम्मे
३२	२	On the word दस्सन, add a foot-note—Cf. SCm. iii.55.	
५७	२ foot-note 1.	४.४७-५२	५.४७ ५२
६०	२	To foot-note 6, add—also see ४.११२.	
१११	२	On नामकरणट्ठेन, add a foot-note—५.११५ = DCm. iii.977-978.	
११७	४	नामं	नाम
१२३	२	खुंसन...	खुंसन...
१३३	last but २	सेवर	सेवरं
१४२	३	दिट्ठ पादान	दिट्ठुपादान

६

२	२	On सावकविसयो, add a foot-note—See १.७३.
७	६	अभिज्ज्ञान अभिज्ज्ञानं

Index

Page ३५८

Page ३८६

कपिट्ट ४.४९

लघक, -नट

कपिट्ट ४.५९

लघक, नट-

